

THI THIÊN

Warren W. Wiersbe

1. LỜI GIỚI THIỆU VỀ THI THIÊN NGỌI KHEN ĐỨC CHÚA TRỜI

(Thi 1:1-6)

Có bao giờ bạn đọc đến Lời giới thiệu về Thánh ca được sử dụng trong nhà thờ của bạn chưa?

Cũng có thể đã có một số người từng đọc rồi. Lời giới thiệu về Thánh ca ngợi khen Đức Chúa Trời (sách Thi Thiên) chính là Thi 1:1-6. Sách bắt đầu với một từ mà chúng ta vẫn thường dùng: **PHƯỚC**.

Chẳng có chỗ nào trong Thánh Kinh dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời luôn ban phước trên nhiều chương trình, công tác của Ngài và ban phước trên cả sự thực hiện các công tác ấy. Nhưng Thánh Kinh bảo: Ngài thường ban phước trên các cá nhân.

Ngài đã ban phước cho Áp-ra-ham để ông trở thành nguồn phước cho người khác. Và Ngài ban phước trên chúng ta để chúng ta có thể ban phước lại trên người khác.

Nếu bạn lấy làm vui mừng về điều gì trong sách Thi Thiên thì chính điều đó sẽ hướng dẫn đời sống bạn. Vậy, hãy khá cẩn thận về điều vui mừng mà bạn nhận lãnh được. Người được Đức Chúa Trời ban phước lấy làm vui mừng về Luật pháp của Ngài (c.2). Người ấy cảm thấy sung sướng quá đỗi về Lời Chúa đến nỗi luôn để tâm ngẫm nghĩ Lời ấy suốt ngày. Tâm linh bạn suy gẫm điều gì thì thể xác bạn sẽ tiêu hoá hấp thụ điều đó. Nghĩa là: Đời sống bạn đang tiêu hoá Lời Chúa mỗi ngày.

Người được Chúa ban phước sẽ có đời sống giống như cây xanh tươi (c.3). Một cây trồng có nhiều rễ. Phần quan trọng nhất trong đời sống bạn chính là “bộ phận gốc rễ” của bạn.

Đừng sống giống như người vô thân, là những kẻ có số phận giống như rơm rạ (c.4). Rơm rạ không có gốc rễ. Nó sẽ bị cơn gió thổi bay đi. Bộ phận gốc rễ của bạn rất quan trọng, bởi vì nó đóng vai trò quyết định việc nuôi dưỡng đời sống bạn. Nó cũng quyết định cho nền tảng và sức mạnh của bạn khi có trận bão kéo đến cùng với cơn gió bắt đầu thổi lên.

Thiên hạ không nhìn thấy bộ phận gốc rễ của bạn, nhưng Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy. Hãy cầu nguyện và suy gẫm Lời Chúa để rễ của bạn được đâm sâu vào tình yêu thương Ngài.

Đức Chúa Trời rất vui sướng khi ban phước cho con cái Ngài. Vậy, chúng ta hãy mau sửa soạn chính mình để đón nhận ơn phước của Ngài – nguồn tài nguyên mà Ngài luôn dành sẵn cho chúng ta. Hãy lấy làm vui mừng về Lời Đức Chúa Trời và dùng Lời ấy làm thức ăn cho đời sống. Chúng ta không chỉ đọc Lời Chúa hàng ngày đều đặn mà còn phải luôn suy gẫm về Lời Ngài thường xuyên. Hãy biến Lời Chúa thành nguồn dinh dưỡng thuộc linh của chính bạn, rồi Đức Chúa Trời sẽ ban phước lành trên đời sống bạn. Ngài cũng sẽ ban sức mạnh và sự vững vàng cho bạn.

1. Phân rẽ và suy gẫm (Thi 1:1-2)

Có những từ hết sức quen thuộc trong từ ngữ mà người Cơ Đốc thường dùng là: “Phước” và “Sự ban phước” Đức Chúa Trời muốn ban phước cho dân sự Ngài. Chúa muốn họ trở thành những người nhận lãnh và là những ông dẫn các phước hạnh của Ngài. Ngài ban

phước cho chúng ta để khiến chúng ta trở thành nguồn phước cho người khác. Nhưng Ngài thường đặt để chúng ta trong những điều kiện nào đó để nhận lãnh các phước hạnh từ Ngài.

Điều kiện thứ nhất, chúng ta phải được phân rẽ khỏi thế gian (c.1). Thế gian đã phân cách chúng ta với Đức Chúa Trời. Chính nó xúi giục chúng ta bất tuân với Ngài. Sự phân rẽ không phải là cô lập mà là sống trong thế gian không để cho sự bất khiết của thế gian chi phối. Tội lỗi thường là một tiến trình diễn ra từ từ. Hãy chú ý đến sự sa sút dần dần của kẻ tội nhân trong c.1. Người ấy “bước” (Mac 14:54), rồi “đứng” (Gi 18:18) và sau đó thì “cũng ngồi giữa đám họ” (Lu 22:55).

Việc con cái Chúa bị thế gian đồng hóa là cả một quá trình tiệm tiến. Nó xảy ra theo từng cấp độ. Chúng ta kết bạn với người thế gian thì thế gian sẽ làm cho chúng ta nhờn bản. Chúng ta yêu thế gian thì thế gian sẽ khiến chúng ta bị nhiễm các thói hư tật xấu của nó để rồi kết cuộc, chúng ta sẽ bị kết án chung số phận với nó. Trường hợp ông Lót là một ví dụ điển hình minh họa cho việc những kẻ bị thế gian tràn tục đồng hóa. Ông đã đưa mắt nhìn về thành Sô-đôm, dựng lều trại mình hướng về thành Sô-đôm, làm ăn sinh sống ở đó, cuối cùng đánh mất tất cả và sa vào tội lỗi.

Điều kiện thứ hai, chúng ta hãy suy gẫm Lời Chúa (Thi 1:2). Chúng ta lấy làm vui thích về điều gì thì chính điều đó sẽ chỉ đường dẫn lối đời sống chúng ta. Chúng ta hãy tự mình suy gẫm Lời Chúa để được thấm đẫm nó. Sự suy ngẫm về mặc thuộc linh cũng quan trọng giống như việc tiêu hóa đối với cơ thể. Khi chúng ta suy gẫm Lời Chúa, Đức Thánh Linh sẽ hiện diện trong chúng ta để “tiêu hoá” Lời Chúa hộ chúng ta. Vì vậy, chúng ta không những lấy làm sướng vui về Lời Chúa mà còn phải biến nó thành nguồn thức ăn nuôi dưỡng đời sống tâm linh chúng ta.

Hãy vui hưởng những ơn phước Đức Chúa Trời ban cho bạn và để Ngài khiến bạn trở thành nguồn phước hạnh cho nhiều người khác nữa.

(Điều kiện thứ ba: - phải luôn ở trong nơi gần những dòng nước. Đây cũng chính là đề tài của bài cầu nguyện kế tiếp của chúng ta).

Đức Chúa Trời rất muốn ban phước cho chúng ta với điều kiện: chúng ta phải đáp ứng các yêu cầu của Ngài thì chúng ta sẽ nhận lãnh được nhiều phước hạnh từ nơi Ngài.

Nếu chúng ta phân rẽ mình khỏi thế gian và luôn dầm thấm đời sống mình trong Lời Chúa, thì chúng ta có thể trông đợi các phước hạnh của Đức Chúa Trời.

Hãy quyết tâm suy gẫm Lời Chúa và vâng giữ nó. Đức Chúa Trời sẽ khiến bạn trở thành nguồn phước cho nhiều người khác.

2. Có phải bạn đang được ở trong nơi gần những dòng nước? (Thi 1:3-6)

Một cây xanh tươi chính là một phước lành. Nó giữ đất, cho bóng mát, và ra trái. Người yêu mến Chúa cũng có đời sống giống như cây xanh ấy vậy. Rễ họ đâm sâu vào nguồn ân điển thuộc linh của Đức Chúa Trời (c.3).

Thế nhưng, thật đáng buồn thay, có nhiều người tự xưng mình là Cơ Đốc nhân nhưng đời sống của họ chẳng giống cây xanh kia chút nào. Ngược lại, họ sống như những cây cỏ giả tạo có những bông hoa bị ngắt rời ra, lại cũng chẳng có rễ nào! Thứ cỏ cây ấy chỉ có thể đẹp đẽ trong phút chốc rồi chúng sẽ sớm lụi tàn, chết đi.

Đời sống cây xanh luôn cần ánh sáng, nước và rễ mới sống được. Tất cả chúng ta đều đang sở hữu những nguồn tài nguyên dồi dào mà chúng ta cần phải đưa chúng vào trong

đời sống. Chúng ta hãy tự hỏi chính mình: Rễ của chúng ta hiện ở đâu? Đức Chúa Trời chỉ có thể ban phước cho người nào được “gieo trồng” gần những dòng nước. Chúng ta nên hết sức cẩn thận kéo trở nên giống các Cơ Đốc nhân khô hạn, tàn héo, chỉ biết dựa dẫm vào những thủ đoạn và tài xoay sở của chính mình. Họ giống như thứ cây cỏ dại tong teo, xiêu vẹo. Hễ có cơn lốc học thuyết giáo điều nào đó nổi lên thì họ dễ dàng bị lốc cuốn đi ngay.

Để nhận được các phước hạnh trong c.3, chúng ta phải đáp ứng các điều kiện trong c.1 và c.2. Những điều kiện đó là: Trước hết, chúng ta phải phân rẽ khỏi thế gian, sau đó hãy luôn suy gẫm Lời chúa để được ở trong nơi gần những dòng sông dạt dào nước.

Đức Chúa Trời rất muốn ban phước cho chúng ta. Nhưng chúng ta cần đáp ứng một số điều kiện nào đó của Ngài thì chúng ta mới có thể nhận được các ơn phước ấy của Ngài. Chúng ta kết quả (trái) chỉ khi nào chúng ta có rễ. Và chúng ta cần phải dựa vào nguồn tài nguyên thuộc linh để đơm hoa kết trái đúng mùa vụ.

Muốn sinh sản ra những trái Thánh Linh, chúng ta phải để cho Đức Thánh Linh hành động trong chúng ta và qua chúng ta.

Ngược lại với người yêu mến Chúa, những kẻ không tin kính Ngài chẳng giống cây xanh mà lại giống rơm rạ. Rơm rạ thì chẳng có rễ, chẳng thể nào ra hoa kết trái được và dễ dàng bị gió thổi bay đi, Kẻ không yêu mến Đức Chúa Trời thì sẽ từ chối Lời Ngài, cuối cùng sẽ bị hư mất trong tuyệt vọng c.6).

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta không nên xa lánh, khước từ những người không yêu mến Chúa. Trái lại, chúng ta phải cố gắng đến gần họ. Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta để chúng ta có thể trở thành phước hạnh cho bao người khác. Đức Thánh Linh sẽ giúp chúng ta đơm hoa kết trái. Và chính những trái ấy sẽ giúp chúng ta chinh phục các linh hồn tội nhân cho Chúa.

Đời sống bạn hiện giờ giống một cây xanh tươi hay giống rơm rạ?

Chúng ta cần nguồn tài nguyên của Đức Chúa Trời để ra trái. Nhưng, nơi để chúng ta đâm rễ vào lại chính là Đấng Tối Cao. Chỉ khi nào chúng ta đâm rễ sâu vào nguồn tài nguyên ân điển thuộc linh của Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ ra hoa kết trái. Hãy biến Thánh Kinh thành nguồn tài nguyên thuộc linh của bạn. Hãy lấy làm vui thích với Lời Chúa, dùng lẽ thật từ Thánh Kinh nuôi dưỡng linh hồn bạn.

Đức Chúa Trời có thể dùng bạn để giúp Ngài tìm kiếm và cứu vớt những kẻ bị hư mất.

2. KHI ĐỨC CHÚA TRỜI CƯỜI (Thi 2:1-12)

Bạn có lấy làm ngạc nhiên khi nghe rằng “Đức Chúa Trời cười”?

“Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó” (c.4)

Đức Chúa Trời là Đấng có sự hài hước. Nhưng, tiếng cười của Ngài lại là hình thức biểu lộ sự phán xét. Đó là tiếng cười chế giễu, mỉa mai và châm biếm. Đức Chúa Trời đang cười nhạo ai vậy? Ngài đang cười nhạo các bậc vua chúa và các nhà cầm quyền hèn nhát, yêu đuoái đi liên minh với nhau, cố dùng những nắm dấm tay của mình rung lắc ngai của Ngài. Họ còn nói với Ngài rằng họ không muốn Ngài cai trị họ (c.2,3). Ngài cười nhạo báng họ vì Ngài biết rõ loài người sẽ không thể tồn tại được nếu họ không chịu đầu phục quyền năng Ngài.

Loài người được Chúa tạo dựng nên theo hình ảnh Ngài. Vậy, nếu loài người nổi loạn chống nghịch Ngài thì bản thân họ đã tự chống nghịch lại chính họ. Trong cơn phản loạn, loài người đã cố nắn sửa Đức Chúa Trời theo hình ảnh họ. họ nghĩ rằng, họ có thể khinh thường Ngài và bất tuân với Ngài! Và thế là Đức Chúa Trời cười chế giễu họ.

Chúng ta có thể cười thành tiếng khi chúng ta đọc những tiêu đề trên các trang báo chí hoặc khi chúng ta xem những bài tường thuật trên truyền hình.

Chúng ta nhìn thấy một thế giới đang trong tình trạng hỗn loạn, huyên não – một thế giới đang trong tình trạng hỗn loạn, huyên não một thế giới đang hiệp sức lại chống nghịch Đức Chúa Trời. Tuy vậy, chúng ta vẫn cười nhạo họ bởi vì Chúa chúng ta đang ngự trên ngai.

“Dầu vậy, Ta đã lập Vua ta trên Si-ôn là núi thánh ta” (c.6)

Chúa Cứu Thế Giê-xu chính là Vua do Đức Chúa Trời lập nên. Ngài đang ngự trên ngai. Vì thế, chúng ta nhìn vào các quốc gia khi họ đang trong cảnh ối rã, loạn lạc và lúc họ đi liên kết với nhau chống nghịch Đức Chúa Trời, thì chúng ta có thể mỉm cười. Sự thật, chúng ta có thể cười phá lên chế nhạo họ. Họ đang đánh nhau trên chiến trường một mất một còn thật ác liệt. Giữa lúc đó thì Chúa Cứu Thế đang ngự trên ngai tể trị cả hoàn vũ này. Và chúng ta những Cơ Đốc nhân, rồi đây cũng sẽ được ngồi trên ngai cùng Ngài cai trị.

Là những người tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng ta phải làm nhân chứng cho Ngài. Đến với một thế giới đang đầy loạn nghịch lại Đức Chúa Trời không phải là chuyện dễ dàng.

Hãy can đảm lên!

Bởi vì công khó của bạn sẽ không trở nên vô ích đâu! Đức Chúa Trời đang thống trị mọi sự. Một ngày nào đó, tất cả các bậc cầm quyền và mọi thế lực, quyền lực ở thế gian này sẽ phải đầu phục Ngài.

Hãy cầu xin Đức Chúa Trời sử dụng đời sống bạn đến với những người khác và làm vinh hiển Ngài.

1. Bốn giọng nói-Phần 1 (Thi 2:1-6)

Thế giới đang ngày càng ồn ào, hỗn loạn hơn. Có nhiều giọng nói xuất hiện, tranh nhau gây sự chú ý của chúng ta. Hậu quả là có nhiều người trở nên lầm đường lạc lối.

Đối với chúng ta, điều quan trọng bây giờ là phải có cái nhìn sáng suốt trong một thế giới huyên não, đầy đầy những lời tuyên truyền bát nháo này. Chúng ta cần chân lý, lẽ thật.

Nên phân biệt rõ ràng 4 giọng nói trong Thi 2:1-12.

Giọng nói thứ nhất là: *giọng nói thách thức* của các quốc gia trên thế gian này (c.1-3). Chúng ta thật ngạc nhiên khi biết rằng các dân tộc, quốc gia ở thế gian lại dám coi thường và thách thức Đức Chúa Trời Quyền Năng. Trong khi đó, Ngài lại luôn nuôi nấng họ hay làm ơn cho họ (Cong 14:17), răn bảo dạy dỗ họ (ITi 6:17) và định đoạt dòng lịch sử cho dân tộc họ (Cong 17:26). Vậy tại sao họ lại nổi loạn phản nghịch Ngài? Họ đang cố tìm kiếm sự tự do mà không cần đến Đức Chúa Trời.

P.T.Forsythe nói: “Mục tiêu đời sống của bạn là: không nên chỉ lo tìm kiếm sự tự do, nhưng hãy tìm kiếm Chúa Cứu Thế Giê-xu”.

Đấng Quyền Năng đòi hỏi sự đầu phục (Mat 11:29).

Thế gian hiện nay đang rơi vào tình trạng bại hoại về nền luân lý đạo đức, hỗn độn bát nháo về tri thức, nhiễu nhương về xã hội, chính trị, kinh tế và mất cân bằng về sinh thái học, bởi vì thế gian đã khinh thị và thách thức, đối đầu với Đức Chúa Trời. Con người là hình ảnh của Đức Chúa Trời. Điều mỉa mai là khi loài người nổi loạn chống lại Chúa, loài người đã nổi loạn chống nghịch lại chính mình.

Giọng nói thứ hai là: *giọng nói chế nhạo* Giọng nói của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha (Thi 2:4-6)

Giữa lúc thế gian đang biến động, ồn ào thì trên thiên đàng lại yên tĩnh và thanh bình. Đức Chúa Trời cười nhạo thế gian vì vương quốc của Ngài thật an ninh. Ngài cũng đã lập Vua cho Vương Quốc Ngài. vị Vua ấy chính là Chúa Cứu Thế Giê-xu. Mặc dù các quốc gia trên thế gian hiện nay đang nổi loạn, chúng ta cũng chẳng cần phải bận tâm, lo lắng làm gì bởi vì Vua của chúng ta đã ngự sẵn trên ngai ở thiên đàng.

Hãy lắng nghe giọng nói của Đức Chúa Trời.

Ngài đang cười nhạo thế gian đầy loạn. Bạn cũng có thể cùng Ngài cười nhạo chế giễu thế gian nếu như Chúa Giê-xu là Vua của đời sống bạn.

Thế gian thường cố tình làm cho lẽ thật mai một đi. Giọng nói thách thức của nó rất rõ ràng. Chính vì thế gian thách thức Đức Chúa Trời nên nó phải nhận lấy hậu quả: ngày càng mục ruỗng và suy đồi.

Bạn hãy nhớ lấy tính chất cơ bản vắn tắt của từng giọng nói mà bạn vừa lắng nghe. Phải chăng bạn đang dự phần vào giọng nói thách thức của thế gian? Hay là bạn đang cùng Đức Chúa Trời cười nhạo chế giễu thế gian phản loạn này?

2. Bốn giọng nói Phần 2 (Thi 2:7-12)

Chúng ta lại nghe giọng nói thứ ba vang lên trong thế gian này. Đó là: *một lời tuyên bố* rằng Chúa Cứu Thế là Con Trai của Đức Chúa Trời (c.7-9). Đức Chúa Trời điều khiển vũ trụ này bằng sắc lệnh chứ không phải bằng chế độ dân chủ. Ngài biết rõ mọi sự, biết rõ mọi nơi và có thể làm được mọi sự. Sắc lệnh của Ngài sẽ được thi hành một cách kết quả. Loài người ngu dại, yếu đuối, với lối sống vô thần của họ sẽ không tài nào phá huỷ nổi hoặc cản trở được các sắc lệnh của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời tuyên bố rằng Chúa Cứu Thế Giê-xu là con trai của Ngài. Chúa Giê-xu chính là Đức Chúa Trời. Ngài trở thành Vua bởi lẽ tự nhiên, bởi công cuộc chinh phục linh hồn tội nhân và bởi sự sống lại của Ngài.

Hiện nay, Ngài đang cai trị thế gian. Chúng ta có thể nhờ Ngài mà cai trị đời sống (Ro 5:17).

Đức Chúa Trời cũng tuyên bố: Ngài sẽ dùng “một roi sắt” phá huỷ các quốc gia đầy loạn chống nghịch Ngài. Khi Ngài cầm cây vương trượng công nghĩa của Ngài đưa ra phía trước trong cuộc phán xét thì các quốc gia đầy nghịch ấy sẽ phải khóc lóc đắng cay. Tuy vậy, họ không than khóc trong sự ăn năn nhưng lại than khóc trong sự nổi loạn. Đức Chúa Trời sẵn lòng ban cho Con Trai Ngài các quốc gia ấy (Mat 4:8-12).

Giọng nói thứ tư đó là: *Lời quyết định* của Đức Thánh Linh (c.10-12).

Ngài muốn chúng ta học hỏi để được khôn ngoan và được dạy dỗ. Hiện nay, có rất nhiều người tin tưởng vào triết học, tâm lý học và lịch sử. Các môn học này vô cùng hữu ích. Tuy thế, công việc ưu tiên trên hết của những Cơ Đốc nhân chúng ta là: phải đặt lòng tin cậy vào Đức Thánh Linh để khám phá ra lẽ thật.

Đức Thánh Linh muốn chúng ta: hãy hết lòng phục vụ. Chúng ta sống phục vụ và hầu việc Đức Chúa Trời chứ không phải phục vụ tội lỗi. Chúng ta nên phục vụ Chúa cách vui vẻ với tấm lòng kính sợ Ngài, bởi vì Ngài là Cha chúng ta. Trong khi tìm kiếm tự do, đám đông nổi loạn đã rơi vào tình trạng hỗn độn. Cuộc sống tự do nhưng không có nhà cầm quyền nào cả thì cuộc sống ấy trở thành vô chính phủ. Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh Ngài. Do vậy, nếu chúng ta nổi loạn chống lại Ngài thì có nghĩa là chúng ta nổi loạn chống đối lại chính bản thể tự nhiên của con người chúng ta.

Đức Thánh Linh muốn chúng ta: *được hoà thuận*. Nhờ Chúa Cứu Thế, chúng ta được phục hoà với Đức Chúa Trời (Cong 16:31) Chúa Giê-xu từng hạ mình trước chúng ta qua sự giáng thế và sự chết của Ngài.

Hiện nay, Ngài là Chiên Con. Nhưng đến một ngày nào đó, Ngài sẽ trở lại thế gian như một sư tử để phán xét nhân loại. Ngài sẽ không để cho tội lỗi và sự nổi loạn tồn tại.

Bạn đang lắng nghe những lời nói đúng phải không? “Phàm kẻ nào nương nấu mình nơi Đức Giê-hô-va, có phước thay”. Chúng ta được cứu bởi đức tin qua sự chết của Con Trai Đức Chúa Trời. Bạn đã được cứu rồi chưa? Nếu chưa, xin bạn hãy lắng nghe giọng nói của Chúa Cứu Thế Giê-xu và tin nhận Ngài.

3. BẠN NGỦ CÓ NGON KHÔNG? (Thi 3:1-8)

Có lúc, chúng ta ngủ thật ngon giấc. Điều ấy bày tỏ rằng: chúng ta thực sự tin cậy Đức Chúa Trời biết bao. Đa-vít nói: “Tôi nằm xuống mà ngủ, tôi tỉnh thức, vì Đức Giê-hô-va nâng đỡ tôi” (c.5).

Chúng ta cứ tưởng rằng mình có thể ngủ ngon giấc vào bất cứ lúc nào ư? Thế nhưng, nếu chúng ta lâm vào hoàn cảnh của Đa-vít thì liệu chúng ta có thể còn ngủ ngon được không? Đa-vít đang phải trốn chạy khỏi Áp-sa-lôm, con trai mình kẻ đã quay lại phản nghịch Đa-vít và đánh đuổi ông ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem.

Lúc bấy giờ, Đa-vít cùng với quân lính mình đành nấu lại trong đồng hoang. Bạn có đồng ý rằng: thật khó để nằm xuống mà ngủ giữa lúc bạn biết rõ bạn đang trốn trong đồng hoang đầy nguy hiểm, và chính con trai bạn lại là người phản nghịch tấn công bạn!

Ở đây, chúng ta thấy một điều tuyệt vời: Đa-vít thức giấc không phải vì ông sợ nguy hiểm đến tính mạng mình. Bởi lẽ, ông biết Đức Chúa Trời là Đấng luôn che chở, bảo vệ ông. Ông đang rơi vào cảnh ngộ: nỗi đớn đau tột cùng về tâm tư tình cảm trong con người ông do chính ông gây ra bởi thú vui xác thịt nhục dục, và những cuộc tàn sát đẫm máu mà ông đã từng nhúng tay vào trước đó đang cố giết lấy vương quốc ra khỏi tay ông.

Đa-vít thốt lên: “Đức Chúa Trời ôi, Ngài là Đấng có thể ban cho con sự bình an. Ngài luôn bảo vệ, che chở con, ban cho con niềm hy vọng khi con cần đến Ngài. Ngài sẽ giúp đỡ con lúc con gặp gian truân”.

Thực ra, mấu chốt của mọi vấn đề rắc rối chính là sự rắc rối trong lòng. Đa-vít nhận thức rõ ràng: không phải kẻ thù từ bên ngoài đã đánh thức ông dậy, nhưng chính nỗi đau thương cùng cực trong lòng ông đã làm ông thức giấc.

Đoạn Thi Thiên này được bắt đầu với lời than khóc của Đa-vít: “Kẻ cừu địch con thêm nhiều dường bao! Lắm kẻ đẩy lên cùng con thay!” (c.1). Ông đang cầu xin Chúa giải cứu.

Thế nhưng, Thi Thiên này lại kết thúc bằng lời ca hát ngợi khen Đức Chúa Trời của chính Đa-vít (c.8).

Bạn hãy bắt đầu một ngày mới của mình với lời cầu xin Chúa giúp đỡ. Nếu bạn đặt tin cậy vào Đức Chúa Trời, thì ngày mới của bạn sẽ được kết thúc bằng lời ngợi khen Đấng đã giúp đỡ bạn.

Những hoàn cảnh khó khăn thường cướp phá sự bình an và niềm hy vọng của chúng ta. Khi bạn rơi vào hoàn cảnh khó khăn bất lợi, hoặc phải đối đầu với nỗi sợ hãi, bạn hãy trao phó nan đề của bạn cho Chúa, đặt lòng trông cậy vào Ngài.

Chúa sẽ khích lệ bạn, làm cho bạn vững lòng, bền chí vì Ngài là Đức Chúa Trời Đấng luôn bảo vệ bạn sẽ ban cho bạn sự bình an giữa cơn bão tố.

4. (Thi 4:1-8)

1. Vĩ đại hơn, tốt đẹp hơn (Thi 4:1-8)

Thỉnh thoảng, dân sự Đức Chúa Trời lại ngã lòng!

Trong Thi 4:1-8 chúng ta thấy Đa-vít đang lắng nghe dân sự hỏi: “Ai sẽ cho chúng ta thấy phước?” (c.6). Thần dân của Đa-vít đều đã nản lòng, nhụt chí. Họ đang phải đương đầu với thử thách. Trong số họ, có người than van: “Ôi, vua Đa-vít ôi! Thôi hết rồi! Đức Chúa Trời không còn cứu giúp chúng ta nữa rồi!”

Bạn sẽ khó chấp nhận và sẽ cảm thấy gay go khi các nhân viên cộng tác hoặc bạn bè của bạn nói với bạn như sau: “Ôi, chúng ta đã rơi vào bước đường cùng. Ai sẽ là người chỉ cho chúng ta thấy phước đây?”.

Đa-vít kêu cầu Đức Chúa Trời, và Ngài đã cứu giúp ông: “Khi con gặp gian truân, Ngài đã cứu giúp con” (c.1).

Áp lực đến từ bên ngoài sẽ khiến chúng ta trở nên vững vàng hơn, trưởng thành hơn từ trong tâm lòng. Những thử thách trong cuộc đời cố sức đè bẹp chúng ta và biến chúng ta thành những con người bé nhỏ, yếu đuối và càng ngày lại càng bé nhỏ yếu đuối hơn. Hoặc cũng chính các thử thách ấy có thể khiến chúng ta trở thành những người khổng lồ và càng ngày càng to lớn hơn, vĩ đại hơn. Chúng ta phải bắt đầu mọi sự từ bên trong lòng mình.

“Chúa đã cứu giúp con khi con ở trong sự gian truân”. Điều này từng xảy ra với bạn như thế nào?

Đa-vít tán dương Đức Chúa Trời: “Chúa khiến lòng con vui mừng” (c.7). Ông khởi đầu với nỗi buồn và kết thúc với niềm vui. Ông bắt đầu với nước mắt và kết thúc với chiến thắng. Một lần nữa, ông lại được ngủ ngon giấc trong an lành. “Hỡi Đức Giê-hô-va, con sẽ nằm và ngủ bình an, vì chỉ một mình Ngài làm cho con được ở yên ổn” (c.8).

Đa-vít khám phá ra rằng: điều quan trọng không nằm trong hoàn cảnh đang vây hãm ông nhưng lại tùy thuộc vào thái độ của chính ông.

Hãy để Đức Chúa Trời giúp đỡ bạn khi bạn gặp gian truân. Ngài có thể làm việc đó. Chính bạn không thể tự giải cứu mình khi lâm vào nghịch cảnh. và cũng chẳng có ai có thể giải cứu được bạn ngoại trừ Chúa. Thực tế, có nhiều người còn muốn cho bạn khôn đốn hơn,

khó khăn hơn nữa là đáng khác. Nhưng khi bạn trở lại cùng Đức Chúa Trời, tin cậy Ngài, thì Ngài sẽ giải cứu bạn, làm cho bạn mạnh mẽ, vững vàng gay từ trong tâm lòng bạn. Chúa sẽ đem bạn ra khỏi gian truân, khiến bạn trở thành một người vĩ đại hơn vì bạn tin cậy Ngài.

Có một mối quan hệ giữa thái độ bên trong của chúng ta với hoàn cảnh bên ngoài.

Nếu chúng ta duy trì thái độ phải lẽ, đứng đắn với Chúa thì Ngài sẽ dùng thử thách tôi luyện chúng ta, làm cho chúng ta ngày càng trở nên tâm thức vóc dạc hơn.

Ngày nay, phải chăng bạn đang gặp thử thách? Hãy giao phó hoàn cảnh bạn cho Đức Chúa Trời và tin cậy Ngài để Ngài cứu giúp bạn.

2. Được an tịnh giữa những cơn thử thách (Thi 4:1-8)

Đa-vít đang trải qua sự gian lao, khốn khổ cùng cực. Ông đang phải ở trong “một thế kẹt”. Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo ra hoàn cảnh đó (II Sa 12:10). Ngài giàu lòng tha thứ nhưng rất nghiêm khắc. Chúng ta phải gạt lầy những gì mà mình đã gieo ra (Thi 25:17).

4:1-8 là một Thi Thiên đầy khích lệ. Bởi vì, nó dạy chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời luôn luôn quan tâm chăm sóc chúng ta, ban cho chúng ta ơn phước dồi dào giữa lúc chúng ta gặp thử thách, gian nan.

Trước hết, *Ngài làm cho đời sống chúng ta được tăng trưởng* (c.1).

Ở đây, từ “đáp lời” còn có nghĩa là “làm cho lớn lên”. Đức Chúa Trời càng cho phép xảy ra nhiều điều phiền muộn, bất an cho dân sự Ngài thì Ngài lại càng làm cho họ trưởng thành hơn.

Giô-sép là một ví dụ điển hình về vấn đề này. Sự gian truân đã phô bày tính cách của ông ra, và đã làm cho ông trưởng thành.

Vấn đề phiền muộn rắc rối tăng lên sẽ dẫn đến một cuộc sống tự do, dẫn ra một nơi rộng rãi có những con đường thoáng đãng, thênh thang.

Đức Chúa Trời đã sẵn sàng chương trình giải cứu Đa-vít, nhưng trước hết, Ngài phải tôi luyện ông trưởng thành vững vàng.

Thứ hai, *Đức Chúa Trời luôn khích lệ, nâng đỡ đời sống chúng ta* (c.2,3).

Rồi đây, đến ngày cuối cùng, mọi mưu chước của loài người thế gian này sẽ bị thất bại. Nhưng kế hoạch, chương trình của Đức Chúa Trời thì sẽ thành công. Đức Chúa Trời là Đấng bảo vệ, che chở chúng ta, là sự vinh hiển của chúng ta. Ngài nâng đỡ chúng ta để chúng ta có thể ngẩng đầu lên.

Sống trong đời này, chúng ta sẽ gặp vô vàn gian truân, rắc rối. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ luôn nâng đỡ chúng ta.

Thứ ba, *Đức Chúa Trời ban cho chúng ta năng lực* (c.4, 5). Hoàn cảnh khó khăn nguy hiểm thường dễ xô đẩy chúng ta đến chỗ phải đương đầu với cám dỗ, chối bỏ đức tin (c.4, 5).

Đa-vít có quyền nổi giận. Và Đức Chúa Trời có thể dùng cơn giận dữ của Đa-vít để đưa ông đến với sự công bình. Đồng thời, Sa-tan cũng có thể lợi dụng cơn giận của ông để xô đẩy ông rơi vào con đường tội ác (Gia 1:20).

Trong đoạn Thi Thiên này, từ “Meditate” (Bản KT tiếng Anh) có nghĩa là “tranh luận với chính mình”. Thật dễ suy gẫm Lời Chúa khi chúng ta nằm dài trên giường, còn Đức Chúa Trời đem lại cho chúng ta sự yên tĩnh (Thi 46:10).

Thứ tư, *Đức Chúa Trời mở mắt chúng ta và ban cho chúng ta niềm vui sướng* (c.6-8).

Tất cả thân dân của Đa-vít đều ngã lòng. Bạn đang nản lòng hay mạnh mẽ vậy? Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải luôn mỉm cười với nụ cười của Đức Chúa Trời trên đời sống chúng ta (Dan 6:25).

Chúng ta hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn. Ngài sẽ ban cho chúng ta bình an và sự nghỉ ngơi. Đó là điều hiển nhiên khi Đấng Christ chính là Chúa Cứu Thế. Vậy, bạn hãy tha thứ cho kẻ thù mình và ngược mắt lên nhìn xem Chúa.

Sự cám dỗ đưa đến phạm tội là rất lớn trong gian truân. Nếu chúng ta bền lòng tin cậy Chúa, Ngài sẽ ban cho bạn sự an tịnh, niềm vui mừng giữa cơn thử thách gian lao.

Đức Chúa Trời sẵn sàng nguồn ơn phước để an ủi chúng ta khi chúng ta gặp thử thách. Các ơn phước ấy sẽ giúp chúng ta lớn lên. Hãy tin rằng Đức Chúa Trời đang thể hiện ý muốn Ngài trên đời sống bạn. Ngài sẽ thưởng cho bạn khi bạn đặt lòng tin cậy nơi Ngài.

“Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định” (Ro 8:28)

5. (Thi 5:1-12)

1. Vấn đề then chốt (Thi 5:1-12)

Một công việc hết sức cấp bách và cần thiết mà chúng ta cần làm ngay, đó là: ra mắt Chúa vào mỗi buổi sáng, nếu như chúng ta muốn có một ngày tốt đẹp.

Đức Chúa Giê-xu thường dậy sớm cầu nguyện (Mac 1:35). Ở đây, tác giả Thi Thiên nói rằng: “Đức Giê-hô-va ôi! Buổi sáng Ngài sẽ nghe tiếng con; buổi sáng con sẽ trình bày duyên cớ con trước mặt Ngài, và trông đợi” (c.3).

Khi tôi quen làm việc ca đêm, tôi phải ngủ bù vào buổi sáng. Do đó, lúc thức dậy vào buổi chiều, tôi sẽ ra mắt Chúa. Việc ra mắt Chúa không phải là cuộc hẹn theo giờ giấc nhưng theo tấm lòng. Đức Chúa Trời có nghe tiếng bạn vào buổi sáng không? Đức Chúa Trời ngắm nhìn bạn vào thì giờ đầu ngày, có phải Ngài ngắm nhìn bạn như thể ngắm nhìn một thầy tế lễ đến dâng của lễ ngợi khen cho Ngài? Đó chính là lý do khiến bạn (c.3) “trình bày duyên cớ mình”. Nó có nghĩa là trình bày các của tế lễ trên bàn thờ.

Khi bạn thức dậy vào buổi sáng, hãy tự nhủ rằng mình là một trong những thầy tế của Đức Chúa Trời. Bạn phải làm gì để trở thành một thầy tế lễ? Bằng cách: tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu.

“Đấng yêu thương chúng ta, đã lấy huyết mình rửa sạch tội lỗi chúng ta, và làm cho chúng ta nên nước Ngài, nên thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha Ngài” (Kh 1:6).

Điều đó có nghĩa là: Bất kỳ nơi nào bạn có mặt thì nơi đó là đền thờ cho Chúa ngự trị, vì thân thể bạn là đền thờ của Ngài.

Việc đầu tiên chúng ta phải làm vào mỗi buổi sáng sớm chính là việc mà thầy tế lễ thượng phẩm xưa đã từng làm vào mọi buổi sáng sớm. Người dọn của lễ thiêu lên bàn thờ. Của lễ thiêu chính là hình bóng về sự tận hiến hoàn toàn cho Đức Chúa Trời.

Nếu bạn muốn có một ngày tốt đẹp thì hãy bắt đầu ngày ấy bằng sự cầu nguyện dâng thân thể bạn cho Chúa như thể dâng của lễ thiêu một của lễ sống và thánh đẹp lòng Đức Chúa Trời (Rô 12:1).

Một ngày tốt lành bắt đầu vào buổi sáng và bắt đầu tại bàn thờ.

Bạn có bắt đầu ngày mới của bạn với Đức Chúa Trời không? Nếu là “không” thì ngay thì giờ này, xin bạn hãy quyết định bắt đầu mỗi buổi sáng của mình bằng việc cầu nguyện dâng đời sống bạn cho Chúa làm của lễ sống cho Ngài. Bạn hãy nài xin Ngài hướng dẫn bạn trong mọi quyết định, mọi hành động của bạn trong suốt ngày ấy.

Ngài luôn sẵn lòng muốn dẫn dắt bạn. Nên xem mỗi một ngày trôi qua là một món quà mà Đức Chúa Trời ban tặng bạn. hãy khẳng định mình là một quản gia tốt, quản lý nguồn tài nguyên trong mỗi ngày cho Đức Chúa Trời.

Khá mau dành thời gian ra mắt Chúa mỗi ngày.

2. Nài xin, trình bày duyên cớ và báo đáp trong cơn gian truân (Thi 5:1-12)

Bạn sẽ làm gì giữa lúc gặp gian truân? Có rất nhiều Thi Thiên được viết ra trong đau thương, gian truân và khó khăn muôn vàn.

Thi 5:1-12 ghi lại 2 cảnh trạng liên quan đến thử thách. Trong cảnh 1 (c.1-7): Đa-vít đang trải qua khổn khó khiến ông kêu nài Đức Chúa Trời: “Xin hãy nghe tiếng con..” (c.1-3). Từ “suy gẫm” ở đây còn mang ý nghĩa “thờ dãi, than van, kêu rêu”.

Đa-vít đang trải qua sự xúc cảm trong yên lặng. Khi chúng ta mang phải gánh nặng nào đó trong cuộc đời, có lẽ chúng ta chỉ làm được mỗi một việc vào lúc ấy là: kêu van cùng Đức Chúa Trời.

Đức Thánh Linh nghe tiếng thờ than của chúng ta, Ngài sẽ cầu thay cho chúng ta lên Đức Chúa Trời (Rô 8:26).

Đa-vít đã biến sự suy gẫm của mình thành tiếng kêu (c.2 He 5:7).

Thường thì chúng ta hay cầu nguyện với Đức Chúa Trời trong yên lặng. Nhưng cũng có lúc, chúng ta cần trò chuyện vui vẻ với Ngài.

Đa-vít kêu nài Đức Chúa Trời vì ông biết Ngài là Đấng Thánh Khiết (c.4-6), vốn ghét kẻ ác và kẻ dối trá, khoe khoang. Ngài sẽ xét xử kẻ ác, nhưng Ngài không xét xử tội lỗi ngay. Đa-vít báo đáp lại cho Đức Chúa Trời bằng sự thờ phượng Ngài cách riêng tư (c.7).

Trong lần báo đáp thứ 2, Đa-vít nài xin một việc khác: “xin dẫn dắt con” (c.8). Ông muốn đi theo con đường công chính của Đức Chúa Trời.

Trong cơn truân chuyên, điều chúng ta cần nhất ngay lúc ấy là sự khôn ngoan để nhận biết ý muốn Đức Chúa Trời (Gia 1:5).

Xin lưu ý: Đa-vít cầu xin Đức Chúa Trời dẫn dắt chớ không cầu xin Ngài giải phóng.

Đức Chúa Trời luôn sắm sẵn một đường thẳng, băng xuyên qua mọi khó khăn, dẫn đưa chúng ta đến với chiến thắng.

Lần này, Đa-vít kêu nài Đức Chúa Trời vì có kẻ ác (c.5,9). Từ “Destruction” ở đoạn này (bản KT tiếng Anh) mang ý nghĩa: “vực thẳm há ngoác miệng”. Một huyết mã toang hoác gọi lên sự ô uế và sự chết chóc. Tính nịnh hót thường không đến từ sự giao thiệp truyền đạt nhưng thường là kết cuộc của sự tán độc, lôi kéo.

Áp-sa-lôm sa ngã vì ông tự dạy dỗ chính mình. Đa-vít thì chẳng làm như vậy. Ông phó thác cho Đức Chúa Trời giải quyết mọi việc thay ông (Ro 12:19)

Đa-vít đã báo đáp ơn phước Chúa (Thi 5:11,12) giữa cơn gian truân bằng sự nức lòng mừng rỡ trong đức tin, yêu thương và hy vọng. Niềm vui mừng xuất phát từ lòng tin cậy và lòng kính mến Đức Chúa Trời của ông. Niềm vui ấy chính là kết quả hành động của Đức Chúa Trời trong lòng Đa-vít chứ không phải do hoàn cảnh từ bên ngoài tác động vào.

Tác giả Thi Thiên nói với chúng ta rằng: Hãy đón nhận gian truân. Chúng ta không nên trốn chạy thử thách. Nhưng hãy kêu nài Đức Chúa Trời, trình bày duyên cớ mình với Ngài và báo đáp tấm lòng mình cho Ngài.

Đừng bao giờ đầu hàng hoàn cảnh, gian truân. Chúa cho bạn đặc ân cầu nguyện để bạn có thể nhận lãnh tình yêu thương từ Ngài, có thể hiểu thấu đáo hơn về Ngài – Cha Thiên Thượng của bạn, Đấng nhìn biết bạn đang lâm vào hoàn cảnh khôn khó. Ngài sẽ dẫn dắt bạn vượt qua khó khăn để chiến thắng hoàn cảnh.

Khi bạn đặt lòng tin cậy, niềm hy vọng và lòng yêu mến nơi Đức Chúa Trời một cách hoàn toàn, thì bạn sẽ có thể đương đầu với khó khăn, bất trắc.

Chúa sẽ ban cho bạn niềm vui và sự bình an trong cơn gian nguy.

6. TỘI TỆ HƠN CẢ SỰ CHẾT (Thi 6:1-10)

Tất cả chúng ta đều biết có một điều rất có ý nghĩa đối với việc phạm tội và xưng tội của chúng ta.

Thi 6:1-10 là Thi Thiên đầu tiên trong bảy Thi Thiên viết về sự ăn năn thống hối. Tỉnh thoảng, Đức Chúa Trời lại nhắc nhở chúng ta hãy xưng tội lỗi mình ra với Ngài.

Trong 6:1-5 Đa-vít nài xin Đức Chúa Trời đừng bẻ trách, sửa trị ông giữa lúc Ngài đang nổi cơn thịnh nộ. Sự sửa trị của Đức Chúa Trời dành cho con cái Ngài không phải là sự trừng phạt. Nhưng chính sự sửa trị ấy sẽ xây dựng nên tính cách người Cơ Đốc.

He 12:1-29 nói về vấn đề sửa trị. Từ ngữ thường được dùng có nghĩa là “sửa phạt con cái”. Đó là một bức tranh nói về việc cần huấn luyện một con người như thế nào để con người ấy trở thành vận động viên cừ khôi.

Đức Chúa Trời sửa phạt chúng ta trong sự yêu thương. Còn đối với Đa-vít lúc ấy, ông sợ rằng Chúa sẽ sửa trị ông trong cơn thịnh nộ kinh khủng của Ngài (c.1). Đức Chúa Trời chúng ta là Đức Chúa Trời nhân từ, hay có lòng thương xót. Tuy nhiên, không vì lẽ đó mà chúng ta có thể xem nhẹ tội lỗi. Chúng ta cũng không có quyền nói thế này: “Ồ, Đức Chúa Trời là Đấng giàu lòng tha thứ, vì vậy, tôi có thể làm bất cứ điều gì mình thích, rồi Đức Chúa Trời sẽ tha thứ cho tôi” Không, Đa-vít từng thốt lên: “Đức Chúa Trời ôi, con là kẻ có tội. Bây giờ, con quá mòn mỏi với những lời than thở của con. Xin Chúa tha thứ tội cho con. Con đã làm điều sai quấy”.

Đức Chúa Trời tha thứ cho những ai xưng tội lỗi mình ra với Ngài. Phạm tội là việc từng trải tội tệ nhất của người Cơ Đốc. Nó tệ hại hơn cả sự đốn đau, sự chịu đựng và thậm chí nó còn tội tệ hơn cả sự chết.

Chúng ta là những con người vốn yếu đuối bất toàn, lại thường dễ sa ngã. Tuy vậy, chúng ta đừng bao giờ cho phép mình sợ hãi khi đến với Đức Chúa Trời Cha Thiên Thượng của chúng ta để cầu xin Ngài tha tội.

Có một bi kịch thường vây phủ chúng ta là: kẻ thù luôn trông mong chúng ta sa ngã. Chúng muốn điếm vào mặt chúng ta và bảo: “Kìa! Mi là một Cơ Đốc nhân sa ngã!” Vậy, chúng ta hãy chạy đến với Đức Chúa Trời, xin Ngài tha thứ tội. Ngài sẽ đáp lời cầu xin của chúng ta. Ngài sẽ tha thứ và thương xót chúng ta.

“*Ai cầu khẩn danh Chúa thì sẽ được cứu*” (Cong 2:21)

Chúng ta đừng bao giờ coi thường tội lỗi. Dĩ nhiên, không có Cơ Đốc nhân nào che giấu được tội lỗi với Chúa cả.

Khi chúng ta phạm tội, chúng ta có thể nhờ vào lòng thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời để xưng tội mình ra với Ngài. Đức Chúa Trời là Đấng hay thương xót. Ngài sẽ tha thứ và phục hồi chúng ta. Đó chính là điều khích lệ to lớn đối với Cơ Đốc nhân chúng ta.

Hiện giờ, có phải bạn đang sống trong tội lỗi mà vẫn chưa chịu xưng nhận nó ra với Đức Chúa Trời?

Bạn muốn lần tránh sự sửa phạt của Ngài ư?

Hãy xưng tội mình với Chúa và cầu xin sự tha thứ.

7. (Thi 7:1-17)

1. Chịu thử thách trong cơn hoạn nạn (Thi 7:1-7)

Đoạn Thi Thiên này ghi nhận lại từng trải đau thương của Đa-vít khi ông nói về một kẻ thù tên Cut (Cush), người Bên-gia-min (ISa 24:26). Cút là một trong số những điệp viên của Sau-lơ. Vì những việc Đa-vít làm mà Cút đã giết hại biết bao người vô tội.

Bất kỳ lúc nào Đa-vít gặp phải rắc rối, gian nguy, bắt bớ, ông điều chạy đến Đức Chúa Trời.

“Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con, con nương náu mình nơi Ngài, xin hãy cứu con khỏi kẻ rượt đuổi con, và thoát giải con” (Thi 7:1).

Kẻ thù của Đa-vít đang truy đuổi ông gặt gao. Trong cơn nguy cấp ấy, hành động đầu tiên của ông lại là việc suy xét lại tấm lòng mình.

“Hỡi Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con, nhược bằng con đã làm điều ấy, và có sự gian ác nơi tay con” (c.3). Chắc ông thốt lên rằng “Nếu con đã phạm tội thì Chúa hãy để cho kẻ thù bắt lấy con đi!”

Khi chúng ta bị bắt bớ hoặc gặp phải gian nguy, việc đầu tiên nên làm là: suy xét lại tấm lòng của chính mình – chớ không phải suy xét kẻ thù hay thậm chí suy xét cả Chúa: “Chúa ôi, tại sao Ngài lại cho phép xảy ra một việc như thế?”. Khi bạn rơi vào hoạn nạn, hãy nhìn vào tấm gương soi và nói với Chúa: “Cha ơi! Có phải Cha đang muốn nói gì với con qua việc mà Cha đã để xảy ra trên đời sống con? Phải chăng con đã không chịu từ bỏ, hy sinh một vài phần nào đó của đời sống con cho Ngài?”

Có thể bạn thắc mắc: “Kẻ thù của con rồi sẽ ra sao? Ai sẽ định đoạt số phận chúng?” Đa-vít cũng hắc mắc như vậy. Đức Chúa Trời trả lời rằng chính Ngài sẽ định liệu số phận của chúng. Kẻ ác sẽ bị diệt vong. Đức Chúa Trời công bình của chúng ta sẽ hoàn tất ý chỉ của Ngài.

Xin lưu ý c.9 “Ồ! Đức Chúa Trời công bình! Là Đáng dò xét lòng dạ loài người”. Số lần xảy ra gian nan cho bạn không chỉ là con số ghi nhận lại các chứng cứ về lòng tin cậy Chúa của bạn mà còn là chỉ số ghi nhận những thử thách mà bạn đã trải qua. Khi Đức Chúa Trời thử thách bạn, Ngài sẽ chỉ cho bạn thấy tấm lòng của chính bạn đối với Ngài.

Bạn có thể nói: “Tôi biết rõ lòng tôi mà!” Nhưng thực sự, bạn không thể nào biết được. Bởi vì: “Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất là xấu xa, ai có thể biết được?” (Gie 17:9).

Đức Chúa Trời luôn có mục đích khi Ngài cho phép xảy ra hoạn nạn thử thách. Hiện tại, phải chăng bạn đang lâm vào cơn hoạn nạn? Đừng xem hoạn nạn như là cái gì đó mà bạn phải miễn cưỡng gánh chịu. Hơn nữa, bạn nên xem hoạn nạn là cơ hội cho bạn trưởng thành. Trong cơn hoạn nạn lần này, việc đầu tiên, bạn hãy suy xét lòng mình. Có lẽ, Đức Chúa Trời muốn dạy dỗ bạn điều gì đó và Ngài muốn làm cho đời sống bạn tăng trưởng.

Hãy từ bỏ chính mình để sống cho Chúa và tin cậy Ngài. Rồi Ngài sẽ hành động kết quả trên đời sống bạn.

2. Việc sinh nở tội lỗi (Thi 7:10-17)

Đoạn sách này mô tả một hình ảnh khiếm đảm, đáng sợ. Chúng ta đọc thấy gương giáo, cung tên, hàm bẫy, hố sâu vực thẳm và sự chết chóc. Đức Chúa Trời nổi cơn thịnh nộ. Ngài đang phán xét tội lỗi. Ngài lắng nghe lời cáo trạng của Đa-vít về kẻ thù ông:

“Ôi Đức Chúa Trời ôi! Chúng vu cáo con vì những điều con không hề làm. Chúng lại còn nói dối về con nữa”. Chúng ta thật khó chấp nhận những lời phao vu của kẻ thù Đa-vít như vậy. Thiên hạ cũng đã nói dối, vu cáo Chúa Cứu Thế Giê-xu như thế.

Hễ ai cố gắng sống như Chúa thì ắt hẳn sẽ phải ném trải sự bất bớ này. Kẻ thù Đa-vít muốn sát hại ông. Vì có ông mà một số người vô tội đã bị giết chết. Tuy vậy, Đa-vít vẫn kêu cầu Đức Chúa Trời trước hết hãy thanh tẩy tấm lòng ông. Ông thưa: “Xin Chúa dò xét con, theo dõi con. Thử thách con. Con muốn đời sống con chắc chắn được Chúa cai trị hoàn toàn”.

Tội lỗi luôn mang lại sự phán xét cho chính nó. “Kìa kẻ dữ đương đẻ gian ác, thật nó đã hoại thai sự khuây khoả, và sanh đều dối trá” (c.14)./

Đây là bức tranh về sự thai nghén và sanh nở. Khi một người thai nghén tội lỗi, thì tất nhiên kết cuộc sẽ sinh nở ra tội lỗi, gian ác gớm ghiếc. Chính sự gian ác ấy sẽ quay lại huỷ diệt kẻ sinh ra nó.

Trong Thi 7:15-16 Đa-vít đã thay đổi nội dung bức tranh:

“Nó đào một hố sâu, nhưng lại té vào hố nó đã đào, sự khuấy khoả nó đã làm sẽ đổ lại trên đầu nó”.

Đó là lời khích lệ và cũng là lời cảnh cáo. Khi chúng ta gây nên tội lỗi, thì tội lỗi ấy dần dần tiếp tục sinh ra tội lỗi mới. Chúng ta lại phải chứng kiến tội lỗi vừa được sanh nở sẽ lớn lên, rồi lại gây ra biết bao phiền toái khác chồng chất.

Đức Chúa Trời là Đáng giàu lòng tha thứ. Nhưng chính Ngài dạy chúng ta rõ ràng rằng chúng ta phải gạt những gì mà chúng đã gieo ra.

Một lời cảnh cáo dành cho chúng ta ở đây là: Đừng sanh nở tội lỗi. Còn nếu thấy người khác lỡ gây nên tội lỗi, thì bạn chớ lấy làm bực dọc. Hãy cầu nguyện cho họ.

Bạn thường phản ứng ra sao khi có ai đó làm điều sai quấy đối với bạn?

Bạn hãy yên tâm vì Đức Chúa Trời biết rõ điều gì đang xảy ra với bạn. Ngài sẽ phán xét sự việc cho bạn.

Nếu bạn cẩn thận giữ mình và bước đi cách ngay thẳng, thì bạn có thể tin chắc rằng Đức Chúa Trời sẽ thay bạn đương đầu với kẻ thù nghịch của bạn.

Điều quan trọng hơn cả là bản thân bạn chớ gây ra tội lỗi.

Hơn nữa, bạn hãy cầu nguyện cho những kẻ nào bắt bớ bạn. Sẽ có một ngày, Đức Chúa Trời biến sự bắt bớ của bạn thành sự ngợi khen.

8. (Thi 8:1-9)

1. Hãy sống như một vị Vua (Thi 8:1-9)

Thi Thiên này nói đến sự trị vì. “Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng con. Danh Chúa được cả sáng trên khắp trái đất biết bao, sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời” (c.1).

Trước hết, Chúa là “Đức Giê-hô-va” – Đức Chúa Trời của sự giao ước Đấng luôn giữ đúng lời phán hứa của ngài.

Thứ hai, Chúa là “Vua” Đấng không những có khả năng mà còn có quyền bính, quyền năng trong tay.

“Hỡi Chúa (là Đức Chúa Trời của sự giao ước, Chúa của chúng con là Vua, là Đấng quyền năng luôn giữ lời hứa Ngài), danh Ngài thật tuyệt vời biết bao trên khắp thế gian này”.

Khi Chúa cứu linh hồn bạn, Ngài đã lập bạn lên làm vua. Có thể trông bạn chẳng giống người nào cả, hành động, cử chỉ của bạn cũng chẳng giống ai, nhưng bạn hoàn toàn đã trở thành một người mới.

Ngày bạn được Chúa cứu rỗi chính là ngày bạn được đăng quang, bước lên ngai vua. Nhờ Chúa Cứu Thế Giê-xu nên bạn đã được Đức Chúa Trời đưa lên ngôi vua. Vậy, tại sao hiện tại bạn lại sống như một tên nô lệ?

Chúng ta khám phá ra một điều: trong đoạn Thi Thiên này, Đức Chúa Trời đã trao cho A-đam và Ê-va những vương miện đầu tiên. Nhưng rồi họ đã làm những gì? Họ trao nộp vương miện và vương quyền của họ cho Quỷ vương Sa-tan. Họ làm như thế vì họ muốn trở nên giống Đức Chúa Trời, muốn làm vua. Và, như vậy, họ đã đánh mất đặc quyền cai trị của mình.

Ngày nay, con người không còn quyền hành thống trị trên các loài thú lớn, trên chim chóc và trên các loài cá nữa. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu vẫn luôn có quyền trên tất cả muôn loài. Ngài cai trị trên chim chóc: Ngài đã bảo gà gáy khi Phi-e-rơ phạm tội. Ngài tể trị trên loài cá: Ngài thu gom chúng vào lưới Phi-e-rơ khi Phi-e-rơ thả lưới. Thậm chí, Ngài còn cai trị trên loài thú hoang: Ngài cỡi một con lừa là con thú chưa có ai cỡi lên lưng nó trước đó. Chúng ta đánh mất đặc quyền cai trị vừa được đề cập ở trên. Nhưng chúng ta đã lấy lại được quyền tể trị về phần tâm linh trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Bạn được Chúa cứu để có thể sống như một vị vua. Đừng sống như một tên nô lệ nữa.

Cơ Đốc nhân có trách nhiệm cần phải sống như một vị vua. Vương quốc của chúng ta được đảm bảo an tịnh vì dựa trên quyền năng và danh xưng của Đức Chúa Trời.

Có phải bạn đang sống ở một địa vị hết sức thấp hèn chăng? Hãy quyết tâm sống như một vị vua.

2. Loài người là gì? (Thi 8:1-9)

Charles Darwin cho rằng loài người là một loại động vật.

Sigmund Freud lại dạy: loài người là đứa trẻ hư hỏng vì được nuông chiều.

Theo Karl Marx thì: loài người là những nhà quản lý mang lại lợi nhuận.

Còn Thánh Kinh ghi rõ: Đức Chúa Trời sắm sẵn địa vị cao cả hơn dành cho loài người. Chúa muốn chúng ta trở thành những vị vua trị vì trong cuộc sống.

Trong Thi 8:1-9 chúng ta thấy có 3 vị vua khác nhau với công tác của họ được đề cập đến. Đó là: A-đam, Đa-vít và Chúa Cứu thế Giê-xu.

Đức Chúa Trời Cha Thiên Thượng đã tạo dựng nên chúng ta để trở thành những vị vua (Sa 1:26-28). Đức Chúa Trời ban cho A-đam quyền cai trị trên khắp trái đất. Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta theo hình ảnh Ngài. Ngài cũng ban cho chúng ta khối óc, con tim, ý chí và tâm linh. Nhưng, tội lỗi xen vào phá hỏng hình ảnh Đức Chúa Trời trong con người. Tội lỗi khiến đầu óc loài người không còn khả năng nghĩ đến những ý tưởng của Đức Chúa Trời nữa. Động cơ hành động của loài người đã bị tội lỗi trói buộc. ý chí của loài người trở nên nổi loạn. Còn tâm linh của họ bị hư hoại.

Chúa Cứu Thế Con Trai của Đức Chúa Trời đã cứu chuộc chúng ta để khiến chúng ta trở thành những vị vua. Vì chối bỏ Đấng Christ nên loài người đã gây ra thảm kịch cho chính mình: phải sống đời sống nô lệ chứ không phải đời sống của những vị vua. Vì nổi loạn chống nghịch Đức Chúa Trời nên loài người đánh mất đặc quyền cai trị của mình. Nhưng, sự chết, sự sống lại và sự thăng thiên của Chúa Cứu Thế đã giành lại được điều mà A-đam đánh mất trước đây và còn giành lại được nhiều hơn nữa (Ro 5:1-21). Hiện nay, Chúa Cứu Thế chúng ta đang trị vì trên ngai. Một ngày gần đây, chúng ta cũng sẽ được trị vì với Ngài.

Đức Thánh Linh, Chúa chúng ta đã xức dầu cho chúng ta để sống đời sống như những vị vua. Vương quốc của chúng ta đến từ Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh quyền năng đã ban sức mạnh cho Đa-vít khiến ông đánh thắng tên khổng lồ Gô-li-át.

Chúng ta hoặc sống như những vị vua hoặc sống như những tên nô lệ. Chúng ta sẽ trị vì đời sống như những vị vua, hoặc tội lỗi sẽ cai trị đời sống chúng ta.

Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định để cho chúng ta sống như những tên nô lệ. Ngược lại, Ngài luôn muốn chúng ta sống như những vị vua, tể trị trên mọi hoàn cảnh đời sống và mọi sự xúc cảm của chúng ta.

Hãy tin cậy vào Chúa Cứu Thế hiện đang cai trị trên đời sống bạn.

Bạn có nhận thấy chính mình đang sống đời sống nô lệ trong một hoàn cảnh hoặc trong tâm trạng xúc cảm đặc biệt nào đó? Vì Đấng Christ đã hi sinh thay cho chúng ta, nên chúng ta không cần phải sống đời sống nô lệ nữa. Hãy cầu xin quyền năng của Đức Thánh Linh và sống như những vị vua.

9. (Thi 9:1-20)

1. Ca khúc khải hoàn của bạn (Thi 9:1-6)

Thi Thiên này viết về chiến thắng vĩ đại. “Con sẽ hết lòng cảm tạ Đức Giê-hô-va, tỏ ra các công việc lạ lùng của Ngài” (c.1).

Xin lưu ý các tính chất tự nhiên trong câu “tôi sẽ hết lòng” và “các công việc lạ lùng của Ngài”.

Tôi phải xưng tội với Chúa rằng đã có rất nhiều lần tôi không ngợi khen Chúa hết lòng.

Vào những lần đó, tôi đứng trong nhà thờ, tay cầm thánh ca, hát lên một bài ca ngợi Chúa rất hay. Nhưng thực sự, tôi đã không ngợi khen Chúa hết lòng mình.

Cách tốt nhất để nhận lãnh thắng lợi là: ngợi khen Chúa bằng cả tấm lòng.

Phải thừa nhận rằng, có rất nhiều lần chúng ta thật khó để có thể ca ngợi Chúa.

Hãy nghĩ đến Phao-lô và Si-la khi họ ở trong tù (Cong 16:16-34). Họ bị người ta sỉ nhục, tước đoạt nhân quyền và bị đánh đập tàn nhẫn. Dầu vậy, họ vẫn luôn ca ngợi Chúa hết lòng. Đức Chúa Trời có thể hàn gắn chữa lành trái tim tan vỡ của bạn nếu như bạn bằng lòng giao cho Ngài tất cả những mảnh tim vỡ vụn đó. Ngài sẽ ban lại cho bạn một trái tim lành lặn để bạn ngợi khen Ngài hết lòng.

Chúng ta đừng chỉ ngợi khen Chúa trong một số hoàn cảnh nào đó mà thôi, nhưng hãy ngợi khen Chúa luôn luôn. Vì Ngài chính là Đấng để chúng ta ngợi khen.

“Hỡi Đấng Chí Cao, con sẽ hơn hở vui về nơi Ngài và ca tụng danh của Ngài” (c.2)

Có thể bạn sẽ cảm thấy không vui trong vài cảnh ngộ nào đó. Thậm chí, bạn không thể nào vui vẻ nổi với những hoạch định nào đó mà Đức Chúa Trời đã an bài trên đời sống bạn hôm nay. Nhưng, bạn vẫn có thể luôn luôn vui mừng trong Chúa (Phi 4:4). Ngày hôm nay, bạn có thể vui mừng trong Chúa, bởi vì Ngài đáng được bạn ca ngợi. Đến đây, nội dung đoạn sách này được biến đổi đột ngột vì lý do đơn giản sau: Nếu bạn làm điều phải, Đức Chúa Trời sẽ luôn bên vực bạn.

Ngài đang ngự trên ngai, quản trị thế giới này theo ý muốn Ngài.

Đa-vít không hoàn toàn hiểu hết tất cả những gì Đức Chúa Trời đang làm, nhưng ông biết rõ rằng Chúa biết điều Ngài đang làm. Vì thế, khi bạn làm điều đúng, bạn có thể ngợi khen Chúa, ngay cả lúc bạn đang ở trong sự thất bại rõ ràng.

Khi Đức Chúa Trời ngự trên ngai thì mọi thứ đều trở nên ổn thoả. Hiện tại, nếu đời sống bạn sa sút, bạn hãy can đảm lên, vì Đức Chúa Trời biết rõ điều gì đang diễn ra trong đời sống bạn. Ngài sẽ khôi phục lại đời sống bạn. Trong khi chờ đợi Ngài hành động, bạn hãy vui mừng trong Ngài và ca tụng danh Ngài.

2. Sự bảo vệ an toàn nhất trên thế gian này (Thi 9:7-12).

Đoạn sách này dạy chúng ta về một lẽ thật vĩ đại. Danh Chúa chính là sự bảo vệ chúng ta an toàn nhất và chắc chắn nhất.

“Hỡi Đức Giê-hô-va, phàm ai biết danh Ngài sẽ để lòng tin cậy nơi Ngài. Vì Ngài chẳng từ bỏ kẻ nào tìm kiếm Ngài” (c.10)

Khi đọc đến những lời này, chúng ta được Chúa nhắc nhở rằng Đức Chúa Trời đã từng đành lìa bỏ Con Trai Ngài vì cố chúng ta, trên thập tự giá, Chúa Giê-xu kêu lên: “Cha ôi! Cha ôi! Sao Ngài lìa bỏ Con?” (Mat 27:46). Bạn có bao giờ nghĩ rằng người duy nhất mà Đức Chúa Trời từng bỏ rơi là chính con của Ngài không? “Ngài đã không tiếc chính Con

mình, nhưng vì chúng ta hết thấy mà phó Con ấy cho” (Rô 8:32). Vì Đức Chúa Trời đã hi sinh Con mình như vậy nên chúng ta được đảm bảo rằng Ngài sẽ không bao giờ lia bỏ chúng ta vì có Con Trai Ngài. Cha Thiên Thượng yêu thương Con Trai mình và nói với Con Trai ấy rằng: “Vì Con đã chết vì những người này, nên Cha sẽ không bao giờ lia bỏ họ”. Đức Chúa Trời cũng hứa với chúng ta: “Ta sẽ chẳng lia người đâu, chẳng bỏ người đâu” (He 13:5). “Và này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn” là câu nói cuối cùng của Chúa Cứu Thế trong Phúc Âm Mat 28:20.

Vị trí an toàn nhất trên cả thế gian này chính là ở trong ý muốn của Đức Chúa Trời. Và sự bảo vệ an toàn nhất trên cả thế gian này chính là danh Đức Chúa Trời. Khi bạn biết đến danh Ngài, bạn sẽ biết bản chất Ngài. Các danh xưng ấy nói cho chúng ta biết Ngài là ai, Ngài có thể làm những việc gì.

Ví dụ: Ngài là Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các giao ước. Ngài là Đấng Tạo Hoá là Vua đang trị vì trên ngai. Ngài là Chúa Giê-xu, tức là Đấng Cứu Thế. Mỗi danh xưng của Ngài là một hồng ân để Ngài ban tặng cho chúng ta. Có phải bạn đang muốn hiểu biết về Đức Chúa Trời? “Phàm ai biết danh Ngài (phàm ai biết bản chất của Ngài) sẽ để lòng tin cậy nơi Ngài” (c.10)

Bạn càng biết rõ Chúa thì bạn sẽ càng tin cậy Ngài hơn. Và bạn càng tin cậy nơi Ngài thì bạn lại càng hiểu rõ Ngài hơn đó là một từng trải phong phú và lý thú.

Một trong những kinh nghiệm đáng nhớ của đời sống người Cơ Đốc chính là mối tương giao riêng tư và niềm vui của chúng ta với Đức Chúa Trời. Nếu bạn tin cậy Đức Chúa Trời thì hãy tìm kiếm Ngài (Es 55:6). Ngày nay, bạn hãy tìm kiếm Ngài với ước ao biết rõ Ngài hơn.

3. Thời điểm của Ngài (Thi 9:13-16)

Có bao giờ bạn dành thời gian ra để chiêm ngưỡng một đóa hồng tuyệt đẹp và xem nó nở từ từ hết ngày này sang ngày khác chưa? Có bao giờ bạn cố làm cho nó nở ra chưa? Nếu bạn làm thế, có lẽ bạn sẽ giết chết nó. Đức Chúa Trời tạo dựng mọi thứ thật đẹp đẽ.

Ngài dựng nên mọi vật theo sự hoạch định của Ngài. Nếu bạn gặp phải rắc rối với ai đó, hoặc rơi vào tình huống nan giải nào đó trong cuộc sống, bạn hãy nhờ Đức Chúa Trời giải quyết sự việc giúp bạn. “Vì có chép lời Đức Chúa Trời phán rằng: sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng” (Rô 12:19).

Nếu chúng ta dành lấy quyền phán xét của Đức Chúa Trời, thì chúng ta đã làm một việc tội tệt nhất trong những việc tội tệt. Tác giả Thi Thiên bảo chúng ta rằng: “Hãy để Đức Chúa Trời làm quan toà, làm ban hội thẩm và làm người được uỷ nhiệm truy tố trước tòa”. Vì Ngài biết rõ việc này hơn bạn.

Tác giả còn cam đoan với chúng ta: Đến thời điểm của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đánh đòn những kẻ làm điều sai quấy. Các quốc gia thế gian sẽ té nhào xuống hố mà họ đã tự mình đào lấy. Kẻ ấy giăng bẫy trên lối đi và chính chúng lại vướng vào những bẫy ấy. “Kẻ ác bị công việc tay mình làm trở vẩn lấy”. (Thi 9:16).

Điều này khích lệ tội nhân biết rằng tôi không cần phải dành thì giờ, sức lực và ngay cả một phần tâm trí mình để tự hỏi chuyện gì đang sắp xảy ra với tất cả kẻ ác trên thế gian. Đức Chúa Trời sẽ định đoạt số phận chúng. Dĩ nhiên, là Cơ Đốc nhân, chúng ta cần phải đóng góp công sức mình vào việc làm cho thế giới ngày càng tốt đẹp hơn.

Chúng ta là muối của đất, là ánh sáng của thế gian. Chúng ta đã được Chúa gọi vào công tác phải làm cái gì đó để nói cho kẻ ác biết họ không phải đi vào hoả ngục như thế. Chúa ban cho chúng ta ơn làm chứng cho họ biết rằng họ có thể được cứu rỗi. Vâng, hãy để Đức Chúa Trời làm Quan Án. Công việc của bạn hiện nay chính là làm nhân chứng cho Ngài.

Gần đây, có ai đó đã làm điều sai quấy đối với bạn? Hãy kiểm chế mình đừng phán xét họ, thay vào đó, bạn hãy cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn đến gần những kẻ phạm tội.

4. Ai đang cai trị thế giới này? (Thi 9:17-20)

Có người hát rằng: “Tự hào thay! Con người mạnh mẽ nhất!” Đôi khi, loài người dường như đang chiến thắng, còn Đức Chúa Trời lại có vẻ như đang thất bại. Bạn hãy nhớ lại câu khẩu hiệu rất quen thuộc cách đây vài năm tuyên bố rằng “Đức Chúa Trời đã chết”. Các triết gia thì bảo Đức Chúa Trời chưa chết thật. Ngài chỉ bị ốm xoàng và trở nên yếu ớt, chẳng làm nổi nhiều việc là những điều đang diễn ra trên thế giới hôm nay.

Ý tưởng này đã từng xuất hiện ngay từ trong Sa 3:1-24 khi Sa-tan dụ dỗ A-đam và Ê-va: “Kìa! Có sao các ngươi lại chấp nhận làm những con người? Các ngươi có thể giống như Đức Chúa Trời!” Đó là lời nói dối tương tự những lời dối trá đang diễn ra trên thế gian hiện nay. Loài người tuyên bố: “Ta sẽ như Đức Chúa Trời!”

Nhưng, tác giả Thi Thiên đã cho chúng ta biết rằng loài người sẽ không thắng nổi Đức Chúa Trời. “Kẻ ác sẽ bị xô xuống Âm phủ, và các dân quên Đức Chúa Trời cũng vậy” (c.17). Ngày nay, loài người trông có vẻ như đang thành công – lẽ thật có vẻ như đang phải bước lên đoạn đầu đài vĩnh viễn, và tội lỗi như thế đang được ngự trị trên ngai mãi mãi.

Tuy nhiên, xin bạn lưu ý điều Đa-vít đã cầu xin Đức Chúa Trời: “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy chỗi dậy, chớ cho người đời được thắng; nguyện các dân bị đoán xét trước mặt Ngài. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy làm cho chúng nó sợ hãi. Nguyện các dân biết mình chẳng qua là người phạm” (c.19,20).

Nếu chúng ta đoạt lấy vương quyền khỏi tay Đức Chúa Trời, có lẽ chúng ta sẽ xáo trộn và đảo lộn mọi thứ. Đức Chúa Trời hiện đang cai quản vũ trụ, thế giới này. Ngài đặt để chúng ta ở dưới quyền tể trị của Ngài. Đa-vít thường dùng từ ngữ: “loài người dễ bị cám dỗ, yếu đuối” khi nói đến con người chúng ta. Vấn đề hiện nay là: loài người không chịu nhận biết rằng họ chỉ là những con người hay chết. Họ lại nghĩ họ là Đấng Tạo Hoá! Họ đi thờ lạy, hầu việc các sinh vật thay vì thờ phượng Đấng Tạo Hóa Chân Thật.

Có một điều đáng buồn dành cho loài người: họ cố trở thành Đức Chúa Trời, nhưng họ không làm được điều đó thậm chí, họ lại biến thành những con thú. Càng ngày, họ càng hạ địa vị con người xuống thấp hơn và bắt đầu hành động như những con thú. Đó là lý do tại sao thế giới của chúng ta hiện nay đang rơi vào tình trạng hỗn độn như vậy.

Tôi lấy làm sung sướng vì tôi biết tôi chỉ là một con người dễ bị cám dỗ, yếu đuối. Tôi cần Đức Chúa Trời. Tôi có thể đến với Ngài và thưa: “Chúa ôi! Xin ban cho con sức lực. Hôm nay, con muốn ca ngợi danh Ngài”. Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đang trị vì trên hoàn vũ của Ngài. Ngài sẽ đạt được mục đích của mình. Chúng ta có thể đầu phục quyền năng Ngài một cách tự tin và được an tịnh trong tình yêu thương, sự khôn ngoan và sức mạnh của Ngài. Dầu chúng ta yếu đuối, nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của chúng ta. Hãy để Ngài làm Vua trên đời sống bạn và hãy ca tụng danh Ngài trong tất cả những việc bạn làm thường ngày.

10. (Thi 10:1-18)

1. Thế nào để được gần Chúa? (Thi 10:1-11)

Khi đọc sách Thi Thiên, chúng ta nhận thấy Đa-vít thường xuyên gặp phải nan đề rồi lại được giải cứu. Một số người cho rằng Cơ Đốc nhân thực lòng yêu kính Chúa sẽ không bao giờ rơi vào tình thế cam go. Đó là điều không đúng trong trường hợp Mô-i-se, cũng không đúng trong trường hợp Đa-vít, và càng không đúng trong trường hợp Chúa Cứu Thế Giê-xu! Cuối cùng, Chúa chúng ta đã phải ở trong hoàn cảnh cam go, kinh khủng nhất trong tất cả các hoàn cảnh bị đóng đinh trên thập tự giá của người La Mã.

Hãy lắng nghe Đa-vít thắc mắc với Đức Chúa Trời: “Đức Giê-hô-va ôi! Vì có gì Ngài đứng xa, lúc gian truân tại sao Ngài ẩn mình đi?” (c.1). Chúng ta vẫn thường lặp lại những câu hỏi tương tự như vậy: “Chúa ôi! Tại sao thế? Ngài đang ở đâu?” Tại sao chúng ta lại nghĩ rằng Đức Chúa Trời ở xa chúng ta? Điều gì khiến chúng ta nghĩ Đức Chúa Trời đã ruồng bỏ chúng ta? Trước hết, chúng ta luôn biết rằng Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Thứ hai, Ngài đã hứa rằng Ngài không bao giờ bỏ chúng ta (He 13:5). Đa-vít chỉ cảm thấy Đức Chúa Trời như thể đang ở rất xa ông.

Đó là một bài học tốt mà chúng ta cần học. Đừng dựa vào sự suy xét chỉ theo cảm tính của bạn. Hãy xây dựng đời sống bạn trên nền tảng đức tin. Người có đức tin nói rằng: “Tôi đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời và tôi không lo ngại mình sẽ gặp phải chuyện gì, nghĩ đến điều gì và sẽ cảm thấy thế nào”. Chúng ta tin cậy Chúa không phải là chúng ta đại dốt, mù quáng. Chúng ta tin cậy Ngài nên chúng ta bước đi trong ý muốn của Ngài, bởi vì chúng ta biết Lời Ngài.

Vâng, Đa-vít đã gặp phải nan đề. Sự kiêu ngạo và lòng tự tin, tự phụ theo đuổi sau ông. Chúng quấy rầy và chế nhạo ông: “Ta sẽ chẳng nhúc nhích” chúng còn nói “Đức Chúa Trời sẽ không thấy gì đâu!” và chúng cũng bảo rằng: “Đức Chúa Trời sẽ không phán xét đâu!”. Nhưng Đa-vít đã đến với Chúa, rồi thưa: “Chúa ôi! Chúa biết hết cả rồi. Ngài sẽ định đoạt mọi sự”.

Khi nào bạn cảm thấy như thể Chúa đang rời xa bạn, thì xin bạn hãy tự nhủ lòng rằng Đức Chúa Trời luôn ở gần bạn. Trạng thái ở gần này không phải là một vấn đề về phương diện địa lý. Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Chúng ta càng trở nên giống Chúa thì Ngài càng ở gần chúng ta hơn.

Hiện giờ, bạn có ước ao được gần Chúa hơn không? Bạn hãy khắc cốt ghi tâm lẽ thật của Lời Chúa, thầm nguyện trong lòng và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc bạn.

2. Chốt của vấn đề (Thi 10:12-18)

Đa-vít than khóc nói rằng: “Hỡi Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng phải lưu tâm đến hoàn cảnh của con”. Vua Sau-lơ truy nã Đa-vít liên tục trong suốt nhiều năm. Vào thời điểm đó, Đa-vít ví sánh mình như một con bọ chết đang bị truy đuổi. Còn Sau-lơ thì mãi chú tâm nghe những lời dối trá của bọn nịnh thần trong triều đình mình. Bọn họ muốn lấy lòng Sau-lơ, nên nịnh hót “Đa-vít muốn chiếm ngôi bệ hạ. Ông ta muốn đoạt ngai vàng của bệ hạ. Đa-vít nói như vậy đó, và ông ấy đã thực hiện ý đồ của mình”. Họ nói dối về Đa-vít, Còn Đa-vít chẳng làm gì được họ về vấn đề này.

Chúng ta có rất ít quyền hành trên hoàn cảnh cuộc sống. Chúng ta không tài nào không chế được thời tiết hoặc nền kinh tế. Chúng ta cũng chẳng thể nào kiểm soát nổi những điều

người khác nói hoặc làm đối với chúng ta. Chúng ta chỉ có thể kiểm soát được một khu vực – vương quốc trong lòng mình. Mấu chốt của mọi vấn đề chính là vấn đề khúc mắc trong lòng người. Một khi chúng ta thiết lập ngai vua trong lòng mình, và bằng lòng để Đức Chúa Trời tiếp quản, ngự trị trên ngai ấy, thì chúng ta sẽ không còn phải lo lắng về những điều gì khác nữa.

Trong Thi 10:12 Đa-vít cầu nguyện: “Đức Giê-vô-va ôi! xin hãy chỗi dậy! Hỡi Đức Chúa Trời hãy giơ tay Ngài lên. Chớ quên kẻ khốn cùng”. Ở đây, từ “hạ mình” chính là từ chìa khoá của vấn đề. Vậy sự hạ mình là gì? Có phải là sự hèn hạ của con người chúng ta không? Không, sự hạ mình không phải là một ý tưởng đơn giản của con người chúng ta như vậy. Hạ mình tức là thừa nhận rằng tự mình không thể giải quyết nổi vấn đề của mình. Đức Chúa Trời sẽ phải giải quyết vấn đề bằng việc Ngài sẽ hành động trong tôi, qua tôi, và vì có tôi. Nhưng, trước khi Ngài có thể hành động vì tôi hoặc qua tôi, thì Ngài buộc phải hành động trong tôi.

Nếu bạn muốn vượt lên trên hoàn cảnh mình, thì hãy nép mình dưới bệ chân Chúa. hãy khiêm nhường, hạ mình, rồi Đức Chúa Trời sẽ nâng bạn lên cao.

Chúng ta không có khả năng chế ngự hoàn cảnh cuộc sống, lại càng không thể tránh né được hoàn cảnh. Nhưng, chúng ta có thể dâng lên Đức Chúa Trời thái độ khiêm nhường, hạ mình của mình. Gần đây, bạn có hay xem xét ngai lòng của bạn không? Bạn có sẵn sàng để cho Đức Chúa Trời hành động trong bạn, qua bạn để hoàn thành mục đích của Ngài không?

3. Câu hỏi “Tại Sao?” Phần 1 (Thi 10:1-13)

“Tại sao?” là câu hỏi dễ nhất để hỏi nhưng nó cũng là câu khó nhất để trả lời.

Trong đoạn Thi Thiên này, Đa-vít đã hỏi “Tại sao?” đến 3 lần. Người theo chủ thuyết vô thần giải đáp cho câu hỏi này là: vì không có Đức Chúa Trời. Người theo chủ nghĩa duy lý thì bảo Đức Chúa Trời bất năng để hành động và không quan tâm, còn người theo chủ nghĩa hợp pháp lại nói đây chính là sự trừng phạt dành cho tội lỗi con người. Chỉ có Đa-vít trả lời thật đúng cho câu hỏi này. Có 3 giai đoạn xảy ra trong kinh nghiệm nghi vấn lý do tại sao này.

Giai đoạn thứ nhất: cảm thấy lo lắng tại sao Đức Chúa Trời ản mình.

Hàng thế kỷ qua, người ta vẫn thường thắc mắc: “Tại sao Đức Chúa Trời không hành động?” (Giop 13:24 Gie 14:8,9). Kẻ ác dường như đang chiến thắng và cũng đang ra tay. Họ phát ngôn 4 câu sai lầm. Câu thứ nhất, họ nói: “Không có Đức Chúa Trời” (Thi 10:1-4 14:1). Kẻ ngu dại đi thờ lạy sinh vật thay vì thờ phượng Đấng Tạo Hóa. Sự phán xét kinh sợ nhất mà Đức Chúa Trời dành cho chúng ta chính là để mặc chúng ta đi theo con đường mình. Ngài là nguồn sự sống. Khi Ngài lìa bỏ chúng ta, chúng ta sẽ chết. Bạn có quan tâm đến Đức Chúa Trời khi bạn hoạch định những chương trình, kế hoạch cho mình?

Kế đó, kẻ ác bảo rằng: “Ta sẽ chẳng lay động” (c.5-7). Họ báng bổ Đức Chúa Trời vì họ không tin nhận Ngài. Họ lấy làm sung sướng khi ném trái tội lỗi. Câu thứ ba, kẻ ác nói: “Đức Chúa Trời không hề nhìn thấy tôi”. Họ hình dung Ngài như thể một con thú lớn dữ tợn, đang vồ lấy người vô tội cách bất ngờ. Họ bị lộ chân tướng bởi những sự giả hình, sự lừa gạt dối trá, sự tham muốn, dựa dẫm và sự ích kỷ của chính họ. Vấn đề này đang diễn ra rất sinh động trong thế giới công việc hiện nay.

Cuối cùng, kẻ ác nói “Đức Chúa Trời không quan tâm, xem xét”. Nhưng thật sự, Ngài rất quan tâm, xem xét mọi sự. Và tội lỗi sẽ theo đuổi kẻ ác và chộp lấy họ.

Đa số chúng ta vẫn thường thắc mắc với Đức Chúa Trời “tại sao?” Mặc dù thế gian đã đưa ra rất nhiều câu trả lời cho câu hỏi này, nhưng Thánh Kinh thì ban cho chúng ta sự sáng suốt minh mẫn để biết cách giải quyết đúng đắn câu hỏi này. Đừng như kẻ ác nói ra những lời sai trái về Đức Chúa Trời và thách thức sự phán xét của Ngài. Hãy yên nghỉ trong lời hứa của Lời Đức Chúa Trời.

4. Câu hỏi “Tại Sao?” Phần 2 Thi 10:14-18)

Trong phần 1, chúng ta đã bàn đến “sự lo lắng” giai đoạn đầu khi hỏi câu hỏi “Tại sao?”. Bây giờ, trong phần 2 này, chúng ta sẽ bàn đến 2 giai đoạn còn lại.

Giai đoạn thứ hai liên quan đến “Lời hứa” Đức Chúa Trời là Đấng giúp đỡ.

Tình trạng tội lỗi của con người đã để cho họ trở nên bơ vơ, khôn cùng. Vì thế, Đa-vít chuyển sự chú ý của mình từ kẻ ác sang Đức Chúa Trời. Chúng ta được khích lệ vì biết rằng Đức Chúa Trời luôn nhìn thấy mọi nan đề của chúng ta (c.14). Hiển nhiên, Ngài biết rõ sự việc mà chúng ta đang đối diện. Ngài cảm biết cả những gì chúng ta cảm biết. Philip Brooks nói: “Mục đích sống chính là sự xây dựng tính cách qua lẽ thật”. Tính cách được hình thành trong bão tố và trên chiến trường cuộc sống. Nỗi thất vọng lớn nhất của chúng ta là không sợ sẽ không ai hiểu cho mình. Đấng Christ đã phải gánh chịu mọi từng trải thế gian để Đức Chúa Trời có thể sửa soạn chính Ngài làm thầy Tế lễ Thượng phẩm đầy lòng nhân từ, bác ái. Chúng ta cũng được khích lệ vì biết rằng Đức Chúa Trời luôn là Đấng hay xem xét (c.18). Ngài nhìn thấy và hay quan tâm mọi việc, xét xử phân minh.

Giai đoạn thứ ba khi hỏi “Tại sao?” liên hệ đến “sự tin cậy”. Đức Chúa Trời là “Đấng đang lắng nghe” (c.16-18).

“Loài người vốn bởi đất mà ra” là những kẻ gian ác, họ sống cho thế gian và sống vì thế gian. Đa-vít nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta vốn chỉ là những con người yếu đuối, dễ bị cám dỗ (Thi 9:20). Đức Chúa Trời luôn lắng nghe khi chúng ta kêu cầu Ngài và Ngài luôn ghi nhớ những lời kêu cầu ấy. Đến đúng thời điểm của Ngài, Ngài sẽ hoàn tất các mục đích, ý chí của Ngài. Chúng ta có thể tin chắc điều đó.

Khi ngày đền tội đến, kẻ ác sẽ phải gánh chịu mọi tội lỗi không chịu ăn năn của họ. Đức Chúa Trời đã chỉ định Con Trai Ngài làm Đấng Phán Xét. Nếu bạn không biết Đấng Christ là Chúa Cứu Thế, nếu bạn nghĩ rằng bạn sẽ thoát khỏi sự trừng phạt cùng với tội lỗi mình, hoặc nếu bạn cứ tự hỏi tại sao Đức Chúa Trời lại không ra tay, thì xin bạn hãy cảm ơn Ngài vì Ngài đã chưa xét xử bạn (II Phi 3:9), Đức Chúa Giê-xu chết vì bạn và sẽ cứu bạn nếu bạn tin nhận Ngài.

Đức Chúa Trời không xây khỏi các câu hỏi của chúng ta. Ngài cũng không làm ngơ với tội lỗi. Ngài luôn quan tâm, giúp đỡ chúng ta hình thành tính cách của mình. Ngài sẽ hoàn tất ý chỉ Ngài vào đúng thời điểm của Ngài. Nếu bạn là Cơ Đốc nhân thường hay tự hỏi tại sao Đức Chúa Trời không hành động, thì bây giờ hãy phó thác đời sống bạn cho Chúa và đặt lòng tin cậy nơi Ngài (Thi 37:5).

11. BẠN MUỐN CHẠY TRỐN Ự? (Thi 11:1-7)

Có bao giờ bạn cảm thấy muốn chạy trốn?

“Tôi nướng nấu mình nơi Đức Giê-hô-va. Sao các ngươi nói cùng linh hồn ta: Hãy trốn lên núi ngươi như con chim?” (Thi 11:1). Tất cả chúng ta đều có những thời điểm mà chúng ta cảm thấy mệt mỏi, muốn buông xuôi mọi sự, chúng ta đưa hai tay lên rồi bảo: “Thế đây. Tôi đã trải qua thời xuân sắc, và bây giờ, tôi đang phải xa rời nó”.

Có những lúc chúng ta cần lánh đi để được an ổn và lấy lại niềm tin hy vọng. Chúa Cứu Thế Giê-xu phán dạy các môn đồ Ngài rằng: “Chúng ta hãy lánh khỏi đây và nghỉ ngơi một lát”. Đã có lần, Vance Havner ghi nhận: “Nếu bạn không chịu tách ra và nghỉ ngơi, thì chính bạn sẽ bị rơi rụng”. Nhưng tác giả Thi Thiên lại không nói về sự nghỉ ngơi: “Vì kìa, kẻ ác giương cung” (c.2). Tác giả còn bảo: “Kẻ ác đang hành động, và kìa, chúng ta hãy đi khỏi đây, đến ngọn núi nào đó, thảo luận và học hỏi Thánh Kinh với nhau”.

Lúc nào bạn cảm thấy muốn chạy trốn, thì xin bạn hãy nhớ cho rằng ngai của Đức Chúa Trời luôn luôn vững chắc, an toàn. Chúa luôn ngự trong đền thờ thánh của Ngài. Đã có lần, trong gian truân, Ê-sai ngược nhìn lên và thấy Chúa Cứu Thế đang ngồi trên ngai cao sang. Trong sách Khải Huyền, sứ đồ Giăng nhìn thấy Chúa ngự trên ngai Ngài và điều đó đã khích lệ ông rất nhiều.

Đừng chạy trốn đến một ngọn núi, nhưng hãy chạy đến ngôi ân điển. Lúc nào bạn cảm thấy muốn bỏ cuộc hoặc muốn trốn chạy, thì xin bạn hãy nhớ cho rằng bạn không thể nào trốn tránh được các nan đề rắc rối của bạn. Bạn cũng chẳng thể nào chạy trốn khỏi chính mình. Giải pháp dành cho bạn chính là: đừng bỏ chạy “mất” nhưng hãy chạy “tới”. Hãy chạy đến ngôi thi ân và tìm kiếm ân điển để giúp đỡ bạn trong những lúc có cần.

Những lúc bạn cảm thấy muốn bỏ cuộc thì đó lại là những cơ hội lớn để Đức Chúa Trời sử dụng các nan đề của bạn để giúp bạn trưởng thành. Khi nào bạn cảm thấy muốn chạy trốn, thì bạn hãy tuyên bố rằng bạn có đặc quyền làm con Đức Chúa Trời và có quyền đến gần ngôi ân điển của Ngài. Ở đó, bạn sẽ tìm thấy sự hiện hữu của Chúa và sẽ được Ngài đáp ứng những nhu cầu bạn cần.

12. (Thi 12:1-8)

1. Vấn đề Ê-Li (Thi 12:1-8)

Bất kỳ khi nào bạn có ý tưởng rằng bạn là người ngoan đạo duy nhất còn lại, thì xin hãy cẩn thận. Đó cũng chính là ý tưởng trong lời cầu nguyện của Đa-vít trong Thi 12:1 “Xin cứu chúng tôi, vì người nhân đức không còn nữa, và kẻ thành tín đã mất khỏi giữa con loài người”. Tôi gọi vấn đề này là vấn đề Ê-li. Chắc bạn còn nhớ rằng tiên tri Ê-li từng gặp vấn đề này (IVua 19:1-21). Ông đã lìa bỏ chức vụ truyền giáo của mình, chạy vào đồng vắng, ngồi xuống nhăn nhó. Đức Chúa Trời hỏi ông: “Ngươi đang làm gì ở đây thế?” Ê-li đáp “Con là người ngoan đạo duy nhất còn lại, và họ đang cố tìm cách giết hại con”. Đức Chúa Trời phán: “Có đến 7000 người còn đang xếp hàng đợi Ta. Ta có thể chọn ra bất cứ một người nào đó trong số họ để thực hiện công tác cho ta”.

Lúc nào bạn bắt đầu nghĩ rằng bạn là người yêu mến Chúa duy nhất còn lại, thì ý nghĩ ấy sẽ nhanh chóng đẩy bạn đến chỗ kiêu ngạo. Đa-vít đề cập đến tội đua nịnh (c.2). Thế gian chúng ta đầy dẫy sự đua nịnh, dối trá. Đôi khi, lời nịnh hót cũng được gọi là sự quảng cáo hoặc sự tâng bốc, nhưng rốt cuộc đó vẫn là sự đua nịnh.

Đức Chúa Trời không đua nịnh ai cả. Ngài luôn nói lên sự thật. Sự nịnh bợ chính là sự lôi kéo, rủ rê bằng mảnh khoé chó không phải là sự giao tiếp, tương thông với nhau thật

sự. Sự đua nịnh xuất phát từ tấm lòng nghi ngờ với những động cơ phức tạp. Đa-vít nói: “Xin khiến con một lòng kính sợ danh Ngài” (Thi 86:11). Đừng ngã lòng vì những lời đua nịnh, hoặc tự bần nịnh hót chính mình rằng bạn là người yêu mến Chúa duy nhất còn lại.

12:6 nói cho chúng ta biết nơi để chúng ta trở lại: “Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch”. Nếu bạn cứ lắng nghe lời của chính mình, bạn cũng sẽ bị những lời ấy dẫn đưa bạn đến chỗ ngã lòng hoặc kiêu căng. Còn lời của thiên hạ, có thể sẽ là những lời nịnh hót hoặc dối trá, phù phiếm mà thôi. Vậy, hãy lắng nghe Lời Đức Chúa Trời và thử nghiệm về những gì bạn nghe được trong Lời ấy.

Người yêu mến Chúa thì không bao giờ bị mai một khỏi thế gian. Chúng ta đã từng ngạc nhiên khi phát hiện ra những nơi mà Đức Chúa Trời, đưa dân sự Ngài đến, chờ đợi để thực hiện ý chỉ của Ngài. Hiện đang có nhiều người đợi bạn, đứng với bạn và giúp đỡ bạn. Hãy theo đuổi Lời Đức Chúa Trời. Lời Ngài đã được thử nghiệm và chứng minh. Bạn có thể tin cậy Lời Ngài.

Phương thuốc cứu chữa dành cho sự ngã lòng chính là Lời Đức Chúa Trời. Khi bạn cảm thấy tâm trí mình hướng về lẽ thật, bạn sẽ có niềm hy vọng trở lại và sẽ được hồi phục lại sức lực. Bạn có cảm thấy thất vọng, ngã lòng không? Hãy dùng Lời Chúa khích lệ chính mình.

2. Lời Thánh Khiết.(Thi 12:1-8)

Khi nào bạn cảm thấy trống vắng, cô đơn vì phải bênh vực cho lẽ thật, thì bạn hãy đọc Thi 12:1-8. Điều đáng lưu ý trong Thi Thiên này là câu chữ, lời nói. Trước hết, Đa-vít thưa chuyện với Chúa bằng lời cầu nguyện (c.1-3). Người yêu mến Chúa đâu cả rồi? Thiên hạ bây giờ không muốn bênh vực cho lẽ thật nữa, nhưng Đa-vít thì bênh vực cho sự công bình.

Đôi khi chúng ta cảm thấy những người yêu mến Chúa dường như biến mất. Đó là những người tin vào lời cầu nguyện, sự ban cho và lời hứa. Thế hệ ngày nay không còn tin vào lời hứa hẹn, đặc biệt đối với lời hứa của con người chúng ta. Chúng ta phải nghe quá nhiều những lời nói dối, rỗng tuếch, tâng bốc và đua nịnh. Sự nịnh bợ chính là sự lôi kéo, rử rê bằng mảnh khoé chó không do giao tiếp, tương tự sự quảng cáo và thuyết phục, thuyết giáo vậy.

Thứ hai, kẻ ác phát ngôn với lòng kiêu ngạo (c.4). Đừng bao giờ coi thường quyền lực của lời nói. Đức Chúa Giê-xu nói về Lẽ Thật; còn kẻ thù Ngài thì tranh cãi về Lẽ Thật ấy. Ngài ban Lời Hằng Sống, còn kẻ thù Ngài thì chối bỏ Ngài. Ngài đến với kẻ thù mình bằng sự yêu thương, còn họ lại đi đóng đinh Ngài vào thập tự giá. Một trong những bằng chứng về điều đó là: Chính Con Người ban phát Lẽ Thật của Đức Chúa Trời đã bị thế gian chối bỏ. Thiên hạ không muốn nghe về Lẽ Thật trừ khi họ thuộc về Lẽ thật (Gi 10:4).

Thứ ba, Đức Chúa Trời phán dạy qua lời hứa (c.5,7). Lời Ngài thật thánh khiết, không hề dối trá (c.6). Còn lời kẻ ác rồi đây sẽ bị thiêu huỷ trong lửa hoả ngục. Lời Đức Chúa Trời thật quý báu, bởi Lời ấy đã được trả giá bằng chính mạng sống của Đức Chúa Giê-xu. Nó đã được chứng nghiệm (c.7). Đức Chúa Trời luôn giữ lời hứa Ngài. Ngài biết rõ dân sự Ngài đang ở đâu và Ngài giúp đỡ họ. “Ta sẽ chỗi dậy”, “Ta sẽ gìn giữ” “Hãy tin cậy ta” (c.5,7).

Trong thế gian này có quá nhiều lời nói dối và rỗng tuếch. Hãy được khích lệ rằng Đức Chúa Trời luôn phán dạy bằng lời hứa. Lời Ngài thánh sạch và thành thật. Khi nào chúng ta bị những lời dối trá vây hãm, thì hãy yên nghỉ trên những lời hứa của Thánh Kinh.

13. BẠN CÓ THỂ CHỜ ĐỢI TRONG BAO LÂU? (Thi 13:1-6)

Có bao giờ bạn tỏ ra thiếu kiên nhẫn đối với Đức Chúa Trời chưa? Sự thiếu nhẫn nại là một trong những vấn đề đại sự của tôi. Tôi hay đi nhầm vào đường dành riêng để mua vé trên đường thu lệ phí. Ai đó ở phía trước tôi với những đồng ngoại tệ trong tay, cố mua cho được vé thông qua trạm thu thuế cầu đường! Tôi lại đi nhầm vào làn đường ở phi trường vì tôi nghĩ rằng: “Đây là con đường tốt, nó chuẩn bị di chuyển rồi!”. Nhưng thật ra không phải vậy, vì có ai đó đang ở trên làn đường ấy vừa làm mất hộ chiếu của mình. Và tôi rất bực mình về điều đó.

Chúng ta vẫn thường tỏ ra thiếu kiên nhẫn đối với chính mình và đối với người khác. Nhưng, khi chúng ta trở nên thiếu kiên nhẫn đối với Đức Chúa Trời thì hãy cẩn thận! “Đức Giê-hô-va ôi! Ngài sẽ hằng quên con đến chừng nào? Ngài ẩn mặt cùng con cho đến bao giờ? Con phải lo lắng nơi linh hồn con. Hằng ngày buồn thảm nơi lòng con cho đến bao giờ?” (c.1,2). Đa-vít hỏi Chúa “Bao giờ?” đến lần thứ 4.

Ngày hôm nay, chúng ta ý thức quá rõ về thì giờ. Những chiếc đồng hồ mà chúng ta hiện đang sử dụng đã chỉ rõ cho chúng ta thấy từng khắc từng giây được vạch ra trên nó. Tuy nhiên, điều quan trọng là chúng ta làm được gì đối với những khắc thời gian được vạch ra ấy? Nếu chúng ta chọn đi con đường tắt vì muốn tiết kiệm 3 phút đồng hồ, thì liệu chúng ta gạt hái được gì thật to tát, thật ý nghĩa mà chỉ với 3 phút chúng ta vừa tiết kiệm được đó không?

Chúng ta trông đợi Đức Chúa Trời làm điều chúng ta muốn Ngài làm và làm ngay bây giờ nữa cơ! Tuy nhiên, không phải lúc nào Ngài cũng hành động ngay. Áp-ra-ham đã phải chờ đợi suốt 25 năm sau khi Đức Chúa Trời hứa ban Y-sác cho ông. Còn Y-sác lại phải chờ đợi con cái mình ròng rã 20 năm trường. Giô-sép cũng phải chờ đợi 13 năm đằng đẳng trước khi được trả tự do và bước lên ngôi báu. Môi-se đã phải bỏ ra 80 năm đợi chờ. Vậy bạn thấy đó, kế hoạch, chương trình của Đức Chúa Trời không giống kế hoạch, chương trình của chúng ta. Đôi khi, Ngài vẫn phải đợi phải chờ để thực hiện những công việc cho chúng ta tốt hơn cả điều chúng ta tưởng. Lúc nghe tin La-xa-rô hấp hối, Chúa Cứu Thế của chúng ta nán nã mãi đến khi người bạn ấy của Ngài qua đời trước khi Ngài đến. Nhưng khi Ngài đến, Ngài đã mang theo một phép lạ vĩ đại hơn và Ngài nhận được sự vinh hiển lớn lạ hơn. Điều khó nhất để làm lúc này đối với chúng ta là chờ đợi Chúa. Chúng ta có thể làm được việc này nếu chúng ta tin cậy Ngài và nghỉ ngơi dựa trên Lời Ngài.

Những ơn phước lớn nhất của chúng ta thường đến cùng với lòng kiên nhẫn. Khi bạn chờ đợi Chúa hành động, bạn có thể tin chắc rằng Ngài biết rõ điều tốt nhất dành cho bạn và điều gì làm vinh hiển Ngài. Bạn có đang chờ đợi Chúa hành động thay cho bạn không? Hãy vâng theo thời điểm của Chúa và dựa trên lời hứa của Ngài.

14. AI LÀ KẸ NGU DẠI? (Thi 14:1-7)

Từ “ngu dại” trong sách Thi Thiên và Châm ngôn không ám chỉ đến kẻ thiếu thông minh. Ở đây nó thường được dùng để chỉ những ai suy đồi bại hoại về phương diện đạo đức. Tại sao kẻ ấy là người ngu dại? Bởi vì “Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng chẳng có Đức Chúa Trời.” (Thi 14:1). Và hậu quả của sự ngu dại ấy là gì? “Chúng nó đều bại hoại, đã làm

những việc gớm ghiếc, chẳng có ai làm điều lành.” (14:1). Đức Chúa Trời nhìn xuống và nói :”Có ai có tâm lòng trong sạch không?” Câu trả lời là không.

Kính sợ Chúa ấy là khởi đầu của sự khôn ngoan. (Ch 9:10). Khi một người không còn kính sợ Chúa, họ sẽ không có sự khôn ngoan về phương diện tâm linh lẫn các phương diện khác nữa. Kẻ ngu dại nói rằng:” Không có Đức Chúa Trời.” Đó là chủ nghĩa vô thần thực dụng. Ngày nay, hầu hết thiên hạ trên thế gian này đều sống theo triết lý : “Có thể có Chúa, nhưng tôi không quan tâm.” Đối với những người này, Đức Chúa Trời không có mặt trong tâm trí họ, bởi thế, Ngài cũng không hiện diện trên đời sống họ.

Từ “có” trong Thi 14:1 được in nghiêng. Các dịch giả Thánh Kinh đã thêm nó vào để làm cho câu được đầy đủ nghĩa. Chúng ta vẫn có thể đọc như thế này : “Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng “Không Đức Chúa Trời”. Họ không những nói rằng không có Đức Trời mà còn tuyên bố *không* với Ngài. Khi chúng ta nói *không* với Chúa, nghĩa là chúng ta nói với Chúa chúng ta biết rõ cuộc đời mình hơn Ngài biết và chúng ta có uy quyền hơn Ngài. Như vậy, chúng ta đã tự loại mình nguồn phước mà Ngài muốn ban tặng cho chúng ta.

Việc chối bỏ Đức Chúa Trời liên quan đến toàn bộ bản chất con người. “Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng” (c.1). Ở đây, chúng ta bắt gặp lòng dạ của kẻ ngu dại. Trong câu 2, “Đức Chúa Trời ngó xuống” xem thử có người nào hiểu biết khôn ngoan không. Điều này liên quan đến tâm trí kẻ ngu dại. Trong câu 3, ” Chúng nó thay thay đều bội nghịch, cùng nhau trở nên ô uế, ... chẳng có ai làm điều lành, dầu một người cũng không.” Ở đây, chúng ta nhìn thấy ý chí, ý định của kẻ ngu dại. 14:1-3 chỉ cho chúng ta thấy những tâm lòng, tâm trí đầu óc và ý muốn đã bị tội lỗi chiếm hữu, bởi vì người ta cho rằng: “không có Đức Chúa Trời”. Nếu bạn muốn nhận được sự bình an, xin hãy thưa vâng với Chúa. Tất cả mọi lời hứa của Ngài đều được hiện diện đầy đủ trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Hễ bạn loại bỏ Chúa ra khỏi đời sống mình thì đó là việc làm ngu ngốc nhất. Nếu bạn làm như vậy, bạn sẽ tự cắt đứt nguồn sự sống và nguồn phước của mình. Đừng mắc phải sai lầm của kẻ ngu dại. Hãy trở lại với Chúa Cứu Thế và đầu phục quyền năng Ngài.

15. BẠN CÓ XỨNG ĐÁNG KHÔNG? (Thi 15:1-5)

Hãy tưởng tượng điều gì sẽ xảy ra, nếu như tôi đi đến ngay cổng chính của cung điện Buckingham ở Luân Đôn, và nói với một trong số những người lính bảo vệ cao ráo, đẹp trai, ăn mặc bảnh bao rằng: “Thưa ông, tôi muốn đến đây ở với gia đình hoàng tộc!” Người lính ấy ắt sẽ nhìn tôi chăm chăm rồi quát: “Cút ngay, nếu không tao tóm cổ mày bây giờ!”

Vậy, ai là người xứng đáng sống với Chúa?

Chỉ nhờ bởi Chúa Cứu Thế Giê-xu, chúng ta mới có thể được “ngự trong nơi núi thánh với Đức Chúa Trời”

Đa-vít thường hay tỏ ra hơi ghen tị với các thầy tế lễ. Khi đọc Thi Thiên, chúng ta tìm thấy ông hay nói những lời như vậy: “Kìa, các thầy tế lễ! Họ được phép đi vào đền thờ Đức Chúa Trời. Còn tôi thì không được vào. Tôi không được bước vào Nơi Thánh”. Về phương diện thuộc thể, Đa-vít không được phép đi vào Nơi Thánh trong đền thờ Đức Chúa Trời, tuy nhiên, về phương diện thuộc linh thì ông hoàn toàn được phép.

Vì lẽ chúng ta đã được ở trong Chúa Cứu Thế Giê-xu, nên chúng ta có thể can đảm bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta không chỉ ra mắt Chúa mà còn sống với Ngài nữa.

Đa-vít miêu tả mẫu người có thể sống với Đức Chúa Trời. Ấy là người có bước đi đúng “Đi theo sự ngay thẳng”, đôi tay “làm điều công bình”, còn môi miệng thì “nói chân thật” những gì xuất phát từ đáy lòng mình.

Lòng dạ chúng ta chứa đựng điều gì thì môi miệng chúng ta sẽ nói ra điều ấy.

Thi 15:3 nói đến môi miệng con người.

“Kẻ nào có lưỡi không nói hành, chẳng làm hại cho bạn hữu mình, không gieo sỉ nhục cho kẻ lân cận mình”, thì đó là người sẽ được Đức Chúa Trời tiếp đón ngay trước cửa Ngài, rồi Ngài bảo “con hãy đến và sống với Ta!”. Đó là người có đôi bàn chân sạch có đôi bàn tay sạch và có tấm lòng trong sạch để nói ra những lời thánh sạch bởi những động cơ sạch, người ấy còn lấy làm khinh bỉ những kẻ đê tiện, gian ác. Cặp mắt của người thường chỉ chăm xem điều phải và điều thiện.

Trên đây là bức tranh mô tả mẫu người được Đức Chúa Trời chọn để sống với Ngài. Vẻ đẹp của bức tranh chính là: mẫu người như thế sẽ không bao giờ bị Chúa chối từ cả.

“Kẻ nào làm các điều ấy sẽ không hề rúng động” (15:5)

Chúng ta làm thế nào để trở thành mẫu người như thế? Hãy dựa vào đức tin trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Đức Chúa Trời luôn tiếp đón những ai có đôi bàn chân sạch, đôi bàn tay sạch và có tấm lòng trong sạch.

Hãy nhớ cho rằng, giá trị của bạn chỉ được tìm thấy trong Chúa Cứu Thế Giê-xu Christ. Bởi đức tin nơi Ngài của bạn mà Đức Chúa Trời đã đón nhận bạn. Hiện giờ, đôi chân, đôi tay và tấm lòng bạn có được sạch sẽ không?

16. MỘT NGÀY VUI THOẢI (Thi 16:1-11)

Đoạn Thi Thiên này nói về sự vui mừng, hoan hỉ.

Chúng ta không tìm thấy thử thách nào hoặc phiền não ẩn chứa trong bài ca này cả.

Trước hết, Đa-vít hết sức vui mừng về Đức Chúa Trời:

“Ngài là Chúa con, trừ Ngài ra, con không có phước gì khác” (Thi 16:2)

Trong những câu khác, Đa-vít cũng nói “Tôi không có gì vui ngoài trừ Đức Chúa Trời”

Hoặc “Tôi lấy làm thích mọi đàng” đối với “các người thánh trên đất là những bậc cao trọng” (16:3)

Bạn có lấy làm vui thích về dân sự Chúa không? “Sống với các vị thánh trên trời mà chúng ta yêu mến thì chúng ta chắc chắn sẽ được cùng vinh hiển. Nhưng sống với các bậc cao trọng ở dưới đất thấp này mà chúng ta quen biết thì đó là chuyện khác”

Có ai trong dân sự Chúa làm phật ý bạn chưa? Trước tiên, bạn hãy thỏa lòng nơi Đức Chúa Trời, rồi bạn sẽ cảm thấy vui thích về dân sự Ngài.

Kế tiếp, Đa-vít vui mừng về sự dự phòng tiếp trợ của Đức Chúa Trời

“Đức Giê-hô-va là phần cơ nghiệp và là cái chén của con, Ngài gìn giữ phần sản con... Con may được phần cơ nghiệp ở trong nơi tốt lành” (16:5,6)

Nếu chúng ta ở trong sự quan phòng, tiếp trợ của Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ chỉ cho chúng ta biết rõ đường lối Ngài. Nan đề trong dân chúng gia tăng vì họ không nhìn biết đường lối Chúa. Họ muốn điều khiển đường lối Ngài. Hãy để Đức Chúa Trời ban cơ nghiệp cho bạn. Khi dân Y-sơ-ra-ên đi vào miền Đất Hứa, Đức Chúa Trời chỉ ban đất ấy cho mỗi một chi phái trong dân mà thôi. Việc này xảy ra hoàn toàn không phải do một sự thừa kế di sản thực thụ nào hoặc do sự may rủi nào. Đức Chúa Trời phán: “Đây là đường lối ta. Hãy tuân giữ chúng”. Bạn có muốn vui mừng nơi Chúa và vui thoả về dân sự Ngài không? Bạn sẽ thoả lòng về sự tiếp trợ cùng sự ban cho của Ngài.

Đa-vít còn vui mừng về khoái lạc của Chúa

Đối với tôi, 16:11 chính là câu Kinh Thánh sống động trên đời sống tôi suốt nhiều năm qua.

“Chúa sẽ chỉ cho con biết con đường sự sống, trước mặt Chúa có trọn sự khoái lạc. Tại bên hữu Chúa có điều vui sướng vô cùng” Bạn có muốn sống đời sống tràn ngập niềm vui không? Đây là bí quyết dành cho bạn: Hãy sống trong đường lối Chúa, sống trong sự hiện diện của Ngài và sống theo ý muốn Ngài.

Bạn hãy hết lòng vui mừng về dân sự Đức Chúa Trời, về sự tiếp trợ, quan phòng và về niềm khoái lạc của Ngài. Bí quyết để sống vui mừng, thoả lòng về mọi sự thuộc Chúa là sống trong chính Ngài. Bạn nên dành thời gian ca ngợi Đức Chúa Trời, hết sức vui mừng, thoả lòng nơi Chúa.

17. (Thi 17:1-15)

1. Xin hãy lắng nghe con, phù hộ con và giải cứu con (Thi 17:1-15)

Đó là 3 động từ tóm tắt tiếng kêu van của Đa-vít trong Thi 17:1-15 này

Động từ thứ nhất là: lắng nghe

“Đức Giê-hô-va ôi! Xin hãy nghe sự công chính, để ý vì tiếng kêu của con” (17:1).

Đa-vít cũng cầu xin rằng: “Chúa ôi! Xin Chúa hãy lắng nghe con vì tấm lòng con ngay thẳng”. “Xin Chúa hãy thử lòng con” (17:3)

Đức Chúa Trời thực hiện những yêu cầu của Đa-vít vào lúc nào? Ấy là lúc “Chúa đã dò lòng con, viếng con lúc ban đêm” (17:3)

Những lúc chúng ta gặp khó khăn trong cuộc đời là khi Chúa thử thách chúng ta. Ngài cũng bày tỏ chính mình Ngài cho chúng ta nếu chúng ta để cho Ngài hành động. Khi đi trong đêm đen hoặc bóng tối, chúng ta ắt sẽ chẳng thấy chút ánh sáng nào. Tuy vậy, bạn hãy nhớ cho rằng, giữa lúc ấy, Chúa vẫn luôn đang xem xét, thử nghiệm lòng dạ bạn, và Ngài vẫn luôn đang bày tỏ chính mình Ngài với bạn. Đức Chúa Trời biết rõ Đa-vít có tấm lòng ngay thật “Đức Giê-hô-va ôi! Xin Hãy nghe sự công chính” (17:1) Hãy ghi nhớ một điều: Khi bạn ở trong bóng tối, trong hiểm nguy hoặc ngay cả lúc bạn đang phải đối diện với khó khăn thử thách, Đức Chúa Trời vẫn luôn lắng nghe bạn.

Động từ chìa khoá thứ hai là: phù hộ

17:5 “Bước con vững chắc trong các lối của Chúa. Chân con không xiêu tó”.

Đa-vít không chỉ mãi đứng ngó mà chẳng chịu làm gì hết. Ông đã hành động.

Lúc chúng ta ở trong bóng tối, chúng ta phải bước từng bước một ngay khi Chúa chỉ dẫn chúng ta. Chúng ta không chỉ mãi ngồi một chỗ rồi tự hỏi rằng sẽ có điều gì sắp sửa xảy ra. Đa-vít thưa với Chúa: “Chúa ơi! Con sắp hành động, xin Chúa phù hộ con. Xin dẫn dắt con kéo con sa ngã”. Chắc hẳn Giu-đe là người hiểu rất rõ câu này nên ông đã viết: “Vả, nguyên Đấng có thể gìn giữ anh em khỏi vấp phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh hiển Ngài cách rất vui mừng, không chỗ trách được” (Giu 1:24)

Động từ thứ ba là: Giấu kín

“Cầu Chúa bảo hộ tôi như con ngơoi của mắt, hãy áp tôi dưới bóng cánh của Chúa” (Thi 17:8). Một cái bóng thì không phải là sự bảo vệ tốt. Nhưng nếu đó là bóng của cánh Đức Chúa Trời, thì chúng ta có thể cậy trông vào đó. Những cánh mà Đa-vít đề cập đến là những cánh gì vậy? Đó là cánh của tượng Chê-ru-bin trong nơi Chí Thánh.

Đa-vít cầu xin Đức Chúa Trời rằng: “Con đang đến gần ngay chính ngai Đức Chúa Trời, xin Ngài giấu kín con, phù hộ con và hãy lắng nghe con”. Đức Chúa Trời đã đáp lời ông: “Hỡi Đa-vít, ta sẽ làm những điều đó cho con, Ta sẽ đưa con vượt qua thời kỳ đen tối, khó khăn của con”

Mọi người chắc hẳn đều phải có lúc đối diện với khó khăn. Đức Chúa Trời cho phép thử thách xảy đến với chúng ta nhiều lần, bởi vì Ngài sử dụng nó để hoàn thành mục tiêu của Ngài. Ngày hôm nay, bạn có đang phải đối diện với thử thách khó khăn không? Hãy nhớ: Đức Chúa Trời rất thành tín. Ngài sẽ lắng nghe bạn và dẫn dắt bạn vượt qua bóng tối. Hãy để Ngài dò lòng bạn và cho Ngài cơ hội để Ngài bày tỏ chính Ngài với bạn.

2. Chiến đấu trên chiến trường thuộc linh (Thi 17:1-15)

Cầu nguyện là việc làm hết sức cần thiết đối với đời sống Cơ Đốc nhân.

Đức Chúa Trời phán dạy chúng ta phải cầu nguyện (Lu 11:2 18:1 ITi 5:17) và Ngài sử dụng những người cầu nguyện. Vậy, các yếu tố nào đưa đến một đời sống cầu nguyện hiệu quả?

Trước hết, chúng ta cần lỗ tai của Đức Chúa Trời “xin hãy nghe con”. Đa-vít cầu nguyện vì “sự công chính”. Ông đang lưu tâm đến ý muốn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ không thềm nghe chúng ta nếu chúng ta cố tình che giấu tội lỗi trong đời sống mình hoặc nếu chúng ta cầu nguyện với “môi miệng dối trá”. Hãy tìm cầu sự lắng nghe của Đức Chúa Trời. Và chúng ta phải cầu xin cách thật thà, nhiệt thành với tinh thần hết sức đầu phục Ngài. Chúng ta hãy sửa soạn tấm lòng mình cho sự cầu nguyện.

Thứ hai, chúng ta cần con mắt của Đức Chúa Trời” xin hãy xem xét con”

Đa-vít đã có hai cơ hội để có thể giết chết Sau-lơ. Thế nhưng, bởi đức tin, ông để lại sự chứng minh đó cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời biết rõ tấm lòng của Đa-vít. Ngài luôn dò lòng chúng ta mỗi khi chúng ta cầu nguyện.

Thường thường, chúng ta hay cầu nguyện với thái độ giống thái độ của Gia-cóp. Chúng ta cầu nguyện nhưng rồi lại tự mình can thiệp vào công việc và tự bố trí kế hoạch cho mình. Chúng ta không nên vừa cầu nguyện xong lại đi ngồi lê đôi mách! Lời Đức Chúa Trời phải luôn đi đôi với lời cầu nguyện của chúng ta. Nếu chúng ta sống nhờ Lời Chúa thì chính Lời Ngài sẽ gìn giữ chúng ta đi trong ý chỉ của Ngài.

Thứ ba, chúng ta cần bàn tay của Đức Chúa Trời “xin hãy giải cứu con”

Hãy lưu ý rằng sự đáp lại của Đa-vít đối với Đức Chúa Trời là sự đầu phục. Còn sự đáp lại của Đức Chúa Trời dành cho Đa-vít là sự phục vụ. Vua Đa-vít xin Vua của các vua giúp đỡ, và Ngài đã đáp lại cho đức tin của Đa-vít. Kẻ thù Đức Chúa Trời tưởng rằng có Đa-vít trong tay, thế nhưng, Đức Chúa Trời quyền năng đã hành động để giải cứu người.

Cuối cùng, chúng ta cần gương mặt của Đức Chúa Trời “xin hãy làm thỏa lòng con”

Nếu sự cầu nguyện của chúng ta không làm cho chúng ta giống Chúa hơn thì đó chỉ là sự cầu nguyện vô ích (Gios 24:15). Mục tiêu của Đức Chúa Trời là: khiến chúng ta trở nên giống như hình bóng Con Ngài (Ro 8:29). Tuy nhiên, chúng ta không phải chờ đợi mãi cho đến ngày sống lại mới được biến đổi. Chúng ta có thể được biến đổi mỗi ngày nhờ bởi Lời Chúa và nhờ sự cầu nguyện.

Mục đích cầu nguyện chính là hoàn thành ý muốn Đức Chúa Trời, để chúng ta trở nên giống Chúa Giê-xu.

Đức Chúa Trời sử dụng sự cầu nguyện của bạn để hoàn tất ý muốn Ngài. Để cầu nguyện hiệu quả, bạn cần phải có sự hỗ trợ của Đức Chúa Trời.

Hãy thực hiện sự cầu nguyện của bạn theo sự hướng dẫn của Lời Chúa và theo ý muốn Ngài.

18. (Thi 18:1-50)

1. Bài ca giải cứu (Thi 18:1-6)

Thi Thiên 18 ca ngợi chiến thắng kẻ thù nghịch của Đa-vít. Hãy chú ý đến tiêu đề của chương sách. Đây là bài ca mà Đa-vít đã hát “trong ngày Đức Giê-hô-va giải cứu ông khỏi tay mọi kẻ thù nghịch và khỏi tay Sau-lơ”. Đa-vít không xem Sau-lơ như là một trong số những kẻ thù mình. Điều này chẳng lý thú tí nào phải không? Sau-lơ luôn coi Đa-vít là kẻ thù của ông, còn Đa-vít lại không xem Sau-lơ là kẻ thù của mình.

Chúng ta không thể nào ngăn cản người khác xem chúng ta là kẻ thù của họ. Nhưng chúng ta có thể ngăn cản chính mình không xem người khác là kẻ thù. Công việc của chúng ta không phải tạo ra vấn đề rắc rối và tạo ra kẻ thù. Công việc của chúng ta là cầu nguyện, sống cho Chúa và thể hiện Ngài ra trong tất cả những việc mà chúng ta làm.

Đức Chúa Trời đã giải cứu Đa-vít khỏi tay kẻ thù nghịch ông. Ngôn ngữ Hê-bơ-rơ gồm có 23 từ khác nhau dùng để nói về “sự giải cứu”. Người Do Thái biết rất cụ thể về sự giải cứu. Xuyên suốt lịch sử dân tộc của họ, Đức Chúa Trời đã giải cứu họ.

Ai là người giải cứu Đa-vít? Đó chính là Đức Chúa Trời. Ngài giải cứu Đa-vít vào lúc nào? Ấy là lúc Đa-vít kêu cầu Ngài. “Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là năng lực con, con yêu mến Ngài” (Thi 18:1). Khi đọc chăm chú 18:1-6, chúng ta sẽ tìm thấy 9 tên khác nhau dùng để nói đến Đức Chúa Trời. Đó là: Đức chúa Trời của tôi, Hòn đá của tôi, Đền lũy của tôi, Đấng giải cứu của tôi, Năng lực của tôi, Cái khiên của tôi, Cái sừng cứu rỗi của tôi, Nơi ẩn náu và là Cứu Chúa của tôi.

Đừng để cái từ “của tôi” bé nhỏ làm rối rắm bạn. Nhưng hãy dâng nó cho Chúa để Ngài gìn giữ bạn cách riêng tư. Bạn hãy thưa với Chúa rằng: “Ngài là Đức Chúa Trời con, Ngài là Đấng giải cứu con. Ngài cũng chính là sự cứu rỗi của con”. Ai là Đấng giải cứu bạn? Đó chính là Đức Chúa Trời. Ngài giải cứu bạn khi nào? Ấy là khi bạn kêu cầu Ngài. “Đức Giê-

hồ-va đáng được ngợi khen, con sẽ kêu cầu Ngài, ắt sẽ được giải cứu khỏi các kẻ thù nghịch con” (18:3)

Đa-vít đã học biết được cách tin cậy nơi Đức Chúa Trời để được Ngài giải cứu

Mặc dù ông thường phải lâm vào hoàn cảnh khó khăn, Đức Chúa Trời vẫn luôn là Đồn lữ của ông. Đa-vít kêu cầu Chúa và Ngài đã giúp đỡ ông. Hiện tại, bạn có cần được giải cứu không? Đức Chúa Trời có phải là Đấng giải cứu của bạn? Nếu vậy, bạn hãy kêu cầu Chúa giúp đỡ bạn.

2. Không phải cơn bão nào cũng đáng kinh khiếp cả (Thi 18:7-15)

Thi 18:7-15 đã mô tả lại một trong số những bức hoạ vĩ đại nhất về cơn bão được ghi nhận trong Thánh Kinh. Đó là một bức tranh minh hoạ cách thức Đức Chúa Trời hành động khi Ngài đến cứu giúp con cái Ngài. Đa-vít thốt lên rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hoá, Đấng giải cứu của ông. Ngài đã sử dụng mọi sự trong thiên nhiên để đến cứu giúp ông. Bấy giờ, đất động và rung chuyển khỏi bốc lên. Lửa phụt ra. Than lửa đỏ phừng lên. Bầu trời nặng oằn xuống. Gió bắt đầu nổi lên vì Đức Chúa Trời xuất hiện trên những cánh gió. Chúng ta nhìn thấy bóng tối, các vũng nước đen, mây vần vũ mịt mù, mưa đá phát ra và than hực lửa. Sấm sét, ánh chớp nháng lên Hơi thở của Đức Chúa Trời thổi ngang qua các cánh đồng.

Khi con cái Đức Chúa Trời đi trong đường lối Ngài, thì muôn vật trong thiên nhiên sẽ vận hành vì có người ấy. Còn khi con cái Đức Chúa Trời đi ra ngoài đường lối Chúa, thì muôn vật trong thiên nhiên sẽ nổi lên chống nghịch lại kẻ ấy. Bạn còn nhớ ông Giô-na không? Vì không vâng lời Đức Chúa Trời, ông phải trốn chạy khỏi Ngài. Rồi điều gì đã xảy ra? Một cơn bão xuất hiện. Sóng gió nổi lên găm thét kinh hồn. Một con thuyền bé nhỏ trôi lên hụp xuống trên đại dương trông tựa hồ như cái nút chai làm bằng thân cây điên điển. Ngay cả các thuỷ thủ đều lo sợ. Giô-na bất tuân với Đức Chúa Trời nên muôn vật trong thiên nhiên đã vận hành chống nghịch lại ông.

Ngược lại, Đa-vít vâng lời Đức Chúa Trời nên mọi vật trong tự nhiên đã vận hành nhằm phục vụ người.

Đức Chúa Trời có thể dùng đời sống đầy bão táp phong ba để hoàn thành ý muốn Ngài. Gió đang thổi phải không? Chúa đang đến trên những cánh gió. Mây đang vần vũ dày đặc phải không? Chúa sẽ mang những cơn mưa phước hạnh ra từ đám mây ấy. Đừng sợ hãi bão tố. Các cơn giông bão có thể đến từ Đức Chúa Trời và trở thành những phương tiện chuyển tải nguồn phước hạnh đến cho chúng ta.

3. Hãy ra khỏi tù hãm (Thi 18:16-19)

Trong suốt nhiều năm, Đa-vít từng bị buộc phải sống trong những nơi tù hãm khi chạy trốn khỏi Sau-lơ. Có lần, ông phải trốn vào một cái hang để cứu mạng sống mình. Sau đó, Đức Chúa Trời đem ông ra khỏi hang và ra khỏi nơi tù hãm, rồi Ngài đặt ông nơi rộng rãi. “Ngài đem tôi ra nơi rộng rãi, giải cứu tôi vì Ngài ưa thích tôi” (Thi 18:19). Đa-vít đã dâng tấm lòng mình cho Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng về ông, tương tự như Ngài đã lấy làm đẹp lòng về Chúa Cứu Thế Giê-xu của chúng ta vậy. Đức Chúa Trời nói về Chúa Giê-xu “Này là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đàng” (Mat 3:17)

Chúng ta thường bàn đến sự thoả lòng của chúng ta nơi Đức Chúa Trời: “Cũng hãy khoái lạc nơi Đức Giê-hô-va, thì Ngài ban cho người điều lòng mình ao ước” (Thi 37:4). Đó

là điều quan trọng mà chúng ta phải làm. Nhưng về phần Đức Chúa Trời, Ngài lấy làm đẹp lòng về điều gì ở chúng ta? Cũng như những bậc cha mẹ, ông bà chúng ta vui hưởng sự làm đẹp lòng từ nơi con cái cháu chắt dành cho mình. Tương tự như thế, Đức Chúa Trời muốn lấy làm đẹp lòng từ nơi chúng ta dành cho Ngài.

Vì Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng nơi chúng ta, nên Ngài đã giải cứu chúng ta. Ngài thường dùng những tình huống khó khăn trong đời sống để làm cho chúng ta trở nên vĩ đại hơn “Ngài đem tôi ra nơi rộng rãi” (18:19) 18:36 cũng nói rằng: “Chúa mở rộng đường dưới bước tôi”. Khi Đức Chúa Trời đem chúng ta ra nơi rộng rãi, Ngài phải ban cho chúng ta bước chân vĩ đại hơn. Nhưng Ngài không chỉ dừng lại ở đó. Trong 4:1, Đa-vít cầu xin: “Xin hãy đáp lời con”. Đức Chúa Trời giải cứu chúng ta để rồi Ngài có thể đặt để chúng ta ra nơi rộng rãi hơn, để Ngài có thể làm cho chúng ta bước đi những bước chân đức tin không lờ làm vinh hiển Ngài. Đa-vít đã phải trải qua nhiều năm trong nơi tù hãm, trong hoàn cảnh cùng khốn, trong sự bất bớ và trong buồn thảm, nhưng khi mọi sự qua đi, ông trở nên một con người vĩ đại hơn.

Hãy để đời sống đầy thử thách gian nan biến bạn trở thành một người không lờ, chứ không phải trở thành kẻ bé nhỏ, hèn hạ. Hãy để Đức Chúa Trời đặt để bạn nơi rộng rãi, nơi mà bạn có thể bước đi những bước chân không lờ làm vinh hiển danh Ngài.

Trải qua đời sống đầy thử thách gian truân không phải là chuyện dễ. Nhưng trong ý chỉ của Đức Chúa Trời, việc xảy ra đều có mục đích. Thường thì Ngài hay dùng chúng ta để làm cho chúng ta lớn lên. Hiện tại, bạn có cảm thấy mình đang bị giam cầm, tù hãm? Hãy vững lòng vì Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng với việc giải cứu bạn ra khỏi nơi tù hãm đó. Thời buổi khó khăn sẽ xây dựng đời sống đức tin cho bạn, nếu như bạn để Đức Chúa Trời sử dụng chúng làm vinh hiển Ngài.

4. Tay bạn sạch sẽ đến mức độ nào? (Thi 18:20-29)

Nếu chúng ta có đôi tay sạch sẽ, Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ phước hạnh nào trong đó, và mọi thử thách gian truân đối với chúng ta sẽ chẳng là vấn đề gì cả.

“Đức Giê-hô-va đã thưởng tôi tùy sự công bình tôi, báo tôi theo sự thanh sạch của tay tôi” (Thi 18:20)

“Vì vậy, Đức Giê-hô-va đã báo tôi tùy sự công bình tôi, thưởng tôi theo sự thanh sạch của tay tôi trước mặt Ngài” (18:24)

Đa-vít có đôi tay sạch sẽ. Kẻ thù ông đã nói dối về ông. Họ chính là những cận thần trong triều đình muốn vua Sau-lơ lưu ý và chiếu cố, mền chuộng họ. Họ vu cáo Đa-vít, nên trình báo: “Thưa vua Sau-lơ, Đa-vít nói như vậy “dù rằng Đa-vít chẳng hề nói thế. Hoặc họ bảo “Đa-vít đang làm điều này điều nọ đối với vua”, dù rằng Đa-vít không hề hành động như vậy. Đôi tay Đa-vít vẫn luôn sạch sẽ. Khi chúng ta có đôi tay sạch và ở trong đường lối Chúa, Ngài sẽ hành động vì có chúng ta. Ngài sẽ ban cho chúng ta những gì chúng ta cần, bảo vệ chúng ta và giúp chúng ta vượt qua mọi thử thách.

Đức Chúa Trời đáp lại cho chúng ta khi chúng ta đáp ứng cho Ngài: “Kẻ hay thương xót, Chúa sẽ thương xót lại, Đối với kẻ trọn vẹn, Chúa sẽ tỏ mình trọn vẹn lại; Đối cùng kẻ thanh sạch, Chúa sẽ tỏ mình thanh sạch lại; còn đối cùng kẻ trái nghịch, Chúa sẽ tỏ mình nhậm (chống đối) lại” (18:25,26)

Chúng ta hãy quyết định nên làm thế nào để Chúa có thể gần gũi chúng ta, thương yêu chúng ta thật nhiều và sẽ có thể bày tỏ Ngài với chúng ta:

“Ngài giải cứu tôi, vì Ngài ưa thích tôi” (18:19)

Chúa lấy làm đẹp lòng khi con cái Ngài có đôi tay sạch sẽ và có tâm lòng trong sạch.

Từ “Liêm khiết” là từ chìa khoá trong đoạn sách này. Đa-vít là một con người thanh liêm chính trực. Còn Sau-ơ là kẻ dối trá bịp bợm. Ông ta ăn ở hai lòng, luôn nhìn về hai hướng trong cùng một lúc. Còn Đa-vít thì luôn chờ xem Đức Chúa Trời.

Khi chúng ta có đôi tay sạch sẽ, thì đời sống dù gian nan khôn khó đến đâu chẳng nữa cũng chẳng là vấn đề gì cả, Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta vượt qua tất cả. Ngài đưa chúng ta vượt qua bất kỳ mọi thử thách, và giúp chúng ta làm vinh hiển danh Ngài khi đã vượt qua thử thách ấy.

Đức Chúa Trời luôn ban thưởng cho chúng ta tùy theo sự ngay thẳng của chúng ta. Bạn có đang ở trong đường lối Chúa không? Nếu có, bạn hãy cậy trông vào sự bảo vệ và sức lực của Ngài.

Khi bạn có đôi tay sạch sẽ, Đức Chúa Trời sẽ giúp bạn vượt qua khó khăn thử thách và vượt lên trên mọi hoàn cảnh.

5. Hãy làm đẹp lòng Đức Chúa Trời.(Thi 18:20-27)

Đức Chúa Trời muốn có một mối liên hệ cá nhân với chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời của mọi kẻ tin qua Chúa Giê-xu Christ, và Ngài lấy làm đẹp lòng ở chúng ta khi chúng ta làm đẹp lòng những người chúng ta yêu mến. Từng trải thiêng liêng nhất và sâu nhiệm nhất mà chúng ta đã ném chính là sự kính mến thờ phượng Chúa.

Đoạn sách này cung cấp cho chúng ta cái nhìn về việc làm thế nào để chúng ta có thể làm đẹp lòng Chúa và Ngài sẽ lấy làm vui thích ở chúng ta ra sao. Trước hết, Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng về một con người như thế nào? Qua tính cách của chính con người ấy. Đa-vít là người liêm khiết (Thi 18:20). Mặc dù ông vẫn không thoát khỏi tội lỗi, nhưng ông đã hiến dâng tấm lòng mình cho Đức Chúa Trời. Từ “công nghĩa” còn mang ý nghĩa là “vâng giữ” Đa-vít là người vâng lời Đức Chúa Trời (18:21,22). Ông đã giữ Lời Chúa trong lòng mình, Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng về chúng ta khi chúng ta làm theo điều Ngài muốn, đi theo cách Ngài ưa thích (Mat 31:17). Điều có giá trị ở đây chính là: Chúa lấy làm vui thích ở những gì chúng ta làm, chứ không phải ở những gì mà những người chung quanh chúng ta đã nghĩ về chúng ta.

Thứ hai, Đức Chúa Trời đối xử ra sao đối với những người Ngài ưa thích?

Chúa luôn cư xử với chúng ta theo cách chúng ta cư xử với Ngài (Thi 18:26-27)

Khi chúng ta muốn đến gần với Chúa thì Ngài sẽ đến gần chúng ta. Đa-vít đã hiến dâng hoàn toàn đời sống mình cho Đức Chúa Trời, vì thế Chúa luôn sẵn lòng ban phước cho ông. Đa-vít thương xót những kẻ phạm lỗi với ông, nên Đức Chúa Trời thương xót ông (18:25). Đa-vít trung tín với Chúa nên Ngài đã tỏ ra thành tín trên đời sống ông (18:25). Đa-vít là một con người trong sạch, vâng phục Chúa và rất khiêm nhường.

Ngược lại, Sau-ơ là con người thủ đoạn, không ngay thẳng. Từ “khôn khéo” ở đây mang ý nghĩa là “vật lộn”. Đức Chúa Trời luôn vật lộn với chúng ta (như Ngài đã vật lộn với Gia-cốp) khi chúng ta bướng bỉnh cố chấp và thủ đoạn, sống không ngay thẳng.

Các bậc cha mẹ thường phải vật lộn với con cái mình khi dạy dỗ sửa phạt chúng. Đức Chúa Trời vật lộn với chúng ta để mang chúng ta đến nơi Ngài muốn chúng ta ở, sau đó Ngài có thể lấy làm đẹp lòng về chúng ta.

Thứ ba, chúng ta có thể làm gia tăng lòng yêu mến Chúa của chúng ta và sự lấy làm đẹp lòng của Ngài về chúng ta như thế nào? Hãy tin rằng Chúa luôn muốn chúng ta sống sung sướng hạnh phúc; hạnh phúc và sự thánh khiết phải luôn đi đôi với nhau. Hãy vâng phục và vui thích về ý chỉ của Đức Chúa Trời, nhưng không miễn cưỡng. Chúa sẽ ban cho chúng ta điều tốt nhất. Khi chúng ta làm đẹp lòng Chúa và Ngài lấy làm ưa thích chúng ta thì cuộc sống sẽ trở nên thú vị, và chúng ta sẽ làm vinh hiển danh Cha của chúng ta.

Việc làm đẹp lòng Chúa chính là sự biểu lộ mối liên hệ riêng tư của bạn với Ngài. Sự đẹp lòng của Ngài về chúng ta là biểu hiện của tình yêu Ngài dành cho chúng ta.

Hãy trở thành mẫu người mà Đức Chúa Trời ưa thích. Hãy bước đi cách ngay thẳng và vâng lời Ngài. Ngài sẽ ban phước cho bạn và sử dụng bạn làm vinh hiển Ngài

6. Xin ban cho chúng con bước chân của nai cái (Thi 18:30-36)

Mọi thứ có được trong đời sống bạn phải do chính bạn tạo ra 90%, còn tự thân cuộc sống chỉ có sẵn 10% các thứ mà thôi.

Hãy chú ý đến sự lặp lại của tự “làm” trong câu 30-36 “Đức Chúa Trời thất lưng tôi bằng năng lực, và làm bằng đường tôi” (c.32). Tôi cũng thích câu 35: “Chúa cũng đã ban cho tôi sự cứu rỗi làm khiên; tay hữu Chúa nâng đỡ tôi; và sự hiền từ Chúa đã làm tôi nên sang trọng”

Tại sao Đức Chúa Trời lại cho phép khó khăn gian truân xảy đến với đời sống chúng ta? Đôi khi, Ngài phải phá đổ chúng ta trước lúc Ngài nắn tạo lại chúng ta. Cũng có lúc, Ngài phải tỏ ra cho chúng ta biết chúng ta thực sự là như thế nào để Ngài có thể xây dựng chúng ta thành đối tượng theo ý Ngài.

Đa-vít đã vượt qua nhiều khó khăn gian khổ. Khi còn trai trẻ, ông được Đức Chúa Trời xúc dầu như một đầy tớ được chọn của Ngài. Ông từng lập được nhiều chiến công hiển hách và được dự bị sẵn để trở thành vị vua kế tiếp ngự trên ngai cho Đức Chúa Trời. Nhưng rồi, điều gì đã xảy ra với ông? Ông phải trở nên một kẻ trốn chạy. Một người vô tín đã truy đuổi ông từ nơi này đến nơi khác. Bọn người phao vu, cáo dối về ông bắt bớ ông. Đức Chúa Trời đang làm gì trong thế gian lúc bấy giờ? Ngài đang nắn tạo ông, Ngài lấy đi mạng sống ông rồi nắn tạo ông thành người Ngài muốn.

Câu 33 nói như vậy: “Ngài làm cho chơn tôi lẹ như chơn con nai cái; và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi”. Đức Chúa Trời muốn tạo dựng những bước chân chúng ta để dành sẵn cho đường lối Chúa, và Ngài muốn làm cho chúng ta ngày càng trở nên giống Chúa Giê-xu Christ hơn. Đức Chúa Trời muốn Đa-vít bước lên chơn cao hơn. Ngài muốn ông có những bước chân như bước chân của nai cái để có thể nhảy vượt qua những mỏm núi và vách đá.

Đức Chúa Trời đối xử với chúng ta thật dịu dàng, nhân từ (c.35). Trông có vẻ chẳng giống với sự nhân từ vào lúc Đa-vít đón nhận tại thời điểm đó, tuy nhiên, về sau này trải qua nhiều năm trong sự bắt bớ, Đa-vít ngẫm nghĩ và nói rằng “Tôi nhìn thấy bàn tay nhân từ của Chúa trong mọi sự”. Đức Chúa Trời muốn bạn bước lên chơn cao hơn, xa hơn. Hãy để Ngài nắn tạo bạn.

Con đường bạn bước đi với Chúa luôn được nối liền với thử thách và phước hạnh. Khi lối đi trở nên gồ ghề, trở ngại, thì Ngài đảm bảo chắc chắn đưa bước chân bạn vượt qua các trở ngại khó nguy. Hiện nay, có phải bạn đang đi trên con đường gập ghềnh khúc khuỷu? Có lẽ Đức Chúa Trời đang dùng thời gian này để làm cho bạn trở nên giống Chúa Giê-xu Christ hơn. Hãy để bàn tay nhân từ của Ngài nắm tạo bạn.

7. Hãy phơi ra những gì ở bên trong.(Thi 18:37-45)

Chúng ta nên nhớ rằng kẻ thù nghịch của Đa-vít cũng chính là kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời và ông đang chiến đấu trên chiến trường cho Chúa. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta được dạy dỗ hãy cầu nguyện cho kẻ thù mình và làm điều thiện cho kẻ đối đãi không tốt với mình khinh miệt mình (Mat 5:44). Đa-vít đã làm như vậy. Ông cầu nguyện cho Sau-lơ, và có ít nhất là 2 cơ hội để ông có thể giết chết Sau-lơ, thế nhưng ông đã không ra tay. Đa-vít có thái độ đúng đối với Sau-lơ, còn Sau-lơ lại không có thái độ đúng đối với Đa-vít. Khi đọc đến Thi 18:37-45, chúng ta cần nhớ rằng Đa-vít không hề nhúng tay vào một cuộc trả thù cá nhân nào cả. Khi ông nói về kẻ thù nghịch mình thì cũng có nghĩa là ông đang nói về kẻ thù nghịch của Chúa vậy. Ông là công cụ mà Đức Chúa Trời đã dùng để hoàn tất mục tiêu của Ngài nhằm chống lại những kẻ chống nghịch Ngài.

Chúng ta tìm thấy một điểm hấp dẫn trong câu 42 “Bây giờ, tôi đánh nát chúng nó ra nhỏ như bụi bị gió thổi đi”. Đa-vít đã được tăng trưởng tâm linh mình (18:19,36). Khi Đức Chúa Trời giải cứu ông, ông đã thay đổi cách nhìn. Ông cảm thấy kẻ thù mình trở nên nhỏ bé như hạt bụi. Bạn biết đấy, hoàn cảnh sẽ phơi bày tính cách của bạn ra. Người ta bảo rằng “Con người được tạo ra qua con thử thách”. Không, thử thách không tạo ra con người, nhưng nó phô bày những gì đã hình thành nên con người đó.

Khi thử thách xảy ra, Sau-lơ và đám tùy tùng của ông trở nên yếu đuối hơn, càng lúc càng bé nhỏ hơn và bản chất con người thật của họ bị phơi trần. Nhưng Đa-vít càng ngày càng vĩ đại hơn. Ông được Chúa đỡ dựng lên (c.36) trong khi kẻ thù ông trở nên như bụi đất bị gió cuốn bay đi.

Những hoàn cảnh của bạn đang làm cho bạn trở nên nhỏ bé hơn hay vĩ đại hơn vậy? Chúng đang tạo cho bạn khả năng chiến thắng hay chúng đang chế ngự bạn? Đa-vít vui mừng vì Đức Chúa Trời đã ban cho ông chiến thắng kẻ thù nghịch mình và chiến thắng những hoàn cảnh. Chiến thắng là của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Hãy để những hoàn cảnh của bạn làm cho bạn trở nên vĩ đại hơn và trưởng thành hơn cho Chúa.

8. Bài ca ngợi khen của Đa-Vít (Thi 18:46-50)

Đa-vít kết thúc chương sách Thi Thiên dài viết về niềm hoan hỉ và thắng lợi rực rỡ này bằng một bài ca ngợi khen Đức Chúa Trời “Đức Giê-hô-va Hằng Sống, đáng ngợi khen hơn đá tôi! Nguyện Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi tôi được tôn cao” (c.46). Đa-vít từng là người phải chạy trốn. Ông đã phải chờ đợi cái ngày mà ông có thể bước lên ngôi từ rất lâu. Và bây giờ ngày ấy đã đến. Ông đáp lại cho Chúa ra sao? Ông đã làm vinh hiển Ngài.

Tôi nghĩ ai đó trong chúng ta sẽ nói rằng “Ồ! Kẻ thù của ta bỏ chạy rồi. Bây giờ, ta có thể làm điều ta thích. Trận chiến kết thúc. Ta đã được đặt ở nơi rộng rãi. Tuy nhiên, hãy dè chừng mọi người, nào, ta lên nắm quyền đây!” Còn Đa-vít không hề có thái độ như vậy. Ông dâng vinh quang cho Đức Chúa Trời. Ông kết thúc bài ca của mình bằng lời tụng ca Đấng đã giải cứu ông:

“Vì vậy, Hỡi Đức Giê-hô-va, con sẽ ngợi khen Ngài giữa các dân và ca tụng danh Ngài” (c.49)

Ở đây, vì Đa-vít là một người Do Thái nên ông đã nói: “Tôi muốn những dân ngoại này biết Đức Chúa Trời tôi vĩ đại như thế nào”. Còn bạn, bạn có đang quan tâm đến việc bày tỏ cho các dân tộc khác biết Đức Chúa Trời vĩ đại như thế nào không? Bạn có ưu tư, cuu mang việc loan báo Tin Lành cho người khác không? Nếu bạn đã được Chúa cứu rỗi và giải phóng rồi, thì bạn hãy nói cho người khác biết về những gì Ngài đã làm cho bạn.

Đa-vít kết thúc bài ca chiến thắng của mình bằng lời chúc tụng Đức Chúa Trời. “Đức Giê-hô-va hằng sống!” (c.46) vậy, chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời Hằng sống không phải là một việc tốt lành hay sao? Một số người đi thờ cúng thần chết, còn chúng ta thì không làm điều đó. Chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Đa-vít thưa: “Hỡi Đức Chúa Trời Hằng Sống! Ngài là hòn đá và là sự cứu rỗi của con. Con muốn tôn vinh Ngài” và ông kết luận “Đức Giê-hô-va ban cho Vua Ngài sự giải cứu lớn lao” (c.50)

Bạn thường đáp lại với Chúa ra sao sau khi chiến thắng? Cơ Đốc nhân chúng ta hay quên tôn vinh Đức Chúa Trời. Nếu bạn đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ bảo vệ bạn và giải cứu bạn. Ngài rất xứng đáng để bạn thờ phượng và ngợi khen. Bạn có bao giờ dâng vinh quang cho Chúa về chiến thắng của bạn chưa?

19. (Thi 19:1-14)

1. Hãy tìm kiếm Chúa (Thi 19:1-14)

Thi Thiên 19 đối với chúng ta hết sức quen thuộc, 6 câu đầu nói về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời được nhìn thấy qua sự sáng tạo. Câu 7-11 bàn về sự vinh quang và ân điển của Ngài được bày tỏ qua Lời Ngài, câu 12-14 đề cập đến việc Đức Chúa Trời đang tâm tình với mỗi lòng chúng ta. Ngài được mặc khải qua các tầng trời, qua Thánh Kinh, trong mỗi tấm lòng và trong tâm hồn mỗi chúng ta.

Mặc dù công cuộc sáng tạo nay đã rơi vào trong tình trạng đang bị huỷ hoại vì có tội lỗi (Ro 8:22), nhưng vinh quang của Đức Chúa Trời vẫn được phô bày qua chúng. Có người cho rằng giả sử các ngôi sao chợt biến mất hiện mỗi một ngàn năm một lần mà thôi, thì chúng ta ắt sẽ thức trắng đêm nhìn chúng với nỗi kinh hoàng và thắc mắc.

Đa-vít cung cấp cho chúng ta hai bức tranh về sự đương đầu mỗi ngày. Bức thứ nhất được mô tả như thể hình ảnh một chú rể xuất hiện tìm gặp cô dâu của chàng với niềm hy vọng, tình yêu và niềm tuyệt vời. Bức tranh thứ hai được mô tả như hình ảnh một chàng trai mạnh bạo đang chạy đua. Đa-vít khuyên chúng ta hãy sống mỗi ngày thật trọn lành và hãy bắt đầu mỗi ngày bằng sự vinh hiển và ân điển của Chúa, có mục tiêu rõ ràng để đạt đến.

Nhưng, đáng buồn thay, có một số người chỉ biết Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hoá mà thôi. Họ ngưỡng mộ Chúa về sự thông thái, quyền năng và sự tiếp trợ, là Đấng tạo dựng nên mọi thứ. Tuy nhiên, chỉ biết Đức Chúa Trời là Đấng Tạo hoá mà thôi thì chưa đủ. Chúng ta còn phải biết Ngài là Đấng cứu rỗi nữa. Đây là lý do tại sao Thi 19 bàn đến sự giải tỏ của Ngài trong Lời Ngài. Thánh kinh vốn hoàn hảo. Chúng ta có thể tin nó, hãy thử nghiệm nó và nếm trải nó (c.9, 10). Chúng ta cần phải có Lời Chúa trong lòng, thì Đức Chúa Trời mới có thể ngự trong lòng chúng ta và làm Chúa Cứu Thế của chúng ta.

Điều này nhắc nhở tôi về câu chuyện có mấy thầy thông thái đã từng đến tìm gặp Cứu Chúa Giê-xu. Họ nhìn thấy sứ điệp trên bầu trời. Sau đó, họ đi theo một ngôi sao và điều đó đã dẫn họ đến với Thánh Kinh. Các thầy tế lễ đã nói cho họ biết trước từ những cuộn sách tiên tri về nơi Đấng Mê-si-a sẽ được sinh ra. Và họ liền đi đến thờ lạy Ngài.

Đức Chúa Trời bày tỏ vinh hiển Ngài qua nhiều cách. Thật dễ dàng để ngưỡng mộ Ngài là Đấng Tạo Hoá. Thế nhưng, bạn có tin vào Lời Ngài không? Có bao giờ bạn thử nghiệm và chứng minh Lời Ngài trong những thử thách cuộc sống của bạn chưa? Có bao giờ bạn ném trái Lời Ngài để tìm thấy sự ngọt ngào thực sự chứa đựng trong nó chưa?

Đừng chỉ thờ phượng Đức Chúa Trời của sự tạo dựng hoặc Đức Chúa Trời của sự tiết lộ. Hãy để Ngài làm Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi ngự vào lòng bạn.

2. Lời trọn vẹn (Thi 19:7-14)

Sự mạc khải của Đức Chúa Trời trong tự nhiên sửa soạn cho chúng ta về sự mạc khải của Ngài trong Thánh Kinh. Cuối cùng, Chúa Giê-xu Christ đã bày tỏ chính Ngài là Chúa Cứu Thế. Đây là kinh nghiệm của các Nhà Thông Thái (Mat 2:1-23). Ánh sáng thiên nhiên dẫn đường họ đến với ánh sáng của Lời Chúa là lời đã đưa đường dẫn lối họ đến với sự sáng của thể gian.

Thánh Kinh đáp ứng những nhu cầu cho tâm hồn con người. Không hề có cuốn sách nào giống như vậy. Thánh Kinh chính là lời chứng của Đức Chúa Trời. Nó còn có tên gọi là Sách Luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Đối với dân sự Ngài, sách Luật pháp này chẳng khác gì vàng dương của sự sáng tạo đem lại ánh sáng, hơi ấm, sự sống và sự tăng trưởng cho dân sự.

Bản chất Thánh Kinh vốn hoàn hảo và thánh khiết. Thánh Kinh luôn kêu gọi chúng ta hãy kính sợ Đức Chúa Trời bởi vì sự kính sợ Chúa cách thánh khiết rất cần cho chúng ta. Chúng ta dạy dỗ nhau Lời Chúa vì Lời Ngài làm chúng ta sáng tỏ (c.8). Chúng ta đặt lòng tin nơi Thánh Kinh vì nó chân thật và công bình (c.9). Chúng ta hãy trân trọng và gìn giữ Thánh Kinh vì nó quý báu hơn cả vàng ròng (c.10). Chúng ta có thể “ném” Lời Chúa và thử nghiệm nó.

Thánh Kinh thoả mãn mọi nhu cầu. Nó thay đổi con người. Nó cảnh báo chúng ta. Ai vâng giữ Luật Pháp Chúa, sẽ được phần thưởng lớn thay. Thật là ngạc nhiên là có quá nhiều người mù loà với sự mạc khải của Đức Chúa Trời trong tự nhiên và trong Thánh Kinh.

Thánh Kinh là cuốn sách của tâm hồn chúng ta. Mỗi lần chúng ta đọc một cuốn sách, xem tivi hoặc lắng nghe một diễn giả, thì chúng ta thường ghi vào lòng mình cái gì đó. Hãy để Đức Chúa Trời ghi Lời Ngài vào lòng bạn. Tâm lòng luôn nhìn thấy những gì nó yêu thích. Khi chúng ta yêu mến Chúa bằng cả tâm lòng mình thì chúng ta sẽ nhìn thấy Ngài trong thiên nhiên và trong Thánh Kinh.

Nếu Đức Chúa Trời là Đấng cứu chuộc bạn, thì Ngài cũng có thể làm sức lực của bạn. Hãy sống đẹp lòng Chúa trong sự hiện diện của Ngài, để cho sự suy niệm của lòng mình làm hài lòng Chúa. Rồi đời sống bạn sẽ trở thành đời sống theo ý Chúa muốn.

Đức Chúa Trời không chỉ là Đức Chúa Trời của sự tạo dựng và của Thánh Kinh. Ngài còn là Đức Chúa Trời của sự cứu chuộc. Nếu bạn để Chúa ngự trị đầy lòng bạn và bạn đầu phục Ngài, bạn sẽ có thể chiến thắng tội lỗi. Đừng thờ phượng Đức Chúa Trời của sự sáng tạo quá sơ sài. Nhưng hãy đi sâu vào Lời Chúa và để Ngài ngự vào lòng bạn.

20. (Thi 20:1-9)

1. Bạn đang nhờ cậy gì? (Thi 20:1-9)

Đa-vít viết “Kẻ này nhờ cậy xe cộ, kẻ khác nhờ cậy ngựa, nhưng chúng tôi nhờ cậy danh Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chúng tôi” (c.7)

Có một câu hỏi lớn là: hiện tại, bạn đang nhờ cậy vào cái gì? Mỗi người đều đặt lòng tin cậy hoặc tin tưởng vào điều gì đó. Cũng có người trông cậy vào tiền bạc, vào thể tin dụng. Một số người khác lại nhờ cậy vào sức lực, kiến thức chuyên môn hoặc kinh nghiệm. Câu 1 và câu 2 nói “Nguyện Đức Giê-hô-va đáp lời người trong ngày gian truân! Nguyện danh Đức Chúa Trời của Gia-cóp che chở người, từ nơi thánh sai ơn giúp đỡ người, và từ Si-ôn nâng đỡ người!”. Còn Cơ Đốc nhân thì nhờ cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời sự nhờ cậy ấy được biểu hiện bằng sự cầu nguyện.

Khi gặp phải nan đề, điều mà chúng ta làm để giải quyết nan đề đó hoặc xoay chuyển, biến nan đề thành niềm vui chiến thắng chính là chúng ta về cái gì hoặc ai mà chúng ta đã đặt lòng trông cậy vào. Có một số người lúc gặp gian nguy, liền vội lấy cuốn ngân phiếu. Họ nghĩ rằng tiền bạc có thể giải quyết mọi nan đề cho họ. Những người khác thì vội tới nhắc ống nghe điện thoại lên. Họ tìm kiếm liên lạc bạn bè nhờ giải quyết nan đề giúp họ. Trong khi, “kẻ này nhờ xe cộ, kẻ khác nhờ cậy ngựa”. Nhưng, Cơ Đốc nhân thì nhờ đến danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời (c.7). Chúng ta đặt đức tin mình nơi Chúa Giê-xu Christ và đừng sợ để cho mọi người biết điều đó. “Chúng ta sẽ vui mừng về sự cứu rỗi của Chúa, và nhơn danh Đức Chúa Trời chúng tôi, dựng các ngọn cờ của chúng tôi lên” (c.5). Nói cách khác, chúng ta đừng ngần ngại giương ngọn cờ đức tin của chúng ta lên bởi lẽ Chúa sẽ không thất tín với chúng ta đâu.

Danh Đức Chúa Trời thật tuyệt diệu “Nguyện danh Đức Chúa Trời của Gia-cóp che chở người” (c.1). Hãy dành thời giờ đặt lòng nhờ cậy nơi Chúa. Hãy trao gánh nặng của bạn cho Ngài. Bạn hãy nhận sức lực từ nơi Chúa giương cao ngọn cờ đức tin của bạn trong danh Chúa, rồi Ngài sẽ biến gánh nặng của bạn thành sự phước hạnh.

Bạn đặt lòng tin cậy của bạn vào đâu? Của cải vật chất và những thứ khác có thể làm bạn thất vọng, nhưng Chúa Giê-xu thì không bao giờ thất tín với bạn. Bạn hãy mang bất cứ gánh nặng nào ngày hôm nay và trao nó cho Chúa. Hãy nhờ cậy Ngài, rồi Ngài sẽ hành động vì lợi ích của bạn.

2. Từ gian nguy đến sự cảm tạ.(Thi 20:1-9)

Tiền sĩ L.Moody không thích nghe ca sĩ đơn ca Tra Sanky hát bài thánh ca “Tinh binh Giê-xu tiến lên” vì ông cảm thấy Hội Thánh của ông là bất cứ cái gì đó ngoại trừ là một đoàn quân chiến thắng đang giã từ cuộc chiến

Tuy nhiên, Thánh Kinh mô tả dân sự Chúa như những chiến sĩ của quân đội Ngài. Là những chiến sĩ, chúng ta ắt rất quen thuộc với Thi 20:1-21:13 20:1-9 đề cập đến sự cầu nguyện và thắng lợi, còn 21:1-13 đề cập đến sự ngợi khen và sự tiếp tục chiến thắng. Nếu chúng ta đặt lòng tin cậy Chúa, chúng ta sẽ xoay chuyển sự gian nguy thành sự cảm tạ.

Có nhiều yếu tố dẫn chúng ta đến với chiến thắng trong cuộc chiến đấu. Yếu tố thứ nhất là sự cầu nguyện. Đây là yếu tố thiết yếu để chiến đấu trong cuộc chiến của Đức Chúa Trời bởi vì chính nó sẽ bày tỏ quyền năng của Ngài ra. Không có cuộc chiến đấu nào giống cuộc chiến đấu của đời sống Cơ Đốc. Chúng ta phải thường xuyên vật lộn chống lại những kẻ

thù của Đức Chúa Trời như: thế gian (IGi 2:12), xác thịt nhục dục và ma quỷ (Eph 6:10-20). Chúng ta phải cầu nguyện theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Lời Chúa và sự cầu nguyện phải luôn đi đôi với nhau (He 4:12 Eph 6:17,18).

Kế tiếp, chúng ta cần phải trình dâng.

Trước khi Đa-vít cùng đoàn quân của ông đánh trận, họ đều thờ phượng Đức Chúa Trời. Việc làm này đã tác động đến kế hoạch tác chiến và chiến thắng của ông. “của lễ thiêu” của Đa-vít biểu lộ sự trình dâng hoàn toàn cho Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta không bước đi với Chúa mỗi ngày, chúng ta sẽ không sẵn sàng đương đầu khi trận chiến xảy ra.

Yếu tố nữa là sự đoàn kết.

Đa-vít với quân đội mình có chung một mục tiêu: chiến thắng cho Đức Chúa Trời. Họ có chung niềm vui: để được phục vụ Ngài và làm điều Chúa muốn. Các chi phái của dân tộc Y-sơ-ra-ên là một bức tranh về sự đoàn kết. Họ là một đội quân được tập hợp từ 12 chi phái.

Còn yếu tố thứ tư là đức tin. Thi 20:6 nói rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời “thường cứu nguy” cho kẻ chịu xúc dầu của Ngài. Tuy nhiên, ngôn ngữ Hê-bơ-rơ được dùng ở đây mang ý nghĩa là Ngài “vừa cứu nguy xong”. Tức là Đức Chúa Trời vừa ban chiến thắng cho Đa-vít xong (IGi 5:4). Hội Thánh ngày nay thường nương cậy vào tất cả các loại ngựa và xe cộ, nhưng lại không nhờ cậy vào Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Yếu tố cuối cùng là sự vâng lời. Đa-vít và quân đội của ông đã vâng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời. Ngày gian nguy có thể biến thành ngày chiến thắng và cảm tạ nếu chúng ta có đức tin và thể hiện nó ra bằng sự cầu nguyện, trình dâng, đoàn kết, tin cậy và vâng lời.

Mặc dù bạn không thể tránh khỏi các cuộc chiến, bạn vẫn có thể sẵn sàng đối diện với chúng bằng sự vừa giúp của Đức Chúa Trời, và bạn sẽ chiến thắng. Bạn đã chuẩn bị để bước vào cuộc chiến chưa? Nếu chưa, hãy nhờ cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời giúp đỡ.

21. (Thi 21:1-13)

1. Các vị Vua cần gì? (Thi 21:1-7)

Các ông vua thường có mọi thứ. Nếu bạn là một ông vua, bạn thích vui hưởng điều gì nhất? Đa-vít vui mừng về điều gì? Thi 21 nói cho chúng ta biết làm thế nào để trở thành một vị vua - và không chỉ làm vua một ngày nhưng làm vua trong cả một đời mình.

Chúng ta là những vị vua vì chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-xu Christ đã khiến chúng ta trở thành vua và thầy tế lễ bởi vì Ngài yêu thương chúng ta, rửa sạch tội lỗi chúng ta trong Ngài. Ngày hôm nay, Đức Chúa Trời muốn chúng ta trị vì trong cuộc sống. Chúng ta đang ngự trên ngai với Chúa Cứu Thế Giê-xu. “Hỡi Đức Giê-hô-va, nhen năng lực Ngài, vua sẽ vui mừng” (c.1). Đa-vít vui mừng về năng lực mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông – năng lực đã bước đi và năng lực để chiến đấu; năng lực để tin cậy, năng lực để mang lấy gánh nặng của cuộc sống. Hiện tại, bạn có đang vui mừng như một vị vua của Đức Chúa Trời vì Ngài ban năng lực cho bạn không?

Đa-vít tiếp tục: “Tại vì sự cứu rỗi Ngài, người sẽ khoái lạc biết bao!” (c.1). Đa-vít vui mừng về sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng cần vui mừng như vậy. Đức Chúa Giê-xu dạy bảo các môn đồ rằng: “Chớ mừng vì quĩ phục các người. Nhưng hãy mừng vì tên các người đã được ghi trên thiên đàng” (Lu 10:20)

Đa-vít còn vui mừng về sự làm cho thoả lòng. “Chúa đã ban cho người điều lòng người ước ao. Không từ chối sự gì mà người cầu xin. Vì Chúa lấy phước lành mà đón rước người” (Thi 21:2,3). Nếu chúng ta nhìn lại, chúng ta sẽ thấy những điều tốt lành và sự thương xót đang theo sau chúng ta (23:6) và nếu chúng ta nhìn về phía trước, chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời lấy phước lành mà đón rước chúng ta (23:3). Đừng lo sợ cho hiện tại hay lo sợ cho tương lai. Đức Chúa Trời sẽ lấy những điều tốt lành mà đón rước bạn.

Trong câu 7, Đa-vít vui mừng về sự bền đỗ. “Vì vua tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, nhờ sự nhân từ của Đấng Chí Cao, người sẽ không rung động”. Tôi ưa thích những phước hạnh này, chúng ta có thể lấy làm vui mừng về năng lực, sự cứu rỗi, sự làm cho thoả lòng và sự bền đỗ đến từ Đức Chúa Trời. Tất cả những điều này xảy đến vì có làm vinh hiển Chúa. “Nhờ sự giải cứu của Chúa, người được vinh hiển lớn thay” (c.5)

Có nhiều Cơ Đốc nhân đã thất bại khi không thấy mình là những ông vua. Nhưng Đức Chúa Trời muốn chúng ta trị vì đời sống và Ngài còn ban cho chúng ta nhiều phước hạnh để có thể sống như những vị vua. Bạn có đang vui mừng về các phước hạnh trong địa vị làm vua của bạn không? Nếu bạn chưa vui mừng, thì hãy cầu xin Chúa ban phước và hãy bắt đầu sống đời sống đắc thắng.

2. Vấn đề đối phó với kẻ thù.(Thi 21:8-13)

Chúng ta không thích mà cũng chẳng muốn có kẻ thù. Thế nhưng, đôi khi chúng ta không thể không có kẻ thù. Một người nào đó không chỉ được biết đến qua bạn bè mình mà thôi, đôi khi anh ta còn được nhận biết rõ hơn qua kẻ thù của anh ta nữa. Chúng ta không thể nào không có kẻ thù nhưng chúng ta có thể đối phó với chúng như thế nào. Đây chính là điều mà Đa-vít đang bàn đến trong sách này. Bạn đối phó với kẻ thù mình như thế nào? Tín đồ Phao-lô nói “Vả lại, hết thảy mọi người muốn sống cách như đấng trong Đức Chúa Giê-xu Christ thì sẽ bị bắt bớ” (II Ti 3:12). Có một số người là kẻ thù của thập tự Đấng Christ. Vì vậy, nếu chúng ta chọn chỗ đứng của mình tại thập tự giá, thì họ sẽ dùng chính chỗ đứng của họ để đối đầu chống nghịch chúng ta.

Đa-vít cho chúng ta cái nhìn sáng suốt để đối phó với kẻ thù trong đời sống chúng ta. Trước hết, hãy để Đức Chúa Trời ra tay. Còn bạn, chớ ra tay “Tay Chúa sẽ tìm được các kẻ thù nghịch Chúa. Tay hữu Chúa sẽ kiếm được những kẻ ghét Ngài” (Thi 21:8). Kế đó, bạn hãy để cơn giận của Đức Chúa Trời phùng lên thay thế cho cơn giận của bạn. “Trong lúc Chúa nổi giận, Chúa sẽ làm cho chúng nó như là lò lửa hừng” (c.9). Đây là cơn giận công nghĩa, là sự căm phẫn đúng. Phao-lô viết “có thể nổi giận nhưng đừng phạm tội” (Eph 4:26). Chúa Cứu Thế của chúng ta đã nổi giận khi Ngài dọn dẹp ở đền thờ 2 lần. Hãy để Đức Chúa Trời nổi cơn thịnh nộ, còn bạn thì chớ!

Thứ hai, hãy để Đức Chúa Trời bắn tên. “Chúa sẽ khiến chúng nó xây lung. Sửa dây cung Chúa lấy mặt chúng nó” (c.12). Đức Chúa Trời sẽ ra tay vì có bạn. Cơn giận của Ngài sẽ phùng lên vì bạn. Những mũi tên của Ngài sẽ được bắn đi vì bạn. Và Ngài sẽ dùng mọi sự này để làm vinh hiển Ngài. “Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện Ngài được tôn cao trong sự năng lực Ngài! Thì chúng tôi sẽ ca hát ngợi khen quyền năng của Ngài” (Thi 21:13). Chúng ta không thể ca ngợi năng lực, mưu đồ kế hoạch sự trả thù của mình. Nhưng chúng ta có thể ca ngợi sự vinh hiển và quyền năng Đức Chúa Trời. Khi chúng ta cố sức đối phó với kẻ thù bằng cách riêng của chúng ta, thì chúng ta chỉ chuốt lấy những điều tồi tệ mà thôi. Nhưng khi chúng ta xoay hoàn cảnh của chúng ta sang cho Chúa, thì Ngài sẽ thực hiện nhiều điều tốt lành cho chúng ta. Ngày hôm nay bạn hãy để Đức Chúa Trời đối phó với kẻ

thù của bạn, vì như thế, Ngài sẽ được vinh hiển, bạn sẽ được thoả lòng và Chúa Giê-xu Christ sẽ có đường lối của Ngài.

Hiện tại, bạn đang phải đối mặt với một kẻ thù nào đó phải không?

Bạn đừng nhúng tay vào vấn đề nan giải ấy nhưng hãy để Đức Chúa Trời đối phó với nó. Ngài sẽ giải quyết nan đề bằng cách tốt nhất, và Chúa Giê-xu Christ sẽ được vinh hiển.

22. (Thi 22:1-31)

1. Đức Chúa Trời sẽ không muốn làm điều gì? (Thi 22:1-11)

“Đức Chúa Trời của Con ôi! Đức Chúa Trời của Con ôi! Sao Ngài lìa bỏ Con?” (Thi 22:1). Đó là những tiếng kêu hết sức quen thuộc. Chúa Giê-xu đã thốt lên như thế trên thập tự giá (Mat 27:46). Nhưng những lời này từng được Đa-vít kêu lên khi ông đang phải trải qua một cơn thử thách cam go.

Chúa Giê-xu Christ bị lìa bỏ để chúng ta sẽ không bị lìa bỏ. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha đã bỏ mặc Con Trai Ngài trên thập tự giá khi Ngài bị làm cho trở nên tội lỗi, vì có chúng ta (II Co 5:21).

Còn Đa-vít đã nói trong Thi Thiên này rằng: “Tổ phụ chúng tôi nhờ cậy nơi Chúa. Họ nhờ cậy Chúa bèn giải cứu cho; bây giờ tôi tin Ngài, mà dường như không có chuyện gì xảy ra.” (c.4) Chúng ta có thể hình dung ra Đa-vít khi ông đang nói thế này “Tôi là một con trùn, chớ chẳng phải người đâu, là điều ô nhục của loài người, và vật khinh dể của dân sự” (c.6). Đa-vít đã trải qua những điều ông nói. Tuy nhiên, Chúa chúng ta còn phải trải qua những điều ấy thậm chí ở mức độ ghê gớm hơn nữa. Bạn có thể tưởng tượng được thế nào một Chúa Cứu Thế Giê-xu đã từng nói rằng “Ta là Người Chấn Chiên Hiên Lành” lại nói “Ta là một con trùn”? Nhưng Ngài đã trở thành con trùn vì có chúng ta để chúng ta có thể trở thành con cái Đức Chúa Trời.

Chúng ta không thể nào bị lìa bỏ bởi vì Chúa Cứu Thế đã từng bị lìa bỏ thay thế cho chúng ta. Chúng ta không thể bị lìa bỏ vì Chúa đã hứa sẽ không bao giờ lìa bỏ chúng ta (He 11:5). Chúng ta không bao giờ bị lìa bỏ bởi vì Chúa luôn ở với chúng ta mãi mãi (Mat 28:20). Chúng ta không thể bị lìa bỏ bởi vì mục đích của Ngài là làm cho mọi thứ hiệp lại tạo nên ích lợi cho kẻ yêu mến Ngài (Ro 8:28). Vậy, mục đích của Ngài là gì? Đó là khiến cho chúng ta có thể được trở nên giống hình ảnh Con Ngài (8:29). Đa-vít đã trở thành hình ảnh đẹp đẽ về Chúa Cứu Thế Giê-xu. Và ông đã phải chịu đau đớn để được trở thành như vậy. Cho dù bạn đang lâm vào trong tình thế nào đi chăng nữa, cũng hãy nhớ cho rằng: Đức Chúa Trời sẽ không lìa bỏ bạn.

Khi bạn trải qua gian nguy, bạn có thể dễ bị hoàn cảnh và những cảm xúc lừa dối bạn rằng Đức Chúa Trời đã lìa bỏ bạn. Nhưng, Thánh Kinh hứa với chúng ta rằng Chúa sẽ không bao giờ lìa bỏ bạn. Hễ bạn cảm thấy mình bị bỏ rơi thì hãy nhớ Đức Chúa Trời luôn thành tín với Lời Ngài và sẽ hoàn thành mục tiêu của Ngài là khiến bạn trở nên hình ảnh Con Trai Ngài.

2. Vườn thú dữ.(Thi 22:12-21)

Bạn là người yêu thích thú vật phải không?

Tôi xin thú nhận rằng, tôi chỉ có chút cảm tình với mấy con mèo và hơi thích mấy con chó nuôi mà thôi, chứ thực sự tôi chẳng quan tâm đến thú vật. Vợ tôi thích đi sở thú, và tôi đi cùng cô ấy như một bồn phận. Đối với tôi, tôi thích đi đến thư viện hơn nhiều.

Bạn có biết Đức Chúa Trời thường dùng thú vật để dạy dỗ chúng ta về vấn đề tội lỗi không? Sứ điệp đoạn Thi Thiên này bàn về toàn cảnh vườn thú dữ.

“Có nhiều bò đực bao quanh tôi, những bò đực hùng mạnh của BaSan vây phủ tôi” (Thi 22:12). Khi Chúa chúng ta bị treo trên thập tự giá thì chính giây phút ấy con người đã hành động như loài cầm thú. Đó là một hành động tội bại, xấu xa của con người. Khi chúng ta loại bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi đời sống mình, thì chúng ta đã đẩy mình xuống thấp ngang hàng loài vật.

Chính lúc Chúa Giê-xu bị treo thân trên thập tự giá, có nhiều lính canh bao quanh Ngài. Những kẻ hung dữ xuất hiện. “Chúng nó hả miệng ra cùng tôi khác nào sư tử hay cắn xé và gặm thét” (22:13). “Những chó bao quanh con” (c.16). “Hãy cứu con khỏi họng sư tử, từ các sừng của trâu rừng!” (c.21). Đó hoàn toàn là một vườn thú! Khi loài người treo Chúa Giê-xu lên thập tự giá, thì họ đã hành động như những con thú. Và Ngài đáp lời họ “Ta là con tròng” (22:6). Bạn có thể hình dung ra cái cảnh những con bò đực, sư tử, chó và nhiều bò mộng đang truy đuổi một con tròng? Ôi! Chúa chúng ta thật khiêm nhường biết bao! Ngài đã tự hạ mình xuống vì cơ chúng ta.

Đừng hành động như một con thú hoang. Bạn đã được Chúa tạo dựng nên theo hình ảnh Ngài. Hãy để Đức Thánh Linh biến đổi bạn trở thành một trong những con chiên hiền lành của Ngài. Và Chúa chúng ta, Đấng chăn chiên, sẽ được vinh hiển và được tôn trọng khi chúng ta không hành động như những con thú độc ác xấu xa, nhưng phải hành động giống con cái Ngài.

Đức Chúa Trời đã tạo dựng bạn theo hình ảnh Ngài và đặt để Đức Thánh Linh vào lòng bạn. Bạn được tạo dựng để làm vinh hiển Ngài. Hiện tại, bạn có đang cư mang tội lỗi trong bất cứ phạm vi nào của cuộc sống bạn chẳng? Hãy giữ bỏ tội lỗi để Chúa có thể hành động trong bạn và qua bạn.

3. Sự sống lại trên đất.(Thi 22:23-31)

Nửa chương của chương Thi 22:1-31 bày tỏ sự ngợi khen. Trong c.22, chúng ta nhìn thấy có sự thay đổi: Tác giả Thi Thiên đi từ sự cầu nguyện đến sự ngợi khen, từ sự chịu đựng đau đớn đến sự vinh hiển. “Tôi sẽ rao truyền danh Chúa cho anh em tôi và ngợi khen Chúa giữa hội chúng”.

Trong đoạn sách này, chúng ta thấy Chúa hát giữa bọn chúng. Có bao giờ bạn nghĩ đến việc Chúa Giê-xu hát xướng? Chúng ta thường nghĩ đến Ngài trong việc truyền giáo, thi hành phép lạ, dạy dỗ và khuyên bảo, nhưng còn việc hát xướng của Ngài thì sao? “Sự ngợi khen của tôi tại giữa hội lớn do Chúa mà ra” (c.25)

“Những người tìm kiếm Đức Giê-hô-va sẽ ngợi khen Ngài” (c.26). Tất cả như sự ngợi khen Chúa như thế đang được lan truyền đi. Việc ngợi khen Chúa mang tính chất ảnh hưởng tác động. Nên nếu Cơ Đốc nhân ngợi khen Chúa, thì nhiều người khác cũng sẽ ngợi khen Ngài.

Chúng ta cũng tìm thấy tình anh em giữa các tín hữu. “Tôi sẽ rao truyền danh Chúa cho anh em tôi” (c.22). Và chúng ta cũng thấy một chứng nhân cho cả thế gian này “Bốn phương thế gian sẽ nhớ và trở lại cùng Đức Giê-hô-va” (c.27)

Tôi hy vọng bạn sẽ không phải sống trong thời gian giữa mùa Thương Khó – Phục Sinh. Đó là quãng thời gian thật đau buồn, khó chịu. Tôi ước ao bạn đang sống từ thời gian Phục sinh trở đi. Bạn có thể nói gì nếu bạn đang ở trong ngày lễ Phục sinh trên đất? Bạn có đang thờ phượng và ngợi khen Chúa không? Bạn có đang nhóm họp với dân sự Chúa không? Bạn có đang làm chứng về Chúa cho người khác? Bạn có đang phục vụ người khác? “Một dòng dõi sẽ hầu việc Ngài” (c.30). Chúng ta đang sống trong sự sống lại trên đất. Nào chúng ta hãy sống đời sống như đã được sống lại vậy.

Ngợi khen chính là sự biểu lộ tự nhiên của người tin Chúa, đặc biệt khi chúng ta xem đó như một ngụ ý về sự Phục sinh của Chúa chúng ta. Bạn có đang ngợi khen và thờ phượng vì Ngài đã cứu chuộc bạn không? Bạn có đang đồng công với những người tin Chúa khác? Bạn có đang rao truyền cho những người chưa biết Chúa biết về Ngài chăng? Hãy dành thời gian ngợi khen Chúa về sự cứu rỗi vĩ đại của Ngài.

23. (Thi 23:1-6)

1. Hãy trông đợi những đổi thay (Thi 23:1-6)

“Đức Giê-hô-va là Đấng Chăn giữ tôi, tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì” (c.1)

Đó là một trong những câu quen thuộc nhất thường được trích dẫn trong Kinh Thánh Cựu Ước. Ai cũng đã từng gặp một vài mẫu người chăn bầy súc. Tiên tri Giê-rê-mi nói rằng: “người ta đi, chẳng có quyền dẫn đưa bước của mình” (Gie 10:23). Chúng ta giống như những con chiên lạc, không đủ sức dẫn lối cho đời sống mình. Chúng ta cần có người chăn. Vậy ai là người chăn dắt bạn?

Khi Chúa làm Đấng Chăn giữ bạn, điều gì sẽ xảy ra trên đời sống bạn?

Thứ nhất, bạn sẽ sống đời sống trọn lành mỗi ngày “Quả thật, trọn đời tôi, phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi” (c.6)

Thi 23:1-6 nói về việc chúng ta sẽ sống cả một đời sống thật trọn lành khi Chúa làm Đấng Chăn giữ chúng ta. Có người cho rằng một người bình thường là người bị đóng đinh giữa hai tên trộm tên thứ nhất là sự hối tiếc về ngày qua và tên thứ hai là sự lo lắng cho ngày mai. Rốt cuộc, người ấy chẳng thể nào vui hưởng được gì của ngày hôm nay.

Thứ hai, khi Chúa làm Đấng Chăn dắt bạn, bạn sẽ lắng nghe tiếng Ngài. Trong Phúc Âm Tin Lành Giảng, Chúa Giê-xu phán “Chiên Ta nghe tiếng Ta” (Gi 10:27).

Người Chăn Chiên không lừa chiên mình từ phía sau. Thay vào đó, Người gọi chúng từ phía trước đàn. Chúng ta lắng nghe tiếng Chúa bằng cách nào? Qua Lời của Ngài.

Thứ ba, khi Chúa làm Đấng Chăn dắt bạn, bạn sẽ phải trông đợi những sự thay đổi. Bạn có thể gặp những đồng cỏ xanh tươi và những mé nước bình tĩnh. Rồi bạn vượt qua thung lũng của bóng sự chết. Bạn được dọn bàn ăn trước mặt kẻ thù nghịch mình. Và bạn sống trong nhà Đức Giê-hô-va (Thiên đàng) cho đến muôn đời. Bạn sẽ kinh nghiệm những đổi thay trong cuộc sống. Hãy trông đợi chúng, đừng sợ hãi chúng.

Khi bạn bước theo Đấng Chấn giữ, tương lai sẽ là người bạn của bạn, bởi vì Chúa đang đi trước bạn. Hãy sống một ngày trọn lành, bước theo Đấng Chấn chiêm, bạn sẽ không còn phải lo sợ điều gì nữa cả.

Một số người đã gặp thất bại khi cố thích nghi với những đổi thay tất yếu trong cuộc đời. Là một tín đồ, bạn đừng bao giờ lo sợ tương lai. Hãy nhờ cậy Đấng Chấn chiêm, là Đấng luôn đi phía trước bạn và lắng nghe tiếng Ngài. Hãy giao phó ngày hôm nay cho Chúa và cảm tạ Ngài về sự dẫn dắt của Ngài.

2. Đấng chấn chiêm luôn lo liệu cho.(Thi 23:1-6)

Thi 23:1-6 mô tả Chúa Giê-xu như là Người Chấn Chiêm vĩ đại sống vì chiêm Ngài. Thi Thiên này cũng đã cung cấp cho chúng ta hai điều chắc chắn để tin.

Điều thứ nhất, Chúa Giê-xu chấn dắt chúng ta suốt mỗi ngày. Tiến sĩ Harry Ironside từng nói rằng phước hạnh và sự thương xót là hai con chó chấn chiêm luôn canh giữ bầy chiêm mà chúng cần phải canh giữ. Chúng ta sẽ sống đời sống thật trọn lành vì Đức Chúa Trời đã tạo dựng vũ trụ này để đem lại sự trọn lành cho chúng ta. Phải có thời gian lao động và thời gian nghỉ ngơi. Nếu chúng ta cố giải quyết lấy nhiều công việc trong cùng một ngày, thì hôm đó chúng ta chẳng thể nào thành thoi được. Kết cuộc, điều ấy sẽ dồn ép chúng ta cả về phương diện thể xác, tình cảm lẫn tâm linh. Chúng ta nên nhớ rằng “Đời người lâu bao nhiêu, sức mạnh người lâu bấy nhiêu” (Phu 35:25).

Là chiêm của Chúa, chúng ta có thể bắt đầu mỗi ngày bằng lòng tin cậy. Phúc Âm Tin Lành Gi 10:1-42 dạy chúng ta rằng Chúa Giê-xu thường đi phía trước chiêm Ngài. Chúng ta không thể đi vào bất kỳ từng trải nào mà trước đó Chúa Giê-xu chưa hề đi vào. Cho dù có thể chúng ta không biết được hoặc không hiểu được điều gì sắp xảy ra quanh chúng ta, nhưng chúng ta không sợ hãi ma quỷ vì chúng ta đang ở gần với Đấng Chấn chiêm. Ngài sẽ dùng roi đánh đuổi kẻ thù nghịch và Ngài dùng gậy mình dạy dỗ, chăm sóc bầy chiêm (tức là sửa phạt và dẫn dắt). Chúng ta có thể ở gần với Đấng Chấn chiêm nhờ bởi Lời Ngài.

Điều chắc chắn thứ hai để tin của chúng ta là: Chúa Giê-xu chấn dắt chúng ta suốt trọn đời chúng ta. Thi Thiên này tóm tắt về cuộc đời của một Cơ Đốc nhân. Câu 1 và 2 nói về thời thơ ấu. Con trẻ luôn cần sự bảo vệ và sự nuôi nấng, chu cấp. Đức Chúa Trời yêu thương và trông nom chúng ta. Câu 3 nói về thời thanh xuân của đời người. Thanh thiếu niên cần được dẫn dắt và sửa phạt. Đấng Chấn chiêm lớn tìm kiếm những người trẻ tuổi này đang đi lang thang và đem họ trở về. Câu 4 và 5 nói về lứa tuổi trung niên. Đây là độ tuổi không dễ chịu chút nào, khi mà con cái bạn đang ngày một trưởng thành và có nhiều hoá đơn tính tiền cần được thanh toán. Câu 6 bàn đến lứa tuổi thật sự trưởng thành, chín chắn.

Chúng ta không hiểu được lý do xảy ra của một số vấn đề nào đó. Tuy nhiên sẽ có một ngày chúng ta nhận ra rằng mọi thứ đều nằm ở trong phước hạnh và sự thương xót của Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ ngược nhìn lên phía trước và nhìn thấy nhà Ngài.

Hiện tại, bạn đang cần gì? Hãy ở gần Đấng Chấn Chiêm bằng việc đọc Thánh Kinh. Và hãy quyết tâm bước theo sự dẫn dắt của Ngài.

24. CHẲNG CÓ SỰ KHOE KHOANG NÀO ĐÚNG CẢ (Thi 24:1-10)

Điều khiến cho đời sống bạn thay đổi thực sự chính là: nếu bạn luôn ghi khắc trong lòng Thi 24:1 “Đất và muôn vật trên đất, thế gian và những kẻ ở trong đó, đều thuộc về Đức

Giê-hô-va”. Bởi vì trái đất này là của Chúa, nên chúng ta hãy chuyển giao nó cho Ngài. Vậy, điều quan trọng đó là gì?

Thứ nhất, đó là điều luôn nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta chỉ là những quản gia chứ không phải là những ông chủ: Chúng ta sẽ không gặp phải vấn đề gì cả nếu chúng ta chỉ lo làm quản gia cho Chúa mà thôi. Đức Chúa Trời là Đấng sở hữu mọi thứ. Ngài không những sở hữu bảy gia súc trên vô số các ngọn đồi bạt ngàn mà Ngài còn sở hữu biết bao chiếc ô-tô hiệu Cadillacs đang nằm trong hàng ngàn nhà để xe.

Đức Chúa Trời sở hữu những gì bạn đang chiếm hữu và nếu Ngài không muốn bạn có những thứ đó nữa thì tốt hơn bạn hãy vứt bỏ chúng đi. Điều này đem lại cho bạn sự khiêm nhường, không phải sự kiêu ngạo. Bạn không thể khoe khoang về những gì bạn có nếu Đức Chúa Trời đã ban chúng cho bạn. Giảng Báp-tít nói rằng “Vì chẳng từ trên trời ban cho, thì không một người nào có thể lãnh chi được” (Gi 3:27).

Thứ hai, điều đó khiến chúng ta trở thành những người chiến thắng chứ không phải trở thành những vật hy sinh.

Thế gian không thuộc về ma quỷ. Đức Chúa Trời đã ban cho nó một số quyền lực nào đó với sự tự do, nhưng trái đất này vẫn thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Chính Chúa Giê-xu chứ không phải Sa-tan đang ngự trên ngai ở Thiên đàng.

Thứ ba, điều đó khiến chúng ta ngợi khen chứ không phàn nàn. Tôi thích sự lặp lại ở phần kết thúc đoạn Thi Thiên này:

“Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên!” (Thi 4:7)

“Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên! (24:9)

Chẳng có thứ gì có thể khiến một người nào đó ngẩng đầu mình lên ngoài trừ việc anh ta biết nhìn nhận rằng Đức Chúa Trời đang kiểm soát anh ta. Ngài là Vua vinh hiển. Bất cứ nơi nào Ngài cai trị thì nơi đó sẽ tràn ngập ân điển và vinh hiển. Nếu bạn muốn sở hữu nguồn ơn phước nào đó, thì hãy nhớ ngay rằng trái đất này với mọi thứ đầy dẫy trên nó thay đều thuộc về Đức Giê-hô-va. Chúng không thuộc về bạn. Chúng thuộc về Ngài, và Ngài đang cai trị chúng.

Làm công tác quản lý tốt chính là một trong những trách nhiệm và nghĩa vụ lớn lao của Cơ Đốc nhân. Bạn cần có thái độ khiêm nhường đối với những gì mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn. Hãy cam đoan rằng bạn hết sức thuận phục sự cai trị của Chúa.

Lòng khoan dung và sự thương xót của Chúa chính là những ơn phước lớn lao khiến bạn trở thành người chiến thắng.

25. (Thi 25:1-22)

1. Đừng hổ thẹn (Thi 25:1-7)

Bạn có bao giờ thấy hổ thẹn khi muốn đi đến một nơi nào đó rồi trốn biệt ở đó luôn? Có phải bạn đã từng muốn đào một cái hang, bỏ mình vào trong đó rồi lấp hang lại ở phía sau bạn? Hãy đọc c.1-3 “Hỡi Đức Giê-hô-va, linh hồn con hướng về Ngài. Đức Chúa Trời con ôi! Con để lòng tin cậy nơi Ngài! Nguyện con chớ bị hổ thẹn. Chớ để kẻ thù nghịch con thắng hơn con. Thật chẳng ai trông cậy Ngài mà lại bị hổ thẹn, còn những kẻ làm gian trá vô có, chúng nó sẽ bị hổ thẹn”. Đa-vít lưu tâm đến cái điều mà ông e sợ sẽ làm hổ thẹn danh Chúa.

Khi nào chúng ta không muốn mình bị hổ thẹn thì hãy sống đời sống tin cậy nơi Chúa. Chúng ta không hề muốn bất kỳ ai cư xử với chúng ta như đối với một sự biếm nhảm cho tội lỗi hoặc loại trừ chúng ta ra như “một trong số những Cơ Đốc nhân đó”. Vì vậy, một trong những điều mà chúng ta cần phải thành tâm trước tiên ấy là phải vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đây là điều Đa-vít đề cập đến trong c.1-3. Ông nói: “Chúa ôi! Con không muốn bất cứ ai làm bất cứ điều gì để cướp đi sự vinh hiển của Ngài”.

Tại sao chúng ta không làm những việc gì đó? Bởi vì Đức Chúa Trời sẽ không được vinh hiển. Có thể có một số việc nào đó sẽ không gây thiệt hại, và một số nơi nào đó sẽ không làm ô uế chúng ta, nhưng chúng có thể làm tổn hại sự vinh hiển Chúa. Chúng có thể gây hại cho người mới tin Chúa. Khi vợ chồng tôi bắt đầu có một gia đình, chúng tôi khám phá ra rằng chúng tôi không thể bỏ bữa bãi đồ đạc trên bàn. Khi mỗi chúng tôi chưa có con, ở phòng thuê có thể vứt đại vứt bừa cán dao ở trên bàn hoặc cái kéo ở dưới nền nhà. Nhưng còn bây giờ, tôi chẳng thể làm như vậy nữa khi có trẻ con.

Điều đáng lưu tâm thứ hai của chúng ta là: Ý muốn của Đức Chúa Trời.

“Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho con biết các đường lối Ngài. Và dạy dỗ con các nẻo đường Ngài. Xin hãy dẫn con trong lẽ thật của Ngài và dạy dỗ con” (Thi 25:4,5)

Để đem lại sự vinh hiển cho Chúa và vâng theo ý muốn Ngài, chúng ta phải trông cậy ơn thương xót của Ngài “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ lại sự thương xót và sự nhân từ của Ngài” (c.6). Khi đời sống bạn chứa đựng 3 yếu tố trên, bạn sẽ không bao giờ bị hổ thẹn hoặc làm hổ thẹn danh Chúa. Thay vào đó, bạn sẽ sống làm đẹp lòng Ngài.

Sự tin cậy vào Chúa có liên quan với việc lưu tâm đến sự vinh hiển, ý muốn và ân điển Ngài. Hành động và lời nói của bạn có đem lại sự vinh hiển cho Chúa không? Có phải bạn đang sống theo ý muốn Chúa không? Có phải bạn đang trông cậy vào lòng thương xót của Ngài không? Hãy cẩn thận tôn vinh Đức Chúa Trời bằng chính cuộc đời bạn

2. Hãy đi theo người dẫn đường của bạn.(Thi 25:8-15)

Tôi là người hơi dở về khả năng định hướng. Nhưng thật may mắn cho tôi, vợ tôi có khả năng như một cái máy radar gắn liền ở trong người. Nếu không có cô ấy đi cùng, tôi sợ là tôi có thể thường xuyên lạc đường. Đa-vít đang đề cập đến sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời trong những câu Kinh Thánh này. Người ta thường nói rất nhiều về sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời. Có phải Ngài vẫn còn dẫn dắt chúng ta không? Có phải Ngài luôn có từng chương trình cụ thể cho mỗi người chúng ta trong cuộc sống không? Ngài dẫn dắt chúng ta bằng cách nào? Đa-vít cung cấp cho chúng ta một số lời khuyên đơn sơ về việc đón nhận sự chỉ dạy của Chúa.

Chúng ta phải bắt đầu với sự nhu mì “Ngài sẽ dẫn kẻ hiền từ cách chánh trực, chỉ dạy con đường Ngài cho người nhu mì” (c.9). Nhu mì có nghĩa là chúng ta không được bảo Đức Chúa Trời hãy làm cái này cái nọ; chúng ta cũng không được khuyên nhủ Ngài. Ai là người có khả năng khuyên nhủ Ngài đây? Người nhu mì là người biết đón nhận Lời Chúa và thuận phục ý muốn Ngài. “Các đường lối Đức Giê-hô-va đều là nhơn từ và chân thật” cho kẻ nào giữ gìn giao ước và chứng cứ của Ngài” (c.10)

Đức Chúa Trời không bao giờ tiết lộ ý muốn Ngài cho những kẻ tọc mạch. Ngài thường giải tỏ ý muốn Ngài cho những ai biết vâng lời Ngài.

Đức Chúa Trời dẫn dắt những ai biết quan tâm đến sự vinh hiển Ngài “Đức Giê-hô-va ôi! Nhon danh Ngài xin hãy tha tội ác con, vì nó trọng” (c.11). Chắc chắn rằng điều tốt và sự thương xót sẽ đuổi theo chúng ta nếu chúng ta đi trong ý muốn Chúa vì sự vinh hiển Ngài và vì cơ danh Ngài. “Ngài bỏ lại linh hồn tôi, dẫn tôi vào các lối công bình vì cơ danh Ngài” (Thi 23:3). Biết quan tâm đến việc làm vinh hiển Chúa còn dẫn chúng ta đến sự kính sợ Chúa. “Ai là người kính sợ Đức Giê-hô-va! Ngài sẽ chỉ dạy cho người ấy con đường mình phải chọn” (25:12). “Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự khôn ngoan” (111:10)

Cuối cùng, chúng ta phải luôn nhạy bén với sự dẫn dắt của Chúa. “Mắt tôi hằng ngưỡng vọng Đức Giê-hô-va” (c.15). Chúng ta hãy tỉnh thức và cầu nguyện, luôn giữ mình tỉnh táo nếu chúng ta muốn Đấng Chấn Dắt chúng ta dẫn lối chúng ta.

Đức Chúa Trời rất thích dẫn dắt chiêm Ngài và sử dụng chúng làm vinh hiển Ngài. Đời sống bạn có biểu hiện ra tình nhu mì, sự vâng phục, nỗi khát khao làm vinh hiển Chúa và sự kính sợ Ngài không? Khi bạn giữ mình luôn nhạy bén với sự chỉ dẫn của Chúa, bạn có thể tin chắc vào sự dẫn dắt của Ngài trong những quyết định và những bước đi của cuộc đời bạn.

3. Con muốn ra khỏi.(Thi 25:16-22)

“Sự bối rối lòng con đã thêm nhiều. Xin Chúa cứu con ra khỏi sự hoạn nạn” (Thi 25:17). Có bao giờ bạn cầu nguyện như vậy chưa? Đa-vít đã cầu xin như vậy. Đức Chúa Trời trả lời ông ra sao? Cuối cùng, Ngài đã đem ông ra khỏi hoạn nạn của ông rồi đặt để ông trên ngai vàng, còn kẻ thù nghịch ông thì bị đánh bại. Tuy nhiên, ông đã phải trải qua nhiều năm gian khổ trước khi ông được Đức Chúa Trời đưa đến nơi vinh quang và chiến thắng.

Nếu bạn đã từng cầu nguyện như vậy, thì hãy dừng lại và tự hỏi chính mình rằng đây có phải là lời cầu nguyện quan trọng nhất mà mình cần cầu nguyện hay không? Khi gặp khó khăn hoạn nạn trước hết chúng ta thường có xu hướng cầu nguyện như thế này: “Xin Chúa đem con ra khỏi!” Thay vào đó, chúng ta nên cầu nguyện “Xin Chúa làm cho con mạnh mẽ dần lên”.

Đức Chúa Trời làm cho chúng ta ngày càng trở nên tầm thước vóc dạc hơn bằng cách gia tăng nan đề cuộc sống của chúng ta lên. Và khi Ngài nhìn thấy chúng ta trưởng thành rồi, Ngài sẽ có thể ban cho chúng ta nhiều nơi rộng rãi hơn để hầu việc, thờ phượng Chúa và thi hành nhiệm mạng. Một phần nào đó nó giống như quá trình cai sữa. Khi một đứa trẻ đang bị mẹ nó cai sữa, nó rất cáu kỉnh và khó chịu. Nó nghĩ rằng mẹ chẳng thương mình chút nào hết. Nhưng tại sao mẹ nó lại cai sữa nó? Bởi vì bà muốn nó lớn lên và trưởng thành. Đó chính là điều Đa-vít đã khám phá ra.

Khi lâm vào khó khăn hoạn nạn, điều quan trọng đối với chúng ta không phải là việc chúng ta thoát ra khỏi hoạn nạn khó khăn đó mà chính là vấn đề chúng ta muốn thoát ra khỏi như thế nào. “Hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn. Vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sinh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó” (Gia 1:2-4). Nếu bạn nhận thấy hiện nay, bạn đang phải tự mình vượt qua thời kỳ khó khăn gian khổ, lòng bạn đang tràn ngập sự bối rối, lo âu, thì bạn hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời đang muốn làm cho bạn trưởng thành hơn và Ngài muốn ban cho bạn nhiệm mạng lớn hơn cho Ngài.

Sự tăng trưởng thường là một quá trình đau đớn. Chúng ta phải trải qua khó khăn hoạn nạn là những sự cố mà Đức Chúa Trời cho xảy ra để làm cho chúng ta trưởng thành. Bạn

đang gặp nhiều phiền não bối rối phải không? Điều quan trọng là bạn không nên phỉ phàm những thử thách bằng cách chỉ chịu đựng qua loa hoặc chỉ muốn được giải thoát khỏi chúng. Hãy đón nhận thử thách để đời sống bạn được “trưởng thành hoàn toàn”, chuẩn bị cho một nhiệm vụ lớn hơn.

4. Sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời (Thi 25:1-22)

Trong Thi 25:1-22, Đa-vít chỉ ra rằng chúng ta có thể kinh nghiệm được sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời nếu như chúng ta thực hiện những điều kiện thuộc linh nhất định của Ngài.

Điều thứ nhất là sự tin cậy

Chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời qua sự thờ phượng. Chúng ta cần cầu nguyện để chúng ta có thể có tấm lòng ngay thật đối với Ngài. Sự trông đợi còn là một chứng cứ (25:3,5,21). Mỗi lần tôi lao về phía trước, tôi lại phải gặp gian truân. Trong c.4, 5 Đa-vít nói về ý muốn theo Chúa của mình. Đức Chúa Trời sẽ không bày tỏ cho chúng ta đường lối Ngài trừ khi chúng ta sẵn sàng đi theo đường lối ấy. Một chứng cứ khác về lòng tin cậy của chúng ta chính là làm chứng cho Lời Chúa (c.5). Khi chúng ta có những quyết định quan trọng phải thực hiện thì chúng ta hãy dành thời gian đọc Lời Chúa trước.

Lòng ăn năn thông hối cũng là một điều kiện đã nhận lãnh sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời. Đa-vít lấy làm hối hận về tội lỗi mình. Ông muốn Đức Chúa Trời nhớ lại lòng nhân từ thương xót của Ngài chớ đừng ghi nhớ sự quá phạm của ông. Khi Đức Chúa Trời nhớ đến ai, Ngài sẽ hành động vì cố người đó. Ngài không bao giờ quên con cái Ngài. Đa-vít cầu xin Chúa rủ lòng thương xót (c.10,16) vì ông lấy làm áy náy lo lắng về tội lỗi trong quá khứ của ông, ông không muốn những tội lỗi ấy đem ông ra khỏi Chúa.

Một điều kiện nữa chính là sự vâng lời. Tất cả chúng ta đều là những con người tội lỗi. Chúng ta không bắt buộc phải thật hoàn hảo thì Đức Chúa Trời mới dẫn dắt chúng ta, chúng ta chỉ cần vâng lời Ngài. Từ “hạ mình” còn có nghĩa là “thuận phục Đức Chúa Trời”. Nếu chúng ta vâng theo những gì Đức Chúa Trời đã dạy dỗ chúng ta, thì Ngài sẽ chỉ cho chúng ta bước đi kế tiếp. Sự dẫn dắt của Chúa không phải là một đóm sáng, nó là ngọn đèn luôn soi sáng cho mỗi bước đi.

Chúng ta còn phải biết bày tỏ ra sự kính sợ. Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt chúng ta trong những chọn lựa của chúng ta nếu chúng ta kính sợ Ngài. Từ “bí mật” còn mang ý nghĩa là “tình bạn thiết” (c.19). Kính sợ Chúa không có nghĩa là chúng ta trở thành những tên nô lệ, nhưng có nghĩa là chúng ta lấy làm ưa thích được tôn kính Ngài, ngưỡng vọng ân huệ và lòng nhân từ thương xót của Ngài.

Cuối cùng, chúng ta phải thể hiện sự kiên trì nhẫn nại. Thật không dễ dàng để biết được và làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. Đôi khi, giữa lúc chúng ta đang tìm kiếm Chúa thì hoàn cảnh lại đẩy đưa khiến điều tội tệ đến với chúng ta khiến chúng ta trở nên cô đơn. Đa-vít đã từng rất cô đơn và đau buồn nhưng ông nhớ lại rằng Đức Chúa Trời đã luôn ở với ông. Vì vậy, ông tiếp tục giữ lòng mình ngay thẳng và vâng lời Ngài.

Hiện giờ, bạn có cần Đức Chúa Trời dẫn dắt không? Hãy dùng câu 1-5 như lời cầu nguyện xin Đức Chúa Trời dẫn dắt bạn trong đời sống. Hãy đặt lòng tin cậy nơi Ngài và thuận phục Ngài trong bất kỳ mọi hoàn cảnh. Bạn sẽ làm đẹp lòng Chúa và giúp Ngài hoàn tất mục tiêu của Ngài trên đời sống bạn và trên đời sống nhiều người khác nữa.

26. (Thi 26:1-12)

1. Hãy có lòng ngay thật (Thi 26:1-12)

Trong Thi 25:21 Đa-vít cầu nguyện “Nguyện sự thanh liêm và sự ngay thẳng bảo hộ, vì tôi trông đợi Chúa”. Còn 2

“Sự nguyên vẹn” mang ý nghĩa là đời sống bạn thật trọn vẹn, bạn không bị phân tâm. Đức Chúa Giê-xu dạy “chẳng ai được làm tôi hai chủ” (Mat 6:24). Đó là lòng ngay thẳng, thanh liêm. Còn sự phản bội, hai lòng mang ý nghĩa là cố tình phục tùng hai chủ. Chúa chúng ta cũng dạy rằng không ai có thể nhìn vào hai hướng trong cùng một lúc. Nếu chúng ta có “một mắt”, thì thân thể chúng ta sẽ tràn ngập ánh sáng. Nhưng nếu chúng ta có đầy đủ “2 mắt”, thì hãy coi chừng. Sự tối tăm đang kéo đến (Mat 6:22,23). Nếu bạn nhìn vào bóng tối và ánh sáng cùng một lúc, thì bóng tối sẽ vây hãm ánh sáng.

6:1 “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy đoán xét con, vì con đã bước đi trong sự thanh liêm”. Khi chúng ta làm ăn buôn bán với ai hoặc đang chăm sóc, nâng đỡ một ai đó, chúng ta đều mong muốn người ấy có lòng thanh liêm ngay thật.

Khi chúng ta có tấm lòng thanh liêm như Đa-vít đã nói với chúng ta, chúng ta sẽ không phải sợ sa ngã. “Con đã bước đi trong sự thanh liêm. Con cũng nhờ cậy Đức Giê-hô-va, không siêu tó” (c.1). Đa-vít còn nói “Chân con đứng trên đường bằng thẳng” (c.1). Đa-vít thưa với Chúa rằng “Con là người ngay thẳng thật thà bởi vì con có lòng thanh liêm. Trong lòng con chẳng chứa đựng điều gì chống nghịch lại Chúa. Con cũng chẳng hề bất tuân đối với Ngài”.

Chúng ta không nên sợ hãi thử thách. Đa-vít viết “Đức Giê-hô-va ôi! Xin hãy dò xét và thử thách con, rèn luyện lòng dạ con” (c.2). Ý ông muốn nói rằng “Chúa ôi! Con có thể vượt qua lò lửa. Con có thể vượt qua tia X quang. Xin Chúa đi trước con và kiểm tra con. Con không sợ hãi đâu”. Khi đời sống bạn trọn vẹn trước mặt Chúa và trước mặt người khác, khi bạn có một lương tâm tốt thì bạn không phải sợ cuộc chiến đấu, hoặc thử thách, hoặc tia quang tuyến X hay sự thử nghiệm. Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ bạn.

Nếu bạn bước đi với lòng ngay thật, liêm khiết thì có nghĩa là bạn đang bước đi trên nền đất cứng. Đừng bao giờ cố tình làm tôi tớ cho hai chủ. Nhưng hãy luôn giữ lòng mình nguyên vẹn trước mặt Chúa.

2. Hàng rào bảo vệ của Cơ Đốc nhân (Thi 26:1-12)

Có bao giờ bạn bị ai đó cần nhần trách móc về việc gì đó mà bạn không làm chưa? Những người lãnh đạo thường bị cần nhần trách móc một cách thậm tệ. Dân Y-sơ-ra-ên đã cần nhần làm bầm Môi-se về việc thiếu nước, thiếu rượu mùi, thiếu lương thực và việc bị kẻ thù tấn công. Trong đoạn Thi Thiên này, Đa-vít bị lên án gay gắt nên ông thực hiện 4 bước sau để đối phó với những kẻ vu cáo ông.

Bước 1: Dò xét lòng thanh liêm (c.1-3). Bản chất tự nhiên của con người thường thì không chấp nhận lỗi về mình, tuy nhiên, chúng ta cần phải xem xét chính con người của mình, Đa-vít bước đi trong sự thanh liêm, ngay thật sự thanh liêm còn mang ý nghĩa là “sự hoàn hảo của tính cách”. Ông bước đi bằng đức tin không có sự lưỡng lự, đắn đo. Chúng ta thấy Đa-vít đã trải lòng mình ra trước mặt Chúa, bước đi trong sự sáng và để cho Chúa dò xét ông. Chúng ta ắt sẽ cứu được chính mình ra khỏi nhiều nan đề rắc rối nếu như chúng ta để cho Đức Chúa Trời dò xét chúng ta. Ngài muốn chỉ dạy chúng ta thực sự chúng ta là như thế nào. Nếu chúng ta ngay thật trước mặt Đức Chúa Trời, thì chúng ta chẳng phải bận tâm trước những lời thiên hạ đàm tiếu vì chúng ta.

Bước 2: Phân rẽ để được thánh khiết (c.4,5)

Thiên hạ tố cáo Đa-vít là kẻ giả nhân giả nghĩa mặt dầu ông không hề thờ cúng các thần giả dối. Chúng ta phải vâng giữ giáo lý Thánh Kinh về sự phân rẽ để được thánh khiết (II Co 6:14-18)

Bước 3: Thờ phượng vui vẻ (c.6-8)

Đa-vít rửa tay mình trong sự vô tội. Ông đã được tẩy sạch bởi nước và huyết. Ông quan tâm đến việc ngợi khen, yêu mến Chúa và việc làm vinh hiển Ngài. Đức Chúa Giê-xu tôn vinh Đức Chúa Trời trước lúc Ngài bị đóng đinh vào thập tự giá tương tự như Đa-vít, ca bài ca ngợi khen đi vòng bàn thờ là nơi để dâng của tế lễ. Chúng ta có ca bài ca ngợi khen khi chúng ta phải làm những của lễ hiến sinh cho Chúa không?

Bước 4: Quyết định hạ mình (c.9-12) Đa-vít nói “còn con, con sẽ bước đi trong sự thanh liêm”. Khi một người sống thanh liêm, ngay thật, thì người đó luôn có một hàng rào bảo vệ rất vững chắc và có một cái khiên che chắn vĩ đại. Đức hạnh chính là cái khiên tuyệt diệu chống nghịch lại với những lời tố cáo buộc tội của con người. Một lương tâm tốt sẽ đem lại cho chúng ta lòng can đảm khi chúng ta gặp phải gian truân.

Hàng rào bảo vệ của Cơ Đốc nhân chính là lòng thương xót của Đức Chúa Trời, Lời Chúa và Lễ thật của Ngài. Bởi lẽ ấy, chúng ta có thể bước đi. Đa-vít đã đứng trên một nơi bằng phẳng. Ông không đứng một mình. Ông đứng giữa hội chúng. Chúng ta hãy thực hiện các bước tương tự như việc Đa-vít đã làm khi chúng ta bị ai đó vu cáo.

Người ta có thể dùng những lời tố cáo dối trá làm bạn tổn thương, nhưng bạn đừng để bạn người vu cáo ấy đánh bại bạn. Nếu bạn bước đi trong sự ngay thật, thanh liêm, thì đức hạnh của bạn sẽ làm cái khiên che chắn bạn. Hãy giữ mình thánh sạch và tránh thoả hiệp với hoàn cảnh. Khi ai đó vu cáo bạn thì ấy là lúc lòng thương xót của Đức Chúa Trời, Lời Chúa và lễ thật của Ngài sẽ bảo vệ bạn.

27. (Thi 27:1-14)

1. Tôi không sợ hãi (Thi 27:1-6)

“Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi tôi, tôi sẽ sợ ai? Đức Giê-hô-va là đồn lũy của mạng sống tôi, tôi sẽ hãi hùng gì?” (c.1). Đó là những câu hỏi hay. Tại sao chúng ta phải sợ hãi? Đức Chúa Trời đã làm gì cho chúng ta và vì có chúng ta khi chúng ta đương đầu với kẻ thù nào đó? Thi Thiên này dạy dỗ chúng ta rằng nếu chúng ta kính sợ Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ chẳng phải sợ hãi gì cả.

Đa-vít nói về việc kẻ thù nghịch ông đang kéo đến “Khi kẻ làm ác, kẻ cừ địch và thù nghịch tôi xông vào tôi, đặng ăn nuốt thịt tôi, thì chúng nó đều vấp ngã” (c.1). Ở đây, chúng ta thấy kẻ thù tấn công đột ngột. Nhưng đôi khi, chúng kéo đến không bất ngờ chút nào. Trong c.3, chúng ta đọc “dầu một đạo binh đóng đối cùng tôi”. Ở đây, chúng ta thấy kẻ thù đã đóng trại sẵn. Tôi không biết việc kẻ thù tấn công đột ngột và không đột ngột thì sự thể nào sẽ gay cấn hơn. Đối với tôi, tôi thích kẻ thù tôi tấn công thật bất ngờ hơn là đóng quân ngay trước cửa nhà tôi. Bạn có thể gặp kẻ thù mình đồn trú ngay trong nhà bạn hoặc trong văn phòng làm việc hoặc ngay ở trong Hội Thánh của bạn. Kẻ thù có khả năng đóng quân ở một nơi nào đó trong đời sống bạn.

Tuy nhiên, Đa-vít nói “Lòng tôi sẽ chẳng sợ, dầu giặc giã đầy nghịch cùng tôi” (c.3). Đây không phải là cuộc tấn công bất ngờ hay là một trận chiến mà kẻ thù đã đóng trại sẵn.

Đó là một trận chiến dai dẳng hết ngày này sang ngày khác. “Dầu giặc giã dấy nghịch cùng tôi, khi ấy tôi cũng có lòng tin cậy vững bền” (c.3). Chúng ta có thể đặt lòng tin cậy nơi Chúa bởi vì Ngài là ánh sáng của chúng ta; chúng ta không phải sợ hãi bóng tối. Và bởi vì Ngài là Đấng cứu rỗi của chúng ta, nên chúng ta chẳng phải sợ hãi hiểm nguy.

Chúng ta đã nhận lãnh sự bảo vệ của Đức Chúa Trời bằng cách nào? Bằng cách cứ ở trong Đấng Christ. Câu 4 dạy chúng ta rằng “Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy. Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, và cầu hỏi trong đền của Ngài”. Đừng sợ mình bất tài, khiếm khuyết. Đức Chúa Trời chính là ánh sáng, Đấng cứu rỗi và là đồn lũy của bạn. Ngài là tất cả những gì bạn cần.

Việc bám lấy sự sợ hãi có thể làm mòn mỗi tấm lòng, làm lu mờ trí óc và làm nhục chí chúng ta. Nhưng Cơ Đốc nhân chúng ta có một đồn lũy vững chãi hơn vĩ đại hơn. Có phải bạn đang vật lộn với sự sợ hãi? Cho dù bạn đang phải chiến đấu trên bất kỳ trận chiến nào, thì bạn cũng hãy dựa vào sự bảo vệ của Đức Chúa Trời một cách tin cậy. Ngài là Đấng cứu rỗi bạn, và Ngài sẽ giải cứu bạn

2. Tin là thấy? (Thi 27:7-14)

Bạn đã từng yếu đuối, ngã lòng bao giờ chưa? Tác giả Thi Thiên khám phá ra cách để giữ mình khỏi ngã lòng: “Nếu tôi không tin chắc rằng sẽ thấy ơn của Đức Giê-hô-va tại đất kẻ sống, thì tôi hẳn đã ngã lòng rồi” (c.13). Đa-vít cảm thấy mình cô đơn. Kẻ thù của ông đang tấn công ông, tình thế không thể chịu nổi.

Chúng ta phải bước đi bằng đức tin như Đa-vít đã từng bước đi. “Nếu tôi không tin cậy Chúa, ắt tôi đã ngã lòng rồi”. Trong Lu 18:1-43, Chúa Giê-xu dạy các môn đồ hãy cầu nguyện luôn, chớ hề nản lòng. Khi bạn cầu nguyện ấy là lúc bạn đang bày tỏ chứng cứ đức tin. Thế gian cho rằng thấy mới tin. Nếu thế gian viết câu 13 của đoạn sách này, thì câu ấy ắt sẽ phải là: “Có lẽ tôi sẽ ngã lòng nếu như tôi không nhìn thấy, và sau đó tôi tin”. Đây chính là vấn đề của Ma-thê, La-xa-rô, anh nàg, đã chết được 4 ngày nằm trong mồ mả. Thế nhưng, Đức Chúa Giê-xu lại bảo rằng: “Ta há chẳng từng nói với ngươi rằng nếu ngươi tin thì sẽ thấy...?” (Gi 11:40). Tô-ma nói “Thấy thì mới tin”, còn Chúa Giê-xu lại dạy “Tin thì mới thấy”

Chúng có đức tin cần được thể hiện rõ ràng hơn.

Trước hết, chúng ta phải tìm kiếm Chúa. “Khi Chúa phán rằng các ngươi hãy tìm mặt ta” thì lòng tôi thưa cùng Chúa rằng: Đức Giê-hô-va ôi! Con sẽ tìm mặt Ngài?” (c.8). Bạn có muốn xây dựng đức tin mình, bước đi và chiến đấu bằng đức tin không? Vậy thì hãy tìm kiếm Chúa.

Thứ hai, hãy kêu cầu Chúa. “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin chỉ dạy con con đường Ngài muốn vì các kẻ thù nghịch con, xin hãy dẫn con vào lối bằng thẳng” (c.11). Cần phải cầu nguyện như thế.

Thứ ba, hãy làm điều khó nhất trong tất cả các điều khó. Đó là: Trông đợi Chúa.

“Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va, hãy vững lòng bền chí! Rời Ngài sẽ làm cho bạn mạnh mẽ” (c.14). Tin rồi sẽ thấy. Hãy đặt lòng nhờ cậy Chúa trong thời đại ngày hôm nay.

Một trong những trông đợi khó nhất của đời sống Cơ Đốc nhân là trông đợi Đức Chúa Trời. Đó là một việc cực kỳ khó để thực hiện giữa những lúc chúng ta ở trong thử thách.

Nhưng đó cũng chính là lúc Đức Chúa Trời xây dựng đức tin cho bạn. Đừng ngã lòng trước hoàn cảnh mình. Hãy trông đợi Chúa thì Ngài sẽ nâng đỡ bạn.

28. HÃY KIỂM TRA ĐÔI TAY MÌNH (Thi 28:1-9)

Khi tôi còn là một học sinh phổ thông, mỗi ngày thầy giáo hay đi lên đi xuống trên lối đi giữa những hàng ghế và bắt chúng tôi đưa tay ra: trước hết, chúng tôi phải ngửa bàn tay mình ra để thầy xem có sạch hay không, rồi sau đó chúng tôi lại phải úp bàn tay xuống để thầy xem mấy ngón tay có sạch hay không. Dĩ nhiên, chẳng có ai trong chúng tôi ưa cái việc này, bởi vì trẻ con thường thích có đôi bàn tay bẩn hơn.

Thi Thiên 28 đề cập rất nhiều về đôi tay. Tác giả Thi Thiên giơ tay mình lên. Kẻ thù đang dùng tay mình thực hiện những việc xấu xa ghê tởm. Còn Đức Chúa Trời cũng đang dùng tay Ngài để hành động. “Xin Chúa hãy phạt chúng nó (kẻ thù) tùy công việc chúng nó. Theo cư xử gian ác của họ, hãy phạt chúng nó tùy công việc tay chúng nó đã làm”. (c.4) Thế gian này có rất nhiều kẻ ác, tay của họ rất như bản nhợp nhúa. Một số người đã làm như bản ô uế những gì mà họ đụng đến. Đây là điều làm chúng ta đau lòng. Đặc biệt khi họ muốn đụng đến đời sống chúng ta và làm như bản chúng ta.

Đa-vít đã làm gì? Ông nhìn thấy bàn tay xấu xa của kẻ thù mình, và ông đưa tay ra “Khi con giơ tay lên hướng về nơi chí thánh Chúa mà kêu cầu cùng Chúa, xin hãy nghe tiếng khẩn cầu của con” (c.2). Trong Thánh Kinh Cựu Ước, chúng ta thấy người Do Thái khi cầu nguyện không bao giờ khoanh tay. Họ giơ tay lên hướng đến Đức Chúa Trời khi ngợi khen và khi mong đợi Ngài sẽ làm điều gì đó cho họ. Khi bạn nhìn thấy bàn tay xấu xa của những kẻ thuộc về Sa-tan đang thực hiện công việc bản thiu của chúng, thì bạn chớ bắt tay chúng. Nếu không, bạn sẽ bị như bản theo đây. Thay vào đó, bạn hãy đưa bàn tay thanh sạch của mình lên, hướng về Chúa và nhờ cậy Ngài hành động hộ. “Vì chúng nó (kẻ thù) không để ý vào các công việc của Đức Giê-hô-va, cũng chẳng coi chùng việc tay Ngài làm, nên Ngài sẽ phá đổ chúng nó, không dựng chúng nó lên đâu” (c.5)

Ngày hôm nay bàn tay Đức Chúa Trời vẫn luôn làm việc, và kết quả của điều này chính là sự ngợi khen (c.7). Hiện giờ, bạn có cần sự giúp đỡ không? Bạn hãy đưa tay mình lên hướng về Chúa trong sự cầu khẩn này và trông đợi, rồi bạn sẽ nhanh chóng đưa tay mình lên trong niềm hân hoan và niềm vui mừng ngợi khen.

Thật không may, có rất nhiều người gặp phải thất bại khi họ cố giữ tay mình sạch sẽ. Bàn tay xấu xa của họ đôi khi làm những việc như nhợp nhúa khiến tổn thương bạn. Khi điều đó xảy ra, bạn có thể nhờ cậy Đức Chúa Trời đối phó với những bàn tay dơ dáy đó. Bạn hãy giữ tay mình sạch sẽ. Hãy tìm kiếm Chúa, giơ tay bạn ra hướng về Ngài và để cho tay Ngài hành động vì có bạn.

29. TIẾNG NÓI TRONG CƠN BÃO (Thi 29:1-11)

Tôi không biết những bạn bè tôi là các nhà tâm lý học sẽ phân tích điều này ra sao, nhưng vì lý do nào đó mà tôi rất thích ngày có mưa rơi. Đặc biệt, vào những ngày tôi nghỉ việc ở nhà, tôi rất thích trời mưa suốt cả ngày. Tôi thấy thật mát mẻ dễ chịu khi tôi đứng bên cửa sổ ngắm nhìn những đám mây, ngắm nhìn mưa rơi và nghe tiếng sấm rền.

Thi 29:1-11 mô tả về một cơn bão. Tôi thiết tưởng rằng lúc ấy Đa-vít đang ở ngoài đồng hoặc đang ẩn trong hang khi cơn bão ập đến. Ông nhìn thấy quyền năng của Đức Chúa Trời trong sự biến động của thiên nhiên. Trước khi bão tố nổi lên, ông bảo: “Hỡi các con

của Đức Chúa Trời, hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển và quyền năng; Hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển xứng đáng cho danh Ngài. Hãy mặc trang sức thánh mà thờ lạy Đức Giê-hô-va” (c.1-2).

Đa-vít lưu tâm đến sự vinh quang của Đức Chúa Trời. Có lẽ ông nhìn thấy đám mây đang vần vũ. Khi bạn thấy các đám mây đang ùn ùn tụ lại và biết rằng có cơn bão sắp ập đến trên đời sống bạn, thì bạn có nghĩ đến sự vinh hiển của Đức Chúa Trời không? Đa-vít đã nghĩ đến sự vinh hiển Chúa. Còn đối với chúng ta, thường thì không. Chúng ta chỉ lo nghĩ đến việc làm sao tránh khỏi cơn bão hơn là lo nghĩ đến vinh quang của Đức Chúa Trời.

Trong c.3-9, Đa-vít mô tả lại cơn bão: “Tiếng Đức Giê-hô-va dội trên các nước, Giê-hô-va Đức Chúa Trời vinh hiển sấm sét... Tiếng Đức Giê-hô-va rất mạnh” (c.3,4). Đa-vít nhìn thấy ánh chớp và nghe tiếng sấm rền. Các yếu tố kế tiếp sau đây càng hấp dẫn hơn nữa. “Tiếng Đức Giê-hô-va bẽ gãy cây hương nam... Tiếng Đức Giê-hô-va làm cho đồng vắng rúng động... Tiếng Đức Giê-hô-va khiến con nai cái sanh đẻ...” (c.5,8,9). Tiếng nói của Đức Chúa Trời có thể bẽ gãy, làm rúng động và khiến cho.

Đa-vít kết thúc Thi Thiên này sự hiểu biết về việc trị vì của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua muôn đời. “Đức Giê-hô-va ngự trên Con nước lụt, phải, Đức Giê-hô-va ngự ngôi vua đến đời đời” (c.16). Hiện nay, Đức Chúa Trời vẫn đang trị vì. Đừng sợ hãi bão tố. Nhưng hãy tìm kiếm sự vinh hiển với quyền năng của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời thường trò chuyện với bạn trong cơn bão. Lần khác, nếu bạn nhận thấy chính mình đang ở trong cơn bão, thì hãy lắng nghe tiếng Ngài. Hãy tìm kiếm sự vinh hiển và quyền năng Ngài và luôn ghi nhớ rằng Ngài đang cai trị.

30. CÓ THẬT CHẴNG BAO GIỜ BỊ RÚNG ĐỘNG? (Thi 30:1-12)

Trong Thi 30:1-12, có hai từ được lập đi lập lại 7 lần là “Ngài đã”. Đa-vít ngợi khen Đức Chúa Trời về những điều Ngài đã làm cho ông. Hiện giờ bạn có đang ngợi khen Chúa không? Có lẽ bạn đã từng nhìn thấy tấm thẻ nhỏ ghi rằng “sự cầu nguyện sẽ biến đổi mọi điều” và đó là sự thật. Tôi cũng đã nhìn thấy một tấm thẻ ghi thế này “Sự ngợi khen sẽ biến đổi mọi điều” và đó cũng là sự thật. Thật kinh ngạc biết bao khi toàn bộ thái độ và cách nhìn của chúng ta có thể được biến đổi bằng việc ngợi khen Đức Chúa Trời.

Trong câu 6, Đa-vít đưa ra một lời chứng: “Còn tôi, trong lúc may mắn, tôi có nói rằng “Tôi chẳng hề bị rúng động”. Khi chúng ta gặp may mắn mà chúng ta không khiêm tốn thì sự may mắn ấy sẽ dẫn chúng ta đến với tai họa mà thôi. Tại sao vậy? Bởi vì chúng ta bắt đầu quan tâm đến mọi thứ nhiều hơn là quan tâm đến việc chúng ta ở với Đức Chúa Trời. Đa-vít đã nói trong lúc gặp may mắn “Tôi chẳng hề bị rúng động”. Nhưng sau đó, ông nhận ra rằng ông có thể bị rúng động. Ông phát hiện sự may mắn của ông không đem lại cho ông thứ sức mạnh chắc chắn. Bởi vậy, thay vì ông nói “tôi sẽ” hoặc “tôi sẽ không” thì ông bắt đầu nói “Ngài đã”. Ông trình dâng ý muốn mình cho ý muốn Chúa. Và “Ngài đã” đánh bại kẻ thù địch giúp ông “vì Ngài nâng con lên, không cho phép kẻ thù nghịch vui mừng vì có con” (c.1). “Ngài đã” ban cho con chiến thắng “Ngài đã” đáp lời cầu nguyện của con”. “Ngài đã” chữa lành con” (c.2). “Ngài đã đem linh hồn con khỏi âm phủ, gìn giữ mạng sống con” (c.3)

Đức Chúa Trời đã làm nhiều điều kỳ diệu vì có Đa-vít. Ngài đánh bại kẻ thù của Đa-vít, đáp lời cầu nguyện của ông, cứu sống ông và dựng ông lên (c.7). Sau đó Ngài ban cho

ông niềm vui mừng. “Ngài đã đổi sự buồn rầu con ra sự khoái lạc, mở áo tang con và thắt lưng con bằng vui mừng” (c.11)

Hiện giờ, bạn có muốn đời sống mình được biến đổi không? Hãy chuyển từ “tôi sẽ” sang “Ngài đã” và hãy hạ mình xuống ngợi khen Chúa về những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

Việc đầu phục Đức Chúa Trời chính là một bài tập về tính khiêm nhường hạ mình. Mỗi đến khi nào bạn tự hạ mình xuống trước mặt Chúa, và chính bạn lưu tâm đến công việc nhà Ngài thì bạn mới có thể trở nên được vâng vâng. Để Đức Chúa Trời có thể hành động trên đời sống bạn thì ý muốn bạn phải thích hiệp với ý muốn Ngài. Hiện tại, bạn có đầu phục Ngài chưa? Nếu chưa, thì bạn hãy tự hạ mình xuống trước mặt Ngài và hãy bằng lòng để Ngài biến đổi đời sống bạn.

31. (Thi 31:1-13)

1. Đôi tay của ai đây? (Thi 31:1-8)

Thi 31:1-8 là một trong những Thi Thiên viết về cuộc sống tha hương của Đa-vít. Ông đã viết ra chúng khi vua Sau-lơ đang truy đuổi ông khắp miền quê đồi núi nhấp nhô thuộc xứ Giu-đa. Đa-vít đang phải chạy trốn từ hang này sang hang khác, từ ngọn đồi này đến ngọn đồi khác.

Trong suốt thời gian sống tha hương, Đa-vít khám phá ra rằng bàn tay Đức Chúa Trời luôn đưa ra thỏa mãn mọi nhu cầu mỗi ngày. Bạn có để ý Đa-vít đã đề cập đến đôi tay mấy lần trong Thi Thiên này không? Là một người chăn chiên, Đa-vít biết rõ tầm quan trọng của đôi tay mình. Ông phải cầm trong tay một cây gậy có móc gù hoặc một cây sào để lừa đàn chiên đi. Ông còn sử dụng một ná cao su và sau đó ông thay thế nó bằng một thanh kiếm. Thịnh thoảng, tay ông không cầm kiếm nhưng đánh đàn hạc. Cũng chính đôi tay đã từng tham gia chiến đấu đã tạo nên tiếng nhạc thật hay đem lại vinh hiển cho Đức Chúa Trời.

Đa-vít cũng đề cập đến bàn tay quân thù “Chúa không nộp con vào tay kẻ thù nghịch” (c.8) “Kỳ mạng con ở nơi tay Chúa; xin giải cứu con khỏi tay kẻ thù nghịch, và khỏi tay kẻ bắt bớ con” (c.15). Chúng ta thường gặp kẻ thù. “Kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được” (I Phi 5:8). Kẻ thù chúng ta muốn huỷ diệt chúng ta, nhưng tay Đức Chúa Trời luôn bảo vệ chúng ta.

“Con phó thác thần linh con vào tay Chúa. Hỡi Giê-hô-va là Đức Chúa Trời chân thật, Ngài đã chuộc con” (c.5). Đây cũng chính là lời cầu nguyện của các cậu bé, cô bé người Do Thái trong thời Cựu Ước. Lúc nào đi ngủ, cậu bé đều cầu nguyện rằng “con xin phó thác thần linh con vào tay Đức Chúa Trời”. Khi Chúa Giê-xu Christ của chúng ta hy sinh mạng sống mình vì có chúng ta trên thập tự giá, Ngài đã nói “Mọi sự đã được trọn! Con xin phó thác thần linh hồn con trong tay Cha” (Gi 19:30 Lu 23:46).

Khi bạn giao phó mạng sống mình vào tay Đức Chúa Trời, bạn sẽ không còn lo lắng về bất cứ điều gì nữa, bởi vì tay Chúa luôn bảo vệ bạn, chu cấp cho bạn và dẫn dắt bạn.

Thật là phước hạnh cho bạn khi bạn cậy trông vào tay Đức Chúa Trời, là bàn tay chu cấp, bảo vệ và dẫn dắt. Hiện tại, bạn cần những gì? Bạn đã cầu xin Chúa chu cấp những

nhu cầu mà bạn cần chưa? Hãy cậy trông vào tay Chúa rồi bạn sẽ thấy Ngài rất thành tín với bạn.

2. Tựa như một người hủi.(Thi 31:9-13)

Chúng ta không thể ngăn cản người khác làm hoặc nói điều gì đó. Chúng ta chỉ có thể ngăn cản việc mình làm mà thôi. Khi người ta bắt đầu bàn tán về chúng ta hoặc đấu tranh nghịch lại chúng ta, thì chúng ta khó có thể ngăn cản được họ. Thật là cam go khi thiên hạ bắt đầu vu cáo người công bình. Đây chính là điều Đa-vít từng phải chịu đựng. Chúng ta đọc trong câu 11 “Bởi có các cừu địch con, con trở nên sự ô uế. Chúng ta hãy đọc tiếp “Thật một sự ô nhục lớn cho kẻ lân cận con”. Đây thật là một việc đau lòng “và con trở nên sự gớm ghiếc cho những kẻ quen biết con”. Điều này lại càng là việc đau lòng hơn. “Kẻ nào thấy con ở ngoài đều trốn khỏi con”. Bạn có thể tưởng tượng nổi cái cảnh mấy người hàng xóm lánh giềng và những bạn bè bà con quen biết bạn thấy đều xa lánh bạn như thể bạn là một kẻ bị bệnh hủi không?

Cái gì đang gây ra tất cả sự thế này cho Đa-vít vậy? Sau-lơ đang vu oan giáng họa cho ông. Sau-lơ nói với các quan lại tùy tùng của mình rằng “Đa-vít nói thế này, Đa-vít nói thế kia”, và lời ngòi lê đôi mách tầm phào này, sự vu khống độc ác gớm ghê này đang bị đồn đại ra khắp nước. Đa-vít đã phải chịu đựng tất cả “con bị chúng quên đi như kẻ chết mà lòng không còn nhớ đến, con giống như một cái bình bể nát” (c.12). Đa-vít muốn trở thành cái bình lành lặn được rót đầy đến nỗi tràn ra ngoài, vậy mà bây giờ ông đã bị đập vỡ tan.

Bạn sẽ làm gì khi người ta vu oan cho bạn?

Thứ nhất, bạn phải sống hết sức ngay thật: “Mạng sống con tiêu hao vì cố buồn bực, các năm con sút kém tại than thở, vì cố tội ác con, sức mạnh con, mồn yếu và xương cốt con tiêu tan” (c.10). Đa-vít muốn nói rằng “Chúa ôi! Nếu con phạm tội với Ngài, con sẽ xưng nó ra”.

Thứ hai, hãy đặt lòng tin cậy nơi Chúa. “Nhưng, Đức Giê-hô-va ôi! Con tin cậy nơi Ngài. Con nói: “Ngài là Đức Chúa Trời con” (c.14)

Thứ ba, luôn nhớ rằng còn có nhiều người khác cũng đều trải qua điều này. Chẳng phải chỉ có mỗi mình bạn trải qua một điều gì đó. Hễ ai làm bất cứ việc gì cho Chúa thấy đều bị vu cáo, nhạo báng chỉ trích. Cả Con Trai trọn vẹn của Đức Chúa Trời cũng thế. Đừng lắng nghe những lời phao vu của kẻ thù. Hãy lắng nghe lời Chúa. Quyết nương náu nơi ngực Ngài. Ngài sẽ giúp đỡ bạn khi bạn gặp sự hiểu lầm và phải chịu đựng nó.

Khi nào bạn bị ai đó tố cáo bạn một cách dối trá, bạn hãy an ủi mình rằng cũng có nhiều người khác phải trải qua lời phao vu cay nghiệt như thế. Và bạn hãy tìm kiếm Chúa vì Ngài là đồn lũy và là Đấng cứu rỗi của bạn. Hãy dùng kinh nghiệm khó khăn này để xem xét tâm lòng bạn và đến gần Chúa hơn.

3. Thì giờ sẵn có.(Thi 31:14-24)

Đa-vít thường nói đến tay Đức Chúa Trời và tay kẻ thù nghịch “Kỳ mạng con ở nơi tay Chúa. Xin giải cứu con khỏi tay kẻ thù nghịch, và khỏi tay kẻ bắt bớ con” (c.15) Đó chính là lời tuyên xưng đức tin tuyệt vời. Và Đa-vít đã không viết những lời này trong một căn phòng ở khách sạn nơi nào đó, lúc bấy giờ, ông đang ở tại đồng hoang miền Giu-đê một nơi đầy bóng tối, bản thủ và khô cằn. Ông đang bị Sau-lơ truy đuổi.

Trong câu “Kỳ mạng con ở nơi tay Chúa” Đa-vít dạy dỗ chúng ta rất nhiều bài học.

Bài học thứ nhất, thì giờ rất quan trọng. Nếu bạn phung phí thì giờ có nghĩa là bạn đang phung phí đời sau. Nếu bạn phung phí thời gian, có nghĩa là bạn đang bỏ lỡ nhiều cơ hội. Tôi có thể dâng cho Đức Chúa Trời thể xác, khả năng và cả thì giờ của tôi. Và nếu tôi không dâng thì giờ của tôi cho Ngài thì Ngài sẽ chẳng thể sử dụng thể xác và khả năng của tôi được. Thì giờ thật có giá trị. Đừng lãng phí nó. Nhưng hãy đầu tư nó.

Bài học thứ hai, Đa-vít nhắc nhở chúng ta rằng sự trình dâng có tầm quan trọng ra sao. Ai sẽ điều hành thì giờ có sẵn của chúng ta khi chúng ta chẳng làm hoặc làm điều đáng lý ra chúng ta phải làm để duy trì cuộc sống tức là những khoảng thời gian không có chủ đích, không có định hướng? Nếu chúng ta trình dâng thì giờ của chúng ta cho Chúa thì Ngài có thể điều khiển thời gian đó. Cách đây nhiều năm tôi đã học được một điều: hãy trình dâng trọn ngày của mình cho Chúa vào mỗi thì giờ đầu ngày. Nếu tôi gặp trở ngại khó khăn, thì Chúa vẫn đang điều khiển thời gian của tôi. Hoặc nếu các kế hoạch của tôi bị thay đổi thì Ngài cũng đang cai trị trên thì giờ của tôi.

Bài học thứ ba, bài học này dẫn các phước hạnh của Đức Chúa Trời đến cho chúng ta. Khi kỳ mạng chúng ta nằm trong tay Chúa, chúng ta có thể trong cậy Ngài. Ngài sẵn sẵn nhiều phước hạnh cho chúng ta. “Sự nhơn từ Chúa, mà Chúa đã dành cho người kính sợ Chúa” (c.19). Đức Chúa Trời sẵn sẵn nhiều phước hạnh tuyệt vời cho bạn trong ngày hôm nay. Nhưng bạn sẽ không nhận lãnh được chúng trừ khi bạn thực lòng thưa rằng “Chúa ôi! Con xin giao kỳ mạng con vào tay Chúa”

Có lẽ thời gian chính là nguồn tài nguyên căn bản nhất của bạn. Bạn sử dụng món quà thời gian của Đức Chúa Trời như thế nào để gây ảnh hưởng sâu sắc không những trên đời sống riêng bạn mà còn ảnh hưởng trên đời sống nhiều người khác nữa? Thật là quan trọng khi bạn biết giao thác thì giờ của bạn cho Đức Chúa Trời quản trị. Khi bạn trình dâng thì giờ của mình cho Chúa thì bạn hãy để Ngài điều khiển chúng. Ngài sẽ ban phước cho bạn vì có việc này.

32. (Thi 32:1-11)

1. Hãy xưng nhận tội lỗi (Thi 32:1-7)

Thi Thiên 32 tường thuật lại kinh nghiệm của Đa-vít sau khi ông với Bết-sê-ba phạm tội, kể đó ông xưng nhận tội lỗi mình với Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Ông cảm thấy bàn tay sửa phạt của Đức Chúa Trời thật nặng nề “Vi ngày và đêm tay Chúa đè nặng trên tôi. Nước bỏ thân tôi tiêu hao như bởi khô hạn mùa hè” (c.4). Đa-vít muốn nói thế này “Chúa ôi! Tay Ngài đè quá nặng trên con tựa như đang đè ép một miếng bột biển vậy. Ngài vắt kiệt hết sức lực của con rồi”. Thật khó để đón nhận bàn tay sửa phạt nặng nề của Đức Chúa Trời trên đời sống chúng ta, nhưng điều ấy bày tỏ rằng Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta. “*Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con thì cho roi cho vọt*” (He 12:6)

Sự sửa phạt dẫn chúng ta đến với bàn tay thương xót đầy sự tha thứ của Đức Chúa Trời: “Phước thay cho người nào được tha sự vi phạm mình, được khoả lấp tội lỗi mình! Phước thay cho người nào Đức Giê-hô-va không kể gian ác cho và trong lòng không có sự giả dối” (c.1, 2). Trong thời gian Đa-vít yên lặng, không xưng nhận tội lỗi mình ra, ông cảm thấy bàn tay sửa phạt của Đức Chúa Trời đang vắt kiệt sức lực ông. Nhưng khi ông xưng nhận tội lỗi mình ra, thì bàn tay nặng nề ấy được nhắc lên. Kể đó Đức Chúa Trời tra xem lại những gì Đa-vít đã làm, Ngài đầy lòng thương xót ông mà quên tội lỗi của ông. Đây chính là ý nghĩa của từ “gánh tội cho”. Nghĩa là “gánh lấy sự trả giá”. IGiang nói với chúng

ta rằng “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác”.

Sự xưng nhận tội lỗi dẫn chúng ta đến với bàn tay ân điển đầy sự che chở của Đức Chúa Trời. “Chúa là nơi ẩn núp tôi, Chúa bảo hộ tôi khỏi sự gian truân. Chúa lấy bài hát giải cứu mà vây phủ tôi” (c.7). Đa-vít đi từ sự yên lặng đến sự xưng nhận tội lỗi mình và cuối cùng đi đến sự ca hát ngợi khen. Khi tâm hồn bạn trong sáng, bạn hãy hát bài hát bằng cả tấm lòng mình.

Thật phước hạnh cho chúng ta khi biết rằng Đức Chúa Trời tha thứ cho kẻ có tội. Chúng ta hãy xưng nhận tội lỗi mình với Chúa và ca hát, tôn vinh ngợi khen Ngài.

Tội lỗi không được xưng nhận ra chính là một gánh nặng khủng khiếp. Bàn tay sửa phạt cũng là bàn tay tha thứ và bảo vệ che chở. Có phải bạn đang cố che đậy tội lỗi không được xưng nhận ra phải không? Hãy xưng nó ra ngay bây giờ và cảm tạ Đức Chúa Trời về bàn tay nhân từ đầy sự tha thứ và bảo hộ của Ngài.

2. Ưc độ.(Thi 32:8-11)

Bạn có biết Đức Chúa Trời có thể cư xử với bạn ở 3 mức độ không? Bạn phải quyết định bạn muốn Chúa đối xử với bạn như thế đối xử với một đồ vật, một con vật hay là một trong số các con cái của Ngài. Đức Chúa Trời đã phải đối xử với Đa-vít như đối xử với một đồ vật (một miếng bột biển), và tay Ngài đè nặng trên ông (c.3,4). Đa-vít đang nổi loạn. Ông không hành động giống như một đứa con của Đức Chúa Trời. Thay vì xưng tội lỗi mình ra, ông lại che đậy nó. Nhưng Thánh Kinh dạy rằng “Người nào giấu tội lỗi mình sẽ không được may mắn” (Ch 28:13). Vì vậy Đức Chúa Trời đã phải cư xử với Đa-vít như cư xử với một đồ vật. Ngài đặt tay mình trên Đa-vít và bắt đầu đè ép, vắt kiệt đời sống ông. Cuối cùng Đa-vít đã tỉnh giấc và xưng nhận tội lỗi mình.

Đức Chúa Trời cũng phải đối xử với Đa-vít như đối xử với một con vật. Ngài cảnh cáo chúng ta: “Chớ như con ngựa và con la, là vật vô tri, phải dùng hàm khớp và dây cương mới cầm chúng nó được, bằng chằng, chúng nó không đến gần người” (c.9). Đa-vít đã hành động như một con ngựa một cách nhất thời, ông lao về phía trước và phạm tội. Sau đó, ông trở nên bướng bỉnh nên đã không chịu xưng nhận tội lỗi mình ra. Vì thế, Đức Chúa Trời đã đối xử với ông như thể Ngài đối xử với một con vật.

Thật ra, Đức Chúa Trời chỉ muốn đối xử với chúng ta như đối xử với con cái Ngài.

“Ta sẽ dạy dỗ người, chỉ cho người con đường phải đi. Mắt ta sẽ chăm chú người mà khuyên dạy người” (c.8). Đức Chúa Trời không muốn cai trị chúng ta bằng những hàm thiếc và dây cương, mặc dù có đôi khi Ngài đành phải làm như vậy. Thỉnh thoảng Ngài phải để xảy ra cho ta bệnh tật, nghịch cảnh hoặc tai nạn nào đó để phá hủy những ý muốn riêng của chúng ta. Ngài bảo “Ta rất thích dẫn dắt con đi bằng chính mắt ta chăm xem con. Ta rất thích khuyên dạy con”. Bạn có thể đã huấn luyện một con ngựa hoặc một con lừa trong một chùng mực nào đó mà thôi, nhưng đó không phải là cách bạn có thể áp dụng đối với một đứa con của mình.

Bây giờ, bạn hãy quyết định: hoặc Đức Chúa Trời sẽ đối xử với bạn như đối xử với một đồ vật bởi lẽ bạn đang nổi loạn, hoặc bạn muốn Chúa đối xử với bạn như đối xử với một vật vì bạn cứng đầu? Hay là bạn sẽ để cho Ngài dẫn dắt bạn như dẫn dắt một đứa con của chính Ngài? Ô! Ngài yêu thương bạn biết bao! Ngài muốn hành động trong bạn, qua bạn và vì có bạn để Ngài đem điều tốt nhất trên đời sống bạn.

Đức Chúa Trời yêu thương bạn và muốn dẫn dắt bạn như dẫn dắt con Ngài. Cách sống của bạn quyết định rằng Ngài có thể hoặc không thể làm điều đó. Sự nổi loạn và tội lỗi được che đậy trên đời sống bạn sẽ thay đổi cái cách Đức Chúa Trời hành động trong bạn. Có phải bạn đang sống như một đứa con của Đức Chúa Trời không? Hãy quyết định ngay bây giờ về mức độ bạn muốn Ngài sẽ đối xử với bạn.

33. (Thi 33:1-22)

1. Bài ca mới (Thi 33:1-5)

“Khá hát cho Ngài một bài ca mới, và khéo gảy nhạc khí với tiếng vui mừng” (c.3)

Thời gian gần đây, có bao giờ bạn hát cho Chúa một bài ca mới chưa? Bạn phát hiện bài ca mới ấy ở đâu? Bạn có thể thể hiện bài ca ấy bằng cách nào cho hay nhất? Tác giả Thi Thiên đang đề cập đến sự thờ phượng Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Sự thờ phượng ấy sẽ được tươi mới nhờ vào bài ca mới ấy. Đôi khi, trong giờ thờ phượng Chúa, chúng ta hát những bài hát cũ bằng cái cách cũ khiến chúng ta đánh mất một số khả năng của chúng ta. Đa-vít là một nhạc công chơi đàn hạc (đờn cầm). Ông nói: “Hãy dùng đờn cầm tạ Đức Giê-hô-va. Hãy dùng đờn sắt mười dây (một thứ đàn dây xưa) mà hát ngợi khen Ngài. Khá hát cho Ngài một bài ca mới” (c.2,3).

Chúng ta nhận lấy bài ca mới từ Lời Chúa “Vì Lời Đức Giê-hô-va là ngay thẳng” (c.4). Khi tôi đọc Kinh Thánh, tôi thường cầu xin Chúa bày tỏ cho tôi những điều mới mẻ. Thi 119:18 là một lời cầu nguyện hay “Xin Chúa mở mắt con, để con thấy sự lạ lùng trong Luật pháp của Ngài”. Chúa ban cho tôi cái nhìn mới từ Lời Ngài, và điều đó đem lại cho tôi một bài ca mới.

Kế tiếp, chúng ta lấy bài ca mới từ các công việc Ngài: “Các việc Ngài đều làm cách thành tín. Ngài chuộng sự công bình và sự chánh trực. Đất đầy đầy sự nhân từ của Đức Giê-hô-va” (c.4,5)

Khi chúng ta nhìn quanh, chúng ta sẽ có thể nhìn thấy sự đau buồn nhưng tác giả Thi Thiên lại nhìn thấy sự phước hạnh. Chúng ta có thể nhìn thấy sự bất nghĩa bất chính và bất công, còn Đa-vít lại nhìn thấy sự công bình và chánh trực của Đức Chúa Trời. Bạn hãy mở mắt mình ra và nhìn quanh bạn. Rồi bạn sẽ thấy những điều mới mẻ tuyệt vời mà Đức Chúa Trời đang làm cho bạn.

Cuối cùng, chúng ta có bài ca mới từ sự bước đi của chúng ta với Chúa. Khi chúng ta trải qua những kinh nghiệm và thử thách mới mẻ, Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta những thắng lợi mới. Và chúng ta sẽ có một bài ca mới để ca. Tôi muốn được tươi mới trong sự thờ phượng Chúa của tôi. Tôi muốn có sự hăng hái và tươi mới trong sự làm chứng của tôi cho Đức Chúa Trời. Tôi muốn Ngài làm điều gì đó thật mới mẻ trên đời sống tôi. Tôi muốn hát cho Ngài một bài ca mới. Còn bạn thì sao? Bạn có muốn như vậy không?

Đức Chúa Trời muốn chúng ta bước đi thật gần với Ngài để Ngài có thể dẫn dắt chúng ta vào trong những kinh nghiệm và thử thách mới. Nếu bạn đang hát một ca khúc cũ, điều ấy có nghĩa là bạn cần phải làm mới lại bước đi của bạn với Chúa. Hãy sống bằng Lời Chúa và nhìn vào điều Ngài đang làm trên đời sống bạn. Bạn hãy cầu xin Ngài ban cho bạn một bài ca mới.

2. Không có bản sao nào cả (Thi 33:6-11)

Bạn có đang đặt lòng tin cậy nơi mưu luận của Giê-hô-va Đức Chúa Trời không? Lời Chúa mưu lược, Ngài đã điều khiển cả vũ trụ này hoạt động. Đức Chúa Trời tạo dựng vũ trụ ra sao? “Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có...” (Sáng 1). Ngài tuyên phán và vũ trụ được hình thành, điều này bày tỏ quyền năng của Lời Ngài.

Chắc bạn đã biết cũng chính Lời Chúa là lời tạo dựng nên vũ trụ, duy trì gìn giữ vũ trụ kết dính lại với nhau đang đưa dẫn vũ trụ và lịch sử loài người đến cho bạn? Khi chúng ta sống hoà nhịp với Lời Chúa thì chúng ta sẽ sống hoà nhịp với cả vũ trụ này và với những gì Đức Chúa Trời đang làm cho thế giới ngày hôm nay.

Đừng để kẻ nào cướp mất lẽ thật đẹp đẽ của bạn, rằng: Đức Chúa Trời luôn có hoạch định dành cho bạn. Ngài có chương trình cá nhân cho cuộc đời bạn, như Ngài đã từng làm đối với Môi-se, Giô-suê, Đa-vít, các sứ đồ và những con người vĩ đại trong lịch sử Hội Thánh.

Hãy lưu ý rằng mưu luận của Đức Chúa Trời đến từ tâm lòng Ngài. “Mưu của Đức Giê-hô-va được vững lập đời đời; ý tưởng của lòng Ngài còn đời này sang đời kia” (c.11). Ý tưởng của Đức Chúa Trời không đến từ một cỗ máy. Ngài không sao chép một kế hoạch duy nhất cho đời sống từng người và đánh Fax (truyền tin bản sao đi) kế hoạch ấy đến với tất cả các tín đồ. Ý tưởng của Đức Chúa Trời đến từ lòng Ngài, và ý tưởng ấy hoàn toàn thích hợp cho cuộc đời bạn. Ý tưởng Ngài sẽ còn lại đời đời, không hề giống ý tưởng con người.

Ý tưởng của Đức Chúa Trời là bày tỏ tình yêu thương của Ngài đối với bạn. Đừng sợ hãi ý tưởng ấy. Nhưng hãy xây dựng, thiết lập cuộc sống bạn dựa trên nền tảng là mưu luận của Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Bởi vì các ý tưởng của Đức Chúa Trời dành cho bạn rất thích hợp với bạn đến từ lòng Ngài nên chúng đã bày tỏ tình yêu thương của Ngài. Hãy ở trong sự hoà nhịp, thích ứng với Lời Chúa, và Ngài sẽ dẫn dắt bạn theo ý muốn Ngài.

3. Một công dân tốt nhất (Thi 33:12-13)

Tác giả Thi Thiên thường nói: “Phước cho người nào...” hoặc “Phước cho gia đình nào...” nhưng trong câu 12, ông nói: “Phước cho dân tộc nào...” Đức Chúa Trời có ban phước cho các dân tộc không? Dĩ nhiên là có. Ngài ban phước cho dân tộc Y-sơ-ra-ên. Ngài ban cho người Y-sơ-ra-ên những ơn phước đặc biệt và trao cho họ những công tác trọng đại. Tuy nhiên, họ đã không làm tròn nhiệm vụ Ngài giao. Nhưng trong chừng mực nào đó, Ngài vẫn ban phước cho họ để họ thực hiện công tác. Cuối cùng, Đức Chúa Trời ban Lời Ngài và Con Trai Ngài cho thế gian qua dân tộc Y-sơ-ra-ên. Đấng Christ được sanh ra trong chi phái Giu-đa thuộc dòng dõi vua Đa-vít.

Có phải bạn là mẫu người mà Đức Chúa Trời có thể sử dụng để trở thành nguồn phước hạnh cho dân tộc của bạn không? Trong Đấng Christ, trước khi sáng thế, Đức Chúa Trời đã chọn những kẻ thuộc Ngài. Chúng ta là cơ nghiệp của riêng Ngài. Đức Chúa Trời nhìn xuống chúng ta với lòng nhân từ thương xót. Thánh Kinh nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta trở thành những công dân công nghĩa.

Đức Chúa Trời đang xem xét chúng ta: “Đức Giê-hô-va” trên trời ngó xuống, nhìn thấy hết thảy con cái loài người” (c.13) Ngài nắn sửa chúng ta: “Ngài nắn lòng của mọi người, xem xét mọi việc của chúng nó” (c.15). Hiện tại, chúng ta là dân sự Đức Chúa Trời đang phải sống trong một đất nước đầy tối tăm và gian ác. Chúng ta nên làm gì? Hãy nhớ rằng,

Ngài đang đoái xem chúng ta. Ngài uốn nắn chúng ta và bảo vệ chúng ta “Kìa mắt Đức Giê-hô-va đoái xem người kính sợ Ngài” (c.18). Chúng ta chẳng phải sợ hãi gì.

Bạn có thể trở thành người công dân tốt nhất, bằng cách: vâng lời Chúa, toả ánh sáng ra cho Ngài, cầu nguyện cho quốc gia, bạn chia sẻ Lời Chúa cho người khác và thực hiện đầy đủ các nghĩa vụ của một người công dân đối với đất nước.

Đức Chúa Trời dùng con người để ban phước cho các quốc gia. Cơ Đốc nhân phải là người công dân tốt, là mẫu người Ngài có thể dùng để làm mạnh mẽ, vững vàng một dân tộc. Hãy cầu nguyện cho đất nước bạn và các vị lãnh đạo quốc gia. Bạn hãy sử dụng quyền tự do của một người công dân để chia sẻ Lời Chúa cho người khác và làm chứng nhân cho Ngài.

4. Có thể chờ đợi nổi không? (Thi 33:20-22)

Chờ đợi là một trong những việc khó làm nhất đối với tôi. Tôi thích làm việc hơn là chờ đợi. Chẳng hiểu tại sao tôi luôn phải nhận lấy kết cuộc là hay đi nhằm vào mấy lần đường và buộc lòng tôi phải quay trở lại. Vì tôi là người thiếu kiên nhẫn nên có lẽ Đức Chúa Trời thường nhắc nhở tôi trong câu 26: “Linh hồn chúng tôi trông đợi Đức Giê-hô-va Ngài là sự tiếp trợ và cái khiên của chúng tôi”. Tại sao Đức Chúa Trời lại hay trì hoãn đáp lời cầu nguyện. Vì Ngài muốn ban cho chúng ta phước hạnh tốt hơn. Tại sao Đức Chúa Trời trì hoãn đem đến sự giải cứu hoặc sự chữa lành? Vì Ngài đang để dành điều tốt lành hơn cho chúng ta. Nhiệm mạng của chúng ta luôn ở trong tay Ngài.

Chúng ta phải ghi nhớ rằng khi chúng ta trông đợi Chúa, chúng ta sẽ không trở thành người ăn không ngồi rồi. Sự chờ đợi chuẩn bị cho chúng ta. Đức Chúa Trời làm việc trong chúng ta vì vậy Ngài cũng có thể làm việc vì cơ chúng ta. Chúa biết những gì Ngài đang làm và Ngài có chương trình riêng. “Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy người kia (thiên hạ) tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất” (IIPhi 3:9).

“Lòng chúng con sẽ vui vẻ nơi Ngài” (c.21). Sự trông đợi cuối cùng dẫn đến sự thờ phượng. Và thời điểm ấy sẽ đến khi bạn vui vẻ nơi Chúa bởi vì bạn đặt lòng tin cậy vào danh thánh của Ngài: “Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện sự nhân từ Ngài giáng trên chúng con, y theo chúng con đã trông cậy” (c.22). Chúng ta đặt niềm hi vọng và đức tin vào sự trông đợi Chúa. Nếu bạn thấy khó để chờ đợi Ngài thì hãy nhớ rằng Chúa trì hoãn đáp lời không có nghĩa là Ngài khước từ. Ngài muốn dành cho chúng ta nguồn phước hạnh to lớn hơn. Bạn có thể tin chắc rằng một ngày nào đó, sự chờ đợi sẽ kết thúc, và bạn sẽ bắt đầu thờ phượng, ngợi khen Ngài.

Có phải bạn đang trông đợi Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện đặc biệt nào đó của bạn? Hãy giữ lòng tin cậy Chúa để Ngài tiếp tục hành động vì lợi ích của bạn. Sự trông đợi của bạn sẽ biến thành sự thờ phượng và ngợi khen.

34. (Thi 34:1-22)

1. Ngợi khen Chúa luôn luôn (Thi 34:1-3)

“Tôi sẽ chúc tụng Đức Giê-hô-va luôn luôn. Sự ngợi khen Ngài hằng ở nơi miệng tôi” (c.1)

Đó là câu rất dễ đọc hơn là thực hành. Chúng ta có thể ngợi khen Chúa luôn luôn bằng cách nào? Đôi khi, chúng ta thấy thật khó để ngợi khen Ngài. Thịnh thoảng, chúng ta bị yếu đuối, bị đau đớn về thể xác hoặc gặp phải hoàn cảnh khó khăn. Có lúc, chúng ta đành phải nhìn những người chúng ta yêu vượt qua thời buổi khó khăn mà không giúp được gì.

Nếu chúng ta phải ngợi khen Chúa luôn luôn, thì sự ngợi khen ấy ắt hẳn rất quan trọng. Hãy chú ý kết quả đem lại khi chúng ta thực lòng ngợi khen Chúa. Sự ngợi khen sẽ thánh hoá đời sống chúng ta luôn luôn. Nó thánh hoá chúng ta ngay cả khi chúng ta đang ngồi trên ghế của nha sĩ mình hoặc trong lúc chúng ta đang đứng bên cạnh một huyệt mả trống không. Đức Chúa Giê-xu đã tôn vinh Đức Chúa Trời trước lúc đi đến đồi Gô-gô-tha chịu hình “Và khi đã hát thơ thánh rồi, họ (Chúa Giê-xu và các môn đồ) bèn đi ra” (Mat 26:30). Phao-lô và Si-la ngợi khen Chúa trong tù trong lúc thân thể họ đang bị thương tích (Cong 16:25).

Sự ngợi khen tụ họp dân sự Đức Chúa Trời. Có một điều chúng ta có thể làm để tập họp tất cả dân sự Chúa lại với nhau chính là ngợi khen Chúa. Chúng ta không phải lúc nào cũng đồng công về một bài giảng nhưng có thể đồng công với một cuốn thánh ca. Đó chính là lý do tại sao ở thiên đàng lại luôn có nhiều sự tôn vinh và ngợi khen như vậy.

Cuối cùng, sự ngợi khen tán dương Chúa và làm cho Ngài trở nên vĩ đại, oai nghi. Đó là lý do tại sao chúng ta phải ngợi khen luôn luôn. Bất kỳ người nào cũng có thể ngợi khen Chúa khi mọi sự trở nên tốt đẹp. Nhưng, khi nào sự ngợi khen được “trải qua lò lửa luyện” thì sự ngợi khen ấy mới thực sự tán dương Chúa và làm cho Chúa trở nên vĩ đại, oai nghi.

Hãy để sự ngợi khen thánh hoá đời sống bạn, tụ họp gom bó các bạn hữu của bạn lại và tán tụng Chúa làm cho Ngài trở nên vĩ đại oai nghi.

Sự ngợi khen Đức Chúa Trời có phải là một trong những phần của kinh nghiệm đời sống Cơ Đốc nhân của bạn không? Hãy ngợi khen Chúa luôn luôn, vì sự ngợi khen là một phần thiết yếu trong đời sống đức tin.

2. Chứng Thánh Kinh (Thi 34:4-10)

Khi tôi còn là một thanh niên Cơ Đốc, Hội Thánh mà tôi tham dự thường tổ chức các buổi nhóm làm chứng. Tôi hay nghe người ta bảo rằng “con cảm ơn Chúa vì Ngài đã cứu con, gìn giữ và đáp lời con”. Vì vậy, tôi cứ tự hỏi mình “Điều đó nghe có vẻ hay đấy, nhưng nó có ở trong Thánh Kinh không?”

Vâng, có. Chúng tôi tìm thấy nó trong Thi 34:6-8. “Kẻ khốn cùng này có kêu cầu, Đức Giê-hô-va bèn nhận lời người, giải cứu người khỏi các điều gian truân” (c.6). Giê-hô-va Đức Chúa Trời giải cứu. Thật thú vị khi chúng ta thấy rằng chúng ta không tài nào tránh được gian truân. Có lúc, khi chúng ta đặt lòng tin cậy Chúa và cầu xin Ngài giúp chúng ta tránh được gian truân. Nhưng ở đây, Đa-vít nói “Ngài giải cứu tôi khỏi các điều gian truân”

Ngài còn gìn giữ “Thiên sứ Đức Giê-hô-va đóng trại chung quanh những kẻ kính sợ Ngài” (c.7). Từ “thiên sứ” ở đây bao hàm ý tưởng là nhiều thiên sứ chứ không chỉ có một. Đa-vít đang đề cập đến sự đóng trại của thiên sứ chung quanh chúng ta để bảo vệ chúng ta. Vì Chúa là Đấng luôn giải cứu và gìn giữ. Tôi rất vui sướng về sự gìn giữ đầy quyền năng của Ngài. Ngài có thể cứu chúng ta và gìn giữ chúng ta vì cố việc Ngài đã làm trên thập tự giá và nhiệm vụ tế lễ hiện tại của Ngài trên thiên đàng.

Câu 8 nói rằng Chúa luôn đáp lời “Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao! Phước cho người nào nương nấu mình nơi Ngài! “Đôi khi, chúng ta nếm phải một vài kinh nghiệm cuộc sống thật là chua cay. Cũng có lúc, cái chén được trao tay cho chúng ta không phải là một trong những chén ngọt ngào mà là chén đắng. Chúa chúng ta đã phải uống chén đắng. Bạn có biết điều gì đã khiến cho chén đắng ấy được uống đi và nó trở nên ngọt ngào? Chính điều ấy “đang dầm thấm” Chúa trong nó. Khi bạn nếm trải Chúa trong các kinh nghiệm cuộc sống, thì các kinh nghiệm ấy trở nên ngọt ngào trong Ngài. Tuy nhiên, lời chứng là Thánh Kinh: Chúa là Đấng giải cứu, gìn giữ và đáp lời.

Hiện nay, bạn đang đối diện với vấn đề gì? Có lẽ bạn đang phải vật lộn với những khó khăn vật chất tài chính. Cho dù bạn gặp phải bất cứ vấn đề nan giải nào, thì Chúa vẫn luôn hứa giúp đỡ bạn vượt qua chúng. Bạn có tin Chúa Giê-xu cứu bạn và gìn giữ bạn không? Có bao giờ bạn “nếm trải” Chúa và nhận thấy rằng Ngài luôn đáp lời bạn chưa?

3. Sao để có một ngày tốt lành (Thi 34:11-16)

Người ta có thường chúc bạn: “xin chúc một ngày tốt lành” không? Đó là một câu chúc hay, nhưng nó mang ý nghĩa gì? Khi bạn ôn lại các hoạt động trong ngày trước giờ đi ngủ, thì bạn làm sao biết được ngày đó tốt hay xấu? Khi các anh của Giô-sép bán ông làm nô lệ, thì ấy là một ngày tồi tệ. Nhưng Đức Chúa Trời đã biến ngày ấy thành ngày tốt lành cho Giô-sép. Khi vợ của quan thị vệ Phô-ti-pha vu oan Giô-sép và bỏ tù ông thì đó là một ngày xấu. Nhưng Đức Chúa Trời cũng đã biến ngày xấu ấy thành ngày tốt cho Giô-sép. Bạn biết đấy, không phải lúc nào chúng ta cũng biết rõ một ngày tốt sẽ là ngày như thế nào. Tuy nhiên, chúng ta có thể tạo nên những ngày tốt cho chúng ta nếu chúng ta làm theo những chỉ dạy trong đoạn sách này là sứ điệp dành cho ngày nay.

Thứ nhất, hãy kiểm soát lưỡi của bạn. Đa-vít hỏi: “Ai là người ưa thích sự sống. Và mếm ngày lâu dài để hưởng phước lành?” (c.12). Dĩ nhiên, ai nấy đều muốn sống lâu và hưởng những ngày tốt lành, vì vậy, bạn phải “Khá giữ lưỡi mình khỏi lời ác, và môi mình khỏi nói sự dối gạt” (c.13). Khi bạn nói ra những lời sai trái, bạn sẽ phải nhận lãnh một ngày tồi tệ. Vậy, bạn hãy luôn kiểm soát lưỡi mình.

Thứ hai “Hãy tránh sự ác và làm điều lành” (c.14). Nếu bạn muốn có một ngày tốt lành thì hãy làm điều thiện. Nếu bạn gieo ra những hạt giống của sự tốt lành thì bạn sẽ gặt hái mùa vụ của sự tốt lành.

Thứ ba “Hãy tìm kiếm sự hoà bình và đeo đuổi sự ấy” (c.14). Đừng sục sạo loanh quanh với cây sủng lục trên tay. Bạn cũng đừng lấy làm bực mình chỉ vì một chuyện vặt vãnh nào đó hoặc vì người ta nói về bạn điều gì đó. Nếu bạn đang đi trên đường, chợt có kẻ nào đó ra cản lối bạn, thì bạn cũng đừng lấy đó làm bực mình. Hãy làm người hoà giải, đừng làm kẻ gây rối.

Cuối cùng, hãy tin cậy Chúa vì Ngài đang đoái xem bạn. “Mắt Đức Giê-hô-va đoái xem người công bình, lỗ tai Ngài nghe tiếng kêu cầu của họ” (c.15). Từ “nghe” ở đây còn mang ý nghĩa là “chú ý đến”. Bạn không phải lo lắng về những gì người khác làm, Đức Chúa Trời đang đoái xem bạn, và Ngài đang lắng nghe bạn. Bạn có thể có một ngày tốt lành nếu bạn làm theo những lời chỉ dạy vừa nói trên đây, xin chúc bạn một ngày tốt lành!

“Chúc một ngày tốt lành!” có lẽ chỉ là một thành ngữ thường dùng mà thôi. Tuy nhiên, bạn có thể có một ngày tốt lành nếu bạn làm theo những lời chỉ dạy nhất định của Thánh Kinh. Hãy cố gắng làm theo lời chỉ dẫn trong Thi Thiên này. Và không chỉ có mỗi mình

bạn có được một ngày tốt lành mà cả những người nào bạn quan hệ tiếp xúc cũng sẽ được bạn phước lành.

4. Những chiếc cầu vồng bị tiêu tan (Thi 34:17-18)

Có một bé gái cùng với mẹ nó đang thả bộ trên vỉa hè sau cơn mưa dông. Ai đó đã làm đổ dầu máy xe chảy trên lề đường. Nhìn thấy cảnh ấy, bé gái kêu lên “Mẹ ơi nhìn kia, có rất nhiều chiếc cầu vồng tan ra!”

Có lẽ những chiếc cầu vồng của bạn đã bị gãy đứt, bạn đang có lòng đau thương. Có lẽ bạn cảm thấy mình không gần gũi với Chúa vì lẽ bạn đang gặp buồn phiền, đau đớn. Bạn có thể làm gì để được gần gũi Ngài?

Thứ nhất, hãy luôn ghi nhớ rằng sự gần gũi là sự giống nhau. “Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau thương” (c.18). Càng giống Chúa chừng nào, chúng ta càng gần gũi Ngài chừng nấy. Bạn có thể đến gần Chúa ở mức độ nào? Bạn có thể đến gần Ngài như bạn muốn. Hãy đến gần Chúa thì Ngài sẽ đến gần bạn. Xin ghi nhớ Đức Chúa Trời biết rõ ý nghĩa của một tấm lòng đau thương. Chính Đức Chúa Giê-xu Christ là Đấng đã ném trái điều này. Ngài “từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm” (Es 53:3). Hãy để các từng trải của bạn làm cho bạn ngày càng trở nên giống Chúa Giê-xu hơn, và Ngài sẽ đến gần bạn.

Thứ hai, hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời thường ban ơn cho người khiêm nhường. “Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường” (Gia 4:6). Đa-vít cũng từng nói: “Đức Chúa Trời ôi! Lòng đau thương thống hối, Chúa không khinh dễ đâu!” (Thi 51:17).

Chúa chúng ta đến thế gian “để chữa lành vết thương lòng cho những người đau khổ”. Bạn đang có lòng đau thương cần được chữa lành phải không? Có một bí quyết đơn giản xin dành cho bạn: Hãy trao tất cả những mảnh tim vỡ vụn của bạn cho Chúa thì Ngài sẽ chữa lành bạn.

Mỗi người đều trải qua những niềm hy vọng bị tiêu tan và những kế hoạch không thành. Bạn hãy an ủi mình từ sự hiểu biết rằng Chúa luôn chữa lành những ai có lòng đau thương. Bạn đang vượt qua thử thách là điều đã làm tan nát cõi lòng bạn phải không? Chúa rất hiểu cái điều bạn đang phải trải qua. Hãy đến với Chúa bằng một thái độ khiêm nhường, và trao cho Ngài những mảnh tim vỡ nát của bạn.

5. Công cụ của Đức Chúa Trời (Thi 34:19-22)

“Người công bình bị nhiều tai hoạ, nhưng Đức Giê-hô-va cứu người khỏi hết” (c.19)

Tác giả Thi Thiên không nói thế này “Tôi cho rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời giữ cho chúng ta tránh khỏi tai hoạ. Tôi nghĩ nếu tôi đọc Thánh Kinh mỗi ngày, cầu nguyện và cố gắng vâng theo ý muốn Ngài, thì tôi sẽ không bao giờ gặp phải tai hoạ nào!” Thay vào đó, ông bảo rằng chúng ta sẽ phải đối diện với nhiều tai hoạ.

Tại sao chúng ta lại thường gặp nhiều tai hoạ trong đời sống chúng ta? Chúng ta gặp tai hoạ chỉ vì lý do đơn giản: chúng ta là những con người. Tai hoạ chính là một phần của cuộc sống loài người. Chúng ta càng ngày càng trở nên già cả thì có thể chúng ta bắt đầu suy kiệt dần. Chúng ta không chỉ gặp phải bệnh tật mà còn gặp tai nạn hoặc phải đối đầu với nhiều nan đề rắc rối, lời thô khác vì lẽ Đức Chúa Trời nổi giận cùng chúng ta hoặc Ngài đang sửa phạt chúng ta. Do đó, có lẽ các tai hoạ chính là một phần của cuộc sống.

Chúng ta gặp tai hoạ bởi vì quỷ Sa-tan luôn chống đối chúng ta. Sa-tan rất muốn huỷ diệt chúng ta. Chúng ta cũng có thể gặp tai hoạ vì chúng ta bất tuân với Đức Chúa Trời. Tôi rất vui mừng về điều này: Đức Chúa Trời yêu thương tôi đến độ Ngài đã “bạt tai” tôi khi tôi không vâng lời Ngài.

Và thường thì, tai hoạ chính là công cụ của Đức Chúa Trời dùng để giúp chúng ta trưởng thành. Chúng ta sẽ không thực sự trưởng thành cho đến chừng nào chúng ta được trải qua lò lửa luyện, trải qua bão tố hoặc trải qua cuộc chiến đấu. Đức Chúa Trời không ươm trồng cây trong nhà kính là những cây gặp gió nóng thổi qua thì bị héo quắt lại. Không, Ngài chỉ muốn ươm trồng, gây dựng những đứa con trai con gái của Ngài thực sự trưởng thành. Và đó là lý do tại sao chúng ta thường gặp tai hoạ “Người công bình gặp nhiều tai hoạ, nhưng Đức Giê-hô-va cứu người khỏi hết” (c.19). Ngài không giúp chúng ta tránh tai hoạ. Ngài chỉ muốn giải cứu chúng ta khỏi chúng. Có khi, Ngài biến đổi hoàn cảnh. Nhưng cùng lúc Ngài biến đổi chính chúng ta. Bí quyết để được giải cứu thực sự không phải nằm ở hoàn cảnh quanh chúng ta mà là ở đức tin trong chúng ta. Hãy mong đợi tai hoạ, nhưng phải đặt lòng tin cậy Đức Chúa Trời giải cứu!

Có lẽ sự hữu ích to lớn nhất của tai hoạ mà Đức Chúa Trời đã dùng chính là: nó như một công cụ giúp cho bạn lớn lên thành một Cơ Đốc nhân trưởng thành hoàn toàn. Tin tức tốt lành dành cho bạn chính là bạn có thể tin cậy Chúa giải cứu bạn khỏi tai hoạ. Hễ khi nào bạn gặp tai hoạ thì hãy đặt lòng tin cậy Chúa giải cứu bạn.

6. Hãy phó thác cho Chúa (Thi 34:17-22)

Cơ Đốc nhân nên trao phó 5 gánh nặng cho Chúa để nhận lãnh nhiều phước hạnh từ nơi Ngài.

Thứ nhất, hãy phó trao mọi nỗi niềm thất vọng của bạn cho Chúa (c.17). Từ “gian truân” ở đây còn mang ý nghĩa là “ở trong sự trói buộc” hoặc “bị thất vọng”. Đôi khi, chúng ta lại phải tự mình gánh lấy gian truân, như Đa-vít chẳng hạn. Chỉ có một nơi an toàn duy nhất chính là ở trong đường lối Chúa. Thỉnh thoảng, lại có người khác đem gian truân đến cho chúng ta, như Sau-lơ vốn thường làm đối với Đa-vít. Cũng có lúc chúng ta gặp gian truân vì Đức Chúa Trời biết chúng ta cần chúng. Khi gặp gian truân, chúng ta cần cầu nguyện xin Chúa giúp đỡ. Hãy đặt lòng tin cậy Chúa với cả nỗi niềm thất vọng của bạn.

Thứ hai, hãy phó thác mọi xúc cảm của bạn cho Chúa (c.18). Đa-vít lấy làm ăn năn hối hận về tội lỗi mình, lòng ông tan nát. Đức Chúa Trời mong đợi thái độ đó. Ngài luôn ở gần những ai có lòng đau thương thống hối.

Thứ ba, hãy phó thác tương lai của bạn cho Chúa. Từ “gìn giữ” ở đây còn mang ý nghĩa là “hết sức quan tâm đến, để bảo vệ”. Khi Chúa Giê-xu bị treo trên thập tự giá, ấy là lúc ma quỷ đang thực hiện hành vi xấu xa tồi tệ nhất của nó, nhưng nó chỉ có thể làm được những gì Đức Chúa Trời cho phép mà thôi. Đức Chúa Trời đang gìn giữ, bảo vệ Con Độc Sanh của Ngài, và Ngài cũng sẽ bảo vệ, gìn giữ chúng ta, vì Ngài quan tâm đến tương lai chúng ta.

Thứ tư, hãy giao phó kẻ thù nghịch bạn cho Chúa. Chính tội lỗi của kẻ thù sẽ kết liễu đời chúng. “Điều ác sẽ tiêu diệt kẻ ác”. Hãy giao phó kẻ thù của bạn cho Chúa. Và hãy để Ngài làm Quan Toà (Ro 12:17-21).

Cuối cùng, hãy giao phó mọi thất bại của bạn cho Chúa (c.22). Từ “định tội” ở đây còn có ý nghĩa “bị xem là phạm tội”. Đa-vít phạm tội chống nghịch lại Giê-hô-va Đức Chúa

Trời (nguyên nhân khiến ông đau thương thống hối), nhưng Đức Chúa Trời đã giải cứu ông và tha thứ cho ông.

Nếu bạn muốn có một ngày tốt lành thì hãy đặt lòng tin cậy nơi Chúa với 5 gánh nặng vừa kể trên.

Khi trở thành một Cơ Đốc nhân, bạn đã đặt lòng tin cậy Chúa Giê-xu là Đấng cứu rỗi bạn, và Ngài đã cứu bạn thoát khỏi sự trừng phạt vì tội lỗi bạn. Nhưng, bạn đừng dừng lại ở đây. Bạn nên trao phó đời sống bạn cho Chúa mỗi ngày. Hãy trao phó những gánh nặng của bạn cho Ngài và nhận lãnh nhiều phước hạnh Ngài dành sẵn cho bạn.

35. (Thi 35:1-28)

1. Điều để làm trước tiên (Thi 35:1-10)

“Linh hồn con sẽ vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va, mừng rỡ về sự cứu rỗi của Ngài” (c.9)

Đây là niềm vui mừng của Đa-vít đáp lại Đức Chúa Trời vì Ngài đã giải cứu ông khỏi kẻ thù ông cách vinh quang. Đa-vít đang gặp gian truân. Kẻ thù nghịch ông đang tố cáo ông và vu oan ông. Ông đã làm gì? Ông cầu nguyện.

Hành động đầu tiên của chúng ta đối với những lời cáo dối thường là cãi lại. Chúng ta muốn chống trả và bảo vệ danh dự, tiếng tăm của chúng ta. Còn Đa-vít thì lại quan tâm nhiều đến tính cách của mình hơn là quan tâm đến thanh danh. Ông biết rằng nếu ông ngay thẳng trước mặt Đức Chúa Trời thì ông chẳng phải bận tâm đến những việc người ta đã làm đối với ông và những điều họ đã nói về ông. Vì vậy, ông bắt đầu với sự cầu nguyện. “Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy cãi cọ cùng kẻ cãi cọ con. Hãy chinh chiến với kẻ chinh chiến cùng con” (c.1). Khi ma quỷ ra tay chống nghịch bạn, thì nó đã thực sự đối đầu chống lại Chúa. Đó là một nguyên tắc hay cần ghi nhớ. Khi một người con nào đó của Đức Chúa Trời ở trong đường lối Chúa thì người ấy có thể thỉnh cầu sự giúp đỡ và bảo vệ của Cha mình.

Đa-vít bắt đầu bằng sự cầu nguyện. Và ông đã thú nhận sự bất lực bất năng của mình. “Các xương cốt tôi sẽ nói: Hỡi Đức Giê-hô-va, có ai giống như Ngài chẳng? Ngài giải cứu người khốn cùng khỏi kẻ mạnh hơn người” (c.10). Kẻ thù của chúng ta quá mạnh đối với chúng ta. Chúng ta phải trình dân chúng cho Chúa. Đa-vít tin cậy Đức Chúa Trời hành động vì có ông, và Ngài đã hành động.

Ngày nay, Đức Chúa Trời cũng sẽ hành động vì có bạn. Khi thì giờ của Ngài đã điếm và trong đường lối mình, Ngài sẽ hoàn tất công việc cần được làm. Và khi ngày ấy đến hồi kết thúc, hoặc bất kỳ khi nào bạn gặp dịp tiện, hãy thưa với Chúa rằng “Linh hồn tôi sẽ vui vẻ nơi Chúa, mừng rỡ về sự cứu rỗi Ngài”. Đúng là sự cứu rỗi không phải là của bạn – Nó không được căn cứ trên cái điều bạn đã làm cho chính mình nhưng nó được căn cứ trên những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn. Tôi tin rằng ngày hôm nay bạn sẽ nhận được niềm vui từ chiến thắng của Ngài trong cuộc sống bạn.

Khi đối phó với kẻ thù, phản ứng đầu tiên của bạn thường là phản công trở lại thay vì có hành động tích cực. Phản ứng tốt nhất đối với bạn lúc ấy là hãy cầu nguyện. Là một người con của Đức Chúa Trời, bạn có thể giao phó kẻ thù mình cho Ngài và cầu xin Ngài giúp đỡ, bảo vệ bạn. Hiện tại, ma quỷ đang tấn công bạn phải không? Hãy trao gánh nặng cho Chúa, và Ngài sẽ hành động vì lợi ích bạn.

2. Mức độ thánh thiện (Thi 35:11-21)

Bạn đang sống ở mức độ nào của cuộc sống – ở mức độ con người, ở mức độ ma mãnh hay ở mức độ thánh thiện thiêng liêng? Ở mức độ con người, chúng ta thường sống theo kiểu ăn miếng trả miếng sòng phẳng. Đó là lối sống mà thiên hạ hay sống nhất. Nhưng khi chúng ta sống ở mức độ này, chúng ta thật sự không lớn lên được. Thực tế, chúng ta ngày càng trở nên giống người khác. Mức độ con người thường biến cuộc sống thành cuộc chiến tranh, thành cuộc tranh tài đầy vị kỷ. Đó không phải là cách sống của một Cơ Đốc nhân. Chỉ có Đức Chúa Trời mới biết được khi nào thì có điều gì đó thực sự trở thành tội lỗi. Có những điều mà người ta làm cho bạn ngày hôm nay, cuối cùng lại trở thành điều tốt nhất chưa từng xảy ra cho bạn. Bề ngoài trông nó có vẻ là một điều ác, nhưng Đức Chúa Trời có thể biến đổi nó thành tốt đẹp.

Chúng ta cũng không muốn sống ở mức độ ma mãnh. Trong Thi Thiên 35, chúng ta đọc về những kẻ lấy điều dữ đáp lại cho điều lành. Đa-vít nói “Chúng nó lấy dữ trả lành, linh hồn tôi bị bỏ xuội” (c.12). Đó cũng chính là mức độ ma quỷ đang sống. Nó luôn lấy điều ác trả cho điều thiện.

Nhưng Đa-vít đã sống ở mức độ thánh thiện thiêng liêng. Ông lấy điều thiện trả cho điều ác (c.13,14). Ông bày tỏ tình yêu thương của mình đối với kẻ thù nghịch mình. Ông đã không đơn thuần lấy điều lành trả cho điều lành, lấy điều dữ trả cho điều dữ. Và ông nhất định không lấy điều ác trả cho điều thiện. Không, Đa-vít đã lấy điều thiện trả cho điều ác. Ông đã thực thi lời dạy của Chúa Giê-xu Christ: “Hãy yêu kẻ thù mình, chúc phước cho kẻ rửa sả mình, làm ơn cho kẻ ghét mình, và cầu nguyện cho kẻ sỉ nhục và bắt bớ các ngươi” (Mat 5:44 Lu 6:27-28).

Hãy sống thánh khiết – là tiêu chuẩn sống tuyệt vời của tình yêu thương sống động mà qua đó chúng ta sống trở nên giống Đức Chúa Giê-xu Christ.

Thường thì bạn thấy thật khó để làm một việc tốt cho những kẻ đã làm điều xấu cho bạn. Nhưng Đức Chúa Trời muốn bạn sống ở mức độ thánh thiện và lấy điều thiện trả cho điều ác. Bạn đối xử với người khác ra sao? Nếu lúc nào có ai đó cư xử không tốt với bạn thì bạn hãy cứ chọn đối đãi tử tế với kẻ ấy. Đức Chúa Trời sẽ dùng các hành động cư xử của bạn để đem lại sự vinh hiển cho Ngài.

3. Hãy làm một thấu kính (Thi 35:22-28)

Mỗi chúng ta đều là một thấu kính phóng to mục tiêu sống của chúng ta. Thiên hạ có thể nhìn vào đời sống chúng ta thật kỹ và họ sẽ nhìn thấy điều gì thực sự quan trọng đối với chúng ta. Một vận động viên thường đề cao môn chơi của mình, ca ngợi đồng đội mình và các kỷ lục chiến thắng của mình. Một nhạc sĩ lại hay ca tụng nhạc cụ anh ta chơi. Còn một học giả thì thích tán dương các môn học của mình. Là dân sự Đức Chúa Trời, chúng ta hãy tôn cao Ngài.

Tuy nhiên, kẻ phạm tội thường thích ca ngợi chính mình mà thôi. Đa-vít nói: “Phàm kẻ nào vui mừng vì sự tai họa tôi, nguyện họ bị hổ thẹn và mắc cỡ. Phàm người nào dấy lên cùng tôi cách kiêu ngạo nguyện họ đều bị bao phủ xấu hổ và sỉ nhục” (c.26). Hãy chú ý câu “Phàm người nào dấy lên cùng tôi”. Bất cứ khi nào bạn sống mà chỉ lo đề cao chính bản thân mình thì bạn sẽ luôn chống đối người khác. Đó chính là một sự ganh đua. Và Đức Chúa Trời không muốn chúng ta sống đời sống ganh đua.

Ước vọng lớn lao của chúng ta là muôn tôn cao Chúa chứ không phải tôn cao chúng ta. Đa-vít nói: “Còn ai bình duyên có công bình tôi, nguyện họ đều vui mừng. Nguyện họ thường nói không ngớt: “Đáng tôn trọng Đức Giê-hô-va thay!” (c.27). Sứ đồ Phao-lô cũng từng nói “đầu tôi sống hay chết, Đáng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi” (Phi 1:20). Hiện tại bạn có đang tôn cao Chúa không? Người ta có thể lắng nghe lời bạn nói, nhìn vào đời sống bạn, dò xét tính chất các hành động của bạn và bảo “Cô ấy thuộc về Chúa. Anh ấy thuộc về Chúa” không? Thật là quan trọng khi thiên hạ nhìn thấy Chúa chứ không nhìn thấy chúng ta.

Chất lượng quan trọng nhất của tấm kính chính là sự sạch sẽ. Khi mắt kính của tôi bị bẩn, thì tôi chỉ nhìn thấy bụi bặm dơ dáy mà thôi. Vì thế, tôi phải lau chùi chúng. Khi chúng ta bẩn thỉu, người ta chỉ nhìn thấy chúng ta chứ không nhìn thấy Chúa. Chúng ta hãy gìn giữ đời sống chúng ta sạch sẽ. Chúng ta hãy cùng nhau tôn cao Chúa. Ngài đáng được tất cả chúng ta ca ngợi.

Cơ Đốc nhân luôn phải tỏ mình ra trước thế gian. Đây thật là cơ hội và trách nhiệm mà bạn tác động đến người khác vì có Đáng Christ! Nếu bạn yêu mến Chúa, bạn sẽ mong muốn tôn cao Ngài. Hãy coi chừng lời nói và hành động của bạn. Bạn có đang sống cho Chúa Giê-xu không? Hãy giữ gìn cho mắt kính cuộc sống bạn sạch sẽ để Chúa có thể được tôn cao qua bạn.

36. (Thi 36:1-12)

1. Được che chở nhờ một cái bóng (Thi 36:1-12)

Khi chúng ta tin nhận Chúa Giê-xu Christ và sống trong mối tương giao với Ngài, chúng ta sẽ có tất cả những gì chúng ta cần cho cuộc sống và cho sự phục vụ. Khi bạn được Chúa cứu rỗi, đời sống bạn được tái sinh, trở nên hoàn thiện trong Đáng Christ. Khi Đức Thánh Linh ngự vào đời sống bạn, Ngài ban cho bạn đời sống dư dật trong Đức Chúa Giê-xu Christ.

Thi Thiên 36 chỉ ra rằng khi chúng ta bước đi trong Chúa, tìm kiếm Ngài để phục vụ Ngài, thì chúng ta sẽ được Ngài che chở bảo vệ. “Hỡi Đức Chúa Trời, sự nhơn từ Chúa quý biết bao! Con cái loài người nương náu mình dưới cánh bóng của Chúa” (c.7). Đa-vít đề cập đến Đền tạm, đề cập đến các cảnh tượng Chê-ru-bim đặt trong nơi Chí Thánh. Nơi an toàn nhất trong thế gian này lại ở dưới cái bóng thì thật lạ lùng biết bao! Nếu chúng ta sống trong nơi Chí Thánh, trong mối tương giao với Đức Chúa Trời và ẩn náu dưới cánh Ngài thì chúng ta sẽ được Ngài che chở.

Trong câu 8, Đa-vít thay đổi bức tranh. Ông nói rằng chúng ta sẽ được Đức Chúa Trời làm cho thoả lòng. “Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thoả nguyện. Chúa sẽ cho họ uống nước sông phước lạc của Chúa”. Chúa chúng ta không chỉ bảo vệ che chở chúng ta mà còn chu cấp, tiếp trợ cho chúng ta và làm thoả lòng chúng ta. Dòng sông chảy mãi không ngừng, vì nó cứ chảy hoài như vậy. Đức Chúa Trời của chúng ta cũng thế. Lúc nào Ngài cũng muốn tuôn đổ những phước hạnh mới mẻ đến cho chúng ta. Một dòng sông nó trở nên nổi tiếng nhờ bởi lượng nước dồi dào và sức chảy mạnh mẽ của nó. Đức Chúa Trời chúng ta cũng tương tự như vậy “Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa” (c.9). Chúng ta không uống nước của dòng sông mà để rồi lại còn khát nữa. Chúng ta luôn có Nguồn Nước Hằng Sống ở trong mình.

Chúng ta còn được Chúa dẫn dắt nữa: “Trong ánh sáng Chúa, chúng con thấy sự sống” (c.9). Bạn có cần gì nữa không? Trong Chúa Giê-xu Christ, bạn đã có tất cả những gì bạn cần. Hãy sống nương náu dưới cánh bóng của Ngài.

Đức Chúa Trời đầy lòng nhân từ yêu thương luôn lưu tâm đến sự yếu đuối của con người bạn. Nơi nào mà sự yếu đuối có thể dẫn đưa bạn đến với con đường lầm lạc xấu xa ấy hoặc đẩy bạn vào trong nguy hiểm khi nơi ấy luôn có Chúa dự liệu sẵn sẵn cho bạn một cách tuyệt diệu. Chúa hứa sẽ luôn chăm sóc bạn. Ngài che chở bảo vệ bạn, ban cho bạn thoải lòng và dẫn dắt bạn. Đời sống bạn có thánh khiết và đẹp lòng trước mặt Đức Chúa Trời không? Hãy phó thác chính mình vào sự chăm sóc của Đức Chúa Trời và nghỉ ngơi dưới cánh bóng Ngài.

“Bền là đẹp lòng người kính sợ Ngài, và kẻ trông đợi sự nhân từ của Ngài” (Thi 147:11)

2. Phước hạnh dành cho người tin nhận Chúa (Thi 36:7-12)

Trong Thi Thiên này, Đa-vít suy nghĩ đến bốn phước hạnh dành cho người tin nhận Chúa.

Thứ nhất, chúng ta được nương náu mình dưới bóng cánh của Chúa (c.7)

Vì lòng nhân từ thương xót của Ngài mà Chúa Giê-xu Christ đã đổ huyết ra. Đa-vít ám chỉ đến nơi Chí Thánh trong Đền tạm, nơi có để Hòm Giao ước chứa đựng các sách Luật pháp của Đức Chúa Trời, và hòm có nắp thi ân làm bằng vàng ròng đặt trên một cái hộp. Vì Đa-vít tin cậy Đức Chúa Trời nên ông bước vào nơi Chí Thánh và được Ngài che chở bảo vệ (Thi 61:4 90:1). Cơ Đốc nhân ngày nay đang sống trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời nhờ lòng thương xót của Ngài.

Thứ hai, được dư dật tại nhà của Chúa (c.8). Khi người Do Thái dâng của lễ thiêu, họ dùng bữa đã được đem dâng đó, là những người tin nhận Chúa, chúng ta hãy cùng nhau chung hưởng tất cả những gì mà Chúa đã sẵn sẵn cho chúng ta trong nhà Ngài. Bạn có thoải lòng với mọi thứ của Chúa không? (Thi 63:1-5). Trong Đền tạm có 12 ổ bánh mì tiêu biểu cho 12 chi phái. Ngày hôm nay, người tin nhận Chúa chính là những thầy tế lễ của Đức Chúa Trời ở trong đền tạm Ngài và chỉ có họ mới được phép ăn những ổ bánh ấy.

Thứ ba, được ở gần dòng giống của Chúa (c.8). Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống trong vườn địa đàng và uống nguồn phước lạc của Ngài. Tại sao dân sự Chúa lại ưa thích bắt chước thế gian và cố sức tìm kiếm lạc thú của thế gian? Giê-ru-sa-lem là một trong những thành phố cổ nhưng nó không được xây dựng cạnh một dòng sông nào. Còn Đức Chúa Trời chính là Dòng Sông của dân sự Ngài (c.8 Gi 4:13,14). Chúng ta sẽ luôn được thỏa cơn khát tâm linh của mình.

Thứ tư, được ở trong ánh sáng Chúa (c.9). Ánh sáng Chúa khác hẳn với những gì đáng giá ở thế gian. Nếu chúng ta muốn nhìn thấy nhiều ngọn đèn thấp sáng trong thế gian thì chúng ta cần phải có sự sáng cho thế gian, đó là Chúa Giê-xu (Gi 8:12 Thi 119:105). Chúng ta là những người có sự sống đời đời nên không cần phải sợ hãi kẻ ác. Kẻ ác luôn khẳng rằng chúng không sợ Đức Chúa Trời. Kẻ ác sẽ té ngã vì có tội lỗi chúng. Bạn đang sống trong sự độc ác của kẻ tội lỗi hay đang sống trong sự phước hạnh dành cho người tin nhận Chúa?

Người tin nhận Chúa đừng bao giờ thoả hiệp với những gì thuộc về thế gian. Bạn có đang sống trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời và nhận hưởng các phước hạnh của Ngài không? Hãy nhớ rằng, lòng thương xót của Chúa luôn dành sẵn cho bạn.

37. (Thi 37:1-40)

1. Hãy tự suy xét mình (Thi 37:1-4)

Thi 37:1-4 bắt đầu bằng một lời khuyên rất thực tiễn cho cá nhân: Chớ phiền lòng. Chúng ta làm thế nào để xoa dịu cho một tâm thần chứa chan phiền não hoặc đem niềm vui đến cho một tấm lòng đang bối rối hoang mang? “Chớ phiền lòng vì có kẻ làm dữ, cũng đừng ghen tị kẻ tập tành sự gian ác” (c.1). Tại sao chúng ta lại ganh tị với kẻ ác? Trông chúng có vẻ thật là thịnh vượng, thật là hưng phấn. Vậy, chúng ta cần điều gì ở nơi chúng? Trong Đức Chúa Trời, chúng ta có tất cả mọi thứ chúng ta cần. Bất cứ khi nào chúng ta thấy mình phiền lòng, ấy là lúc có lẽ chúng ta đang so sánh mình với người khác. Đó là một việc vô cùng sai lầm. Thay vì làm thế bạn hãy tự so sánh mình với mình, bạn đừng ganh đua với người khác nhưng hãy tự ganh đua với chính mình. Bạn cũng đừng cố tâm chống lại Đức Chúa Giê-xu Christ, bởi vì Ngài là Đấng mà bạn vẫn phải trở nên giống hệt “được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ” (Eph 4:13).

Đa-vít nhắc nhở chúng ta “Vì chẳng bao lâu chúng nó sẽ bị phát như cỏ. Và phải héo như cỏ tươi xanh. Hãy tin cậy Đức Giê-hô-va và làm điều lành” (c.2, 3). Khi bạn chăm xem Chúa, tin cậy và vâng lời Ngài thì phiền não của bạn sẽ được lắng xuống, mất dần đi và sự bình an sẽ đến với lòng bạn. Bất kỳ lúc nào tôi thôi nhờ cậy Chúa đáp ứng các nhu cầu tôi cần và không còn cần Ngài giúp đỡ, thì lòng tôi trở nên nặng nề khiến tôi rất phiền não âu lo. Vậy “Hãy tin cậy Đức Giê-hô-va làm điều lành. Khá ở trong xứ, và nuôi mình bằng sự thành tín của Ngài” (c.3). Đức Chúa Trời luôn quan tâm chăm sóc những ai thuộc về Ngài.

Chúng ta cũng tìm thấy lời khuyên thứ ba: “Cũng hãy khoái lạc nơi Đức Giê-hô-va, thì Ngài sẽ ban cho người điều lòng mình ao ước” (c.4). Khi chúng ta vui thích nơi Chúa, thì chúng ta sẽ biết cách làm hài lòng Ngài. Ước vọng của Ngài sẽ trở thành ước vọng của chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện và sống trong ý muốn Ngài.

Vậy, ngày hôm nay chúng ta chớ sầu não nữa. Nhưng hãy tìm kiếm Chúa trong đức tin, đặt lòng tin cậy Ngài và vui thích nơi Ngài.

Việc ganh đua với người khác và so bì chính mình với họ có thể dẫn chúng ta đến với sự phiền não, u sầu. Hãy tự suy xét và ganh đua với chính bản thân mình mà thôi và tin cậy Chúa Giê-xu Christ. Bạn nên xem xét lại các nhu cầu của mình. Có nhu cầu nào mà Đức Chúa Trời không thể đáp ứng cho bạn không? Hãy đặt lòng tin cậy vào sự tiếp trợ của Ngài. Ngài là Đấng luôn luôn thành tín.

2. Ngài sẽ làm thành việc ấy (Thi 37:5-7)

“Hãy phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va, và nhờ cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ làm thành việc ấy” (c.5). Ngài sẽ làm thành việc gì? Ngài sẽ làm thành các việc tốt lành nhất cho chúng ta và mang sự vinh quang nhất cho Ngài. Đây là câu Thánh Kinh hay chúng ta cần ghi nhớ. Chắc chắn, trong đời sống bạn có một số việc bạn rất muốn Đức Chúa Trời làm cho bạn. Bạn hay nghĩ đến các việc ấy, mơ ước và cầu nguyện thường xuyên cho việc ấy. Nếu chúng ta muốn Đức Chúa Trời làm thành các việc ấy cho chúng ta, trong chúng ta và qua chúng ta, thì chúng ta phải làm theo một số lời chỉ dạy nhất định trong Kinh Thánh.

Thứ nhất, chúng ta hãy phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va. Đây là một hành động xác định rõ ràng ý muốn của chúng ta. Chúng ta đừng phó thác ý muốn mình cho Chúa nhưng rồi sau đó lại đòi lại, là một hành động chẳng khác gì một người nông dân gieo trồng hạt giống xuống đất, sau đó lại đào nó lên xem thử nó có mọc hay không! Việc phó thác đường lối mình cho Đức Giê-hô-va là một hành động của ý chí, của đức tin. Chúng ta hãy biến đường lối chúng ta thành đường lối Chúa và đường lối Chúa trở thành đường lối chúng ta.

Thứ hai, chúng ta phải tin cậy Ngài. Tin cậy Chúa nghĩa là sao? Nghĩa là tin vào lời hứa của Ngài để biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời vô cùng tuyệt diệu luôn luôn có thể được chúng ta đặt lòng tin cậy. Chúng ta tin tưởng người khác khi chúng ta nhìn thấy phẩm hạnh tốt lành và hình thức đẹp đẽ của họ. Phẩm hạnh của Đức Chúa Trời vốn hoàn hảo và lai lịch Ngài thật trọn vẹn.

Thứ ba, chúng ta phải trông đợi Chúa. Khi nào Ngài sẽ hành động? Đó là vào lúc Ngài muốn. Đây chính là lý do tại sao Đa-vít bảo: “Hãy yên tịnh trước mặt Đức Giê-hô-va và chờ đợi Ngài” (c.7). Martin Luther đã dịch câu Kinh Thánh trên ra thể này “Hãy yên lặng trước mặt Đức Chúa Trời, và để cho Ngài gìn giữ bảo vệ bạn”. Tôi thích như thế. Hãy nghỉ ngơi trong Chúa. Trông đợi Ngài. Ngài đang hành động trong bạn và quanh bạn trong khi Ngài đang hành động vì có bạn. Hãy giao phó, tin cậy và trông đợi Chúa, rồi Ngài sẽ làm thành việc bạn cầu xin.

Bạn muốn nhìn thấy Đức Chúa Trời làm điều gì trên đời sống bạn? Hãy bắt đầu bằng việc gắn ý muốn bạn vào ý muốn Chúa. Bạn nên phó thác đường lối mình cho Ngài, tin cậy Ngài và trông đợi Ngài. Đức Chúa Trời đang hành động vì có bạn. Khi thời điểm của Ngài đến, Ngài sẽ hoàn thành công việc Ngài.

3. Bạn có nhu mì không? (Thi 37:8-15)

“Song, người hiền từ sẽ nhận được đất làm cơ nghiệp, và được khoái lạc về tình yêu dư dật” (c.11). Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã lặp lại ý tưởng tương tự khi Ngài phán “Phước cho những kẻ nhu mì vì sẽ hưởng được đất!” (Mat 5:5)

Nhu mì không có nghĩa là yếu đuối. Môi-se được xem là người nhu mì nhất trên thế gian này, dẫu thế, ông là người đã can đảm đứng trước mặt vua Pha-ra-ôn và lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên một cách cừ khôi. Rất nhiều lần ông còn phải thi hành sự xét xử. Cũng một thể ấy, Đức Chúa Giê-xu của chúng ta đã phán rằng “Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường” (Mat 11:29). Và Chúa Giê-xu chắc chắn không phải là người yếu hèn! Một ngày nọ, Ngài cầm một cái roi da đi khắp đền thờ và dọn dẹp gọn gàng sạch sẽ. Ngài không yếu hèn mặc dù Ngài là Đấng khiêm nhường nhu mì.

Nhu mì có nghĩa là “sức mạnh được kiềm chế”. Môi-se là người có đủ sức mạnh và quyền năng để đánh bại thiên hạ, nhưng ông đã không ra tay. Ông chỉ sử dụng sức mạnh khi nào Đức Chúa Trời chỉ dẫn ông và hành động trong ông. Người nhu mì là những người biết rõ họ có thẩm quyền và sức mạnh nhưng họ luôn biết kiềm chế mình. Trong Thánh Kinh Tân Ước, từ được dịch là “nhu mì” cũng được dùng trong thời kỳ đó để mô tả một cái roi đã bị gãy và sức mạnh của nó đã bị kiềm chế.

Đức Chúa Trời có đủ khả năng để ban cơ nghiệp cho những ai ở dưới sự cai trị của Ngài. Chẳng phải những kẻ tự cao ngạo mạn được hưởng cơ nghiệp mà chính là người khiêm nhường nhu mì được hưởng. Đó là những người thưa với Chúa rằng “Chúa ôi!

Chúng con muốn làm theo ý muốn Ngài!”. Rất nhiều lần chúng ta nắm chặt hai bàn tay mình lại. Khi bạn nắm bàn tay mình lại thật chặt, có nghĩa là bạn không xoè tay ra để đón nhận những gì Đức Chúa Trời muốn ban cho bạn. Người nhu mì hưởng được gì? Đó là những điều ưa thích thuộc Đức Chúa Trời. Và tất cả những gì Đức Chúa Trời tạo lập nên thay đều sẽ thuộc về người khiêm nhường nhu mì.

Sự nhu mì thể hiện sức mạnh của tính cách, không phải là sự yếu hèn. Đức Chúa Trời muốn con người phô bày sức mạnh trong sự khiêm chế. Bạn có dám đòi hỏi cơ nghiệp mà Đức Chúa Trời đã hứa ban cho người khiêm nhường nhu mì không? Hãy đầu phục ý muốn Chúa và vui hưởng sự giàu có tâm linh của đời sống bạn trong Chúa Giê-xu Christ.

4. Ngài biết rõ (Thi 37:16-20)

Khi bạn nhìn vào kẻ ác và thấy sự thịnh vượng của chúng, thì bạn chớ phiền lòng hoặc làm bất cứ điều gì ngu xuẩn. Giê-hô-va Đức Chúa Trời luôn bên vực bạn, và “nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta?” (Ro 8:31). Trong đoạn Thánh Kinh này, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta tất cả những sự biết chắc chắn mà chúng ta cần để có được sự bình an trong lòng “Của người công bình tuy ít, còn hơn sự dư dật của nhiều người ác” (c.17), và sự bảo đảm thứ nhất dành cho bạn: Đức Chúa Trời biết rõ nhu cầu của chúng ta, và Ngài luôn sẵn có của cải dành cho chúng ta. Một cái nhà đáng giá cả triệu đô la nhưng nó chẳng phải là một tổ ấm thì có gì tốt lành đâu? Hoặc bạn đang sở hữu một khoản tiền ngân hàng đồ sộ nhưng khoản tiền ấy chỉ là của phi pháp thì nó đâu có gì đáng quý đâu? Đa-vít đang nói cho chúng ta biết rằng chúng ta chỉ cần có Chúa và có ít của cải (Bởi vì sau này chúng ta sẽ có đầy đủ mọi thứ) còn tốt hơn là chúng ta có lắm của cải nhưng không có Chúa.

Sự bảo đảm thứ hai của chúng ta là Đức Chúa Trời rõ sức chịu đựng của chúng ta “Vì cánh tay kẻ ác sẽ bị gãy, nhưng Đức Giê-hô-va nâng đỡ người công bình” (c.17). Ngài biết rõ gánh nặng mà chúng ta có thể mang nổi nặng nề ra sao, chiến trận mà chúng ta có thể dự phần vào khốc liệt tàn bạo thế nào. Khi Đức Chúa Trời đặt để chúng ta trong lò lửa luyện, mắt Ngài không rời đồng hồ báo giờ và tay Ngài luôn để sẵn ngay trên máy điều nhiệt của lò.

Thứ ba, Đức Chúa Trời biết rõ chúng ta sẽ sống được bao lâu “Đức Giê-hô-va biết số ngày kẻ trọn vẹn, và cơ nghiệp người sẽ còn đến đời đời” (c.18). Ngài có chương trình cho đời sống bạn. Điều này nghe có vẻ rập khuôn khi nói về người Cơ Đốc, nhưng đó là sự thật. Bất cứ lúc nào chúng ta đi du lịch, tôi chắc chắn rằng hướng dẫn viên du lịch biết rõ anh ta đang đi đâu và đang làm gì. Tôi chỉ có thể ngồi ở phía sau và để cho anh ấy lái xe lo liệu mọi thứ. Đó là cách Đức Chúa Trời muốn chúng ta sống. Ngài muốn chúng ta hãy giao phó mọi thứ cho Ngài, bởi vì Ngài biết rõ nhu cầu đời sống chúng ta, sức chịu đựng của chúng ta và điều gì sẽ xảy ra với chúng ta mỗi ngày. Đừng lo lắng, bởi vì sự khó nhọc ngày nào đã đủ cho ngày ấy. Lời Chúa rất tỏ tường “Đời người lâu bao nhiêu, sự mạng người lâu bấy nhiêu” (Phu 33:25)

Thật lấy làm yên ủi cho bạn khi bạn biết rằng Đức Chúa Trời là Đấng biết rõ mọi nhu cầu của bạn một cách tường tận. Ngài biết bạn đang cần gì và bạn có những giới hạn nào trong đời sống. Có phải bạn đang có những nhu cầu cần đáp ứng? Hãy trình dâng chúng cho Chúa. Hãy phó thác cho Ngài để Ngài đáp ứng các nhu cầu ấy cho bạn và hãy từ bỏ việc hướng về phía trước lo lắng. Hãy lưu tâm đến những gì Chúa đang làm cho bạn ngày hôm nay.

5. Vay mượn hay thừa kế? (Thi 37:21-22)

Người ta cho rằng khi mức chi tiêu của bạn vượt quá mức thu nhập của bạn hiện có thì chắc chắn tài chánh của bạn sẽ bị khánh kiệt. Có lẽ Đa-vít cũng có ý tưởng như thế khi ông viết ra đoạn Thi Thiên này. Ông đang đề cập đến hai thái độ khác nhau đối với cuộc sống. Đó là: Tôi có thể cho bao nhiêu? Và tôi có thể nhận bao nhiêu?

Chẳng có gì sai trái cả đối với một món nợ chính đáng hoặc một món tiền vay. Thực tế, Đức Chúa Giê-xu đã từng dùng ẩn dụ về những nén bạc và những ta lạng để nói đến việc gởi tiền vào nhà băng và việc đầu tư tiền bạc, việc thu nhận lợi tức. Tuy nhiên, những câu Thánh Kinh trong đoạn Thi Thiên này muốn nói rằng kẻ ác thường trải qua đời sống dựa dẫm vào người khác bằng việc vay mượn. Họ vay mượn niềm vui và sức lực của người khác. Còn người tin nhận Chúa thì thường trải qua đời sống thừa kế: “Vì người mà Đức Chúa Trời ban phước cho sẽ nhận được đất” (c.22). Vì chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, nên chúng ta được dự phần trong chúc thư về quyền thừa kế của Ngài. Ngài đã ghi tên chúng ta vào chúc thư giao ước đời đời của Ngài. Đức Chúa Giê-xu chịu chết trên thập tự giá để kiểm nhận, chứng thực cho chúc thư của Ngài. Giờ đây, chúng ta đang sống nhờ vào sự thừa kế đó.

Có phải bạn đang sống đời sống vay mượn? Bạn phải vay mượn hạnh phúc, sự khôn ngoan và niềm vui phải không? Hay là bạn đang sống đời sống thừa kế nhận lãnh nguồn sống tâm linh tuyệt diệu từ Đức Chúa Giê-xu Christ? Kẻ ác thường sống đời sống cứ mãi lo nghĩ đến việc thu trữ, còn dân sự Đức Chúa Trời thì thường sống đời sống luôn nghĩ đến việc ban cho, nghĩ đến việc chia sẻ và bày tỏ lòng thương xót với người khác.

Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta. Chúng ta được thừa kế mọi thứ là nhờ bởi Con Trai của Ngài. Ngày hôm nay, đừng sợ hãi và cũng đừng hoảng hốt những điều bạn đang đối diện. Chúa sẵn sàng mọi thứ cho nhu cầu của bạn để bạn sống đời sống đắc thắng, thánh khiết và hạnh phúc. Đừng sống đời sống vay mượn. Hãy theo đuổi gia tài của Chúa.

Trong Chúa Giê-xu Christ, bạn có đầy đủ mọi thứ bạn cần. Ngài ban cho bạn một gia tài về tâm linh mà bạn có thể thừa hưởng, nhận lãnh. Bạn không cần phải sống dựa dẫm vào người khác để có được nhiều của cải tâm linh cho mình. Thay vì làm như vậy, bạn hãy trông cậy vào Chúa một cách tiên quyết để có được sức lực và của cải cho mình.

6. Bước đi và dừng lại (Thi 37:23-24)

Tôi thích những câu Kinh Thánh này (Thi 37:23,24) bởi vì chúng chỉ chúng ta thấy ba sự bảo đảm hấp dẫn khi chúng ta đồng hành với Chúa mỗi ngày.

Thứ nhất, Đức Chúa Trời dẫn dắt chúng ta đi trên con đường tốt nhất. Bước đi của người đàn ông đang hoang và của người phụ nữ tử tế đã được Đức Giê-hô-va đếm cả. Đa-vít không bàn đến số phận hoặc cơ may. Ông không bảo rằng cuộc sống là một cỗ máy cứng nhắc. Nhưng ông nói: “Cha bạn ở trên thiên đàng đoái xem bạn. Ngài có chương trình mỗi ngày thật tuyệt diệu cho bạn. Có thể bạn không hiểu hết chương trình của Ngài, nhưng mọi sự đều nằm trong tay Ngài”. Ro 8:28 dạy chúng ta: “Và chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời”.

Thứ hai, Đức Chúa Trời lấy làm đẹp lòng ở chúng ta khi chúng ta vâng lời Ngài. Tương tự những người cha ở thế gian này lấy làm vui lòng khi con cái họ vâng lời họ, thì Cha ở thiên đàng cũng lấy làm đẹp lòng khi chúng ta vâng lời Ngài: “Này là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đàng” (Mat 3:17). Đó là điều Đức Chúa Cha nói về Chúa Con, và tôi muốn

Ngài cũng nói như vậy về tôi cuối mỗi một ngày, tôi muốn mình có thể chạy đến với Cha và nghe Ngài bảo: “Bữa nay con rất ngoan, con đã làm đẹp lòng Cha”

Thứ ba, Đức Chúa Trời vốn giúp chúng ta khi chúng ta sa ngã. “Ngài bỏ lại linh hồn tôi” (Thi 23:3). Ngài nâng đỡ chúng ta, vì vậy, chúng ta không sợ hãi những vấp ngã trên đường đời. Đôi lúc chúng ta vấp ngã, nhưng những bước chân của chúng ta đã được Đức Chúa Trời đếm cả rồi. Ngài quan sát bước đi của chúng ta. Ngài biết bạn sẽ vấp ngã vào lúc nào và Ngài có mặt ngay lúc ấy kịp đỡ bạn đứng lên và giúp bạn bước đi tiếp. Hãy ở gần Ngài, vì Ngài luôn chỉ dẫn và canh gác lối đi cho bạn.

Đức Chúa Trời hứa sẽ dẫn dắt bạn suốt cuộc đời bạn, Ngài bảo đảm với bạn rằng bạn có thể trông cậy Ngài mỗi ngày. Hãy can đảm lên vì biết rằng cuộc đời bạn không phải theo số phận hay là cơ may. Có phải Đức Chúa Trời sẽ lấy làm đẹp lòng về bạn là đứa con biết vâng lời? Hãy nhớ Cha bạn luôn sẵn sàng dẫn dắt và bảo vệ bạn.

7. Bạn có tin điều đó không? (Thi 37:25-29)

Hiện nay, chúng ta thấy và nghe quá nhiều kiểu phát biểu của những nhân vật nổi tiếng trong lĩnh vực quảng cáo. Thành thực mà nói, tôi không tin tưởng lắm vào những gì họ nói. Các cầu thủ bóng đá thì biết gì về vỏ xe hơi? Còn các nam nữ diễn viên thì hiểu gì về máy vi tính? Chúng ta biết họ tham gia quảng cáo chẳng qua là họ muốn cho thuê danh tiếng của họ để quảng cáo cho sản phẩm mà thôi. Khi chúng ta nghe một lời khen thưởng nào đó, tốt hơn hết chúng ta cần phải tìm hiểu xem ai là người đã làm chúng, làm chúng về cái gì, và liệu có thể tin được hay không.

Chúng ta tìm thấy một lời làm chứng trong câu 25: “Trước tôi trẻ, rày tôi đã già, nhưng chẳng hề thấy người công bình bị bỏ, hay là dòng dõi người đi ăn mày”. Chúng ta hãy hỏi ba câu hỏi. Thứ nhất, ai đã nói điều ấy? Chính là Đa-vít. Hãy nghĩ về Đa-vít lúc ông còn là một mục tử đi chăn chiên. Đa-vít được Đức Chúa Trời ban cho sức mạnh đánh bại sư tử, gấu dữ và đánh thắng tên khổng lồ Gô-li-át. Là một mục tử chăn chiên, Đa-vít đã nhận ra rằng Đức Chúa Trời luôn chăm sóc kẻ thuộc về Ngài. Bây giờ chúng ta hãy nghĩ về Đa-vít khi ông làm một chiến sĩ rồi trở thành một vị vua và ngay cả lúc ông làm một ca sĩ có tài trong dân Y-sơ-ra-ên. Ô, Đa-vít biết rất rõ những gì ông đang đề cập đến. Đức Chúa Trời đã chăm sóc ông trong từng giai đoạn của cuộc đời ông. Ngay cả khi phạm tội, Đa-vít vẫn nhìn thấy Đức Chúa Trời lo liệu cho ông.

Thứ hai, Đa-vít đã nói gì? Ông nói: “Trước tôi trẻ, rày đã già, nhưng chẳng hề thấy Đức Chúa Trời lia bỏ những ai thuộc về Ngài”. Ông không nói rằng: “Tôi chưa bao giờ thấy người công bình gặp phải gian truân. Tôi chưa bao giờ thấy dân sự của Đức Chúa Trời đau khổ hay gặp tai hoạ”. Đa-vít là người đã từng trải đau buồn, tai hoạ, nước mắt và thử thách. Ý ông muốn nói như thế này: “Tôi chưa bao giờ thấy một ai trong số con cái Đức Chúa Trời bị Ngài bỏ rơi”. Đức Chúa Trời là Đấng luôn luôn thành tín. Chúng ta không phải lo sợ mình trẻ hay là già bởi vì Ngài luôn ở với chúng ta.

Thứ ba, chúng ta có thể đòi hỏi điều ấy cho chính chúng ta không? Có, chúng ta có thể. Chúa Giê-xu phán: “Ta sẽ chẳng lia người đâu, chẳng bỏ người đâu”. Ngài cũng phán rằng “Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế” (Mat 28:20). Bạn có thể tin cậy Lời Ngài.

Đức Chúa Trời luôn thành tín với dân sự Ngài. Lịch sử tuyển dân Y-sơ-ra-ên đã chứng thực cho sự thành tín của Ngài. Một lời hứa vĩ đại dành cho bạn chính là: Ngài sẽ không

bao giờ lia bỏ bạn. Bạn có thể trông đợi Ngài về việc Ngài sẽ giữ lời hứa. Bạn đã tìm câu các lời hứa trong Thánh Kinh và được kinh nghiệm sự thành tín của Ngài bao giờ chưa?

8. Hãy nói “a...a...” (Thi 37:30-34)

Đi khám bệnh định kỳ để kiểm tra một sự bất ổn nào đó của sức khoẻ là một việc cần thiết. Cũng vậy, Đức Chúa Trời thường quan tâm đến chúng ta và Ngài muốn kiểm tra đời sống tâm linh chúng ta. Bác sĩ của tôi bảo tôi “Bạn hãy há miệng rồi lè lưỡi ra”. Sau đó, ông lắng nghe nhịp tim tôi. Thậm chí, ông còn quan sát cả bàn chân tôi. Và bây giờ, trong đoạn Thánh Kinh này, Đa-vít đang ngụ ý đến một cuộc kiểm tra tương tự như vậy.

Đức Chúa Trời lưu tâm đến môi miệng bạn: “Miệng người công bình xưng điều khôn ngoan. Và lưỡi người nói sự chánh trực” (c.30). Bạn sẽ nói về điều gì nếu như Đức Chúa Trời bảo bạn: “Con hãy há miệng rồi lè lưỡi ra”. Ngài sẽ phát hiện ra điều gì nơi bạn? Tôi hy vọng Ngài sẽ không tìm thấy những lời nói dối trá hoặc dơ bẩn ô uế từ nơi bạn. Chỉ bằng việc kiểm tra lưỡi bạn, một bác sĩ có thể phát hiện ra căn bệnh nào đó của bạn thì thật là điều đáng ngạc nhiên. Chúng ta cũng rất lấy làm kinh ngạc về những gì Đức Chúa Trời khám phá ra ở chúng ta và về những gì chúng ta có thể phát hiện ra ở chính con người chúng ta! Vì vậy, Lời Chúa rất cần ở trên môi miệng chúng ta luôn.

Đức Chúa Trời quan tâm đến tấm lòng của bạn: “Luật pháp Đức Chúa Trời người ở trong lòng người” (c.31). Khi Đức Chúa Trời lắng nghe tiếng lòng bạn, thì Ngài có nghe được Lời Ngài không? Nếu luật pháp của Đức Chúa Trời ở trong lòng bạn, thì Ngài có thể hành động qua bạn, trong bạn và vì cơ bạn. “Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-hô-va, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm” (Thi 1:2). Lòng bạn chứa đựng điều gì thì môi miệng bạn sẽ nói ra điều đó. Nếu lẽ thật của Đức Chúa Trời ở trong lòng bạn, thì Lời Ngài sẽ luôn ở trên môi miệng bạn.

Đức Chúa Trời còn để ý đến bước chân của bạn: “Bước người không hề xiêu tó” (c.31). Người công bình sẽ không bước đi xiêu vẹo. Người đi trên con đường ngay thẳng bởi vì lòng người tràn ngập lẽ thật của Đức Chúa Trời. Người không lấy làm hổ thẹn khi nói về lẽ thật ấy bằng chính môi miệng mình. Người làm một chứng nhân cho Đức Chúa Trời.

Việc lưu tâm, xem xét tấm lòng mình là việc quan trọng nhất mà chúng ta nên làm. “Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi ấy mà ra” (Ch 4:23). Nếu lòng bạn ngay thẳng trước mặt Chúa thì môi miệng và bước chân bạn sẽ được Ngài đại dụng theo ý muốn Ngài.

Thời gian gần đây, bạn có kiểm tra đời sống tâm linh mình chưa? Bạn có thể giữ gìn sức khoẻ mình bằng cách luôn giữ Lời Chúa trong lòng bạn. Rồi lẽ thật đó sẽ lan toả đến các bộ phận khác của cơ thể bạn. Bạn có dùng môi miệng, bước chân và tấm lòng mình làm vinh hiển Đức Chúa Trời chưa?

9. Nền tảng của bạn (Thi 37: 35-40)

Khi kết thúc Thi 37:1-40. Đa-vít đã mô tả hai loại người khác nhau và điều gì sẽ xảy ra với họ. Thứ nhất, ông mô tả loại người có thể lực. “Tôi từng thấy kẻ ác có thể lực lớn, trải ra như cây xanh tươi mọc nơi cố thổ. Song, có người đi qua, kia, hấn chẳng còn nữa. Tôi tìm hấn, nhưng không gặp” (c.35, 36). Loại người có thể lực bám gốc rễ căn nguyên vào thế gian này. Họ giống như cây xanh trông có vẻ thanh mậu và vững chắc. Một ngày nào đó, cơn bão chợt ập đến thổi trốc cây lên, sau đó cây bị chặt ra từng khúc đem đốt và cuối cùng bị tiêu huỷ. Bộ phận quan trọng nhất của cây chính là rễ của nó.

Nếu bạn bám rễ vào thế gian này, bạn sẽ không được an ninh vì mọi thứ ở thế gian đều tạm bợ. Nhưng nếu bạn bám rễ vào Đức Chúa Giê-xu Christ, bạn sẽ có một đời sống bền lâu, vĩnh cửu. Đừng ganh tỵ với loại người có thể lực hoặc những người có tên tuổi nổi như cồn ở hải ngoại. Đừng lo lắng về những gì xảy ra với họ. Đức Chúa Trời nói cho chúng ta biết điều sẽ xảy ra với họ là: Họ sẽ không tồn tại. Nhưng: “ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời” (IGi 2:17). Đó là lý do tại sao ngày hôm nay chúng ta phải sống cho Chúa là điều quan trọng.

Thứ hai, Đa-vít mô tả loại người trọn vẹn: “Hãy chăm chú người trọn vẹn, và nhìn xem người ngay thẳng, vì tương lai họ là sự bình an (c.37). Tương lai của người có thể lực là sự huỷ diệt. Còn tương lai của người trọn vẹn là sự bình an. Từ “trọn vẹn” không có nghĩa là “vô tội”. Không ai là không có tội cả. Ở đây, Đa-vít muốn đề cập đến loại người ngay thẳng thành thật, trung tín, là những người đang thực hành Lời Chúa trong Phúc Âm Mat 6:33 “Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa”.

Khi chúng ta sống trọn vẹn trước mặt Đấng Christ, luôn đẹp lòng Đấng yêu dấu, thì chúng ta sẽ được sự bình an, sức lực mạnh mẽ và nhận được sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. “Đức Giê-hô-va giúp đỡ và giải cứu họ. Ngài giải họ khỏi kẻ ác và cứu rỗi họ, bởi vì họ đã nương náu mình nơi Ngài!” (c.40). Ngày hôm nay, bạn chớ bước đi bằng mắt thấy, chỉ nhìn vào những cây xanh tự nhiên. Hãy bước đi bằng đức tin, sống trọn vẹn trong Chúa. Ngài sẽ ban phước cho bạn.

Bộ phận gốc rễ tâm linh của chúng ta rất quan trọng đối với đời sống thuộc linh trưởng thành của chúng ta. Nơi bạn bám rễ vào sẽ quyết định nguồn sống nào mà bạn sẽ tiếp nhận. Bạn đang bám rễ vào thế gian hay vào Chúa Giê-xu Christ? Bạn đang sống bởi đức tin hay bởi mắt thấy? Hãy tin cậy vào nguồn sống mà bạn đã nhận từ Chúa Giê-xu Christ và trưởng thành trong ân điển của Ngài.

38. (Thi 38:1-22)

1. Hãy nói “Không”! (Thi 38:1-8)

Không ai có thể phủ nhận sự tồn tại của thú vui tội lỗi. Nếu không có thú vui tội lỗi thì sẽ chẳng có ai bị sa ngã vào vòng cám dỗ. Thánh Kinh đề cập đến các thú vui tội lỗi qua một vụ mùa. Đó là vụ mùa gì vậy? Vụ mùa gieo trồng. Thú vui tội lỗi xuất hiện khi chúng ta gieo ra, nhưng sự đau đớn đến lại vào lúc chúng ta gặt hái. Đây là lý do tại sao Đa-vít đã phát họa lên một bức tranh sống động như thế trong Thi 38 về những gì chúng ta phải chịu đựng khi chúng ta phạm tội: “Đức Giê-hô-va ôi! Xin chớ nổi thịnh nộ mà quở trách con, cũng đừng nóng giận mà sửa phạt con” (c.1). Ông tiếp tục nói rằng các mũi tên của Đức Chúa Trời đang cắm vào người ông và tay Ngài đang đè nặng trên ông. Tất cả xương cốt ông đau đớn rã rời. Mọi sự gian ác của ông đã lướt qua đầu ông khiến ông như thể đang sắp chết đuối trong một biển tội: “Các vết thương tôi thối tha và chảy lờ”. Đa-vít còn nói rằng: “Tại có khờ dại tôi... Tôi bị đau đớn và khòm cúp xuống, trọn ngày tôi đi buồn thảm” (c.5,6).

Tại sao Đức Chúa Trời đưa bức tranh này vào trong Thánh Kinh? Tại sao Đa-vít lại đem so sánh hậu quả tội lỗi với tình trạng một con người bị các mũi tên găm vào thịt, bị bàn tay của Đức Chúa Trời đè nặng, bị bệnh tật, phải mang lấy một gánh nặng ê chề, như đang sắp chết đuối, bị nghẹt thở và không có bình an? Tại vì Đức Chúa Trời muốn chúng

ta ghét tội lỗi. Nếu không vì lý do khác nữa, thì có lẽ hậu quả tội lỗi sẽ cảnh tỉnh chúng ta hãy đề phòng với sự phạm tội. Lần khác, nếu bạn bị cám dỗ, thì hãy lướt mắt mình ngang qua thú vui cám dỗ đến sự đau đớn và học cách trả lời là: “không!” Hãy ghi nhớ những gì Đa-vít đã nói trong Thi Thiên này. Bạn bảo rằng: “Tôi chỉ là một Cơ Đốc nhân. Tôi có thể phạm tội lắm chứ!” Không, bạn không được phạm tội bởi vì nếu bạn phạm tội, bạn sẽ phải gặt hái lấy những hậu quả y như vậy. Đức Chúa Trời sửa phạt những kẻ thuộc về Ngài, vì Ngài muốn chúng ta bước đi trong sự thánh khiết.

Chúng ta hãy khích lệ người khác cũng biết trả lời: “Không!” Chúng ta hãy sống trong cái cách như thế là cách sống khiến chúng ta không xúi giục người khác phạm tội. Cũng vậy, chúng ta phải có lòng thương xót những người bị sa ngã. Thật đáng buồn biết bao khi phải gặt lấy các hậu quả phạm tội ngay cả tội lỗi đã được tha thứ. Đa-vít biết rõ điều ấy. Vậy, chúng ta hãy nâng đỡ những ai sa ngã và cố gắng giúp họ đứng vững trở lại. Chúng ta càng phải yêu mến Chúa nhiều hơn. Tại sao vậy? Tại vì Ngài đã phải nếm trải tất cả các hậu quả tội lỗi trên thập tự giá vì cơ chúng ta. Ngài phải mang lấy gánh nặng, chịu đựng các mũi tên nhọn. Và Ngài đã làm mọi điều đó để chúng ta có thể được tha thứ.

Đa-vít đã phải chịu đựng đớn đau vô cùng vì cơ tội lỗi mình. Hễ ai phạm tội thì phải gặt lấy những hậu quả của sự phạm tội. Đức Chúa Trời muốn chúng ta ghét tội lỗi vì những gì nó đã gây ra cho chúng ta và đã gây ra cho chính Con Trai Ngài. Nếu bạn đang giấu tội lỗi không chịu xưng nhận ra trong đời sống bạn, thì bây giờ bạn hãy mau xưng nó ra, và cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ. Lần khác, nếu bạn bị cám dỗ phạm tội, thì hãy nhớ đến bức tranh về hậu quả phạm tội của Đa-vít.

2. Đừng bỏ cuộc (Thi 38:9-16)

Cơ Đốc nhân không được phép phạm tội. Nhưng nếu chúng ta lỡ phạm tội thì cũng đừng bỏ cuộc. Đa-vít phạm tội và ông đang phải trả giá cho tội lỗi mình! Ông gieo ra các hạt giống tội lỗi, và bây giờ ông đang gặt hái một mùa vụ khủng khiếp. Thế nhưng, ông đã không bỏ cuộc.

Chúng ta nên nhớ rằng cho dù bạn bè chúng ta có thể ruồng bỏ chúng ta và cho dù Ma vương có thể tấn công chúng ta, nhưng Đức Chúa Trời vẫn không bao giờ lìa bỏ con cái Ngài. Đa-vít nói: “Các người thương tôi và những bạn tôi đều đứng xa lạ tôi, còn bà con tôi ở cách xa tôi” (c.11). Có đôi khi, lúc chúng ta bất tuân với Đức Chúa Trời, thì bạn bè thân thiết nhất của chúng ta và bà con thân bằng quyến thuộc của chúng ta thấy đều chẳng giúp được gì cho chúng ta. Lắm lúc, chúng ta cảm thấy xấu hổ khi nói cho họ biết điều gì đã xảy ra. Nhưng, ngay cả khi họ biết được rồi thường thì họ lẩn tránh chúng ta.

Và khi chúng ta phạm tội, ma quỷ muốn đánh gục chúng ta. Nó luôn chực chờ cơ hội. “Những kẻ tìm giết mạng sống tôi gài bẫy tôi” (c.12). Chắc bạn nghĩ rằng sau khi chúng ta đầu hàng sự cám dỗ, ma quỷ sẽ bỏ chúng ta lại một mình. Không, nó biết rằng chúng ta bị yếu đuối và thất vọng, nên nó càng gài nhiều bẫy rập hơn để hại chúng ta.

Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng nhìn thấy lòng dạ con người. “Chúa ôi! Các sự ao ước con đều ở trước mặt Chúa. Sự rên siết con chẳng giấu Chúa” (c.9). Ngài còn lắng nghe lời van nài của bạn. “Vì Đức Giê-hô-va ôi! Con để lòng trông cậy nơi Ngài. Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời con. Chúa sẽ đáp lại” (c.15). Đức Chúa Trời sẽ nghe những gì? Ngài sẽ nghe lời cầu nguyện xưng tội, ăn năn của chúng ta. “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (IGi 1:9). Đức Chúa Trời có đủ thẩm quyền bắt chúng ta phải gặt những gì chúng ta đã gieo.

Nhưng nhờ ân điển và lòng khoan dung của Ngài, chúng ta được Ngài tha thứ và tẩy sạch tội lỗi. Gặt hái hậu quả tội lỗi là một việc. Và chúng ta phải chịu sự phán xét của Ngài vì có tội lỗi lại là một việc hoàn toàn khác. Đừng bỏ cuộc nếu bạn lỗi lầm và sa ngã. Đức Chúa Trời nhìn thấy tấm lòng bạn và lắng nghe tiếng bạn van nài. Ngài sẽ tha thứ và tái tạo bạn.

Mặc dù Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải gặt lấy hậu quả tội lỗi mình, nhưng Ngài rất yêu thương chúng ta và mong muốn khôi phục lại mỗi thông công cho chúng ta. Đừng để Sa-tan cướp đi ân điển mà Đức Chúa Trời dành cho bạn, Ngài luôn tha thứ, tẩy sạch tội lỗi và bôi xóa cho bạn. Có phải bạn đang bị lỗi lầm sa ngã chăng? Hãy xưng tội mình ra và ăn năn với Chúa. Ngài luôn thành tín tha thứ cho bạn.

3. Việc tạo cơ hội cho sa-tan (Thi 38:17-22)

“Tôi gần sa ngã, nỗi đau đớn vẫn ở trước mặt tôi” (c.17). Đa-vít sắp sửa bỏ cuộc. Ông từng là tay đánh trận cự phách, là chiến sĩ có kỹ luật và là người đã giết chết tên khổng lồ Gô-li-át, vậy mà giờ đây lại là người sắp sửa bỏ cuộc. Ông đã phạm tội chống nghịch Đức Chúa Trời, và ông đang phải chịu đựng đau đớn vì sự phạm tội ấy. Thậm chí bạn bè ông cũng chống nghịch ông. Chúng ta học được một số bài học rút ra từ nhân vật Đa-vít này, để tránh va vấp lại những lỗi lầm của ông.

Bài học thứ nhất: Đừng bỏ cuộc. Sa-tan rất quỷ quyệt và độc ác. Khi nó đang cảm dỗ bạn thì nó rĩ tai bạn: “Người sẽ thành công việc này”. Thế rồi, sau khi bạn phạm tội, nó lại chế nhạo bạn. “Người chẳng bao giờ thành công đâu! Tiêu đời người rồi!”. Sa-tan muốn chúng ta bỏ cuộc, nhưng nếu chúng ta bỏ cuộc thật, thì có nghĩa là chúng ta đang tạo cơ hội cho nó. Đồng thời, chúng ta đang phủ nhận việc Đức Chúa Trời có thể giúp đỡ chúng ta và chúng ta cũng quên rằng chúng ta thuộc về Ngài.

Đã có người cha nào ở trần gian này lìa bỏ con mình khi nó té ngã chăng? Thay vì làm thế, người cha ấy đã đến gần nó bằng tình yêu thương, đỡ nó đứng dậy, an ủi nó, chữa trị vết thương cho nó và giúp nó bước đi trở lại. Nếu bạn phạm tội, thì cũng đừng nhượng bộ tình cảm của mình, đừng nhìn những người xung quanh và chớ lắng nghe tiếng ma quỷ.

Bài học thứ hai: Hãy xưng tội lỗi mình ra. “Vì tôi sẽ xưng gian ác tôi ra, tôi buồn rầu vì tội lỗi tôi” (c.18). Đa-vít đã không nói: “Tôi buồn rầu vì tôi phải đang chịu đựng đau đớn do tội lỗi tôi gây ra”, hoặc: “Tôi buồn rầu vì những hậu quả phạm tội của tôi”. Nhưng ông nói thế này: “Tôi buồn rầu vì tôi đã phạm tội”.

Bài học thứ ba: Hãy tin cậy nơi Đức Chúa Trời. “Đức Giê-hô-va ơi! Xin chớ lìa bỏ con, Đức Chúa Trời con ôi! Xin chớ cách xa con. Chúa ôi! Chúa là sự cứu rỗi con, hãy mau mau đến tiếp trợ con” (c.21,22). Đức Chúa Trời sẽ không lìa bỏ bạn. Ngài không thể lìa bỏ bạn Ngài đang làm chủ bạn, Ngài đã chuộc mua bạn, Ngài đã tạo dựng nên bạn và Ngài luôn ở trong bạn. Hãy để Ngài đến gần bạn và tái tạo bạn.

Sau khi sa vào tội lỗi, có thể bạn sẽ bị tấn công từ cả hai phía: tình cảm của chính bạn và ma quỷ. Bạn cần phải có lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, không nhượng bộ tình cảm mình và đừng lắng nghe ma quỷ. Thay vì thế, bạn hãy xưng tội mình ra với Cha yêu thương, tin cậy Ngài để Ngài khôi phục lại mỗi thông công giữa bạn với Ngài.

39. (Thi 39:1-13)

1. Đừng chỉ biện hộ mà thôi (Thi 39:1-6)

“Tôi câm, không lời nói, đến đôi lời lành cũng không ra khỏi miệng” (c.2). Thường thường, Đa-vít hay hát xướng, ban hành một mệnh lệnh nào đó hoặc lấy làm vui mừng trong Đức Giê-hô-va. Giờ đây, ông trở nên câm lặng. Tại sao thế? Tại vì Đức Chúa Trời quở mắng ông về tội lỗi ông đã phạm, và ông biết rằng ông nên giữ yên lặng tốt hơn là đi tranh luận với Ngài. Đôi khi, ngay lúc phạm tội, chúng ta chỉ muốn tranh luận mà thôi. Chúng ta nói lời xin lỗi thay vì xưng tội lỗi mình ra. Chúng ta đưa ra nhiều lý do biện hộ cho việc không thoát được sự cảm dỗ. Nhưng Đa-vít đã không làm như vậy. Ông giữ im lặng.

Tuy nhiên, khi Đa-vít đang ngẫm nghĩ, thì có điều gì đó khuấy động trong lòng ông: “Lòng tôi nóng nảy trong mình tôi, đương khi tôi suy gẫm, lửa cháy lên. Bây giờ lưỡi tôi nói: Hỡi Đức Giê-hô-va, xin cho con biết kết cuộc con ra sao, và số các ngày con là thế nào. Xin cho con biết mình mỏng manh là bao. Kìa, Chúa khiến ngày giờ con dài bằng bàn tay, và đời con như không trước mặt Chúa. Phải, mỗi người đầu đứng vững chỉ là hư không” (c.3-5). Khi Đa-vít suy tư, ngẫm nghĩ như vậy, ông học được hai bài học.

Thứ nhất, ông học về sự ngắn ngủi của cuộc sống. Câu 6 ghi: “Quả thật mỗi người bước đi khác nào như cái bóng; ai nấy đều rồi động luống công”. Điều này có nghĩa là người ta lấy làm bận khoăn lo lắng một cách vô ích, họ chỉ bước đi bằng hình thức bề ngoài mà thôi. Đa-vít nói: “Tôi không biết sự giả hình này rồi sẽ được kéo dài bao lâu nữa đây. Đời sống tôi chỉ như hơi thở ngắn ngủi”. Sự ngắn ngủi của cuộc sống cảnh tỉnh chúng ta không nên phung phí cuộc đời mình vào việc phạm tội.

Thứ hai, Đa-vít học về sự mong manh của mạng sống con người. “Xin cho con biết mình mỏng manh là bao” (c.4). Ông đang bảo chúng ta rằng: “Sự quan trọng không phải ở chiều dài mà là ở chiều sâu của cuộc sống”. Chúng ta mạnh mẽ bao nhiêu đi chăng nữa mà chỉ dựa vào sức chúng ta chứ không dựa vào sức Chúa thì sự mạnh mẽ ấy cũng chẳng có ý nghĩa quan trọng gì cả. Điều quan trọng chính là chúng ta cần phải đầu tư đời sống mình cho những gì còn lại đời đời.

Đừng tranh luận với Đức Chúa Trời. Cũng đừng đến với Ngài chỉ bằng lời xin lỗi mà thôi. Thay vào đó, bạn hãy đến thưa với Ngài: “Lạy Chúa, xin khiến đời sống con trở nên có giá trị cho Ngài”.

Đời sống thật là ngắn ngủi, vậy thì tại sao con người lại đem thì giờ quý báu của mình hi sinh cho việc phạm tội và cho sức mạnh hủy diệt của nó? Hãy đầu tư đời sống bạn vào cơ nghiệp còn lại đời đời của Đức Chúa Trời. Hãy nhận lãnh sức lực mỗi ngày từ Ngài. Nếu bạn phạm tội, thì mau xưng tội ra ngay và trở lại đầu tư đời sống bạn cho sự vinh hiển Đức Chúa Trời.

2. Niềm hy vọng sống (Thi 39:7-13)

Đa-vít hỏi: “Hỡi Chúa! Bây giờ con trông đợi gì? Sự trông cậy con ở nơi Chúa” (c.7). Đó là một câu hỏi hay. Bạn đang trông đợi gì vậy? Và bạn làm thế nào để đảm bảo rằng điều bạn đang trông đợi đã sắp sửa đến với bạn?

Đa-vít bảo niềm hi vọng của ông đặt nơi Đức Giê-hô-va. Từ “hi vọng” mà Thánh Kinh đề cập mang ý nghĩa là một sự chắc chắn trong tương lai. Đó chính là sự hình thành đức tin một cách chắc chắn. Đức tin, hy vọng và tình yêu thương phải luôn đi với nhau (1Co 13:1-13). Khi chúng ta đặt đức tin nơi Chúa chúng ta có quyền đòi hỏi các lời hứa của Ngài, và các lời hứa ấy sẽ đem đến cho bạn niềm hy vọng tương lai. Niềm hy vọng của một Cơ

Độc nhân không phải là một cảm xúc, chẳng hạn như là “Tôi hy vọng điều đó sẽ xảy ra”. Nó là một sự trông đợi lý thú bởi vì Chúa điều khiển tế trị tương lai. Khi Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Rỗi và cũng là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của bạn thì tương lai sẽ trở thành người bạn của bạn. Bạn không phải lo sợ nữa.

Tại sao niềm hy vọng này lại quá quan trọng như thế? Khi chúng ta mất hy vọng, chúng ta mất niềm vui ở hiện tại vì chúng ta không còn sự đảm bảo cho tương lai. Tôi đã từng chứng kiến cái cảnh ở bệnh viện khi một bác sĩ giải phẫu bước vào phòng bảo cho những người thân yêu của một bệnh nhân nọ biết rằng: “Tôi lấy làm tiếc, chúng tôi đã cố hết sức mình. Tuy nhiên, chẳng còn hy vọng gì nữa”. Cả căn phòng tràn ngập sự đau buồn. Chúng ta sống nhờ vào hy vọng. Nó lưu xuất sự sống trong lòng người. Và thậm chí nó còn hơn cả niềm xúc cảm lắng đọng bên trong con người. Nó chính là sự bảo đảm cho việc Đức Chúa Trời luôn luôn tế trị đời sống chúng ta, vì vậy chúng ta không có gì phải lo sợ cả.

Chúng ta đặt niềm hy vọng của mình trên nền tảng nào? Trên nền tảng là phẩm hạnh của Đức Chúa Trời. Chúng ta được sinh lại để bước vào niềm hy vọng sống (IPhi 1:3). Chẳng phải là một niềm hy vọng chết, thối rữa và bị tan ra từng mảnh mà là niềm hy vọng sống đang bám rễ sâu hơn vào nền tảng trên, đem lại nhiều bông trái ngọt ngào hơn. Ngày hôm nay, bạn sẽ có niềm vui, sự bảo đảm, sự khích lệ và sự phấn khởi nếu như bạn nhớ rằng bạn đang có một niềm hy vọng sống.

Niềm hy vọng tương lai của bạn được đặt trên các lời hứa trong Kinh Thánh. Bạn có sự đảm bảo trong tương lai của mình không? Bạn hãy kể ra những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn trong suốt năm qua. Chẳng hạn như là: những lời cầu nguyện được nhậm, các nhu cầu được đáp ứng và những phước khác. Đức Chúa Trời rất thành tín trong việc giữ lời hứa Ngài trong quá khứ cũng sẽ ban cho bạn niềm hy vọng cho tương lai chắc chắn.

40. (Thi 40:1-17)

1. Từ vũng bùn đến ban hát lễ (Thi 40:1-3)

Khi chúng ta trông đợi Chúa và tiếp tục trông đợi Ngài thì chẳng phải chúng ta rảnh rỗi đâu. Trong Thi Thiên này, Đa-vít kêu nài Giê-hô-va Đức Chúa Trời và cầu xin Ngài giúp đỡ: “Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm góm ghê, khỏi vũng bùn lầy, Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền” (c.2). Tiếp tục trông đợi Đức Giê-hô-va thật chẳng bỏ công vì có những gì Ngài sắp sửa làm cho chúng ta. Đó chẳng phải là sự vô công rồi nghề, mà cũng chẳng phải là sự tự mãn. Thay vì vậy, sự trông đợi lại là công việc thiêng liêng mong mỏi Đức Chúa Trời hành động. Và Ngài không bao giờ để chúng ta thất vọng.

Nói một cách tượng trưng, Đa-vít đã rơi xuống một cái hầm góm ghê. Ông đang bị ngập ngụa trong vũng bùn. Nhưng, ông vẫn tiếp tục trông đợi Đức Giê-hô-va. Và Ngài không chỉ kéo ông lên khỏi hầm mà còn đặt để ông trên hòn đá và làm cho ông đứng lên vững vàng. Ngài phán: “Hỡi Đa-vít, ta sẽ đem con ra khỏi vũng bùn như nhớt và xếp con vào trong ban hát lễ”. “Ngài để môi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi”(c.3).

Bạn có đang tiếp tục chờ đợi Chúa không? Bạn có đang cầu xin điều gì đó và hỏi Ngài: “Chúa ôi! Khi nào Ngài sẽ làm điều này? Khi nào Ngài sẽ hành động?” Hãy nhớ, sẽ có một ngày, sự cầu xin của bạn sẽ hoá thành sự hát xướng ngợi khen. Sự chìm xuống của bạn sẽ trở thành sự đứng lên. Sự sợ hãi của bạn sẽ biến thành sự an ninh, bình an khi Ngài đặt để bạn trên vàng đá. Chỉ cần tiếp tục trông đợi Chúa. Ngài là Đấng rất kiên nhẫn đối với bạn.

Vậy, tại sao bạn lại không nhẫn nhục đối với Ngài và để Ngài hành động vào đúng thời điểm của Ngài.

Việc trông đợi sự giúp đỡ của Chúa đôi khi đẩy bạn đến với các giới hạn. Nhưng hãy lấy làm yên ủi cho bạn khi bạn biết rằng trong khi bạn đang tiếp tục trông đợi Ngài, thì Ngài thực hiện mục đích của Ngài trên đời sống bạn.

Có phải bạn đang ở hoàn cảnh khó khăn và đang trông đợi Chúa làm điều gì đó cho bạn? Hãy trao gánh nặng cho Chúa và phó thác cho Ngài hành động, Ngài sẽ không bao giờ làm bạn thất vọng khi bạn tiếp tục trông đợi Ngài.

2. Một cái nhìn mới (Thi 40:4-5)

Khi chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời, chúng ta nhận lãnh được những ơn phước nào?

Thứ nhất, chúng ta bắt đầu nhìn thấy được cuộc sống theo cái nhìn của Đức Chúa Trời, hãy xem câu 4: “Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo hoặc kẻ xây theo sự dối trá”. Khi chúng ta bước đi bằng đức tin, Chúa sẽ ban cho chúng ta sự sáng suốt, tinh tường. Chúng ta sẽ nhìn thấy thế giới thật rõ ràng hơn. Nhưng đó chẳng phải là tất cả.

Chúng ta cũng bắt đầu ngưỡng mộ công việc của Đức Chúa Trời. “Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời con, công việc lạ lùng Chúa đã làm” (c.6). Ngài luôn luôn làm việc vì có chúng ta. Ro 8:28 là một sự thật. “Mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định”.

Câu 5 tiếp tục: “Và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng con thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa. Nếu con muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được”. Chúng ta không chỉ bắt đầu nhìn thấy và ngưỡng mộ công việc Chúa mà vẫn còn bắt đầu vui mừng về Lời Ngài và suy gẫm các ý tưởng Ngài. Khi chúng ta tin cậy Chúa thì Lời Ngài trở nên quý báu đối với chúng ta, bởi vì “đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe là khi lời của Đấng Christ được rao giảng” (Ro 5:17).

Đừng tin cậy vào chính mình hoặc vào hoàn cảnh của mình. Hãy tin cậy Chúa. Khi bạn trao tất cả mọi gánh nặng cho Ngài, bạn sẽ có một cái nhìn mới. Bạn sẽ nhìn thấy cuộc sống theo cách nhìn của Đức Chúa Trời, bạn sẽ ngưỡng mộ công việc Ngài làm, vui mừng về Lời Ngài. Hiện tại, Đức Chúa Trời có phải là Đấng đáng tin cậy của bạn không?

3. Mấu chốt của vấn đề (Thi 40:6-8)

“Hỡi Đức Chúa Trời con, con lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa. Luật pháp Chúa ở trong lòng con” (c.8). Hãy suy gẫm câu nói này. Ý muốn của Đức Chúa Trời không phải là những gì chúng ta buộc phải thực hiện. Đó là điều chúng ta đón nhận và lấy làm vui thoả. Ý muốn của Ngài là sự biểu lộ tình yêu thương Ngài. Ngài bày tỏ nhiều điều và thực hiện nhiều việc chẳng phải vì Ngài ghét chúng ta nhưng là vì Ngài yêu thương chúng ta. Chẳng phải lúc nào chúng ta cũng hiểu được ý muốn Ngài. Thậm chí, đôi khi chúng ta còn tưởng rằng Ngài lìa bỏ chúng ta. Nhưng chúng ta hãy yêu mến ý muốn Ngài. Nếu lòng chúng ta ưa thích ý muốn Chúa thì chúng ta sẽ đến gần tâm lòng Ngài.

Lời Chúa tiết lộ ý muốn Ngài. Khi Lời Chúa ở trong lòng chúng ta, thì ý muốn Ngài cũng sẽ ở trong lòng chúng ta khiến chúng ta vâng lời Ngài một cách toàn tâm toàn ý. Phao-

lô ghi nhận điều này trong Eph 6:6 “lấy lòng tốt làm theo ý muốn Đức Chúa Trời”. Nếu chúng ta chỉ theo Chúa bằng lý trí mà thôi thì có thể lắm chúng ta sẽ trở thành những tên đầy tớ ngoan ngoãn, cần cù chỉ lo làm việc theo bổn phận. Hoặc chúng ta sẽ trở thành những đứa con biết vâng lời nhưng chẳng có lòng yêu thương kính mến Cha chúng ta.

Kết quả là: chúng ta được vui thoả trong ý muốn Đức Chúa Trời. Quả thật, mấu chốt của mọi vấn đề chính là tấm lòng.

Bởi vì ý muốn Đức Chúa Trời phát nguyên từ tấm lòng Ngài, cho nên chúng ta có thể đáp lại ý muốn ấy một cách đầy xúc cảm và chan chứa tình yêu. Bạn có kinh nghiệm về ý muốn Đức Chúa Trời chưa? Bạn có lấy làm vui thoả trong ý muốn Chúa không? Hãy đặt luật pháp của Đức Chúa Trời vào lòng bạn để bạn có thể nhận biết được ý muốn Ngài và làm theo ý muốn ấy.

4. Ai đang nghĩ đến bạn vậy? (Thi 40:9-17)

Có một cậu bé hỏi bố nó: “Bố ơi! Đức Chúa Trời thường nghĩ về điều gì thế?” Đây là một câu hỏi rất thâm thúy. Xét cho cùng, nếu Đức Chúa Trời là Đấng biết mọi sự cả trong quá khứ, hiện tại lẫn tương lai – vậy thì Ngài còn phải nghĩ về điều gì nữa? Theo câu 17, thì Đức Chúa Trời đang nghĩ về bạn và tôi. “Còn tôi là khốn cùng và thiếu thốn”, Đa-vít nói: “dầu vậy, Chúa tưởng đến tôi”.

Đức Chúa Trời nghĩ đến chúng ta một cách riêng tư. Ngài không cần phải nghe người khác kể về chúng ta. Ngài cũng chẳng cần phải sai một đoàn thiên sứ đến điều tra các cảm xúc, các nan đề, những nguyên nhân đưa đến các sự thất bại hoặc những nhu cầu của chúng ta. Đức Chúa Trời biết chúng ta một cách riêng tư và Ngài còn biết rõ danh tánh chúng ta nữa. Tôi luôn được khích lệ khi đọc Thánh Kinh biết rằng Đức Chúa Trời gọi dân sự Ngài bằng chính tên của họ. Ngài biết chúng ta còn rõ hơn cả những bạn bè gần gũi nhất hoặc những người bà con thân thích của chúng ta biết về chúng ta. Ngài biết chúng ta cần gì và điều gì đang quấy rầy chúng ta hiện nay.

Đức Chúa Trời nghĩ đến chúng ta trong sự yêu thương. Ngài không bao giờ có những ý tưởng xấu xa khi nghĩ về chúng ta. Ngài không phải là một cảnh sát đang tìm kiếm bắt chúng ta. Không, Cha chúng ta ở trên thiên đàng luôn nghĩ đến chúng ta trong sự yêu thương, đó cũng là cái cách mà các bậc cha mẹ ở thế gian này vẫn thường có khi họ nghĩ đến con cái mình.

Đức Chúa Trời nghĩ đến chúng ta một cách sâu sắc. Ngài có chương trình hoàn hảo cho đời sống chúng ta. Đa-vít nói: “Đức Giê-hô-va sẽ làm xong việc thuộc về tôi” (Thi 138:8). Ngài cũng sẽ làm như thế trong ngày hôm nay. Chúng ta không nhìn thấy tất cả những mảnh vỡ và chúng đã được sắp xếp lại với nhau vừa vẹn ra sao, nhưng Cha chúng ta đã làm được việc ấy và đó chính là tất cả mọi vấn đề.

Không có điều gì có thể che đậy mắt Đức Chúa Trời. Việc không đi trong ý muốn Chúa có thể trở thành nguyên nhân chính đưa đến những sự kết án và các nỗi sợ hãi. Ngài biết tội lỗi sẽ dẫn chúng ta đi đến đâu. Vì vậy, chúng ta hãy bước đi với Chúa và thưa rằng: “Cha ơi! Con xin tạ ơn Ngài vì Ngài luôn nghĩ đến con. Con cũng sẽ luôn nghĩ đến Ngài”.

Đức Chúa Trời biết bạn rất rõ. Ngài không chỉ biết tên của bạn mà còn biết cả mọi nhu cầu của bạn nữa. Ngài biết điều gì là tốt nhất đối với bạn và Ngài luôn làm điều tốt cho bạn. Bạn luôn luôn ở trong tâm trí Đức Chúa Trời. Còn Ngài có luôn ở trong tâm trí của bạn không? Hãy quyết tâm hiểu biết Ngài tường tận hơn.

41. BẢN CHẤT CON NGƯỜI BẠN THẾ NÀO? (Thi 41:1-13)

Lần cuối cùng bạn được nghe diễn giả hoặc giáo viên Trường Chúa nhật giảng về tính thanh liêm là vào khi nào vậy? Tôi hy vọng nó mới xảy ra đây thôi, bởi vì tính thanh liêm là một phần quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân. Để có tính thanh liêm có nghĩa là phải có nhân cách. Tính thanh liêm chân thật đối nghịch với tính dối trá hai lòng. Một người có tính giả trá, hai lòng chính là kẻ giả hình, là kẻ lừa đảo. Tính thanh liêm ngay thật còn có nghĩa là một lòng một dạ hầu việc phục vụ một chủ mà thôi. Nghĩa là nó không bị phân rẽ, không hay thay đổi.

Đa-vít viết: “Nhơn vì sự thanh liêm con, Chúa nâng đỡ con, lập con đứng vững ở trước mặt Chúa đời đời” (c.12). Đức Chúa Trời biết chúng ta qua phẩm hạnh, bản chất bên trong con người của chúng ta. Còn con người thế gian thì xét đoán chúng ta dựa vào hành vi cư xử bề ngoài của chúng ta. Khi chúng ta lưu tâm đến hành vi cư xử bề ngoài của chúng ta nhiều hơn là lưu tâm đến phẩm hạnh bản chất bên trong thì hành vi cư xử bề ngoài của chúng ta sẽ bắt đầu dẫn đưa chúng ta đi vào con đường lầm lạc. Hành vi cư xử bề ngoài và danh tiếng có mối liên hệ với nhau rất gần, nhưng chẳng có cái nào đảm bảo đem lại một bản chất tốt. Ví dụ, người Pha-ri-si có danh tiếng tốt nhưng bản chất họ lại xấu xa. Đức Chúa Trời nhìn biết chúng ta. Ngài biết chúng ta rất rõ. Ngài phán: “Hãy đặt ta lên hàng đầu trong đời sống con”.

Không những Chúa nhìn thấy chúng ta, mà chúng ta cũng nhìn thấy Ngài. “Lập con đứng vững ở trước mặt Chúa đời đời” (c.12). Điều khiến chúng ta sống thanh liêm ngay thật chính là: biết rõ rằng chúng ta đang bước đi, đang sống, đang suy nghĩ và trò chuyện trước mặt Đức Chúa Trời. Khi chúng ta kính sợ Chúa, chúng ta sẽ không còn phải sợ hãi điều gì nữa. Nếu chúng ta bước đi trong sự thanh liêm ngay thật và lương thiện, nếu chúng ta tránh sự giả trá hai lòng và sự giả hình thì chúng ta có thể đương đầu với bất cứ việc gì. Đa-vít có khả năng đối chọi với tất cả các kẻ thù nghịch ông bởi vì ông sống thanh liêm ngay thật. Ông cầu nguyện rằng: “Xin khiến con một lòng kính sợ danh Ngài” (Thi 56:11). Vì tính thanh liêm ngay thật là đức tính trọn vẹn, nên nó giúp chúng ta có thể cùng chung sống với nhau.

Ngay hôm nay, chúng ta hãy bước đi trong sự thanh liêm ngay thật trước mặt Đức Chúa Trời.

Đừng quá quan tâm đến danh tiếng và hành vi cư xử bề ngoài của mình là điều sẽ khiến bạn thất bại khi bạn cố giữ gìn phẩm hạnh của bạn, bởi vì bạn không thể che giấu Đức Chúa Trời điều gì. Bản chất con người bạn thế nào? Bạn có hết lòng hết ý hầu việc và phục vụ Chúa Giê-xu duy nhất hay không?

42. BẠN ĐANG SÒN LÒNG CHĂNG? (Thi 42:1-11)

Trong Thi 42:1-11, tác giả hỏi hai lần rằng: “Hỡi linh hồn ta, vì sao ngươi sòn ngã và bòn chòn trong mình ta”. Có lẽ bạn cũng đã hỏi những câu tương tự như vậy. Tại sao chúng ta lại bỏ ra nhiều giờ, đôi khi còn bỏ ra nhiều ngày, nhiều tuần lễ để buồn chán, ngã lòng và thất vọng? Có đôi lúc chúng ta không mạnh mẽ sung sức nhất. Tôi nghĩ đến tiên tri Ê-li, người đã từng nếm trải gian nguy trên núi Cạt-mên khi ông đánh bại các tiên tri của Ba-anh, và Đức Chúa Trời đã giáng lửa từ trời xuống. Lúc mọi sự đã kết thúc, ông trở nên mệt mỏi. Trạng thái thần kinh ông căng thẳng đến độ suy nhược khiến ông sòn lòng tháo chạy.

Ông cần ăn uống và ngủ nghỉ, vì thế Đức Chúa Trời sai thiên sứ mang thức ăn đến cho ông và để ông nghỉ ngơi.

Lắm lúc, sự chán nản của chúng ta lại chính là mưu kế của Sa-tan. Quỷ vương đang phóng nhiều mũi tên vào chúng ta. Và thay vì cầm lấy cái khiên đức tin giương ra chống đỡ, chúng ta lại quy xuống không tin cậy Đức Chúa Trời nữa. Những mũi tên phóng này bắt đầu đốt cháy sự chán nản và sự ngã lòng trong đời sống chúng ta. Thịnh thoảng, sự chán nản của chúng ta xuất phát là sự phạm tội vì có tội lỗi không được xưng ra. Nhưng có lúc nó chỉ là nỗi buồn rầu do hoàn cảnh. Có thể ấy là lúc bạn bị mất mát một người thân hoặc một người bạn nào đó chẳng hạn. Lại có khi, chúng ta cảm thấy mình suy sụp, yếu đuối và mọi thứ dường như chấm hết.

Vậy, phương thuốc nào dùng để chữa trị cho tất cả các tình trạng này? “Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa, vì nhờ mặt Ngài, bèn được cứu rỗi” (c.5). Bạn sẽ có một tương lai đảm bảo trong Đức Chúa Giê-xu Christ. Nhưng điều tốt nhất vẫn chưa đến. Hãy hy vọng nơi Đức Chúa Trời và khởi sự ngợi khen Ngài. Tác giả Thi Thiên nói: “Ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa”. Nhưng, đừng trì hoãn! Hãy mau khởi sự ngợi khen Ngài ngay bây giờ. Tôi đã khám phá ra rằng khi tôi mất can đảm, ngã lòng thì điều tốt nhất tôi phải làm lúc ấy là ngợi khen Chúa ngay. Sự ngợi khen là phương thuốc công hiệu nhất để chữa lành cõi lòng tan nát đau thương. Tác giả Thi Thiên ngợi khen Đức Giê-hô-va vì “nhờ mặt Ngài, bèn được cứu rỗi”. Cho dù bạn cảm thấy như thế nào hoặc hoàn cảnh nào đến với bạn, nếu như bạn tìm kiếm mặt Đức Chúa Trời rồi bạn sẽ nhận thấy rằng Ngài đang mỉm cười với bạn.

Bạn đối phó với sự sồn lòng bằng cách nào? Nếu sự sồn lòng nao núng ấy xuất phát từ sự phạm tội do tội lỗi không được xưng ra, thì chắc chắn bạn cần phải ăn năn và cầu xin sự tha thứ. Nói chung, phương thuốc chữa trị sự sồn lòng thất chí chính là hãy hy vọng nơi Đức Chúa Trời và ngợi khen Ngài. Bạn đặt hy vọng nơi Chúa là một việc làm hết sức căn bản vì Ngài luôn luôn thành tín đối với Lời Ngài.

Bạn đang ngã lòng chẳng? Có thể bạn không có đủ khả năng thay đổi hoàn cảnh mình nhưng bạn có thể ngợi khen Đức Chúa Trời.

43. (Thi 43:1-5))

1. Dẫn dắt và bảo vệ (Thi 43:1-5)

Tất cả chúng ta đều có nhiều lúc cảm thấy rằng dường như Đức Chúa Trời đã lia bỏ chúng ta, ma quỷ như thể đang chiến thắng còn chúng ta thì đang thất bại. Nhưng những lúc như thế thì tác giả Thi Thiên lại cầu nguyện: “Cầu Chúa phát ánh sáng và sự chơn thật của Chúa ra” (c.3). Những lời này nói lên rằng Đa-vít rất khát khao muốn biết và thực hiện ý muốn Đức Chúa Trời. Ông chẳng có chút thời gian thảnh thơi.

Tôi thích những từ ánh sáng và sự chơn thật. Chúng ta hiện đang sống trong thế gian đầy dẫy đen tối về tâm linh và suy đồi về đạo đức luân lý. “Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng, và không đến cùng sự sáng” (Gi 3:20). Thế gian chúng ta đang sống không chỉ đắm chìm trong sự tối tăm mà còn ngập ngụa trong sự giả trá, lừa dối. Người ta ưa thích và tin vào những lời nói dối. Mark Twain từng nói rằng lời nói dối thường chạy quanh thế giới này trong khi lẽ thật đang phủ trên đôi ủng của nó! Nhưng, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta ánh sáng và lẽ thật để dẫn dắt, che chở bảo vệ chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện như vậy: “Ồ! Con cầu xin Chúa phát ánh sáng và sự chơn thật của Chúa ra”.

Vậy, chúng ta sẽ tìm thấy ánh sáng và lẽ thật của Đức Chúa Trời ở đâu? Chính là ở trong Lời Ngài. “Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi, là ánh sáng cho đường lối tôi” (Thi 119:105). Lời Chúa là lẽ thật. “Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh. Lời Cha tức là lẽ thật” (Gi 17:17). Lời Chúa dẫn dắt con cái Ngài đi trên con đường Ngài chọn. Và con đường đó cuối cùng sẽ dẫn đến chỗ Ngài. “Nó (ánh sáng và lẽ thật) sẽ dẫn con đưa con đến núi thánh và nơi ở của Chúa” (c.3). Tác giả Thi Thiên đang nói về nơi toạ lạc đền thờ để thờ phượng Chúa và nhà của Ngài. Khi chúng ta sống theo ý muốn Chúa, thì chúng ta sẽ thấy mình đang ẩn náu ở trong nhà Ngài.

Bạn hiện đang sống trong thế gian tối tăm và giả trá. Nhưng Lời Chúa nói rằng Đức Chúa Trời có hứa dẫn dắt và che chở bảo vệ bạn. Thánh Kinh là một kho báu tâm linh. Nếu không có nó, bạn sẽ sớm bị lạc đường và dễ bị tấn công. Bạn có cảm nhận được sự chân thật trong Lời Chúa hằng ngày không? Nếu bạn chưa cảm nhận được, thì hãy bắt đầu lên chương trình suy gẫm Thánh Kinh mỗi ngày.

2. Ra khỏi vực sâu (Thi 42:1-43:5)

Khi nào bạn cảm thấy muốn buông xuôi, bỏ cuộc thì hãy đọc những Thi Thiên này. Đa-vít trình bày sự tương phản của cuộc sống đầy thăng trầm. Thứ nhất, ông đối chiếu đồng vắng với đền thờ (Thi 42:1-4). Ông đang khao khát Đức Chúa Trời. Thực tế, ông cũng rất khát vì ông đã dùng nước mắt mình làm đồ ăn. Chúng ta cũng có những cảm xúc tâm linh như vậy: nếm biết, nghe và thấy. Khi tâm hồn bạn khát khao Đức Chúa Trời hằng sống, bạn sẽ không thoả lòng với những gì thay thế Ngài. Đừng nuôi sống mình bằng các cảm xúc bởi vì nếu bạn làm thế có thể bạn sẽ tự đầu độc chính bạn.

Tác giả Thi Thiên hồi tưởng về đền thờ. Chẳng có gì sai trái cả khi bạn nhớ lại những kỷ niệm xa xưa mà bây giờ bạn không thể nào sống lại với dĩ vãng nữa. Có thể các kỷ niệm ấy chẳng khích lệ bạn được gì hoặc nó cũng chẳng làm bạn nản lòng. Hãy để chúng làm cái bánh lái dẫn bạn đi chứ đừng để chúng làm chiếc neo giữ bạn ở lại. Chúng ta tìm thấy câu trả lời ngắn gọn của Đa-vít trong 42:5. Chúng ta hay tiếc nuối quá khứ vì chúng ta muốn làm như vậy, còn câu Thánh Kinh này dạy chúng ta hãy đặt niềm hy vọng nơi Đức Chúa Trời.

Thứ hai, Đa-vít đối chiếu các gò cao và những vực sâu (Thi 42:6,7). Ông đang trải qua rất nhiều xúc động khi ông chạy trốn từ đỉnh núi cao xuống thung lũng. Rồi sau đó sóng gió lại cuốn lên phủ lấy ông. Có bao giờ bạn cảm thấy như thể mình đang sắp bị chết đuối chưa? Chúa Giê-xu đã trải qua cảm giác đó rồi (Mat 20:22). Khi bạn cầu nguyện, thì hãy thành thật với Đức Chúa Trời, nói cho Ngài biết cảm nghĩ thật sự của bạn thế nào. Hãy nhớ rằng Chúa Giê-xu biết rất chính xác cảm xúc của bạn, và Ngài cũng hiểu rõ mọi từng trải cuộc sống.

Thứ ba, tác giả Thi Thiên đối chiếu ngày và đêm (Thi 42:8). Đây là câu then chốt của 42:1-43:5. Đôi khi, chúng ta sống trong bóng tối vì có tội lỗi. Còn Đa-vít ở trong bóng tối vì lý do ông đang trải qua một thời kỳ khó khăn. Chúng ta cũng đã gặp những thời kỳ khó khăn như thế. Đức Chúa Trời cai trị trên cả ban ngày lẫn ban đêm (Giop 35:10) và đem lại bài ca giữa lúc đêm (Cong 16:25). Hãy nhớ tìm kiếm Đức Chúa Trời chứ không phải tìm kiếm chính mình. Hãy đặt hi vọng nơi Ngài rồi Ngài sẽ giúp đỡ bạn.

Những sự tương phản trong đoạn sách này chỉ ra rằng cuộc sống rất thăng trầm. Giả sử bạn đang sống trong những ngày tối tăm ắt hẳn bạn sẽ tìm thấy chính mình đang ở dưới vực sâu. Hãy can đảm lên vì Chúa Giê-xu hiểu rõ cảm xúc bạn thế nào. Có phải bạn đang

trải qua thời kỳ đen tối chẳng? Bạn hãy nhớ đến những sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời trong quá khứ, Ngài cũng sẽ thành tín giúp đỡ bạn ngay trong hiện tại. Hãy làm cho đời sống tâm linh bạn hoà nhịp với Ngài và đặt lòng hi vọng nơi Ngài.

44. (Thi 44:1-26)

1. Một lịch sử vẻ vang biết bao! Thi 44:1-8)

Càng lớn tuổi, chúng ta lại càng có xu hướng thích nói chuyện về đề tài “những ngày xưa đẹp đẽ”. Ất hẳn tác giả Thi Thiên đang lắng nghe một cuộc thảo luận như thế bởi vì ông viết: “Hỡi Đức Chúa Trời, lỗ tai chúng con có nghe, tổ phụ chúng con đã thuật lại công việc Chúa đã làm trong đời họ” (c.1).

Rồi ông tiếp tục mô tả lại Đức Chúa Trời đã đánh đuổi các dân khác ra sao, thiết lập quốc gia Y-sơ-ra-ên thế nào. Khi dân Do Thái ôn lại lịch sử dân tộc mình, họ thường ôn lại lần lượt từng phép lạ đã xảy ra với họ: sự giải phóng ra khỏi xứ Ai Cập, rẽ Biển Đỏ, mở con đường xuyên qua đồng vắng, đánh bại các kẻ thù địch hung bạo, rẽ sông Giô-đanh, và chinh phục miền Đất Hứa. Thật là một trang sử hào hùng biết bao!

Không chỉ những ngày xưa mới là những ngày đẹp đẽ. Mà ngày nay, chúng ta cũng có thể có được những ngày tuyệt vời như vậy. Vâng, Đức Chúa Trời đã thực hiện nhiều công việc vĩ đại cho dân tộc Y-sơ-ra-ên. Chúng ta phải luôn ghi nhớ các công việc quyền năng của Ngài, kể cả những điều lớn lạ mà Ngài đã làm trên Hội Thánh Ngài được ghi nhận trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ. Và Ngài vẫn còn tiếp tục thực hiện nhiều việc kỳ diệu cho dân sự Ngài ngày hôm nay. Khi nào bạn sồn lòng sa ngã và cảm thấy mọi thứ dường như trở nên tồi tệ, thì bạn hãy mau ngồi lại suy gẫm về những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn trước đó. Điều ấy sẽ khích lệ tâm hồn bạn hướng đến sự ngợi khen và sự ngưỡng vọng Chúa.

Đa-vít nói: “Hỡi Đức Chúa Trời, Chúa là Vua của con” (c.4). Khi Đức Chúa Trời làm Vua chúng ta, Ngài sẽ thực hiện nhiều phép lạ trên đời sống chúng ta một cách quyền năng tương tự như Ngài đã từng làm đối với Môi-se, Giô-suê và Đa-vít: “Hỡi Đức Chúa Trời, Ngài là Vua của con, Ngài đã chỉ huy đánh thắng trận cho Gia-cốp. Nhờ Ngài chúng con sẽ đánh ngã kẻ thù địch của chúng con... Ngài đã giải cứu chúng con khỏi kẻ thù nghịch của chúng con” (c.4,5,7). Chúng ta không chỉ sống với các kỷ niệm của những ngày xưa cũ đẹp đẽ mà thôi. Lời hứa của Đức Chúa Trời đến nay vẫn còn có giá trị. Ngày hôm nay bạn hãy đặt lòng tin cậy Ngài và tôn thờ Ngài làm Vua đời sống bạn.

Lịch sử dân Y-sơ-ra-ên là một bằng cứ ghi lại dấu tích về sự thành tín của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đấng đã làm nhiều phép lạ trên dân Y-sơ-ra-ên vẫn sẽ còn thực hiện nhiều điều lớn lạ trên con dân Ngài ngày hôm nay. Có phải bạn đang hoài niệm về những ngày xưa đẹp đẽ chẳng? Đừng sống trong sự nuối tiếc quá khứ. Hãy tin cậy Đức Chúa Trời để Ngài có thể thực hiện những điều mới mẻ trên đời sống bạn

2. Chiến thắng nay còn đâu? (Thi 44:9-16)

Dân tộc Y-sơ-ra-ên trong những ngày khởi đầu của họ đã gặt hái hết chiến thắng này đến chiến thắng khác. Đức Chúa Trời giải phóng họ khỏi Ai Cập. Kế đó, Ngài dẫn họ băng qua đồng hoang rùng rợn và đem họ vào miền Đất Hứa một cách huy hoàng. Tại đó, họ đánh bại hết dân này đến dân khác.

Nhưng tác giả Thi Thiên lại đang lo lắng rằng dân sự Đức Chúa Trời sẽ không còn gạt hái các thắng lợi nữa. “Song, nay Chúa đã từ bỏ chúng con làm cho chúng con bị nhuốc nhơ, Chúa chẳng còn đi ra cùng đạo binh chúng con nữa. Chúa khiến chúng con lui lại trước mặt cừu địch, và kẻ ghét chúng con cướp lấy của cho mình” (c.9,10). Đa-vít rất bối rối và sững sốt. Tại sao lúc bấy giờ Ngài không thực hiện những việc Ngài từng làm cho dân sự Ngài cách đây nhiều thế kỷ? Ông mô tả dân sự giống như những con cừu đang bị giết thịt, còn những con cừu nào không bị giết thịt thì bị tan lạc. Dân sự đang bị bán đi như những món hàng ngoài chợ. “Chúa làm cho chúng con thành vật ô nhục cho kẻ lân cận chúng con, làm đồ nhạo báng và một sự chê cười cho những kẻ ở xung quanh” (c.13).

Tại sao lại xảy ra như vậy? Tại vì dân sự Đức Chúa Trời nổi loạn chống nghịch Ngài. Họ không thềm lắng nghe Lời Ngài và cũng không lưu tâm đến sứ điệp của các đấng tiên tri. Suốt 40 năm dài, tiên tri Giê-rê-mi đã kêu gọi, khẩn nài dân sự ăn năn. Ô, vậy họ là những người có đạo! Đền thờ lúc bấy giờ đầy ắp những công việc hoạt động: Mỗi ngày càng có nhiều người tham gia phục vụ, và cũng có thêm nhiều lễ vật tế lễ được dâng lên. Đó là một thành quả lớn lao nhưng lại chẳng phải là sự thờ phượng thật. Người dân Y-sơ-ra-ên đã biến nhà Chúa thành hang ổ của bọn trộm cướp mà đáng lý ra nhà Ngài phải là một đền thờ cầu nguyện. Và bởi vì dân sự Ngài nổi loạn chống nghịch Ngài, nên Ngài đã phải sửa phạt họ. Tuy nhiên, Ngài cũng đã tái lập họ.

Khi chúng ta nổi loạn chống nghịch Đức Chúa Trời, Ngài sẽ tha thứ nhưng Ngài phải sửa phạt chúng ta. Chúng ta phải gạt những gì mình đã gieo. Rằng “Nay Chúa đã từ bỏ chúng con” (c.9) nhưng chẳng phải mãi như thế. “Ngài khiến chúng con trở thành trò cười giữa vòng các dân” (c.14) nhưng không phải như vậy luôn luôn. Đức Chúa Trời đã tái lập dân sự Ngài, và Ngài cũng sẽ tái lập chúng ta.

Khi bạn thờ ơ không lắng nghe Lời Đức Chúa Trời, ma quỷ sẽ dùng những lời dối trá dụ dỗ bạn. Hễ bạn sa vào tội lỗi, nổi loạn chống nghịch Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ sửa phạt bạn. Hãy sống đời sống đức thắng. Hãy nuôi dưỡng đời sống mình bằng lễ thật của Lời Đức Chúa Trời và ở trong mối tương giao gần gũi với Ngài.

3. Đức Chúa Trời có buồn ngủ không? (Thi 44:17-26)

Có bao giờ bạn nghĩ rằng Đức Chúa Trời buồn ngủ? Và có vẻ như là Ngài không quan tâm đến những nan đề, và khó khăn của bạn. Hoặc bạn cảm thấy dường như Ngài chẳng lắng nghe lời cầu nguyện của bạn. Tác giả của Thi 44:1-26 đã có một cảm nhận tương tự như vậy khi ông lâm vào hoàn cảnh khó khăn của mình. Ông viết: “Chúa ôi! Con xin Ngài tỉnh dậy. Có sao Ngài lại ngủ? Con xin Ngài chỗi dậy. Đừng từ bỏ chúng con mãi mãi. Tại sao Ngài giấu mặt? Ngài quên nỗi hoạn nạn và sự hà hiếp mà chúng con đang phải chịu... Xin Chúa chỗi dậy giúp đỡ chúng con” (23:1-6 24:1-10 26:1-12).

Đức Chúa Trời không hề ngủ! Cảm nhận của chúng ta tất nhiên không thể nào phản ánh đúng sự thật. 121:4 nói rằng Đức Chúa Trời - Đấng gìn giữ dân Y-sơ-ra-ên – là Đấng không hề chợp mắt, không hề ngủ. Ngài luôn luôn thận trọng và tỉnh táo. Các bà mẹ của chúng ta thường học cách ngủ với một lỗ tai luôn sẵn lắng nghe. Khi chúng ta kêu khóc, họ liền có mặt giúp đỡ chúng ta ngay. Còn Đức Chúa Trời chẳng hề ngủ chút nào cả, hai lỗ tai của Ngài luôn lắng nghe. “Mắt Đức Giê-hô-va đoái xem người công bình, và lỗ tai Ngài nghe tiếng kêu cầu của họ” (34:15).

Đức Chúa Trời luôn tỉnh thức, Ngài lưu tâm đến các nhu cầu của chúng ta. Vậy tại sao Ngài lại không làm một vài điều gì đó? Ngài thường chờ đợi để thực hiện ý ấy khi nó đem

lại điều tốt nhất cho chúng ta và mang lại cho Ngài sự vinh hiển nhất. Sự trì hoãn của Đức Chúa Trời không phải là sự khước từ.

Bởi vì sự tính toán thời gian để hành động của Ngài rất chính xác, cho nên chúng ta hãy đợi, tin cậy Ngài và đừng lăm bằm. Thật dễ để lăm bằm, cần nhẫn. Nhưng chúng ta cần phải yên lặng chờ đợi trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy ngợi khen Ngài, bởi vì một ngày nào đó bạn sẽ nhìn lại và hiểu được lý do tại sao bạn đã phải đợi.

Đức Chúa Trời luôn lưu tâm đến các nhu cầu của bạn. Ngài hành động khi thấy hành động ấy sẽ đem lại điều tốt nhất. Sự trì hoãn của Ngài là một sự chuẩn bị. Bạn đang chờ đợi Ngài đáp lời kêu cầu của bạn chẳng? Hãy tin cậy nơi Chúa và kiên nhẫn chờ đợi Ngài. Ngài sẽ đáp lời bạn.

45. (Thi 45:1-17)

1. Lướt tới trong sự oai nghi (Thi 45:1-5)

Chúng ta thường nghĩ về Đức Chúa Giê-xu là Đấng nhân từ, khiêm nhu và hiền lành. Dĩ nhiên, đúng là như vậy. “Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường” (Mat 11:20) là lời do chính Ngài nói ra khi Ngài mời gọi chúng ta đến với Ngài. Nhưng Ngài cũng là một người đi chinh phục. Tác giả Thi Thiên nói về Ngài rằng: “Hỡi Đấng mạnh dạn, xin Ngài đeo gươm vào đai lưng cùng với sự vinh quang và oai phong lẫm liệt của Ngài. Xin Ngài mặc lấy sự oai nghi Ngài lướt tới một cách thẳng thắn vì có lẽ thật, sự hạ mình khiêm nhường và sự công bình của Ngài” (c.3,4). Điều này nghe có vẻ như chẳng phải đang nói đến một người thợ mộc hiền lành quê ở Na-xa-rét chút nào!

Có bao giờ bạn nhìn nhận Đấng Christ như là một Chiến sĩ mạnh dạn chưa? Thường thì chúng ta chỉ quan sát Chúa Giê-xu thông qua bốn sách Phúc Âm là những sách bày tỏ cho chúng ta biết Ngài như là một Thầy tót. Chúng ta thấy Ngài như là một Con người bình thường, là Thầy tót của Đức Chúa Trời đi giảng dạy cho mọi người. Còn ở đây, chúng ta bắt gặp Chúa như là một Đấng thẳng trận cùng với thanh gươm đang lướt tới trong sự oai nghi. Trên thập tự giá, Chúa Giê-xu đã đánh bại Sa-tan hoàn toàn. Ngài cũng đã đánh thắng thế gian. Ngài bảo các môn đồ Ngài: “*Hãy can đảm lên! Ta đã thắng thế gian rồi!*” (Gi 16:33). Và chắc chắn Ngài đã đắc thắng xác thịt. Cơ Đốc nhân phải gắn đời sống mình với các chiến thắng của Ngài. Chúng ta hãy đóng đinh đời sống xác thịt vào thập tự giá (Ga 2:20). Chúng ta phải được dây lên, bước đi trong một đời sống được đổi mới (Ro 6:4). Và Đấng Christ mong muốn bạn chiến thắng ngày hôm nay.

Trước hết, chúng ta phải khát khao chiến thắng. Có một số người chỉ thích đóng vai phụ bên lề chiến trường để rồi trở thành nạn nhân thay vì trở thành người chiến thắng đang xông lên phía trước. Vậy, hãy dò xét lòng mình và thưa rằng: “Lạy Chúa, con muốn nhận sự chiến thắng ngày hôm nay”.

Sau đó, chúng ta phải đầu phục Đấng Christ. Chúng ta chiến đấu chẳng phải vì chiến thắng nhưng chiến đấu từ chiến thắng. Bí quyết đơn giản để chiến thắng của đời sống Cơ Đốc nhân là gắn chính bản thân mình với Đấng Christ, tin cậy Ngài và bước theo Ngài. Rồi đây, chúng ta sẽ phải đương đầu với nhiều cuộc chiến, và chắc chắn rằng cũng có lúc chúng ta sẽ trượt chân té ngã. Nhưng hãy luôn ghi nhớ rằng Đấng Christ đang lướt tới trong sự oai nghi. Vậy tại sao bạn không lướt đi ngay cùng với Ngài bằng đức tin?

Chúa Giê-xu có một đời sống đặc thẳng, chúng ta có thể đứng vững với Ngài trong chiến thắng. Và muốn được như vậy, trước hết, chúng ta phải có sự khao khát chiến thắng, phải tự nguyện đầu phục Chúa. Bạn có phải là một chiến sĩ mạnh dạn không? Bởi đức tin, bạn hãy gắn đời sống mình với Đấng Christ và cùng chung hưởng chiến thắng của Ngài.

2. Ngôi công bình (Thi 45:6-12)

Bất cứ khi nào mọi sự quanh bạn đều nghiêng ngã, lung lay, còn bạn thì run sợ thì bạn hãy nhớ ngay đến điều này: Đức Chúa Trời đang ngự trên ngai Ngài là ngai mà Ngài rất xứng đáng được ngự. Chẳng hề có ai ban ngai ấy cho Ngài. Ngài cũng không phải mua nó. Ngài cũng chẳng phải đi chinh phạt các vương quốc thế gian để đoạt được nó. Đức Chúa Trời vĩnh hằng của chúng ta đang ngự trên ngai đời đời của Ngài. “Hỡi Đức Chúa Trời! Ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia!”.

Trong lịch sử loài người, có rất nhiều nhà cầm quyền cứ tưởng rằng ngôi nước họ sẽ trường tồn bất diệt. Thế nhưng, chúng đã bị ngã nghiêng mai một. Thực vậy, nếu chúng ta xem xét kỹ các sách lịch sử, chúng ta sẽ phát hiện ra ngay nhiều tên tuổi các bậc vua chúa, hoàng hậu đã đi vào lãng quên. Còn đối với Đức Chúa Giê-xu Christ thì chẳng phải như vậy. Ngôi Ngài không bị hư nát bởi sự tàn phá của thời gian. Đó là ngôi công bình và vĩnh cửu không bao giờ bị các cuộc tấn công của loài người lật đổ. Chúa chúng ta làm bất cứ điều gì cũng đúng cả. Ngài không bao giờ cai trị bất công, cũng không hề gây ra điều ác. Vương quyền của Ngài rất công bình, chính trực.

Nổi dậy đấu tranh chống lại vương quyền của Đức Chúa Trời là một việc làm ngu xuẩn, bởi vì nếu chúng ta làm thế tức là chúng ta chống lại những gì vĩnh cửu, công bình và thánh khiết. Đức Chúa Trời muốn cai trị đời sống chúng ta. Đó chính là lý do tại sao thật là quan trọng khi chúng ta quỳ xuống trước Chúa và thưa: “Con xin tôn Ngài làm Vua đời sống con. Ngài sẽ được vinh hiển”. Hãy để vương quyền đời đời của Đức Chúa Trời cai trị trên cuộc đời bạn ngày hôm nay.

Có bao giờ bạn nhận ra quyền năng và sự tế trị của Đức Chúa Trời trên đời sống bạn chưa? Một ngày nào đó, mọi đầu gối sẽ quỳ xuống trước Ngài (Phi 2:10). Bạn có biết rằng Đức Chúa Giê-xu là Chúa của các chúa, Vua của các vua không? Nếu bạn chưa biết điều ấy thì ngay bây giờ bạn hãy quỳ xuống trước Ngài và mời Ngài cai trị đời sống bạn.

3. Vẻ đẹp bên trong (Thi 45:13-17)

Thi 45:1-17 là một Thi Thiên nói về lễ cưới. Cô dâu được nói đến trong Thi Thiên này rằng: “Nàng là công chúa có vẻ đẹp bề trong thật lộng lẫy, xiêm y của nàng được dệt bằng vàng ròng” (c.13). Thường thì sau đám cưới, người ta hay hỏi: “Cô dâu đã mặc đồ gì vậy?”. Xiêm y cô dâu luôn thu hút sự chú ý của mọi người. Tuy nhiên, chúng ta hãy xem cô dâu đã mặc gì trong lễ cưới này. “Nàng là công chúa có vẻ đẹp bề trong thật lộng lẫy, xiêm y của nàng được dệt bằng vàng ròng”. Chúng ta mặc gì ở bên ngoài không quan trọng, quan trọng là chúng ta đã mặc gì ở bên trong. Đức Chúa Giê-xu Christ muốn cô dâu của Ngài tức là dân sự Ngài phải có vẻ đẹp bề trong.

Chúng ta kết hôn với Chúa Giê-xu Christ chẳng phải vì chúng ta yêu Ngài, nhưng vì Ngài yêu chúng ta. Trước khi chúng ta nghĩ về Ngài thì Ngài đã nghĩ về chúng ta. Vì tình yêu thương, Ngài đã mua chúng ta và đến với chúng ta. Khi tôi cử hành một lễ cưới nào đó, thường thì tôi không hỏi cô dâu và chú rể rằng: “Hai bạn có hiểu nhau không?” hoặc “Hai bạn có luôn nghĩ về nhau không?” Nhưng tôi hay hỏi thế này: “Hai bạn sẽ phó thác

đời mình cho nhau chứ?” Cũng vậy, việc chúng ta tin cậy, phó thác cho Chúa Giê-xu Christ để được cứu rỗi chính là một hành động của ý chí. Chúng ta không đủ trí khôn để nghĩ về Chúa Giê-xu hoặc hiểu biết Ngài. Chúng ta nên thưa với Ngài: “Con xin phó thác cho Ngài”. Hãy đọc trong sách Khải Huyền: “Hễ ai muốn thì hãy để người ấy đến nhận nước sự sống cách nhưng không” (Kh 22:17).

Vâng, bạn thuộc về Đức Chúa Giê-xu Christ, và vẻ đẹp thực sự của bạn phải là vẻ đẹp bề trong. Khi bạn có vẻ đẹp bề trong, vẻ đẹp ấy sẽ thể hiện ra ngoài qua đời sống bạn. Đời sống Cơ Đốc nhân là một tiệc cưới, không phải là đám tang. Bạn đừng mặc những y phục nhuộm màu đau khổ tang thương của kẻ than khóc, vì Đấng Christ đã phủ lên bạn một vẻ đẹp là sự công bình ngay thật của Ngài làm bằng vàng ròng của Ngài. Hãy thưởng thức tiệc cưới ngay hôm nay.

Cơ Đốc nhân là cô dâu của Chúa Giê-xu Christ. Ngài mua chúng ta bằng chính tình yêu thương của Ngài và mặc cho chúng ta lễ công bình ngay thật. Bạn có phó thác và đầu phục Chúa Giê-xu Christ không? Bạn có yêu Ngài và tin cậy Ngài không? Hãy lập lại sự phó thác cho Chúa hằng ngày để bạn có thể trưởng thành và yêu mến Ngài.

46. (Thi 46:1-11)

1. Sự giúp đỡ trong hoàn cảnh khó khăn (Thi 46:1-3)

“Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng con. Ngài luôn sẵn lòng giúp đỡ chúng con trong cơn gian truân” (c.1). Sự đảm bảo này của Đức Chúa Trời có thể giải quyết được tất cả mọi nỗi sợ hãi và các nan đề của chúng ta. Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta tức là Ngài hay che giấu chúng ta. Đức Chúa Trời là sức lực của chúng ta nghĩa là Ngài luôn giúp đỡ chúng ta. Ý này phải đi đôi với nhau. Lắm lúc trong cuộc đời, chúng ta cũng phải cần đến một nơi nương náu. Bão tố nổi lên và trận chiến đang diễn ra ác liệt khiến chúng ta phải chạy trốn đến một nơi nào đó. Đi tìm nơi ẩn náu không có gì là tội lỗi cả, nhưng nếu chúng ta cố tình trốn chạy luôn thì đó lại là tội. Đức Chúa Trời che giấu chúng ta để Ngài có thể giúp đỡ chúng ta. Sau đó, chúng ta có thể quay lại với trận chiến và đối đầu cùng cơn bão. Đây không phải là sự đào thoát mà là sự hồi xuân.

Thánh Kinh Cựu Ước chứa đựng 21 từ ngữ tiếng Hê-bơ-rơ khác nhau nhưng cùng nói về sự gian truân. Ở đây, từ “gian truân” có nghĩa là “hoàn cảnh khó khăn”. Ngày hôm nay, nếu bạn đang lâm vào hoàn cảnh khó khăn nào đó, thì xin bạn cho phép tôi gợi ý với bạn rằng bạn hãy chạy đến với Chúa Giê-xu bằng đức tin. Nhưng bạn chớ chạy đến với Ngài hòng để đào thoát. Bạn đến thưa với Ngài: “Kính lạy Chúa, con muốn trở lại với cuộc chiến. Con muốn quay về với công việc của con. Con muốn gánh lấy các gánh nặng cuộc sống, nhưng con xin Ngài ban sức lực cho con”. Vậy bạn có thể đòi hỏi lời hứa tuyệt diệu trong câu 1 này.

Chú ý phần kết luận: “Vì thế, chúng con sẽ chẳng sợ hãi” (c.2). Khi Đức Chúa Trời sẵn lòng làm nơi nương náu và là sức lực của bạn, bạn sẽ chẳng còn gì phải lo sợ nữa. Hãy dành thời gian đến với Chúa.

Có phải hoàn cảnh cuộc sống đang khuấy phục chăng? Hãy nương náu nơi Đức Giê-hô-va. Ngài sẽ làm cho bạn vững lòng và Ngài ban cho bạn sức lực mới để giúp bạn tiếp tục đương đầu với hoàn cảnh.

2. Hãy uống đi! Đùng e ngại (Thi 46:4-7)

Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta, vì thế chúng ta chẳng phải sợ hãi điều gì. Ngài cũng là một dòng chảy lai láng, vì vậy chúng ta không cần phải e ngại. “Có một dòng sông, mạch nước nó làm vui thành phố của Đức Chúa Trời, là nơi thánh có đền tạm của Đấng Chí Cao” (c.4).

Mãi đến lúc đến thăm miền Đất Thánh, tôi mới biết được về sự quan trọng của nước ở đó. Nếu không có nước thì chẳng có thứ gì có thể tồn tại nơi ấy. Thành phố Giê-ru-sa-lem là một trong số những thành phố cổ không hề được xây dựng bên một con sông nào cả. Cho đến khi vua Ê-xê-chia cho đào kênh đào nổi tiếng tại đây thì thành Giê-ru-sa-lem mới thực sự có một nguồn nước nằm tại nội thành. Ở đây tác giả Thi Thiên nói rằng mặc dù thành Giê-ru-sa-lem không được tọa lạc bên cạnh con sông nào cả, nhưng nó lại chứa đựng một dòng nước. Dòng nước ấy phát nguyên từ Nơi Thánh, tức là từ nơi Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời ở giữa thành, nên thành sẽ không bị rung động, Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ nó ngay từ lúc rạng đông” (c.5).

Chúa chúng ta dạy rằng: “Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống” (Gi 7:37). Mạch nước sông chính là mạch nước của sự vui mừng bắt nguồn từ ngôi Chúa. Trong Thánh Kinh, nước dùng để tẩy rửa là hình ảnh tượng trưng cho Lời Đức Chúa Trời. Còn nước dùng để uống tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Chúng ta có thể uống nước từ dòng sông được giấu kín này. Và bởi vì chúng ta uống nước của dòng chảy này, nên chúng ta sẽ nhận được niềm vui, sự tươi mới và năng lực từ Đức Giê-hô-va.

Tác giả Thi Thiên tiếp tục: “Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi. Đức Chúa Trời của Gia-cốp là nơi nương náu của chúng tôi” (c.7). Ngài là Chúa tể mọi cơ binh. Tất cả các cơ binh trên trời và dưới đất đều thuộc về Đức Chúa Giê-xu Christ, bởi vì Ngài có quyền năng trên tất cả. Ngài luôn ở cùng chúng ta chớ không đối nghịch chúng ta. Ngài tên là “Em-ma-nu-ên” nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta”.

Hãy dành thì giờ uống nước của Dòng Sông. Hãy để Đức Chúa Trời làm cho bạn trở nên tươi mới và để Ngài phục hồi bạn, khiến bạn được mạnh mẽ trong ngày hôm nay.

Nguồn sức lực tiềm ẩn luôn là điều cần thiết cho cả đời sống thuộc linh mạnh mẽ lẫn đời sống thể khỏe mạnh. Nếu bạn muốn làm việc không mệt mỏi, hãy nhờ vào sự tiếp trợ của Đức Chúa Trời. Dân sự Ngài cần có Đức Thánh Linh trong lòng để được tươi mới và mạnh mẽ. Khi bạn uống nước từ dòng nước do Đức Chúa Trời ban cho, bạn sẽ nhận được sức lực và sự vui mừng từ nơi Ngài.

3. Bạn hãy buông tay ra (Thi 46:8-11)

“Hãy yên lặng, và biết rằng ta là Đức Chúa Trời, ta sẽ được tôn cao giữa các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất” (c.10). Cụm từ “Hãy yên lặng” theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ còn có nghĩa là “bạn hãy buông tay ra”. Đức Chúa Trời đang bảo chúng ta: “Con hãy cất tay mình đi và để ta làm Đức Chúa Trời của cuộc đời con”. Thường thì chúng ta chỉ thích gây tiếng tăm, uy tín cho mình và thích cầm quyền. Chúng ta đang đề cập đến những kẻ hiện “đang đặt tay” trên thiên hạ. Trong đời sống Cơ Đốc nhân, Đức Chúa Trời thường sử dụng đôi tay chúng ta. Ngài đã từng dùng đôi tay Nô-ê đóng chiếc tàu. Ngài dùng tay Đa-vít giết tên khổng lồ. Ngài cũng dùng tay các sứ đồ cho năm ngàn người ăn. Nhưng đôi khi, Đức Chúa Trời chỉ dùng chính tay Ngài mới có thể làm được công việc nào đó. Lắm lúc, đôi tay chúng ta gây rắc rối vì chúng ta đang cố gắng tạo tiếng vang cho chính mình, hoặc chúng ta đang mưu toan, hoạch định chương trình cho mình.

Tôi có một người bạn thường nhắc nhở tôi rằng “Đức tin sống không nhờ vào mưu toan”. Bất cứ lúc nào tôi tự nhận ra chính mình đang bị xúi giục, sách động thì Đức Chúa Trời bảo tôi rằng: “Con hãy buông tay ra. Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời”. Có một sự khác nhau thật đơn giản: Nếu chúng ta đóng vai Đức Chúa Trời trong đời sống chúng ta thì mọi thứ sẽ vỡ tan thành từng mảnh. Nhưng nếu chúng ta thật lòng để Ngài làm Đức Chúa Trời trên cuộc đời chúng ta thì Ngài sẽ được tôn cao. Ngài sẽ ở cùng chúng ta và làm những công việc mà Ngài đã định.

Hiện giờ, có phải bạn đang đối diện với một nan đề hoặc thử thách nào đó chẳng? Có phải bạn đang tự hỏi mình sẽ làm gì đây? Hãy trao nó cho Đức Chúa Trời. Sẽ có thời điểm Ngài bảo: “Được rồi, ta sẽ dùng đôi tay con”. Nhưng sau đó, bạn hãy buông tay mình ra. Hãy biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài không mong đợi chúng ta làm những việc mà chỉ có Ngài mới có thể làm được. Chúng ta có thể lăn tảng đá ra khỏi mộ La-xa-rơ, nhưng chỉ có Ngài mới có thể làm cho kẻ chết sống lại. Chúng ta có thể phân phát bánh ra cho mọi người nhưng chỉ có Ngài mới có thể làm cho bánh ấy được tăng lên nhiều quá bội. Hãy để Ngài làm Đức Chúa Trời trên đời sống bạn.

Để giữ được sự yên lặng là điều dường như đi ngược với quy luật tự nhiên của con người. Có thể bạn là người ưa thích cầm quyền. Nhưng là Cơ Đốc nhân, bạn cần phải luôn đầu phục ý muốn Đức Chúa Trời và trao cho Ngài các gánh nặng của bạn. Bạn hiện đang phải đương đầu với vấn đề gì vậy? Có phải bạn đang buông tay ra và để Ngài hành động trên đời sống bạn chẳng?

4. Nguồn sức lực tiềm ẩn (Thi 46:1-11)

Nhà văn H.G.Wells, người theo thuyết Bất Khả Tri nói rằng: “Khi chúng ta gặp gian truân cần sự giúp đỡ kịp lúc thì Đức Chúa Trời thường vắng mặt”. Ông đã lầm. Thi Thiên 46-48 là kết quả cảm hứng của tác giả về một phép lạ diệu kỳ trong lịch sử Y-sơ-ra-ên. Ê-xê-chi-ên làm vua dân Giu-đa khi quân A-si-ri đến xâm chiếm xứ. Ông đem nguy biến này trình dâng cho Đức Chúa Trời, và Ngài đã bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên. Trong một buổi sáng, có đến 185.000 quân đã bị tiêu diệt bởi tay thiên sứ của Đức Chúa Trời. Cũng vậy, chúng ta có thể đứng vững nhờ vào nguồn sức thánh do Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta, vì thế chúng ta chẳng phải sợ hãi gì (c.1-3). Ngài luôn hiện hữu, rất gần gũi và sẵn lòng cứu giúp chúng ta trong gian truân. Dân sự Đức Chúa Trời thường phải trải qua gian truân. Điều đó xảy ra đôi lúc là tại chúng ta bất tuân với Chúa, lại có khi vì cố chúng ta vâng lời Ngài và thỉnh thoảng là do Chúa biết chúng ta cần được thêm sức và cần được giúp đỡ. Bạn đã chạy trốn đến nơi nương náu cho mình chưa? Hãy nương mình trong Chúa để được Ngài bỏ lại sức và nhận lãnh từ Ngài những ơn phước mà bạn cần để bạn có thể trở lại gánh vác các công việc mình.

Đức Chúa Trời là sức lực của chúng ta vì thế chúng ta chẳng cần phải e ngại (c.1-7).

Chúng ta đi từ biển cả đang gầm thét dữ dội trong câu 2 đến một dòng sông yên tĩnh trong câu 4. Bên cạnh nơi tọa lạc thành Giê-ru-sa-lem, không hề có con sông nào cả. Bù lại, vua Ê-xê-chi-ên cho xây dựng một hệ thống nước ngầm dẫn nước vào nội thành. Tương tự như thế, chúng ta cần dựa vào nguồn sức lực tiềm ẩn để sống. Chúng ta không thể phụ thuộc vào thế giới xung quanh chúng ta hay người khác. Khi bạn tin nhận Chúa Giê-xu làm Đấng Cứu Rỗi, Đức Chúa Trời liền ban cho bạn giếng Nước Hằng Sống tuôn trào trong bạn. Giữa lúc thế gian này chỉ chứa đựng những bể nước đã bị vỡ thì Nguồn Nước Sống ấy lại hoá thành một Dòng Sông. Dòng Sông này phát nguyên từ Đức Chúa Giê-xu, là nơi

chúng ta có thể nhận lãnh được nguồn sức lực thuộc linh mà chúng ta cần. Hiện tại, có phải bạn đang uống nước của Dòng Sông ấy? Bạn hãy rời mắt mình khỏi thế gian đang chìm đắm này và nhớ cho rằng Đức Chúa Trời luôn là sức lực của bạn.

Đức Chúa Trời là Đấng hay giúp đỡ, vì vậy chúng ta chẳng phải lo lắng gì (c.8-11).

Lời dạy bảo của Đức Chúa Trời: “Hãy yên lặng” còn có nghĩa là: “Con hãy buông tay mình ra và để Đức Chúa Trời làm Đức Chúa Trời”. Thường thì chúng ta hay băn khoăn về sự ấn định thời điểm và cách thức hành động của Đức Chúa Trời. Sự băn khoăn lo lắng này sẽ làm cho chúng ta dễ bị ma quỷ tấn công. Chúng ta nên ở trong sự yên lặng, hãy đứng yên lặng và ngồi yên lặng.

Đời sống bạn tùy thuộc vào nguồn sức lực tiềm ẩn mà Đức Chúa Trời ban cho bạn. Bạn không cần phải e ngại hoặc sống trong sự lo lắng sợ hãi. Hiện tại, có lẽ bạn cảm thấy ma quỷ đang tấn công bạn hoặc bạn đang phải vượt qua một thử thách nào đó chăng? Hãy chắc chắn rằng bạn sẽ nhận lãnh được sức mạnh và chất dinh dưỡng từ nguồn lực thuộc linh của Đức Chúa Trời. Ngài là nơi nương náu và là sức lực của bạn.

47. (Thi 47:1-9)

1. Bài ca ngợi khen của chúng ta (Thi 47:1-9)

“Vi Đức Chúa Trời là Vua của cả trái đất, hãy hát ngợi khen trong sự hiểu biết Ngài” (c.7). Chỉ có Đức Chúa Trời Vua của cả trái đất là Đấng duy nhất khiến lòng bạn vui và cất tiếng ngợi khen. “Đức Chúa Trời hiện cai trị các nước” (c.8). Không phải lúc nào hoàn cảnh cũng có thể phản ánh được điều này. Có thể những gì chúng ta đã đọc được trên báo chí hoặc xem các tin phóng sự hàng ngày không đưa ra chứng cứ nào về việc Đức Chúa Trời đang cai trị. Thế nhưng, thực sự thì Ngài đang cai trị! Hiện giờ, Đức Chúa Giê-xu đang ngự trên ngai ở thiên đàng, mà mọi thứ đều nằm dưới quyền kiểm soát của Ngài.

Có người cho rằng: “Nếu Chúa đang điều hành cả trái đất này thì Ngài sẽ không thể dành nhiều thời gian cho tôi được”. Điều đó không đúng. Đức Chúa Trời nhìn thấy các nhu cầu của bạn. Ngài biết cả tên bạn. Ngài còn đếm cả những sợi tóc trên đầu của bạn. Vua của cả vũ trụ này lúc nào cũng quan tâm đến chính bạn đấy.

Bởi vì Đức Chúa Trời là Vua nên chúng ta hãy hát. Thi Thiên này bắt đầu: “Hỡi các dân, hãy vỗ tay! Hãy lấy tiếng trống rộn ràng mà reo mừng cho Đức Giê-hô-va. Ngài là Đức Chúa Trời thật đáng kính nể. Ngài là Đại Đế trên cả địa cầu này” (c.1,2). Đức Chúa Trời là Đấng Tối Cao, đầy lòng nhân từ và thương xót, đáng được chúng ta kính sợ và ngưỡng vọng. Trong câu 6, tác giả Thi Thiên reo ca: “Hãy hát ngợi khen Đức Chúa Trời, khá hát đi! Hãy hát ngợi khen Vua chúng ta, hát lên nào”. Cách tốt nhất để chúng tỏ bạn tin rằng Đức Chúa Trời là Vua của bạn chính là hát lên ngợi khen Ngài. Khi nào chúng ta lầm bầm oán trách Chúa thì có nghĩa ấy là lúc chúng ta nói rằng Ngài không biết điều Ngài đang làm, rằng Ngài không có quyền hạn gì cả. Nhưng khi chúng ta hát xướng ngợi khen Ngài thì có nghĩa là chúng ta đã công nhận Ngài là Vua của cả trái đất này.

Thế gian khước từ, không công nhận Đức Chúa Trời là Vua và đã nổi loạn chống nghịch lại uy quyền của Ngài. Nhưng dân sự Ngài biết Ngài đang cai trị trên cả địa cầu này. Bạn có thể hát xướng ca ngợi Ngài vì bạn biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời nhân từ và giàu lòng thương xót. Bạn có thể tán tụng Ngài vì có Ngài là Đức Chúa Trời của chính bạn,

luôn đáp ứng các nhu cầu bạn cần. Bạn hãy ngợi khen Ngài ngay hôm nay vì Ngài là Đấng đáng được ngợi khen và vì những gì Ngài đã làm trong đời sống bạn.

2. Hãy luôn ngợi khen (Thi 47:1-9)

Sự ngợi khen Đức Chúa Trời của chúng ta là một sinh hoạt thường xuyên trong buổi thờ phượng. Chúng ta có thể đọc thấy ở Thi Thiên này có ba điểm khác nhau trong cùng thời gian.

Thứ nhất, chúng ta có thể quan sát đoạn sách trên dưới góc độ: quá khứ lịch sử. Đây là một trong những Thi Thiên ghi lại chiến thắng vẻ vang nhất của vua Ê-xê-chia đánh tan quân San-chê-ríp (Thi 46:1-48:14). Đức Giê-hô-va đã làm những gì cho dân Giu-đa? Ngài giáng xuống (c.1-4), thắng lên (c.5) và ngòi lại (c.8,9). Đây cũng chính là bức tranh tả về lại những điều Thiên Chúa đã làm cho chúng ta: Ngài xuống thế gian chịu chết vì có tội lỗi chúng ta, được sống lại và hiện giờ đang ngự ở trên thiên đàng.

Thứ hai, chúng ta có thể quan sát Thi Thiên này dưới góc độ: tương lai được tiên đoán trước. Dân Y-sơ-ra-ên chưa phải trải qua thời kỳ khó khăn của Gia-cốp. Nhưng rồi đây, Đức Chúa Giê-xu sẽ tái lâm và giành được chiến thắng (Khải 19), và dân Y-sơ-ra-ên sẽ bước vào sự ngợi khen Thiên Chúa trong vinh quang. Hiện nay, tất cả các quốc gia trên thế gian này đang nổi cơn thịnh nộ, nhưng trong tương lai, họ sẽ phải ngợi khen Ngài. Chúa Giê-xu sẽ đến, thiết lập vương quốc Ngài và thực hiện lời hứa của Ngài đối với Áp-ra-ham là làm cho hậu tự người được sinh sôi nảy nở tăng lên đông đúc đến nỗi không tài nào đếm xuể được.

Cuối cùng, chúng ta có thể quan sát Thi Thiên này dưới góc độ: hiện tại thực tiễn. Thờ phượng Đức Chúa Trời có nghĩa là trình dâng cho Ngài tất cả sự ngợi khen và lòng tôn kính xuất phát từ trong tâm chúng ta, là một sự đáp lại trọn vẹn của chúng ta vì có Ngài đáng được như vậy. Thi Thiên này cho chúng ta biết các dấu hiệu về sự thờ phượng. Dấu hiệu thứ nhất: trung tâm sự thờ phượng của chúng ta chính là Đức Chúa Trời (c.1). Chúng ta thờ phượng một Đức Chúa Trời chiến thắng. Dấu hiệu thứ hai: mục đích thờ phượng của chúng ta là để tôn cao Chúa (c.9). Chúng ta hãy tán dương sự vĩ đại cả thể của Ngài. Ngợi khen là một bằng chứng và cũng là một kinh nghiệm của sự thờ phượng. Chúng ta hãy tôn cao Thiên Chúa vì có Ngài đáng được như thế.

Không có sự hạn chế thời gian trong việc ngợi khen Đức Chúa Trời. Dân sự Ngài vẫn luôn và sẽ còn luôn ngợi khen Ngài. Chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời nhằm để tôn cao Ngài và tán dương sự vĩ đại của Ngài. Bạn có thờ phượng Ngài bằng sự ngợi khen không?

48. (Thi 48:1-14)

1. Công dân của Thiên Quốc (Thi 48:1-8)

Dân Y-sơ-ra-ên luôn lấy làm tự hào về thành Giê-ru-sa-lem. Thi Thiên 48 mô tả lại thành phố này như sau: “Vẻ đẹp nổi lên trên nơi cao, niềm vui của cả thế gian này chính là núi Si-ôn” (c.2). Ngày hôm nay, có lẽ người ta sẽ không còn đồng ý với sự mô tả này nữa, đặc biệt đối với những quan điểm về chính trị và những vấn đề sắc tộc có liên quan đến Giê-ru-sa-lem. Nhưng tôi nghĩ rằng ở đây tác giả Thi Thiên đang đề cập đến núi Si-ôn thuộc về thiên đàng trên trời. Hê-bơ-rơ đoạn 12 nói cho chúng ta biết rằng Cơ Đốc nhân là những công dân của Si-ôn thuộc về thiên đàng.

Đức Chúa Trời ngự ở Giê-ru-sa-lem. Tác giả Thi Thiên mô tả cảnh các đội quân đã đến để cướp phá Si-ôn ra sao. Nhưng khi chúng nhìn thấy thành phố vĩ đại này, chúng liền bỏ chạy trong kinh hoàng. “Kìa, các vua chúa đang kết bè đảng với nhau, cùng nhau đi ngang qua. Họ nhìn thấy thành thì sửng sờ, bối rối, vội vàng bỏ chạy. Sự hoảng sợ và nỗi đau đớn vây ráp họ” (c.4-6). Các đội quân này đã phát hiện ra điều gì khi chúng nhìn vào Giê-ru-sa-lem? Trước tiên, chúng phát hiện ra sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. “Đức Giê-hô-va thật vĩ đại, Ngài đáng được ca tụng trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta” (c.1).

Kế tiếp, chúng nhận ra rằng Đức Chúa Trời là nơi nương náu của dân sự Ngài. “Đức Chúa Trời ngự trong các đền đài cung điện của thành. Ngài được biết đến như là nơi nương náu của thành ấy” (c.3). Đức Chúa Trời không chỉ là Vua, mà còn là Đấng mà chúng ta có thể đến trình dâng tất cả mọi nan đề, nhu cầu của chúng ta cho Ngài. Khi Đức Chúa Trời thiết lập núi Si-ôn, Ngài sẽ thiết lập chúng ta. Và khi Đức Chúa Trời xây dựng thành này, thì Ngài cũng sẽ xây dựng đời sống chúng ta. Có lẽ bạn sẽ thắc mắc tại sao bạn phải nếm trải buồn đau, thất vọng, cõi lòng tan nát hoặc thậm chí còn gặp phải những bi kịch. Đức Chúa Trời đang làm cho bạn mạnh mẽ dần lên và bảo vệ bạn. Vì thế, bạn không phải sợ hãi gì cả.

Đức Chúa Trời đã thiết lập thành phố Giê-ru-sa-lem đó, sự vĩ đại cả thể của Ngài hiện diện trong thành và phủ quanh thành là điều hiển nhiên. Hơn nữa, vì bạn là công dân của Si-ôn thuộc về thiên đàng, nên Ngài luôn ngự trong lòng bạn. Đức Chúa Trời là nơi nương náu của bạn, nên Ngài thường xuyên che chở bạn và quan tâm đến các nhu cầu của bạn. Hãy để Ngài chăm sóc bạn và thiết lập bạn.

2. Mãi cho đến khi lìa đời (Thi 48:9-14)

Không có người nào lấy làm hãnh diện về thân phận người công dân hơn là người Do Thái sống ở Giê-ru-sa-lem. Trong một cuộc trò chuyện với một hướng dẫn viên du lịch ở Giê-ru-sa-lem, vợ tôi hỏi anh ta: “Anh được sinh ra ở đâu vậy?” Anh ta liền đứng lên, vẻ mặt rạng rỡ, khoe rằng: “Tôi được sinh ra ở Giê-ru-sa-lem đấy!”. Người Do Thái rất yêu mến thành phố này của họ vì một lý do chính đáng.

Tác giả Thi Thiên nói: “Hãy đi xung quanh Si-ôn, hãy dạo vòng quanh thành và đếm các ngọn tháp của nó. Hãy xem xét kỹ càng các đồn lũy và những đền đài của nó để rồi các ngươi có thể thuật lại những gì đã thấy cho thế hệ mai sau” (c.12,13). Tuy nhiên, ở đây, tác giả chẳng ám chỉ đến một thành phố nào cả.

Thực ra, tác giả đang nói đến Đức Chúa Trời, Đấng mà bạn tin cậy: “Vì Đức Chúa Trời này là Đức Chúa Trời của chúng con đời đời vô cùng. Ngài sẽ dẫn dắt chúng con mãi cho đến lúc chúng con lìa đời”. Đó là một lời tuyên bố cực kỳ tuyệt vời! Ngài là Đức Chúa Trời của chúng ta. Ngài chiếm hữu chúng ta. Ngài mua chúng ta. Ngài tạo dựng chúng ta. Rồi Ngài sống trong chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời của chúng ta đời đời mãi mãi. Ý tưởng này hoàn toàn chinh phục tôi!

Nhưng Ngài không chỉ là Đức Chúa Trời của chúng ta mà thôi Ngài còn là Đấng dẫn dắt chúng ta. Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta mãi cho đến khi chúng ta qua đời. Ngài hiện đang dẫn dắt chúng ta trong cuộc đời này, cho nên chúng ta không phải lo sợ gì cả. Ngày hôm nay, Ngài đã sắm sẵn một con đường cho mỗi một chúng ta bước đi theo. Ngài muốn giữ cho chúng ta khỏi đi sai hướng và giúp chúng ta đạt được mục tiêu mà Ngài đã đề ra cho chúng ta. Câu 14 là câu đang được thực nghiệm trên đời sống bạn và tôi ngày hôm nay.

Ngài là Đức Chúa Trời và cũng là Đấng dẫn dắt của chúng ta, vì vậy chúng ta không phải lo sợ gì. Dù thế nào đi nữa. Ngài đã khởi đầu mọi sự thì cũng chính Ngài kết thúc mọi sự.

Đức Chúa Trời không chỉ là Đức Chúa Trời của bạn trong đời này mà còn cả trong đời sau nữa. Khi bạn suy gẫm Lời Đức Chúa Trời thì Đức Thánh Linh sẽ dùng lẽ thật của Lời Ngài hướng dẫn bạn bước theo đường lối Ngài. Bạn đừng bao giờ sợ sự chết, vì Chúa của bạn luôn ở cùng bạn cả trong sự chết lẫn sau sự chết. Có phải hiện tại Chúa Giê-xu Christ là Đấng Cứu Thế của bạn không? Nếu đúng như thế thì bạn cũng hãy để cho Ngài làm Đấng dẫn dắt bạn suốt cuộc đời này

3. Hành hương đến Si-ôn (Thi 48:1-14)

Nhiều người Do Thái đã thực hiện cuộc hành hương đến Giê-ru-sa-lem để dự lễ mừng khi họ nghe tin vua Ê-xê-chia đánh bại quân San-chê-ríp, giành được chiến thắng vẻ vang (II Vua 18, 19). Cơ Đốc nhân ngày nay là những công dân của Si-ôn thuộc về thiên đàng cũng đang thực hiện cuộc hành hương (He 12:18-24).

Là người đi hành hương, chúng ta đề cập đến Si-ôn (c.1-3). Chúng ta nên nói về Đức Chúa Trời Đấng đã tạo dựng Si-ôn và nói về sự bảo vệ của Ngài. Bây giờ, chúng ta bàn đến vẻ đẹp của Si-ôn. Trên phương diện thuộc linh, Si-ôn là niềm vui cho cả thế gian này (Sa 12:1-3).

Là người đi hành hương, chúng ta hãy ngắm nhìn Si-ôn (c.4-8). Khi chúng ta hướng về Giê-ru-sa-lem thì đức tin chúng ta sẽ được khích lệ. Vua Ê-xê-chia không có phương sách để đánh quân A-si-ri, tuy nhiên ông có Giê-hô-va Đức Chúa Trời, ông trình dâng lá thư phạm thượng của quân A-si-ri trước mặt Đức Chúa Trời và phó thác mọi việc cho Ngài. Đức Chúa Trời đã hành động. Lúc bấy giờ, đội quân A-si-ri đang bao vây bên ngoài, chờ để vào cướp phá thành, nhưng chúng đã bị tiêu diệt một cách bất ngờ chẳng khác nào sự bất ngờ trong cơn sinh nở của người đàn bà. Khi chúng ta sống trong đường lối Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ được Ngài bảo vệ.

Là người đi hành hương, chúng ta hãy bước vào Si-ôn (c.9-10). Người Do Thái đi đến đền thờ trước nhất. Đây là điều lý thú cho chúng ta khi ngắm nghĩ về lịch sử. Tôi tin rằng khi bạn có mặt ở nhà thờ, bạn thường nghĩ về lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, về việc chuyển tải sự ngợi khen Ngài đến cùng trái đất (c.10). Chúng ta hãy chia sẻ một chiến thắng vĩ đại hơn (c.10). Chúng ta hãy chia sẻ một chiến thắng vĩ đại hơn cho thế gian: Chúa Giê-xu của chúng ta đã chịu chết vì chúng ta và nay đã sống lại rồi.

Là người đi hành hương, chúng ta hãy dạo quanh Si-ôn (c.12-14). Đây là một cuộc diễu hành ngợi khen trong tiếng reo mừng vui vẻ. Khi Nê-hê-mi tổ chức lễ khánh thành việc tái thiết bức tường thành Giê-ru-sa-lem, có hai ban hát lễ đã dạo vòng quanh thành ngắm thành (Ne 12:27-47). Hãy quý trọng những gì bạn có và những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn. Bạn có thể thuật lại những điều ấy cho con cháu mình nghe. Còn ở đây có một điều thật đáng buồn thay, dân Y-sơ-ra-ên đã không giữ vững đức tin (Ca 2:15). Chúng ta hãy cẩn thận đừng tưởng rằng việc Chúa phải ban phước cho chúng ta là điều đương nhiên!

Hẳn là bạn đang thực hiện một cuộc hành hương đến Si-ôn thuộc về thiên đàng. Hãy can đảm lên, vì Đức Chúa Trời luôn bảo vệ bạn. Việc bạn sẵn lòng dấn thân vào cuộc hành hương sẽ được thể hiện rõ ràng trong chính nếp sống hàng ngày của bạn. Hãy ngợi khen Ngài về những gì Ngài đã làm cho bạn.

49. (Thi 49:1-20)

1. Đừng nhờ cậy vào của cải vật chất (Thi 49:1-13)

Chắc chắn rằng, tác giả đoạn Thi Thiên có một thái độ rất đúng đắn đối với của cải vật chất. Ông cảnh cáo: “Họ nhờ cậy vào của cải vật chất và phô trương những sự giàu có dư giả của mình. Tuy nhiên, chẳng có kẻ nào trong bọn lại có thể cứu chuộc anh em mình được, hoặc cũng chẳng đóng nổi tiền chuộc người cho Đức Chúa Trời” (c.6,7). Tiền bạc không có khả năng đưa chúng ta vào thiên đàng được. “Vì giá chuộc linh hồn họ rất đắt” (c.8). Đức Chúa Giê-xu Christ đã trả giá bằng huyết quý báu! Thực ra, Ngài từng cảnh tỉnh rằng tiền bạc thường giữ người ta đứng ngoài thiên đàng. “Kẻ giàu vào nước thiên đàng thật khó thay!” (Mat 19:23).

Tiền bạc không đem chúng ta vào trong thiên đàng được. Tiền bạc cũng chẳng cứu nổi chúng ta khỏi sự chết. “Họ (những kẻ giàu có của cải) có ý nghĩa thâm kín rằng nhà cửa họ sẽ luôn trường tồn, nơi ở của họ sẽ còn lại hết đời này đến đời kia. Và họ đã lấy chính tên mình đặt tên cho đất đai của họ” (c.11). Nhưng ở đây, tác giả Thi Thiên bảo những kẻ lắm của thừa tiền rồi đây sẽ chết như thú vật chết vậy.

Tiền bạc không thắng nổi sự chết, và tiền bạc cũng chẳng đồng hành với chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta có thể sử dụng nó cách khôn ngoan khi chúng ta có nó. “Vì kẻ giàu trông thấy người khôn ngoan chết, lại chứng kiến những kẻ ngu dại và điên cuồng cũng chết như nhau, tất cả đều để lại tiền bạc của họ cho kẻ khác hưởng” (c.10).

Tác giả đoạn Thi Thiên này khuyên chúng ta chớ nhờ cậy vào của cải vật chất nhưng hãy nhờ cậy vào Đức Giê-hô-va. Bạn sẽ chẳng có tội lỗi gì khi bạn sở hữu những thứ mà tiền bạc có thể mua được, nhưng bạn sẽ có tội nếu như bạn đánh mất những thứ (đời sống vĩnh cửu) mà tiền bạc không thể mua được. Đừng đơn giản tin tưởng một cách lệch lạc rằng tài khoản của bạn trong ngân hàng hoàn toàn có thể đem lại điều tốt đẹp cho cuộc sống bạn. Bạn không thể cất giữ tiền bạc của mình mãi nhưng hãy sử dụng nó làm vinh hiển Đức Chúa Trời trong ngày hôm nay. Nếu bạn làm thế, thì có nghĩa là bạn đang đầu tư tiền bạc cho đời sau. Hãy làm cho của cải của bạn còn lại đời đời bằng cách để cho Đức Chúa Trời chỉ dẫn bạn sử dụng nó.

Chúng ta không thể nhờ cậy vào của cải vật chất được. Mặc dù chúng là thứ có sức mạnh, nhưng quyền lực của chúng vẫn bị giới hạn đối với thế giới trần tục này. Chúng không có khả năng đem bạn vào thiên đàng hoặc chiến thắng sự chết. Vậy, bạn có đang nhờ cậy vào của cải vật chất đời này mà đáng lý ra bạn nên nhờ cậy vào Đức Chúa Trời không?

2. Hai lời cảnh cáo (Thi 49:14-20)

“Chớ lo sợ khi có ai đó trở nên giàu có, gia đình người chói lợi vinh quang, thế nhưng khi người lia đời cũng chẳng đem theo mình được thứ gì” (c.16,17)

Của cải vật chất là thứ rất tạm thời, chúng ta chẳng thể cứ giữ nó mãi bên mình, nhưng hãy sử dụng nó làm vinh hiển Đức Chúa Trời khi chúng ta có nó. Đức Chúa Trời ban sự giàu có cho chúng ta vì lòng tốt của Ngài. ITi 6:17 nói rằng Ngài ban “mọi sự dư dật cho chúng ta để chúng ta hưởng thụ”. Chúng ta chỉ là những người quản lý của cải chứ không phải là những ông chủ. Một số người cảm thấy sững sốt khi nghe nói như vậy. Có người

nghĩ rằng chính anh ta là người sở hữu ngôi nhà của mình với mọi của cải tài sản do anh ta mua được. Thế nhưng, khi lìa đời, anh bị phân cách khỏi mọi thứ ấy mãi mãi.

Tác giả Thi Thiên đưa ra hai lời cảnh cáo có liên quan đến của cải vật chất.

Thứ nhất hãy cảnh giác với sự an ninh giả tạo. Người ta mua sắm nhà cửa và lấy tên mình đặt cho chúng. Nhưng một ngày nào đó, những nhà cửa ấy sẽ bị phá sập xuống. Hoặc nếu chúng không bị phá sập xuống thì cũng sẽ có kẻ đến hỏi rằng: “Ngôi nhà ấy đã được đặt tên. Vậy, cái gã đặt tên cho nó là ai thế?” Và câu trả lời sẽ là “Tôi chả biết. Tôi chưa bao giờ nghe nói về hắn”. Thiên hạ đang cố lưu lại tên mình trên tất cả các của cải vật chất của họ, nhưng cuối cùng họ đã thất bại.

Thứ hai, hãy coi chừng lỗ mất cơ hội. Chúng ta có thể đầu tư vào những công việc Đức Chúa Trời giao cho chúng ta để thực hiện công tác Ngài. Chúng ta có thể giúp đỡ người khác. Nếu chúng ta làm những người quản lý trung thành của Đức Chúa Trời – thì mọi của cải Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sẽ được dùng vào việc đem lại sự vinh hiển đời đời cho Ngài. Bạn đừng để vuột mất cơ hội hầu việc Ngài theo cách này.

Đối với rất nhiều người, của cải vật chất thường đem lại sự an toàn cho họ. Thế nhưng, sự an toàn đó chỉ là sự an toàn giả tạo mà thôi, bởi vì sự giàu sang của con người rất tạm thời. Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất ban cho con người của cải và Ngài mong muốn của cải ấy được sẻ chia, được sử dụng vào việc đem lại vinh hiển cho Ngài. Bạn có phải là người quản lý những gì Đức Chúa Trời đã ban cho bạn một cách trung tín không?

50. (Thi 50:1-23)

1. Lệnh gọi hầu tòa (Thi 50:1-6)

Tác giả Thi Thiên đang mô tả sự xuất hiện của Đức Chúa Trời tại phiên tòa do Ngài triệu tập. “Từ hướng mặt trời mọc (hướng Đông) đến hướng mặt trời lặn (hướng Tây)” (c.1), Đức Chúa Trời kêu gọi mọi người tập trung lại và phán rằng: “Ta sắp sửa mở cuộc xét xử”. Thường thì chúng ta không nghĩ Đức Chúa Trời là Quan Tòa nhưng thật sự Ngài chính là Quan Tòa. “Ngài sẽ gọi các tầng trời từ trên cao kia, Ngài cũng gọi mặt đất thấp này và nói với chúng rằng Ngài sắp phán xét dân sự Ngài” (c.4).

Tại sao Đức Chúa Trời lại phán xét dân sự Ngài? Sao Ngài không phán xét kẻ ác mà thôi? Sứ đồ Phi-e-rơ cho chúng ta biết sự phán xét sẽ được bắt đầu tại nhà của Đức Chúa Trời (IPhi 4:17). Còn tội lỗi của chúng ta thì đã được xét xử tại đời Gô-gô-tha rồi. “Cho nên, hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-xu Christ” (Ro 8:1). Nhưng những việc làm của chúng ta sẽ được phán xử tại Tòa Phán Xét của Đấng Christ.

Đức Chúa Trời làm như vậy bởi vì Ngài quan tâm đến sự vinh hiển Ngài. “Từ Si-ôn... Đức Chúa Trời sáng loà ra” (c.2). Ngài muốn chúng ta làm vinh hiển Ngài. Ngài muốn chúng ta thực hiện ý muốn Ngài. Cũng vậy, Đức Chúa Trời muốn ban thưởng cho các đầy tớ trung thành của Ngài. Nếu bạn cần động lực để hầu việc Chúa cách trung tín thì hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét và ban thưởng cho những ai trung tín với Ngài. Hiện nay, nếu bạn là người vâng lời Ngài, thì bạn sẽ không phải sợ khi nghe lệnh của Ngài gọi bạn ra hầu tòa.

Một ngày nào đó, Đức Chúa Trời sẽ phán xét tất cả các thánh đồ của Ngài.

Bạn có trung tín với Chúa không? Đời sống bạn có làm vinh hiển Chúa chưa? Hãy làm cho “cuộc hầu tòa” của bạn làm vinh hiển Chúa

2. Điều Đức Chúa Trời muốn (Thi 50:7-15)

“Hãy dâng sự cảm tạ làm của lễ cho Đức Chúa Trời, và trả sự hứa nguyện của con cho Đấng Chí Cao. Trong ngày gian truân, các con hãy kêu cầu ta, ta sẽ giải cứu các con và các con sẽ ngợi khen Ta” (c.14,15).

Dân sự kéo đến trước toà của Đức Chúa Trời thưa rằng: “Ngài không thể phán xét chúng con, bởi vì, chúng con đã dâng nhiều của lễ cho Ngài rồi mà!” Và Ngài đáp lời họ: “Ta sẽ chẳng quở trách các con về những của lễ và của lễ thiêu mà các con đã dâng là những của lễ hằng ở trước mặt ta. Ta sẽ không bắt một con bò đực nào cả ở nhà các con, cũng chẳng bắt các dê đực ra khỏi chuồng nuôi của các con” (c.8,9). Ngài còn bảo: “Nếu ta đói, ta cũng sẽ chẳng nói cho các con biết đâu. Vì thế giới này với muôn vật trong nó đều là của ta cả” (c.12). Ở đây ý Ngài muốn nói rằng “Những của lễ mà các con đem dâng cho ta chỉ là những gì do chính ta đã ban cho các con trước đó mà thôi!”

Chúng ta hãy suy nghĩ về điều này. Khi bạn dâng của lễ, có phải bạn đang dâng cho Đức Chúa Trời vật gì đó mà vật ấy lại không phải là vật vốn sẵn có của Ngài ư? Ai đã ban cho bạn sức lực để làm việc? Ai sẽ luôn bảo vệ, che chở bạn khi bạn trên đường đi làm và trở về nhà sau công việc? Đó chính là Đức Chúa Trời. Do đó, khi chúng ta đem dâng cho Ngài những của lễ thuộc về vật chất (và Ngài luôn muốn chúng ta làm điều này) thì ấy chỉ là chúng ta đang đem dâng lại cho Ngài những gì mà Ngài đã ban cho chúng ta trước đó mà thôi. Đức Chúa Trời muốn chúng ta dâng cho Ngài những gì mà Ngài đã không ban cho chúng ta “Hãy dâng sự cảm tạ làm của lễ cho Đức Chúa Trời, và trả sự hứa nguyện của các con cho Đấng Chí Cao” (c.14).

Của lễ mà Đức Chúa Trời ưa thích nhất do chúng ta dâng cho Ngài là của lễ phải xuất phát từ tấm lòng của chúng ta Đó là sự kêu cầu Ngài, sự cảm tạ và sự vâng lời Ngài. Hãy dâng cho Ngài sự cảm tạ và sự ngợi khen. Đức Chúa Trời không ban sự cảm tạ cho chúng ta và sau đó Ngài lại bảo chúng ta “Hãy dâng nó trở lại cho ta”. Không, Ngài đang đợi chúng ta ngợi khen Ngài. Hãy dâng cho Ngài sự vâng lời. “Các con hãy trả sự hứa nguyện mình cho Đấng Chí Cao” (c.14). Chúng ta cũng hãy dâng cho Ngài sự cầu nguyện “Trong ngày gian truân, các con hãy kêu cầu ta” (c.15). Vậy, nếu chúng ta dâng lên cho Đức Chúa Trời những của lễ trên, thì chúng ta sẽ làm vinh hiển Ngài.

Đức Chúa Trời muốn các của lễ chúng ta dâng lên cho Ngài phải được xuất phát từ tấm lòng. Sau khi nhận lãnh ơn phước Ngài ban cho, chúng ta thường không quay lại cảm ơn và ngợi khen Ngài. Bạn có muốn dâng sự vinh hiển cho Ngài trong ngày hôm nay không? Hãy tạ ơn Ngài về những gì Ngài đã ban cho bạn. Hãy vâng lời Ngài. Hãy dâng những nan đề của bạn cho Ngài. Đó chính là tất cả những cơ hội để Ngài có thể sử dụng để đem lại vinh hiển cho chính Ngài.

3. Đức Chúa Trời có ích kỷ không? (Thi 50:16-23)

“Hễ ai dâng sự ngợi khen làm vinh hiển ta” (c.23). Ngày nay, chúng ta không còn dâng cho Đức Chúa Trời những của lễ là bò đực, dê đực và chiên đực nữa. Chúng ta không còn có một bàn thờ đúng nghĩa là nơi để chúng ta dâng lên các của lễ đúng nghĩa cho Đức Chúa Trời. Của lễ mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta dâng cho Ngài phải được xuất phát từ tấm lòng chúng ta thậm chí khi chúng ta dâng tiền bạc, là của lễ thực hữu và đúng nghĩa thì của

lễ ấy phải được xuất phát từ lòng yêu thương, sự thành thật và từ đức tin. Mục đích của chúng ta là làm vinh hiển Đức Chúa Trời và lấy làm vui thích về Ngài luôn luôn.

Càng làm vinh hiển Đức Chúa Trời, chúng ta lại càng làm đẹp lòng Ngài. Mà hễ càng làm đẹp lòng Ngài, chúng ta lại càng ưa thích Ngài. Đời sống chúng ta sẽ trở nên phong phú khi chúng ta làm vinh hiển Ngài.

Có phải Đức Chúa Trời rất ích kỷ khi Ngài muốn chúng ta ca ngợi Ngài không? Nếu tôi đến gần nói với bạn rằng “Tôi muốn bạn làm vinh hiển tôi bằng cách hãy ca ngợi tôi”. Điều này nghe có vẻ hết sức kiêu ngạo. Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng vốn vĩ đại nhất trong vũ trụ này. Không ai vĩ đại hơn Ngài lại cũng không ai tối cao hơn Ngài. Đức Chúa Trời đang trị vì. Vì thế khi Ngài bảo chúng ta ngợi khen Ngài tức Ngài muốn chúng ta nếm biết điều cao cả nhất có thể được là sự ngợi khen và thờ phượng.

Chúng ta còn một cách nữa để ngợi khen Đức Chúa Trời đó là: làm những việc thiện. “Các con hãy chiếu thật sáng trước mặt người để họ có thể nhìn thấy các việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con ở trên trời” (Mat 5:16).

Chúng ta ngợi khen Ngài qua việc thờ phượng Ngài. Chúng ta ngợi khen Ngài qua nếp sống kỉ luật, đẹp lòng Chúa. “Kẻ nào dâng sự cảm tạ làm của lễ, tôn vinh ta; Còn người nào đi theo đường ngay thẳng thì ta sẽ cho thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời” (c.23). Chúng ta có những thứ để dâng và chúng ta cũng có những thứ để cho.

Chúng ta dâng sự ngợi khen bằng đức tin. Chúng ta cho đời sống mình bằng sự vâng lời. Câu 23 là một lời nói gián dị về điều mà bản thánh ca nổi tiếng “Tin cậy vâng lời” đã nói: “Tin cậy vâng lời, nào nhờ cách gì trong đời. Muốn hưởng phước thiên thượng ai ơi, hằng duy tin cậy, vâng lời”

Đức Chúa Trời là Đấng đáng được tôn cao. Ngài đã ban cho chúng ta đặc ân thờ phượng Ngài. Bạn có lấy làm vui thích về Ngài không? Hãy sống đời sống vâng lời Ngài và yêu mến Ngài.

4. Lệnh ân xá cho kẻ phạm tội (Thi 50:1-23)

Thi Thiên này mô tả nơi xử án của Đức Chúa Trời, bản án phán xét dân sự Ngài là những người đã lập giao ước với Ngài bằng việc dâng của tế lễ cho Ngài.

Cuộc xét xử gồm 3 phần:

Thứ nhất: Đức Chúa Trời triệu tập phiên tòa (c.1-6). Đức Chúa Trời gọi tất cả mọi người trên thế gian đến, và kể đó Ngài xuất hiện. Ngài đến trong sự sáng loà và Ngài đã lên tiếng (c.3 He 12:29). Ngài gọi trời đất đến chứng kiến cuộc xét xử (c.5,6).

Thứ hai: Đức Chúa Trời đưa ra lời cáo trạng (c.7-21). Ngài bắt đầu với những người đã dâng của tế lễ cho Ngài. Ngài không quở trách các của lễ của họ, nhưng Ngài quan tâm đến cách dâng của họ. Đức Chúa Trời muốn của lễ thuộc linh phải được xuất phát từ tấm lòng. Đó là: sự vâng lời, sự cầu nguyện và ngợi khen (c.15)

Kế tiếp, Ngài nói đến kẻ ác. Họ là những người đã nói về các luật lệ Ngài nhưng không tuân giữ chúng (Mat 7:21). Họ tưởng rằng Đức Chúa Trời im lặng có nghĩa là Ngài chấp thuận.

Thứ ba, Đức Chúa Trời tuyên bố sự kết cuộc (c.22,23). Ngài có thể tuyên bố rằng mọi người đều đã phạm tội cả. Nhưng thay vì làm thế, Ngài lại ban ra lệnh ân xá “Hễ ai dâng

sự ngợi khen ca tụng ta và sống đời sống ngay thẳng tử tế với người khác thì ta sẽ chỉ cho người ấy thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời” (c.23).

Một ngày nào đó, đời sống chúng ta sẽ được phán xét. Chúng ta hãy thực hiện những gì Chúa bảo và hãy bước ra khỏi nơi xử án một cách tự do.

Sẽ có một ngày, bạn sẽ phải có mặt trong cuộc xét xử tại Toà Phán Xét của Đấng Christ là nơi mà những việc bạn đã làm sẽ được Đức Chúa Trời phán xét. Bạn có chuẩn bị cho cuộc xét xử tại nơi xử án của Ngài chưa? Các của lễ của bạn có xuất phát từ tấm lòng không?

51. TÁI LẬP MỐI TƯƠNG GIAO (Thi 51:1-19)

Tất cả chúng ta đều phải đương đầu với tội lỗi. Bản năng tự nhiên của con người thường kéo chúng ta xuống tựa như lực hút trái đất vậy. Còn Đức Chúa Trời lại tạo dựng chúng ta, cứu vớt chúng ta và nâng chúng ta lên (Eph 1:5-2:6).

Chúng ta có 3 cách để đối phó với tội lỗi.

Thứ nhất: Che đậy chúng. Chúng ta thường dùng lời lẽ che đậy tội lỗi mình. Đó chỉ là những giả trá – lừa dối người khác, lừa dối chính mình và lừa dối cả Đức Chúa Trời. Những lời dối trá luôn ở trong tối tăm, ngược lại lẽ thật của Đức Chúa Trời thuộc về sự sáng. Khi chúng ta nói dối, phẩm hạnh của chúng ta sẽ bị huỷ hoại dần (Ch 28:13). Còn khi chúng ta che giấu tội lỗi, chúng ta sẽ đánh mất ánh sáng Đức Chúa Trời, mối tương giao với Ngài và phẩm hạnh của chính chúng ta.

Thứ hai: Xung chúng ra. Hãy thú nhận tội lỗi mình và lên án chúng là việc làm thích hợp với ý muốn Đức Chúa Trời đối với vấn đề tội lỗi. Đó là một hành động liên quan đến tấm lòng và ý chí. Một số người đã phải chết vì họ đã cố tình cố ý, kiêu căng và ngạo mạn coi thường ý muốn của Đức Chúa Trời. Bạn hãy thú nhận mình là một tội nhân và nói rằng mình đã làm điều sai trái, rồi hãy tìm đến Chúa xưng tội mình ra với Ngài.

Bạn nên cùng với những người đồng phạm như bạn xưng tội lỗi mình ra một cách riêng tư hoặc tại trong gia đình mình (nhớ là đừng làm người phô trương trước công chúng). Việc xưng tội sẽ đem lại cho bạn sự giải thoát, sự tự do, sự tha thứ và một khởi đầu mới.

Thứ ba: Đánh bại chúng. Hiện nay, Đức Chúa Giê-xu đang ngự trên thiên đàng làm Đấng Biện Hộ và cũng là một Luật Sư bào chữa cho ta trước mặt Đức Chúa Cha.

Hãy luôn ở trong Ngài, kính mến Ngài và đồng hành với Ngài trong ánh sáng của Lời Ngài. Hãy tuân giữ các mạng lệnh Ngài. Mối tương giao được hình thành chính là kết quả của việc bước đi với Chúa của chúng ta. Kính mến Chúa là hầu việc Ngài và vâng giữ theo các mạng lệnh Ngài.

Bạn đang che đậy tội lỗi hay đang đánh bại chúng trong cuộc sống bạn hiện giờ? Hãy xưng ra tất cả những tội lỗi của mình mà bạn đã nhận biết và cầu xin Đức Chúa Trời tẩy sạch lòng bạn. Ngài muốn tha thứ cho bạn để Ngài có thể tái lập mối tương giao với bạn.

1. Giá phải trả cho việc phạm tội (Thi 51:1-2)

Điều quý báu nhất trong vũ trụ này chính là linh hồn con người. Chúng ta nhìn thấy giá trị của nó tại đồi Gô-gô-tha, bởi vì cái điều phải được trả giá cao nhất trong thế gian này là tội lỗi của chúng ta – đòi hỏi giá phải trả bởi chính huyết của Chúa Giê-xu để chuộc tội cho chúng ta.

Chúng ta cũng nhìn thấy hậu quả của tội lỗi trên đời sống chúng ta. Trước khi Đa-vít phạm tội ông là một người bạn của Đức Chúa Trời, sống ngay thẳng thực hiện các mục tiêu Ngài muốn. Thế nhưng, sau khi phạm tội, ông trở thành kẻ bất lương, đánh mất những đặc điểm trên. Thi 32:1-11 51:1-19 liên hệ đến sự chuyển biến về phương diện tâm linh của Đa-vít đã xảy ra khi ông ăn năn xưng nhận tội tà dâm và tội sát nhân của mình.

Chúng ta không cần phải thuật lại tỉ mỉ tội lỗi của Đa-vít. Câu chuyện nói về cái cách ông đã phạm tội tà dâm và giết người rồi cố tình che đậy tội lỗi mình suốt một năm đã trở thành nổi tiếng. Hậu quả tội lỗi của ông đã đem lại cho ông những thảm họa. Nếu chúng ta thực sự hiểu biết tội lỗi là gì và tội lỗi đã gây ra hậu quả thế nào, thì ắt hẳn sự hiểu biết ấy sẽ giúp chúng ta cân nhắc kỹ lưỡng, tránh khỏi sự phạm tội chống nghịch Đức Chúa Trời. Nhưng, chúng ta đã không nhìn thấy tội lỗi theo cái cách Ngài thấy.

Phạm tội là một quá trình tiệm tiến. Đa-vít dùng ba từ khác nhau diễn tả lại điều ông đã làm. Thứ nhất, đó là từ “sự vi phạm” ám chỉ đến sự nổi loạn chống nghịch Đức Chúa Trời. Từ thứ hai là “sự gian ác” đề cập đến tính bất lương của kẻ phạm tội. Và từ còn lại “tội lỗi” có nghĩa là đánh mất mục đích sống. Đa-vít còn sử dụng ba động từ sau để cầu xin sự tha thứ: Động từ thứ nhất: “Bôi xóa” muốn nói đến việc trả một món nợ. Còn động từ “tẩy rửa” thì ám chỉ rằng tội lỗi đã làm hoen ố nhuốc nhơ toàn bộ một con người. Và động từ thứ ba “làm sạch” có nghĩa là kẻ có tội giống như người bị bệnh phong, cần phải được chữa lành hoàn toàn.

Trước khi bạn muốn đầu hàng sự cám dỗ, thì hãy nhớ đến việc nó đã từng huỷ diệt Đa-vít ra sao. Bạn hãy nghĩ đến cái giá quá đắt mà bạn sẽ phải trả cho sự phạm tội, suy nghĩ ấy sẽ giúp bạn bỏ dần ý định phạm tội.

Linh hồn con người đã được mua với một cái giá đắt nhất bằng chính sự hi sinh của Con Trai Đức Chúa Trời. Hiện tại, có phải bạn đang đùa với các cám dỗ chẳng? Giá phải trả cho việc phạm tội rất đắt, nhiều hơn cả khả năng thanh toán của bạn. Khi bạn nhận thấy mình bắt đầu sa vào con đường tội lỗi, thì hãy mau mắn lấy các lời hứa của Đức Chúa Trời và kêu cầu Ngài. Ngài sẽ khiến cho bạn mạnh mẽ và bảo vệ bạn, giúp bạn đủ sức đắc thắng cám dỗ. Đồng thời, bạn hãy luôn vui mừng vì Ngài tha thứ cho bạn khi bạn phạm tội.

2. Những cửa sổ dơ bẩn (Thi 51:3-6)

Tội lỗi là điều chúng ta không thể diễn tả hết được bằng sách vở. Nó là quyền lực của sự tối tăm có thể huỷ diệt đời sống chúng ta và huỷ diệt cả thế giới này. Đa-vít mô tả lại tâm trạng của một lương tâm có tội như sau: “Vì con đã nhận ra được các sự vi phạm và tội lỗi của con hằng ở trước mặt con” (c.3). Lương tâm là một món quà tuyệt vời vô cùng huyền diệu của Đức Chúa Trời ban cho con người chúng ta, nó là cái cửa để cho ánh sáng lẽ thật của Đức Chúa Trời có thể rọi vào trong lòng người. Nếu chúng ta cố ý phạm tội chống nghịch lại Ngài thì cửa sổ ấy sẽ trở nên dơ bẩn, và lẽ thật sẽ không thể nào chiếu xuyên qua nó nhiều được. Cuối cùng, nó bị dơ dáy quá đến mức ánh sáng không thể nào lọt vào bên trong nó được nữa. Kinh Thánh gọi nó là lương tâm chai lì, dơ bẩn.

Đa-vít che giấu tội lỗi mình gần suốt một năm. Ông không muốn được tan vỡ. Ông cũng không muốn hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời. Và đời sống ông lúc ấy ra sao? “Kẻ nào che đậy tội lỗi mình sẽ không được thanh thản” (Ch 28:13). Đa-vít có được thanh thản không vậy? Không. Ông nhìn vào chỗ nào cũng đều thấy tội lỗi mình.

Khi chưa phạm tội, bất kỳ nhìn vào đâu, ông thấy đều trông thấy Đức Chúa Trời. Ấy là lúc ông có tấm lòng trong sạch. “Phước cho người nào có lòng trong sạch vì sẽ được thấy Đức Chúa Trời” (Mat 5:8). Tấm lòng bạn luôn có tác động đến cặp mắt bạn. Bạn yêu thích cái gì bằng cả tấm lòng mình thì mắt bạn sẽ để ý tìm kiếm cái đó.

Đức Chúa Trời rất lấy làm ưa thích sự thành thật bề trong của chúng ta. “Kìa Chúa ưa thích sự thật bề trong, và Ngài sẽ giúp con nhận biết sự khôn ngoan ở trong nơi ẩn giấu này” (c.6). Đa-vít xưng nhận tội lỗi mình ra vì ông muốn lại được thấy Đức Chúa Trời – ở trong thiên nhiên, trong Thánh Kinh và trong đền thờ.

Bạn có luôn giữ cho lương tâm mình sạch sẽ không? Nó là một phần sự vâng lời bên trong con người bạn, là phần có thể tiếp nhận lẽ thật của Đức Chúa Trời. Khi bạn phạm tội, cửa sổ lương tâm bạn sẽ trở nên dơ bẩn và sự dơ bẩn ấy sẽ khiến nó loại lẽ thật ra ngoài nó. Bạn hãy tránh phạm tội, và hãy sống với một lương tâm trong sạch. Cần nuôi dưỡng chính mình mỗi ngày bằng lẽ thật từ Thánh Kinh.

3. Bạn nghe gì? (Thi 51:7,9)

Khi chúng ta phạm tội, tội lỗi sẽ huỷ diệt đời sống tâm linh chúng ta một cách khủng khiếp. Tội lỗi của Đa-vít không những ảnh hưởng đến cặp mắt ông mà nó còn tác động đến đôi tai ông nữa. “Hãy khiến cho con nghe được sự vui vẻ mừng rỡ” (c.8). Hãy nhớ rằng Đa-vít không chỉ là một chiến sĩ mà còn là một ca sĩ. Có lẽ sau khi trở về từ chiến trường, Đa-vít đặt gươm xuống và cầm đàn hạc lên. Ông đánh đàn, hát xướng ngợi khen Đức Chúa Trời. Ông lắng nghe các ban hát lễ nhà Đức Giê-hô-va hát tôn vinh Ngài. Tai ông được mở ra khi nghe tiếng nhạc trên thiên đàng Tuy nhiên, ở Thi Thiên này, không có ghi chép lại điều ấy.

Đa-vít nghe tiếng buồn rầu, sâu não. Ban lễ hát không được rộn ràng nữa. Những gì ông nghe được đều dờ dệ. Cũng vậy, chúng ta ai nấy đều có những ngày tương tự như thế. Khi chúng ta nuôi dưỡng những điều sai trái trong lòng thì chúng ta sẽ không thể nào thể hiện điều đúng ra bên ngoài được. Tin lành sẽ thành tin dữ. Tin dữ sẽ trở thành tin xấu nhất. Không hề có ai thắc mắc lý do tại sao Đa-vít lại cầu nguyện thế này: “Xin tẩy rửa con, thì con sẽ được trở nên trắng hơn tuyết” (c.7). Ông còn cầu xin Chúa thanh tẩy tội lỗi ông bằng loại cây bài hương thứ cây có nhánh nhỏ mà người Do Thái đã dùng rảy huyết lên ngạch cửa trong lễ Vượt qua. “Huyết của Đức Chúa Giê-xu Christ, Con Ngài sẽ tẩy sạch mọi tội lỗi của chúng ta” (IGi 1:7), với điều kiện chúng ta phải xưng nhận tội lỗi mình ra với Ngài.

Nếu tai bạn không được nghe sự vui vẻ mừng rỡ, thì có lẽ bạn đang gặp vấn đề ngay trong lòng bạn chứ không phải ở xung quanh bạn. Và nếu như vậy thì lòng bạn cần phải được tẩy rửa. Khi bạn hoà lòng mình với âm nhạc của Đức Chúa Trời và với các âm hưởng, hoà âm của thiên đàng thì mọi thứ quanh bạn sẽ luôn nhắc nhở bạn hãy đến với Ngài.

Tội lỗi không được xưng ra sẽ bỏ bạn ở lại với một tấm lòng dơ bẩn. Khi lòng bạn chất chứa điều sai trái thì bạn sẽ không nghe được sự vui vẻ mừng rỡ – tức là âm nhạc của Đức Chúa Trời. Bạn hãy xưng tội lỗi mình ra với Đức Chúa Trời. Ngài sẽ tha thứ cho bạn và tái tạo đời sống bạn.

4. Vòi tốt nước xấu (Thi 51:10)

Câu nói này chính là lời cầu nguyện của Đa-vít khi ông xưng tội mình ra với Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Tội lỗi làm hoen ố tấm lòng. Bạn thường bảo: “Ồ, không ai thấy được điều đó. Đa-vít trông không có vẻ gì khác sau khi ông phạm tội”. Thế nhưng, khi lòng bạn bị dơ

bắn, hoen ô thì mọi thứ đều trở nên dơ bẩn. Vua Sa-lô-môn viết: “Hãy chuyên chú gìn giữ tấm lòng con vì các nguồn sự sống đều do nơi đó mà ra” (Ch 4:23).

Giả sử, bạn vặn mở một vòi nước tại nhà mình và bạn thấy nước bắn từ trong vòi chảy ra. Bạn liền đi đến cửa hiệu bán đồ gia dụng, mua ngay một cái vòi nước mới (giá đắt hơn cái vòi cũ), rồi về nhà lắp vòi mới này vào, vặn mở nước ra. Bạn lại thấy nước bắn từ trong vòi mới chảy ra. Rõ ràng là vấn đề không phải ở cái vòi mà là ở nguồn nước. Đối với chúng ta cũng vậy, Chúa Giê-xu dạy: “Vì miệng sẽ nói ra những gì chất chứa trong lòng” (Mat 12:34). Tấm lòng là trung tâm của sự sống chúng ta. Tội lỗi có thể làm hoen ô nó. Đây là lý do tại sao Đa-vít nói rằng mọi thứ quanh ông đều bị dơ bẩn cả: cặp mắt của ông (Thi 51:3), đôi tai của ông (c.8), tấm lòng ông (c.10) và cả tâm hồn ông nữa.

Tội lỗi còn làm cho tâm linh yếu đuối. Tất cả chúng ta đều muốn có một đời sống tâm linh sốt sắng, bền đỗ. Còn Đa-vít lúc bấy giờ đang bị chao đảo, yếu đuối. Mỗi lần nhìn thấy ai đó, ông đều tự hỏi người ấy có biết gì về tôi không nhỉ? Còn khi nào nhìn thấy người ta tụm lại nói chuyện với nhau tại một chỗ nào đó, Đa-vít lại tự hỏi có phải họ đang nói về mình không vậy? Lương tâm ông đang dơ bẩn, tâm linh ông đang yếu đuối.

Đức Chúa Trời có thể tạo dựng một tấm lòng mới và ban cho chúng ta một tinh thần kiên định. Bằng cách nào vậy? Chắc chắn là không phải bằng lời xin lỗi nhưng bằng sự xưng tội của chúng ta. Chúng ta thường hay có xu hướng xin lỗi khi phạm tội. Thay vì làm thế, Đa-vít đã xưng tội mình ra, và Đức Chúa Trời tha thứ cho ông. Vâng, Đa-vít đã phải trả giá rất đắt cho tội lỗi mình. Ông chịu đựng sự sửa phạt của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời đã thanh tẩy lòng ông, làm cho tâm linh ông mạnh mẽ và tạo nên những điều mới mẻ trong ông.

Tấm lòng bạn hiện thế nào? Trong sạch hay dơ bẩn? Những tội lỗi không xưng ra đang chứa chất trong lòng bạn sẽ làm hoen ô cả thân thể bạn. Đừng bao giờ cầm giữ tội lỗi hoặc che đậy nó, nhưng hãy mau xưng nó ra ngay. Nếu bạn làm như vậy, Đức Chúa Trời có thể tẩy sạch tội lỗi cho bạn và tái tạo đời sống bạn.

5. Sự mất mát lớn nhất (Thi 51:11)

Hẳn sẽ có nhiều hậu quả đau buồn xảy ra khi một tín đồ phạm tội, nhưng điều tồi tệ nhất chính là sự đánh mất tương giao gần gũi với Chúa. Chắc chắn không có ai thắc mắc khi nghe Đa-vít cầu nguyện: “Xin chớ đem con ra khỏi sự hiện diện của Ngài và xin đừng cất Đức Thánh Linh của Ngài khỏi con” (c.11). Đa-vít đang nhớ đến vị vua tiền nhiệm của mình Sau-lơ. Vua Sau-lơ đã quay lại chống nghịch Đức Chúa Trời và trở thành kẻ nổi loạn. Vì thế, Ngài đã cất Đức Thánh Linh khỏi ông và ban quyền năng của Đức Thánh Linh cho Đa-vít.

Ngày hôm nay Đức Chúa Trời không cất Đức Thánh Linh khỏi chúng ta. Đức Chúa Giê-xu đã từng nói với các môn đồ Ngài rằng Đức Thánh Linh sẽ ở cùng với họ luôn luôn. Khi Đức Thánh Linh đến ngự vào lòng bạn Ngài sẽ biến đổi đời sống bạn và ấn chứng cho sự cứu rỗi bạn. Ngài làm chứng rằng bạn đã trở thành con cái của Đức Chúa Trời và chắc chắn bạn thuộc về Đấng Christ.

Nhưng khi chúng ta phạm tội chống nghịch lại Chúa, chúng ta sẽ đánh mất sự gần gũi đó của Đức Thánh Linh nguồn ơn phước của chúng ta. Mọi thứ trong đời sống Cơ Đốc nhân đều tùy thuộc vào mối tương giao của chúng ta với Chúa. Đa-vít thường xuyên trông cậy vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời kể cả khi ông đang viết Thi Thiên này hoặc lúc

ông đang lãnh đạo đội quân. Tuy nhiên, ông đã phải đau đớn về việc ông đánh mất sự hiện diện đầy quyền năng của Đức Thánh Linh.

“Mối tương giao” được dùng trong Thánh Kinh Tân Ước để chỉ về sự hiện diện của Chúa. Phận làm con và mối tương giao là hai điều hoàn toàn khác nhau. Phận làm con đến từ đức tin của chúng ta đặt vào Đức Chúa Giê-xu Christ tức là chúng ta được sinh ra trong gia đình của Đức Chúa Trời. Còn mối tương giao là kết quả của sự tin cậy Chúa của chúng ta. Chúng ta hãy giữ gìn đời sống mình luôn trong sạch. Hãy vâng lời Ngài. Chúng ta có thể thưa chuyện với Ngài bằng sự cầu nguyện. Và Ngài thường phán dạy với chúng ta qua Lời Ngài. Đừng phạm tội kéo đánh mất mối tương giao này.

Tương giao với Đức Chúa Trời là mối quan hệ có điều kiện. Nếu chúng ta phạm tội trong đời sống mình, chúng ta sẽ không thể nào có mối tương giao với Ngài được. Bạn có cần thận bước đi với Chúa mỗi ngày không? Nếu bạn không thận trọng, ma quỷ sẽ chiếm lấy một vị trí trong đời sống bạn. Chớ phạm tội, nhưng hãy vâng lời Đức Chúa Trời và cầu nguyện với Ngài trong mọi lúc. Hãy ưu tiên cho việc bước đi với Chúa.

6. Đánh mất niềm vui (Thi 51:12)

Khi phạm tội, Đa-vít không đánh mất sự cứu rỗi mình nhưng ông đã đánh mất niềm vui của sự cứu rỗi ấy. Thật là lý thú khi thấy Đa-vít viết bao nhiêu lần về niềm vui trong những Thi Thiên. Sự vui mừng là yếu tố thiết yếu trong đời sống Cơ Đốc nhân. Nó là chứng cứ nói lên rằng chúng ta đã thực sự được tái sinh. Đức Chúa Giê-xu dạy: “Dầu vậy, chớ mừng vì các tà linh quy phục các con, nhưng hãy mừng vì tên các con đã được ghi trên thiên đàng” (Lu 10:20). Ngày hôm nay, dù bạn gặp phải bất cứ hoàn cảnh nào, bạn đều có thể vui mừng về sự cứu rỗi của Chúa.

Ne 8:10 nói rằng sự vui vẻ của Đức Giê-hô-va là sức lực của chúng ta. Khi bạn vui mừng làm việc gì đó thì niềm vui sẽ đem lại cho bạn sức mạnh để thực hiện công việc ấy. Mặc khác tất cả chúng ta đều có nhiều việc phải làm mà chúng ta không thích. Chúng ta làm những việc nhưng thường chỉ theo bổn phận và vì cần phải làm mà thôi, cho nên chúng chẳng đem lại cho chúng ta sức lực là điều xuất phát từ niềm vui.

Chúng ta cần sự vui vẻ của Đức Giê-hô-va làm chứng cứ cho Ngài. Sự vui vẻ bày tỏ cho những người chưa được cứu thấy rằng thật là quan trọng để nhận biết Đức Chúa Giê-xu. Ngài là Đấng quyền năng mà chúng ta hầu việc, phục vụ.

Đa-vít đã đánh mất niềm vui ấy, vì thế, ông cầu nguyện: “Xin hãy ban lại cho con sự vui vẻ, về sự cứu rỗi của Chúa, và xin Ngài ban Thánh Linh đầy lòng khoan dung của Ngài nâng đỡ con” (c.12). Sự vui vẻ và ý chí quyết tâm vâng lời luôn đi đôi với nhau. Khi bạn vui vẻ làm việc gì đó hoặc khi bạn lấy làm vui mừng thích thú về người mà bạn đang làm điều gì cho người đó, thì có nghĩa là bạn đang toàn ý làm việc ích lợi. Ở đây Đa-vít muốn nói rằng: “Tôi đang bị cầm tù vì có tôi đã không xưng tội mình ra. Vì vậy, tôi đã đánh mất niềm vui, tinh thần và ý chí của mình. Tôi cũng đã đánh mất niềm vui thật là niềm vui đến từ sự vâng lời Đức Chúa Trời”.

Bạn có thể lấy lại niềm vui bằng cách nào? Bằng cách: bạn hãy xưng tội mình ra. Sau đó, bạn hãy nhìn chăm Chúa Giê-xu, đừng nhìn vào chính bạn. Nếu bạn nhìn vào chính mình, bạn sẽ không thể nào vui vẻ được. Nhưng nếu bạn nhìn xem Chúa, bạn sẽ lại tìm thấy niềm vui từ sự cứu rỗi của Ngài

Đức Chúa Trời luôn muốn bạn lấy làm vui thích về sự cứu rỗi mình. Có phải bạn đã đánh mất sự vui về về ơn cứu rỗi mình rồi chăng? Có phải bạn phá hỏng niềm vui sướng là niềm vui xuất phát sự vâng lời Đức Chúa Trời? Hãy chắc chắn rằng đời sống bạn đã được giải phóng khỏi tội lỗi và sau đó bạn hãy cầu xin Chúa ban lại niềm vui cho bạn.

7. Chứng nhân câm (Thi 51:13-15)

Tội lỗi mà chúng ta vi phạm không chỉ có ảnh hưởng đến chúng ta mà còn gây ảnh hưởng trên người khác ngay cả những người chưa được cứu. Đa-vít khám phá ra điều này khi ông cố làm chứng nhân cho Đức Giê-hô-va. Không có gì ngạc nhiên khi thấy ông viết: “Đức Chúa Trời ôi! Ngài là sự cứu rỗi của con. Xin Ngài giải cứu con khỏi tội ác làm đổ huyết, thì lưỡi con sẽ hát xướng lớn tiếng ca ngợi sự công bình của Ngài” (c.14). Đôi tay Đa-vít đã nhuốm đầy máu. Vì sao vậy? Vì ông đã giết U-ri, chồng của người đàn bà mà ông đã dan díu phạm tội tà dâm. Đức Chúa Trời nhìn thấy ông làm việc đó, và Giô-áp, một viên tướng trong quân đội của Đa-vít cũng biết rõ việc Đa-vít đã làm.

Tội lỗi còn làm câm miệng ông. Ông đã không còn hát xướng và làm chứng nhân cho Chúa được nữa “Chúa ôi! Xin mở môi miệng con, thì miệng con sẽ truyền ra sự ngợi khen Ngài” (c.15). Đa-vít rất quen thuộc với việc ngợi khen Chúa, nhưng bây giờ, ông trở thành câm lặng. Khi chúng ta thôi hát xướng, ngợi khen Chúa và không làm chứng cho Chúa nữa, chúng ta sẽ gây ảnh hưởng đến nhiều người khác. Đa-vít không còn khả năng để nói về Chúa cho mọi người. Nhưng khi Đức Chúa Trời tha thứ cho ông và tội lỗi ông đã được thanh tẩy, gột rửa sạch, thì ông lại có thể nói “Con sẽ dạy đường lối Chúa cho kẻ phạm tội, và họ sẽ trở lại cùng Ngài” (c.13)

Nếu bạn chưa từng phạm tội, và cho rằng “Tôi có thể phạm tội, nhưng tôi cũng có thể rũ bỏ nó đi” thì hãy nhớ ngay đến Đa-vít. Ông đã phạm tội, nhưng ông không rũ bỏ được nó. Tội lỗi gây ảnh hưởng đến toàn bộ đời sống ông, ảnh hưởng trên gia đình ông và còn ảnh hưởng đến nhiều người khác nữa là những người mà ông sẽ phải làm chứng về Chúa cho họ.

Đức Chúa Trời kêu gọi mỗi người chúng ta hãy làm chứng nhân cho Ngài. Công việc của chúng ta là giảng dạy đường lối Chúa cho kẻ có tội. Chúa ban chúng ta đặc ân dẫn đưa tội nhân đến với Ngài “con sẽ nhận được quyền năng... và sẽ làm chứng về Ta” (Cong 4:8). Tội lỗi của chúng ta sẽ thường gây ảnh hưởng đến sự làm chứng của chúng ta. Chúng ta hãy cầu xin Đức Chúa Trời thanh tẩy đời sống chúng ta và mở miệng chúng ta để chúng ta có thể chia sẻ Phúc Âm cho nhiều người khác.

Tội lỗi thường lây lan ra như một bệnh dịch. Nó không chỉ cướp phá niềm vui của bạn mà nó còn gây ảnh hưởng đến sự làm chứng của bạn cho người khác. Hễ bạn còn dành cho tội lỗi một chỗ trú trong cuộc đời bạn, thì đời sống tâm linh của bạn ắt sẽ bị nhiễm bệnh. Đừng để tội lỗi đánh cắp sự làm chứng của bạn cho Chúa. Hãy giữ lòng mình thanh sạch trước mặt Ngài.

8. Những mảnh vỡ (Thi 51:16-17)

Có bao giờ bạn học hỏi về những mảnh vỡ trong Thánh Kinh chưa? Có một người phụ nữ đã đập vỡ bình dầu thơm ngay chân Chúa Giê-xu và lấy dầu thơm từ bình ấy xức cho Ngài. Chúa Giê-xu đã cầm lấy bánh bẻ ra là hình ảnh về thân thể Chúa sẽ được ban cho chúng ta. Đức Chúa Trời thường sử dụng những mảnh vỡ, và Ngài hay bắt đầu với những tấm lòng đau thương thống hối. Đây chính sự ăn năn hối cải được nói đến. Đức Chúa Trời

không muốn lắng nghe những lời chỉ ở nơi môi miệng chúng ta. Ngài cũng không dò lường của lễ vật chất nào. Ngài ưa thích nhìn vào tấm lòng chúng ta và bảo: “Nếu trái tim con tan nát thì ta có thể chữa lành cho”.

Khi Đa-vít phạm tội, ắt hẳn ông đã có thể đem dâng cho Đức Chúa Trời đủ mọi loại của lễ. Nhưng các của lễ ấy sẽ không làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Ngài đang đợi một của lễ về tấm lòng đau thương thống hối. Đó là lý do tại sao Đa-vít đã viết: “Của lễ làm đẹp lòng Đức Chúa Trời ấy là tâm thần đau thương, một tấm lòng tan nát, ăn năn hối cải những của lễ này, ôi Đức Chúa Trời ôi! Chắc Ngài sẽ không khinh dể đâu!” (c.17). Tội lỗi của Đa-vít đã đẩy ông đến với bản luận tội và sự chết. Ông phạm tội tà dâm còn phạm thêm tội sát nhân nữa. Không của lễ nào có thể dâng cho Đức Chúa Trời để chuộc lại tội lỗi cố ý, dấy loạn và trắng trợn của Đa-vít. Thế nhưng, Đa-vít đã không bị Đức Chúa Trời diệt. Mặc dù ông không có của lễ nào được dành sẵn và có đủ hiệu lực để chuộc tội cho ông vào lúc ấy, nhưng Đức Chúa Trời đã nhìn xuống dòng thời gian và thấy trước viễn cảnh thập tự giá là hình cụ mà Đức Chúa Giê-xu sẽ phải chịu chết trên nó vì tội lỗi của Đa-vít.

Đức Chúa Trời thường nhìn vào tấm lòng chứ không nhìn công việc, Ngài ưa thích sự thành thật của tấm lòng chứ không thích các thói quen của nếp sống tôn giáo.

Người có lòng đau thương thống hối không phải là bị ray rứt lương tâm cũng không phải là lấy làm hối tiếc về việc đã làm. Đó chính là sự ăn năn hối cải từ bỏ tội lỗi. Đó là việc bạn hãy thưa với Đức Chúa Trời rằng bạn ghét tội lỗi, và bạn đang lên án nó, sau đó bạn hãy cầu xin Ngài tha thứ cho bạn. Hãy dâng lên cho Ngài của lễ bằng chính tấm lòng đau thương thống hối của bạn.

9. Điều gì làm đẹp lòng Chúa? (Thi 51:18-19)

Chúng ta có thể sống để làm hài lòng chính mình và người khác. Nhưng trên hết, chúng ta phải làm hài lòng Đức Chúa Trời. Đa-vít kết thúc lời cầu nguyện xưng tội của mình rằng: “Bây giờ Chúa sẽ ưa thích các của lễ về sự công bình” (c.19). Chúng ta nên làm những gì đẹp lòng Chúa mà thôi.

A.W.Toach từng nói “Đồng hành với Đức Chúa Trời chẳng khó gì” Và đúng là như vậy. Một ngày nọ, Đa-vít cầu nguyện: “Xin hãy cho con rơi vào tay Chúa vì Ngài rất giàu lòng thương xót và xin chớ để con rơi vào tay loài người” (II Sa 24:14). Đức Chúa Trời biết rõ chúng ta, yêu thương chúng ta và Ngài rất kiên nhẫn đối với chúng ta. Mọi thứ Ngài sẵn sàng cho chúng ta thấy đều là những sự tốt lành, là niềm vui thoả và là sự vinh hiển Ngài. Vậy, điều gì làm đẹp lòng Ngài nhất? Đó là bước đi biết vâng lời chứ không phải là các của lễ, Đa-vít thưa với Chúa: “Nếu con dâng cho Ngài các của lễ mà lòng con không ăn năn hối cải, thì Ngài ắt sẽ không nhận chúng. Nhưng nếu con ăn năn tội và dâng lên Ngài tấm lòng tan nát, đầy đau thương thống hối thì chắc chắn Ngài sẽ tiếp nhận của lễ và sự phục vụ của con dành cho Ngài”.

Cái cách Đa-vít kết thúc Thi Thiên này thật lý thú. “Tuỳ theo ý tốt của Chúa, xin Ngài hãy làm điều lành cho Si-ôn, và xây dựng các vách thành Giê-ru-sa-lem”(c.18). Đa-vít đang ở trong tội lỗi mình, ắt hẳn ông rất yếu đuối, chứ không mạnh mẽ. Ông đã đem đến cho kẻ thù của Y-sơ-ra-ên cơ hội phỉ báng Đức Chúa Trời. Và những lời báng bỏ ấy đã tuôn ra. Mọi người biết ngay đó là điều do Đa-vít gây nên. Vì thế, ông cầu nguyện với Chúa: “Ô, Đức Chúa Trời ôi! Khi con đang là kẻ có tội, con thật yếu đuối. Con đã không làm đẹp lòng Ngài. Bây giờ, con muốn làm đẹp lòng Ngài nên con sẽ được mạnh mẽ. Còn các tường

thành Giê-ru-sa-lem, là tường thành bảo vệ sẽ trở nên vững chắc”. Bạn đang yếu đuối hay mạnh mẽ vậy?

Đức Chúa Trời sẵn sàng mọi sự để đem lại điều tốt lành sự vui thoả cho chúng ta và đem lại sự vinh hiển cho Ngài. Là con cái Chúa, bạn hãy cố gắng làm tất cả những gì để làm hài lòng Ngài và vinh hiển Ngài. Bước đi của bạn với Đức Chúa Trời có phải là bước đi vâng lời không? Hãy biến đời sống bạn thành những gì có thể làm đẹp lòng Ngài.

10. Giá đắt phải trả cho sự xung tội (Thi 51:4,6,10-11)

Xung tội nghĩa là gì? Đó không phải là sự thú nhận tội lỗi mà chúng đã phạm, bởi vì chúng ta không thể che giấu Đức Chúa Trời được điều gì cả. Từ “xung tội” ở đây có nghĩa là “nói một điều giống nhau”. Chúng ta sẽ nhận ra tội như Đức Chúa Trời nhìn thấy tội lỗi. Đó chính là sự ăn năn hối cải chứ không phải là sự hành xác để hối lỗi. Chỉ có huyết của Chúa Giê-xu mới có thể trả giá cho tội lỗi mà thôi.

Sự ăn năn thật liên quan đến lý trí, tình cảm và ý chí. Đa-vít đã phải thay đổi ý định mình về vấn đề tình ái với Bát-sê-ba nhờ sự giúp đỡ của tiên tri Na-than (c.4). Vị tiên tri này đã phê phán Đa-vít về tội lỗi của Đa-vít. Ông khéo léo kể cho Đa-vít nghe một câu chuyện về con chiên cái nhỏ nhằm ám chỉ, minh họa tội lỗi của Đa-vít. Nghe xong, Đa-vít đáp lại: “Ta đã phạm tội”. Vua Pha-ra-ôn cũng từng đáp lại như thế nhưng vua không có chút thiện chí nào về điều ấy. Chính vua Sau-lơ cũng nói vậy khi ông nhận ra việc làm sai trái của mình. Sau-lơ lấy làm hối tiếc, còn Pha-ra-ôn thì bị cắn rứt lương tâm. Sự hối tiếc chỉ liên quan đến lý trí – chúng ta bối rối, buồn lòng khi gặp phải chuyện rối ren hoặc bị vướng mắc vào đó. Còn việc lương tâm bị cắn rứt thì liên quan đến cả lý trí lẫn các cảm xúc – chúng ta cảm thấy khủng khiếp.

Vậy, xung tội có nghĩa là chúng ta phải có thái độ như thái độ Đa-vít và nhận ra rằng chúng ta là những kẻ có tội từ trong bản chất: mỗi một chúng ta đều có khả năng vi phạm bất cứ một tội lỗi nào.

Giá đắt phải trả cho sự xung tội là một cõi lòng tan nát. Khi chúng ta nhận ra chính mình là ai như Đức Chúa Trời nhận ra chúng ta, thì chúng ta sẽ bị tan nát cõi lòng mình. Ngài không cần phải sửa phạt chúng ta để bóp nát trái tim chúng ta. Khi Chúa Giê-xu nhìn chăm vào Phi-e-rơ, thì lòng ông tan vỡ (Lu 22:61).

Nếu bạn đến với Đức Chúa Trời bằng một tâm lòng đau thương thống hối và xung tội mình ra với Ngài, thì Ngài sẽ tha thứ cho bạn và khôi phục lại bạn.

Xung tội không phải là một vấn đề đơn giản. Nó liên quan đến toàn bộ con người bên trong. Khi bạn nhìn thấy tội lỗi như Đức Chúa Trời nhìn thấy thì điều ấy sẽ làm tan nát cõi lòng bạn. Hãy dâng cho Chúa tâm lòng tan vỡ ấy, thì Ngài sẽ chữa lành nó.

11. Giá đắt phải trả cho sự thanh tẩy (Thi 51:18-19)

Việc thanh tẩy tội lỗi không phải là chuyện dễ. Hãy luôn ghi nhớ rằng chỉ có Đức Chúa Trời mới có khả năng làm việc này. Tội lỗi gây ra nợ nần, sự ô nhục và bệnh tật. Chỉ có huyết đã đổ ra của Chúa Giê-xu Christ mới có thể tiêu trừ tận gốc rễ của tội lỗi và tha thứ cho nó. Mỗi người chúng ta đều đáng phải chết mãi mãi, nhưng Chúa đã chết thay cho chúng ta rồi. Vì lòng thương xót, Đức Chúa Trời đã không ban cho chúng ta điều mà chúng ta đáng phải nhận. Và bởi lòng nhân từ, Ngài lại ban cho chúng ta điều mà chúng ta không đáng được nhận hưởng.

Khi chúng ta phạm tội, Chúa Giê-xu đã đứng ra nhận tội thay cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời (IGi 2:1-29). Ngài là Đấng Biện Hộ của chúng ta. Khi chúng ta bị cám dỗ phạm tội, thì hãy nhớ rằng tội lỗi của bạn đã đặt Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Và khi bạn phạm tội, thì không phải bạn chỉ đơn giản phạm tội chống nghịch lại gia đình, bạn bè bạn mà thôi nhưng là chống nghịch Chúa Cứu Thế, Đấng đã chết vì bạn. Hiện giờ, Ngài đang ngự trên thiên đàng, mình đau thương tích, và đang cầu thay cho bạn trước ngai thánh. Vậy, giá đắt phải trả cho việc tẩy rửa tội lỗi chính là có một Đấng phải chịu chết. Đây là một động cơ mạnh mẽ thúc đẩy chúng ta đừng phạm tội.

Nếu bạn được cứu rồi, bạn sẽ được tha thứ và món nợ của bạn do tội lỗi gây ra sẽ được xoá sổ. Hãy luôn nhớ, Đức Chúa Trời sẽ không cầm giữ luôn bản tường trình về tội lỗi của bạn, nhưng Ngài sẽ hay lưu tâm đến bản kỹ thuật về công việc của bạn, về những tội lỗi nào đã gây trở ngại cho khả năng hầu việc Chúa của bạn.

Đừng bao giờ cho rằng Đức Chúa Trời là Đấng phải có nhiệm vụ thanh tẩy tội lỗi cho chúng ta. Sự tha thứ đã được mua với giá rất đắt bằng chính huyết của Chúa Giê-xu. Hễ khi nào bạn bị cám dỗ phạm tội, thì hãy nhớ Chúa Giê-xu đã phải trả giá cho tội lỗi của bạn bằng chính mạng sống Ngài để cứu chuộc bạn.

12. Giá đắt phải trả cho sự đắc thắng (Thi 51:18-19)

Có một yếu tố biểu hiện của sự trưởng thành thuộc linh chính là nhận biết sự góm ghề của tội lỗi. Tội lỗi thường đưa đến thảm kịch tàn khốc. Giám mục William Culbertson từng diễn thuyết về những hậu quả bi thương của tội lỗi được tha thứ. Chẳng hạn như, Đa-vít được tha thứ, nhưng đứa con bé bỏng của ông đã chết; còn Áp-sa-lôm và Am-môn thì bị giết chết một cách thê thảm. Đức Chúa Trời sẽ tha thứ tội lỗi cho chúng ta vì lòng nhân từ và thương xót của Ngài. Nhưng, trong sự cai trị của Ngài, chúng ta phải đối diện với các hậu quả do tội lỗi mình đem lại. Chúa đòi hỏi chúng ta phải gạt lầy những gì mình đã gieo ra.

Sự cám dỗ không phải là tội, nhưng khi chúng ta cứ mãi mê để tâm đến nó và đầu hàng nó thì chúng ta sẽ phạm tội. Tội lỗi thường là một quá trình tiệm tiến. Đa-vít đã trải qua nhiều giai đoạn mới đi đến chỗ phạm tội.

- Giai đoạn thứ nhất, Đa-vít đặt áo giáp mình xuống (IISa 11:1-27). Bạn có đang mặc áo giáp thuộc linh không? (Eph 6:10-24). Chúng ta hãy mặc nó bằng sự cầu nguyện. Chúng ta cần đến với Chúa mỗi buổi sáng và mặc áo giáp thuộc linh vào.

- Giai đoạn thứ hai, Đa-vít không tìm kiếm Chúa mà chỉ mãi lo nhìn ngắm Bát-sê-ba. Chúng ta phải xác thực rằng thân thể chúng ta thuộc về Chúa. Sau khi bạn mặc áo giáp thuộc linh vào rồi, thì nên dâng mình hoàn toàn cho Ngài (Ro 12:1).

- Giai đoạn thứ ba, Đa-vít không tỉnh thức cầu nguyện. Xác thịt vốn yếu đuối. Khi chúng ta trưởng thành trong đời sống Cơ Đốc nhân, thì tội lỗi lại càng trở nên quái quỷ hơn, tinh vi hơn. Chúng ta phải cảnh giác với chúng.

- Giai đoạn thứ tư, Đa-vít ở một mình. Ông không thông công với các tín hữu yêu mến Chúa. Khi người ta cố dựa dẫm vào chính mình mà thôi thì họ thường thất bại.

- Giai đoạn thứ năm, Đa-vít chệnh mảng lơ là với Lời Chúa. Lời Chúa luôn giữ cho chúng ta sống thanh sạch.

- Giai đoạn cuối cùng, Đa-vít không nhờ cậy Đức Thánh Linh. Chúng ta cần đầu phục Ngài. Nếu bạn đầu phục Ngài bạn sẽ đắc thắng được tội lỗi.

Hãy ghi nhớ sáu bước này và đọc Eph 6:10-24. Đừng lập lại lỗi lầm của Đa-vít. Đừng bao giờ mãi mê lưu tâm đến sự căm dỗ kéo đi đến việc đầu hàng nó. Hãy suy gẫm Lời Chúa, vâng lời Ngài và dùng lễ thật của Lời Ngài canh giữ tâm lòng bạn. Hãy luôn ở trong mối tương giao với Chúa.

52. KHI NGƯỜI TA GHÉT BẠN (Thi 52:1-9)

A-hi-mê-léc là một thầy tế lễ phụ tá cho Đa-vít. Vì vậy, vua Sau-lơ xem ông là kẻ phản bội và truyền lệnh giết chết ông cùng cả nhà ông. Khi nghe tin này, Đa-vít rất buồn bã nên viết Thi Thiên này.

Thi Thiên 52 mô tả đến ba lần bức tranh về sự dữ của con người bằng phép phối cảnh.

Thứ nhất, Đa-vít mô tả con người xảo trá lừa lọc (c.1-4). Đô-ê là một hậu tự của Ê-sau, tiêu biểu cho con người phạm tục (He 12:16). Cháu chắt của Ê-sau chính là kẻ thù của dân Do Thái. Có lẽ, Đô-ê là một tân tín hữu. Mặc dù ông rất giàu và có thế lực, nhưng ông không bao giờ nhận được sức lực từ Đức Chúa Trời. Đô-ê là kẻ khoác lác, thường khoe lòng ưa chuộng sự dữ của mình ra. Thật nguy hiểm cho kẻ nào ưa thích điều dối trá (ITe 2:11 Kh 22:15). Còn trong trường hợp của Đô-ê, kẻ dối trá lại đang nói về một sự thật nhưng lại nói với một động cơ xấu.

Thứ hai, Đa-vít mô tả về Đấng Phán Xét công bình (c.2-7). Đức Chúa Trời sẽ đánh đổ kẻ ác, và nhổ gốc rễ nó lên khỏi đất sống. Sẽ có một ngày, kẻ ác là những kẻ cậy trông vào chính họ sẽ bị nhổ bật gốc và bị huỷ diệt.

Thứ ba, Đa-vít mô tả người đầy tớ chiến thắng (c.8,9). Người sẽ được thấy những cây ô-li-ve xanh tươi mọc gần nhà Chúa. Người biết Chúa luôn chăm sóc người như Chúa chăm sóc các cây của Ngài, và người nhờ cậy vào Ngài để được mạnh mẽ. Đa-vít đã được Đức Chúa Trời trông, ra hoa kết quả và sống ngợi khen Ngài.

Khi người ta xảo trá lừa lọc chúng ta, thì chúng ta hãy hướng lòng mình đến những điều thiện của Đức Chúa Trời, chứ đừng chú tâm vào điều ác của con người. Hãy để Chúa phán xét mọi việc. Và hãy tiếp tục kết quả cho Ngài, ngợi khen Ngài ngay trong những lúc bạn gặp gian truân.

Bạn vẫn có thể là người chiến thắng khi người khác đầy lòng ghen ghét nhắm vào bạn. Hễ khi nào có ai đó ghét bạn, thì bạn hãy hướng tâm mình vào Chúa, giao phó vấn đề ấy cho Ngài và ca ngợi danh Ngài.

1. Giống như một lưỡi dao cạo (Thi 52:1-4)

Cái lưỡi là một trong những bộ phận nhỏ nhất của cơ thể, tuy nhiên nó có thể gây nên sự huỷ diệt khủng khiếp nhất. Trong đoạn Thi Thiên này, Đa-vít viết về kinh nghiệm của ông đối với Đô-ê – kẻ ác có cái lưỡi khoe khoang khoác lác. Đa-vít khuyên cáo chúng ta về hai loại lưỡi có tính huỷ diệt.

Thứ nhất, hãy coi chừng giọng lưỡi khoe khoang. Đô-ê là kẻ kiêu ngạo. Trong lúc ngạo mạn khoác lác, ông đã nói cho Sau-lơ biết về Đa-vít, và việc ấy đã phải trả giá bằng mạng sống của nhiều người. Chúng ta thích khoe khoang khoác lác vì nó sẽ thổi phồng cái tôi

của chúng ta lên. Hễ ai muốn khoe khoang thì hãy khoe khoang trong Chúa. Nếu chúng ta khoe khoang về Ngài thì chúng ta sẽ làm vinh hiển Ngài.

Thứ hai, cần cảnh giác với giọng lưỡi bén ngọt. Đa-vít nói về Đô-ê “Giọng lưỡi người toan định sự tàn diệt, tựa như dao cạo bén sắc, đang làm điều phỉnh gạt” (c.2). Đô-ê là kẻ có giọng lưỡi bén sắc, dối trá “Người ưa chuộng điều ác hơn điều thiện và thích nói dối hơn nói lời ngay thẳng đúng đắn. Người yêu mến tất cả những lời nói mang tính huỷ diệt, giọng lưỡi của người thật dối trá, lừa lọc” (c.3, 4). Có bao giờ bạn bị cái lưỡi sắc bén của ai đó cắt chưa? Hoặc tệ hại hơn, có bao giờ bạn dùng lời nói của mình cắt người nào đó chưa? Cái điều gây nên nỗi đớn đau thật sự là khi bạn dùng lời dối trá cắt ai đó. Nói dối là một tội lỗi ghê tởm. Sa-tan là kẻ nói dối và cũng là tên sát nhân. Hắn muốn sử dụng cái lưỡi của chúng ta để đồn huyễn những điều phỉnh dối chứ không nói lời ngay thật.

Trong câu 1, Đa-vít tán dương sự nhơn từ Chúa “Sự nhơn từ của Đức Chúa Trời hằng còn mãi mãi”. Khi chúng ta khoe khoang về sự nhơn từ Chúa, thì miệng lưỡi của chúng ta sẽ trở thành phương thuốc chữa lành vết thương chứ không phải trở thành lưỡi dao cạo dùng để cắt cứa. Chúng ta hãy dùng miệng lưỡi mình nói lời đúng đắn ngay thật chứ đừng đồn huyễn dối trá. Miệng lưỡi của chúng ta sẽ khoe về Chúa chứ không khoe về chính chúng ta. Hãy dâng lòng mình cho Chúa để lưỡi chúng ta có thể được Ngài đại dụng cho sự ban phước của Ngài.

Chúng ta cần phải biết kiểm chế lưỡi mình. Chúng có thể gây ra sự huỷ diệt kinh khiếp. Hãy cảnh giác đối với những miệng lưỡi sắc bén và khoe khoang khoác lác. Cần thận giữ giữ lưỡi mình đừng nói dối đồn huyễn. Và khi nào có ai đó nói xấu bạn, thì bạn chớ trả đũa lại người ấy bằng chính cái lưỡi của bạn. Thay vì làm vậy, bạn hãy dùng lưỡi mình làm vinh hiển Đức Chúa Trời và nói về sự nhơn từ của Ngài.

2. Chung cuộc (Thi 52:5-7)

Một trong những vấn đề liên quan đến triết lý của những người theo chủ nghĩa nhân văn đó là: triết lý ấy khiến người ta cho rằng họ có thể sống tự lực cánh sinh, không cần bất cứ sự trợ giúp nào từ bên ngoài và họ có thể tự giúp mình. Họ cũng nghĩ rằng họ có tất cả những gì họ cần cho sự sống lẫn sự chết. Đa-vít mô tả loại người này như sau “Đó là người không chịu nhờ Đức Chúa Trời làm sức lực mình, nhưng chỉ nhờ cậy vào sự giàu có về của cải vật chất, tự làm cho mình mạnh mẽ trong sự gian ác” (c.7). Đây chính là một bức tranh về hình ảnh loại người tự phụ tự mãn không nhận biết được tình thế của mình đang thực sự gặp nguy hiểm như thế nào. Hãy chú ý: Đức Chúa Trời không phải là sức lực của người. Người tự phụ chỉ biết nhờ cậy vào chính các việc làm gian ác của họ và nhận lấy sức lực từ tội lỗi mình.

Khi đời sống được thiết lập trên tội lỗi thì đời sống ấy sẽ không có nền móng. Hãy nhớ lại câu chuyện ẩn dụ mà Chúa Giê-xu đã kể về hai người thợ xây nhà (Mat 7:24-27). Người ngu dại xây nhà mình trên cát; anh ta là người không biết vâng lời Đức Chúa Trời. Còn người khôn ngoan xây nhà mình trên nền đá – tức là người biết vâng lời Đức Chúa Trời. Và khi bão tố nổi lên, thì ngôi nhà được xây trên nền đá trở nên vững chắc, chắc chắn. Còn ngược lại, ngôi nhà xây trên nền cát bị đổ sập.

Đức Chúa Trời không phải là sức lực của kẻ tự phụ, và Ngài cũng chẳng phải là nơi tin cậy cho người. Kẻ tự phụ tự mãn chỉ biết sống dựa vào của cải mình. Ngày hôm nay, hầu hết thiên hạ đều tưởng tiền bạc có thể giải quyết tất cả mọi vấn đề. Hãy xem, loại người “chỉ biết nhờ cậy vào sự giàu có thừa mứa vật chất của mình” mà Đa-vít đã nói đến (c.7).

Và điều gì xảy ra với họ? “Đức Chúa Trời sẽ huỷ diệt họ vĩnh viễn. Ngài sẽ bắt đem họ đi và bút họ ra khỏi nơi họ trú ngụ, nhổ họ lên khỏi đất sống” (c.5).

Chúng ta có thể trông thấy loại người này trong nhà họ hoặc họ đang lẩn quẩn quanh đống của cải vật chất của họ. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ đụng đến họ và bút họ ra khỏi những chỗ đó tựa như cái cách bạn thò tay vào hang nắm kéo một con thỏ ra ngoài vậy. Kẻ tự mãn tự phụ giống như một cái cây đẹp đẽ. Nhưng Đức Chúa Trời bảo: “Ta sẽ nhổ bật rễ người lên”. Còn người công bình sẽ cười cuối cùng. “Người công bình nhìn thấy điều đó thì kinh sợ, và sẽ cười nhạo kẻ tự phụ tự mãn kia” (c.6). Có phải bạn sắp sửa là người cười cuối cùng không? Hay là bạn sắp bị người ta cười nhạo?

Đức Chúa Trời là sức lực và là Đấng đáng tin cậy của bạn. Đừng giống như kẻ tự phụ tự mãn kia là kẻ đặt lòng tin vào những sự giả tạo trong thế gian này để có sức lực và có nơi dựa dẫm. Hãy để Lời Chúa ngấm vào trí óc bạn và giấu lẽ thật của Lời Ngài vào trong lòng bạn. Bạn hãy phó thác chính mình cho Chúa chăm sóc và làm cho bạn được vững vàng.

3. Hãy làm một nhánh ô-liu (Thi 52:8-9)

Nếu bạn muốn ví sánh chính mình với thứ gì đó trong thiên nhiên, thì bạn sẽ chọn gì? Chắc bạn sẽ bảo bạn thích mình giống như một ngọn núi, một quả đồi hay một cái hồ nào đó? Đa-vít viết: “Còn tôi khác nào cây ôlive xanh tươi trong nhà Đức Chúa Trời, tôi nhờ cây nơi lòng nhân từ của Ngài đến đời đời vô cùng” (c.8). Đa-vít đã ví sánh chính mình với một thứ vững bền, còn ngược lại đối với kẻ ác, chúng sẽ bị nhổ bật rễ khỏi đất sống (c.5).

Vị trí vững chắc của Đa-vít cũng chính là địa vị có đặc quyền được hưởng đặc ân bởi vì ông đã được trồng trong nhà Đức Chúa Trời. Phần quan trọng nhất của một cây xanh là bộ phận rễ, vì nó hút chất dinh dưỡng để nuôi cây. Hơn nữa, nó còn giúp cho cây đứng vững và vẫn sống mạnh mẽ trong cơn bão tố. Chúng ta có thể nhận biết được người ta có loại rễ nào khi cơn bão cuộc đời nổi lên khắc nghiệt hơn. Có một số người sống đời sống giống như những cây cỏ dại tong teo yếu ớt, không có rễ, bị gió thổi bay đi từ nơi này đến nơi khác.

Đa-vít sống đời sống kết quả. Ông giống như một cây ôliu xanh tươi mọc trong nhà Chúa, ra trái, đem lại vinh quang cho Ngài. Sự đậu trái chính là một trong những niềm vui mừng lớn trong đời sống Cơ Đốc nhân. Chúa Giê-xu đã từng dùng hình ảnh một dây nho để dạy cho các tín đồ biết rằng họ cần phải ra nhiều trái (Gi 15:1-8).

Hãy nhìn vào các dấu hiệu sau: Cây xanh tốt biểu hiện cho sự tươi mới và mạnh mẽ. Hạt ôlive chứa dầu, một biểu hiện của Đức Thánh Linh. Vì vậy, không ai thắc mắc tại sao Đa-vít lại kết thúc đoạn Thi Thiên này bằng sự ngợi khen Đức Chúa Trời! “Tôi sẽ ngợi khen Chúa mãi mãi bởi vì Ngài đã làm việc đó, và trong sự hiện diện của các thánh đồ của Ngài, tôi sẽ trồng cây danh Ngài vì đó là điều tốt lành” (Thi 52:9).

Hình ảnh cây ôliu xanh tươi trong nhà Đức Chúa Trời là một hình ảnh rất xác đáng minh họa cho vị trí của người tín đồ. Bạn đang sống trong một nơi vững chãi, có quyền được hưởng đặc ân và ra quả. Chỉ khi nào bạn đầu phục Chúa và để Đức Thánh Linh hành động trong đời sống bạn thì bạn sẽ đậu trái làm vinh hiển Ngài. Bạn có thể mô tả chính đời sống bạn như là cây ô-liu trong nhà Chúa không?

53. (Thi 53:1-6)

1. Chủ nghĩa vô thần thực dụng (Thi 53:1-6)

“Kẻ ngu dại nhủ với lòng mình rằng không có Đức Chúa Trời” (c.2). Người không nói ý tưởng này ra ngoài cửa miệng mà chỉ nói trong lòng mình mà thôi. Đây là một sự mô tả về chủ nghĩa vô thần thực dụng. Hầu hết thiên hạ đều không cho rằng: “Tôi không tin Đức Chúa Trời tồn tại”. Nhưng họ sống đời sống như thể Ngài không hề tồn tại vậy. Đa-vít nhắc nhở chúng ta rằng những gì chúng ta tin ở Chúa bằng cả tấm lòng mình sẽ quyết định cách sống của chúng ta.

Đa số người ta trong thế gian này đều không biết Chúa. Có lẽ, đó là lỗi của những Cơ Đốc nhân. Chúng ta cần cầu nguyện nhiều hơn, ban cho nhiều hơn và làm chứng nhiều hơn. Nhưng thực tế cho thấy rằng hầu hết thiên hạ đều sống đời sống như thể không có sự tồn tại của Đức Chúa Trời. Họ hiếm khi nghĩ đến Ngài trừ khi họ đang phải đối diện với bệnh tật, thảm kịch hoặc sự chết, và thậm chí sau những hữu sự, họ lại quên Ngài ngay. Đa-vít dạy chúng ta rằng những gì chúng ta tin ở Chúa sẽ ảnh hưởng đến ý chí của chúng ta. “Chúng nó đều bại hoại, phạm tội ác gồm ghiếc. Chẳng có ai làm điều lành” (c.1). Vậy nếu chúng ta nói: Không có Đức Chúa Trời thì chẳng khác nào bảo: Không có gì tốt lành cả.

Câu 2 dạy chúng ta rằng những gì chúng ta tin ở Chúa cũng sẽ tác động đến lý trí của chúng ta. Đức Chúa Trời từ trên trời nhìn xuống loài người xem thử có ai hiểu biết Ngài và tìm kiếm Ngài không. Kết quả là Ngài không tìm thấy được người nào cả. Loài người sống đời sống thiếu sự hiểu biết Chúa và họ không muốn hiểu biết Ngài. Họ chỉ muốn sống theo ý họ mà không cần đến Chúa.

Còn câu 5 dạy rằng những gì chúng ta tin ở Chúa sẽ ảnh hưởng đến tâm lòng chúng ta. “Nơi nào không có sự kính sợ Chúa, thì nơi đó người ta sẽ phải sống trong nỗi kinh hoàng khủng khiếp”. Loài người phải kính sợ Đức Chúa Trời cho dù họ không tin vào Ngài.

Có phải chúng ta đang sống đời sống theo ý mình như thể Đức Chúa Trời không nhìn thấy gì phải không? Có phải chúng ta nói năng như thể Ngài chẳng hề nghe được gì phải không? Hoặc có phải chúng ta suy nghĩ và toan tính trong lòng như thể Ngài không hề nhìn biết gì cả chẳng? Chúng ta hãy sống như những người nói rằng: “Vâng, chúng tôi biết Ngài, và muốn làm vinh hiển Ngài”.

Có người cho rằng mỗi người đều tin vào ai đó hoặc tin vào điều gì đó. Lòng tin liên quan đến toàn bộ sự sống nội tại của con người. Những điều bạn tin đều có ảnh hưởng đến tâm lòng, lý trí và ý muốn của bạn. Đức Chúa Trời đã đáp lại những nhu cầu sâu kín của bạn và tương giao với bạn. Ngài muốn bạn tin cậy Ngài và làm vinh hiển Ngài bằng chính đời sống bạn. Bạn có đang làm chứng về Chúa cho những người ở xung quanh bạn không? Bạn có sống đời sống làm vinh hiển Chúa không?

2. Sự điên rồ của kẻ ngu dại (Thi 53:1-6)

Thi Thiên này mô tả lại hình ảnh người vô thần và đưa ra tám lý do giải thích tại sao đó lại là những kẻ ngu dại.

Đầu tiên, họ không thừa nhận Đức Chúa Trời (c.1). Họ sống như thể không có sự tồn tại của Chúa vậy. Họ không vâng lời Ngài (c.1). Một số người cho rằng bản chất tự nhiên của con người là thiện hảo. Điều đó không đúng đâu. Chúng ta có bản chất tự nhiên vốn xấu xa ghê tởm (Ro 3:9). Kẻ ngu dại không hiểu biết gì về Đức Chúa Trời cả (c.2). Nếu bạn không có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chắc chắn bạn sẽ không thể nào hiểu được gì về

Ngài. Người vô thần nói họ sẽ không chấp nhận thứ gì nếu như họ không hiểu. Kết cuộc, họ làm ra vẻ hiểu biết nhưng chỉ hiểu được đôi chút về thế giới này mà thôi!

Kẻ ngu dại không tìm kiếm Đức Chúa Trời (c.2). Chẳng có một người nào tự mình tìm kiếm Chúa và chạy đến nhận biết Ngài. Đức Chúa Trời mời gọi chúng ta tìm kiếm Ngài, thì Ngài sẽ thương xót chúng ta. Kẻ ngu dại không bước theo đường lối Chúa (c.3). Đức Chúa Trời sắp sẵn con đường đúng cho chúng ta. Làm một Cơ Đốc nhân không phải dễ, nhiều người không muốn trả giá. Con đường hẹp dẫn đến sự sống thì gập ghềnh khó đi. Còn con đường rộng là con đường dễ đi thì dẫn đến sự chết (Mat 7:13,14).

Kẻ ngu dại không cầu khẩn Đức Chúa Trời (c.4). Những người như thế rất háms lợi và dối xử không tốt với người khác. Kẻ ngu dại không kính sợ Đức Chúa Trời (c.5). Ngày của Chúa rồi đây sẽ đến và kẻ ngu dại sẽ phải run sợ. Họ sống với đức tin giả dối và sẽ có ngày họ phải đối diện với sự phán xét. Kẻ ngu dại không trông đợi Đức Chúa Trời (c.6). Những người loại bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi đời sống mình sống không có tương lai.

Dân sự Đức Chúa Trời có tương lai là sự sống đời đời. Tuy nhiên, hễ ai xưng mình là Cơ Đốc nhân nhưng sống giống như người vô thần thì cũng trở thành kẻ ngu dại. Cầu xin Đức Chúa Giê-xu giúp đỡ chúng ta nhận biết được sự nhân từ, sự vĩ đại oai nghi của Đức Chúa Trời quyền năng.

Người vô thần sống như thể không có Đức Chúa Trời vậy. Là con cái Chúa, chúng ta hãy háms hức trông đợi sự sống đời đời. Tuy nhiên, nếu bạn thất bại trong việc bước đi với Chúa, thì có lẽ là do bạn đã ăn ở như kẻ ngu dại trong cuộc sống.

Hãy duy trì nguồn sống tâm linh của mình nơi Đấng Christ và đặt niềm hy vọng ở Ngài.

54. AI LÀ CHỖ DỰA CHÍNH CỦA CUỘC ĐỜI BẠN? (Thi 54:1-7)

“Kìa, Đức Chúa Trời là sự trợ giúp con, Ngài luôn ở cùng những ai nâng đỡ đời sống con” (c.4). Đa-vít viết những lời này khi ông đang chạy trốn khỏi vua Sau-lơ. Chúng ta có thể dịch câu trên thế này “Chúa là chỗ dựa chính của cuộc đời con”. Ngày nay, Đức Chúa Trời có còn là chỗ dựa chính, là sự tiếp trợ chính của cuộc đời bạn không?

Đa-vít đã phải trải qua nhiều giai đoạn trông đợi Đức Chúa Trời giúp đỡ ông. Ông bắt đầu bằng sự cầu nguyện. “Đức Chúa Trời ôi! Xin hãy lấy danh Ngài cứu giúp con, dùng sức lực Ngài bênh vực con. Chúa ôi! Xin nghe lời cầu nguyện của con, và lắng tai nghe các lời từ miệng con” (c.1, 2). Đây là một cách cầu nguyện rất hiệu quả. Lúc ấy, Đa-vít đang bị kẻ thù nghịch mình và nhiều người không tin Chúa tấn công. Vì thế ông cần giúp đỡ, nên ông đã kêu cầu Đức Chúa Trời.

Ở câu 4, chúng ta bắt gặp một ngã rẽ: Đa-vít đã để cho đức tin mình hành động. “Kìa, Đức Chúa Trời là sự trợ giúp con, Ngài luôn ở cùng những ai nâng đỡ đời sống con (Ngài là chỗ dựa chính của cuộc đời con). Ngài sẽ báo ác cho kẻ thù nghịch con. Xin hãy tiêu diệt chúng bởi chân lý của Ngài” (c.4,5). Đa-vít lúc bấy giờ đang đặt lòng tin nơi Chúa. Khi chúng ta kêu cầu Chúa thì hãy tin rằng Ngài đang nghe và sẽ đáp lời chúng ta.

Đa-vít kết thúc Thi Thiên này bằng sự ngợi khen. “Hỡi Đức Giê-hô-va, con sẽ tự nguyện dâng của lễ cho Chúa và ngợi khen danh Ngài vì điều đó là tốt lành” (c.6). Tại sao vậy? Tại vì “Ngài đã giải cứu con thoát khỏi mọi gian truân, mắt con sẽ chứng kiến sự báo trả cho kẻ thù nghịch con” (c.7). Đây là một sự tiếp nối các từng trải rất thú vị của Đa-vít: Ông gặp gian truân. Sự cố này dẫn ông đến chỗ tin cậy Đức Chúa Trời là việc đã đem lại chiến

thắng cho ông. Ông gặp phải nan đề, nhưng ông đã biến nó thành lời cầu nguyện, là lời đem lại sự ngợi khen Đức Chúa Trời.

Khi bạn gặp gian truân và buộc phải chờ đợi sự giúp đỡ, thì nơi mà bạn đặt đức tin vào quan trọng vô cùng. Sự tiếp nối các tình trạng của bạn có tương tự như sự nối tiếp các tình trạng của Đa-vít không? (Nan đề đưa đến sự cầu nguyện rồi dẫn đến sự ngợi khen? Hoặc gian truân dẫn đến sự tin cậy và đem lại chiến thắng?) Nếu khi nào bạn phải chờ đợi sự giúp đỡ, thì hãy để cho đức tin bạn hành động. Đức Chúa Trời sẽ nghe bạn và đáp lời cầu xin của bạn.

55. VÚT BAY TRÊN CẢ BÃO TỐ (Thi 55:1-23)

Đa-vít viết Thi Thiên này trong suốt những thời kỳ đầu Áp-sa-lôm âm mưu tạo phản. Ông dạy rằng gặp thử thách gian truân, chúng ta có thể chọn một trong ba giải pháp sau để ứng phó:

Thứ nhất, chúng ta có thể chạy trốn (c.1-8). Đa-vít đề cập đến các động cơ hành động của mình. Ông đang ở trong hoàn cảnh khó khăn và muốn bay đi. Nhưng, những thử thách nan đề này lại chính là một phần sửa phạt của Đức Chúa Trời dành cho ông.

Thứ hai, chúng ta có thể chiến đấu (c.9-15). Âm mưu tạo phản của Áp-sa-lôm đã đi quá xa đến nỗi Đa-vít không thể đánh bại quan quân đồng bọn của người. Đa-vít chỉ còn có thể cố cứu lấy chính mạng sống mình mà thôi. Ông nhìn thấy một thành phố tràn ngập tội lỗi, bè bạn ông thì quay lại chống nghịch ông, nhưng Đức Chúa Trời có đủ khả năng đánh bại tất cả. Áp-sa-lôm và đồng bọn làm nổi loạn đã phải bị Chúa trừng trị.

Thứ ba, chúng ta có thể bay vút lên trên các thử thách gian nan (c.8-23). Con gió thổi mọi thứ cho rơi xuống và nâng cánh chim ưng bay lên cao. Chúng ta sẽ nhận được quyền bính, sức mạnh này khi chúng ta khẩn cầu Chúa qua lời cầu nguyện và thờ phượng Ngài. Đa-vít nhìn vào cơn nóng giận của mình và ngó chăm kẻ thù nghịch mình, nhưng sau đó ông hướng đức tin của ông đặt nơi Chúa.

Đa-vít chiến thắng kẻ thù vì có ông đã tìm kiếm Chúa: Con sẽ kêu cầu Ngài (c.16): Con sẽ trao gánh nặng con cho Ngài (c.22) và con sẽ tin cậy nơi Ngài (c.23). Đức Chúa Trời trao cho chúng ta nhiều gánh nặng, và chúng ta lại sẽ trao trả chúng lại cho Ngài. Đừng cầu xin Chúa cho đôi cánh chim câu chỉ để bay đi ẩn trốn, nhưng hãy cầu khẩn Chúa ban cho bạn đôi cánh như cánh chim ưng để bạn có thể bay vút lên trên cả bão tố.

Thử thách gian truân buộc bạn phải phản ứng lại. Bạn có thể chạy trốn, chống cự lại hoặc bay vút lên trên chúng. Hiện nay, bạn có đang đối diện với thử thách nào không? Đức Chúa Trời có mục đích khi để xảy ra thử thách cho bạn và Ngài muốn bạn học hỏi cách vút bay lên trên thử thách. Hãy giao phó gánh nặng của bạn cho Ngài và tin cậy Ngài để Ngài ban sức lực cho bạn vút bay lên trên khó khăn gian truân của bạn.

1. Bạn muốn bay đi trốn không? (Thi 55:1-8)

Có bao giờ bạn cảm thấy muốn bay đi chỉ để trốn chạy tất cả chưa? Có khi nào cuộc sống trở thành gánh nặng như thế đến nỗi bạn nghĩ đến nó thì bạn chỉ mong trốn chạy? Đã có lần Đa-vít trải qua cảm nghĩ như thế. Đó là lý do tại sao ông viết: “Và con có nói: Ô, ước gì con có đôi cánh như cánh chim câu! Để con có thể bay đi và ở trong sự nghỉ ngơi. Đúng vậy, con sẽ trốn đi thật xa, nán lại trong đồng hoang. Con sẽ vội vàng chạy trốn khỏi cơn phong ba bão táp” (c.6-8).

Nào, bây giờ chúng ta hãy thành thật với mình. Đây là thứ tình cảm rất tự nhiên. Tất cả chúng ta đều cảm thấy thích ra đi với cái túi trên vai mình mà thôi và nói rằng: “Đã quá đủ cho tôi rồi! Tôi không thể chịu nổi nữa! Tôi phải bút ra thôi!” Đó là một phản ứng tự nhiên và rất bình thường. Nhưng đó không phải là giải pháp tốt đối với mọi vấn đề. Chúng ta thường mang theo mình những nan đề của chính mình. Chúng ta có thể đi nghỉ đâu đó và thư giãn trong một thời gian nghỉ ngơi ngắn. Tuy nhiên khi trở về chúng ta lại thấy các cuộc chiến và những gánh nặng kia vẫn còn đó. Thực tế, đôi khi chúng ta cố chạy trốn nhưng chúng ta chỉ càng làm cho các nan đề trở nên tồi tệ hơn mà thôi.

Tại sao Chúa để chúng ta phải trải qua những trận cuồng phong giông bão? Bởi vì chính chúng sẽ giúp chúng ta lớn lên và trưởng thành. Nếu chúng ta cứ lo chạy trốn thì chúng ta chẳng khác gì mấy đứa trẻ con chẳng bao giờ lớn lên được. Không, chúng ta không cần đôi cánh chim câu để bay đi trốn. Chúng ta cần đôi cánh chim ưng. Es 40:31 nói rằng: “Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì sẽ được Ngài ban cho sức mới, cất cánh bay vút lên cao như chim ưng”. Chim ưng là loài chim có thể đương đầu với bão tố, dang đôi cánh lớn của mình ra và để cho gió nâng nó bay vút lên trên cả cơn giông bão.

Đừng chạy trốn. Nhưng hãy chạy đến với Chúa và để Ngài nâng bạn lên cao trên cả cơn bão của cuộc đời.

Đức Chúa Trời cho phép thử thách xảy ra để làm cho bạn lớn lên và trưởng thành, trở nên giống Con Trai Ngài. Vì vậy, hễ khi nào bạn gặp bão tố thì bạn nên xua tan ý định trốn chạy khỏi nó. Hãy để Chúa dùng cơn bão ấy hoàn tất mục đích của Ngài.

2. Giá mà không phải bạn tôi (Thi 55:9-15)

Có lẽ, sự đau lòng tột độ đối với bạn chính là khi có ai đó mà bạn thực sự yêu thương – chẳng hạn một người bạn nào đó, một thành viên trong gia đình bạn - phản bội bạn. Đa-vít đã viết “Nếu kẻ khiển trách sỉ nhục tôi là kẻ thù tôi, thì có lẽ tôi đã chịu đựng được. Hoặc nếu kẻ dấy lên chống nghịch tôi là người ghét tôi thì chắc tôi sẽ chạy trốn khỏi anh ta. Nhưng đấng này, kẻ ấy lại chính là bạn – đồng sự ngang hàng với tôi và là người thân thích của tôi” (c.12, 13). Thật đúng là gà nhà đá nhau, và đôi khi chính bạn bè chúng ta lại làm cho chúng ta đau đớn nhất. Và cũng có thể chúng ta làm cho họ đau lòng vô cùng. Đa-vít viết về bạn mình rằng: “Miệng hắn nói ra những lời thật tron tron hơn cả bơ sữa, nhưng lòng dạ hắn thì chất chứa binh đao, lời lẽ của hắn thật dịu dàng, mềm mỏng hơn dầu, tuy nhiên lời lẽ ấy chỉ là những lưỡi gươm đã được rút ra khỏi vỏ” (c.21)

Chúa Giê-xu chắc hẳn đã dùng những lời này khi nói về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Ngài bảo “Vâng, một người bạn thân thiết của ta, từng đi với ta, cùng ăn uống với ta, lại chính là kẻ phản ta”

“Chúng ta đã từng nhẹ nhàng đàm luận với nhau, và cùng kéo nhau đến nhà Chúa” (c.14). Thật đáng buồn biết bao khi các thành viên trong Hội Thánh, là những người đã cùng với chúng ta thông công, tương giao trong nhà Chúa lại quay đầu chống nghịch chúng ta và làm đau lòng chúng ta. Nhưng chúng ta phải làm điều Đa-vít đã làm. Ông thành thật với Chúa: “Lạy Chúa! Chỉ có Ngài là Đấng duy nhất giải quyết được vấn đề này. Con không hiểu thấu sự việc ấy. Tuy nhiên, con sẽ không lấy ác trả ác đâu. Nhưng con sẽ giao phó nó cho Ngài” và Đức Chúa Trời đã đáp ứng các nhu cầu của Đa-vít. Ngài tán dương ông và chữa lành mọi vết thương cho ông.

Ở đây, chúng ta học được hai bài học. Thứ nhất, tất cả chúng ta đều là con người. Đôi lúc, những người khác sẽ làm tổn thương chúng ta. Nhưng chúng ta hãy giao phó sự đau đớn ấy cho Chúa và đừng chống trả lại họ. Thứ hai, hãy cẩn thận đừng làm tổn thương người khác. Hãy làm một người bạn đem hạnh phúc đến cho người khác chứ đừng làm kẻ phản bội.

Niềm tin bị phản bội là một trong những điều cay đắng mà chúng ta khó lòng chấp nhận nhất. Cách bạn đối xử lại đối với những người làm bạn tổn thương chính là một sự thử nghiệm thật, trải nghiệm đức tin của bạn. Khi nào có ai đó làm bạn đau đớn, thì bạn có còn đảm bảo sống đời sống thánh khiết và dùng điều thiện đáp lại cho điều ác không? Hoặc khi có người nào làm điều tồi tệ nhất đối với bạn, thì bạn hãy giao phó điều ấy cho Chúa. Ngài sẽ đáp ứng những nhu cầu của bạn và dùng bạn để làm vinh hiển cho chính Ngài.

3. Hãy học hỏi từ những biến đổi (Thi 55:16-21)

Đa-vít đang trải qua sự khó khăn khốc liệt. Một vài người trong số bạn bè ông, kể cả người bạn thân thiết nhất của ông, đang quay lại chống nghịch ông. Đó là nỗi đau đớn vô cùng.

Đa-vít đã giải quyết vấn đề này bằng cách nào?

Thứ nhất, ông cầu khẩn Đức Chúa Trời. “Còn đối với con (những gì họ đã gây cho con không thành vấn đề) con sẽ kêu cầu Chúa, thì Ngài sẽ cứu giúp con. Con sẽ cầu nguyện vào buổi tối, buổi sáng và buổi trưa, con kêu khóc và Ngài sẽ nghe tiếng con” (c.16,17). Hiển nhiên, Đa-vít là người sống đời sống cầu nguyện có phương pháp. Ông kêu cầu Chúa và trình cho Chúa biết mọi nan đề của mình.

Thứ hai, ông để Đức Chúa Trời thực hiện việc phán xét. “Đức Chúa Trời sẽ nghe và sẽ làm cho chúng đau đớn. Ngài là Đấng hằng có từ trước vô cùng (c.19) Đa-vít tin Đức Chúa Trời sẽ giải quyết được vấn đề của ông. Chúng ta cũng nên tin như vậy. Hãy để Chúa ban cho bạn những người bạn để có thể giúp đỡ bạn trong công tác của bạn, và hãy để Ngài xử lý các kẻ thù nghịch bạn. Đừng đối xử với người khác theo cách họ đã đối xử với bạn. Thay vì làm thế, bạn hãy đối xử với họ theo cái cách bạn muốn được họ đối xử với bạn. Đừng lấy ác trả ác.

Thứ ba, Đa-vít quyết tâm học hỏi từ kinh nghiệm này. “Bởi vì chúng nó chẳng chịu biến cải, nên chúng không kính sợ Đức Chúa Trời” (c.19). Đa-vít đang phải nếm trải sự thay lòng đổi dạ của bạn bè mình, và điều này giúp ông càng thêm kính sợ Chúa hơn. Thường thì chúng ta không ưa thích những sự thay đổi. Nhưng khi Đức Chúa Trời đem nó đến trên đời sống chúng ta, thì chúng ta lại cần phải học hỏi ở nó. Chúng ta đừng mãi lo tìm kiếm cho mình những gì quá dễ chịu thoải mái, quá ổn định. Vì nếu như thế thì Ngài sẽ không thể làm bất cứ điều gì mới mẻ trên đời sống cho chúng ta đâu.

Hãy quyết tâm học hỏi từ những từng trải khó khăn, gian khổ. Đức Chúa Trời luôn có mục đích trong việc cho phép xảy ra mọi gian truân và các nan đề cho bạn. Hãy để Ngài dạy dỗ bạn những lẽ thật mới mẻ và hành động trên đời sống bạn bằng những cách mới mẻ.

4. Hãy trao gánh nặng ấy lại (Thi 55:22-23)

“Hãy trao gánh nặng người cho Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ nâng đỡ người; Ngài sẽ chẳng hề cho người công bình bị rúng động” (c.22). Lời hứa này dạy chúng ta rằng: Cơ Đốc nhân luôn có những gánh nặng. Đa-vít không đề cập đến sự quan tâm đối với người khác, mặc dù việc mang lấy các gánh nặng cho họ là một việc làm tốt. Thay vào đó, ông nói về những gánh nặng mà chính Chúa đã cho phép mỗi một chúng ta mang. Cũng có một lối dịch nữa là “Hãy trao phó cho Chúa những gì Ngài đã ban cho người”.

Các gánh nặng không phải là những biến cố nhưng là những cuộc bỏ nhiệm. Bao nhiêu gánh nặng bạn đang phải mang lấy trong cuộc sống bạn hiện nay đều do Chúa an bài – ngoại trừ chúng là hậu quả do chính bạn phạm tội nổi loạn chống nghịch lại Ngài. Các gánh nặng sẽ giúp chúng ta trưởng thành, kinh nghiệm được sức mạnh và tầm vóc của đức tin. Chúng dạy cho chúng ta biết phải tin cậy Chúa như thế nào và sống đời sống trọn lành mỗi ngày.

Lời hứa này còn dạy chúng ta rằng: chúng ta có thể giao phó những gánh nặng của mình cho Chúa. Sứ đồ Phi-e-rơ nói: Anh em hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, thì Ngài sẽ chăm sóc anh em” (IPhi 5:7). Chúa ban gánh nặng cho chúng ta rồi phán bảo “Nào, bây giờ con hãy trao gánh nặng ấy lại cho ta. Nhưng như thế vẫn chưa đủ, con cũng hãy trao phó chính mình con cho ta nữa”. Nếu chúng ta cố trao những gánh nặng mình cho Chúa mà thôi nhưng lại không trao chính chúng ta cho Ngài, thì Ngài sẽ không thể nào giúp đỡ chúng được. Việc này tương tự như việc bước vào một cái thang máy với nhiều hành lý linh kinh nặng nề và không thể đặt chúng xuống sàn mãi cho đến khi tới chỗ cần đến. Hãy để cho cái thang máy ấy mang cả bạn cùng mở hành lý của bạn đi.

Xin lưu ý câu Thi Thiên trên không nói rằng Chúa sẽ giữ gìn bạn tránh các vấn đề trong tất cả mọi lúc. Ngài sẽ dùng những nan đề để xây dựng phẩm hạnh bạn. Nhưng Ngài đảm bảo rằng người công bình sẽ không bao giờ bị chao đảo, rúng động. Hãy trao gánh nặng của bạn cho Chúa và để cho Ngài nâng đỡ bạn ngay hôm nay.

Việc trao gánh nặng của bạn cho Đức Chúa Trời là một hành động đức tin. Nhưng việc trao phó chính mình bạn cho Ngài và để Ngài sử dụng gánh nặng ấy giúp bạn lớn lên lại là một việc thực hiện bước đức tin lớn lạ đặc biệt. Ngài sẽ đầu tư gánh nặng ấy vào việc xây dựng phẩm cách con người. Hãy trao gánh nặng của bạn cho Ngài ngay hôm nay.

56. (Thi 56:1-13)

1. Chai và sổ (Thi 56:1-9)

Bạn có phải là mẫu người thường giữ một cuốn nhật ký ghi chép công việc hằng ngày của mình không? Khi còn đương nhiệm chức mục sư, tôi luôn mang theo bên mình một cuốn nhật ký. Tôi ghi vào đó những nơi tôi đã viếng thăm, viết lại tên những người nào mà tôi đã gặp. Để lúc trở về văn phòng làm việc, tôi bảo nhân viên của tôi: “Đây là những việc tôi đã làm, còn đây là các nan đề, nhu cầu mà chúng ta cần cầu thay”.

Bạn có biết rằng Đức Chúa Trời đang giữ một cuốn sổ ghi chép về bạn không? Nhật ký của Ngài bao gồm những cái chai và các cuốn sổ. Đa-vít thưa “Xin Chúa đếm các bước đi lang thang của con, đổ nước mắt con vào chai của Ngài. Lẽ nào nước mắt con lại không được ghi vào sổ của Ngài ư? (c.8). Đức Chúa Trời chăm xem sự đi lại của chúng ta và chú ý đến sự than khóc của chúng ta. Ngài luôn dõi mắt Ngài theo bước chân và cái nhìn của chúng ta.

Đức Chúa Trời nhìn thấy chúng ta đang đi đâu. Ngài biết rõ con đường chúng ta đang dần bước. Cũng có những nẻo đường rất gập ghềnh, mấp mô. Nhưng chúng có thể là điều ích cho chúng ta, như có lần một cậu bé trai nọ đã nói: “Những mô đất này sẽ giúp bạn vươn lên” Đức Chúa Trời để mắt tới bước đi lang thang của chúng ta, và Ngài ghi nhận nó vào sổ của Ngài.

Đức Chúa Trời nhìn thấy chúng ta than khóc khi nào. Ngài quan sát và ghi dấu lại nước mắt của chúng ta rồi xếp chúng thành hàng cho dấu chỉ tương lai. Theo phong tục người Xê-mít, những kẻ than khóc thường hứng nước mắt mình vào một cái ve nhỏ biểu hiện cho nỗi sầu khổ của họ. Sau đó, họ để cái ve ấy vào trong hầm mộ hoặc trong phủ tro hoả táng thi hài người quá cố. Sẽ có một ngày, Đức Chúa Trời đưa cho bạn xem chai và sổ. Rồi Ngài bảo rằng: “Ta thấu rõ những lúc cõi lòng con tan nát. Ta cũng biết rất tận tường những gì con đã phải trải qua. Ta đã ghi chép lại mọi sự ấy vào trong sổ. Và, bây giờ nỗi sầu khổ kia sẽ biến thành niềm vui mừng”. Còn mỗi giọt lệ của bạn sẽ trở thành những hạt ngọc đẹp để mang vinh hiển đến cho Đức Chúa Trời.

Chúa biết rõ những khó khăn và nỗi sầu khổ của bạn. Ngày của Chúa sẽ đến. Khi ấy, nỗi sầu khổ kia sẽ biến thành niềm vui, và nước mắt bạn sẽ làm vinh hiển Ngài.

2. Mẫu mực của Đa-Vít (Thi 56:10-13)

Đa-vít có rất nhiều Thi Thiên với nội dung viết về cùng một mẫu mực. Ông thường bắt đầu với nan đề. Sau đó cầu nguyện và cuối cùng ông ngợi khen Chúa vì Ngài đã giải quyết các nan đề cho ông. Vào phần kết thúc của Thi Thiên này, Đa-vít ca ngợi Chúa như sau: “Con đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời nên con sẽ chẳng sợ chi. Loài người sẽ làm chi con? Chua ôi! Những gì con hứa nguyện với Ngài vẫn đang còn ở nơi con. Con sẽ dâng lễ thù ân cho Chúa vì có Ngài đã giải cứu linh hồn con thoát khỏi sự chết. Vậy, lẽ nào Ngài lại không giải cứu bước chân con khỏi vấp ngã, để con có thể bước đi trước mặt Chúa trong ánh sáng của sự sống?” (c.11-13).

Thứ nhất, ông ca ngợi Chúa vì có Lời Ngài. Lúc bấy giờ, Đa-vít không có nhiều Kinh Thánh như chúng ta có hiện nay. Thực tế, ông còn viết ra một số sách trong Thánh Kinh cho chúng ta đọc nữa! Thế nhưng, ông có Lời Chúa, ông cậy trông vào đó còn hơn cả trông cậy vào tình cảm và hoàn cảnh mình. Nếu chúng ta yêu mến Lời Chúa và trông cậy vào Lời Ngài hàng ngày, thì cuối cùng chúng ta sẽ ca ngợi Ngài.

Đa-vít ngợi khen Chúa vì có lẽ thật vô giá. Đức tin đến từ đâu? Đến từ Lời Chúa. “Đức tin đến nhờ ở sự lắng nghe Lời Chúa” (Ro 10:17). Ở đây, Đa-vít muốn nói rằng: “Tôi quá đổi vui mừng và biết ơn Lời Chúa, vì Lời Ngài đã dạy cho tôi phải tin cậy Ngài qua chính nó”. Và nơi nào có đức tin thì nơi đó sẽ không có sự sợ hãi.

Đa-vít ngợi khen Chúa vì Ngài đã giúp đỡ ông rất nhiều. Chúa giải cứu linh hồn ông khỏi chết. Tôi tự hỏi không biết điều này đã xảy ra bao nhiêu lần trong cuộc đời Đa-vít? Việc giải cứu trong quá khứ của Chúa là sự bảo đảm cho vấn đề chăm sóc và quan tâm trong tương lai của Ngài “Vì Chúa đã gìn giữ chân con khỏi vấp ngã, nên con có thể bước đi trước mặt Chúa trong ánh sáng của sự sống” (c.13). Đức Chúa Trời giải cứu chúng ta để Ngài có thể lấy làm đẹp lòng ở chúng ta, và dẫn dắt chúng ta để khiến chúng ta đem lại sự vinh hiển cho danh Ngài.

Mẫu mực của Đa-vít có được thể hiện trên đời sống bạn không? Giữa hoàn cảnh khó khăn liệu bạn có thể ngợi khen Chúa không? Hãy ca ngợi Chúa ngay cả trước khi Ngài

đáp lời cầu nguyện của bạn. Hãy tôn vinh Ngài vì có Lời Ngài, vì có lẽ thật vô giá và vì những sự giúp đỡ quý báu của Ngài.

3. Giải quyết vấn đề sợ hãi (Thi 56:1-13)

Nỗi sợ hãi có thể ám ảnh chúng ta khi chúng ta cảm thấy cuộc sống không còn nằm trong tầm kiểm soát của mình nữa, và điều này đã xảy ra với Đa-vít lúc ông đang chạy trốn khỏi vua Sau-lơ. Nhưng thay vì lần trốn nỗi sợ hãi, ông đã nhờ sự giúp sức của Đức Chúa Trời quay lại đối mặt với nó. Chúng ta hãy học hỏi cách Đa-vít xử lý sự sợ hãi của ông để chúng ta có thể áp dụng giải quyết vấn đề sợ hãi của mình hiệu quả hơn.

Thứ nhất, Đa-vít thành thật thừa nhận sự sợ hãi của mình (c.1-7). Ông công nhận ông đang bị kẻ thù chống nghịch (c.12). Chúng ta sẽ không giành được thắng lợi nếu chúng ta tự phụ phủ nhận rằng ma quỷ không có ở đó, hoặc nếu chúng ta cứ ra sức ức chế nỗi sợ hãi của mình. Kẻ thù của Đa-vít đang truy đuổi ông tựa như truy đuổi những con thú hung dữ, chúng áp hãm ông suốt cả ngày dài. Chúng vu cáo ông và săn lùng ông. Đó là vấn đề sống chết đối với ông. Và ông đã làm gì? Ông thừa nhận nỗi kinh sợ của mình rồi đặt lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời.

Có lần, một mệnh phụ đến gặp tiến sĩ Moody nói rằng “Tôi vừa tìm thấy một câu Kinh Thánh giúp tôi chế ngự được nỗi sợ hãi của mình đó là Thi 56:3”. Moody đáp lại “Tôi sẽ chỉ cho chị một câu hay hơn đó là Es 12:2”. Thi 56:3 dạy chúng ta rằng khi sợ hãi, chúng ta sẽ tin cậy Chúa, còn Es 12:2 bảo chúng ta “hãy tin cậy và đừng sợ hãi”. Đức tin đánh bại mọi sự (Thi 103:5). Vậy, chúng ta hãy thành thật đương đầu với sự sợ hãi của mình.

Thứ hai, Đa-vít hạ mình xưng ra lòng trung tín của mình (c.8-13). Ông nói về Chúa chứ không nói về kẻ thù nghịch mình. Ông bám chặt Lời Ngài và đã không từ chối việc giao phó mọi sự cho Chúa ngay trong lúc ông đang trải qua gian truân. Ông nhận được kết quả gì từ con thử thách này? Đó là: Đức Chúa Trời đã bảo vệ và tiếp trợ cho ông khiến ông cầu nguyện và ngợi khen Ngài (c.12,13).

Mặc dù mọi thứ trông như có vẻ đang hợp nhau lại chống đối bạn, nhưng Đức Chúa Trời luôn bên vực bạn. Ngài biết bạn là ai, bạn đang ở đâu và đang phải đương đầu với vấn đề gì. Ngài sẽ bảo vệ bạn và giải cứu bạn.

Nếu bạn đang đương đầu với kẻ thù nghịch và bị nỗi sợ hãi bám chặt, thì bạn hãy thừa nhận sự sợ hãi của mình rồi trở lại với Lời Chúa. Hãy đặt lòng tin cậy vào lời phán hứa của Ngài để được Ngài bảo vệ tiếp trợ. Đức Chúa Trời biết rõ những gì bạn đang phải trải qua và Ngài sẽ giải cứu bạn. Đức tin của bạn sẽ đánh bại nỗi sợ hãi và dẫn bạn vào sự ngợi khen Chúa.

57. (Thi 57:1-11)

1. Buổi hòa nhạc trong hang (Thi 57:1-11)

Tôi đã tham dự những buổi hoà nhạc tại các hội trường hoà nhạc lớn, tại những công viên và ở nhà thờ, nhưng tôi chưa bao giờ tham dự một buổi hoà nhạc nào trong hang cả. Đa-vít viết bài ca này khi ông đang ẩn mình trong một cái hang để lẩn trốn Sau-lơ. Thật khó để hát ca ngay cả giữa lúc cuộc sống đầy ơn phước. Vậy, Đa-vít đã biến hoàn cảnh mình thành bài ca như thế nào? Ông có thể làm cho một cái hang hoá thành phòng hoà nhạc ra sao?

Ông được Đức Chúa Trời bảo vệ “Linh hồn con trông cậy nơi Ngài. Con sẽ tìm được nơi nương náu dưới bóng cánh Ngài mãi cho đến khi không còn tai hoạ nữa” (c.1). Điều này có nghĩa là: Đa-vít đang có mặt tại nơi Chí Thánh, được sự hiện diện của Đức Chúa Trời bảo vệ. Sự bảo vệ mà chúng ta đang có không đến từ các hoàn cảnh nhưng đến từ sự hiện diện của Chúa.

Ông biết rõ Chúa luôn làm mọi việc vì có ông “Con sẽ kêu cầu cùng Đức Chúa Trời chí cao, là Đức Chúa Trời luôn làm mọi việc vì có con” (c.2). Đang khi còn ẩn trong hang, Đa-vít không thể làm được gì nhiều. Nhưng Đức Chúa Trời có thể và Ngài đã hành động nhằm can thiệp cho ông.

Đa-vít chỉ lo quan tâm đến sự vinh hiển của Đức Chúa Trời “Hỡi Đức Chúa Trời nguyện Ngài được tôn cao trên các tầng trời. Nguyện sự vinh hiển Chúa trở cao hơn cả trái đất” (c.5). Vấn đề bạn đang ở đâu không có gì quan trọng thậm chí ở trong một cái hang nào đó, nhưng nếu bạn quan tâm đến sự vinh hiển của Chúa thì đó mới thực sự là điều quan trọng.

Đa-vít có lưỡi vui mừng vì ông là người có lòng kiên định “Hỡi Đức Chúa Trời, con là người bền lòng. Thật con rất bền đỗ. Con sẽ hát xướng ngợi khen Ngài” (c.7). Tôi không biết hiện giờ bạn có thể ẩn mình trong loại hang nào. Có lẽ đó là một cái hang do bạn tự đào lấy cho mình. Tôi có thể bảo đảm với bạn về hai lẽ thật sau: Bạn luôn được Đức Chúa Trời che chở, bảo vệ, và Ngài đang hành động vì có bạn. Vậy, bạn hãy lo quan tâm đến sự vinh hiển của Ngài.

Hiện tại, bạn có đang bị hoàn cảnh mình vây hãm không? Bạn có tìm thấy chính mình trong “cái hang” nào đó không? Hãy vững lòng vì Chúa sẽ bảo vệ bạn và can thiệp cho bạn. Hãy quan tâm đến sự vinh hiển của Chúa, đừng quan tâm đến sự vinh hiển của mình. Bạn nên dành thì giờ ngày hôm nay ngợi khen Chúa về sự chăm sóc của Ngài.

2. Nên bắt đầu và kết thúc mỗi ngày như thế nào? (Thi 57:1-11)

Đa-vít viết Thi Thiên này khi ông đang ẩn mình trong một cái hang để lẩn trốn Sau-lơ. Ông ghi nhận lại từng kinh nghiệm mỗi ngày và cho chúng ta lời khuyên về cách sống.

Thứ nhất, hãy kết thúc mỗi ngày bằng sự cầu nguyện (c.1-4). Bạn nên quan tâm đến Chúa hết lòng. Khi bạn bắt đầu tin cậy Ngài, thì Ngài sẽ biến đổi bạn, khiến bạn nhìn mọi sự quanh mình theo một cách nhìn mới. Bởi đức tin, bạn hãy bước vào sự hiện diện của Chúa. Bao tổ cuộc đời không kéo dài mãi, nhưng khi chúng ập đến, Chúa sẽ giải quyết mọi nan đề cho bạn. Ngài hành động và hoàn tất mọi việc vì có bạn.

Thứ hai, hãy bắt đầu mỗi ngày bằng sự ngợi khen. Lúc Đa-vít đang ngủ, Đức Chúa Trời đã hành động nơi ông. Khi thức dậy, Đa-vít muốn Chúa được vinh hiển cả thể và ông muốn nói cho thế gian biết rằng Chúa đã hành động vì ông. Đức Chúa Trời luôn đáp lời cầu xin của bạn. Bất cứ việc gì Ngài làm thấy đều vì sự tốt đẹp cho bạn và để làm vinh hiển Ngài. Hoạn nạn tai ương rồi sẽ qua, vậy, bạn hãy ca ngợi Chúa vì nhờ những hoạn nạn ấy mà Ngài đã nhìn thấy bạn.

Vậy, hãy khoá mỗi ngày lại bằng sự cầu nguyện và hãy mở khoá mỗi ngày bằng sự ngợi khen. Sự ngợi khen là phương thuốc vô cùng thần diệu, có tác dụng làm tan biến mọi đắng cay, ganh tị, ghen tuông và bất an trong đời sống bạn.

Khi bạn lâm vào hoàn cảnh khó khăn, điều khiến bạn quan tâm nhiều nhất không phải là làm cách nào đó có thể thoát ra khỏi hoàn cảnh ấy mà là việc phải làm sao để Chúa được vinh hiển qua hoàn cảnh ấy. Bạn đang cảm thấy mình chỉ đơn giản chịu đựng những khó khăn thay vì dùng những khó khăn đó giúp bạn lớn lên? Hãy kết thúc một ngày bằng sự cầu nguyện và bắt đầu mỗi ngày bằng lời tạ ơn, và để cho Chúa có cơ hội để hoàn thành mục đích của Ngài trên đời sống bạn.

58. (Thi 58:1-11)

1. Sự phẫn nộ chính đáng (Thi 58:1-11)

Ngày nay, dân sự Chúa cần biểu lộ sự phẫn nộ chính đáng của mình ra. Có lẽ chúng ta sẽ không bao giờ thực sự chấp nhận việc phá thai, người nghèo bị bóc lột và các chính trị gia phá hoại luật pháp. Đức Chúa Trời không muốn loài người sử dụng quyền hành để phục vụ cho cá nhân họ. Một chính khách chân chính là người biết sử dụng quyền hạn của mình để củng cố dân tộc và xây dựng đất nước mình. Đa-vít đã nổi cơn phẫn nộ chính đáng khi viết Thi Thiên này. Ông không tức giận nhưng lấy làm đau lòng, khổ não.

Đa-vít tố cáo tội lỗi của các nhà cầm quyền (c.1-5). Lời nói của họ không ngay thẳng và họ xét xử các vụ việc không công bằng (Giop 31:6). Tay họ làm lệch đi cán cân công lý bởi vì lòng dạ họ đầy gian ác. Đa-vít ví sánh những nhà cầm quyền này với lũ rắn độc (c.4).

Đa-vít đọc bản xét xử các nhà cầm quyền (c.6-9). Ông trình bày sáu bức tranh về sự phán xét hầu đến dành cho các nhà cầm quyền:

1. Họ sẽ như con hổ bị bẻ hết răng (c.6) một ngày nào đó, Đức Chúa Trời sẽ bẻ hết răng của họ khiến họ sẽ không còn khả năng tự vệ nữa.

2. Họ sẽ như nước bị chảy thấm vào đất (c.7). Sau mùa khô, trời sẽ đổ mưa chảy thấm vào lòng đất.

3. Họ sẽ như những mũi tên bị gãy (c.7). Đức Chúa Trời sẽ tuốt lấy tất cả mọi hàng rào bảo vệ của họ.

4. Họ sẽ như con ốc sên dần dần bị thổi rửa (c.8). Kẻ ác sẽ tự mình đẩy mình vào sự huỷ diệt dần

5. Họ sẽ như đứa trẻ bị chết trong bụng mẹ (c.8). Họ sẽ phải gánh chịu đau đớn rất nhiều và cuối cùng phải chết.

6. Họ sẽ tựa như món ăn đang được nấu thì bị cơn lốc xoáy cuốn đi làm hư hại cả (c.9). Những mưu đồ của họ sẽ không tồn tại. Cơn thịnh nộ nóng phùng phùng hực lửa của Đức Chúa Trời sẽ huỷ diệt họ.

Đa-vít loan báo sự ngợi khen Đức Chúa Trời của ông (c.10, 11). Chúng ta đừng tự mình báo thù ai, nhưng hãy vui mừng vì sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời đối với kẻ ác (Kh 18:1-19:21), Ngài sẽ giày đạp kẻ thù Ngài (Thi 68:23).

Sẽ có một ngày, người công bình vui hưởng chiến thắng của Đức Chúa Trời. Người đang kiên nhẫn chờ xem sự phán xét thế gian này. Khi sự phán xét ấy xảy ra, Đức Chúa Trời sẽ được chứng minh và Chúa Giê-xu sẽ được vinh hiển.

Lạm dụng quyền hành là một vấn đề muôn thuở. Thánh Kinh đã nói cho chúng ta biết điều gì sẽ xảy ra với những kẻ lạm dụng địa vị quyền hành của mình. Dân sự Chúa có thể

biểu lộ sự phẫn nộ chính đáng của họ ra vì chúng ta biết rằng sẽ có một ngày Chúa sẽ xét xử các nhà cầm quyền xấu xa, chuyên ăn nhận của hối lộ. Hãy ngợi khen Chúa vì chiến thắng và sự báo thù hầu đến của Ngài.

2. Điều tốt nhất chưa đến (Thi 58:10-11)

Có bao giờ bạn cảm thấy bối rối rằng dường như người công bình thường hay gặp khó đau còn kẻ ác thì tránh khỏi? Có khi nào bạn đã phải nhận lấy một kết cục cư xử tồi tệ trong khi có người nào đó thậm chí là Cơ Đốc nhân lại vừa thành công sau khi làm việc gì đó mà đáng lý ra người ấy không nên làm? Nếu vậy, thì đoạn sách này sẽ khích lệ bạn “Người công bình sẽ vui mừng khi thấy sự báo thù... khiến thiên hạ nói rằng chắc chắn sẽ có phần thưởng dành cho người công bình, và Ngài là Đức Chúa Trời Đấng phán xét thế gian này”

Khi có người nào làm tổn thương chúng ta, hoặc khi chúng ta nhận lấy một kết cục tồi tệ trong cách cư xử, thì trước hết, chúng ta cần phải chấp nhận gánh nặng này và thừa nhận rằng trên thế gian ngày hôm nay không có sự công bằng thật sự. Ô, tuy vậy, loài người vẫn có những chánh án tối cao thi hành công cụ. Chúng ta hãy biết ơn những gì luật pháp đang làm. Nhưng về cơ bản, thì dường như những người làm điều thiện lại thường bị ngược đãi, bắt bớ, còn những kẻ làm điều ác thì lại được cát nhắc, bợ đỡ. Hãy chấp nhận gánh nặng về cái điều trông có vẻ bất công này. Đó là thói đời trong thế gian.

Thứ hai, hãy giao phó hoàn cảnh của mình cho Chúa. Khi có một người nào đó làm những điều đáng lý ra anh ta không nên làm, thì lập tức chúng ta muốn chân chính việc làm sai trái của anh ta và trừng phạt anh ta ngay. Nhưng, chúng ta hãy giao phó sự việc ấy cho Chúa. Ngài thường dạy rằng “sự báo thù thuộc về ta, ta sẽ báo oán” (Ro 12:19).

Chính vì vậy, chúng ta có lời khuyên thứ ba: Hãy trông đợi Chúa. Phần thưởng dành cho bạn vẫn chưa đến. Cả thế gian này chính là thiên đàng dành cho những kẻ chưa được cứu. Họ sẽ không bao giờ được hưởng niềm vui, sự phước hạnh trong vinh hiển của cuộc sống đời đời với Chúa. Thiên đàng của người tin Chúa hiện giờ vẫn chưa đến. Thiên đàng ấy là nơi có niềm vui không hề cùng, còn địa ngục chính là nơi ngập sự sầu não, đau đớn. Trong thế gian này, chúng ta chỉ nhận được những sự đau buồn và niềm vui lẫn lộn mà thôi. Hãy đợi, vì phần thưởng dành cho bạn vẫn chưa đến.

Thế gian này lúc nào cũng có vẻ thiếu công bằng. Bạn không cần phải lo lắng về điều này. Khi nào bạn bị đối xử bất công, thì hãy giao phó gánh nặng của bạn cho Chúa, kiên nhẫn chờ đợi Ngài giải quyết vấn đề ấy cho bạn. Vì có dân sự Chúa mà điều tốt đẹp nhất vẫn chưa đến.

59. (Thi 59:1-17)

1. Ai đang theo dõi bạn? (Thi 59:1-17)

Có bao giờ bạn có mặt tại một nơi công cộng nào đó và để ý thấy có người đang theo dõi bạn? Có lần tôi ở nhà hàng, chợt vợ tôi bảo: “Mấy người ngồi cái bàn đằng kia sao cứ nhìn chúng ta hoài. Em không biết chúng ta có quen họ không nhỉ?” Thường thì chúng ta chẳng hề quen biết họ và họ cũng chẳng quen biết chúng ta, nhưng có lẽ do họ nhìn thấy chúng ta trông có vẻ giống ai đó mà họ quen biết.

Trong Thi Thiên này, Đa-vít ghi nhận lại kinh nghiệm của mình khi bọn tay chân của Sau-lơ đang theo dõi nhà ông ở. Chúng muốn bắt giết ông. Nhưng Đa-vít đang vui mừng vì Chúa. Ông hát xướng trong lúc gặp hiểm nguy. Và ông đã kêu cầu Ngài thương xót ông.

Đức Chúa Trời có ý nghĩa gì đối với bạn sẽ quyết định những gì Ngài đang làm vì có bạn. “Con sẽ hát ca ngợi quyền năng Chúa” (c.16). Đa-vít biết rằng Chúa là Đức Chúa Trời đầy quyền năng. Sau-lơ không thể nào lật đổ được Ngài. “Con sẽ hát lớn tiếng ca ngợi lòng nhân từ của Chúa” (c.16). Đó là những điều Đa-vít cần làm hơn bất cứ điều gì khác. Chúng ta cần cầu nguyện suốt cả ngày dài để lòng nhân từ, thương xót của Chúa nâng đỡ chúng ta. Đa-vít khám phá ra sự nhân từ thương xót của Ngài vào buổi sớm mai (c.16). Hãy bắt đầu một ngày mới của bạn bằng việc hát xướng tôn vinh Chúa, nhờ cậy vào lòng thương xót của Ngài.

“Chúa ôi! Ngài là sức lực của con... Đức Chúa Trời là sự bảo vệ con” (c.17). Đây là những lời chắc chắn và rất đáng để bạn tin cậy. Khi Đức Chúa Trời là Đấng quyền năng của bạn, dành lòng thương xót cho bạn và còn là Đấng bảo vệ, là sức mạnh của bạn, thì bạn có thể đối đầu với mọi kẻ thù. Bạn sẽ có đủ sức đương đầu với bất cứ hoàn cảnh nào, bởi vì Chúa đang chăm xem bạn và giúp bạn vượt qua tất cả.

Đức Chúa Trời thường đáp lời cầu xin của bạn tùy theo lượng đức tin bạn đặt nơi Ngài. Ngài cũng thường lấy lòng thương xót bao phủ bạn. Đức tin của bạn hiện giờ có thể khiến bạn hát xướng ca tụng Chúa giữa lúc bạn gặp hiểm nguy không? Khi nào bạn gặp phải hoàn cảnh đáng sợ thì hãy đặt lòng tin cậy nơi Chúa. Ngài sẽ bảo vệ và giải cứu bạn thoát khỏi tay kẻ thù nghịch bạn.

2. Bảo vệ và giải cứu (Thi 59:1-17)

Có bao giờ bạn thoát khỏi cơn nguy hiểm bằng cách trốn ra ngoài theo đường cửa sổ không? Sứ đồ Phao-lô đã thoát ra khỏi thành Đa-mách bằng cách như vậy (Cong 9:1-43) và Đa-vít cũng thế, ông đã từng trốn thoát qua đường cửa sổ (ISa 19:1-24). Vào một ngày nọ, khi về đến nhà, Đa-vít phát hiện ra rằng ông đang bị theo dõi. Vợ ông thả dòng ông xuống đất qua đường cửa sổ, và ông đã thoát khỏi tay kẻ thù mình. Khi chúng ta đọc đoạn Thi Thiên này, nên chú ý đến bốn sự đảm bảo đã canh giữ cho Đa-vít tiến hành công việc theo chỉ dẫn của Chúa.

Thứ nhất, Đa-vít biết rằng Đức Chúa Trời luôn nhìn thấy ông nên ông cầu nguyện (c.1-6). Đa-vít cần được bảo vệ và giải cứu. Kẻ thù nghịch ông đang vu cáo ông. Khi bạn không phạm tội thì bạn khó có thể chấp nhận sự chịu đựng đau đớn. Nhưng Đức Chúa Trời ngự trên ngai vẫn luôn đang theo dõi chúng ta. Ngài biết những khó khăn của chúng ta. Nếu khi nào bạn gặp gian truân, thì hãy nhớ rằng Chúa đang nhìn thấy bạn. Cần cầu nguyện với Ngài vì Ngài đang lắng nghe bạn.

Thứ hai, Đa-vít tin chắc rằng Chúa luôn lắng nghe ông, vì vậy ông trông đợi Ngài (c.6-9). Trong khi chúng ta trông đợi Ngài, thì Ngài thực hiện rất nhiều việc, chúng ta lại sẽ được Ngài thêm sức mới (c.9 Es 40:31).

Thứ ba, Đa-vít tin chắc rằng Chúa đang cai trị nên ông đặt lòng tin cậy Ngài (c.6-9). Đức Chúa Trời đối đãi với Đa-vít bằng lòng thương xót, và Ngài dành sự phán xét cho kẻ thù nghịch ông. Đa-vít cầu xin Chúa làm tan lạc kẻ thù ông, ngăn chặn chúng và phá hủy chúng.

Thứ tư, Đa-vít chắc rằng Chúa luôn giải cứu, vì vậy ông hát xướng ngợi khen Ngài (c.14-17). Không phải lúc nào chúng ta cũng có thể ngăn chặn được hành động của người khác. Vợ Đa-vít đã cảnh báo với ông rằng hoặc là ông phải ra đi, hoặc ông sẽ bị giết vào sáng mai (ISa 19:11), dầu vậy ông vẫn có thể ca hát ngợi khen lòng thương xót nhân từ của Đức Chúa Trời trong buổi sáng mai ấy (c.16). Xin đừng quên tạ ơn Chúa sau khi Ngài đáp lời cầu nguyện cho bạn.

Khi bạn đang bị kẻ thù săn đuổi, bạn sẽ thể nghiệm đức tin mình bằng cách nào? Hãy thể nghiệm bằng cách cầu nguyện, trông đợi, tin cậy và hát xướng ngợi khen Chúa.

60. (Thi 60:1-12)

1. Sau khi chiến thắng (Thi 60:1-12)

“Nhờ Đức Chúa Trời, chúng con sẽ hành động một cách quả cảm, và chính Ngài là Đấng sẽ giầy đạp các kẻ thù nghịch của chúng con” (c.12). Thi 60:1-12 là Thi Thiên rất đặc biệt, vì Đa-vít viết nó không phải giữa lúc ông gặp gian truân. Bởi lẽ, rất nhiều Thi Thiên của ông đã được ông viết ra trong hang hoặc ngoài chiến trường. Nhưng Thi Thiên này lại được ông viết sau một thắng lợi lớn. Đội quân của ông đã giành được chiến công phi thường, đánh bại dân Ê-đôm cho dân sự Chúa.

Chúng ta học được gì từ Thi Thiên này?

Thứ nhất, chúng ta phải thận trọng sau khi chiến thắng. “Ôi Đức Chúa Trời ôi! Ngài đã rải tan chúng con ra, phá đổ chúng con. Ngài nổi giận. Ôi! Xin Ngài khôi phục chúng con trở lại” (c.1). Đa-vít kêu cầu Chúa và thưa rằng “Chúa ôi! Chúng con vừa thắng lớn. Nhưng cuộc chiến vẫn còn tiếp diễn”. Có một số vĩ nhân của Đức Chúa Trời đã bị thất bại thảm hại sau khi chiến thắng. Tiên tri Ê-li giành được thắng lợi vẻ vang trên núi Cạt-mên, nhưng rồi sau đó ông trở nên mất tinh thần, thất vọng và phải chịu thất bại ê chề. Chúng ta cần hết sức cẩn thận sau khi giành được chiến thắng.

Thứ hai, chúng ta hãy luôn giương cao ngọn cờ của Chúa. Thậm chí, sau chiến thắng xong xuôi, chúng ta vẫn là những sứ giả của Đức Chúa Trời. “Chúa ban cờ xí cho những ai kính sợ Ngài. Và cờ ấy sẽ được phô ra vì có lẽ thật” (c.4). Chúng ta cầm cờ lẽ thật bởi lẽ chúng ta đang đại diện cho Lời Chúa. Sau khi thắng lợi, chúng ta chớ buông cờ xuống. Nhưng hãy tiếp tục cầm nó để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Thứ ba, chúng ta hãy dâng sự vinh hiển cho Chúa. Đa-vít đã dâng tất cả mọi sự vinh hiển cho Ngài về những gì Ngài đã làm vì có ông. Bạn sẽ rất dễ tuyên bố rằng chiến thắng này là do chính bạn giành được. Sau chiến thắng, chúng ta cũng sẽ rất dễ tuyên bố thế này. “Tôi là người đã làm việc đó” Thế là sự kiêu ngạo được gọi lên, và nó có thể dẫn chúng ta đến chỗ thất bại.

Thường thì sau khi được Đức Chúa Trời ban cho một chiến thắng nào đó, bạn sẽ dễ bộc lộ trong những nhược điểm yếu đuối nhất của mình ra vì bạn có thể lơ lỏng cảnh giác. Ma quỷ đang sẵn sàng chờ tấn công bạn lần nữa. Vậy bạn sẽ gìn giữ, duy trì chiến thắng bằng cách nào? Bạn hãy luôn luôn giương cờ của Đức Chúa Trời lên và quyết tâm đem lại sự vinh hiển cho Ngài.

Hễ khi nào Đức Chúa Trời ban cho bạn một chiến thắng nào đó, thì bạn hãy bám chặt vào lẽ thật của Lời Ngài và tránh đùa giỡn với những ý nghĩ tự phụ, kiêu ngạo. Đức Chúa Trời rất xứng đáng với tất cả mọi sự vinh hiển.

2. Cuộc chiến đang tiếp diễn (Thi 60:1-12)

Thường thì, hễ có một vấn đề nào đó được giải quyết thì có vấn đề khác lại phát sinh ra. Đó chính là trường hợp mà chính Đa-vít đã gặp phải khi ông viết Thi Thiên này. Ông vừa chỉ huy một trận đánh, lại vừa cầu nguyện cho một trận đánh khác. Trong những trận chiến của chính mình, bạn hãy bắt chước 4 phản ứng tương tự của Đa-vít được ghi nhận trong Thi Thiên này.

Thứ nhất, Đa-vít xem xét tình hình (c.1-3). Đa-vít thường quan sát tình hình qua cái nhìn của một thi sĩ. Ông tả vẽ lại tình thế éo le này như một con lũ ập đến thành linh, như cơn động đất và như những người say rượu bước đi loạng choạng nghiêng ngã. Đa-vít nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ ngăn chặn không cho dân Mô-áp xâm chiếm xứ. Thế nhưng, Chúa đã cho phép dân ấy tấn công. Sau đó, Đa-vít cầu xin Chúa tha thứ và khôi phục dân sự, và ngăn chặn bước tiến quân thù. Dân Do Thái cho rằng núi non và mặt đất là những thứ rất vững chắc, nhưng Đa-vít lại cảm thấy mọi thứ ấy đều đang run rẩy, lung lay và đang nứt ra, gãy đổ. Ông thấy dân sự bước đi xiêu vẹo, lao đảo như thể những kẻ say rượu. Chén thịnh nộ và phán xét đã đến. Đa-vít xem xét tình hình rồi hỏi “Mọi thứ sẽ trở nên tồi tệ sao?”

Thứ hai, ông giương cao ngọn cờ lẽ thật của Chúa (c.4,5). Đa-vít chiến đấu vì có ông là vua do Chúa lập nên và vì dân Y-sơ-ra-ên là dân sự Ngài. Chúng ta cần nhận ra rằng cho dầu xảy ra những vấn đề nan giải, xảy ra cuộc chiến hay những sự tranh đấu nào trong cuộc sống đi chăng nữa, thì Chúa vẫn luôn yêu thương chúng ta (Ro 8:35). Tình yêu thương của Ngài chẳng hề thay đổi và không bao giờ hư mất, không phụ thuộc vào việc chúng ta cảm thấy như thế nào. Đa-vít luôn giương cao ngọn cờ chân lý của Chúa lên. Đó là một trong những danh xưng của Ngài “Đức Giê-hô-va là cờ xí của tôi” (Xu 17:15). Đa-vít là người tài ba, nhưng ông vẫn luôn nhờ cậy vào bàn tay chính nghĩa của Đức Chúa Trời. Chúa triệu tập đội quân vây quanh ngọn cờ của Ngài.

Thứ ba, Đa-vít lắng nghe người chỉ huy (c.6-8). Đa-vít biết rõ ông là vị tướng cấp bậc thứ hai vì Đức Chúa Trời mới là người lãnh đạo đạo quân Y-sơ-ra-ên. Ngài truyền lệnh: “bất kỳ nơi nào con đặt chân đến trong xứ Y-sơ-ra-ên, thì nơi ấy đều thuộc về ta, Ta là Chủ của xứ. Vì thế, đừng sợ “. Khi Đa-vít nghe ý đại tướng của mình truyền lệnh như thế, thì ông hiểu rằng ông không phải lo sợ nữa. Vì vậy, ông đã nghỉ ngơi trong chiến thắng của Chúa (ICo 15:58).

Cuối cùng, Đa-vít ra trận bằng đức tin (c.9-12). Đa-vít như muốn thưa rằng “con không có chút tự tin nào cả. Xin Chúa hãy dẫn con đến với chiến thắng”. Đức Chúa Trời quyền năng luôn đi trước chúng ta. Ngài trợ giúp chúng ta và ban chiến thắng cho chúng ta (Thi 118:8).

Bạn nhờ cậy vào sức lực ai, của Chúa hay là của bạn, sẽ quyết định chiến thắng hay thất bại cho bạn. Nếu bạn để Chúa dẫn dắt thì Ngài sẽ đưa bạn đến với chiến thắng.

3. Bạn cảm thấy muốn bỏ cuộc ư? (Thi 60:1-8)

Khi Áp-sa-lôm, con trai của Đa-vít nổi loạn chống nghịch ông, ông phải chạy trốn khỏi thành Giê-ru-sa-lem để cứu lấy mạng sống mình. Sau khi thoát khỏi cảnh ấy, Đa-vít viết Thi Thiên này. “Đức Chúa Trời ôi! Xin hãy nghe tiếng kêu nài của con. Xin chú ý đến lời cầu nguyện con. Từ đầu cùng trái đất, con sẽ kêu cầu Ngài khi lòng con rối rắm, khổ não.

Xin hãy dẫn con đến trên vàng đá đang ở chỗ cao hơn con. Vì Chúa là nơi nương náu của con, là ngọn tháp vững chắc che chở con tránh kẻ thù” (c.1-3)

Đa-vít đang cầu xin Chúa giúp đỡ và thêm sức lực cho ông. Có lẽ lúc bấy giờ, ông đang ở trong hang và viết những câu Thi Thiên này, hoặc ông đang giấu mình trong một nơi trú ẩn tại đồng vắng. Chúng ta không biết rõ điều đó. Tuy nhiên, vàng đá chân thật của ông chính là Đức Chúa Trời. Nơi nương náu thật và ngọn tháp vững chắc thật của ông cũng chính là Ngài. Thật phước hạnh để hiểu rằng khi chúng ta không còn sự an toàn nơi gia đình và trong thành mà mình đang trú ngụ, thì chúng ta vẫn còn có sự an toàn nơi Chúa.

Đa-vít đang trú ngụ. “Con sẽ trú ngụ trong đền tạm của Chúa mãi mãi, và đặt lòng nhờ cậy vào sự che chở của cánh Ngài” (c.4). Điều này có nghĩa là nơi Chí Thánh là nơi có các cánh của tượng cherubim xoè ra che phủ hòm giao ước. Có thể chúng ta thắc mắc “Thưa ông Đa-vít, làm sao ông có thể trú ngụ trong đền tạm được, giữa lúc ông đang ở ngoài trời trong đồng vắng? Ông đang chạy trốn mà!” Đa-vít ắt sẽ đáp: “Bởi vì Đức Chúa Trời luôn ở cùng ta. Hễ ta còn ở trong Ngài bao lâu thì ta sẽ còn trú ngụ trong đền tạm của Ngài bấy lâu!” Đa-vít nhận ra rằng ông không cần sự bảo vệ của các bức tường thành. Đức Chúa Trời là vàng đá của ông. Ngài không cần đền tạm để dùng thờ phượng Ngài. Chính Ngài là Đền tạm của Ngài.

Đa-vít vui mừng “Vây, con sẽ hát ngợi khen Danh Chúa mãi mãi, con sẽ thực hiện lời hứa nguyện của con mỗi ngày” (c.8). Nếu bạn kêu cầu Chúa đáp ứng các nhu cầu cho bạn và bạn đặt lòng tin cậy Ngài, thì bạn sẽ có thể vui mừng trong Ngài. “Hỡi Đức Chúa Trời, vì Ngài đã nghe những lời hứa nguyện của con... Ngài sẽ tăng thêm tuổi thọ cho vua do Ngài tạo lập” (c.5). Và Đức Chúa Trời đã đáp lời cầu nguyện của Đa-vít.

Còn đối với bạn, Đức Chúa Trời là gì? Có phải Ngài là vàng đá, nơi nương náu, ngọn tháp vững chắc và là Đền tạm của bạn không? Bạn có đang tin cậy Ngài sẽ đáp ứng những nhu cầu đặc biệt của bạn ngày hôm nay không?

Đức Chúa Trời không hề có ý định để cho dân sự Ngài phải chấp nhận thất bại. Hãy ghi nhớ những lẽ thật này. Ngài luôn lắng nghe tiếng kêu cầu của bạn. Ngài cũng luôn ở cùng bạn và không bao giờ lìa bỏ bạn cho dù bạn ở trong bất kỳ hoàn cảnh nào. Bạn có thể vui mừng luôn trong sự bảo vệ của Chúa. Hãy ứng dụng lẽ thật từ Thi Thiên này vào hoàn cảnh bạn hiện nay.

61. LINH NĂNG CỦA SỰ CẦU NGUYỆN (Thi 61:1-8)

Hễ khi nào Đa-vít thấy mình rơi vào hoàn cảnh khó khăn, thì theo bản năng tự nhiên, ông vội quay về với Chúa bằng sự cầu nguyện. Sự cầu nguyện là hơi thở tự nhiên của người tín đồ. Nó có thể khiến bạn làm được nhiều điều mà tự bản thân bạn không thể nào làm nổi.

Thứ nhất, sự cầu nguyện đưa bạn đến xa hơn (c.2). Đa-vít cảm thấy nhớ nhà, nhớ quê hương. Mặc dù ông đã rời xa Giê-ru-sa-lem, nhưng ông không hề xa cách Đức Chúa Trời. Bạn đang ở đâu, điều đó không thành vấn đề. Vấn đề là ở chỗ, nhờ sự cầu nguyện bạn có thể chạm đến cuộc sống gia đình bạn, chạm đến bạn bè và các nhà truyền giáo.

Thứ hai, sự cầu nguyện sẽ giúp bạn đi lên cao hơn (c.2). Nỗi buồn tê tái đang xâm chiếm và bao phủ Đa-vít. Khi ông cầu nguyện, Chúa nâng ông lên, rồi đặt để ông trên một tảng đá cao, kể đó Ngài đem ông vào trong một cái tháp do Ngài xây dựng cho ông (c.3). Sự

cầu nguyện sẽ đưa bạn lên trên đỉnh núi cao và giúp bạn thấy được viễn cảnh rõ ràng về hoàn cảnh hiện tại của bạn.

Thứ ba, sự cầu nguyện có khả năng làm cho bạn đến gần hơn (c.4). “Sự nương náu trong đôi cánh” không phải ngụ ý về một con gà mẹ đang xoè cánh che chở đàn gà con trước khi cơn bão ập đến. Ý câu ấy muốn nói về việc ẩn dưới cánh chêrubim trong nơi Chí Thánh. Nhờ Đức Chúa Giê-xu, bạn có thể bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời và ngụ ở dưới cánh Ngài.

Thứ tư, sự cầu nguyện có thể giúp bạn trở nên giàu có hơn (c.5). Đến với sự cầu nguyện, bạn sẽ tìm kiếm nhờ cậy vào sản nghiệp vốn thuộc về bạn trong Đức Chúa Giê-xu (Eph 1:3)

Thứ năm, sự cầu nguyện có khả năng làm bạn sống đời sống viên mãn hơn (c.6,7). Điều có giá trị không phải sống lâu mà là sống có ý nghĩa. Sự cầu nguyện làm cho đời sống bạn có ý nghĩa. Tôi thấy thương hại cho những người chỉ biết sống dựa dẫm vào các thú vui đời này thay vì sống đời sống trọn vẹn trong Đấng Christ.

Cuối cùng, sự cầu nguyện khiến bạn được hạnh phúc hơn (c.8). Cầu nguyện và ngợi khen luôn đi với nhau. Đa-vít thường bắt đầu bằng sự kêu cầu và kết thúc bằng sự ngợi khen. Ông khởi sự với việc cầu nguyện và chấm dứt với sự vui mừng. Hãy dành thì giờ ở với Chúa trong sự cầu nguyện. Nó sẽ biến đổi đời sống bạn.

Hãy định giá sự cầu nguyện của bạn. Có phải nó đang làm thành trong đời sống bạn những điều mà nó đã làm thành trong đời sống Đa-vít chẳng?

Nếu không phải vậy, thì bạn hãy mau dành nhiều thì giờ hơn để cầu nguyện, và hãy quyết tâm kinh nghiệm quyền năng của sự cầu nguyện trong đời sống bạn.

62. BA LẦN BẢO ĐẢM (Thi 62:1-12)

Câu 2, 5 và 12 chứa đựng ba sự bảo đảm là điều giúp bạn chờ đợi: Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Rỗi bạn. Ngài còn là sự trông đợi và cũng là Đấng Biện Hộ cho bạn. Bây giờ, chúng ta hãy xem xét ba sự bảo đảm này kỹ hơn.

Thứ nhất, Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Rỗi. Ở đây, Đa-vít không đề cập đến sự cứu chuộc khỏi tội lỗi mà là sự giải cứu khỏi nguy hiểm. “Chính Ngài là vàng đá của con, là sự giải cứu con. Ngài luôn che chở con, con sẽ không bị rúng động nhiều” (c.2). Đa-vít đang bị kẻ thù áp đảo như thường lệ. Sau-lơ đang cố hãm hại ông như mọi khi. Tuy vậy, Đa-vít vẫn bảo: “Con sẽ trông đợi Đức Giê-hô-va. Con sẽ không bỏ chạy lòng vòng vu vơ khiến con không còn kiểm chế được chính mình. Con sẽ trông đợi Chúa bởi vì Ngài sẽ đến giải cứu con”. Đó cũng chính là lẽ thật dành cho chúng con ngày hôm nay. Chúng ta hiện đang sống trong thế gian đầy hiểm họa. Chúng ta không thể biết được điều gì sẽ có thể diễn ra sắp tới, nhưng chúng ta luôn chắc một điều rằng Chúa là Vàng Đá và là Đấng che chở chúng ta.

Thứ hai, Đức Chúa Trời là sự trông đợi của chúng ta. Bạn đang đặt lòng trông cậy vào đâu? Ở chính bản thân bạn, ở tiền bạc, tập ngân phiếu hay ở bạn bè của bạn? Bạn sẽ trông cậy vào đâu khi tương lai bạn trông có vẻ ảm đạm, đen đúa? Đa-vít đã tìm kiếm Đức Chúa Trời. “Hỡi linh hồn ta, hãy yên lặng trông đợi Chúa vì sự trông cậy của ta đến từ nơi Ngài”

Đức Chúa Trời là Đấng biện hộ cho chúng ta. Vì thế, chúng ta sẽ được giảm bớt gánh nặng và áp lực rất nhiều để biết rằng chúng ta không phải là những quan toà mà chỉ là những nhân chứng. Ở đây, chúng ta sẽ không tự mình biện hộ cho mình. Sự biện hộ cho

chúng ta đến từ Đức Chúa Trời “Ngài là Đấng sẽ báo trả cho mỗi người tùy theo công việc họ làm” (Ro 2:6). Ngày nay, khi bạn gặp phải khó khăn rắc rối với người khác, hay phải đương đầu với những vấn đề hoặc hoàn cảnh khó xử nào, thì hãy nhờ cậy Chúa. Bạn sẽ tìm thấy ở Ngài sự giải cứu, sự trông cậy và sự biện hộ.

Khi nào gặp chuyện rắc rối, bạn có thường tự mình hoặc nhờ vả người nào đó giải quyết sự việc trước khi tìm kiếm Chúa hay không? Nếu bạn tìm kiếm Chúa và trông đợi Ngài, thì Ngài sẽ giúp đỡ bạn.

Hãy đặt Ngài lên trên hết và mong đợi Ngài hành động vì có bạn.

63. BẠN CÓ KHÁT KHÔNG? (Thi 63:1-11)

Vua Đa-vít viết Thi Thiên này khi ông đang ở trong đồng vắng xứ Giu-đê. Tôi chưa bao giờ thực sự cảm nhận được hết những gì Đa-vít viết mãi cho đến khi vợ chồng tôi đến thăm đúng ngay địa điểm đó. Thật là một nơi khô khan cần cỗi làm sao. Hãy xem điều Đa-vít viết “Hỡi Đức Chúa Trời ôi! Ngài là Chúa của con, cứ mỗi sáng sớm con lại tìm cầu Ngài. Linh hồn con khao khát Ngài. Thề xác con nóng lòng mong mỏi Ngài trong vườn đất khô cần không có nước” (c.1). Ở đây, ý Đa-vít muốn nói “Con đang ở trong đồng hoang đầy nguy hiểm, nóng cháy, cần khô. Vì vậy, con vô cùng cần nước. Tuy nhiên, điều mà con thực sự trông mong, khao khát lúc này là Chúa”.

Khi bạn thấy mình đang ở trong tình thế nan giải nào đó của cuộc đời, bạn sẽ làm gì? Hãy làm theo những bước từng trải của Đa-vít.

Thứ nhất, ông tìm cầu Chúa. Đa-vít muốn tìm kiếm quyền năng và sự vinh hiển Ngài như ông đã thấy trong Nơi Thánh vậy. Ông muốn chứng kiến cảnh đồng hoang biến thành Nơi Thánh. Đã có lần ông ở trong đền tạm. Ông tận mắt thấy sự vinh quang của Chúa, nhưng ông không thỏa lòng với điều đó. Giả sử, chúng ta lấy làm thỏa lòng khi nghe chia sẻ về Chúa và ca hát tôn vinh Ngài trong nhà thờ. Sau đó, chúng ta đi đến đồng hoang vừa được đề cập ở trên, chúng ta cũng nên nói như Đa-vít: “Tôi muốn nhìn thấy sự vinh hiển Chúa phủ khắp đồng hoang này, tôi muốn từng trải ở đây tương tự như thể tôi đang thờ phượng Chúa trong nhà thờ”.

Thứ hai, ông ca khen Chúa. “Như thế, con sẽ ca khen (chúc phước) Chúa suốt trọn đời con” (c.4). Đa-vít lấy làm thỏa lòng về Chúa. Sự thỏa lòng này không đến từ các hoàn cảnh bên ngoài. Nó khởi xuất từ sự ca khen trong lòng. “Lúc đang nằm trên giường, con vẫn nhớ đến Chúa. Con thường suy niệm về Ngài trọn các canh đêm” (c.6)

Cuối cùng, ông vui mừng về Chúa. “Nhưng vua sẽ lấy làm mừng rỡ nơi Chúa” (c.11). Đó chính là những điều Chúa mong muốn ở chúng ta, ngay cả lúc chúng ta sống trong đồng hoang của cuộc đời.

Các kinh nghiệm “ở đồng hoang” của cuộc đời rất hữu ích, cho bạn, vì chúng dạy dỗ bạn một lẽ thật quan trọng: Bạn sẽ lấy làm thỏa nguyện ở sự ca khen đến từ trong lòng chứ không đến từ những hoàn cảnh bên ngoài. Nếu khi nào bạn phải nếm trải cuộc sống ở đồng hoang nào đó của cuộc đời, thì bạn hãy làm theo những bước Đa-vít đã làm. Đức Chúa Trời sẽ đáp ứng các nhu cầu của bạn.

64. THOÁT KHỎI SỰ SỢ HÃI (Thi 64:1-10)

Hầu hết chúng ta đều sống đời sống an ninh và an toàn ở mức tương đối. Còn Đa-vít thì phải sống tha hương. Ông đang bị vua Sau-lơ – kẻ muốn giết ông truy nã. Bấy giờ, Đa-vít cầu xin Chúa bảo vệ, và ông kết thúc Thi Thiên này bằng câu phát biểu: “Người công bình sẽ vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va, và đặt lòng tin cậy nơi Ngài. Vậy, tất cả những ai có lòng ngay thẳng, thật thà sẽ được vinh hiển” (c.10). Chúng ta thấy ba khái niệm quan trọng trong câu Thánh Kinh này là những điều rất khích lệ chúng ta: sự vui vẻ, đức tin và sự vinh hiển.

Ngày hôm nay, bạn có vui mừng trong Chúa không? Có quá nhiều lần chúng ta không được vui vì có hoàn cảnh. Đa-vít cầu nguyện: “Chúa ôi! Xin hãy nghe tiếng con đang khi con suy gẫm, lo toan. Xin giữ tồn mạng sống con khỏi nỗi kinh khiếp kẻ thù” (c.1). Còn tôi chắc sẽ thưa với Chúa như thế này: “xin bảo tồn sinh mạng con khỏi kẻ thù”. Còn Đa-vít lại nói: “xin gìn giữ sinh mạng con khỏi nỗi kinh khiếp kẻ thù”. Mặc khác, thay vì sợ hãi thì ông lại đã có đức tin. Thay vì kinh khiếp thì ông lại vui mừng. Thay vì hoảng hốt thì ông lại muốn đem vinh hiển đến cho Chúa.

Đa số các vấn đề chúng ta gặp phải đều phát sinh từ nội tâm chứ không phải đến từ bên ngoài. Khi các môn đồ chèo thuyền ra giữa Biển Ga-li-lê, Chúa Giê-xu đã đến quở trách họ về sự vô tín của họ. Vấn đề họ hiện đang phải đối đầu không phải là cơn bão xuất hiện từ bên ngoài mà chính là cơn bão xô đến từ trong lòng họ. Cũng vậy, vấn đề nan giải của bạn ngày hôm nay không phải là những hoàn cảnh, tình thế đang áp hãm quanh bạn hoặc ở những người đang chống nghịch bạn. Nhưng nó có thể là nỗi sợ hãi ở ngay chính trong lòng bạn.

“Cả nhân loại sẽ kinh sợ, và họ sẽ rao truyền công việc Chúa ra” (c.9). Bấy giờ Đa-vít đang hát xướng ngợi khen Đức Giê-hô-va. Ông lấy làm vui vẻ nơi Ngài, tin cậy Ngài và làm vinh hiển Ngài. “Người có lòng ngay thẳng, thật thà sẽ được vinh hiển” (c.10). Chúng ta học hỏi, suy gẫm những câu Thánh Kinh trên thì thật là dễ nhưng thực hành nó thì khó khăn hơn nhiều. Bạn hãy rời mắt mình khỏi hoàn cảnh và nhìn xem Chúa. Hãy tin cậy các lời hứa của Ngài, đừng cậy sức mình, nhưng ưu tiên tìm kiếm Ngài, làm vinh hiển Ngài.

Sợ hãi có thể cướp đi niềm vui và sự tin cậy nơi Chúa của bạn. Đừng để sợ hãi hoặc hoàn cảnh lấy đi ánh mắt bạn đang nhìn xem Chúa. Hãy để lẽ thật của Lời Ngài kiểm soát trí óc và con tim bạn.

65. BA BÀI THƠ THÁNH (Thi 65:1-13)

“Hỡi Đức Chúa Trời, dân sự đang đợi Ngài tại Si-ôn để ngợi khen Ngài và thực hiện các lời hứa nguyện cho Ngài” (c.1). Đa-vít là một chiến sĩ cừ khôi. Nhưng ông còn là một ca sĩ lừng danh và cũng là một thánh nhân vĩ đại. Bất chấp khó khăn, gian nan thậm chí cả nguy hiểm, ông luôn ngợi khen Chúa.

Ông tiếp tục: “Ồ, Ngài là Đáng nghe lời cầu xin, mọi loài xác thịt đều sẽ đến cùng Ngài” (c.2). Có một số người chỉ biết cầu nguyện mà thôi. Họ không hết lòng ngợi khen Chúa. Tuy nhiên, sự ngợi khen và sự cầu nguyện phải luôn đi với nhau. Cầu nguyện có nghĩa là tìm đến với Chúa trình dâng cho Ngài các nhu cầu của bạn. Đa-vít nói: “Tất cả mọi loài xác thịt sẽ đến”. Bất kỳ ai biết Chúa thấy đều có thể cầu nguyện với Ngài tại bất cứ nơi nào trong mọi lúc. Cả thế gian đều có thể đến với Chúa và cầu xin Ngài.

Càng cầu nguyện, chúng ta càng được Chúa đáp lời khiến chúng ta càng ngợi khen Ngài nhiều hơn. Thế nhưng, đôi lúc chúng ta không thể nào cầu nguyện được bởi tội lỗi đang chặn lối đi của bạn. Đây là lý do tại sao Đa-vít nói “Những sự gian ác đang thắng thế hơn

tôi. Còn về những sự vi phạm của chúng tôi thì Ngài sẽ chuộc chúng” (c.3). Càng ca ngợi Chúa, chúng ta càng thấy mình hèn mọn và xấu xa biết bao. Vì vậy, chúng ta cần tìm đến Chúa, xưng tội với Ngài để được Ngài thanh tẩy tội lỗi.

“Phước cho những ai được Chúa chọn, và được Ngài khiến đến gần Ngài để được ở hành lang nhà Chúa. Chúng ta sẽ được thoả nguyện với những phước hạnh của nhà Chúa, tức đền thờ thánh của Ngài” (c.4). Đó là kinh nghiệm Chúa muốn chúng ta ném trái – để đến gần Ngài, ở với Ngài và được thoả lòng nơi Ngài. Chúng ta phải thực hiện việc này bằng cách nào? Bằng cách cầu nguyện, ngợi khen và cần được gột rửa tội lỗi. Sau đó, chúng ta sẽ đến gần Chúa khi Ngài đang đến gần chúng ta.

Bạn có tương giao mật thiết với Chúa không? Bạn có thể đến gần Ngài. Hãy xưng ra với Ngài bất kỳ tội lỗi nào bạn đang che đậy. Kế đó, hãy ca ngợi Ngài và đến với Ngài bằng sự cầu nguyện.

66. (Thi 66:1-20)

1. Lời mời gọi (Thi 66:1-7)

Thi 66:1-7 chứa đựng nhiều lời mời mọc được gói gọn trong cụm từ “xin mời đến” “xin mời đến hát”, “xin mời đến xem”, “xin mời đến nghe”. Bây giờ, chúng ta hãy xem xét hai lời mời đầu.

Lời mời thứ nhất là “xin mời đến hát”, hoặc ngợi khen Chúa. “Hãy hát lên những lời tôn vinh danh Ngài, khiến sự ngợi khen Ngài được vinh hiển” (c.2). Đôi khi, chúng ta ngợi khen Chúa như thể làm công việc lặp đi lặp lại nhằm chán, vô vị, lại có lúc, chúng ta ngợi khen Ngài trong tinh thần mệt mỏi, chán chường. Nhưng ở đây, tác giả đoạn Thi Thiên này đang yêu cầu một sự ngợi khen đầy vinh hiển. Tại sao vậy? “Vì quyền năng Ngài vô cùng vĩ đại, phi thường nên mọi kẻ thù Ngài thấy đều đầu phục Ngài. Cả trái đất sẽ thờ phượng Ngài và hát xướng ngợi khen Ngài” (c.3,4). Đây chính là tinh thần truyền giáo sốt sắng. Chúng ta không thể ngợi khen Chúa chỉ mỗi mình mình. Nhưng, chúng ta cần đến hát xướng, mời gọi cả thế gian cùng với chúng ta ca ngợi Ngài.

Lời mời thứ hai là “xin mời đến xem” các công việc của Ngài. Ngày nay, người ta gọi các công trình của Chúa là các định luật tự nhiên hay là định luật khoa học. Chúng ta cố gắng lý giải mọi thứ, nhưng chúng ta bất lực. Xin mời bạn đến xem các công trình của Chúa những điều đang xảy ra trên thiên đàng, những điều đang diễn ra trong cơ thể bạn và những việc đang xảy ra trong dòng lịch sử nhân loại. Đó là những việc do Chúa làm. Thi 66:7 “Ngài dùng quyền năng Ngài cai trị đời đời” đây là câu mà tôi rất thích. Toàn bộ cơ cấu hệ thống thế giới này hiện đang nằm dưới sự thống trị của Đức Chúa Trời chứ không phải của Sa-tan. Chúa đang cho phép Sa-tan làm một số việc, nhưng Ngài sẽ sử dụng những việc ấy làm vinh hiển Ngài. Chúa dùng quyền năng Ngài cai trị thế giới này và sẽ cai trị mãi mãi.

Ngày hôm nay, nếu bạn muốn sống đời sống vui mừng thì hãy đến với Chúa và hát xướng. Nếu bạn đánh mất bài ca của mình thì hãy đến xem các công việc Ngài. Bạn sẽ cất tiếng hát ngay thôi.

Có bao giờ bạn đánh mất bài ca ngợi khen của mình chưa? Hãy đến, xem các công việc Chúa làm. Điều ấy sẽ đem bài ca trở lại cho bạn. Các công việc Ngài thể hiện sự vĩ đại và

tình yêu thương của Ngài. Nếu bạn đang đồng hành với Chúa thì hãy ngợi khen Ngài và nói cho nhiều người khác biết về những gì Ngài đang làm trong đời sống bạn.

2. Tại sao lại có những thử thách? (Thi 66:8-20)

Thi Thiên này dành cho những ai ngã lòng. “Hỡi các dân! Hãy chúc tụng ngợi khen Đức Chúa Trời! Và làm cho vang tiếng ngợi khen Ngài” (c.8). Tại sao vậy? Tại vì “Chính Ngài đã gìn giữ linh hồn chúng ta được luôn sống động, và không để chân chúng ta bước đi xiêu tó” (c.9). Đức Chúa Trời là Đấng cầm giữ mạng sống chúng ta trong tay Ngài. “Vì trong Ngài, chúng ta luôn sống động và tồn tại” (Cong 17:26). Vì vậy, chúng ta hãy ngợi khen Ngài.

“Ôi, Đức Chúa Trời ôi! Vì Ngài đã thử thách chúng con. Ngài tôi luyện chúng con như luyện bạc” (c.10). Lý do Ngài thử thách và kiểm tra chúng ta chính là để chúng nghiệm chúng ta. Ngài không chúng thực cho chính Ngài điều gì cả. Ngài biết chúng ta rất rõ. Và Ngài muốn chúng thực điều gì đó cho chúng ta. Ngài nhìn nhận chúng ta có giá trị như bạc vàng, và Ngài đặt để chúng ta trong những hoàn cảnh để thử thách và làm cho chúng ta mạnh mẽ.

Hãy chú ý đến những hình ảnh trong hai câu kế tiếp: “Chúa đã đem chúng con vào lưới, chắt lên lưng chúng con bao nỗi phiền ưu, hoạn nạn. Ngài khiến cho người ta đè đầu cỡi cổ chúng con. Chúng con vượt qua lửa và nước. Thế rồi Ngài đem chúng con khỏi đó và đưa đến nơi giàu có dư dật” (c.11, 12). Điều này thể hiện một hy vọng bị tiêu tan hoàn toàn. Chúng ta đi qua lửa và nước, nhưng rồi Chúa giải thoát chúng ta khỏi đó và dẫn chúng ta vào một nơi giàu có. Từ “giàu có” mang ý nghĩa là “nơi trù phú dư dật, có nước chảy và cây cối xanh tươi trĩu quả”. Còn đồng vắng xứ Giu-đê, nơi Đa-vít thường tìm thấy, thì rất khô cằn không có cây cối hoa trái gì cả.

Tác giả Thi Thiên không nói “Ồ, tôi lại gặp phải gian truân nữa rồi!” Nhưng ông ấy nói “Chúa đã đem tôi vào trong gian truân, rồi đây Ngài sẽ đưa tôi vượt qua và dẫn tôi ra khỏi đó. Tôi sẽ ở trong nơi giàu có dư dật”. Thật vậy, Đức Chúa Trời là Đấng luôn làm cho chúng ta giàu có khi chúng ta vượt qua những khó khăn. Ngài chúng nghiệm và thử thách chúng ta để khiến chúng ta trở nên giống Chúa Giê-xu hơn.

Các thử thách do Chúa cho phép xảy ra luôn đem lại hiệu quả trong việc tôi luyện và tăng thêm sức mạnh. Kết quả là chúng khiến chúng ta trở nên giống Chúa Giê-xu hơn. Ngày hôm nay, có phải các thử thách đã làm bạn ngã lòng? Hãy vững tâm vì Chúa luôn giúp đỡ bạn, và Ngài sẽ dùng thử thách để khiến bạn trở nên mạnh mẽ.

67. BẠN SẼ CHIA SẺ? (Thi 67:1-7)

Tác giả đoạn Thi Thiên này là một người vô danh, nhưng hẳn đó là người có khả năng về toàn bộ thể giới này. Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, và ông muốn chia sẻ ơn phước ấy với mọi người. Ông viết: “Xin Chúa thương xót chúng con, ban phước cho chúng con. Con cũng cầu xin Ngài chiếu sáng mặt Ngài trên chúng con” (c.1). Lời cầu nguyện này nghe có vẻ như lời chúc phước cho hội chúng của các vị mục sư, đúng thế không? “Cầu xin Đức Giê-hô-va ban phước và phù hộ cho các anh em! Cầu xin Đức Giê-hô-va chiếu sáng mặt Ngài trên các anh em và làm ơn cho các anh em” (Dan 6:24,25).

Trong câu 1, tác giả đã dùng từ “chúng con” đến ba lần. Ở đây, ông muốn ám chỉ người Do Thái, nhưng ông không dừng lại ở đó mà thôi. “Để thế gian biết đến đường lối Chúa,

và sự cứu rỗi Ngài được rao ra giữa các quốc gia” (c.2). Người Do Thái thời ấy chỉ muốn giữ Thánh Kinh Cựu Ước mà họ có cho riêng họ mà thôi. Họ không muốn chia sẻ cho người khác. Đó không phải là điều Chúa muốn! Sau cùng, tại sao Ngài lại kêu gọi Áp-ra-ham? Để ông có thể trở thành nguồn phước cho cả thế gian. Vậy có sao Chúa Giê-xu phải chịu chết? Để sứ điệp Tin Lành có thể được rao truyền ra cho cả thế gian.

Nhưng vì lý do nào Chúa lại ban phước cho chúng ta? Để chúng ta có thể chia sẻ Tin Lành với người khác. Vậy, chúng ta không có gì phải thắc mắc về lời cầu nguyện trong câu 1 “Chúa ơi! Xin thương xót và ban phước trên chúng con, xin chiếu sáng mặt Ngài trên chúng con”. Nhưng câu 2 thì nói về điều gì? Chúng ta có muốn được Chúa ban phước để có thể trở thành một nguồn phước không? Đó chính là lý do tại sao Chúa ban phước cho chúng ta ngay từ buổi ban đầu. Hơn nữa, Ngài đáp lời cầu nguyện cho chúng ta để chúng ta trở thành sự đáp lời cho sự cầu nguyện của người khác.

Kết quả của việc đem sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời rao ra giữa các dân các nước chính là sự ngợi khen. “Hỡi Đức Chúa Trời! Nguyện các dân ca ngợi Chúa! Nguyện muôn dân toàn cầu tán dương Ngài!” (c.3). Điều này không có nghĩa là chỉ nói về mỗi dân Y-sơ-ra-ên nhưng bao gồm tất cả những người không phải là dân Do Thái. “Nguyện mọi quốc gia vui vẻ hát xướng vì mừng rỡ!” (c.4). “Nguyện muôn dân đều ca tụng Chúa” (c.5).

Hãy chú ý cách kết thúc của đoạn Thi Thiên này: ”Đất sẽ sinh sôi nảy nở hoa lợi ngày càng nhiều. Và Chúa, là Đức Chúa Trời chúng con sẽ ban phước trên chúng con. Ngài sẽ ban phước cho chúng con, và muôn dân khắp các đầu cùng địa cầu sẽ kính sợ Ngài” (c.6, 7). Vậy, sự nối tiếp làm nguồn ơn phước trong Thi Thiên này thật là quan trọng. Tác giả đã bắt đầu bằng ý định “Kính lạy Chúa! Xin Ngài ban phước cho con để con có thể ban phước lại cho người khác!” Và ông đã thực sự trở thành nguồn phước cho nhiều người khác, vì thế Đức Chúa Trời lại tiếp tục ban phước cho ông. Một kinh nghiệm về đặc ân của Chúa thật tuyệt diệu làm sao!

Bạn có phải là một phần nối tiếp nguồn ơn phước cho Chúa không? Nếu bạn biết chia sẻ cho người khác thì Ngài sẽ ban phước cho bạn để bạn có thể trở thành một nguồn phước. Hãy kinh nghiệm ân điển dư dật của Ngài bằng cách nói cho người khác biết về Ngài.

68. (Thi 68:1-35)

1. Như khói và như sáp (Thi 68:1-6)

Có người cho rằng một người nào đó được biết đến không chỉ nhờ vào bạn bè ông ta quen biết mà còn nhờ vào các kẻ thù nghịch của ông ấy nữa. Đức Chúa Giê-xu từng có kẻ thù. Đa-vít cũng vậy. Bất kỳ ai bênh vực cho lẽ phải đều sẽ có kẻ thù. Nhưng chúng ta hãy chú ý những thứ mà tác giả đoạn Thi Thiên này đã ví sánh với kẻ thù: “Chúng như khói bị tan biến” (c.2). Ai là người sợ khói? Khói có thể làm chúng ta ngột ngạt khó thở, nhưng nếu chúng ta để cho không khí trong lành hiện đến tức là cơn gió Thánh Linh mát mẻ trong lành thì khói ấy không thể nào quấy nhiễu chúng ta được nữa. Đa-vít còn so sánh kẻ thù nghịch mình với sáp đang bị tan chảy (c.2). Một ngọn nến đang cháy và hình ảnh nói về điều sắp xảy ra cho kẻ thù nghịch của Chúa. Làn khói sẽ bị gió thổi tan biến đi nhanh chóng, và sáp thì bị tan chảy ra một cách lặng lẽ. Còn Đức Chúa Trời sẽ chiến thắng.

“Vậy, nguyện kẻ ác bị tiêu diệt trước mặt Chúa. Nhưng người công bình thì lấy làm vui vẻ, mừng rỡ trước mặt Ngài” (c.2,3). Lý do tại sao vậy? Tại vì những điều Chúa đã làm vì cơ chúng ta. “Hãy hát xướng cho Đức Chúa Trời, ca khen danh Ngài, chúc tụng Ngài là

Đấng lướt đến trên đám mây” (c.4). Tôi rất thích hình ảnh này. Đức Chúa Trời là Đấng chiến thắng vĩ đại, đang lướt đi trên thiên đàng.

Ngài cũng là “Cha của những kẻ mờ tối” (c.5). Ngài sẽ đến ngay với chúng ta để an ủi và sẽ chữa lành vết thương lòng tan nát của chúng ta. Hơn nữa, Ngài còn là Đấng phán xét và là Đấng cứu chuộc. Ngài sẽ giải phóng cho tất cả những ai đang bị xiềng xích trói buộc.

Bạn có cảm thấy mình đang bị kẻ thù áp hãm không? Mau trao gánh nặng của bạn cho Đức Chúa Cha và để Ngài làm Đấng thắng trận của bạn.

2. Hãy chia sẻ của cải (Thi 68:7-18)

Trong đoạn Thi Thiên này, Đa-vít mô tả lại các chiến thắng của Đức Chúa Trời. “Chúa vừa ngự lên trên nơi cao, dẫn theo những phu tù và tiếp nhận lễ vật giữa vòng loài người” (c.18). Đây là hình ảnh mô tả sự thăng thiên của Chúa chúng ta. Chúng ta tìm thấy câu này đã được trích dẫn vào Thánh Kinh Tân Ước để ám chỉ về Chúa Giê-xu Christ (Eph 4:8).

Bây giờ, chúng ta hãy xem xét những điều Chúa Giê-xu đã làm cho chúng ta.

Thứ nhất, Ngài đi trước chúng ta. “Đức Chúa ôi! Khi Ngài đi ra trước dân sự Ngài” (c.7). Ngày hôm nay, dù bạn ở bất cứ nơi nào nhưng đi trong ý muốn Chúa thì Ngài luôn sẵn sàng đi ra trước bạn. Đây là bức tranh nói về việc dân tộc Y-sơ-ra-ên đi qua đồng vắng. Đức Chúa Trời không để cho dân Y-sơ-ra-ên phải tự mình lo lắng, toan tính các công tác hậu cần cho họ. Ban đêm, Ngài dùng một trụ lửa dẫn đường họ và còn ban ngày thì Ngài dùng cụm mây chỉ lối họ. Hòm giao ước - sự hiện diện của Ngài - đi trước họ. Ngài cũng đã đi trước chúng ta và mang lấy tội lỗi chúng ta trên thập tự giá.

Thứ hai, Ngài vừa ngự lên ở phía trên chúng ta. “Chúa vừa ngự lên trên nơi cao” (c.18). Đức Chúa Giê-xu đã thăng thiên trong vinh quang, hiện Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha thật uy nghi. Ngài là Đấng đi trước chúng ta và đã đánh thắng kẻ thù. Ngài vừa ngự lên ở phía trên chúng ta để chia sẻ chiến thắng.

Hiện giờ, Ngài đang ngự giữa chúng ta. Hãy chú ý kết thúc của câu 18: “Để Giê-hô-va Đức Chúa Trời có thể ngự ở đó”. Và hiện tại Ngài đang làm gì? Ngài đang ban phát quà cho dân sự Ngài. Đây là hình ảnh mô tả một Đấng thắng trận đang phân phát chiến lợi phẩm cho mọi người. Chúng ta thật giàu có biết bao! Chúng ta phải cảm tạ Chúa rất nhiều về điều ấy. Hiện nay, bạn vẫn tin cậy vào Đấng chiến thắng chứ?

Bởi sự chết và sự phục sinh của Đấng Christ, nên bạn trở nên giàu có, dư dật. Chúa vô cùng độ lượng chia sẻ cho bạn những chiến lợi phẩm từ chiến thắng của Ngài trên thập tự giá. Vì thế, bạn đừng nên thất vọng trong cuộc đời này.

3. Gánh nặng và ơn phước (Thi 68:19-27)

“Hãy ngợi khen Chúa, là Đấng hằng ngày đổ đầy ơn phước theo trên chúng ta, Ngài là Chúa của sự cứu rỗi chúng ta” (c.19). Chúng ta cũng có thể hiểu câu trên thế này: “Hãy ngợi khen Chúa, Đấng hằng ngày mang lấy gánh nặng của chúng ta”. Bây giờ, chúng ta hãy nghĩ về các ích lợi và gánh nặng. Chúa là Đấng ban những gánh nặng cuộc sống cho chúng ta. Đôi khi, chúng ta phải tự mình mang lấy gánh nặng bởi những sự bất tuân, nổi loạn, phạm tội, vô tín, thiếu tình yêu thương và không có lòng nhân từ, tử tế của chúng ta. Nhưng nếu chúng ta bước đi theo ý muốn Chúa trên con đường mà Ngài đã chọn, và nếu chúng ta có gánh nặng, thì Ngài là Đấng đã ban chúng cho chúng ta. Chúng ta hãy xem các gánh nặng của cuộc sống như là những ơn phước vậy.

Có lẽ, tấm gương vĩ đại nhất minh họa cho điều này chính là đời sống sứ đồ Phao-lô. Ông bị gai xóc vào trong thịt là gánh mà ông phải mang nặng nề biết bao! Ông đã cầu nguyện ba lần xin Chúa lấy nó đi. Thay vì làm điều đó cho ông, Ngài lại biến gánh nặng ấy thành ơn phước cho ông. Rồi Ngài bảo ông: “Ta sẽ ban cho con những ơn phước mà con cần” (II Co 12:7-9). Có lúc, Chúa đáp lời cầu nguyện bằng cách cất đi những điều gì đó. Nhưng đôi khi, Ngài đáp lời cầu nguyện bằng cách gia thêm những điều gì đó trên chúng ta. Đó là điều mà Chúa đã làm đối với Phao-lô, và gánh nặng của ông đã trở nên sự ích lợi.

“Nhưng” bạn sẽ nói “Tôi đang mang một vài gánh nặng. Nhưng tôi chẳng thấy chúng có ích lợi gì cả”. Hãy chú ý từ “hằng ngày” trong câu 19: “Đáng ngợi khen Chúa, là Đấng hằng ngày đổ đầy ơn phước trên chúng ta”. Chúng ta hãy sống đời sống trọn lành mỗi ngày. Nếu không khi nghĩ đến tất cả các gánh nặng của cuộc đời e rằng sẽ xảy ra với chúng ta cùng một lúc thì chúng ta sẽ rất kinh hoàng, tuyệt vọng. Cần luôn ghi nhớ những gì bạn đã trải qua trong cuộc sống. Bạn đã rơi vào những hoàn cảnh mà bạn tưởng chừng sẽ không bao giờ vượt qua được. Thế nhưng, Chúa đã đưa bạn vượt qua tất cả. “Xin Chúa ban cho chúng con thức ăn mỗi ngày” (Mat 6:1). “Và Chúa cũng sẽ ban cho chúng ta gánh nặng cùng với nhiều ân huệ mỗi ngày”

Đức Chúa Trời biết rất rõ khả năng chịu đựng của chúng ta, và ân điển Ngài luôn đổ cho chúng ta mỗi ngày. Nhưng ở đây còn có một chiều hướng khác đối với những gánh nặng của chúng ta. Chúa có thể biến các gánh nặng thành những ích lợi. Có phải Ngài vừa ban cho bạn một gánh nặng nào đó chẳng? Chắc Ngài muốn biến gánh nặng ấy thành sự ích lợi và làm điều gì đó thật đặc biệt cho bạn đấy.

4. Đức Chúa Trời mạnh như thế nào? (Thi 68:28-35)

Chúng ta không thể cậy vào sức mình để có thể đi xa bao nhiêu cũng được. Ở đây Đa-vít dạy cho chúng ta cách hiểu biết và có được sức lực của Đức Chúa Trời. Ông khuyên chúng ta hãy hướng tâm đến sức lực Chúa. Cần phải nhận ra rằng Ngài là Chúa của sức mạnh. “Sự tuyệt diệu của Ngài phủ trên khắp xứ Y-sơ-ra-ên, sức mạnh Ngài ở trong đám mây” (c.34). Điều này có nghĩa là sức mạnh Ngài rất cao. Thậm chí, Ngài có thể khiến cho sức mạnh đến từ những đám mây (là nơi chẳng có gì cả ngoài hơi nước đang bốc lên). Chúng ta nghĩ về một Đức Chúa Trời đầy lòng yêu thương nhân từ, hay thương xót và nhân từ. Nhưng, chúng ta cũng nên nghĩ đến Ngài là một Đức Chúa Trời đầy sức mạnh.

Chúng ta cần cầu xin sức lực của Chúa. “Đức Chúa Trời ôi! Xin khiến cho những điều Ngài đã làm cho chúng con được vững bền” (c.28). Ngày nay, chúng ta có được đặc ân chạy đến với Chúa cầu xin Ngài ban sức lực cho chúng ta. “Nhưng những ai trông đợi Chúa, sẽ được Ngài bỏ lại sức khiến họ có thể cất cánh bay cao như chim ưng, chạy không mệt nhọc, đi không mòn mỏi” (Es 40:31). Đức Chúa Trời rất sẵn lòng thực hiện những gì Ngài muốn khi chúng ta cầu xin Ngài. “Anh em chẳng được chi vì không cầu xin” (Gia 4:2).

Cuối cùng, chúng ta cần thừa nhận sức lực của chúng ta đến từ Đức Chúa Trời. “Chính Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã ban sức lực và quyền năng cho dân sự Ngài” (c.35). Ngày hôm nay, nếu bạn cần sức lực, thì bạn đừng nhìn vào chính mình hoặc nhìn vào bất cứ người nào khác. Nhưng hãy nhìn lên Chúa, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời của sức mạnh, và Ngài muốn ban sức mạnh Ngài cho bạn nếu bạn cầu xin Ngài.

Sa-tan thường cám dỗ bạn lấy sức mạnh từ những điều giả trá trong thế gian này đem lại. Hễ khi nào xảy ra việc ấy, bạn hãy nhớ đến lẽ thật của đoạn Thi Thiên này. Nếu bạn cần sức lực để tiếp tục chiến đấu, thì hãy dành thì giờ cầu nguyện với Chúa.

Hãy hướng tâm đến sức mạnh của Ngài, cầu xin Ngài ban sức cho và thừa nhận rằng sức lực của bạn đến từ Ngài.

69. (Thi 69:1-36)

1. Cái chết kinh khủng nhất (Thi 69:1-12)

Một đạo nọ, tôi có dịp tán chuyện với người hàng xóm về vấn đề sự chết. Tôi đã lợi dụng cơ hội này làm chứng cho anh ta. Chúng tôi tranh luận xem chết cách nào là khó nhất. Cuối cùng, tôi nói: “Có lẽ cách chết khó nhất chính là bị ngộp thở – tức bị lún xuống trong đầm cát lầy khiến con người bị ngộp thở đến chết”.

Đa-vít đã từng trải qua kinh nghiệm này về phương diện tâm linh. “Chúa ơi! Xin cứu con! Vì nước sâu đã ngập đến cổ con. Con bị lún sâu xuống bùn nhưng bên dưới lại không có đáy để đứng xuống được. Con bị chìm trong nước sâu và dòng thác lũ đã phủ ngập con” (c.1,2). Bị chìm vào trong cát lún đã là điều đáng kinh khiếp rồi, đằng này, Đa-vít lại còn bị nhiều cơn thác lũ tràn qua. Và ông đã làm gì? Ông làm những việc mà mọi Cơ Đốc nhân đều sẽ làm.

Thứ nhất, ông trông đợi: “Họng con khô cháy, mắt con mòn mỏi trong khi trông đợi Chúa của con” (c.3). “Nguyện cho những ai trông đợi Chúa là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các đạo quân sẽ không bị hổ thẹn” (c.6). Đa-vít biết rõ rằng Chúa đang tể trị trên hoàn cảnh của ông. Vì thế, ông đã kêu cầu Chúa giải cứu ông. Ông làm như vậy chẳng có gì sai trật cả, và ông đã đợi Chúa.

Thứ hai, ông than khóc: “Con than khóc, và kiêng ăn để trừng phạt linh hồn con, nhưng rồi việc ấy cũng chỉ trở thành nổi sỉ nhục cho con mà thôi” (c.10). Từ “sỉ nhục” đã được tác giả dùng lặp đi lặp lại nhiều lần trong Thi Thiên 69 này. (Đây là một Thi Thiên mang sứ điệp nói về nổi sỉ nhục mà Chúa Giê-xu đã phải chịu đựng vì có chúng ta). Đa-vít than khóc không có gì là sai cả. Những nỗi đau và đôi khi hoàn cảnh cũng có thể làm tan nát cõi lòng bạn. Đa-vít trông đợi Chúa và than khóc với Ngài, vì ông biết rằng Ngài sẽ cứu giúp ông.

Thứ ba, ông tìm kiếm: “Ôi! Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên ôi! Nguyện cho những ai trông đợi Chúa là Đức Chúa Trời của các đạo quân sẽ không bị hổ thẹn vì có con. Nguyện cho người nào tìm kiếm Chúa sẽ không bị nguyên rửa bởi tai con” (c.6). Ở đây, ý Đa-vít muốn nói rằng: “Chẳng có gì quan trọng đối với những điều đã xảy ra cho tôi. Nhưng tôi không muốn tạo ra bất cứ rắc rối nào cho bất kỳ ai”. Xuyên suốt Thi Thiên này, chúng ta thấy Đa-vít càng lúc càng trở nên giống Chúa hơn. Khi bạn nhận thấy mình đang bị chìm, thì hãy trông đợi Chúa, than khóc với Ngài, tìm kiếm Ngài và để Ngài hành động.

Khi bạn nhận thấy mình đang bị chìm vào trong đầm cát lún, thì hãy kêu cầu Chúa chứ chẳng thể làm được điều gì khác. Đôi khi, Ngài dùng đầm cát lún để đưa bạn về với Ngài. Hãy trông đợi Ngài và nhận thức rằng Ngài đang cai trị. Hãy trao cho Ngài những mảnh lòng vỡ nát của bạn và chờ Ngài hành động cho bạn. Bạn có thể trông cậy vào sự thành tín Ngài.

2. Chẳng có một người an ủi nào cả (Thi 69:13-21)

“Nổi sỉ nhục làm cho con tan nát cõi lòng, ngập tràn khổ nhọc. Con tìm người thương xót con nhưng chẳng thấy có ai cả. Con kiếm người an ủi con, nhưng chẳng gặp người nào” (c.20). Khi đọc Thi Thiên 69, chúng ta bắt gặp hình ảnh Chúa Giê-xu Christ ở đây, vì có

rất nhiều câu trong khúc Thi Thiên này được trích dẫn vào Kinh Thánh Tân Ước, có liên hệ đến Ngài. Chẳng hạn như: “Con đã trở thành người xa lạ đối với anh em con, là người không đồng huyết thống với các con của mẹ con vì có sự sốt sắng về nhà Chúa đã nhai nuốt con, và sự sỉ nhục do những kẻ sỉ nhục Chúa mang lại đã đổ trên con” (c.8,9 Gi 2:17). Lúc bấy giờ, Đa-vít đang trải qua gian nguy và điều đó lại càng làm cho ông trở nên giống Chúa Giê-xu hơn. Vì thế cho nên nó đã khiến ông thể hiện Chúa ra cho chúng ta.

Vậy, điều gì làm tan nát cõi lòng bạn? Có phải lòng bạn tan nát khi bạn đành bó tay trước sự việc nào đó xảy ra? Hay là khi bạn bị mất mát thứ gì đó? Cả Chúa Giê-xu lẫn Đa-vít đều nói rằng “Sự nhục nhã đã làm tan nát cõi lòng tôi” (c.20). Bạn có thể làm gì với cõi lòng tan nát? Đa-vít cầu nguyện “Xin giải cứu con. Xin nghe tiếng con. Xin đến gần linh hồn con và cứu chuộc con” (c.14,16,18). Và Ngài đã đáp lời ông.

Đôi khi, bạn phải mang lấy sự sỉ nhục vì có người khác. Bạn cảm thấy nặng nề, đau lòng và cô đơn. Nhưng Chúa Giê-xu đã ném trái tất cả những điều này cho chúng ta rồi. Hãy cảm tạ Chúa về việc bạn được dự phần thông công chịu sự thương khó với Ngài (Phi 3:10). Cũng vậy, khi thấy ai đó đang trải qua kinh nghiệm này, thì bạn hãy khích lệ, động viên họ. Nếu bạn gặp phải chuyện khiến bạn đau đớn lòng và bạn cố tìm kiếm một người thương xót bạn, thì bạn sẽ thấy thật ý nghĩa biết bao khi có một người bạn vào lúc ấy. Ngày hôm nay, bạn hãy đi tìm những người có lòng đau thương và bắt đầu mang sự chữa lành đến cho họ.

Khi cõi lòng bạn tan nát thì hãy vững lòng, vì Chúa Giê-xu biết rõ những gì bạn đang trải qua, và vì bạn đang trở nên giống Ngài. Nhưng còn một mục đích nữa. Bạn có thể giúp người khác là những người cũng có lòng đau thương như bạn. Đức Chúa Trời sẽ dùng bạn đem sự chữa lành đến cho họ. Đừng bỏ phí các kinh nghiệm đau lòng của bạn vì chúng có giá trị vô cùng to lớn.

3. Bí quyết để vui mừng (Thi 69:22-36)

“Con sẽ ngợi khen Chúa bằng một bài ca và sẽ tán tụng Ngài bằng lời cảm tạ”. Câu này có vẻ chẳng ăn nhập gì ở đây cả bởi vì khúc Thi Thiên này phảng phất không khí khổ não, buồn rầu vô cùng. Cả trong Thi Thiên 69, chúng ta thấy từ “sỉ nhục” được dùng đến 6 lần. Đa-vít kêu cầu Chúa giúp đỡ, vì vậy chúng ta thấy thật lạ lùng khi nghe ông nói “con sẽ ngợi khen Chúa bằng một bài ca và sẽ tán tụng Ngài bằng lời cảm tạ”. Khi bạn đang thất vọng, hoặc khi bạn cho rằng có điều gì đó bất ổn, hay là có ai đó đang bắt bớ bạn và đánh đập dầy vò bạn, thì bạn hãy ngợi khen danh Chúa bằng một bài ca.

Phao-lô và Si-la ắt hẳn đã nghĩ đến Thi 69:30 khi họ đang phải chịu đau đớn trong tù ở Phi-líp (Cong 16:16-34). Họ bị người ta bắt cùm chân lại, bị lăng nhục, bị tước quyền công dân, bị đánh đập bằng roi vọt khiến thân thể đầy thương tích đau đớn. Nhưng họ đã bắt đầu hát xướng ngợi khen Chúa. Buổi hoà nhạc của họ đã thu phục cả một gia đình và người cai ngục được Chúa cứu. Khi nào bạn thấy mình đang thất vọng chán nản thì hãy khởi sự hát xướng.

Hãy tán tụng Chúa. Khi tôi bị đau đớn, tôi thường có xu hướng tự tán dương mình. Tôi nghĩ, chắc chẳng có ai từng cảm nhận được điều tôi cảm nhận. Và cũng chẳng có người nào ném trái điều tôi đã ném trái. Còn Đa-vít nói rằng: con sẽ không làm việc ấy đâu. Con chỉ muốn tán tụng Ngài.

Hãy tạ ơn Chúa. Bất kỳ ai cũng có thể cảm tạ Chúa khi mọi việc trở nên tốt đẹp, hoặc khi người ấy đang ở trong niềm hạnh phúc vui tươi. Nhưng khi bạn đang nản lòng như thể đang chìm vào bùn sâu, thì thật là khó để cảm tạ ơn Chúa. Tuy nhiên, bạn cần phải làm như thế.

Và đây là 3 bí quyết dành cho bạn để có sự vui mừng khi bạn chán nản, thất vọng: Hãy ngợi khen danh Chúa, tán tụng Ngài và hết lòng cảm tạ Ngài.

Có phải bạn đang bị hoàn cảnh đánh bại? Hãy tin cậy Chúa và làm theo các bí quyết vừa được nêu trên. Chúa sẽ làm cho bạn vui vẻ, mừng rỡ.

70. Chúa ơi: Xin mau lên! (Thi 70:1-5)

Có bao giờ Chúa chậm trễ trong đời sống bạn chưa? Đối với Đa-vít, Ngài đã từng như vậy. Điều thật hiển nhiên này đã được Đa-vít ghi lại thành một trong những Thi Thiên trong thời gian ông bị vua Sau-lơ quấy nhiễu. Vì vậy, ông kêu nài: “Lạy Chúa, sao Ngài chẳng làm gì cả vậy! Ngài đang chậm trễ quá chừng!”

Có bao giờ bạn ngẫm nghĩ về những sự trì hoãn của Chúa chưa? Ngài không hề vội vã, nhưng hễ khi nào Ngài hành động thì chúng ta hãy coi chừng! Ngài rất kiên nhẫn để thực hiện công việc Ngài. Đa-vít kêu nài Chúa “Xin gấp lên! Xin mau lên!” (c.1). Ông lại nhắc lại lời kêu van này trong câu 5. “Con là kẻ khôn cùng, Chúa ôi! Xin mau đến cùng con. Ngài là sự giúp đỡ và là Đấng giải cứu con. Chúa ôi! Xin đừng chậm trễ”. Nếu ngay bây giờ, giả sử Chúa dường như cứ chậm trễ không hành động gì cả, hoặc như thể Ngài trì hoãn không ra tay, thì bạn sẽ làm gì? Hãy tìm kiếm Ngài, trông đợi Ngài và kính mến Ngài. Câu 4 nói về điều này rất hay: “Nguyện hết thầy người nào tìm cầu Chúa, đều được mừng rỡ vui vẻ nơi Ngài. Nguyện những ai yêu mến sự cứu rỗi của Chúa hằng nói rằng ‘Đáng chúc tôn Đức Chúa Trời oai nghi thay!’” Chúng ta vừa bắt gặp câu này ở bài trước. Chính Đa-vít, lúc ông nản lòng, tuyệt vọng đã nói rằng “Con... sẽ chúc tôn Ngài bằng lời cảm tạ” (Thi 69:30).

Ở đây, có một bài học bổ ích dành cho chúng ta. Khi Đức Chúa Trời không hành động vội vàng như chúng ta tưởng, khi thời gian biểu của chúng ta không trùng khớp, thì chúng ta sẽ làm gì? Hãy vui mừng trong Chúa, kính mến Ngài và chúc tán Ngài. Hãy để Ngài lo liệu thời gian biểu cho chúng ta. Ngài là Đấng luôn làm việc, và chúng ta biết rằng mọi sự đang hiệp lại để đem đến ích lợi (Ro 8:28). Tuy nhiên, Ngài luôn chờ đúng thời điểm mới tiết lộ chiến thắng của Ngài ra. Hãy để Ngài canh đồng hồ.

Sự trì hoãn của Chúa là một phần của tiến trình xây dựng tính cách con người bạn. Hễ khi nào Chúa chậm trễ đối với bạn, thì bạn hãy tự khích lệ mình bằng cách nhớ rằng Chúa không bao giờ thôi làm việc vì cố bạn, và Ngài biết thời điểm và cách thức để giúp đỡ bạn. Hãy để Ngài lên lịch làm việc cho bạn và chăm sóc bạn.

71. (Thi 71:1-24)

1. Khi tôi già (Thi 71:1-11)

Càng trở về già, tôi càng ưa thích đoạn Thi Thiên này. Nó tập trung vào những ơn phước đặc biệt của Đức Chúa Trời dành cho người cao tuổi. “Xin Chúa đừng lìa bỏ con trong tuổi già, đừng từ bỏ con khi sức lực hao mòn” (c.9).

Chúa sẽ làm gì cho chúng ta khi chúng ta trở về già? Ngài sẽ đáp ứng các nhu cầu cho chúng ta và giải quyết các nan đề chúng ta gặp phải trong nhiều năm sau này. Hãy lấy vấn đề yếu đuối làm một ví dụ. Đó là điều Đa-vít đề cập đến trong câu 9 “Xin đừng lìa bỏ con khi sức lực con hao mòn”. Trông đáng vẻ bề ngoài của một con người thật yếu ớt, nhưng có thể bề trong con người ấy đang được đổi mới mỗi ngày. Chúa sẽ ban cho bạn sức lực thuộc linh mà bạn cần.

Khi cao tuổi, chúng ta lại phải đối diện với vấn đề thứ hai là: sự hồ thẹn. “Chúa ơi! Con kỳ vọng nơi Ngài, xin chớ hề để con bị mắc cỡ (hồ thẹn)” (c.1). Không phải lúc nào chúng ta cũng thích ứng kịp với quá nhiều biến đổi một cách tốc độ trong thế giới hiện nay. Khi già cả, chúng ta có thể nói thế này “Tôi hoàn toàn không biết được điều gì xảy ra nữa”. Nhưng Chúa bảo “Kìa! Đừng lo lắng về việc ấy hãy tin cậy ta. Ta sẽ không bao giờ để con bị hồ thẹn đâu!”

Vấn đề thứ ba chúng ta phải trải qua đó là sống với dĩ vãng. Theo lẽ thường tình, chúng ta sẽ nói: “Ước gì được quay về với những ngày xưa đẹp đẽ...” Tôi quả quyết rằng những ngày xưa đẹp đẽ ấy thực sự đã không đẹp đẽ đâu. Đa-vít nhận thức “Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời! Ngài là niềm hy vọng của con” (c.5). Ông đang sống trong tương lai. Chúng ta không biết được tương lai đang nắm giữ điều gì, nhưng chúng ta biết chắc rằng Chúa là Đấng nắm giữ tương lai chúng ta.

Cuối cùng, chúng ta còn phải đương đầu với vấn đề làm bầm. Thật dễ dàng biết bao để làm bầm khi chúng ta trở về già. Nhưng Đa-vít đã thưa với Chúa “Xin cho miệng con đầy đầy sự ngợi khen Chúa và làm vinh hiển Ngài suốt cả ngày” (c.8). Khi chúng ta bước đi với Chúa, Ngài sẽ mang lấy sự yếu đuối hồ thẹn của chúng ta. Ngài cất đi nỗi lo sợ về tương lai của chúng ta. Ngài còn dùng sự ngợi khen thay thế cho sự làm bầm, khiến chúng ta được sung sướng khi già cả.

Mỗi thời kỳ cuộc sống đều có những thuận lợi và nhiều vấn đề đặc biệt. Đức Chúa Trời luôn ở cùng bạn suốt từng thời kỳ ấy. Có phải bạn đang đương đầu với những vấn đề của tuổi già? Có phải bạn đang vật lộn với sự yếu đuối thể chất lẫn tinh thần, với sự hồ thẹn với việc sống về quá khứ và sự làm bầm? Hãy trao nỗi sợ hãi của bạn cho Chúa. Ngài luôn lấy làm đẹp lòng khi được chăm sóc dân sự Ngài.

2. Hãy vì những người đi sau (Thi 71:12-24)

Khi chúng ta già đi, mọi sự sẽ thay đổi. Chúng ta ắt phải rời bỏ một vài thứ nào đó và lại bắt đầu những điều khác. Chỉ có Thi Thiên 71 mới đề cập nhiều đến những sự việc cần phải diễn ra một cách thường xuyên. Đa-vít dùng từ “thường xuyên” (tức từ “luôn luôn” theo bản Kinh Thánh tiếng Việt) đến ba lần.

Ông bảo chúng ta rằng chúng ta có thể thường xuyên đến với Chúa trong sự cầu nguyện. “Xin Chúa làm nơi nương náu vững chắc cho con, để con thường xuyên đến trú ẩn” (c.3). Chúng ta có thể cầu nguyện với Chúa mà không cần đến vấn đề tuổi tác, vì Ngài chẳng hề hư mất bao giờ. Chúng ta cũng có thể thường xuyên ca ngợi Chúa. “Con sẽ ngợi khen Chúa luôn luôn” (c.6). Nếu chúng ta thường xuyên cầu nguyện, thì sau đó chúng ta ắt sẽ thường xuyên ngợi khen. Đa-vít cũng nói với chúng ta rằng “Tôi sẽ luôn hy vọng” (c.14).

“Kính lạy Đức Chúa Trời, dầu khi con đã già và tóc đã bạc, xin Chúa chớ lìa bỏ con, cho đến chừng con truyền bá sức lực Chúa ra cho thế hệ này biết và rao bảo quyền năng Chúa cho những ai sắp đến cùng Ngài”(c.18). Hãy chú ý điều này: Đa-vít không chỉ đơn

thuần tập trung vào các nhu cầu của mình. Ông muốn được Chúa đáp ứng các nhu cầu cho ông để ông có thể chia sẻ Chúa cho nhiều người khác. “Chúa sẽ làm cho con vĩ đại hơn, Ngài cũng sẽ ở bên con an ủi con... con sẽ ca ngợi Ngài” (c.21,22).

Nếu chúng ta thường xuyên đến với Chúa trong sự cầu nguyện, luôn lấy làm vui mừng nơi Chúa trong sự ngợi khen, thường xuyên hy vọng ở Ngài, trông đợi, bám chặt các lời phán hứa của Ngài, và nói rằng điều tốt nhất chưa đến, hãy ca khen Ngài nhiều hơn nữa, thì khi chúng ta trở về già chúng ta sẽ không sợ hãi. Chúng ta sẽ có thể làm vinh hiển Chúa, chia sẻ Ngài cho lớp thế hệ mai sau. Bạn sẽ để lại gia tài nào cho con cháu mình trong tương lai? Bạn sẽ dùng lời nói gì và ví dụ nào để dạy cho họ biết về sức lực và quyền năng của Chúa? Liệu họ có đặt đức tin họ nơi Chúa dựa trên nền tảng đời sống và những lời làm chứng của bạn không?

Bạn có thể sống làm vinh hiển Chúa mà không cần đến vấn đề tuổi tác. Trong chúng ta, những ai cao tuổi hơn đều có thể làm điều đó theo một cách đặc biệt: dạy cho thế hệ trẻ biết về sự thành tín của Chúa. Hãy để dành sản nghiệp Cơ Đốc của bạn cho các thế hệ tương lai. Cũng hãy tiếp tục dùng cuộc đời bạn làm chứng có cho Ngài.

72. (Thi 72:1-20)

1. Vĩ đại hơn cả Sa-lô-môn (Thi 72:1-11)

Thi 72:1-11 có thể được viết dành cho Sa-lô-môn khi ông lên làm vua. Nhưng, hãy xem phần đầu của Thi Thiên này, chúng ta sẽ thấy có một Đấng vĩ đại hơn cả Sa-lô-môn Đó là Đức Chúa Giê-xu Christ. Hãy chú ý những gì tác giả viết “Xin ban cho vua sự phán xét của Ngài, Chúa ơi! Và xin ban cho Con Trai vua sự công bình Ngài” (c.1). Thực ra, tác giả đề cập đến sự công bình rất nhiều lần trong Thi Thiên này. “Ngài sẽ dùng sự công bình xét xử dân sự Ngài” (c.2). “Các núi sẽ vì sự công bình mà đem bình an đến cho dân sự và những gò nông” (c.3). “Trong ngày của Ngài, người công bình sẽ được hưng thịnh” (c.7). Đối với chúng ta, Chúa Giê-xu chính là sự công bình của Đức Chúa Trời. Tác giả Thi Thiên này mong muốn Sa-lô-môn trở thành một người công bình, có lòng thanh liêm và thật thà khi thực hiện những cuộc xét xử thuộc quyền hạn nhà vua. Đức Chúa Giê-xu Christ không bao giờ lỗi lầm. Ngài là sự công bình của chúng ta và Ngài luôn làm điều công bình.

Kể đến, tác giả nói về sự bình an. “Các núi sẽ đem bình an đến cho dân sự” (c.3). Trong ngày của Ngài, người công bình sẽ được hưng thịnh, cũng sẽ có bình an dư dật mãi chừng nào mặt trăng không còn nữa” (c.7). Chúng ta có thể có sự công bình mà không có bình an. Chúng ta có thể cho nhiều người lính có quyền hành quyết những người phạm luật. Nhưng chúng ta không thể có sự bình an mà lại thiếu sự công bình. Trước hết, chúng ta phải có sự công bình của Đức Chúa Trời trước khi chúng ta có thể có sự bình an với Ngài.

Sự công bình và bình an của Chúa chúng ta được nhấn mạnh trong sách Hê-bơ-rơ, trong con người của vua Mên-chi-xê-đéc. Chúa Giê-xu là Vua công bình và bình an. Ngài cũng đem đến cho chúng ta sự hồi sinh. “Ngài sẽ giáng xuống như mưa trên cỏ mới phát, như mưa rào tuôn trên đất” (c.6). Chúng ta sẽ có những ngày này khi lòng chúng ta khô hạn như hoang mạc. Nhưng Chúa luôn tưới phước hạnh trên chúng ta và sinh bông trái trong chúng ta. Tất cả những điều này sẽ đưa đến chiến thắng. “Hết thảy các vua sẽ sập xuống trước Ngài, tất cả các quốc gia sẽ phục vụ Ngài” (c.11). Chúng ta hãy thờ phượng Ngài và vâng lời Ngài là Đấng vĩ đại hơn vua Sa-lô-môn rất nhiều.

Sẽ có một ngày, Đức Chúa Giê-xu Christ thiết lập vương quốc Ngài trên đất này. Bởi Ngài tế trị bằng sự công bình, nên Ngài sẽ đem bình an đến cho chúng ta. Hiện nay, Ngài đang thiết lập vương quốc Ngài trong lòng và trong đời sống của mọi kẻ tin Ngài. Vì sự công bình Ngài, bạn có thể được Chúa ban bình an vào lòng bạn. Hiện tại, bạn có sự bình an ấy chưa?

2. Danh diệu kỳ (Thi 72:12-20)

“Danh Ngài sẽ còn mãi mãi, hể mặt trời còn tồn tại bao lâu thì danh Ngài cũng sẽ tiếp tục tồn tại bấy lâu. Loài người sẽ được hưởng phước hạnh trong Ngài. Các quốc gia kêu cầu Ngài sẽ được phước” (c.17). Trước hết Thi Thiên này được viết với mục đích nói về Sa-lô-môn, thế nhưng, khi đọc câu trên, chúng ta thấy nó cũng nói về Chúa Giê-xu nữa.

Nó nói đến danh Ngài. “Người sẽ gọi tên Ngài là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân sự Ngài ra khỏi tội” (Mat 1:21). Đó là điều danh Ngài nói đến Đấng Cứu Thế. Vậy, danh Ngài có tính chất gì? Nó rất bền vững, trường tồn. “Danh Ngài sẽ còn mãi mãi” (c.17). Tôi là một người nghiên cứu đang thực hiện công việc viết tiểu sử. Tôi đi đến những cửa hàng sách cũ mua các cuốn sách viết về người cao niên – những diễn giả, các nhà truyền giáo, các chính sách lão thành là những người đã bị lãng quên. Có bao giờ bạn đã đọc một bản bách khoa toàn thư cổ điển chưa? Bạn có suy nghĩ về những danh nhân được đề cập trong đó là ai không? Và rằng vì sao tôi chưa bao giờ nghe nói về họ cả? Tên tuổi của họ đã bị mai một. Thực tế, có một số tên tuổi xuất hiện trên dòng đầu của các trang báo hôm nay, thì chỉ vài tháng tới nó sẽ bị người ta lãng quên ngay. Nhưng đối với Chúa Giê-xu thì không phải vậy. Ngài có danh xưng trường tồn, đó là danh “trên hết mọi danh” (Phi 2:9).

Chúa Giê-xu cũng có danh xưng giàu có. “Loài người sẽ được hưởng phước hạnh nơi Ngài”. Tên tuổi của một số người không hề đem lại phước hạnh – nhưng chỉ đem lại sự nguyên rủa. Chắc chắn, bạn sẽ không đặt tên con trai bạn là “Giu-đa”, hoặc gọi con gái bạn là “Giê-sa-bên”! Nhưng danh xưng của Chúa Giê-xu là danh xưng giàu có, phong phú. Danh xưng Ngài đem lại phước hạnh. Chúng ta đã nhận được ơn phước từ nơi Ngài “với mọi thứ phước hạnh tâm linh” (Eph 1:3).

Chúa Giê-xu còn có danh xưng quyền năng. “Hãy ngợi khen, chúc tụng Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Chúa của dân Y-sơ-ra-ên, Đấng duy nhất làm được những điều lạ lùng” (c.18). Nhờ danh Chúa Giê-xu, Đức Chúa Trời sẽ khiến chúng ta làm được những việc diệu kỳ. Trong sách Công vụ, chúng ta thấy danh Chúa Giê-xu luôn ở trên môi của các sứ đồ. “Nhân danh Chúa Giê-xu người Na-xa-rét, người hãy đứng dậy và bước đi” (Cong 3:6). Chúng ta có một đặc ân tuyệt vời là được biết đến danh Chúa. Chúng ta cũng có đặc ân đặc biệt nữa là được nhận quyền năng từ danh Chúa khi chúng ta cầu nguyện và hầu việc Ngài.

Không có danh nào giống danh Chúa Giê-xu. Danh Ngài là danh quyền năng. Danh ấy luôn trường tồn, đem lại phước hạnh và khiến những ai biết đến danh Ngài thì sẽ nhận được quyền năng. Bạn có nhận biết Chúa Giê-xu là Chúa Cứu Thế của bạn không? “Bất kỳ ai kêu cầu danh Chúa đều sẽ được cứu” (Ro 10:13).

73. SỰ ĐIỆP TẠ ƠN (Thi 73:1-28)

A-sáp bắt đầu Thi Thiên này bằng việc bênh vực cho lẽ thật về những gì ông tin nơi Chúa. Nhưng rồi, ông trượt ngã vì ông bắt đầu nhìn vào những người hàng xóm và ganh tỵ với họ. Ông cứ tự hỏi mình không biết tại sao kẻ ác lại hưng thịnh. Khi ông đánh mất sự

ngợi khen Chúa, ông bắt đầu ngã và phải chịu đau đớn. Đáng lý ra, ông nên tìm câu trả lời bằng cách nhìn lên, chứ đừng nhìn quanh hoặc nhìn vào trong.

A-sáp hiểu rất rõ kết cuộc của kẻ ác là thế nào. Câu hỏi quan trọng không phải là “Bạn ở đâu?” nhưng là “Bạn đang đi đâu?” Bạn đang đi trên con đường rộng thoáng đáng là con đường dẫn đến sự huỷ diệt hay bạn đang đi trên con đường hẹp dẫn đến sự sống? (c.20). Tác giả Thi Thiên này nhìn xem Chúa và khám phá ra được nhiều điều.

Thứ nhất, ông khám phá ra rằng chúng ta có thể tạ ơn Chúa về sự hiện diện một cách bảo đảm của Ngài. Tên Ngài là Em-ma-nu-ên nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta” (Mat 1:23 Es 41:10 Thi 23:4 Es 43:2).

Thứ hai, chúng ta có thể nắm chặt tay Ngài. Chúng ta nhìn thấy bàn tay quyền năng Ngài trong công việc sáng tạo vũ trụ. Chúng ta thấy bàn tay nhân từ của Ngài dẫn chúng ta đến bên mé nước bình tịnh. Và chúng ta cũng đã thấy bàn tay bị đóng đinh của Ngài trên thập tự giá khi Ngài chịu chết vì cơ chúng ta.

Thứ ba, chúng ta có sự chỉ dạy của Chúa dẫn dắt. Mạng lệnh và sứ điệp của Chúa dành cho tất cả mọi người vậy. Ngài biết rõ mỗi cá nhân chúng ta một cách riêng tư. Ngài biết chúng ta ngay từ lúc chúng ta còn trong lòng mẹ, và Ngài sắp đặt cuộc sống cho chúng ta theo ý Ngài muốn chúng ta sống. Chúng ta hãy sống đời sống trọn vẹn mỗi ngày và bước đi thật trọn vẹn (Ch 4:18). Sự chỉ dạy của Chúa sẽ đến với chúng ta từ Lời Ngài và qua sự cầu nguyện.

Cuối cùng, chúng ta sẽ có sự vinh hiển của thiên đàng Ngài. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta biết mình đang đi về thiên đàng vì cái giá mà Chúa Giê-xu đã trả thay cho chúng ta trên thập tự giá (ITe 5:10), vì lời hứa mà Ngài đã lập (Gi 14:1,3), và vì lời cầu xin mà Ngài đã cầu thay cho chúng ta (17:24). Ngày hôm nay, có thể chúng ta không hiểu hết được mọi việc, nhưng chúng ta sẽ nhận được sự vinh hiển trong tương lai (IPhi 1:3 IPhi 1:11 Phi 4:14).

Là Cơ Đốc nhân, hẳn bạn có rất nhiều điều để cảm tạ Chúa. Ngài luôn ở với bạn. Khi bạn thấy mình bắt đầu chán nản bởi những sự bất công trong thế gian này, thì bạn hãy mau dừng lại, ngược nhìn lên và tạ ơn Chúa về các ơn phước của Ngài.

1. Cái nhìn lệch lạc (Thi 73:1-12)

Khi nào chúng ta phải mang lấy gánh nặng và bị quấy rầy bởi những điều chúng ta nhìn thấy trong thế gian này, thì chúng ta hãy đọc Thi Thiên này. Nó bắt đầu với một đức tin được xác tín rất tuyệt vời. “Quả thật, Đức Chúa Trời đối đãi với dân Y-sơ-ra-ên và những ai có lòng trong sạch” (c.1). A-sáp đặt lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va của dân Y-sơ-ra-ên, và ông tin rằng Chúa sẽ tôn quý và ban thưởng cho những ai giữ gìn đời sống mình trong sạch. Nhưng trong câu 2, ông đã xây ánh mắt mình khỏi Chúa và bắt đầu nhìn vào những người xung quanh. “Còn về phần tôi, chân tôi xuýt vấp ngã bước tôi gần trượt vì tôi đã ganh tỵ với kẻ kiêu ngạo khi tôi trông thấy sự thịnh vượng của kẻ ác” (c.2,3).

Bây giờ, chúng ta hãy nhìn vào hai vấn đề chính yếu của A-sáp.

Thứ nhất, có điều gì đó sai trật trong cái nhìn của ông. Ông không nhìn Chúa. Ông đang nhìn vào những kẻ độc ác xung quanh ông. Những kẻ ấy là ai? A-sáp mô tả họ trong câu 4-9. “Vì họ không bị đau đớn khi lìa đời, sức lực họ luôn đầy đủ, mạnh mẽ” (c.4). Họ không bị ốm đau, không nợ nần như người khác. Họ chẳng gặp rắc rối, gian truân lại rất kiêu ngạo và tàn bạo. “Mắt họ lồi ra cùng với sự giàu có, thừa mứa. Họ có quá nhiều đất đai màu mỡ

hơn cả điều họ ao ước” (c.7). Tuy nhiên, họ là những con người xấu xa, đòi bại. Họ dùng môi miệng chống nghịch lại Chúa. Trong câu 10, A-sáp nói: “Họ đã uống cạn chén nước đầy”. A-sáp đang phải uống chén đắng. Cái nhìn của ông trở nên lệch lạc, méo mó. Đây là điều chắc chắn xảy ra khi chúng ta bước đi bằng cái nhìn thay vì bằng đức tin.

Thứ hai, có điều gì đó sai trật trong sự đánh giá của ông. “Tôi ganh tỵ... khi tôi nhìn thấy sự thịnh vượng của kẻ ác” (c.3). Liệu ông ấy cho rằng những người sống không có Chúa thì sẽ thịnh vượng chẳng? Những đánh giá của ông có được thay đổi ngay không? A-sáp đang sống bằng những nhận định, đánh giá về thế giới này chứ không phải bằng những nhận định đánh giá về thế giới hầu đến. “Họ càng thêm giàu có” (c.12) Nhưng chúng ta hãy xem đó là sự giàu có về cái gì? Khi nào chân bạn bắt đầu trượt ngã và bạn đòi hỏi những ơn phước Chúa với sự cai trị của Ngài trên thế gian này, thì bạn cần phải xem xét lại cái nhìn và những sự đánh giá của bạn.

Để sống đời sống đức tin, bạn cần hiểu rõ cái nhìn của Chúa đối với thế giới này. Bạn hãy bước đi bằng đức tin, không phải bằng mắt thấy. Hãy luôn giữ mắt bạn chăm xem Chúa và đừng sống theo những nhận định, đánh giá của thế gian này. Chúa thành tín sẽ tiếp trợ cho bạn.

“Trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ ban thêm tất cả mọi điều ấy cho các con” (Mat 6:33).

2. Cái nhìn của Đức Chúa Trời (Thi 73:13-17)

Có thật đáng để làm Cơ Đốc nhân dâng mình cho Chúa không? Có đáng để vâng lời Chúa khi những kẻ bất tuân với Ngài lại có vẻ càng ngày càng thịnh vượng hơn chúng ta? Đó là điều A-sáp thắc mắc khi ông viết Thi 73:1-28. Trong 12 câu đầu, ông cho rằng ông đã thực sự bỏ lỡ cuộc sống tốt đẹp: “Tôi đã luống công khi thanh tẩy lòng mình, và rửa tay trong sự vô tội. Tôi gặp phải tai ương suốt cả ngày dài, lại bị sửa phạt vào mỗi buổi sáng. Nếu tôi nói: Tôi sẽ thừa rằng: Kia, ắt con sẽ không thành thật với dòng dõi con cái Ngài” (c.16,17). Và mọi sự sẽ kết thúc ra sao? “Thật quá đớn đau cho tôi mãi cho đến chừng tôi bước vào nơi thánh của Chúa và hiểu được kết cuộc của mọi sự ấy” (c.16,17). A-sáp đã có cái nhìn không đúng, điều này khiến cho ông cứ chất vấn đời sống mình mãi cho đến khi ông tìm được Chúa.

Nếu bạn nhìn lên một ngọn núi với tâm nhìn bắt đầu từ một vị trí thuận lợi, thì bạn sẽ thấy thế này. Nhưng nếu bạn đi đến gần núi hơn hoặc lùi ra xa núi, thì bạn lại thấy khác. Khi chúng ta ngắm tranh ảnh tuyệt đẹp trong phòng triển lãm tranh cũng tương tự như vậy. Cái nhìn của bạn không làm thay đổi được bức tranh hoặc một thực tế nào đó, nhưng nó có thể làm thay đổi phản ứng của bạn đối với thực tế. Vì thế, chúng ta cần đi vào nơi thánh của Đức Chúa Trời. Chúng ta cần biết quan điểm của Ngài để dựa vào đó sống cho Ngài.

Bạn đã thanh tẩy lòng mình một cách vô ích chẳng? Dĩ nhiên là không. Tất cả chúng ta đều muốn có tâm lòng trong sạch. Có phải bạn đã rửa tay mình trong sự vô tội chẳng? Lưỡi bạn có nói điều gì mà đáng lý ra không nên nói chẳng? Theo lời khuyên trong câu 15, chúng ta đừng sợ hãi. Hãy nói cho Chúa biết đích xác cảm nghĩ của bạn thế nào. Bạn đang hoang mang chẳng? Lòng bạn đang đau xót phải không? Nếu vậy, bạn cần phải đi vào nơi thánh của Chúa. Ở đó, bạn biết được quan điểm của Ngài bằng cách bạn dành thì giờ ở với Ngài qua Lời Ngài, trong sự cầu nguyện và suy gẫm.

Hãy xem xét đối chiếu các đánh giá của bạn và những đánh giá của Chúa, cái nhìn của bạn và quan điểm của Ngài. Hãy chắc chắn rằng quan điểm của bạn sẽ là quan điểm của thiên đàng. Điều này sẽ giữ cho chân bạn khỏi trượt ngã, và bạn sẽ bước đi với Chúa trong chiến thắng.

Lúc cần thiết, quan điểm của bạn có thể tạo nên một sự khác biệt rất lớn. Đức Chúa Trời muốn chúng ta tiếp nhận quan điểm của Ngài. Để làm việc đó, bạn phải bước vào nơi thánh Chúa. Hãy suy gẫm Lời Ngài và đổ đầy Lời ấy vào lòng vào trí bạn. Sau đó, bạn hãy trao gánh nặng mình cho Chúa. Ngài sẽ giúp bạn tiếp nhận quan điểm của Ngài.

3. Hãy nhìn xa hơn (Thi 73:18-28)

“Chúa sẽ dùng sự khuyển dạy dẫn dắt con và sau đó tiếp rước con trong vinh hiển” (c.24). A-sáp viết câu này khi ông trải qua một thời kỳ nghi ngờ, và nó chính là kết luận tuyệt vời dành cho sự ngã lòng trầm trọng của ông. Ông bước ra khỏi từng trải của mình bằng những sự tin tưởng chắc chắn.

Thứ nhất, Chúa luôn nắm lấy chúng ta. “Song, con cứ ở cùng Chúa luôn luôn, thì Ngài nắm lấy tay hữu con” (c.23). Kẻ ác có thể tàn bạo, thừa mứa của cải, thịnh vượng và hay gặp may mắn. Còn chúng ta, chúng ta có Chúa, và Ngài luôn nắm lấy chúng ta.

Thứ hai, Chúa thường dẫn dắt chúng ta. “Chúa sẽ dùng sự khuyển dạy dẫn dắt con, và sau đó tiếp rước con trong vinh hiển” (c.24). Điều quan trọng là ở chỗ “và sau đó”. Điều gì sẽ xảy ra sau đó? Chúng ta có thể tin chắc rằng chúng ta sẽ được ở với Chúa mãi mãi. Chừng nào có một điều hơi khác biệt xảy ra cho chúng ta về phương diện vật chất và phương diện thuộc thể trong cuộc đời này thì chừng nấy chúng ta sẽ được giàu có trong đời sau. Có một số người giàu có trong thế giới này ắt sẽ trở nên nghèo khổ trong thế giới sau. Nhưng ngược lại, những ai nghèo túng trong đời này thì sẽ được giàu có trong đời sau.

Thứ ba, Chúa bỏ lại sức cho chúng ta. “Thê xác và tâm trí con mòn mỏi, nhưng Chúa chính là sức lực của lòng con, là tất cả đời con đến mãi mãi” (c.26)

Thứ tư, Chúa luôn vừa giúp chúng ta trong mọi giai đoạn của cuộc sống. “Nhưng lấy làm tốt thay cho con để được đến gần Ngài” (c.28). Dù chúng ta đang ở bất kỳ nơi nào hoặc đang phải trải qua bất kỳ điều gì, thì chúng ta đều cần đến gần Chúa. “Con đã đặt lòng tin của con nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời, và con có thể khoe ra mọi công việc Ngài” (c.28).

Lời hứa về một quê hương vĩnh cửu trên thiên đàng với Chúa là sự khích lệ chúng ta trong cuộc đời này. Đức Chúa Trời đã chuộc bạn với giá rất cao. Ngài gìn giữ và bảo vệ bạn trong mọi sự. Vậy, bạn có một sự bảo đảm tuyệt vời biết bao!

74. (Thi 74:1-23)

1. Một đền thờ mới (Thi74:1-11)

Ăt hấn Do Thái rất khốn khổ khi nhìn thấy người Ba-by-lôn huỷ phá thành và đền thờ của họ. Vì thế, không ai thắc mắc về điều A-sáp viết: “Chúa ôi! Sao Ngài lìa bỏ chúng con mãi mãi? Sao cơn giận Ngài lại phùng lên thiêu đốt bày chiên của đồng cỏ Ngài?” (c.1)

Hãy nhớ cho rằng điều này xảy ra là do dân sự phạm tội. Họ có một thành phố vĩ đại. Họ có một đền thờ đẹp đẽ. Nhưng rồi, họ đã gây nên vấn đề, họ tin cậy thành và đền thờ, không vâng lời Chúa. Họ phạm tội làm ô uế đền thờ. Giê-rê-mi bảo họ là những người đã làm cho đền thờ trở thành hang ổ của bọn trộm cướp (Gie 7:11). Đức Chúa Trời không thể

chấp nhận điều này, vì vậy, Ngài cho phép người Ba-by-lôn phá huỷ thành và đền thờ. Thi 74:1-23 bày tỏ sự đau lòng của A-sáp.

Ngay cả trong hiện nay, ma quỷ vẫn đang phá huỷ công việc Chúa. “Chúng trông giống như những kẻ giờ riu lên giữa cây cối rậm rạp kia” (c.5). Dân sự Chúa có thể làm gì? Xin lưu ý điều A-sáp nói về dân sự Chúa. Chúng ta là bầy chiên của đồng cỏ Ngài (c.1). Ngài là Đấng Chăn Chiên hiền lành, và Ngài đã ban sự sống mình cho bầy chiên. Ai bảo vệ bầy chiên chống lại đội quân Ba-by-lôn? Đó là Đức Chúa Giê-xu, Đấng Chăn Chiên.

Chúng ta là những thành viên của hội chúng thuộc về Chúa. “Xin hãy nhớ lại hội chúng thuộc về Chúa mà Ngài đã mua từ rất lâu, là chi phái được hưởng phần cơ nghiệp Chúa mà Ngài đã chuộc” (c.2). Chúng ta là những người được Chúa mua chuộc về. “Cũng hãy nhớ... núi Si-ôn, nơi Ngài đã ngự” (c.2). Chúa hằng sống với chúng ta. Mặc dù thành Giê-ru-sa-lem và đền thờ bị tàn phá, nhưng Chúa còn có nhiều thứ vĩ đại hơn nữa đã được sắm sẵn. Chúa Giê-xu đến thế gian bày tỏ vinh quang của Đức Chúa Trời ra. Hiện giờ, Ngài đang xây một đền thờ mới, là Hội Thánh Ngài, và nó không bao giờ bị huỷ diệt cả.

Chúa là niềm hy vọng của bạn. Nếu bạn tin cậy Ngài, thì bạn sẽ ưa thích vâng lời Ngài. Bạn hãy cẩn thận kẻo đặt niềm đức tin mình vào những điều giả trá ở đời này. Ma quỷ sẽ làm mọi thứ để có thể làm lệch hướng đức tin của bạn đặt nơi Chúa. Hãy giữ vững đức tin nơi Ngài và vui mừng vì Ngài không hề hư mất bao giờ.

2. Một kỳ đen tối (Thi 74:12-23)

“Vì Chúa là Vua của con từ ngàn xưa, đang thực hiện công việc cứu rỗi giữa thế gian này” (c.12). A-sáp viết những câu trên sau khi chứng kiến cảnh đổ nát của Giê-ru-sa-lem và đền thờ do người Ba-by-lôn gây ra. Trong câu 1-11, ông đưa mắt nhìn quanh và thấy những cảnh hoang tàn sẽ lưu dấu mãi mãi. Ông nhìn thấy quân thù đã phá huỷ nơi Thánh của Chúa. Người Ba-by-lôn đã hạ cờ xí của Ngài xuống và giương ngọn cờ của họ lên. Tất cả vẻ đẹp sự nguy nga tráng lệ của thành Giê-ru-sa-lem đã bị huỷ hoại trong khói lửa. Lúc nào bạn nhìn quanh và thấy quyền lực huỷ diệt của ma quỷ, thì hãy nhớ rằng: “Chúa là Vua của con từ ngàn xưa, đang thực hiện công việc cứu rỗi giữa thế gian” (c.12).

Trong câu 12, A-sáp thôi không nhìn quanh nữa mà nhìn lên. Ông nhận ra một điều Chúa đang ngự trên ngai. Vào những lúc chúng ta kêu cầu: “Chúa ôi! Cho đến chừng nào? Còn bao lâu nữa? Tại sao những việc này lại xảy ra? Tại sao Ngài không hành động?”, thì bạn nên biết lý do Chúa cho phép người Ba-by-lôn phá huỷ thành Giê-ru-sa-lem và đền thờ: vì những nhà lãnh đạo dân sự về phương diện thuộc linh đã dẫn dân sự vào lối sống thờ cúng thần tượng và nói lời phạm thượng do đó Ngài sửa phạt họ. A-sáp ngược nhìn lên và nói: “Chúa là Vua. Ngài chẳng hề hư mất bao giờ, và Ngài đang thực hiện công việc cứu rỗi. Ma quỷ hiện đang ra tay huỷ hoại, nhưng Chúa là Vua và Ngài đang thực hiện công việc cứu rỗi giữa thế gian này”.

A-sáp cũng nhận được sự khích lệ thứ ba. Ông nhớ lại những gì Chúa đã làm trong quá khứ (c.13-23). Đức Chúa Trời rẽ Biển Đỏ, đập tan quân thù khi chúng tấn công dân sự Ngài. Rồi Ngài dẫn dân sự vượt qua đồng vắng. Ngài mở miệng đá và chu cấp nước uống cho họ. Ngài làm cho các dòng sông cạn khô. Tôi rất thích câu 16: “Ngày thuộc về Chúa, đêm cũng vậy”. Chúng ta thích ngày nhưng không thích đêm. Xin hãy nhớ cho, Chúa cai trị cả đêm lẫn ngày. A-sáp đang phải trải qua thời kỳ đen tối trong tâm hồn ông khi ông thấy mọi thứ quanh mình tan tành, vụn vỡ. Và ông có giải pháp gì? Đó là tin cậy Chúa. “Vì Chúa là Vua của con từ ngàn xưa, đang thực hiện công việc cứu rỗi giữa thế gian” (c.12).

Có phải ma quỷ đang thực hiện công việc huỷ diệt của nó trên đời sống bạn chăng? Hãy nắm lấy những sự khích lệ trong đoạn Thi Thiên này: Chúa đang ngự trên ngài. Ngài đang vùa giúp để giải cứu bạn. Và Ngài rất thành tín hành động như Ngài đã từng hành động trong quá khứ. Hãy khởi sự bằng việc thừa nhận sự tể trị của Chúa trên đời sống bạn. Cầu xin Ngài giúp đỡ bạn, khích lệ bạn đặt đức tin mình nơi Ngài.

75. Ai đã đặt để bạn ở đó! (Thi 75:1-10)

Lúc bấy giờ, dân sự Chúa đã tự đề cao họ và chỉ lo quan tâm đến “địa vị” họ mà thôi. Chúng ta đọc câu 7: “Nhưng Chúa là Đấng phán xét, Ngài có quyền hạ người này xuống và tôn cao người khác lên”. Câu Kinh Thánh này quả trách sự kiêu ngạo của chúng ta. Ai là Đấng cho phép con người có mặt nơi họ đang ở? Là Chúa. Giăng Báp-tít đã nói “Loài người sẽ chẳng nhận được trừ khi có mọi thứ từ trời được ban xuống cho họ” (Gi 3:27). Phi-e-rơ thì ghi lại rằng: “VẬY, hễ anh em tự hạ mình xuống dưới tay quyền phép của Đức Chúa Trời thì khi có thì giờ thuận tiện Ngài sẽ tôn cao anh em lên” (IPhi 5:6). Ai là Đấng nhắc con người ở những vị trí của hàng lãnh đạo? Là Chúa. Ai là Đấng phế truất con người khỏi những địa vị nào đó? Là Chúa. Ai là Đấng đủ khôn ngoan thông biết được thời khắc để thực hiện những việc này? Là Chúa. Thế mà chẳng có ai lại nghĩ rằng anh ta đang có mặt trong một địa vị nào đó là vì Chúa cần anh ta.

Chúng ta hãy nhận ra rằng chúng ta ở tại nơi chúng ta đang ở bởi vì Chúa đặt để chúng ta ở đó. Ở đây, câu 7 không chỉ quả trách sự kiêu ngạo của chúng ta, mà nó còn khích lệ lòng kiên nhẫn của chúng ta nữa. Hãy nghĩ về Giô-sép. Ông đợi chờ Chúa hạ kẻ thù của ông xuống và nhắc ông lên, đặt ông vào vị trí mà ông tưởng đến! Hãy ngẫm nghĩ Môi-se và Nê-hê-mi. Ô! Chúng ta cần phải kiên nhẫn biết bao! Đôi khi Chúa cho phép dân sự Ngài phải sống dưới một chế độ chuyên chế tàn bạo của những nhà lãnh đạo xấu xa hoặc của nhà độc tài ngoại bang. Tương tự như Ngài đã làm trong thời Cựu Ước. Ngài hiện đang cho phép chúng ta trải qua những hoàn cảnh khó khăn để đập vỡ ý riêng của chúng ta và khiến chúng ta ngày càng trở nên giống Ngài hơn.

Thứ ba, Thi 75:7 đã giúp làm giảm áp lực trong cuộc sống chúng ta. Có phải bạn đang ở trong một vị trí lãnh đạo? Chính Chúa đặt để bạn ở vị trí ấy. Và bởi vì Chúa đặt để bạn ở đó nên Ngài cứ giữ bạn ở mãi đó cho đến chừng nào Ngài muốn. Ngài sẽ đại dụng bạn theo cách Ngài chọn. Hãy cẩn thận đối với sự kiêu ngạo. Khi nào chúng ta trở nên tự cao, ngạo mạn nghĩ rằng mình có tất cả mọi lời giải đáp, thì Chúa sẽ bảo: “Đã đến lúc ta gọi người xuống rồi”. Nhưng nếu chúng ta tự hạ mình xuống thì Ngài sẽ tôn cao chúng ta lên. Nếu chúng ta khiêm nhường tự hạ mình xuống dưới Ngài thì tay ấy sẽ chuyển sang nâng chúng ta lên cao. “Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, bạn ơn cho kẻ khiêm nhường” (IPhi 5:5).

Có bao giờ bạn phải sống khổ sở bởi vì bạn ở dưới các nhà lãnh đạo xấu xa tại nơi sở làm hoặc tại Hội Thánh của bạn chưa? Có phải ở đó người ta đã đưa ra nhiều quyết định không ra gì phải không? Hãy trao gánh nặng của bạn cho Chúa và nói cho Ngài biết về việc ấy. Cũng hãy cầu xin Chúa ban cho bạn sức lực để tiếp tục sống và luôn nhớ rằng Ngài là Đấng phán xét.

76. SỰ TÔN KÍNH THÍCH ĐÁNG (Thi 76:1-12)

Chúng ta đọc và nghe về tình yêu thương của Chúa quá nhiều đến nỗi lắm lúc chúng ta quên bằng sự kính sợ Ngài. “Lạy Chúa! Chính mình Chúa thật đáng sợ. Hễ khi Ngài nổi cơn thịnh nộ thì có ai đứng nổi trước mặt Ngài?” (c.7). A-sáp đề cập đến sự kính sợ ai? Đó

là sự kính sợ Chúa, chúng ta phải tỏ lòng tôn kính Ngài vì sự vĩ đại và quyền năng Ngài. Chúng ta là con cái Chúa, Đức Thánh Linh luôn ngự trong lòng chúng ta khiến chúng ta có thể gọi Ngài “A-ba là Cha”. Chúng ta thường cầu nguyện: “Lạy Cha, chúng con ở trên trời”. Chúng ta có thể đến gần Chúa và Ngài sẽ đến gần chúng ta. Nhưng chúng ta phải ghi nhớ rằng Chúa luôn là Đức Chúa Trời, còn chúng ta chỉ là những con người mà thôi. Ngài ở trên trời còn chúng ta ở dưới đất. Ngài còn đến đời đời, và một ngày nào đó chúng ta sẽ được ở với Ngài trong Thiên đàng. Còn sự tồn tại của chúng ta hiện ở trần gian này chỉ tạm thời mà thôi.

Sự kính sợ Chúa không giống nổi kinh hãi của một tên tù trước quan tòa. Đó cũng chẳng phải là sự khúm núm, sợ sệt của tên đầy tớ trước ông chủ mình, nhưng là sự tôn kính của một đứa con được bày tỏ ra khi nhận thức thấu đáo về sự vĩ đại và vinh quang của Chúa. Chúng ta kính sợ Chúa vì Ngài quá vĩ đại. “Ngài nổi tiếng trong Giu-đa, và danh Ngài thật vĩ đại trong Y-sơ-ra-ên” (c.1). Ô! Ngài có danh vĩ đại biết bao! Nhưng thật đáng buồn làm sao, khi con người thế gian đã khinh thị danh Ngài. Chúng ta kính sợ Chúa vì Ngài rất vinh hiển, uy nghi. “Ngài chói lọi, vinh quang rất tuyệt vời hơn cả của cải cướp giật được chất hàng đồng cao như núi” (c.4).

Chúng ta còn phải kính sợ Chúa vì có Ngài là Đấng Hằng Hữu và về những điều Ngài đã làm. “Hỡi Đức Chúa Trời của Gia-cóp, khi Ngài quở trách thì cả xe lẫn ngựa đều rơi vào giấc ngủ mà như chết” (c.6). Vậy, kết quả của sự kính sợ Chúa là gì? Chúa sẽ chỉ huy trận đánh của chúng ta. Ngài luôn đi trước những ai kính sợ Ngài. Chúng ta có thể đứng trước Ngài bởi vì Chúa Giê-xu đã can thiệp giúp chúng ta. Đức Chúa Trời sẽ không nổi cơn thịnh nộ vì có tội lỗi chúng ta. Chúa Giê-xu đã chịu trách nhiệm về tội lỗi chúng ta rồi. Chúng ta hãy kính sợ Chúa, Ngài sẽ chỉ huy trận đánh của chúng ta vì có chúng ta.

Đức Chúa Trời rất xứng đáng với sự tôn kính của bạn. Và bạn có nhiều lý do để tôn kính Ngài. Bạn có dâng cho Ngài sự tôn kính thích đáng không? Hãy dành thì giờ suy gẫm vì Chúa là Đấng Hằng Hữu và về những gì Ngài đã làm cho bạn. Hãy bước vào sự hiện diện của Chúa và thờ phượng Ngài. “Kính sợ Chúa là khởi đầu của sự khôn ngoan” (Ch 9:1)

77. (Thi 77:1-20)

1. Những cuộc trò ghuyện trong đêm (Thi 77:1-6)

Không phải chỉ khi nào chúng ta ở giữa đêm đen thì mới có bóng tối bao quanh chúng ta, nhưng đôi lúc bóng tối ở ngay trong lòng chúng ta. Khi sự ngã lòng ập đến, chúng ta sẽ giống như A-sáp, là người đã nói rằng: “Tay tôi đưa ra trong đêm không hề mỏi, và linh hồn từ chối được an ủi” (c.2). Cũng có một vài bản dịch là “Vết thương lòng tôi đang nhói đau trong đêm”. Bạn sẽ làm gì khi tâm hồn bạn từ chối được an ủi?

A-sáp đã nói cho chúng ta biết cần phải làm những gì.

Thứ nhất, hãy thưa chuyện với Chúa. “Tôi lấy giọng mình kêu cầu Chúa, hướng tiếng kêu cầu của tôi về Chúa và Ngài đã nghe tôi” (c.1). Có người gợi ý rằng khi nào bạn không ngủ được trong đêm, thay vì bạn đếm chiên thì nên thưa chuyện với Đấng Chấn Chiên. Và đó là điều A-sáp đã làm. Có đôi khi việc đến với Chúa lại rất đón đầu, nhức nhối. “Tôi nhớ đến Chúa thì bối rối, lo ngại” (c.3). Ông nhớ gì về Chúa khiến ông bối rối? Có lẽ ông bất tuân một mạng lệnh nào đó hoặc nghi ngờ lời hứa của Ngài. Cũng có lẽ ông nhận ra Chúa thánh khiết biết bao, còn ông thì tội lỗi ra sao.

Tuy nhiên, việc nói chuyện với Chúa cũng đem lại sự bảo đảm một lần nữa. “Tôi ngắm nghĩ về những ngày xưa, những năm xa vắng” (c.5). Mặt khác, Chúa có thể được tin cậy. Ngài lo lắng cho bạn trong quá khứ, và Ngài cũng sẽ chăm sóc bạn trong tương lai.

Thứ hai, bạn hãy tự nói chuyện với mình. “Tôi ngắm nghĩ trong lòng, tâm linh tôi đang thực hiện một cuộc tìm kiếm kỹ càng” (c.6). Bạn hãy tự trò chuyện với chính mình về Chúa. Hãy kiểm tra đời sống bạn và bước đi của con người Cơ Đốc của bạn. Sự thất vọng, nản lòng của bạn sẽ được thay thế bằng một bài ca. “Tôi sẽ hồi tưởng lại bài ca của tôi trong đêm” (c.6)

Khi nào bạn cảm thấy nản lòng, thì hãy mau rời mắt bạn khỏi những hoàn cảnh và nhìn xem Chúa. Đồng thời, bạn hãy kiểm tra đời sống mình. Bạn có bất tuân với Chúa không? Hãy thưa chuyện với Ngài và để Ngài khích lệ bạn. Sau đó, bạn nên trò chuyện với chính mình và tự khích lệ mình bằng những gì do Chúa đã làm cho bạn. Ngài sẽ ban cho bạn một bài ca trong đêm.

2. Những câu hỏi không được trả lời (Thi 77:7-10)

Hỏi những câu hỏi thì dễ hơn nhiều so với việc trả lời chúng. Nếu bạn có con cái hoặc cháu chắt, bạn sẽ biết điều này thật đúng như thế nào. Những câu sau đây chứa đựng một loạt câu hỏi của một người nản lòng: “Chúa sẽ lia bỏ chúng con mãi mãi phải không? Sự nhân từ Ngài sẽ không còn đời đời nữa ư?” Và Ngài sẽ chẳng còn làm ơn nữa chẳng? Lời hứa của Ngài sẽ bị hư mất vĩnh viễn hay sao? Ngài quên tỏ lòng nhân từ rồi chăng? Trong cơn thanh nộ, Ngài há khép lại lòng thương xót của Ngài ư?” (c.7-9). Sau đó, ông kết luận rằng: “Đây chính là nỗi đau thương của tôi, nhưng sẽ nhớ lại những năm có tay hữu của Đấng Chí Cao” (c.10)

Thật là điều bình thường để đặt ra các câu hỏi trên khi chúng ta đang trải qua gian truân và bị đón đau. Đa-vít đã cầu nguyện: “Đức Chúa Trời của con ôi! Đức Chúa Trời của con ôi! Sao Ngài bỏ con?” (Thi 22:1). Chúa Giê-xu cũng đã kêu lên những câu này trên thập tự giá (Mat 27:46). Khi chúng ta đang trải qua gian truân, chúng ta sẽ rất mong đợi Chúa đến giúp đỡ và giải cứu chúng ta. Nhưng khi chờ đợi sự giải cứu đó, chúng ta thường mất kiên nhẫn. Và đó là lúc các câu hỏi xuất hiện.

Đừng sợ hãi khi phải mở miệng và tỏ lòng thành thật với Ngài. Hãy nói cho Ngài biết bạn cảm thấy thế nào và bạn đang nghĩ gì. Ngài ưa thích tình cảm thành thật chứ không phải giả hình của bạn. Xin bạn lưu ý điều này: Là Cơ Đốc nhân, chúng ta sống không phải nhờ vào những lời thanh minh biện hộ mà nhờ vào những lời hứa. Giả sử Chúa bắt đầu trả lời những câu như sau: Chúa sẽ lia bỏ chúng con mãi mãi chứ? –Không bao giờ. Ngài sẽ không làm ơn nữa chẳng? – Dĩ nhiên, Ngài vẫn sẽ còn làm ơn. Và Ngài hoàn toàn hết thương xót chúng con rồi sao? Không phải vậy. Nếu Chúa đáp lời tất cả các câu hỏi trên, thì liệu việc ấy có đem lại điều gì khác không? Có thể nó chỉ xoa dịu tinh thần bạn một chút thôi, nhưng rồi nó cũng chẳng thực sự làm thay đổi hoàn cảnh bạn. Hãy sống bằng đức tin chứ không phải bằng cái nhìn. Hãy tin cậy những lời phán hứa của Chúa. Ngài không hề thay đổi.

Chẳng phải lúc nào Chúa cũng đem đến cho bạn lời giải thích nguyên nhân các gian truân của bạn, nhưng Ngài luôn luôn ban cho bạn những lời hứa trong Thánh Kinh. Hễ khi nào bạn nhận thấy mình nản lòng, thì bạn hãy cầu nguyện đặt những câu hỏi với Chúa và tỏ cho Ngài biết mối quan tâm của bạn. Sau đó, bạn hãy nhờ cậy vào các lời hứa của Lời Ngài. Chúa biết bạn cần gì và Ngài sẽ đáp ứng cho bạn.

3. Thánh khiết và được giấu kín (Thi 77:11-20)

A-sáp từ chối được an ủi. Ông đặt nhiều câu hỏi với Chúa. Vào lúc thất vọng, chán nản, ông lại đưa ra hai kết luận rất tuyệt vời. Thứ nhất “Chúa ơi! Con đường Chúa ở trong nơi thánh. Có ai quá vĩ đại như Chúa là Đức Chúa Trời của chúng con không?” (c.13). Thứ hai, “Con đường Chúa ở trên biển, các lối Chúa ở trong những dòng nước lớn và chẳng ai biết được dấu bước chân Ngài” (c.19).

Thật là một cái cách biểu lộ đức tin lạ lùng biết bao! A-sáp nói cho chúng ta biết rằng con đường Chúa ở trong nơi thánh. Đó là con đường thánh hoá và thánh khiết. Chúa dẫn chúng ta vào trong ân điển rồi từ đó Ngài lại đưa chúng ta đến với sự vinh hiển. Ngài không hề sai lầm – Cho nên, con đường Ngài là con đường tốt nhất và mãi mãi như vậy. Nếu bạn sống trong nơi Chí Thánh, bạn sẽ có thể khám phá ra con đường của Chúa. Nếu bạn ở trong Lời Thánh của Ngài, thì bạn sẽ có bước đi thánh khiết với Ngài.

Thứ hai, con đường Chúa ở trên biển. Đó là con đường được giấu kín. Chúng ta không thể hiểu hết tất cả mọi sự chỉ dẫn của Chúa, nhưng chúng ta có thể biết điều này: Chúa đang chỉ dẫn. A-sáp nói: “Chúa nhờ tay Môi-se và A-rôn dẫn dắt dân sự Ngài như dẫn dắt bầy chiên” (c.20). Con đường Ngài ở trên biển, và nếu Ngài muốn Ngài sẽ rẽ biển ra cho bạn. Nếu cần thiết, Ngài sẽ giúp bạn bước đi trên mặt nước. Tuy nhiên, tác giả đoạn Thi Thiên này đã đưa ra kết luận đúng đắn. Con đường của Chúa rất thánh khiết. Vì thế, chúng ta hãy vâng lời Ngài. Con đường Ngài là con đường được giấu kín, nên chúng ta hãy tin cậy Ngài.

Có lẽ hiện giờ bạn đang trải qua gian truân nào đó và đang hỏi Chúa rất nhiều câu hỏi - Tại sao? Thế nào? Khi nào? Bao lâu? Và đó cũng là những câu hỏi mà A-sáp đã hỏi. Hãy để Chúa đem bạn đến gần chính Ngài bằng việc bạn bước đi theo sự dẫn dắt của Ngài.

78. (Thi 78:1-72)

1. Những người phụng sự cho ngày mai (Thi 78:1-8)

Chúng ta phải có trách nhiệm với thế hệ mai sau. Tác giả đoạn Thi Thiên này viết: “Chúng ta sẽ chẳng giấu diếm con cái họ những điều ấy, nhưng sẽ bảo con cháu họ hãy đến ngợi khen Chúa, và thuật cho chúng biết sức lực với các công việc lạ lùng của Ngài mà Ngài đã làm” (c.4).

Tại sao chúng ta phải chia sẻ Lời Chúa cho thế hệ mai sau? “Hầu cho họ đặt lòng hy vọng nơi Ngài, không hề quên các công việc Ngài, song gìn giữ các mạng lệnh Ngài” (c.7). Đó chính là sự chuẩn bị tương lai cho họ, bởi vì niềm hy vọng của họ được hướng về tương lai. Cơ Đốc nhân được tái sinh, bước vào niềm hy vọng sống nhờ sự sống lại của Chúa Giê-xu. Chúng ta biết rằng Chúa chúng ta sắp trở lại đem chúng ta về nhà Ngài trên thiên đàng. Hiện nay, có quá nhiều người của thế hệ trẻ đang đặt hi vọng của họ vào tiền bạc vào chính quyền hoặc vào tài năng của họ. Vì vậy, chúng ta cần chia sẻ ơn phước Chúa cho thế hệ mai sau để giúp họ đặt niềm hy vọng nơi Ngài.

Thứ hai, chúng ta muốn thế hệ mai sau luôn nhớ đến các công việc Chúa. Thật dễ biết bao để quên đi những gì Ngài đã làm cho chúng ta! Tuy nhiên nếu chúng ta thường xuyên nhắc nhớ thế hệ sau, thì cũng sẽ luôn nhớ. Những ai quên quá khứ thì họ ắt sẽ lặp lại các lỗi lầm mà họ đã từng sai phạm trong quá khứ.

Cuối cùng, chúng ta hãy chia sẻ những gì thuộc về Đức Chúa Trời cho thế hệ trẻ để họ vâng giữ các mạng lệnh Ngài. Tác giả đoạn Thi Thiên không đề cập đến một nếp sống chú trọng hình thức. Ông đang nói về một sự vâng lời với lòng yêu mến đối với Chúa. Vâng, chúng ta sống phải có trách nhiệm với thế hệ mới, và chúng ta hãy thể hiện trách nhiệm ấy một cách thực tiễn qua việc làm những người gương mẫu, dạy dỗ, chia sẻ và khích lệ.

Chúa đã uỷ thác cho bạn sản nghiệp dành cho người Cơ Đốc. Khi nào bạn chia sẻ Lời Chúa và các công việc Ngài cho thế hệ mai sau, thì bạn nhớ dạy họ những bài học quý báu về cách thức Chúa vẫn tiếp tục hành động trong cuộc sống dân sự Ngài. Hãy cố gắng làm một tấm gương khích lệ thế hệ sau vâng lời Chúa.

2. Hãy luôn trung tín (Thi 78:9-20)

Thi 78:1-72 đề cập đến việc con cháu Ép-ra-im bội ước với Chúa. Họ cũng bội ước với những người Y-sơ-ra-ên đồng sự của họ khi mà sự giúp đỡ của họ thật rất cần thiết đối với người Y-sơ-ra-ên lúc bấy giờ. “Con cháu Ép-ra-im cầm binh khí và giương cung, họ quay lưng lại trong ngày chiến trận. Họ không giữ giao ước với Chúa, họ từ chối bước đi theo luật lệ Ngài, và quên các công việc và công tác lạ lùng của Ngài mà Ngài đã tỏ cho họ thấy” (c.9-11).

Thật là một thảm kịch khi người ta bội ước trong trận chiến của họ. Chúa Giê-xu cảnh cáo về những kẻ nào ngoái nhìn lại đằng sau và không thực hiện ý muốn Chúa (Lu 9:62). Nếu chúng ta ngoái nhìn lại đằng sau, thì chúng ta sẽ không thể nào cầm cày, cày tới phía trước được. Và nếu chúng ta nhìn lại phía sau, thì chúng ta sẽ không thể nào chiến đấu nổi khi chúng ta buộc phải chiến đấu. Vâng, có một chiến trường thuộc linh đang tiếp diễn, và chúng ta cần có người đánh trận. Nhưng, điều gì đó sai lạc xảy ra với những chiến sĩ Ép-ra-im. Họ đã không trung thành. Mặc dù tay cầm binh khí, thế mà họ đã quay lưng lại trong ngày chiến trận.

Bước đi của họ sai trật. “Họ không giữ giao ước với Chúa, họ từ chối bước đi theo luật lệ Chúa” (c.10). Đó chính là khởi đầu của mọi thất bại. Chúa muốn họ bước đi theo luật lệ Chúa để Ngài có thể giúp họ chiến thắng trong trận chiến, nhưng họ đã không vâng lời Ngài.

Cuối cùng, họ quên những gì Chúa đã làm cho họ. “Và quên công việc với những công tác lạ lùng của Ngài mà Ngài đã từng tỏ cho họ thấy” (c.11). Có thể nào bạn lại mau quên một phép lạ nào đó? Nếu có một phép lạ xảy ra trong đời sống bạn hiện nay, thì ắt bạn sẽ cứ nhắc đến nó hoài cho đến ngày Chúa gọi bạn về nhà Ngài. Bạn có thể làm một cuộc họp báo để nói về phép lạ này! Hãy nghĩ về những phép lạ Chúa từng làm cho dân sự. Thế nhưng, họ đã quên các phép lạ ấy. Người Ép-ra-im không thể cựa trông vào chiến trận của họ được bởi vì họ đã quên những điều Chúa từng làm cho họ. Họ quay lại chống nghịch luật pháp của Chúa, và họ đã xây khởi các công tác Ngài. Hậu quả là, họ chẳng còn có ích cho công việc Ngài.

Tính phản bội thường phổ biến trong thiên hạ. Nhưng đối với Chúa thì không phải như vậy. Sự thành tín là một phần tính cách của Chúa. Lễ thật này có thể khích lệ bạn nếu bạn nhận biết Chúa. Hãy trung tín bước đi với Ngài. Hãy luôn nhớ đến các công việc Ngài và làm người lính trung thành có mặt trên trận chiến cho Ngài.

3. Sự hư không và nỗi sợ hãi (Thi 78:21-33)

Lịch sử Y-sơ-ra-ên trong thời Cựu Ước thực sự là lịch sử của tất cả Cơ Đốc nhân. Tương tự người Y-sơ-ra-ên, chúng ta đã được cứu chuộc nhờ huyết Chiên Con. Và giống như dân Y-sơ-ra-ên, chúng ta đang tiến về Miền Đất Hứa.

Bạn cần thứ gì nhất cho cuộc hành trình từ thế gian đi về thiên đàng. Có phải tình yêu chẳng? Đúng vậy, đó là thứ quan trọng. Có phải hy vọng chẳng? Đó cũng là yếu tố quan trọng. Nhưng theo tôi thì đức tin là thứ cần nhất. Có một điều bạn phải làm đó là tin cậy Chúa. Đó chính là vấn đề tác giả đề cập đến trong đoạn sách này. Thiên hạ sẽ không tin Chúa và tiếp tục phạm tội. Chúng ta thấy hậu quả được ghi trong c.33: “Vì có ấy, Chúa làm cho các ngày của họ tan ra hư không, và Ngài dùng sự kinh khiếp làm tiêu nát các năm của họ”. Khi người Y-sơ-ra-ên đi đến bờ rìa miền đất hứa, họ lại chối từ, không chịu bước vào. Họ không muốn nhờ Chúa dẫn đường nữa. Vì thế, họ đã phải đi lang thang gần 40 năm trong sự vô ích, hư không, lại phải luôn vật lộn với nan đề này đến nan đề khác.

Thật đáng buồn thay, có nhiều người trong dân sự Chúa lại là những người đứng cửa giữa – Họ sống ở khoảng giữa của xứ Ai Cập và xứ Ca-na-an. Họ đã được giải phóng khỏi ách nô lệ nhờ huyết Chiên Con, nhưng họ sẽ không bao giờ được vào vùng đất vốn được làm sản nghiệp cho họ. Họ sống ở giữa khoảng thời gian của Thương khó và lễ Phục sinh. Họ tin rằng Chúa Giê-xu đã chịu chết trên thập tự giá, nhưng họ lại không sống trong quyền năng Phục sinh của Ngài.

Đừng làm người sống nửa vời. Hãy suy gẫm xem Chúa đã ban phước cho dân Y-sơ-ra-ên ra sao. Ngài ban cho họ bánh ma-na và chim cút để làm thức ăn. Ngài còn cho họ nước uống. Và chúng ta cũng hãy ngẫm nghĩ xem Chúa đã sửa phạt họ vì có vô tín của họ thế nào. Tuy nhiên, với lòng kiên nhẫn, cuối cùng, Ngài đã đưa họ vượt qua mọi gian lao nguy hiểm. Chúng ta cũng giống dân Y-sơ-ra-ên. Điều cần thiết nhất của chúng ta chính là tin cậy Chúa. Chúng ta sống không phải nhờ lời biện hộ giải thích, nhưng nhờ những lời hứa. Ngày hôm nay, khi nào bạn nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.

Lòng vô tín thường đưa đến sự hư không và sợ hãi. Có lẽ, bạn hiện đang là “người sống nửa vời” từ chối nhờ cậy sự dẫn dắt của Chúa. Khi dân Y-sơ-ra-ên tin cậy vào các lời phán hứa của Chúa, thì Ngài đã ban phước cho họ.

Hãy hi vọng nơi Ngài, vâng lời Ngài và tin Ngài, rồi phước hạnh của Ngài sẽ đến!

4. Sự nịnh hót thường đưa bạn đến với hư không (Thi 78:34-39)

Lời nịnh hót không phải để giao tiếp mà chỉ nhằm gây ảnh hưởng. Chúng ta nịnh người khác bởi vì chúng ta muốn điều gì đó ở họ. Nịnh hót con người đã là điều xấu, nịnh hót Chúa là điều càng tồi tệ hơn biết bao. “Thậm chí, chúng nó lấy miệng nịnh hót Ngài, dùng lưỡi mình dối gạt Ngài, vì lòng chúng nó không kiên định với Ngài và không giữ lòng trung tín với giao ước Ngài” (c.36, 37).

Chúng ta thường nịnh hót Chúa như thế nào?

Thứ nhất, ấy là khi chúng ta ngợi khen Chúa không thật lòng. Thật dễ để đứng trong nhà thờ hát những bản thánh ca ngợi khen Chúa nhưng tâm trí và lòng dạ chúng ta lại đi đâu đâu. Như vậy, chúng ta chỉ là đang kinh nghiệm một hình thức lễ nghi tôn giáo rỗng tuếch mà thôi. Chúng ta còn nịnh hót Chúa khi chúng ta hứa nguyện với Ngài nhưng lại không chú tâm giữ lời hứa ấy. Có lúc chúng ta đã làm như vậy trong sự cầu nguyện của mình.

Chúng ta cũng nịnh hót Chúa bằng cách thứ ba là khi chúng ta cầu nguyện với Chúa nhưng lại không thực sự tìm kiếm ý muốn Ngài. Thật dễ cho chúng ta để cầu nguyện theo thói quen và hứa hẹn nhiều điều. “Kính lạy Chúa yêu thương! Hôm nay, con sẽ làm chứng cho Ngài”, hoặc “Lạy Chúa, hôm nay con sẽ đọc Kinh Thánh” hoặc là “Chúa ôi! Hôm nay con sẽ không đầu hàng cám dỗ”. Thế nhưng, thật tâm, chúng ta chẳng mấy may thực hiện những sự hứa hẹn đó chút nào. Chúng ta dối Chúa. Dân Y-sơ-ra-ên cũng thường dối Chúa như vậy. Họ dâng của lễ cho Chúa với hy vọng mua lấy ơn phước của Ngài. Họ cử hành những nghi thức tôn giáo và thờ phượng theo thói quen, hy vọng rằng Ngài sẽ giải cứu họ bằng cách nào đó. Họ nịnh hót Chúa – còn lòng dạ họ lại không ngay thẳng với Ngài.

Thế nào là một tấm lòng ngay thẳng đối với Chúa? Đó là: chúng ta phải thật thà, không xảo trá với Chúa. Chúng ta phải chân thành, không giả dối. Chúng ta phải nói cho Chúa biết ngay chúng ta cảm thấy thế nào và thuật lại thật chính xác với Ngài về những gì chúng ta đang trải qua. Đó là điều Chúa muốn, Ngài muốn chúng ta bước đi trong ánh sáng vì Ngài là sự sáng (IGi 1:7), đừng cố gắng che đậy hoặc bào chữa cho tội lỗi bạn, nhưng hãy xưng nó ra. Để có tấm lòng ngay thẳng với Chúa, chúng ta không được nịnh hót Ngài nữa và phải luôn tương giao với Chúa trong sự thành thật.

Chúa muốn bạn không xảo trá, nhưng hãy thành thật với Ngài. Đừng bao giờ dùng sự giả dối, giả hình hoặc sự lừa gạt để nịnh hót Ngài. Có một cách giúp bạn thành thật trong sự tương giao với Chúa là: hãy giữ lòng mình trong sạch. Bạn cũng hãy xưng tội lỗi mình ra thay vì che đậy nó. Ngài biết rõ tấm lòng bạn, vì thế, Ngài sẽ tin lời cầu nguyện của bạn.

5. Ký ức có tì vết (Thi 78:40-53)

Càng về già, chúng ta lại càng mau quên. Điều này hoàn toàn đúng trong mối tương giao của chúng ta với Chúa.

Dân Y-sơ-ra-ên thường nhớ đến những điều mà đáng lý ra họ phải quên đi, và họ lại quên những điều mà lẽ ra họ nên nhớ! “Họ không nhớ quyền năng Ngài, họ quên cả cái ngày Ngài đã giải cứu họ khỏi kẻ thù, khi Ngài bày tỏ các dấu lạ của Ngài tại xứ Ê-díp-tô, và các công việc lạ lùng của Ngài trong cánh đồng Xô-an” (c.42,43). Thật đáng kinh ngạc biết bao! Người Do Thái đã từng chứng kiến Đức Chúa Trời thay mặt họ làm 10 phép lạ tại Ê-díp-tô. Thậm chí, Môi-se nói rõ rằng đó là do tay Chúa làm, tuy nhiên, họ đã quên tất cả những việc ấy. Sau khi họ được Chúa giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô và đi vào sống trong đồng vắng thì lần khát nước đầu tiên họ đã làm bầm, họ cũng trách mắng khi lần đầu tiên họ đói.

Họ thường xuyên kêu la: “chúng ta hãy quay về”. Họ nhớ về những gì ở Ê-díp-tô? Ách nô lệ chẳng? Về những người quản đốc chẳng, hay là về việc bị đánh đập bằng roi vọt? Về việc phải mang vác những gánh nặng ê chề? Họ quên hết những điều này. Thế nhưng, họ lại nhớ đến những dưa kiệu, củ hạnh, củ tỏi và dưa chuột. Họ nhớ đến những thứ đã làm thoả mãn bao tử họ. Họ quên khuấy những chiến thắng thuộc linh mà Chúa đã ban cho họ, họ quên cả sự giải cứu và sự dẫn dắt của Ngài. Ngài từng nuôi nấng họ và dẫn đường họ, bảo vệ, che chở họ và tiếp trợ cho họ. Vậy mà, họ đã quên tất. Điều này cũng thường đúng đối với chúng ta. Chúng ta quên những gì Chúa đã làm cho chúng ta, và khi chúng ta quên, chúng ta lại bắt đầu đi thụt lùi.

Tính hay quên thường đem lại nhiều hậu quả. “Vâng, chúng cứ thử Đức Chúa Trời và giới hạn Ngài là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên” (c.41). Hãy tưởng tượng xem kẻ vô tín, yếu đuối lại đi giới hạn Đức Chúa Trời quyền năng! Nhưng đó cũng chính là điều hay xảy ra

khi chúng ta quên Ngài. Ngày hôm nay, đừng giới hạn Chúa trong cuộc sống chúng ta. Ngài là Đấng khôn ngoan vô cùng, có quyền năng vô biên, và cuộc sống chúng ta có một tiềm lực vô hạn trong tay Ngài. Đừng quay lưng. Hãy nhìn về phía trước. Chớ thử Ngài. Nhưng hãy tin cậy Ngài và nhớ đến lòng thương xót của Ngài.

Đức Chúa Trời đã từng thực hiện hết phép lạ này đến phép lạ khác cho dân Y-sơ-ra-ên, hiện Ngài cũng chính là Đấng đang làm điều như thế vì có bạn. Đừng sống với một kỷ ỨC có tí vết. Nhưng hãy suy gẫm về sự thành tín và lòng nhân từ của Chúa.

6. Sự thử Chúa (Thi 78:54-64)

Chỉ có một hướng duy nhất dành cho Cơ Đốc nhân đi – về phía trước. Chúng ta không nên nghĩ lại, đừng nhìn lui và cũng chớ quay lưng lại. Chúng ta phải đi về phía trước, từ bỏ đời sống cũ và bước vào đời sống mới.

Đó là bức tranh nói về dân Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời giải cứu họ thoát khỏi xứ Ê-díp-tô. Ngài đem họ vào Miền Đất Hứa. Thế nhưng, khi họ đi đến đó, thì họ lại bội ước với Ngài. “Tuy nhiên, chúng nó đã thử Ngài và chọc giận Ngài là Đức Chúa Trời Chí Cao, không giữ các chứng cớ Ngài, lại quay lưng hành động bất trung như các tổ phụ mình. Họ trở hướng như cây cung bị lệch. Chúng lập các nơi cao cho chúng để khiêu khích Đức Chúa Trời nổi giận, và giục Ngài ghen tuông với các tượng chạm của họ” (c.56-58). Họ chẳng lưu tâm chút nào đến sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Ngài đã đánh bại các dân tộc khác. Ngài ban cho người Do Thái nhà cửa mà họ không phải xây cất. Họ được uống nước ở các giếng mà họ không phải đào. Họ ăn trái từ những cây mà họ chưa bao giờ trồng tĩa. Họ quên lòng nhân từ Chúa, và sau đó họ đã cố tâm thử Ngài.

Bạn thường thử Chúa bằng cách nào? Đó là khi bạn cố tình bất tuân với Ngài và thách Ngài làm điều gì đó. Bạn không đang bước đi trong sự ngu dốt – bạn sẽ nhận biết được điều bạn đang làm là điều gì. Bạn mở to mắt mình ra nhưng vẫn phạm tội thì ấy là bạn đang thử Chúa. Điều này chọc giận Ngài.

Dân Y-sơ-ra-ên thậm chí đã thờ cúng hình tượng của những dân họ đã đánh bại! Ngày hôm nay, chúng ta cũng hay hành động như vậy. Thật dễ dàng biết bao cho chúng ta tôn thờ thần tượng của thế gian này, tức là tin cậy vào tiền bạc, địa vị, tức là tin cậy vào thế gian của loài người thay vì tin cậy vào Lời Chúa. Và hậu quả ra sao? “Ngài lìa bỏ đền tạm” (c.60). Đức Chúa Trời đã lìa khỏi dân sự. Ngài phán: “Nếu các con không ưa thích ta, thì ta sẽ lìa đi”. Và kết cuộc là: dân Y-sơ-ra-ên lâm vào cảnh tù đày.

Thật là một thảm kịch nếu như bạn bước vào nguồn ước phước Chúa nhưng lòng bạn đầy ích kỷ và tự mãn đến nỗi bạn quên cả Đấng đã ban phước cho bạn.

Hãy cẩn thận đừng bao giờ đặt đức tin bạn vào ơn phước Chúa hơn là đặt vào Chúa.

Hãy vui mừng về Đấng ban phước – là Đức Chúa Trời luôn ban cho và dẫn dắt bạn hơn là vui mừng về các ơn phước.

7. Từ kẻ tội tớ trở thành người cai quản (Thi 78:65-72)

Chúng ta biết rằng Đa-vít phạm tội tà dâm và đã làm cho một người trở nên say sưa để rồi cuối cùng giết chết anh ta. Thêm một việc nữa, ông đã có lần thực hiện cuộc điều tra dân số Y-sơ-ra-ên mà bất tuân ý Chúa đem lại hậu quả: 70.000 người bị chết. Tuy thế, Đa-vít vẫn là một vĩ nhân. Đức Chúa Trời tha thứ cho ông và đại dụng ông trong một cái cách rất tuyệt vời.

Đa-vít là người khiêm nhường. “Ngài cũng chọn Đa-vít làm tôi tớ Ngài, và Ngài dẫn ông về từ các chuồng chiên, Ngài cũng đem ông về từ những chiên mẹ đang có chiên con nhỏ đang chăn giữ Gia-cốp là dân sự Ngài, chăn giữ dân Y-sơ-ra-ên là cơ nghiệp Ngài” (c.70,71). Đa-vít khởi đầu như là một tôi tớ, nhưng Chúa đã làm cho ông trở thành người cai quản. Đó thường là cách thức của Chúa. Có nhiều người tự khiến họ trở thành những nhà lãnh đạo, nhưng Chúa không ban ơn phước trên họ. Đa-vít được Chúa ban phước bởi vì ông trung tín trong công việc mình. Đó chính là điều Chúa Giê-xu đã dạy qua một ẩn dụ của Ngài. “Tốt lắm, hỡi đây tớ trung tín và ngay lành, con đã trung tín trong việc nhỏ, nên ta sẽ khiến con trở thành người cai quản nhiều công việc khác nữa, bây giờ con hãy đến vui hưởng niềm vui của chủ con” (Mat 25:21). Vậy, nếu bạn muốn trở thành nhà lãnh đạo, thì trước hết bạn hãy học cách trở thành người giúp việc, phụ tá. Và nếu bạn muốn làm người cai quản, thì nên học cách làm kẻ tôi tớ trước đã, và trung tín làm những việc gì Chúa giao cho.

Đa-vít là người thanh liêm chánh trực. “Nhu thế, người chăn giữ họ theo sự thanh liêm của lòng người” (c.72). Tính thanh liêm chánh trực còn mang ý nghĩa là một lòng một dạ sắc son. Ngược lại, kẻ hai lòng là kẻ không kiên định trong tất cả công việc và đường lối mình (Gia 1:8). Còn đối với Đa-vít mục đích duy nhất của ông là phục vụ và hầu việc Chúa.

Đa-vít là người có tài năng. Ông “đã dùng sự khôn khéo của tay mình dẫn dắt họ” (c.72). Tính thanh liêm, chánh trực thường bó buộc tấm lòng và đôi tay bạn lại với nhau. Tấm lòng bạn phụng sự Chúa thì đôi tay bạn sẽ luôn bận rộn vì có Ngài. Ngày hôm nay, chúng ta cần có những người như thế. Cho dù chúng ta có cống hiến nhiều đến đâu chẳng nữa nhưng thiếu năng lực thì chẳng ích gì và ngược lại. Vì vậy, chúng ta cần phải có cả hai.

Đa-vít đã thể hiện những đặc điểm tính chất của một nhà cầm quyền chân chính – khiêm nhường, thanh liêm chánh trực và rất tài năng. Đó cũng là đức tin, đặc điểm đòi hỏi bạn cũng phải có để phục vụ Chúa một cách trung tín. Chúa đã đặt để bạn ở đâu để phục vụ Ngài? Bạn có phải là người lãnh đạo hay là người giúp việc trung tín chẳng? Chúa sẽ thưởng cho những đầy tớ trung tín của Ngài. Bạn hãy dâng mình cho Chúa ngay hôm nay và trung tín hầu việc Ngài.

79. KHI TẤT CẢ DƯỜNG NHƯ BỊ THẤT BẠI (Thi 79:1-13)

Chúng ta thường trải qua nhiều ngày tháng để mắt đến mọi thứ xung quanh và thấy dường như thể là ma quỷ đã chiến thắng. Đó là điều A-sáp đã cảm nhận được khi ông viết Thi Thiên 79.

Ông nhìn quanh và thấy sự ô uế. “Đức Chúa Trời ôi! Các dân khác đã vào trong sản nghiệp Chúa. Họ làm ô uế đền thờ thánh của Ngài. Họ chất thành Giê-ru-sa-lem thành đồng đồ nát”(c.1). A-sáp đang đề cập đến sự huỷ phá đền thờ và thành phố Giê-ru-sa-lem. Cũng vậy, ngày hôm nay, chúng ta có thể nhìn quanh và thấy sự ô uế trong tâm trí và lòng dạ con người.

Kể đó, A-sáp thấy sự chết. “Thi thể của các đầy tớ Chúa đã bị bọn chúng đem làm thức ăn cho chim trời. Chúng còn làm đổ huyết họ ra như nước quanh Giê-ru-sa-lem” (c.2, 3). Thế gian của chúng ta thực sự chỉ là một nghĩa trang mà thôi. Tiền công của tội lỗi là sự chết. Chúng ta thấy điều đó tại bất cứ nơi nào chúng ta nhìn vào.

A-sáp còn nhìn thấy sự nhạo báng. “Chúng con đã trở thành sự sỉ nhục đối với kẻ lân cận mình, là sự khinh miệt và là điều phỉ nhổ cho những kẻ ở xung quanh chúng con” (c.4).

Thiên hạ ngày nay không tán tụng Chúa nhưng lại cười nhạo Ngài. Họ cười nhạo Hội Thánh, cười nhạo dân sự Chúa. Chúng ta là những người bị sỉ nhục theo thói thường thì điều ấy trông có vẻ như thể là chúng ta đang thất bại, còn thiên hạ thì đang chiến thắng vậy.

Cuối cùng, A-sáp nhìn thấy kẻ thù đang cắn xé. “Vì chúng nó đã cắn nuốt Gia-cóp, phá hoang chỗ ở của người” (c.7). Vâng, bàn tay huỷ diệt và cắn nuốt của Sa-tan đang hoành hành. Thế nhưng, A-sáp lại thưa: “Hỡi Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi chúng con, xin cứu giúp chúng con!” Tại sao vậy? “Vì có vinh hiển của danh Ngài, xin giải cứu chúng con” (c.9). Bằng cách nào? “Xin ban sự cứu chuộc cho tội lỗi chúng con vì có danh Ngài!” A-sáp không quan tâm nhiều đến niềm an ủi cho cá nhân mình bởi lẽ ông đang bận tâm đến sự vinh hiển Chúa. Vì vậy, ông cầu nguyện “xin cứu giúp chúng con”.

Chúa cứu giúp chúng ta bằng cách thanh tẩy tội lỗi chúng ta. Thêm vào đó, câu 11 và câu 12 còn dạy chúng ta rằng Chúa sẽ đến cứu chúng ta. Thật tuyệt vời biết bao khi ngày ấy đến. Vì ngày mà Đức Chúa Giê-xu Christ đến giải cứu chúng ta! Trong khi đó, chúng ta sẽ nhìn thấy sự ô uế, sự chết, sự chế nhạo, sự huỷ diệt và sự cắn nuốt trong thế gian này. Hiện tại là thì giờ để kêu cầu và thưa với Chúa rằng: “Lạy Chúa vì có vinh hiển của danh Ngài, xin giúp chúng con thực hiện ý muốn Chúa”.

Sa-tan đang tác oai tác quái trong thế gian. Nhưng, sẽ có một ngày Chúa được vinh hiển và giải cứu dân sự Ngài khỏi trần thế này. Chúa hứa ở với bạn và Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn. Hãy yên lòng nghỉ ngơi trên lời phán hứa ấy.

80. (Thi 80:1-19)

1. Sự khôi phục (Thi 80:1-7)

“Hỡi Đức Chúa Trời! Xin khôi phục chúng con, và làm cho mặt Ngài chiếu sáng thì chúng con sẽ được cứu” (c.3). Chúng ta tìm thấy lời cầu nguyện này ba lần trong Thi Thiên 80. Cơ Đốc nhân nên cầu nguyện như vậy mỗi ngày.

Chúng ta nên cầu nguyện như vậy trong khi đau đớn, ưu phiền. Lúc bấy giờ, dân Y-sơ-ra-ên đang trải qua nỗi thống khổ. Ngài nổi giận với họ và đã phải sửa phạt họ. Tác giả Thi Thiên này thưa rằng “Chúa đang dùng bánh làm bằng nước mắt mà nuôi nấng chúng con. Chúng con đang uống nước mắt mình và chỉ làm sự tranh cãi cho những kẻ lân cận chúng con mà thôi. Kẻ thù của chúng con đang cười nhạo chúng con” (c.5,6). A-sáp không cầu xin Chúa thay đổi hoàn cảnh mình. Thay vào đó, ông thưa: “Kính lạy Chúa, xin khôi phục chúng con. Chúng con đã bị tản lạc, lang thang. Chúng con chẳng còn như trước nữa rồi. Xin một lần nữa đem chúng con trở lại con đường ngay thẳng”.

Chúng ta cũng có thể cầu nguyện như A-sáp đã cầu trong những lúc có sự nổi loạn.

Dân sự Chúa nổi loạn chống nghịch lại Ngài, và đó là lý do tại sao Ngài sửa phạt họ. Nhưng mặc cho họ bội ước vô tín, Ngài vẫn không hề thay đổi. Tác giả cầu nguyện: “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời vạn quân, Ngài sẽ giận vì lời cầu xin của dân sự Chúa cho đến khi nào mới nguôi?” (c.4).

Trong lời cầu nguyện của họ có gì sai vậy? Họ đã cầu nguyện một cách ích kỷ cho mỗi việc tìm kiếm sự an ủi và sự giải cứu cho chính họ mà thôi. Họ không nghĩ đến sự vinh hiển Chúa. Nhưng đối với A-sáp thì khác. Ông cầu nguyện cho sự khôi phục dân sự. Khi nào bạn nhìn vào những thất bại của mình, thì hãy mau chóng tìm kiếm ơn phước và sự cứu rỗi của Ngài.

Có nhiều khi bạn rất cần đến sự khôi phục của Chúa. Thỉnh thoảng, Ngài làm đau đớn đến bạn và sửa phạt bạn vì sự vinh hiển Ngài. Bạn có bao giờ thất hứa với Chúa chưa? Bạn có cần sự khôi phục của Ngài không? Ngày hôm nay, bạn hãy cầu nguyện như A-sáp đã cầu nguyện bằng cả tâm lòng bạn.

2. Hãy nở hoa ở nơi bạn được trồng (Thi 80:8-13)

Một trong những thảm kịch lớn nhất trong cuộc đời chính là bỏ phí cơ hội – tức là không làm tròn hầu hết những công việc Chúa giao cho chúng ta làm. Chúng ta được sinh ra trong thế gian này với những khả năng nào đó, và khi Chúa cứu chúng ta, Ngài đã ban cho chúng ta nhiều tài năng và ân điển để chúng ta có thể sử dụng các tài năng ấy giúp đỡ người khác, để xây dựng cuộc sống cho chính chúng ta và để làm vinh hiển danh Ngài.

Đây là lý do tại sao Chúa đặt chúng ta vào những tình huống. A-sáp nói, “Ngài đem cây nho ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Ngài đuổi các dân khác ra rồi trồng cây ấy vào. Ngài đã sửa soạn chỗ cho nó, khiến nó đâm rễ sâu vào đất và bò lan đầy mặt đất” (c.8,9). Cây nho ấy, dĩ nhiên chính là dân tộc Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời giải cứu Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ê-díp-tô và trồng nó như trồng một cây nho tươi tốt đẹp đẽ trong xứ Ca-na-an. Nhưng rồi, Ngài đã phải nhanh chóng bẻ gãy cây nho ấy Ngài phải sửa phạt dân sự Ngài. Cây nho đã không đơm hoa, kết trái như Chúa mong muốn.

Chúa ban phước cho chúng ta để khiến chúng ta trở thành một nguồn phước. Ngài trồng dân tộc Y-sơ-ra-ên trong xứ mà họ có thể dùng đời sống và những chứng cứ của họ đậu trái thuộc linh, để cho các dân ngoại đạo biết về Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật. Ngài ban cho họ một cơ hội để bày tỏ cho các dân khác biết những gì Ngài có thể làm cho những ai tin cậy và vâng lời Ngài. Thay vì như thế, cây nho Chúa trồng lại trở nên giống như tất cả các cây nho khác. Dân Y-sơ-ra-ên đã thỏa hiệp và phạm tội. Vì vậy, Đức Chúa Trời phải đốn cây nho của Ngài xuống và sửa phạt dân sự Ngài.

Hãy ghi nhớ, Chúa luôn trông bạn ở nơi bạn đang trú ngụ để bạn có thể trở thành một nguồn phước. Ngài muốn bạn đâm rễ thật sâu Ngài cũng muốn bạn ra trái thật nhiều. Và nếu bạn nhờ cậy vào quyền năng thuộc linh của Ngài, thì Ngài sẽ khiến bạn trở thành một nguồn phước. Hãy nở hoa ở nơi bạn được trồng và đậu quả để làm vinh hiển Chúa, và để làm nguồn phước phong phú, dư dật cho người khác.

Chúa ban phước cho bạn cùng với những khả năng nào đó để bạn có thể dùng chúng giúp đỡ người khác và đem lại vinh hiển cho Ngài. Khi bạn sử dụng những ta láng do Chúa ban cho bạn, thì bạn sẽ làm vinh hiển Ngài và đem lại phước hạnh cho người khác. Hãy nhờ vào nguồn sức lực thuộc linh của Chúa và để Ngài dùng bạn làm cho nhiều người khác trở nên giàu có, dư dật.

3. “Xin khôi phục lại chúng con” (Thi 80:14-19)

Hãy chú ý hai từ quan trọng trong Thi 80:1-13. Từ thứ nhất là “trở về” “Lính lạy Đức Chúa Trời của các đạo quân, chúng con cầu xin Ngài trở lại, từ trên trời, xin Ngài ngó xuống đoái xem và thăm viếng cây nho này” (c.14). Từ còn lại là “khôi phục”. “Thì chúng con sẽ không xây khôi Chúa nữa; xin khôi phục chúng con, và chúng con sẽ cầu khẩn danh Ngài” (c.18).

Đức Chúa Trời đã lia bỏ dân sự Ngài. Ngài trồng một cây nho, là dân tộc Y-sơ-ra-ên trong xứ Ca-na-an. Ngài đánh đuổi các dân tộc khác ra khỏi đó và sắm sẵn một chỗ cho dân Y-sơ-ra-ên. Cây nho ấy đâm rễ và bắt đầu ra trái. Nhưng, dân Y-sơ-ra-ên lại bắt đầu

phạm tội chống nghịch Chúa. Thay vì phân rẽ thật rõ ràng, dân Y-sơ-ra-ên lại bắt đầu bắt chước các dân tộc khác đi viếng các bàn thờ cúng tế và dự phần vào các tế lễ của họ. Vì vậy Chúa bảo: “Rồi Ngài lia bỏ họ. Từ “Ichabod” (Y-ca-bốt, theo tiếng Hê-bơ-ơ) có nghĩa là “sự vinh hiển đã là khỏi” (ISa 4:21).

Đức Chúa Giê-xu hứa: “Ta sẽ không bỏ các con, không lia các con đâu!” (He 13:5). Chúa sẽ không bao giờ cất đi sự hiện diện của Ngài, nhưng Ngài sẽ cất đi quyền năng và ơn phước của Ngài. Nếu cần thiết, Ngài sẽ giữ lại sự xúc dầu đặc biệt mà Ngài định ban cho chúng ta. Câu 18 và 19 là lời cầu nguyện cho sự khôi phục. “Kính lạy Đức Chúa Trời của các đạo quân! Xin khôi phục chúng con, thì chúng con sẽ cầu khẩn danh Ngài. Xin làm cho chúng con được mới lại, khiến mặt Ngài được chiếu sáng, và chúng con sẽ được cứu”.

Chúa sẽ không bao giờ lia bỏ bạn, nhưng có thể có nhiều lần Ngài đành giữ lại quyền năng và ơn phước của Ngài vì có tội lỗi trong đời sống bạn. Bạn có đang cần sự khôi phục từ Chúa không? Ngài luôn nghe lời cầu nguyện cho sự khôi phục. Hãy nài xin Ngài thanh tẩy lòng bạn và sau đó cầu nguyện với những lời như A-sáp đã cầu.

81. NHỮNG ĐIỀU ẮT SẼ XẢY ĐẾN (Thi 81:1-16)

Cuộc sống được tạo nên bởi những gì đã từng có, những sự kiện đang diễn ra, và những điều sẽ xảy đến. Chúng ta sẽ tìm thấy ba điều trên trong Thi 81:1-16.

Thứ nhất, chúng ta tìm thấy những gì đã từng có (c.1-10). Tác giả Thi Thiên này đang bàn về Đức Chúa Trời của Gia-cốp và bảo rằng: “Chúng ta hãy cùng nhau lập ban nhạc hát xướng. Chúng ta hãy thổi kèn, ca hát ngợi khen Đức Chúa Trời, vì Ngài đã ban luật pháp cho chúng ta và giải cứu chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô”. Tác giả ngẫm nghĩ về quá khứ và lấy làm vui mừng. Nhưng những gì đã từng có đó không tồn tại được lâu bởi có dân sự nổi loạn chống nghịch Chúa.

Thứ hai, chúng ta nhìn thấy những gì đang hiện có. “Nhưng dân sự ta không khứng nghe tiếng ta, và một người dân Y-sơ-ra-ên nào muốn nghe ta. Vì vậy, ta bỏ mặc chúng nó đi theo tấm lòng cứng cõi của chúng nó và nghe theo mưu kế riêng của chúng nó” (c.11,12). Những thứ từng có trước đó đã mang lại niềm vui. Còn những gì hiện đang có thì chỉ là những biểu hiện của sự nổi loạn mà thôi. Dân sự Chúa đã dấy nghịch chống lại Ngài. Họ không muốn lắng nghe Ngài, cũng chẳng kêu cầu Ngài không vâng lời Ngài. Vì thế, họ đánh mất tất cả những gì Chúa đã từng ban cho họ.

Cuối cùng, chúng ta nhìn thấy những điều ắt sẽ xảy đến (c.13-16). “Ồ! Dân sự ta ắt sẽ lắng nghe ta, dân Y-sơ-ra-ên ắt sẽ bước đi trong đường lối ta! Ta sẽ tiêu diệt kẻ thù cho dân sự ta, tay ta sẽ xây qua chống nghịch kẻ thù nghịch của họ. Những kẻ ghen ghét Đức Giê-hô-va ắt sẽ khẩn xin được suy phục Ngài. Song, sinh mệnh của dân sự Ngài sẽ tồn tại đời đời. Ngài sẽ nuôi nấng họ bằng ngũ cốc tốt nhất với mật ong lấy từ vàng đá, cũng sẽ làm thoả lòng họ”. Vậy, những điều ắt sẽ xảy đến là gì? Đó là sự chiến thắng, sự thoả lòng, ngũ cốc tốt nhất và mật ong được lấy từ vàng đá.

Đừng nổi loạn chống nghịch Chúa chớ bỏ lỡ các ơn phước mà Ngài muốn ban cho bạn.

Cứ nghĩ ngợi mãi về những thất bại trong quá khứ thì chỉ làm cho cuộc đời bạn biến thành sự hối tiếc mà thôi. Nếu bạn đã bội ước với Chúa, thì hãy mau quay lại với Ngài, cầu xin sự tha thứ. Bạn hãy dâng mình cho Chúa và bắt đầu kinh nghiệm những điều ắt sẽ xảy đến. Chúa luôn có chương trình tốt nhất dành cho bạn.

82. SỰ PHÁN XÉT CUỐI CÙNG (Thi 82:1-8)

Khi xem tin tức trên truyền hình hoặc xem báo chí, chúng ta có thể nghĩ rằng sự bất công đang thắng thế, còn sự công bằng thì đang thất bại. Chúng ta cũng sẽ có ý tưởng tương tự khi đọc Thi 82:1-8. Nhưng, Thi Thiên này còn bảo rằng Chúa là một phần trong hội đồng xét xử.

Chúa tham dự phiên toà: “Chúa đứng trong hội những quan toà có quyền bính. Ngài xét xử giữa các thần” (c.1). Từ “các thần” ở đây có nghĩa là “các quan toà”. Khi các quan toà họp lại với nhau trong toà án thì Chúa đã có mặt ở đó cho dù họ có nhận ra Ngài hay không.

Chúa quở trách các quan toà. “Các người còn sẽ xét xử bất công và thiên vị cho kẻ ác cho đến bao giờ nữa?” (c.2). Ngài dạy họ phải làm những điều sau: “Hãy bảo vệ, bênh vực kẻ nghèo và kẻ mồ côi, xét xử công bình kẻ cho kẻ gặp hoạn nạn tai ương và người thiếu thốn túng ngặt. Hãy giải cứu người nghèo túng, giải thoát họ khỏi tay kẻ ác” (c.3,4)

Chúa xét xử các quan toà. Các quan toà tưởng rằng họ đang xét xử người khác, nhưng kỳ thực là Chúa đang xét xử họ. “Họ không biết chi, cũng chẳng hiểu gì cả. Họ đang bước đi trong sự tối tăm, là nơi mà tất cả nền trái đất đều đang rung động” (c.5). Hệ luật pháp không còn được duy trì, bảo vệ nữa, thì tất cả các quốc gia ắt sẽ bị tan rã thành từng mảnh. “Ta đã nói: các người là những quan toà, hết thảy các người đều là con cái của Đấng Chí Cao. Nhưng dầu vậy các người sẽ chết như người dân thường, và sa ngã như một trong số các vương tử của ta” (c.6,7). Tác giả Thi Thiên này tin rằng sẽ có một ngày Chúa xét xử mọi thứ thật công bình. “Kính lạy Chúa! Xin hãy đẩy lên, phán xét thế gian, vì Chúa sẽ có muôn dân làm cơ nghiệp” (c.8).

Vâng, sẽ không có sự phán xét công bằng cho cả thế gian này cho đến khi Đức Chúa Giê-xu tái lâm. Song, khi Vua của các vua trị vì và Chúa của các chúa lấy quyền tối cao thống trị, thì cuối cùng chúng ta sẽ thấy sự công bằng trên thế gian này.

Mặc dù thế gian đầy sự bất công, Đức Chúa Trời vẫn đang kiểm soát mọi thứ, nhìn thấy mọi sự diễn ra. Chúng ta còn phải tiếp tục sống ở thế gian này mãi đến khi Chúa Giê-xu đến trị vì. Trong khi chờ đợi Ngài, chúng ta hãy tin cậy Ngài, vâng lời Ngài và làm theo ý chỉ của Ngài.

83. KẺ THÙ CỦA VUA THÁNH (Thi 83:1-18)

Cơ Đốc nhân là những người khách lạ đang sống trên lãnh thổ của kẻ thù. Kẻ thù của chúng ta là những người không yêu mến Đức Chúa Giê-xu Christ, Hội Thánh Ngài và Lời Ngài. Chúng ta sẽ làm gì đối với kẻ thù mình và cũng chính là kẻ thù của Chúa? Hãy noi theo gương tác giả Thi Thiên này giao phó chúng cho Chúa. “Vì kìa! Các kẻ thù nghịch Chúa gây náo loạn, và những kẻ ghen ghét Chúa đang ngược đầu lên” (c.2). Tác giả đang đề cập đến kẻ thù của dân Y-sơ-ra-ên là dân Ê-đôm, dân Ích-ma-ên, dân Mô-áp và các dân tộc ngoại đạo khác đang bao vây Y-sơ-ra-ên. Trải qua nhiều thế kỷ, dân Y-sơ-ra-ên có rất nhiều kẻ thù, và Chúa đã đánh bại tất cả các kẻ thù ấy. Tuy nhiên, Ngài đã ban phước cho chúng để chúng lại đem đến phước hạnh cho Y-sơ-ra-ên.

Vậy, Chúa sẽ làm gì đối với kẻ thù của chúng ta? Tác giả bảo rằng Ngài sẽ xét xử chúng, nhưng chúng ta không biết điều ấy sẽ xảy ra ở đâu và vào lúc nào. Tác giả vẽ nên một số bức tranh sống động: “Ôi, Đức Chúa Trời của con ôi! Xin khiến cho chúng trở nên giống bụi đất đang bị gió xoáy lên” (c.13). Có một bản dịch khác dịch rằng “...xin khiến chúng

nó trở nên giống một bánh xe nào đó cày lăn trên đường đầy bụi đất, thì nó sẽ xoáy tung bụi đất lên. Kẻ thù chẳng khác nào bụi đất đang bị gió cuốn lên và thổi bay đi, Chúng tựa như rơm rạ trước gió! Chẳng khác nào đám cháy rừng, và giống như lưới lửa đặt các núi trên ngọn lửa” (c.13,14). Sẽ có một ngày, lửa phán xét của Đức Chúa Trời lan đến bao trùm chúng, và chúng nó sẽ bị huỷ diệt. Câu 15 so sánh sự việc ấy với một cơn bão: “Xin Chúa hãy lấy cơn giận dữ nhất của Ngài truy đuổi chúng nó, và dùng cơn bão của Ngài làm kinh khiếp chúng”.

Tại sao Đức Chúa Trời phán xét các kẻ thù của Ngài? “Để cho nhân loại biết rằng Ngài là Chúa có danh là Giê-hô-va Đức Chúa Trời Đấng Chí Cao trên khắp đất” (c.18) Chúa là Vua. Cho nên, bạn hãy giao phó kẻ thù mình cho Ngài. Ngài luôn có cách đối xử với chúng.

Trong suốt nhiều thế kỷ qua, Đức Chúa Trời đã phải đối phó với các kẻ thù của Y-sơ-ra-ên. Hiện tại, Ngài cũng đang hành động đối phó với kẻ thù của chúng ta. Hễ khi nào bạn bị kẻ thù bao vây, thì bạn hãy giao phó chúng cho Chúa và nghỉ ngơi trong sự chăm sóc của Ngài.

84. (Thi 84:1-12)

1. Sự khao khát Chúa (Thi 84:1-4)

Thi 84:1-12 diễn tả ý tưởng của một người muốn đi đến Giê-ru-sa-lem để dự một bữa tiệc nhưng lại không thể đi được. Chúng ta không biết lý do tại sao. Có lẽ ông ta bị bệnh, hoặc đang gặp một vài vấn đề nào đó ở gia đình và ông viết: “Hỡi Đức Giê-hô-va của các đạo quân, đền tạm của Ngài xinh đẹp biết bao! Linh hồn con khao khát, thậm chí mòn mỏi về hành lang Chúa; tâm tư và thể xác con kêu la về Đức Chúa Trời hằng sống” (c.1,2)

Sự khao khát hết lòng của tác giả không phải chỉ là đi lên Giê-ru-sa-lem để tuân giữ ngày lễ thánh mà là đi đến đền thờ gặp Chúa. “Ngay cả con chim sẻ cũng tìm được một cái ổ, còn chim én thì xây tổ cho chính nó để nó có thể đẻ trứng vào đó” (c.3). Mặt khác, nhà Chúa đối với linh hồn tác giả như là cái tổ đối với con chim én nơi để nghỉ ngơi rất an ninh và thoải lòng. Tác giả còn ganh tỵ với các thầy tế lễ: “Phước cho những người được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, họ sẽ ngợi khen Chúa mãi mãi” (c.4). Những kẻ đứng bên ngoài nhà Chúa không được phép sống ở đó, họ bị giới hạn trong những nơi họ được cho phép mà thôi. Chỉ có các thầy tế lễ mới có quyền đi vào Nơi Chí Thánh.

Hiện giờ chúng ta có đặc ân được tương giao với Chúa mà không cần thông qua một thầy tế lễ nào cả. Ngày hôm nay, bạn có hết lòng khao thờ phượng Chúa không? Hay bạn lấy làm vui thích khi đưa ra lời biện minh nào đó cho mình để ở nhà chứ không đến nhà Chúa nữa?

Nếu bạn đã được Chúa cứu nhờ ân điển Ngài thì ắt bạn sẽ có khát khao mãnh liệt thờ phượng Ngài và tương giao với Ngài. Bạn có đặc ân dự phần vào nhà Chúa và cùng với dân sự Ngài thờ phượng Ngài. Vậy, bạn có khát khao được ở với họ không? Lòng bạn có kêu van về Đức Chúa Trời hằng sống chẳng?

2. Đường đến Si-ôn (Thi 84:5-7)

Vào thời điểm Thi Thiên này được viết ra, thì mọi cư dân Do Thái đều phải đi lên thành Giê-ru-sa-lem dự lễ kỷ niệm được tổ chức ba lần trong một năm. Dân làng vừa hành hương vừa cùng nhau ca hát dọc đường đi. “Phước cho người nào nhận được sức lực từ nơi Chúa, và có lòng hướng theo cuộc hành hương. Khi họ đi ngang qua thung lũng Ba-ca (trũng

“khóc lóc”), thì làm cho trũng ấy thành nguồn nước, mưa cũng phủ khắp trũng và trên những ao hồ. Họ càng đi thì sức lực họ càng dồi dào hơn. Ai nấy trong số họ đều ra mắt Chúa tại Si-ôn” (c.5-7)

Khi đi trên đường, họ nhìn vào ba hướng khác nhau.

Thứ nhất, họ nhìn vào bên trong (c.5). “Phước cho người nào nhận được sức lực từ nơi Chúa và có lòng hướng theo cuộc hành hương” hoặc “có lòng hướng về đường dẫn đến Si-ôn”. Mỗi người đều có bản đồ chỉ đường trong lòng mình là cái sẽ dẫn người ấy đi đến nơi mà anh ta thực sự muốn đến. Ngày hôm nay, bạn hãy nhìn vào trong chính con người của mình. Bản đồ chỉ đường mà bạn đang có là bản đồ gì vậy? Nó sẽ dẫn bạn đi đâu? Bạn có đang tự giới hạn mình không hay là bạn đang bước vào cuộc hành trình trọn vẹn với Chúa?

Họ nhìn lại đằng sau (c.6). Họ đi ngang qua thung lũng Ba-ca, là nơi mang ý nghĩa “khóc lóc”. Khi họ đi ngang qua đó, họ đã bỏ lại ơn phước của mình cho người khác. Đôi lúc, trên cuộc hành hương của chúng ta, chúng ta cũng đã đi ngang qua trũng khóc lóc. Khi bạn đi ngang qua trũng ấy, bạn có bỏ lại ơn phước nào đó cho người khác không? Hay bạn có ước ao, mong đợi ai đó ban ơn phước cho bạn không?

Cuối cùng, họ nhìn về phía trước. “Họ càng đi, thì sức lực họ càng dồi dào hơn. Ai nấy trong số họ thấy đều ra mắt Chúa tại Si-ôn” (c.7). Họ đang hướng về phía trước để tìm kiếm Chúa hằng sống khi họ đi đến dự lễ. Cũng vậy, chúng ta càng đi càng mạnh mẽ hơn. Bạn có thể nhìn về phía trước và nói rằng: “Tôi sẽ không bao giờ có được sức lực như thế”. Nhưng rồi bạn sẽ có. Chúa luôn luôn ban sức cho bạn để bạn tiếp tục đi khi bạn thực hiện cuộc hành hương của mình.

Đối với bạn, bạn cũng sẽ nhìn vào ba hướng trong cuộc hành hương của mình. Đó là một hành trình rất gian nan, nhưng Chúa sẽ ban sức cho bạn để bạn tiếp tục đi và tiến tới dần dần. Bạn hãy luôn giữ trong lòng mình một bản đồ chỉ đường đến Si-ôn. Hãy đi theo sự chỉ dẫn của nó, và sẽ có một ngày bạn sẽ được gặp trực tiếp Chúa hằng sống.

3. Ân điển và sự vinh hiển (Thi 84:8-12)

Tác giả Thi Thiên mong mỏi đi đến hàng lang Chúa. Nhưng khi ngẫm nghĩ về Ngài, ông chợt nhận ra rằng ông có thể nhận được phước của Ngài tại nơi ông đang ở. Vì vậy, ông không phải đi đến đền thờ. “Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là vàng dương và là cái khiên. Chúa sẽ ban ân điển cùng với vinh hiển, Ngài sẽ chẳng cầm giữ điều tốt lành đối với những ai bước đi cách ngay thẳng (c.11).

Ân điển đó là một phương tiện giúp cho cuộc hành trình thuộc linh bắt đầu. Chúng ta được Chúa cứu nhờ ân điển Ngài. Chúng ta tin cậy Chúa Giê-xu và trông mong vào những ân điển mà nhờ đó Chúa đã cứu chuộc chúng ta. Sự vinh hiển đó là phương cách kết thúc của cuộc hành trình tâm linh. Một ngày nào đó chúng ta sẽ được ở trong thiên đàng cùng chung hưởng vinh hiển với Chúa đời đời.

Nhưng, để đi từ ân điển đến vinh hiển, cuộc sống có thể gian nan, gay go hơn. Chúng ta đọc trong IPhi 5:10 sẽ thấy rằng “Đức Chúa Trời của mọi ơn phước đã gọi anh em đến sự vinh hiển đời đời của Ngài qua Đức Chúa Giê-xu Christ, thì sau khi anh em chịu khổ một thời gian, chính Ngài sẽ thêm sức cho anh em, làm cho anh em trọn vẹn và vững vàng”. Để điều gì khởi đầu bằng ân điển thì sẽ dẫn đến vinh hiển, thế nhưng, chúng ta sẽ thực hiện cuộc hành trình đi từ ân điển đến vinh hiển bằng cách nào đây? “Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là vàng dương và là cái khiên” (c.11). Ngài là mặt trời. Đó là sự tiếp trợ và là sự dư

đặt. Ngài còn là cái khiên. Đó là sự bảo vệ và là sự an ninh. Nếu chúng ta bắt đầu chuyển hành trình bằng ân điển, thì chúng ta hãy cứ tiếp tục trông cậy vào sự tiếp trợ và bảo vệ của Chúa. Và như vậy chúng ta sẽ kết thúc cuộc hành trình bằng việc bước vào sự vinh hiển của Ngài.

Sự bước đi ngay thẳng nghĩa là gì? Nghĩa là sự bước đi trong ánh sáng, vâng lời Chúa, kính mến Ngài và tin cậy Ngài.

Kinh Thánh Thi 84:11 là một câu Kinh Thánh rất hay tuyên bố về cuộc hành hương của bạn. Hãy bắt đầu bằng ân điển của Đức Chúa Trời, kể thúc trong sự vinh hiển. Theo suốt chặng đường hành hương, bạn sẽ nhận được các lời phán hứa về sự tiếp trợ và bảo vệ của Chúa. Bạn có xứng đáng để nhận sự tiếp trợ nơi Chúa cho cuộc hành trình của bạn không? Hãy luôn quyết tâm bước đi thật ngay thẳng bằng cách vâng theo Lời Chúa và tin cậy vào các lời hứa trong Lời Ngài.

85. NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC SỐNG LẠI (Thi 85:1-13)

“Ngài chẳng muốn làm cho chúng con sống lại để dân sự Ngài lấy làm vui vẻ nơi Ngài sao?” (c.6). Lời cầu nguyện này đã được phổ nhạc thành bài hát “xin làm chúng con sống lại” và đó cũng là điều mà chúng ta cần phải cầu nguyện.

Những người không được cứu thì không thể được sống lại, bởi vì họ không bao giờ có được sự sống để bắt đầu với sự sống lại. Người không được cứu sẽ chết trong tội lỗi mình. Còn Cơ Đốc nhân nhờ đặt đức tin nơi Chúa Giê-xu Christ nên sẽ được sống lại từ cõi chết. Chúng ta sẽ được Chúa ban cho đời sống sung mãn vĩnh cửu. Nhưng thật đáng buồn thay, đôi khi chúng ta lại ngoảnh mặt khỏi Chúa và đánh mất sức sống thuộc linh mạnh mẽ. Chúng ta không đánh mất sự cứu rỗi của mình, nhưng chúng ta đã đánh mất niềm vui của sự cứu rỗi ấy, năng lực và các phước hạnh đang tuôn tràn của sự cứu rỗi mà chúng ta cần san sẻ với nhau.

Dân sự Chúa là những người sẽ được sống lại. Chúng ta rất cần được sống lại. Tác giả Thi Thiên cầu khẩn Chúa ban cho đời sống mới. Có người cho rằng chúng ta thường tiến hành các nghi lễ nhà thờ vào lúc đúng 11 giờ và kết thúc chậm nhất là vào 12 giờ. Chúng ta cần hơi thở của Chúa biết bao để thổi chúng ta lên cao! Chúng ta cũng cần sự sống của Ngài biết chừng nào để đặng đến chúng ta!

Mục đích được sống lại là gì vậy? A.W.Tozer đã từng nói “Thật khó để mời gọi các Cơ Đốc nhân đến dự các buổi nhóm là nơi mà Chúa là trung tâm duy nhất của mọi sự thu hút”. Chúng ta phải có sự giải trí, ăn uống và tất cả mọi hình thức giải trí. Nhưng ở đây, tác giả mong muốn dân sự Ngài lấy làm vui vẻ duy nhất trong mỗi mình Ngài mà thôi.

Dân sự Chúa nên sống đời sống có sức sống thuộc linh mạnh mẽ xuất phát từ niềm vui của sự cứu rỗi. Đời sống bạn có đang chiếu sáng như nó đã từng chiếu sáng lúc bạn mới nhận biết Chúa không? Hãy cầu xin Chúa làm cho Hội Thánh Ngài sống lại. Và cũng nên cầu xin Chúa cho những lời làm chứng của bạn sẽ đem phước hạnh đến cho người khác, làm vinh hiển Chúa.

86. (Thi 86:1-17)

1. Những điều khích lệ cầu nguyện (Thi 86:1-10)

“Kính lạy Đức Chúa Trời! Vì Ngài là thiện, luôn sẵn lòng tha thứ, đầy lòng thương xót đối với tất cả những ai kêu cầu Ngài” (c.5). Đây thật là một lời hứa hết sức tuyệt vời dành cho ngày hôm nay! Trong hai câu ngay kế tiếp, tác giả Thi Thiên này thưa rằng: “Trong ngày gian truân, con sẽ kêu cầu Chúa vì Ngài sẽ nhậm lời con” (c.7)

Tác giả đưa ra nhiều điều khích lệ để cầu nguyện.

Thứ nhất, hãy luôn ghi nhớ Đức Chúa Trời là Đấng hằng hữu. Chớ hề quên các đức tính của Ngài. Càng biết rõ Chúa hơn, chúng ta lại càng ưa thích cầu nguyện hơn. Chúng ta đang cầu nguyện với một Đức Chúa Trời như thế nào. Đó là Đấng nhân từ, hay thương xót và luôn sẵn lòng tha thứ. Bạn có thể nói rằng: “Con không thể cầu nguyện với Chúa được, bởi vì đôi tay con bẩn thỉu, tấm lòng con dơ dáy. Con thật chẳng ra gì”. Sau đó, bạn hãy tìm đến Chúa thưa với Ngài: “Con biết Ngài luôn sẵn lòng tha thứ; Ngài là Đấng giàu lòng thương xót”. Và Ngài sẽ tha thứ cho bạn. Ngài luôn lắng nghe tất cả những ai kêu cầu Ngài.

Thứ hai, hãy luôn ghi nhớ những việc Chúa làm. “Vì Ngài rất vĩ đại, và thường làm những việc lạ lùng. Chỉ duy nhất Ngài là Đức Chúa Trời mà thôi” (c.10). “Hãy kêu cầu ta, thì ta sẽ đáp lời con. Ta sẽ tỏ cho con biết những việc vô cùng vĩ đại là những việc con chưa từng biết” (Gie 33:3).

Thứ ba, hãy luôn ghi nhớ những gì Chúa đã hứa. Ngài hứa đáp lời chúng ta. Chúa Giê-xu dạy rằng: “Các con hãy cầu xin, thì sẽ được ban cho” (Mat 7:7). “Anh em không có chi cả bởi vì anh em không chịu cầu xin” (Gia 4:2).

Xin ghi nhớ Chúa là Đấng hằng hữu, ghi nhớ những bản tính của Ngài là Đấng mà bạn đang kêu cầu. Cũng hãy luôn ghi nhớ những việc lạ lùng, vĩ đại mà Chúa đã làm. Ngài có thể làm cho bạn những việc mà bạn không thể làm được trong ngày hôm nay. Và hãy luôn nhớ rằng, Ngài hứa sẽ đáp lời bạn.

Trên đây là những điều khích lệ cầu nguyện rất tuyệt vời. Khi bạn cầu nguyện thì hãy luôn nhớ đến chúng. Hãy suy gẫm về các bản tính của Đức Chúa Trời. Hãy ghi nhớ những gì Ngài đã làm trong đời sống bạn. Hãy ôn lại sự thành tín Chúa đối với bạn. Và hãy tin chắc vào những lời phán hứa trong Thánh Kinh.

2. Tâm thần, tấm lòng và ý muốn (Thi 86:11-17)

Đây là lời cầu nguyện rất thích hợp với bạn ngày hôm nay. “Kính lạy Đức Chúa Trời! Xin chỉ dạy con biết đường lối Ngài thì con sẽ bước đi trong lẽ thật của Ngài. Xin khiến con một lòng kính sợ danh Ngài” (c.11). Người trọn vẹn là người rất thiết tha với lời cầu nguyện này.

Thứ nhất, chúng ta nhìn thấy tinh thần sẵn sàng “Xin chỉ dạy con biết đường lối Ngài... thì con sẽ bước đi trong lẽ thật của Ngài”. Bạn có sẵn sàng tinh thần để nhìn thấy lẽ thật không? Bạn có thật sự muốn Ngài chỉ dạy cho bạn biết đường lối Ngài không? Ngài đã tỏ đường lối Ngài cho Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên. Ngài cũng sẽ làm như thế đối với bạn. Ngày hôm nay, chúng ta cần có những người biết thưa những lời này: “Chúa ơi! Con đã sẵn sàng tinh thần, con cầu xin Ngài tỏ cho con biết đường lối và lẽ thật của Ngài”.

Tuy nhiên, như thế thôi thì chưa đủ. Chúng ta cần có một ý chí biết vâng lời. Tác giả đoạn Thi Thiên này đã lập một lời hứa nguyện trong câu 11. “Kính lạy Đức Giê-hô-va, nếu Ngài tỏ cho con biết đường lối Ngài thì con sẽ vâng theo đường lối ấy”. Đức Chúa Giê-xu

dạy rằng: “Nếu ai muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì người ấy sẽ biết rõ về đạo lý này, sẽ biết nó đến từ Đức Chúa Trời hay đến từ ý riêng của ta” (Gi 7:17).

Cuối cùng, chúng ta nhìn thấy một sự nhất tâm. “Xin khiến con một lòng kính sợ danh Ngài” Một tâm lòng nhất quán thường hướng về Chúa hoàn toàn.. Còn sự phân tâm thì rất nguy hiểm. Chúa Giê-xu bảo: “Không ai có thể hầu việc hai chủ, vì người ấy sẽ ghét này và yêu chủ kia, hoặc sẽ tôn trọng chủ này và coi thường chủ kia. Các con không thể làm tôi tớ cho Chúa lẫn tiền tài” (Mat 6:24). Gia 1:8 nói rằng kẻ hai lòng sẽ không kiên định trong tất cả công việc mình.

Ngày hôm nay, nếu bạn muốn được Chúa dẫn dắt và ban phước cho bạn thì bạn hãy noi theo gương cầu nguyện này. Hãy trao cho Ngài một tâm trí đã sẵn sàng và thưa “Xin chỉ dạy con”. Hãy dâng cho Ngài một ý chí biết vâng lời và hứa “con sẽ làm điều này nếu như Ngài muốn con làm”. Và hãy trao cho Ngài một tấm lòng thủy chung của bạn. Hãy kính sợ Ngài, ca ngợi Ngài, làm vinh hiển Ngài và vui thoả về các ơn phước của Ngài.

Bạn có sẵn sàng tinh thần để đón nhận lễ thật của Đức Chúa Trời chưa? Lòng bạn có muốn tiếp nhận lễ thật ấy và làm theo không? Bạn có toàn tâm toàn ý hướng lòng về Chúa không? Ngày hôm nay, bạn hãy hiến dâng tâm thần, tấm lòng và ý muốn của bạn cho Chúa.

87. CHỖN THIÊN ĐƯỜNG (Thi 87:1-7)

Hầu hết chúng ta đều có những nơi trên thế giới này để yêu thích vì các lý do đặc biệt nào đó. Chẳng hạn như một mái nhà xưa hoặc một ngôi trường nào. Thậm chí đó còn là một ngôi nhà thờ hay một địa điểm mà ở đó Chúa gặp bạn trong một dịp quan trọng nào đó. Đức Chúa Trời cũng có một nơi mà Ngài vô cùng yêu thích. “Đức Chúa Trời yêu chuộng các cửa Si-ôn hơn tất cả những nơi ở của Gia-cốp” (c.2). Ở đây, tác giả Thi Thiên muốn nói đến chốn thiên đường.

Si-ôn còn có tầm quan trọng đối với các Cơ Đốc nhân. Dĩ nhiên, quyền công dân của chúng ta từng thuộc Si-ôn trên trời (Phi 3:20) là nơi mà một ngày nào đó chúng ta sẽ bước đi trên những con đường được đặt vàng ròng. Tuy nhiên, chúng ta hãy cảm ơn thành Giê-ru-sa-lem là chốn thiên đường trên đất này.

Thứ nhất, các nền tảng của chúng ta được thiết lập tại Si-ôn. Tức là các nền tảng của đời sống tâm linh chúng ta. Lời Chúa Kinh Thánh được khởi thủy từ dân tộc Do Thái. Sự nhận biết về Đức Chúa Trời chân thật cũng xuất phát từ dân tộc Do Thái. Và Con Trai Đức Chúa Trời Đấng Cứu Thế của thế gian đã ra đời từ dân tộc Do Thái.

Thứ hai, gia đình của chúng ta hiện đang cư ngụ tại Si-ôn. Tác giả Thi Thiên muốn đề cập đến những ai đã được sinh ra ở đó. Những người nào được sinh ra tại Giê-ru-sa-lem thấy đều lấy làm tự hào, kiêu hãnh về quê quán của mình giống như chúng ta tự hào về quê hương của chúng ta vậy. Tuy nhiên, Cơ Đốc nhân đã được sinh ra từ trên trời. Chúng ta được sanh lại về phương diện thuộc linh bởi vì chúng ta tin nhận Đấng Christ là Chúa Cứu Thế của chúng ta.

Thứ ba, những nguồn nước sống của chúng ta đều đang tuôn chảy ở Si-ôn. “Tất cả những suối nước của tôi đều ở trong người (Si-ôn)”(c.7). Từ suối nước ở đây có nghĩa là “nguồn nước” – tức là sự tươi mới, sức lực, linh lực của chúng ta. Tất cả những sự ấy đều khởi nguyên từ Si-ôn trên trời của chúng ta.

Những ai tin Đấng Christ thấy đều là công dân của Si-ôn trên trời. Bạn có phải là một công dân của Thiên đàng không? Nếu không phải vậy, thì tại sao bạn không mau tin nhận Chúa là Chúa Cứu Thế của bạn và bắt đầu cuộc hành hương đến Si-ôn?

88. (Thi 88:1-18)

1. Hãy giữ chặt (Thi 88:1-12)

Có rất nhiều ngày khiến chúng ta khó mà vui mừng. Ô, chúng ta đang bàn về việc nhận lấy niềm vui từ Chúa và bước đi trong sự chiếu sáng của mặt Ngài. Chúng ta thật lấy làm vui vẻ về những ngày như thế, nhưng, đó cũng chính là những ngày đầy khó nhọc, cam go. Tác giả Thi Thiên 88 đã viết những lời này khi ông đang trải qua một trong những ngày đầy gian nan ấy. Bây giờ, ông thuật lại cho chúng ta biết về những nan đề ông gặp phải.

Thứ nhất, ông đương đầu với sự cầu nguyện không được Chúa đáp lời. “Chúa ôi! Ngài là Chúa của sự cứu rỗi con suốt cả ngày lẫn đêm, con đã kêu cầu trước mặt ngài. Xin cho lời cầu nguyện của con thấu đến Ngài, và xin Ngài nghiêng tai nghe lời kêu nài của con”(c.1). Đây không phải là người chưa được cứu đang cầu khẩn Chúa là Đấng mà người ấy không thờ phượng. Trái lại, đây là một người thật sự tin cậy Chúa đang van nài Ngài giúp đỡ. Tuy nhiên, cho đến lúc ấy, Ngài vẫn chưa làm bất cứ điều gì cho người cả.

Tác giả cũng đang ghi chép lại những gian truân và bệnh tật của mình. “Vì linh hồn con ngập trong hoạn nạn, sinh mạng con rải dài gần huyết mã. Con bị liệt vào số những kẻ phải xuống âm phủ. Con giống như một người không còn chút sức lực nào nữa... Chúa làm cho những người quen biết con phải lìa xa con. Ngài lại khiến con trở thành sự gớm ghiếc đối với họ. Con bị Ngài cấm cố không thể nào thoát ra được” (c.3,4,8). Một số học giả tưởng rằng tác giả Thi Thiên này có lẽ bị bệnh hủi nên ông đã bị cách ly với người khác.

Các nền tảng đời sống ông trông có vẻ như đang bị mất dần, và khả năng xảy ra sự chết chóc đang lớn vồn trước mắt ông. Trong lúc buồn thảm, ông làm gì? Ông tiếp tục theo đuổi quyền năng Chúa, lòng yêu thương nhân từ và sự thành tín của Ngài.

Bạn thường làm gì trong những ngày gian nan của mình? Hãy bám chặt vào những đức tính của Ngài và những gì Ngài thường làm. Chúa vẫn đang hành động vì có bạn. Tất cả mọi sự hiệp lại hành động để đem lại ích lợi (Ro 8:28). Đừng xây dựng khỏi Ngài. Nhưng hãy chờ đợi. Ngài sẽ đem bạn ra khỏi hoạn nạn, gian truân của bạn.

Hễ khi nào bạn gặp gian truân, thì hãy tự khích lệ chính mình bằng việc hướng đến các đức tính và bản chất của Ngài đó - là quyền năng, lòng yêu thương nhân từ và sự thành tín. Hãy luôn nhớ những việc Ngài đã làm cho bạn trong quá khứ. Cho dù bạn nhìn thấy điều gì đang xảy ra quanh mình, thì hãy cứ tin cậy Chúa. Ngài sẽ giúp bạn vượt qua hoạn nạn khó khăn.

2. Hãy chiếu Sáng trong nơi tối tăm (Thi 88:13-18)

Khi mà chẳng thấy thứ gì có vẻ đúng đắn cả, thiên hạ khinh miệt bạn, còn Chúa dường như đã quên bạn, thì bạn đừng thôi cầu nguyện. Tác giả Thi Thiên đang gặp nan đề này đã không ngừng cầu nguyện. “Lạy Chúa! Hằng ngày, còn kêu cầu Ngài, con đưa tay lên hướng về Ngài” (c.9). Cho dù không thấy ánh sáng đang chiếu ra, bạn cũng đừng ngưng cầu nguyện, bởi vì Chúa sẽ đáp lời bạn.

Hãy bắt đầu mỗi ngày với Chúa. “Chúa ôi! Con đang cầu khẩn Ngài, trong buổi sáng lời cầu nguyện của con thường đến trước mặt Ngài” (c.13). Bạn hãy luôn luôn bắt đầu ngày mới của mình với Chúa, thì Ngài sẽ ban sức lực cho bạn để kết thúc ngày của bạn.

Hãy nhìn xem một Chúa mà thôi. Chúng ta thường có xu hướng tin vào hoàn cảnh, tin vào bản thân mình hoặc tin vào người khác. Đối với tác giả Thi Thiên này thì khác. Ông nói rằng “Con sẽ nhìn xem một mình Chúa mà thôi. Con sẽ tin vào Chúa là sự cứu rỗi của con”.

Vâng, chúng ta vẫn thường gặp những ngày đầy thất vọng, đau buồn và tăm tối như thế. Nhưng, Đức Chúa Trời vẫn luôn đang ngự trên ngai. Hãy tin cậy Ngài để Ngài giúp bạn vượt qua gian nan.

Bạn đang ở trong tình trạng nào giữa những ngày đen tối này? Hãy noi theo gương tác giả Thi Thiên trên. Hãy bắt đầu ngày của bạn với Chúa bằng sự cầu nguyện và nhờ cậy vào sức lực từ Lời Ngài. Bạn hãy luôn nhìn chăm Chúa, đừng nhìn vào hoàn cảnh mình, và Ngài sẽ giải cứu bạn.

89. (Thi 89:1-52)

1. Ví đại thay là sự thành tín Chúa (Thi 89:1-10)

Thời gian gần đây, bạn có nghĩ về sự thành tín Chúa không? Chúng ta rất thường có xu hướng chú tâm vào sự trung tín và đức tin của chính chúng ta mà thôi. Đời sống đặc thặng của Cơ Đốc nhân chúng ta đã chỉ ra rằng chúng ta đang tin cậy nơi Đức Chúa Trời thành tín, là Đáng không bao giờ thất tín như chúng ta thất tín đối với Ngài.

Chúng ta sẽ đáp lại sự thành tín Chúa ra sao?

Thứ nhất, hãy hát xướng ca ngợi sự thành tín Ngài. “Con sẽ hát xướng ca ngợi lòng thương xót của Chúa mãi mãi, môi miệng con sẽ truyền ra sự thành tín Ngài cho tất cả các thế hệ”(c.1). Ngày hôm nay, bạn có ngợi khen sự thành tín Chúa chẳng? Khi nào bạn nhận thấy mình thất tín với Ngài thì hãy nghĩ đến sự thành tín của Ngài. Cuối cùng, “Ngài rất thành tín và công bình sẽ tha thứ tội lỗi chúng ta và làm cho chúng ta được thanh sạch khỏi mọi điều xấu xa, bất nghĩa” (IGi 1:9).

Thứ hai, hãy chia sẻ sự thành tín Chúa cho người khác. “Môi miệng con sẽ truyền sự thành tín Ngài ra cho tất cả các thế hệ”. Thường thì khi đi làm chứng cho Chúa, chúng ta hay khoe khoang về chính mình. Có một lần, tôi dự một buổi nhóm, thì có nghe người chủ trì buổi nhóm ấy phát biểu rằng: “Chúng ta hãy dâng lời ngợi khen Chúa, và chúng ta hãy cẩn thận đừng dâng lời ngợi khen chính bản thân chúng ta”. Tác giả Thi Thiên đã nói: “Con sẽ chia sẻ sự thành tín Chúa cho người khác đó không phải là những gì con đã làm mà chính là những việc Ngài đã làm, đó không phải là những gì thuộc về con mà là những gì thuộc về Ngài”

Thứ ba, hãy suy tôn sự thành tín Ngài. “Đức Chúa Trời thật đáng kính sợ trong hội các thánh, luôn được tất cả mọi người chung quanh Ngài tôn kính” (c.7). Chúa chúng ta rất thành tín.

Ngày hôm nay, chúng ta có thể tin cậy ở Ngài không? Vâng, chúng ta có thể. Lời Ngài có đang đi vào hư mắt hay không? Không, chẳng một lời nào trong các lời phán hứa của Ngài bị mai một cả. Ân điển của Ngài có cạn kiệt đi không? Không, Ngài là Đáng vô cùng giàu có dư dật về ân điển. Chúa rất thành tín trong mọi sự.

Có bao giờ bạn học hỏi về việc đáp lại sự thành tín Chúa chưa? Hãy ngợi khen Ngài về sự thành tín Ngài, nên chia sẻ sự thành tín ấy cho người khác và hãy suy tôn nó lên. Ngài luôn đáng được chúng ta tin cậy.

2. Tiếng vui mừng (Thi 89:11-29)

“Phước cho người nào nghe được tiếng vui mừng! Hỡi Đức Giê-hô-va! Họ sẽ bước đi trong ánh sáng của mặt Ngài. Suốt cả ngày dài, họ lấy làm vui mừng về danh Ngài, và về việc nhờ sự công bình Ngài khiến họ được trở nên cao trọng” (c.15,16). Những câu này mô tả lại dân sự Chúa đã cảm nhận sự vui mừng ra sao.

Chúng ta hãy bước đi trong sự vui mừng. Dân Y-sơ-ra-ên đã nghe được tiếng vui mừng trong suốt năm. Tiếng kèn đã gọi họ vào bữa tiệc và nhắc họ nhớ đến sự thành tín và nhân từ của Đức Chúa Trời. Ở đây, tác giả Thi Thiên đang nói về ngày lễ hội thổi kèn. Ngày nay, chúng ta vẫn có thể nghe được tiếng vui mừng đó là tiếng kèn, là tiếng của thiên sứ trưởng và là sự hội ngộ với Chúa. Dân sự Chúa sẽ bước đi trong niềm vui. Mỗi ngày sẽ là một kinh nghiệm vui mừng về sự hi vọng, sự say mê thích thú và sự giàu có dư dật.

Chúng ta hãy bước đi trong sự sáng. “Nhưng nếu chúng ta bước đi trong sự sáng cũng như chính mình Ngài ở trong sự sáng thì chúng ta sẽ giao thông cùng nhau, và huyết của Đức Chúa Giê-xu Christ Con Ngài làm sạch mọi tội lỗi của chúng ta” (IGi 1:7). Khi bạn bước đi trong sự sáng, chúng ta sẽ thấy được mọi thứ vì chúng thật rõ ràng. Bạn không vấp ngã hoặc làm cho người khác ngã.

Chúng ta hãy bước đi trong đức tin. “Suốt cả ngày, họ vui mừng vì có danh Ngài” (c.16). Tại sao thế? Tại vì danh Ngài đáng được tin cậy. Những ai nhận biết danh Ngài thì cũng sẽ nếm biết được chiến thắng và phước hạnh.

Chúng ta hãy bước đi trong sự cao trọng. “Nhờ sự công bình Ngài, khiến họ được trở nên cao trọng” (c.16). Không chỉ có sự thích thú vui mừng và sự giàu có dư dật trong đời sống chúng ta với Chúa mà thôi, chúng ta còn được tôn trọng, được nhắc lên cao. Ở đây không có nghĩa là chúng ta được vinh hiển thay vì Chúa. Nhưng nó có nghĩa là Chúa nâng chúng ta lên cao.

Hãy giữ cho tai bạn luôn được bén nhạy. Bạn sẽ có thể nghe được tiếng vui mừng trong ngày hôm nay.

Qua đời sống của bạn những người khác có nhận biết bạn là một Cơ Đốc nhân chăng? Nếu bạn bước đi với sự vui mừng trong ánh sáng, bạn sẽ đem lại phước hạnh cho người khác và làm vinh hiển Chúa. Bạn có nhận thấy rằng bước đi của bạn với Chúa ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn không? Hãy hết lòng vui mừng về Ngài, và hãy để Ngài tôn cao bạn lên.

3. Những giao ước luôn được vững lập (Thi 89:30-37)

Có một điều Đức Chúa Trời không thể nào làm được đó là Ngài không biết nói dối. Khi Ngài lập một giao ước nào đó, Ngài luôn giữ nó, vì thế chúng ta có thể bám chặt Lời Chúa mãi mãi. Đây là điều Chúa nói về Đa-vít và gia đình ông: “Nếu con cháu người lìa bỏ các luật lệ ta, và không bước đi trong ý muốn của ta, nếu chúng nó bội nghịch luật lệ ta, không tuân giữ các mạng lệnh ta, thì ta sẽ dùng roi đối xử với sự vi phạm của chúng nó, ta cũng dùng roi đánh đòn chúng nó để sửa phạt sự gian ác của chúng nó. Dầu thế, ta vẫn không vội vàng cất đi lòng nhân từ của ta khỏi chúng nó và cũng không để cho sự thành tín ta bị

mai một đi. Ta sẽ không bội giao ước ta cũng chẳng thay đổi lời nói đã ra khỏi môi miệng ta” (c.30-34).

Đức Chúa Trời rất thành tín với Lời Ngài. Ngài sẽ không thay đổi những gì Ngài đã nói. “Hỡi Đức Giê-hô-va, Lời Ngài được vững lập đời đời trên trời” (Thi 119:89). “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời ta sẽ không vì thế mà qua đi” (Mat 24:35). Lời Chúa không hề thay đổi, nhưng nó sẽ biến đổi chúng ta.

Đức Chúa Trời là Đấng thành tín sửa phạt. Ngài phán “Nếu con cháu Đa-vít không sống đời sống mà đáng lý ra phải sống thì ta sẽ sửa phạt chúng. Lời phán hứa của ta sẽ không hề bị mai một đi cho dù họ có hư mất đi chẳng nữa”. Giả sử chúng ta thất tín với Ngài thì Ngài vẫn luôn thành tín đối với chúng ta. Ngài không bao giờ nuốt lời Ngài. Ngài thành tín sửa phạt chúng ta khi chúng ta cần được sửa phạt.

Đức Chúa Trời là Đấng thành tín tha thứ. Khi chúng cầu xin Ngài tha thứ, thì Ngài luôn tha thứ tội lỗi cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch khỏi mọi điều gian ác (IGi 1:9). Tôi lấy làm vui mừng vì tôi không phải đếm từng ngày những điều thể hiện cho thái độ của Ngài trút xuống trên tôi. Ngài không bao giờ thay đổi. Ngài luôn thành tín.

Trong thời gian gần đây, bạn có kinh nghiệm về sự thành tín Chúa trên đời sống bạn chẳng? Hãy tin vào lời Ngài, đón nhận sự sửa phạt của Ngài và cầu xin Ngài tha thứ.

4. Nản lòng, yếu đuối, sa ngã (Thi 89:38-45)

Đức Chúa Trời đã làm nhiều điều lạ lùng cho dân Y-sơ-ra-ên và Ngài còn ban cho họ những lời hứa tuyệt vời. Chúng ta tưởng rằng người Y-sơ-ra-ên trở thành những môn đồ trung tín với Chúa, thế nhưng họ lại không như vậy. Họ quay lưng lại với Ngài và phạm tội, vì thế Chúa đã phải sửa phạt họ. Đoạn sách này mô tả lại sự sửa phạt của Ngài.

Điều gì thực sự xảy ra khi Chúa sửa phạt dân sự Ngài? “Ngài đã từ bỏ giao ước với đầy tớ Ngài. Ngài coi thường mào triều thiên mình nên đã quăng nó xuống đất” (c.39). Đức Chúa Trời muốn chúng ta cai trị trong cuộc sống. Đức Chúa Giê-xu Christ đã khiến cho chúng ta trở thành vua và thành những thầy tế lễ. Nhưng khi Chúa sửa phạt chúng ta, Ngài sẽ trút đi mào triều thiên khỏi chúng ta. Uy quyền của chúng ta đã mất, sự vinh hiển cũng không còn, niềm vinh quang cũng tiêu tan. Thay vì hành động như những vị vua, chúng ta lại sống như những tên nô lệ. Khi Chúa sửa phạt dân Y-sơ-ra-ên, thì Ngài đã ném mào triều thiên của họ xuống.

Trong câu 40, các bức tường thành đều bị đổ sập. “Chúa đã đánh đổ tất cả các tường cao của người, huỷ phá các đồn lũy của người thành ra hư nát”. Chẳng có chút an ninh nào ở những gì do chúng ta xây dựng nên. Chúa có thể phá đổ và ném chúng xuống.

Trong câu 43, những người lính chiến đã bị đánh bại. “Chúa cũng làm cho lưỡi gươm người thối lại, khiến người không đứng nổi trên chiến trận”. Khi chúng ta bất tuân với Chúa, thì mọi thứ sẽ đều bị sụp đổ tan tành.

Trong câu 44, sự vinh hiển không còn nữa, và Đức Chúa Trời đã ném ngai vàng của nhà vua xuống.

Vâng, Chúa sẽ tha thứ. Đừng đánh mất niềm vui của bạn nơi Ngài. Chúng ta hãy sống ngày hôm nay với quyền năng vì sự an ninh bởi vì chúng ta đang bước đi với Ngài. Nếu bạn nhận thấy chính mình đang sa sút, thì hãy ngược nhìn lên. Hãy cầu xin Chúa nâng bạn lên cao và làm khô phục lại bạn để bạn có thể lại gặt hái thắng lợi.

Đôi khi, sự sửa phạt của Chúa có thể rất nghiêm khắc. Có phải bạn vừa đánh mất niềm vui trong cuộc sống vì có sự sửa phạt của Ngài? Hãy khôi phục lại địa vị cai trị của bạn trong cuộc sống. Hãy tìm kiếm Chúa để được tha thứ và được phục hồi lại.

5. Những sự nhắc nhở (Thi 89:46-52)

“Đức Giê-hô-va ôi! Ngài sẽ còn ản mình mãi cho đến chừng nào? Con thịnh nộ của Ngài sẽ bùng cháy như lửa cho đến bao giờ nữa?” (c.46). Những câu hỏi này xuất phát từ cõi lòng tan nát của một người đang thắc mắc không biết tại sao dân sự Chúa lại phải trải qua quá nhiều gian truân như vậy. Chúng ta nhìn thấy từ “xin nhớ” trong những câu này: “Xin Chúa nhớ thì giờ của con ngăn ngừa dưng bao, và Ngài đã tạo dựng nên con cái loài người một cách vô ích ra sao?” (c.47). Tác giả đoạn Thi Thiên này có thể nhắc Chúa nhớ về điều gì?

Ông nhắc Ngài rằng đời sống thật ngắn ngủi. Chúa không tạo dựng chúng ta một cách vô ích. Có đôi khi chúng ta đón nhận ân điển Ngài thật uổng phí mà thôi. Lắm lúc, những điều Ngài cho chúng ta lại trở thành vô nghĩa. Nhưng đó là do lỗi chúng ta, không phải lỗi Ngài. Đời sống thật ngắn ngủi. Đó là điều ích lợi để nhắc nhở bạn vào lúc nào bạn bị cảm dỗ phạm tội. Thế thì tại sao bạn lại còn phung phí thì giờ để bất tuân với Chúa?

Kế tiếp, ông nhắc Chúa nhớ lại những lời phán hứa của Ngài. “Chúa ôi! Lòng nhân từ của Chúa xưa kia giờ đâu cả rồi? Ngài đã từng thề hứa gì với Đa-vít trong lễ thật của Ngài?” (c.49). Điều này ngụ ý về giao ước mà Chúa đã lập với Đa-vít. Thoạt nghe có vẻ như thể Chúa bội ước lời thề hứa của Ngài. Ngài không bao giờ thất hứa, nhưng Ngài luôn ưa thích việc chúng ta nhắc Ngài nhớ lại chúng.

Tiếp tục, ông nhắc Chúa nhớ lại nỗi si nhục của dân Ngài. “Lạy Chúa! Xin hãy nhớ lại nỗi nhục của các tôi tớ Ngài Chúa ôi! Con mang trong lòng mình biết bao nỗi nhục của tất cả các dân tộc mà kẻ thù Ngài đã si nhục” (c.50,51). Chúng ta nên nhớ lại nỗi nhục của mình. Tại sao vậy? Bởi vì nó thường làm giảm đi sự vinh hiển của Chúa.

Chúng ta hãy luôn tự nhắc nhở mình rằng chúng ta có mặt ở đây để đem lại vinh hiển cho danh Ngài. Tác giả đã kết thúc đoạn Thi Thiên này trên núi cao: “Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va mãi đến đời đời! A-men! A-men!” (c.52). Ông bắt đầu với gánh nặng và kết thúc với phước hạnh. Ông khởi sự bằng tiếng thở dài và kết thúc bởi sự hát xướng, bởi vì ông đã dâng cho Chúa tấm lòng tan vỡ trong sự cầu nguyện.

Vào những lúc bạn gặp gian truân, thì bạn hãy nhớ lại các lời phán hứa của Chúa và nhắc Ngài nhớ lại chúng. Ngài luôn thành tín với Lời Ngài.

90. (Thi 90:1-17)

1. Thì giờ và sự sống đời đời (Thi 90:1-6)

Đầu tiên, loài người làm ra những cỗ máy đồng hồ tính giờ theo bóng mặt trời. Kế đó là đồng hồ tính nước, rồi đồng hồ cát và đến đồng hồ máy. Hiện giờ chúng ta có đồng hồ chỉ bằng số và những đồng hồ phân chia thời gian thành một phần trăm của giây. Nền văn hoá của chúng ta chắc chắn có liên quan đến thời gian. Đó chính là lý do chính đáng cho chúng ta đọc những điều Môi-se đã viết: “Kính lạy Đức Chúa Trời! Ngài là nơi nương náu của chúng con trải qua tất cả mọi thế hệ. Trước khi Ngài dựng nên núi non, đất và thế gian này, thì Chúa đã là Đức Chúa Trời có từ trước vô cùng cho đến đời đời... vì một ngàn năm

trước mặt Chúa chẳng khác nào ngày hôm qua đã trôi qua rồi, và nó tựa như một canh của đêm” (c.1,2,4).

Thật lý thú cho chúng ta suy gẫm về sự trường tồn bất diệt của Đức Chúa Trời và tình trạng mỏng manh yếu đuối của con người. Chúng ta là những tạo vật sẽ mai một theo thời gian, nhưng Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời. Ngài là nơi nương náu của chúng ta trải từ đời này sang đời khác. Sự sống đời đời mà chúng ta đang hướng đến hiện đang nằm trong tay Ngài.

Tác giả Thi Thiên cũng nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời rất thành tín. Từ đời này sang đời kia, từ trước vô cùng cho đến mãi mãi, Ngài luôn thành tín, và sẽ cứ còn thành tín luôn luôn. Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp. Ngài là Đức Chúa Trời của mỗi cá nhân, Đức Chúa Trời của những nhân cách khác nhau. Ngài là Đấng mà chúng ta có thể tin cậy.

Ngày hôm nay, bạn hãy để Ngài làm Đức Chúa Trời trên đời sống mình. Nếu bạn nương náu nơi Ngài và sống đời sống làm vinh hiển Ngài, thì bạn sẽ nhận lãnh được sự sống đời đời. Kinh Thánh có chép rằng: “Hễ ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì sẽ còn lại đời đời” (IGi 2:17).

Hãy so sánh thì giờ và sự sống đời đời, bạn sẽ lĩnh hội được phần nào về quan điểm của Đức Chúa Trời. Bạn có thể gắn những giá trị vĩnh cửu vào cuộc đời này. Bạn sẽ nhận lãnh được sự sống đời đời bằng cách để Chúa bước vào đời sống bạn. Có phải Ngài là nơi nương náu của bạn không? Bạn đã nhận được sự thành tín Chúa chưa?

2. Sự chết, lý do để sống (Thi 90:7-11)

Tuổi thọ con người sống ở Hoa Kỳ hiện nay lên đến 75 tuổi. Đó là một tin tức tốt lành. Cách đây 25 năm, thì tuổi thọ con người ở đó chỉ là 70 tuổi mà thôi. Có lẽ, mức tuổi thọ này sẽ còn tăng nữa. Nhưng nếu đem so sánh với sự sống đời đời, thì đời người thật hết sức ngắn ngủi. Đó là lý do tại sao chúng ta đọc thấy câu này: “Tuổi tác của chúng con đến được 70, còn nếu mạnh khỏe thì có thể sống đến 80 tuổi, song, sự kiêu căng đã đưa đẩy chúng con đến với nỗi lao nhọc và buồn thảm. Vì đời sống chóng qua, nên chúng con bị cuốn bay đi mất” (c.10).

Câu nói trên nghe có vẻ thảm quá, nhưng đó lại là sự thật. Nền tảng của Thi Thiên 90 được xây dựng trên các sự kiện đã được ký thuật trong Dan 14:1-45. Đức Chúa Trời dẫn dắt dân Do Thái đến thẳng trũng Ka-đét-Ba-nê-a. Ngài bảo: “Bây giờ, các con hãy tiến lên chiếm xứ”. Nhưng họ đã không thực hiện lời Ngài. Họ nghi ngờ lời phán hứa của Ngài và nghi vấn sự khôn ngoan của Ngài. Họ không tin Ngài sẽ có thể khiến cho họ chiếm được xứ. Hậu quả là, Đức Chúa Trời phán: “Được rồi, tất cả những ai từ 20 tuổi trở lên ắt sẽ phải chết trong vòng 40 năm tới”. Và điều đó thật sự đã xảy ra Ấy chính là đám tang dài nhất trong thế gian này. Suốt 40 năm sau, dân tộc Y-so-ra-ên phải đi lang thang trong đồng vắng, và trong khi đó tất cả những người lớn tuổi thấy đều đã chết. Sau đó, Đức Chúa Trời tập hợp thế hệ con cháu trẻ tuổi của họ thành một đạo binh thập tự chinh mới hoàn toàn và đạo binh này đã chiếm được Đất Hứa.

Những người lớn tuổi trong dân sự biết họ sẽ phải chết trước khi bước vào miền Đất Hứa. Còn Cơ Đốc nhân chúng ta ngày nay biết rằng khi qua đời, chúng ta sẽ đi vào nơi Đức Chúa Giê-xu đã sẵn sẵn cho chúng ta. Thật quan trọng để khiến đời sống chúng ta trở nên có giá trị trong khi chúng ta đang còn sống trên thế gian này. Vâng, đời sống chúng ta

còn lắm gian nan, và nếu Chúa không sớm trở lại thì e rằng chúng ta sẽ đi vào sự chết mất. Nhưng sự chết sẽ dẫn chúng ta đến sự sống đời đời. Và chúng ta có thể sống đời sống của sự sống đời đời ngay bây giờ. Thánh Kinh chép: “Hễ ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì sẽ còn lại đời đời” (IGi 2:17). Chúng ta hãy chạm đến sự sống đời đời ngay hôm nay bằng cách nướng nấu trong Đấng quyền năng và thực hiện thánh ý Ngài.

Bạn không cần phải chết để đem lại sự sống đời đời cho hiện tại. Để làm được điều này, bạn hãy nướng nấu mình trong Đức Chúa Trời và thực hiện ý muốn Ngài. Hãy quyết tâm làm cho đời sống bạn trở nên có giá trị. Hãy đầu tư vào sự sống đời đời của bạn.

3. Lòng khôn ngoan (Thi 90:12-17)

“Cầu xin Chúa dạy chúng con biết đếm các ngày của chúng con, hầu cho chúng con được lòng khôn ngoan” (c.12). Những lời này của Môi-se đã tóm tắt những điều mà chúng ta cần phải biết nếu chúng ta muốn làm cho đời sống mình trở nên có giá trị.

Thứ nhất, chúng ta hãy sống đời sống trọn vẹn đều đặn mỗi ngày. Thông thường, chúng ta không đếm ngày của mình, nhưng đếm năm. Khi bạn tổ chức sinh nhật nào đó cho mình, có người sẽ hỏi bạn bao nhiêu tuổi thì bạn chỉ nói cho họ biết tuổi của bạn bằng số năm mà thôi. Nhưng tốt hơn hết, chúng ta hãy đếm các ngày của mình, bởi vì chúng ta cần phải sống đời sống trọn vẹn đều đặn mỗi ngày. “Xin ban cho chúng con đồ ăn đủ dùng mỗi ngày” (Mat 6:11). Đức Chúa Trời đã truyền rằng cả hoàn vũ này phải luôn vận hành đều đặn mỗi ngày.

Thứ hai, chúng ta hãy sống từ lòng mình. “Cầu xin Chúa dạy chúng con biết đếm các ngày của chúng con, hầu cho chúng con được lòng khôn ngoan”. Chúng ta cần lưu tâm đến tâm lòng mình. Đó là lý do tại sao Sa-lô-môn đã viết trong Ch 4:23 “Khá cẩn thận và hết sức siêng năng giữ tâm lòng của con, vì tất cả mọi nguồn sự sống đều do nơi ấy mà ra”. Những gì đang chôn chứa trong lòng bạn sẽ chỉ đường dẫn lối đời sống bạn.

Thứ ba, chúng ta cũng hãy sống nhờ vào sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Sự khôn ngoan chính là việc nhận biết và nhận thức rõ để giúp chúng ta ứng dụng lẽ thật của Lời Chúa vào thời điểm thích hợp theo phương pháp hữu ích và với động cơ đúng. Sự khôn ngoan đến từ Lời Chúa, đến từ việc nhận biết Ngài và chính chúng ta rõ hơn nữa.

Môi-se đã đưa ra bí quyết để làm cho đời sống trở nên có giá trị đó là hãy sống trọn vẹn đều đặn mỗi ngày một cách đều đặn. Bạn cần phải có sự giúp đỡ của Chúa để ứng dụng Lời Ngài vào đời sống bạn. Hãy sống như thể đây là ngày cuối cùng của bạn vậy. Hãy cầu xin Chúa sự khôn ngoan là sự mà bạn cần phải có và hãy vận dụng nó bằng đức tin.

91. (Thi 91:1-16)

1. Sự an toàn dưới bóng Chúa (Thi 91:1-8)

Tôi hay tự hỏi không biết nơi nào là nơi an toàn nhất trên thế giới này. Hàm trú bom chãng? Hay là một cái hầm bí mật cất giấu bạc ở nhà băng? Hay có lẽ là một nhà tù với một đội binh lính vây quanh? Còn Thi Thiên 91, thì nơi an toàn nhất trên thế gian này chỉ là một cái bóng. “Người nào ở nơi kín đáo của Đấng Chí Cao sẽ được nướng nấu dưới bóng của Đấng Toàn Năng” (c.1). “Ngài sẽ lấy lông Ngài che phủ con, con sẽ được nướng nấu dưới cánh Ngài, chân lý của Ngài sẽ làm cái khiên và cái thuẫn cho con” (c.4).

Điều này có nghĩa gì? Tác giả Thi Thiên này ngụ ý về Nơi Chí Thánh trong đền tạm và trong đền thờ. Tại trong Nơi Chí Thánh, có hai tượng cherubin xoè cánh che phủ nắp thi ân, các cánh của chúng chạm vào nhau. “Ở dưới cánh Ngài” có nghĩa là tại nắp thi ân nơi mà huyết đã được rảy ra và tại đó có sự hiện diện của vinh hiển Đức Chúa Trời. Nơi Chí Thánh chính là ngai của Chúa. Đó là nơi đầy vinh hiển Ngài. Mặt khác, nơi an toàn nhất trên thế gian này chính là ở trong mối tương giao với Chúa đó là chúng ta không chỉ đến thăm viếng Nơi Thánh như là thầy tế lễ thượng phẩm bước vào đó hành lễ mỗi năm một lần mà thôi, nhưng chúng còn vào ở tại Nơi Thánh ấy. Tác giả Thi Thiên thúc giục “Hãy sống trong Nơi Chí Thánh”.

Theo Hêborơ 10, chúng ta nhận được một lời mời thật nồng nhiệt cởi mở rằng hãy đến ngay và bước vào sự hiện diện của Chúa nương náu ở trong nơi kín đáo nhất đó là ở dưới cánh Ngài, tại nắp thi ân. Đây là nơi Chúa gặp gỡ chúng ta, là nơi sự vinh hiển Ngài được bày tỏ ra, là nơi Ngài ban ra cho chúng ta sự chỉ dạy của Ngài và tỏ cho chúng ta biết thánh ý Ngài. Cái bóng của tôi chẳng thể nào bảo vệ nổi cho một ai cả. Thế nhưng, khi nó đã thuộc về Đấng quyền năng, thì nó lại trở thành cái bóng có sức bảo vệ vô cùng vững chắc. Hãy sống trong Nơi Chí Thánh, dưới bóng của Đấng Toàn Năng.

Đức Chúa Trời mời gọi chúng ta tương giao với Ngài tức là chúng ta hãy vào sống trong Nơi Chí Thánh. Thật là một lời mời tuyệt diệu làm sao! Bạn có thể bước vào nơi an toàn của sự hiện diện Ngài và nhận lãnh sự thương xót, sự chỉ dạy và sự bảo vệ che chở của Ngài. Hiện giờ, bạn có đang sống dưới bóng của Chúa không?

2. Những Thiên Sứ bảo vệ (Thi 91:9-16)

“Vi Ngài sẽ giao trách nhiệm cho thiên sứ Ngài trên con, rằng hãy gìn giữ con trong tất cả các đường lối con” (c.11). Đây là lời hứa mà Sa-tan đã trích dẫn với Chúa Giê-xu khi nó cám dỗ Ngài trong đồng vắng.

Lời hứa này nói về sự an toàn của chúng ta. Chúng ta không thể nhìn thấy các thiên sứ. Tuy nhiên, họ là các sứ giả của Đức Chúa Trời, là những đày tớ được Ngài sai phái đến giúp đỡ chúng ta. Nếu chúng ta ở trong ý muốn Chúa, chúng ta sẽ được các thiên binh của Ngài bảo vệ. Ngài được gọi là “Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân” (Chúa của các đạo binh). Các đạo binh trên trời đều nằm dưới quyền chỉ huy của Ngài đó là những vì tinh tú và các hành tinh cùng cả vũ trụ này. Nhưng đó cũng chính là đạo thiên binh thiên sứ vĩ đại, đông đảo cả ngàn ngàn thiên sứ, là những tạo vật của Đức Chúa Trời, là đội binh của Ngài được Ngài sai đến vì có các công tác của chúng ta.

Khi có một người con Chúa ở trong ý muốn Ngài, thì người con ấy sẽ còn sống mãi ở thế gian này cho đến lúc hoàn tất công việc mình. Điều này gợi ý rằng chúng ta sống phải có trách nhiệm – “hãy gìn giữ con trong tất cả, các đường lối con” tức là hãy ở trong ý muốn Chúa. “Bởi vì con đã cậy Đức Giê-hô-va làm nơi nương náu mình, cậy Đấng Chí Cao làm nơi trú ngụ của mình” (c.9). Khi bạn ở trong Chúa, nương náu nơi Ngài thì Ngài sẽ phán rằng: “nên chẳng có điều ác nào xảy đến cho con” (c.10). Đừng bảo rằng chúng ta sẽ không bị tổn thương đau đớn, nhưng hãy tiên quyết chúng ta sẽ không bị tổn hại. Chúng ta có thể phải vượt qua thung lũng, vượt qua chiến trường và ném trải khó khăn, gian truân. Nhưng mọi sự đó sẽ không đem lại cho chúng ta điều ác.

Sự an ninh và trách nhiệm của chúng ta sẽ dẫn chúng ta đến với chiến thắng. Vậy, Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta chiến thắng nào? “Con sẽ dẫm chân mình trên sư tử và rắn hổ mang. Con cũng sẽ giày đạp sư tử tơ và rắn rết dưới chân mình” (c.13). Sa-tan chính là

sư tử và là rắn độc. Tác giả thi Thiên mách bảo cho chúng ta biết rằng bởi vì chúng ta đang nương náu mình nơi Chúa, bởi vì lẽ thật của Ngài làm cái khiên và thuẫn cho chúng ta, cho nên chúng ta sẽ chiến thắng. Chúng ta có thể kêu cầu Ngài thì Ngài sẽ đáp lời. Thật tuyệt vời để nhận biết rằng Đức Chúa Trời luôn ban sự an toàn cho chúng ta khi chúng ta hoàn thành trách nhiệm của mình.

Các thiên sứ chính là những sứ giả của Đức Chúa Trời được Ngài sai đến để giúp đỡ và bảo vệ chúng ta. Khi bạn nghĩ về các thiên sứ và trọng trách của họ thì bạn hãy nhớ đến trách nhiệm của mình là phải ở trong ý muốn Chúa và nương náu nơi Ngài. Hãy cảm tạ Chúa về những trọng trách “vô hình” của các thiên sứ Ngài và về sự đóng góp phần của họ trong việc giúp bạn chiến thắng Sa-tan.

92. (Thi 92:1-15)

1. Một ngày lý tưởng (Thi 92:1-6)

Khi bắt đầu một ngày mới chúng ta phải nghĩ đến việc: rồi cũng phải kết thúc ngày ấy. Những gì xảy ra trong ngày sẽ phụ thuộc vào cách thức chúng ta bắt đầu vào buổi sáng và kết thúc vào chiều tối như thế nào. Câu 1 và câu 2 mô tả về một ngày lý tưởng như sau: “Hỡi Đấng Chí Cao! Chúng con lấy làm phước hạnh mà cảm tạ Chúa và hát xướng ngợi khen Danh Ngài, rao ra sự nhân từ Chúa vào buổi sáng và sự thành tín Ngài vào ban đêm”.

Đó là cách mà chúng ta cần phải sống mỗi ngày. Khi bạn thức dậy mỗi buổi sáng, hãy nhớ đến sự nhân từ Chúa. Đừng thức dậy trong sự lăm bằm và than “Ôi, lại thêm một ngày nữa!” Nhưng, hãy thức dậy và nhủ rằng: “Hôm nay, Chúa thật yêu tôi, và lòng nhân từ Ngài hằng còn đời đời. Chúa gìn giữ mạng sống tôi trong tay Ngài cho nên, tôi không có gì phải sợ hãi cả”.

Trong suốt ngày ấy, bạn hãy ngợi khen và cảm tạ Chúa. “Hỡi Đấng Chí Cao! Chúng con lấy làm phước hạnh mà cảm tạ Chúa và hát xướng ngợi khen danh Ngài”. Bạn có thể ngợi khen Chúa về bất kỳ điều gì Ngài đã làm cho bạn ngay cả những điều nhỏ nhặt như việc bạn tìm được chỗ đậu xe, hoặc bạn nhận được những cú điện thoại đem lại ích lợi cho bạn, hoặc bạn biết được tin tức về một người bạn nào đó của bạn.

Khi kết thúc một ngày, bạn hãy nhớ đến sự thành tín Chúa. Trong buổi sáng, chúng ta thường trông đợi sự nhân từ Chúa. Suốt ngày ấy, chúng ta sẽ kinh nghiệm được sự nhân từ Ngài. Đến cuối ngày, chúng ta có thể nhìn lại và nói rằng: “Chúa thật thành tín”. Cho dù ngày ấy có khó khăn tới đâu chăng nữa, khi đến hết ngày, bạn vẫn có thể nhìn lại và nói: “Sự thành tín Chúa rất lớn thay!”

Ngày nào cũng đều có những gánh nặng, phước hạnh và những thách thức cho ngày ấy. Cách thức mà bạn bắt đầu và kết thúc một ngày sẽ quyết định kết quả ngày ấy của bạn. Hãy bắt đầu một ngày bằng sự nhân từ Chúa. Hãy ngợi khen và tạ ơn Chúa suốt ngày ấy. Đến chiều tối, hãy nhớ về sự thành tín Ngài. Thật là một bí quyết tuyệt diệu để sống đời sống thoả lòng trọn vẹn mỗi ngày!

2. Tốt tươi và phần thịnh (Thi 92:7-15)

Có người cho rằng đời người thường chia làm ba thời kỳ như sau: Thời thơ ấu, thời thanh xuân và thời kỳ mà: “ôi! Mèng ơi! Trông bạn có vẻ được đấy!”. Chúng ta không thể chặn đứng tuổi tác được. Nhưng cho dù chúng ta có già đi thế nào chăng nữa thì chúng ta vẫn không ngừng trưởng thành trong Chúa. “Người công bình sẽ có sức sống mãnh liệt

như cây kè. Người sẽ lớn lên như cây hương nam ở Li-ban. Những ai được trồng trong nhà Đức Giê-hô-va sẽ phồn thịnh trong hành lang Ngài. Người ấy sẽ sanh bông trái trong tuổi già, họ sẽ trở nên tốt tươi và thịnh vượng” (c.12-14). Những lời này thực sự đã khích lệ tôi rất nhiều, bởi vì tôi ngày càng cao tuổi, tôi ước ao đời sống tôi càng ngày càng có giá trị cho Chúa Giê-xu.

Đức Chúa Trời phán bảo chúng ta hãy trở nên giống cây kè. Điều này có nghĩa là chúng ta phải được trồng đó là “được trồng trong nhà Chúa”. Chúng ta hãy nương náu mình nơi Đấng Christ, cội rễ của các cây được trồng phải ở trong nguồn tâm linh. Thật là một thảm kịch cho bạn khi tuổi cao tác lớn lại còn lao vào trong thế gian và phạm tội, bỏ qua những gì đã được dạy dỗ từ Lời Chúa.

Chúng ta sẽ còn sanh bông trái. “Họ sẽ trở nên tốt tươi và phồn thịnh” đó là những cây trĩu quả làm vinh hiển Chúa. Cây kè là loại cây có sức chịu đựng thời tiết khắc nghiệt, chịu đựng cả bão tố và giông gió. Gió có thể quật gãy các loại cây khác nhưng chỉ làm cho cây kè cong oằn xuống mà thôi, nhưng sau đó thân kè lại đứng thẳng lên trở lại. Cây kè có rễ ăn rất sâu xuống đất để hút nước trong những vùng sa mạc khô cằn. Chúng có thể sống sót giữa lúc các loại cây khác đang chết dần. Và cây kè là loại cây liên tục sanh bông trái. Dầu vậy, trái của chúng không hề suy giảm chất lượng, trái lại càng ngày càng ngon hơn và ngọt ngào hơn.

Cuối cùng, chúng ta sẽ được phồn thịnh “ở trong hành lang Đức Chúa Trời chúng ta”. Có một số người khi trở nên già lại hay cần nhân khó chịu, ích kỷ keo kiệt, ưa xoi mói, xét nét, quở mắng người khác. Chúng ta đừng giống như vậy. Hãy để Đức Chúa Trời khiến cho bạn trở nên tốt hơn và phồn thịnh. Hãy có rễ ăn thật sâu xuống đất. Bạn sẽ có thể chịu đựng được bão tố và tiếp tục sanh bông trái, đem ơn phước Chúa đến nuôi sống người khác.

Chúa muốn bạn trưởng thành như những cây xanh có ích, mọc lên vững chãi và sanh nhiều bông trái. Ngài muốn rễ của bạn đâm sâu xuống hút chất dinh dưỡng từ nguồn linh lực tiềm ẩn của Ngài. Bạn có được trồng và được nuôi dưỡng nhờ vào Lời Chúa hằng ngày không? Bạn có đang sanh bông trái và đem lại sự vinh hiển cho Chúa không? Bạn có đang phồn thịnh và đang nuôi dưỡng người khác không?

93. HÃY NGƯỢC NHÌN LÊN PHÍA TRÊN DÒNG NƯỚC LŨ (Thi 93:1-5)

Khi tôi đang giảng tại một khoá học Thánh Kinh ở miền Bắc Thái Bình Dương, tôi quan sát đại dương khi nó đang động. Ngày cuối cùng của khoá học, trời đổ mưa và bão nổi lên. Những cơn sóng đại dương trông như thể chúng đang ở ngay sau cửa của chúng tôi. Quang cảnh này nhắc tôi nhớ đến câu 3 trong đoạn sách áp dụng cho ngày hôm nay: “Kính lạy Đức Giê-hô-va! Dòng nước cuộn cuộn đang dâng cao, chúng đã nâng tiếng chúng và những làn sóng của chúng lên cao”.

Bạn sẽ làm gì khi bạn nhận thấy chính mình đang bị những cơn nước lũ hung dữ của kẻ ác đe dọa? Hãy làm theo những gì tác giả Thi Thiên đã làm. Ông đã nhìn vào ngai Đức Chúa Trời. “Đức Giê-hô-va luôn cai trị, Ngài mặc lấy sự uy nghi. Chúa trang sức và thất lung cho chính Ngài bằng sức mạnh. Thế giới đã được thiết lập một cách cố định, nên nó không thể nào bị di dời. Ngai của Ngài đã lập vững từ ngàn xưa. Ngài hằng có từ trước vô cùng” (c.1). Không có làn sóng hay cơn lũ nào có thể quấy nhiễu ngai của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, thường thì chúng ta không ngược nhìn lên trên cao. Chúng ta nhìn dòng

nước lũ, chứ không nhìn Chúa. Chúng ta nhìn sóng đang ngày càng dâng cao hơn, nhưng chúng ta lại không ngược mắt lên bằng đức tin để nhìn vào ngôi rất vững chắc, rất an khương, kiên định và còn lại đời đời của Đức Chúa Trời.

Thi Thiên này còn nhắc tôi nhớ đến Phi-e-rô khi ông bước đi trên mặt nước (Mat 14:28-31). Ông đã rời mắt khỏi Chúa và quên lời hứa của Ngài. Thế là Đức Chúa Giê-xu bảo ông: “Hãy đến đây!” Đó là tất cả những gì Phi-e-rô cần. Vì vậy, ắt hẳn ông đã tự nhủ rằng: “Nếu Chúa Giê-xu bảo: Hãy đến đây, thì con có thể đến được” Bởi vì các mạng lệnh của Ngài luôn luôn là những điều có thể.

Ngôi nước của Chúa được thiết lập vững chắc, chứng cứ Ngài thật rõ ràng. Khi bạn nhìn thấy dòng lũ kéo đến gần, thì bạn hãy ngược mắt nhìn lên cao hơn, để ngắm xem ngài của Đức Chúa Trời và bạn hãy mở tai mình ra để nghe Lời Ngài. Bạn hãy hành động đức tin, đặt lòng trông cậy vào những lời hứa đầy sức mạnh, và quyền năng của Ngài.

94. (Thi 94:1-23)

1. Hãy tin cậy vào thời điểm của Chúa (Thi 94:1-10)

“Kính lạy Đức Chúa Trời! Những kẻ làm ác sẽ còn chiến thắng cho đến bao giờ nữa?” (c.3). Tôi chắc chắn rằng bạn cũng đã hỏi câu hỏi ấy. Cảm nghĩ này được bày tỏ nhiều lần trong Thánh Kinh. Những vĩ nhân vĩ đại của Đức Chúa Trời đã từng kêu lên “Chúa ơi! Cho đến bao giờ...?” Khi Đa-vít đang bị vua Sau-lơ truy sát, rất nhiều lần ông thưa: “Hỡi Đức Giê-hô-va! Còn bao lâu nữa con mới lên ngôi? Ngài đã hứa ban điều đó cho con rồi”.

Tác giả Thi Thiên nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời luôn có chương trình của Ngài. Ngài lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta và nhìn thấy các nhu cầu của chúng ta. Ngài biết rất rõ điều gì sắp xảy ra. Kẻ ác cho rằng họ có quyền cai trị trên mọi sự. “Chúng tôi nói rằng ‘Đức Giê-hô-va không nhìn thấy gì đâu, thật, Đức Chúa Trời của Gia-cóp chẳng hiểu biết gì cả’ (c.7). ‘Đức Chúa Trời không thể nhìn thấy những việc chúng ta đang làm, Chúa cũng chẳng làm được chi đâu’. Đó chính là niềm tin sai lầm của kẻ ác. Nhưng tác giả Thi Thiên đã đáp lời họ bằng lý lẽ thật sắc sảo sống động: “Ngài là Đấng đã gắn lỗ tai, lẽ nào Ngài lại chẳng nghe được sao? Ngài là Đấng đã nấn nhen đôi mắt, lẽ nào Ngài lại chẳng thấy được ư? Ngài là Đấng ban lệnh truyền cho các quốc gia, lẽ nào Ngài lại chẳng sửa phạt họ sao? Vậy, Ngài chẳng phải là Đấng dạy dỗ cho loài người hiểu biết ư?” (c.9,10). Mặt khác, lẽ nào Ngài lại ngu dại hơn chúng ta sao? Ngài luôn nhìn thấy những gì đang diễn ra của dân sự Ngài và Ngài thường sửa phạt những ai cần được sửa phạt.

Xu hướng của chúng ta, dĩ nhiên thường là chỉ thấy an tâm đối với những gì mình đã cầm chắc trong tay. Mô-i-se từng có tư tưởng như vậy và việc ấy đã đẩy ông đi vào đồng vắng suốt 40 năm để học cách tin cậy vào sự định giờ và kế hoạch của Đức Chúa Trời. Khi nào bạn nhận thấy mình đang muốn kêu lên rằng: “Chúa ôi! Còn bao lâu nữa? Cho đến bao giờ?” thì bạn hãy hướng về Chúa và nhớ cho rằng Ngài biết rất rõ về hoàn cảnh mà bạn biết – Ngài biết nhiều hơn cả điều bạn biết. Sau đó, bạn hãy hầu việc Ngài hãy thức canh và cầu nguyện. Bạn có thể tin chắc rằng Ngài sẽ luôn giữ các lời hứa Ngài.

Việc học hỏi cách để tin cậy vào các chương trình và thời điểm đã được định sẵn của Đức Chúa Trời là cả một quá trình sống lâu dài. Khi bạn cần kiên nhẫn chờ đợi Chúa hành động, thì trước hết, bạn hãy tìm kiếm Chúa và nắm chặt các lời phán hứa của Ngài trong Thánh Kinh. Sau đó, bạn hãy nghỉ ngơi trong sự chăm sóc của Ngài. Ngài biết rõ hoàn cảnh bạn và Ngài luôn giữ lời Ngài. Ngài sẽ hành động vào đúng thời điểm.

2. Cầu nguyện, chờ đợi hay hành động? (Thi 94:11-23)

“Ai sẽ vì con đứng lên chống trả lại kẻ ác? Ai sẽ vì con đứng lên phản kháng lại những người làm điều bất công, tội lỗi?” (c.16). Tôi tự hỏi không biết phải giải đáp ra sao khi chúng ta đưa ra những câu hỏi này.

Có rất nhiều khi chúng ta chỉ cầu nguyện cho một nan đề nào đó mà thôi, lại có nhiều lần chúng ta chờ đợi. Và như thế, có rất nhiều lần Chúa bảo chúng ta: “Bây giờ thì không nhưng sau đó ta sẽ giải quyết sự việc ấy”. Cũng có rất nhiều khi chúng ta phải hành động như Môi-se đã phải đứng lên dẫn dân sự ra khỏi xứ Ê-díp-tô, hoặc như Đa-vít đã phải thực hiện sự xét xử của Đức Chúa Trời. Lại có nhiều lúc chúng ta là ngọn đèn của trần gian, nên phải đứng lên, chiếu sáng. Và khi chúng ta là muối của đất, thì phải dùng muối ấy muối vào tình trạng thối rửa, mục ruỗng trong thế gian hiện nay.

Thật dễ biết bao để làm người ngoài cuộc đứng xem và nói “Ồ, tôi sẽ cầu nguyện cho điều đó”. Ấy là một việc tốt mà bạn cần phải làm. Nhưng Chúa hỏi rằng: “Ai sẽ vì có ta mà đứng lên phản kháng lại những kẻ làm điều bất công, tội lỗi?” Câu trả lời là: Đó là những người nào nhận biết rằng Chúa là Đấng giúp đỡ họ. “Nếu Đức Chúa Trời không giúp đỡ con, thì linh hồn con sẽ sớm rơi vào trong âm lạng” (c.17). “Nhưng Chúa là sự bảo vệ con, Ngài là vàng đá cho con nung nấu” (c.22). Khi Chúa là Đấng giúp đỡ bạn, và khi bạn nhận được sức lực Chúa đến từ Lời Ngài, thì bạn sẽ có thể đứng lên chống trả lại tội lỗi trong thế gian này.

Những ai được phân rẽ khỏi tội lỗi cũng sẽ được quyền hành động. “Lẽ nào ngôi của những kẻ làm điều bất công, tội lỗi đã cậy luật pháp để bày ra quỷ kế, mưu chước lại được tương giao cùng Chúa sao?” (c.20). Ngày hôm nay, chúng ta có luật pháp bảo vệ chúng ta tránh khỏi vô vàn tội lỗi. Tuy nhiên, những ai đã được phân rẽ tội lỗi thì phải đứng lên với Chúa phản đối lại điều ác và đó là những người tin rằng Chúa sẽ ban cho họ thắng lợi bội phần. Chúng ta có thể đã bỏ qua một vài trận đánh, nhưng hãy tạ ơn Chúa về việc chúng ta sắp sửa chiến thắng trong cuộc chiến này!

Cơ Đốc nhân đừng bao giờ đồng tình đồng hoá với những kẻ làm điều ác. Chúng ta hãy đối phó với chúng bằng sự cầu nguyện, chờ đợi và hành động. Chúa muốn bạn trở thành một người gây ảnh hưởng cho Ngài. Hãy làm một chứng nhân năng động ở nơi mà Chúa đặt để bạn ở.

Hãy cầu xin Ngài dẫn dắt bạn trong sự hiểu biết khi nào thì cầu nguyện, chờ đợi hoặc hành động.

95. (Thi 95:1-11)

1. Hãy đáp lại sự vĩ đại (Thi 95:1-7)

“Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời vĩ đại, và là Đại Đế trên tất cả các thần” (c.3). Đây là một lời xác tín niềm tin hết sức mạnh mẽ mà tác giả Thi Thiên đã viết khi ông nhìn vào các vị thần ở thế gian của các dân tộc khác.

Trong cuốn sách của mình “Thần của bạn thật quá bé nhỏ” I.B.Phillips đã khẳng định sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nếu bạn có một Đức Chúa Trời bé nhỏ thì ắt bạn cũng sẽ có một đức tin bé nhỏ. Còn nếu bạn có một Đức Chúa Trời vĩ đại, thì bạn sẽ có đức tin lớn nghĩa là đức tin lớn không phải là do ở lòng tin bạn mà có nhưng là do ở Đức Chúa Trời vĩ

đại. Quả thật, nếu Giê-hô-va là một Đức Chúa Trời vĩ đại thì chúng ta sẽ đáp ứng lại sự vĩ đại của Ngài như thế nào đây?

Thứ nhất, hãy cảm tạ Ngài. “Chúng ta hãy lấy sự cảm tạ mà đến trước mặt Đức Chúa Trời, dùng thi ca thánh mà hát vang lên vui mừng vì Ngài” (c.2). Hãy cảm tạ Ngài vì Ngài là Đức Chúa Trời vĩ đại. Xin lưu ý rằng sự vĩ đại của Ngài luôn trải ra khắp qua công việc sáng tạo. “Các vực sâu trên thế giới này đều nằm trong tay Ngài. Những nơi cao của núi đồi cũng thuộc về Ngài” (c.4). Việc nhận biết được Đức Chúa Trời là Chúa của các vực sâu và cũng là Chúa của những nơi cao chẳng phải là điều hay cho chúng ta sao? Khi chúng ta sống trên đỉnh núi cao, Ngài luôn ở đó. Khi chúng ta ở dưới thung lũng thấp, thì cũng có Ngài ở đó. “Biển cả thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã tạo dựng nên nó. Và tay Ngài cũng đã nắm nên đất khô” (c.5). Tôi lấy làm sung sướng vì Chúa tôi là Đức Chúa Trời của những nơi đầy biến động chẳng hạn như biển cả, và vì Ngài là Đức Chúa Trời của những nơi vững lập như là đất khô. Cho dù chúng ta ở đâu, chúng ta đều kinh nghiệm được sự vĩ đại của Ngài.

Thứ hai, hãy hát xướng cho Ngài. “Ồ, chúng ta hãy đến hát xướng cho Đức Giê-hô-va! Chúng ta hãy hát vang lên thật vui mừng cho Vàng Đá là sự cứu rỗi chúng ta” (c.1). Và cuối cùng, hãy thờ phượng Ngài. “Ồ! Chúng ta mau đến thờ phượng, cúi xuống, quỳ xuống trước Đức Giê-hô-va là Đấng Tạo Hoá của chúng ta” (c.6).

Sự vĩ đại của Chúa là câu trả lời cho sự hiểu biết hạn hẹp của con người. Khi bạn bắt gặp một tội trọng, hay mang lấy nỗi thất vọng ê chề hoặc khi bạn phải gánh lấy một gánh nặng ghê gớm, thì bạn hãy nhớ rằng bạn đang thờ phượng một Đức Chúa Trời vĩ đại. Nếu bạn quỳ xuống trước Ngài, thì Ngài sẽ trở nên vĩ đại hơn nữa.

2. Những tấm lòng cứng cõi (Thi 95:7-11)

Chúng ta tìm thấy một lời cảnh cáo trong đoạn sách này dành cho ngày hôm nay: “Ngày nay, nếu các con nghe tiếng ta, thì chớ cứng lòng” (c.7,8). Đây là bối cảnh của dân tộc Y-sơ-ra-ên đang khi trong đồng vắng. Từ Ê-díp-tô đến Ca-na-an, họ đã thấy Đức Chúa Trời hành động. Ngài dẫn họ ra khỏi Ê-díp-tô, vượt qua đồng vắng và bước vào miền Đất Hứa, và họ đã làm gì trong sự đáp lại Chúa? Họ đã cứng lòng.

Còn chúng ta hay cứng lòng ra sao? Đó là một tiến trình diễn ra từ từ khi chúng ta phàn nàn về công việc Chúa và không lưu tâm đến Lời Ngài. Dân Y-sơ-ra-ên đã lầm bầm về phương pháp dẫn đường và cách thức nuôi nấng của Ngài đối với họ. Họ nghe Lời Ngài nhưng lại cố ý không vâng theo. Điều này được coi là sự thử Chúa. “Khi tổ phụ của các con thử ta, họ đã cố thử ta thì họ nhìn thấy công việc của ta. Suốt 40 năm, ta lấy làm đau lòng cho dòng dõi này” (c.9).

Khi bạn thấy Chúa hành động, bạn lại lầm bầm thay vì vui mừng, khi bạn nghe Lời Ngài nhưng lại cố ý không vâng theo thì có nghĩa là bạn đang thử Chúa. Điều ấy giống như việc một đứa con dám thách thức ba mẹ nó sửa phạt nó vậy. Khi bạn cứng lòng, bạn sẽ đánh mất điều tốt nhất của Chúa dành cho bạn. Dân Y-sơ-ra-ên đã chứng kiến nhiều phép lạ. Họ nghe sứ điệp dạy dỗ này. Họ được nuôi nấng mỗi ngày. Thế nhưng, trong suốt 40 năm ấy, thì toàn bộ những người cao tuổi đều phải lìa đời. Dân sự không được vào cả trong nơi sản nghiệp của họ.

Bạn sẽ làm gì để tránh cứng lòng? Hãy ăn năn. Hãy lắng nghe Lời Chúa và đáp lại Lời Ngài thật dịu dàng. Hãy nhìn xem công việc Ngài làm và đáp lại bằng sự cảm tạ. Chớ làm

bầm, phàn nàn nữa và hãy vâng Lời Chúa. Hãy thờ phượng Ngài và luôn giữ cho lòng mình thật mềm mại trước mặt Ngài.

Nếu bạn cho rằng Đức Chúa Trời phải tiếp trợ, bạn cho bạn là điều hiển nhiên, thì bạn sẽ ít biết ơn Ngài và sẽ không quan tâm lắm đến việc đáp lại cho Ngài. Xin chú ý lời cảnh cáo trong những câu này: Hãy luôn giữ lòng bạn thành thật với Chúa và vâng lời Ngài.

96. (Thi 96:1-13)

1. Linh lực và vẻ đẹp (Thi 96:1-6)

Vào một sớm mùa xuân nọ, tôi ra đứng trước cửa nhà mình và thấy một lưới nhện. Nó đẹp thật nhưng không bền. Trước khi ngày qua đi, lưới nhện ấy đã không còn nữa.

Có một vài thứ rất xinh đẹp nhưng lại không bền. Và có một số thứ khác bền nhưng không đẹp. Cho dù có tấm bê tông chắc chắn thế nào chẳng nữa, bạn vẫn không có thiện chí đặt nó trong phòng khách của bạn. Một cây trụ sắt, thông thường thì chỉ được dùng để chống đỡ, chứ không phải để ngắm nghía thưởng ngoạn. Có một vẻ đẹp quanh đèn tam và đèn thờ. “Sự vinh hạnh và uy nghi đang ở trước mặt Ngài. Linh lực và vẻ đẹp đang ở trong nơi thánh Ngài” (c.6). Đèn tam là một cái lều trại nghĩa là nó đẹp đẽ nhưng không có sức mạnh vĩ đại. Còn đèn thờ thì vừa có năng lực lại vừa đẹp đẽ.

Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng thực hữu, nhưng không phải vì quá thực hữu đến nỗi Ngài phải đánh mất vẻ đẹp của Ngài qua công cuộc sáng tạo, chẳng hạn như cây cối, núi non, sông ngòi.

Đức Chúa Trời cũng muốn chúng ta có vẻ đẹp. Ngài muốn chúng ta có linh lực đẹp đẽ và có vẻ đẹp mạnh mẽ. Chúng ta có thể “thờ phượng Chúa trong vẻ đẹp thánh khiết” bởi vì “linh lực và vẻ đẹp đang ở trong nơi thánh của Ngài”.

Công việc của Đức Chúa Trời vừa đẹp đẽ vừa có linh lực. Nếu bạn bước đi trong mối tương giao với Ngài, thì đời sống bạn sẽ toả ra một vẻ đẹp mạnh mẽ và tràn đầy linh lực đẹp đẽ. Như thế, càng ngày bạn sẽ càng trở nên giống Chúa Giê-xu hơn.

2. Sự Thánh Khiết (Thi 96:7-13)

“Ồ! Hãy thờ phượng Đức Giê-hô-va trong vẻ đẹp của sự thánh khiết” (c.9). Đức Chúa Trời ước ao dân sự Ngài được thánh khiết. “Hãy nên thánh, vì ta vốn thánh khiết” là lời được lặp đi lặp lại nhiều lần trong Thánh Kinh Cựu Ước. Và sứ đồ Phi-e-rơ cũng đã từng nhắc lại lời ấy trong một trong số các thư tín của ông (IPhi 1:16). Có nghĩa là cần phải được phân rẽ ra, duy nhất, minh bạch.

Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Con và cũng là Đức Thánh Linh Ba Ngôi hiệp một dẫn chúng ta bước vào trong đời sống thánh khiết. Thập tự giá của Đức Chúa Giê-xu đã chỉ ra rằng Chúa luôn muốn chúng ta thánh khiết. Chúa Giê-xu đã chịu chết trên thập tự giá vì có tội lỗi chúng ta để khiến chúng ta nên thánh và đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh ngự trong lòng chúng ta luôn thôi thúc chúng ta hãy nhờ linh lực Ngài sống đời sống thánh khiết. Lời Chúa sẽ giúp chúng ta trưởng thành trong sự thánh khiết. Chúa Giê-xu đã thưa với Cha Ngài rằng: “Xin Cha lấy lễ thật của Ngài khiến họ nên thánh, và Lời Ngài là lễ thật” (Gi 17:17).

Sự thánh khiết thật rất đẹp đẽ, còn sự thánh khiết giả hình thì không phải vậy. Người Pha-ri-si sống với sự thánh khiết giả tạo đó là lòng sốt sắng máy móc và không thành thật.

Chúa Giê-xu có sự thánh khiết thật, nên Ngài đã thu hút dân chúng. Và, người Pha-ri-si đã chống đối họ. Những trái Thánh Linh đó là yêu thương vui mừng, bình an, nhẫn nại và thanh thân sẽ làm cho cuộc sống trở nên đẹp đẽ.

Sự thánh khiết thật rất đẹp đẽ, và vẻ đẹp này đến từ sự thờ phượng. Bạn có biết rằng bạn đang trở nên giống với những gì bạn đang thờ phượng không? Nếu thần của bạn ích kỷ, thì bạn sẽ trở nên ích kỷ. Nếu thần của bạn xấu xí ghê tởm thì bạn cũng sẽ trở nên xấu xí, ghê tởm. Kẻ nào tôn thờ tiền tài thì sẽ trở nên khôn khéo. Ai tôn thờ thú vui thì sẽ thành kẻ nhu nhược, ngu dại. Nhưng người nào thờ phượng Đức Chúa Trời hằng sống, chân thật thì sẽ trở nên đẹp đẽ – nghĩa là càng ngày càng trở nên giống Đấng Christ hơn.

Chúa đã ban cho bạn nguồn lực cần thiết để bạn sống đời sống thánh khiết. Hãy để Lời Ngài dạy dỗ bạn và để Đức Thánh Linh hướng dẫn bạn. Hãy sống như vậy để bạn có thể trở nên giống Đấng Christ hơn.

97. SỰ QUÂN BÌNH GIỮA YÊU VÀ GHÉT (Thi 97:1-12)

Tôi có một người bạn thường thích trích dẫn một phước lành do anh ta tự nghĩ ra hoặc mượn lời ai đó: “Phước cho người nào có đời sống quân bình”. Đó là một ý hay. Chúng ta không thể dễ dàng bước đi được trừ khi chúng ta giữ được thăng bằng. Khi tôi tập lái xe đạp, ba mẹ tôi đã đặt tôi lên trên xe đạp và đẩy xe chạy, nhưng tôi không tài nào giữ được thăng bằng. Để trượt pa-tanh, trượt băng hoặc trượt tuyết, đòi hỏi bạn cần phải giữ thăng bằng.

Đây cũng chính là lẽ thật của đời sống Cơ Đốc nhân, là lý do tại sao tác giả Thi Thiên đã nói rằng: “Hỡi tất cả những ai kính mến Đức Giê-hô-va! Hãy ghét điều ác!” Có một sự cân bằng dành cho bạn. Cơ Đốc nhân không nên ghét người khác, nhưng phải ghét điều ác.

Chúng ta có thể có một trong nhiều thái độ đối với điều ác trong thế giới ngày hôm nay như sau: Thứ nhất, chúng ta hãy chống cự nó. Tôi không biết Cơ Đốc nhân có thể làm được điều đó như thế nào, nhưng có nhiều người Cơ Đốc đã làm được. Tuy nhiên, lại cũng có nhiều kẻ đề cao nó. Như vậy, có nghĩa là họ đang tạo cơ hội cho Sa-tan. Chúng ta còn có thể nhắm mắt làm ngơ đối với điều ác, giống như thầy tế lễ và người Lê-vi trong câu chuyện ẩn dụ “Người Sa-ma-ri nhân lành”, là những người đã đi ngang qua người khác đang ở bên cạnh mình. Hoặc chúng ta cam chịu điều ác và sau đó bảo rằng: “Ồ! Ở đây có sự gian ác. Tôi sẽ nghiền chặt răng mình nắm chặt những nắm đấm nhưng chỉ để kiên nhẫn chịu đựng nó mà thôi”. Nhưng, Lời Chúa dạy chúng ta hãy ghét điều ác và hãy phản đối nó.

Chúng ta ghét điều ác bởi vì chúng ta yêu Chúa. Nếu chúng ta yêu Ngài, thì chúng ta sẽ yêu những gì Ngài yêu và ghét những gì Ngài ghét. Đây cũng là một lẽ thật trong các mối quan hệ của con người. Khi bạn yêu người nào đó, thì bạn sẽ yêu luôn những thứ mà anh ấy hoặc cô ấy yêu, và bạn muốn chia sẻ với người đó mọi thứ ấy. Khi Chúa xét xử kẻ ác, chúng ta ước ao được ở bên phía của Ngài. Chúng ta chớ nên giống như Lót, là người đã để cho điều ác làm đau đớn linh hồn, đã dung túng tội ác ở thành Sô-đôm. Mọi thứ gì mà Lót đã sống vì chúng thấy đều bị lửa thiêu hủy cả khi thành Sô-đôm đắm chìm trong khói lửa (Sa 19). “*Ngài bảo hộ linh hồn các thánh của Ngài, và giải cứu họ thoát khỏi tay kẻ ác*”. Chúa luôn ở bên cạnh chúng ta. Và nếu Chúa bênh vực chúng ta, thì còn ai có thể chống lại nổi chúng ta?

Bạn tỏ thái độ thế nào đối với điều ác trong thế gian này? Nếu bạn yêu mến Chúa, thì bạn sẽ không thể nào cứ mãi giữ thái độ trung lập được. Bạn phải ghét điều ác và phản

đổi nó bởi vì thật nguy hiểm cho chúng ta nếu chúng ta dung túng, chịu đựng nó. Hãy cầu xin Chúa ban cho sức lực để có thể vững vàng chống cự lại điều ác và trở thành chứng nhân đối với những ai muốn thực nghiệm việc ấy.

98. ĐỨC TIN BIẾT CA HÁT (Thi 98:1-9)

Một trong số những giáo sư thần học viện của tôi là một giáo sĩ sống ở Châu Phi trong nhiều năm. Lần đầu tiên ông đến một cánh đồng, bằng một chiếc ghe đi theo đường sông, từ bờ sông, ông nghe tiếng la hét, khóc lóc và tiếng đá đập nhau huỳnh huỵch. Nhưng 25 năm sau, khi ông xuống sông rời khỏi cánh đồng ấy, thì ông thấy dân chúng ở đó đứng xếp hàng trên bờ sông hát xướng: “Tất cả chúng con xin chúc tụng quyền năng của danh Chúa Giê-xu, các thiên sứ hãy mau quỳ sấp xuống”. Thật là một sự thay đổi biết bao!

Đức tin của Cơ Đốc nhân là đức tin biết ca hát, Cơ Đốc nhân phải là những con người biết hát xướng. Lời Chúa luôn khích lệ chúng ta hát xướng cho Chúa. “Ồ! Chúng ta hãy hát một bài ca mới cho Đức Giê-hô-va! Vì Ngài đã làm nhiều điều thật lạ lùng. Tay hữu và cánh tay thánh của Ngài đã đem lại chiến thắng cho Ngài” (c.1).

Hãy hát xướng ca ngợi các chiến thắng của Ngài. Nếu bạn nghĩ bạn không bao giờ gặp hái được thắng lợi nào trong cuộc đời mình, thì bạn hãy bắt đầu hát xướng ngợi khen chiến thắng của Đức Chúa Trời, và bạn sẽ ngạc nhiên về những điều Ngài sẽ làm cho bạn.

Hãy hát xướng ca ngợi sự cứu rỗi của Ngài. “Đức Giê-hô-va đã tỏ cho biết sự cứu rỗi của Ngài, và thể hiện ra sự công bình của Ngài trước mặt các nước” (c.2). Ngày hôm nay, chúng ta cần phải truyền rao sứ điệp cứu rỗi ra cho mọi người biết.

Hãy hát xướng ca ngợi lòng nhân từ và sự thành tín của Ngài. “Ngài đã nhớ lại lòng nhân từ và sự thành tín Ngài” (c.3). Chúa rất nhân từ đối với chúng ta, và sự thành tín Ngài còn lại đời đời.

Hãy hát xướng ca ngợi sự tái lâm của Ngài. Câu 9 nói với chúng ta rằng núi non ca hát vui mừng trước mặt Chúa. “Vì Ngài sẽ đến để đoán xét thế gian Ngài sẽ dùng sự công bình xét xử thế gian, dùng công lý phán xử muôn dân”. Hãy hát xướng vì sự tái lâm của Ngài, vì Chúa Giê-xu có thể trở lại ngay hôm nay!

Bạn có đang ca hát ngợi khen Chúa trong đời sống bạn không? Nếu bạn đánh mất bài ca của mình thì có nghĩa là bạn đã đánh mất một thứ khác nữa - đó là khái tượng của bạn về Chúa, niềm tin đặt nơi Lời Ngài - hoặc có lẽ tội lỗi đã xâm nhập vào đời sống bạn. Hãy bước theo sự dạy dỗ của Thi Thiên này và “hãy hát cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới”

99. ĐIỀU TIÊN QUYẾT ĐỂ LỜI CẦU NGUYỆN ĐƯỢC NHẬM (Thi 99:1-9)

Một trong những niềm vui to lớn nhất trong đời sống Cơ Đốc nhân là niềm vui về lời cầu nguyện được nhậm – ấy là điều khiến chúng ta có thể nói cho người khác biết rằng “Hôm nay, Chúa có nhậm lời cầu nguyện của tôi”, hoặc để bạn có thể nghe ai đó nói với bạn: “Xin cảm ơn anh về sự cầu thay của anh cho tôi – hãy để tôi kể anh nghe việc Chúa đã làm cho tôi”. Tác giả Thi Thiên đã viết về điều này như sau: “Trong vòng các thầy tế lễ Ngài có Môi-se và A-rôn, và trong vòng những người kêu cầu danh Ngài có Sa-mu-ên. Họ đã cầu khẩn Đức Giê-hô-va và Ngài đã đáp lời họ” (c.6). Môi-se kêu cầu Đức Chúa Trời nhiều lần khi ông phải mang nhiều gánh nặng của dân sự trên đôi vai mình. A-rôn, là thầy

té lễ cả, cũng đã kêu cầu Chúa. Sa-mu-ên có đôi lần thất vọng trong cuộc sống mình. Gia đình ông đã không trọn vẹn mà đáng lý ra phải trọn vẹn, và dân Y-sơ-ra-ên cũng vậy. Ông cũng đã kêu nài với Chúa.

Nếu chúng ta khấn cầu Chúa, thì liệu Ngài có đáp lời chúng ta chẳng? Vâng, Ngài sẽ đáp lời chúng ta nếu như chúng ta đáp ứng những điều kiện mà Môi-se, A-rôn và Sa-mu-ên đã từng đáp ứng.

Thứ nhất, họ đã lắng nghe Lời Chúa. “Ngài ở trong trụ mây mà phán dạy họ” (c.7). “Nếu các con ở trong ta, và lời ta ở trong các con thì hễ các con cầu xin điều gì mình muốn ắt sẽ được” (Gi 15:7). Chúng ta muốn thưa chuyện với Chúa và kể cho Ngài nghe tất cả mọi nan đề của chúng ta. Còn Ngài thì muốn trò chuyện với chúng ta và nói cho chúng ta biết về tất cả các lời hứa của Ngài. Trước hết, chúng ta hãy lắng nghe Ngài, thì sau đó Ngài sẽ lắng nghe chúng ta.

Thứ hai, họ đã vâng lời Ngài. Họ tuân giữ các chứng cứ và mạng lệnh của Ngài. Sự vâng lời là điều quan trọng để lời cầu nguyện được nhậm. Nếu chúng ta ở trong Đấng Christ, thì chúng ta sẽ vâng lời Ngài, và chúng ta sẽ có thể kêu cầu Ngài.

Thứ ba, họ đã xưng tội lỗi mình ra. Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi cho họ và Ngài khiến họ có thể làm được những điều mà Ngài muốn họ làm. Kết quả là, họ ưa thích tôn cao, chúc tán Ngài. Mục đích cầu nguyện chính là để làm vinh hiển Chúa. “Hãy tôn cao Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, và thờ phượng Ngài tại núi thánh Ngài, vì Ngài là Đức Chúa Trời thánh khiết” (c.9)

Tôi thật vui mừng xiết bao khi biết rằng Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của tôi đang ở trên thiên đàng cầu thay cho tôi. Tôi có thể đến với Ngài bất cứ lúc nào vì ân điển mà tôi cần.

Bạn có vui mừng khi lời cầu nguyện của bạn được nhậm không? Bạn có lắng nghe Lời Chúa và vâng theo không? Lòng bạn đã được tẩy sạch tội lỗi chưa? Hãy đáp ứng các điều kiện của Chúa để lời cầu nguyện của bạn được Ngài nhậm và hãy để Ngài ban phước cho bạn.

100. NHIỆM VỤ CAO CẢ (Thi 100:1-5)

Hễ khi nào bạn hát tụng ca Chúa trong buổi thờ phượng, thì hãy nhớ rằng bạn đang ca tụng Chúa như sự ca tụng được tường thuật trong Thánh Kinh (Thi 100:1-5). Thi Thiên này là lời chỉ dẫn tóm lược về cách thức thờ phượng Chúa.

Ai là người phải thờ phượng Chúa? “Hỡi cả trái đất, hãy cất tiếng reo mừng cho Đức Giê-hô-va” (c.1). Đức Chúa Trời muốn cả trái đất thờ phượng và ngợi khen Ngài. Tại sao chúng ta phải đi khắp cả thế gian rao giảng Tin Lành? Để một ngày nào đó, cả thế gian sẽ có thể cất tiếng reo mừng Chúa.

Chúng ta nên thờ phượng Chúa như thế nào?

Thứ nhất, bằng cách hầu việc Ngài. “Hãy hầu việc Đức Giê-hô-va cách vui mừng. Hãy đến trước mặt Ngài mà hát xướng” (c.2). Chúng ta phải hầu việc Chúa trong tinh thần vui mừng vì có sự vui mừng ở trong lòng chúng ta và vì niềm vui sướng mà chúng ta có được do Chúa ban sức lực cho chúng ta.

Thứ hai, chúng ta hãy thờ phượng Chúa bằng cách hát xướng. “Hãy đến trước mặt Ngài mà hát xướng”. Tôi e sợ rằng việc hát xướng trong các buổi thờ phượng của chúng ta để

lắm sẽ trở nên thói quen mà thôi. Chúng ta cảm Thánh ca và hát những bài hát mà chúng ta rất thuộc, nhưng tâm trí và tấm lòng chúng ta lại cách xa Chúa cả triệu dặm. Hãy ngừng nghĩ đến những lời bạn hát và lấy làm vui mừng về chúng.

Chúng ta cũng nên thờ phượng Chúa bằng cách đầu phục Ngài. “Phải nhận biết rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời. Chính Ngài là Đấng đã tạo dựng nên chúng ta. Chúng ta là dân sự Ngài và là chiên của đồng cỏ Ngài” (c.3). Hãy đầu phục Chúa, bước theo Ngài và vâng lời Ngài.

Cuối cùng, chúng ta hãy thờ phượng Chúa bằng sự dâng hiến. “Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, hãy ngợi khen mà vào các hàng lang Ngài” (c.4). Ngày nay, bạn không cần phải dâng hiến con sinh tế trên bàn thờ cho Chúa nữa, nhưng bạn có thể dâng thời gian, tiền bạc và khả năng mình cho Ngài.

Tại sao chúng ta phải thờ phượng Chúa? “Vì Chúa là thiện, sự nhơn từ Ngài hằng còn mãi mãi, và lẽ thật Ngài còn đến đời đời” (c.5).

Nhiệm vụ cao cả nhất của đời sống Cơ Đốc nhân chính là thờ phượng Chúa. Đừng bao giờ để cho sự thờ phượng Chúa của bạn trở thành thói quen hay là sự giả hình. Hãy thờ phượng Ngài với cả tấm lòng vui mừng và biết ơn bằng cách hầu việc, hát xướng, đầu phục và dâng hiến cho Ngài.

1. Ngợi khen qua sự hầu việc (Thi 100:2)

Tiếng vui mừng thường đem lại sự thờ phượng vui mừng. Nếu chúng ta thực sự thờ phượng Chúa cách vui mừng, thì những lời tôn vinh của chúng ta phải chân thật. Chúa Giê-xu đã cảnh cáo sự thờ phượng giả hình (Mat 15:8). Chúng ta làm thế nào để thờ phượng Chúa một cách hết lòng?

Thứ nhất, chúng ta hãy sẵn lòng hầu việc Ngài. Chúng ta được Chúa cứu chuộc để làm những việc mà Ngài muốn chúng ta làm. Điều này đặc biệt có ý nghĩa đối với người Do Thái trong thời Cựu Ước, bởi vì họ đã từng nếm biết cuộc sống nô lệ. Đức Chúa Trời giải phóng họ thoát khỏi ách nô lệ ở xứ Ê-díp-tô để họ có thể hầu việc Ngài.

Thứ hai, chúng ta hãy hầu việc Chúa duy nhất mà thôi. Chúng ta không thể vừa hầu việc Đức Chúa Trời lại vừa hầu việc người khác trong cùng một lúc (Mat 6:24 Xu 20:2,3). Tuy nhiên, chúng ta có thể phục vụ nhiều người khác vì có Chúa Giê-xu. Mục tiêu của chúng ta là làm hài lòng mỗi mình Ngài mà thôi. Sức lực, sự khôn ngoan và mọi kế hoạch của chúng ta giúp chúng ta sống thủy chung chỉ hướng về Ngài thôi.

Thứ ba, chúng ta hãy hết lòng vui mừng mà hầu việc Chúa. Đôi khi, chúng ta giống như người anh cả trong câu chuyện ẩn dụ “Người con trai hoang đàng”. Chúng ta có thể thực hiện ý muốn và công việc Chúa, nhưng chúng ta lại thường xa cách tấm lòng Ngài. Chúa không muốn sự hầu việc Chúa của chúng ta là việc nặng nề hoặc chúng ta thực hiện nó một cách vất vả, khó nhọc. Vì nếu chúng ta hầu việc Chúa với tinh thần như vậy thì chúng ta sẽ bị quy xuống. Nếu chúng ta hết lòng vui mừng phục vụ Chúa, thì đời sống chúng ta sẽ được tăng trưởng, phát triển và đầy phấn khởi. Bạn có đang vui mừng hầu việc Chúa không?

Chúng ta ngợi khen Chúa một cách hiệu quả nhất là qua sự hầu việc Ngài. Bạn có tham gia phục vụ Chúa trong Hội Thánh hoặc cộng đồng của bạn không? Nếu bạn sẵn lòng và vui mừng hầu việc Chúa, thì bạn sẽ làm vinh hiển danh Ngài. Hãy để những lời ngợi khen Chúa của bạn dẫn bạn đến với những hành động ngợi khen Ngài!

2. Ngợi khen qua sự thuận phục (Thi 100:3-4)

Thi Thiên 100 là trang sách chỉ dẫn của Đức Chúa Trời dạy về sự ngợi khen. Sự ngợi khen này phải được thể hiện cả trong hành động lẫn trong thái độ của cùng một tấm lòng. Có một cách giúp chúng ta ngợi khen Chúa, đó là sự thuận phục Ngài. Đoạn sách này gợi ý cho chúng ta 3 hành động thuận phục đưa đến việc ngợi khen Chúa.

Thứ nhất, chúng ta hãy đầu phục Ngài như những tạo vật đối với Đấng Tạo Hóa (c.3). Sa-tan muốn chúng ta tưởng rằng hắn là Đức Chúa Trời. Một số người lại thường hợm mình như thể họ là Đức Chúa Trời vậy. Nhưng chỉ có Giê-hô-va duy nhất là Đức Chúa Trời (Es 46:9 Thi 46:10). Đạo nọ, có một người kia bảo bạn gái anh ta rằng: “Tôi là người đã tự tạo nên mình”. Cô ấy đáp: “Anh thật đáng chê trách”. Chúng ta không tự tạo nên mình được. Chính Đức Chúa Trời, với sự khôn ngoan, quyền năng và lòng kiên nhẫn, Ngài đã tạo nên chúng ta. Bản thể con người là một sự kết hợp của bụi đất và thần tính, vì Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh Ngài.

Thứ hai, chúng ta hãy thuận phục Chúa như con cái đối với Cha mình. Chúng ta được Chúa chọn nhờ ân điển Ngài (Xu 19:5,6). Ngài đã chết cho chúng ta, cứu chuộc chúng ta vì có Ngài yêu chúng ta. Khi chúng ta tin nhận Chúa Giê-xu Christ là Đấng Cứu Thế, chúng ta sẽ được gia nhập vào gia đình thiêng liêng và Đức Chúa Trời làm Cha yêu thương của chúng ta. Khi chúng ta sống trong mối tương giao mật thiết với Ngài, chúng ta sẽ suy phục quyền cai trị của Ngài.

Thứ ba, chúng ta hãy thuận phục Chúa như bầy chiên thuận phục Người Chăn Chiên. Chúng ta cần người chăn bầy. Chúa Giê-xu chính là Đấng Chăn Chiên hiền lành (Gi 10:11) và là Đấng Chăn Chiên Vĩ đại (He 13:20). Còn chúng ta là bầy chiên của đồng cỏ Ngài (Thi 73:13). Ăn cỏ trong đồng cỏ xanh của Lời Đức Chúa Trời là việc thật quan trọng đối với chúng ta.

Khi bạn thuận phục Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hoá, là Cha, và Đấng Christ là Đấng Chăn Chiên, thì có nghĩa là bạn đang ngợi khen Ngài. Thuận phục Chúa chính là dâng ý muốn mình cho ý muốn Ngài và vâng lời Ngài.

Hãy thuận phục Chúa - thì Ngài sẽ yêu thương bạn và dẫn dắt bạn.

3. Ngợi khen qua của lễ dâng (Thi 100:4)

Trong thời Cựu Ước, dân sự Đức Chúa Trời thường đem con sinh tế dâng trên bàn thờ. Ngày nay, thay vì mang đến cho Chúa những của tế lễ chết, chúng ta thường dâng cho Ngài những của lễ sống. Thánh Kinh đã dạy về nhiều loại của lễ ngợi khen Chúa như sau:

Của lễ là sự ngợi khen (He 13:15). Khi môi miệng chúng ta tạ ơn Chúa về những gì Ngài đã làm cho chúng ta, và vì Ngài là Đấng hằng hữu, thì sự ngợi khen của chúng ta sẽ làm đẹp lòng Ngài. Của lễ là lòng đau thương thống hối (Thi 51:17). Chúng ta phải dâng thân thể mình làm của lễ sống cho Ngài (Ro 12:1,2). Chúng ta còn có của lễ là những việc lành (Mat 5:16 He 13:16). Và dâng hiến tài chánh tài vật cũng là một của lễ (Phi 4:18). Khi chúng ta chia sẻ tiền bạc, thì giờ, của cải và sức lực cho người khác, thì có nghĩa là chúng ta đang dâng của lễ cho Chúa.

Bạn hãy suy xét đời sống mình xem thử bạn có đang tạo ra những của lễ hầu đem lại sự vinh hiển cho Chúa chưa. Có rất nhiều việc cần phải làm, và bạn có thể là người phải đảm trách một công việc đặc biệt nào đó.

Bạn có nhận thấy rằng Chúa đang dành sẵn công việc cho bạn không? Bạn có đang sử dụng những ân tứ Chúa ban cho bạn không? Hãy dâng những của lễ ngợi khen của bạn cho Chúa, việc ấy sẽ khiến bạn đem lại vinh hiển cho Ngài và khích lệ, nâng đỡ người khác.

4. Lý do chúng ta phải ngợi khen Chúa (Thi 100:5)

Ngợi khen là một trong những khả năng cao cả nhất của con người. Khi chúng ta ngắm nhìn về những thuộc tánh của Đức Chúa Trời, chúng ta không thể không cảm tạ và ngợi khen Ngài. Câu Kinh Thánh này nói về 3 thuộc tánh của Đức Chúa Trời đã khiến Ngài đáng được chúng ta ngợi khen.

Thứ nhất, chúng ta thấy tính nhân từ của Ngài. Bản tính tự nhiên của Ngài là thiện và rất nhân từ. Ngài không hề hà khắc với chúng ta, Ngài đang mỉm cười với chúng ta qua Chúa Giê-xu. Chúng ta bắt gặp sự nhân từ Chúa trong công cuộc sáng tạo (Sa 1:31 Thi 33:5) cho dù con người đã phá đổ công cuộc ấy (Ro 8:19-23). Thậm chí, Đức Chúa Trời còn bày tỏ sự nhân từ Ngài qua việc cứu chuộc các dân tộc trên thế gian này (Cong 14:17). Sự nhân từ Ngài đã đem lại niềm vui cho con người.

Sự nhân từ Ngài luôn giữ chúng ta khỏi ngã lòng (Thi 27:13). Ngài ban cho chúng ta sự can đảm (c.14). Ngài luôn muốn chỉ dạy chúng ta (25:8,9) và bảo vệ chúng ta (31:19,20). Chúng ta cần đáp lại sự nhân từ Ngài bằng ba cách sau:

1. Ăn năn tội
2. Mong muốn làm vui lòng Ngài
3. Đến gần Ngài

Tiếp tục, chúng ta nhìn thấy tình hay thương xót của Ngài (Thi 23:6). Vì thương xót chúng ta, Chúa đã không ban cho chúng ta điều mà chúng ta đáng ra phải nhận – đó là sự chết đời đời trong tội lỗi. Tính hay thương xót là một thuộc tánh tự nhiên hằng còn đời đời của Đức Chúa Trời (He 4:16 IPhi 1:3 Thi 107:1-43).

Cuối cùng, chúng ta nhìn thấy sự thành tín Ngài. Thuộc tánh này nói lên sự đáng tin cậy và sự kiên định của Đức Chúa Trời. Ngài thành tín sửa phạt chúng ta (Thi 119:75). Ngài thành tín tiếp nhận chúng ta (ICo 1:9). Ngài thành tín chăm sóc chúng ta và giúp chúng ta đắc thắng cám dỗ (10:13). Ngài thành tín tha thứ chúng ta (IGi 1:9). Ngài là Đấng không hề thay đổi (He 13:8). Ngài thành tín trong tất cả mọi việc Ngài làm. Hãy bày tỏ cho con cháu bạn biết rằng Đức Chúa Trời là thiện, giàu lòng thương xót và rất thành tín.

Sự nhân từ hay thương xót và sự thành tín Chúa đã tiết lộ rất nhiều điều về Ngài. Càng suy gẫm về các thuộc tánh Ngài chúng ta càng muốn ngợi khen Ngài hơn.

101. TẤM LÒNG VÀ TỔ ẤM GIA ĐÌNH (Thi 101:1-8)

Có một cặp vợ chồng cao tuổi vui tính nọ đến tham dự nhóm tại nhà thờ đầu tiên do tôi chủ toạ. Một ngày kia, họ gặp tôi nói rằng: “Thưa Mục sư! Chúng tôi vừa chuyển đến ở tại một ngôi nhà mới, chúng tôi kính mời ông đến dự lễ tân gia!” Vì thế, vợ chồng tôi đã đi đến ngôi nhà mới ấy, đọc Thánh Kinh, cầu nguyện và cử hành lễ khánh thành nhà để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Bộ phận quan trọng nhất của một ngôi nhà là gì? Có thể bạn sẽ nói ngay rằng đó là cái móng nhà, hệ thống lò sưởi hoặc hệ thống ống nước. Nhưng, phần quan trọng nhất của một

ngôi nhà chính là gia đình. Và phần quan trọng nhất của gia đình đó lại chính là tấm lòng của những thành viên sống trong ngôi nhà ấy.

Đó là điều Đa-vít đã nói đến khi ông đang dâng ngôi nhà mình cho Đức Giê-hô-va. “Con sẽ ăn ở thật khôn ngoan trong đường trọn vẹn. Ô! Khi nào thì Ngài sẽ đến với con vậy? Con sẽ bước đi trong nhà mình với một tấm lòng trọn vẹn” (c.2). Nếu bạn muốn phá đổ ngôi nhà mình, thì hãy xé nát tổ ấm mình trước. Và nếu bạn muốn xé nát tổ ấm mình, thì nên đập vỡ tấm lòng mình trước. Nhưng nếu bạn muốn ngôi nhà và tổ ấm gia đình bạn được như ý Chúa mong muốn, thì bạn hãy giữ tấm lòng mình thật trọn vẹn.

Vậy, một tấm lòng trọn vẹn là tấm lòng như thế nào? Đó là tấm lòng thanh liêm chánh trực, nguyên chất và nhất quán tức là một tấm lòng không bị phân cắt. Không ai có thể hầu hạ hai chủ cùng một lượt. Không ai có thể cầm cày tới mà còn quay nhìn lại đằng sau. Bạn cần có một tấm lòng thanh liêm ngay thẳng và trung nghĩa duy nhất. “Xin cho con một lòng kính sợ danh Ngài”. Đa-vít đã cầu nguyện như vậy (Thi 86:11). Ông dạo quanh ngôi nhà mới của mình và nói rằng: “Con muốn lòng mình thật trọn vẹn và hoàn toàn thuộc về Chúa. Con muốn Ngài tể trị ở vị trí cao nhất trong gia đình con, bởi vì Ngài đang lấy quyền tối cao cai trị lòng con”.

Bạn có thể nói như thế không?

Tấm lòng bạn luôn có ảnh hưởng đến tổ ấm gia đình bạn. Chúng ta cần dâng cả hai cho Chúa. Bạn có đang thuộc về Chúa không?

Chúa có đang cai trị trên gia đình bạn không? Hãy quyết tâm bước đi với lòng thanh liêm ngay thẳng luôn luôn và hãy giữ lòng mình nguyên vẹn để hầu việc Chúa.

102. (Thi 102:1-28)

1. Những ngày gian truân (Thi 102:1-11)

Một ngày nọ, tôi gọi điện thoại cho một người bạn của tôi đang làm công tác truyền giáo và hỏi anh ấy rằng: “Công việc tiến triển ra sao?” Anh ấy bình thản đáp: “Ô! Tôi đang gặp phải một ngày rắc rối, khó chịu đây!”. Hễ lúc nào bạn gặp phải ngày gian truân, khi mà mọi thứ dường như trở nên tồi tệ chẳng hạn như là các chương trình, kế hoạch của bạn bị phá vỡ, bạn cảm thấy không được khỏe, bạn gặp nhiều rắc rối, phải mang lấy những gánh nặng và như thể tất cả mọi lực lượng thù địch đều đang chống lại bạn thì bạn hãy đọc Thi Thiên này: “Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin nghe lời cầu nguyện của con. Nguyện tiếng kêu nài của con thấu đến Ngài. Xin chớ dấu mặt Ngài khỏi con trong ngày con gặp gian truân” (c.1, 2). Ngày mà tác giả Thi Thiên đang đề cập đến là ngày gì vậy? Đó là ngày gian truân, khó chịu. Thực tế, ông đang tự ví sánh mình với một con chim đơn độc. “Con tựa như một con chim bồ nông sống trong đồng vắng, giống như một con chim cú ở trong hoang mạc... Con như con chim sẻ cô đơn trên mái nhà” (c.6,7). Tác giả đã có cảm giác như vậy tức là chẳng khác nào một con chim đơn độc trên mái nhà. Ông muốn đi vào nhà và vui vẻ cùng bạn bè mình, thế nhưng ông chỉ có một mình trợ trợ, cô đơn.

Kẻ thù của ông đến gần ông (c.8). Mặc dù trong ngày gian truân đầy sỉ nhục, ông vẫn tuyên bố rằng: “Tôi sẽ nhờ ân điển của Đức Chúa Trời để vượt qua ngày gian truân này” và ông đã biến ngày gian truân ấy thành ngày cầu nguyện. Ông trình dâng cho Chúa những gì ông đã thấy và đã cảm nhận được. Ông kêu nài với Chúa: “Đức Chúa Trời ôi! Chỉ có Ngài là Đấng duy nhất có thể biến đổi mọi sự”. Chúa cũng có thể làm được như vậy cho

bạn. Có thể Ngài không thay đổi hoàn cảnh bên ngoài, nhưng Ngài sẽ thay đổi cảm nghĩ bên trong bạn. Rồi ngày khó khăn, gian truân ấy sẽ biến thành ngày chiến thắng.

Thường thì ai cũng gặp phải những ngày gian truân. Khi hoàn cảnh giằng bẫy bạn và khó khăn áp hãm chung quanh bạn, thì bạn hãy cầu nguyện với Chúa. Ngài luôn có cách biến đổi những gian truân thành chiến thắng. Cho dù Ngài không đáp lại lời cầu nguyện cho bạn theo cách bạn mong đợi, nhưng Ngài sẽ làm những gì tốt nhất cho bạn và đem lại sự vinh hiển cho Ngài.

2. Bền vững hơn cả trái đất (Thi 102:12-28)

Bạn đã từng nghe câu này chưa? “Vững bền như trái đất”. Nhưng thực tế, trái đất lại chẳng bền vững chút nào. “Từ thuở rất xưa, Chúa đã lập nền trái đất. Các tầng trời được hình thành là công việc của tay Chúa. Trời đất sẽ hư nát đi, nhưng Ngài còn lại đời đời!” (c.25,26). Trái đất “bền vững” này rồi đây sẽ bị hư mất. Chúa Giê-xu đã tuyên bố “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời ta nói sẽ không bao giờ qua đi” (Mat 24:35). Trong cuộc sống bạn điều gì bảo đảm nhất cho bạn? Bạn đang xây dựng cuộc sống mình trên nền tảng nào? Tốt hơn hết, bạn nên xây trên nền tảng là Chúa. Ngài là Đấng duy nhất đem lại sự đảm bảo cho bạn.

Chúa Giê-xu là Đấng không hề thay đổi “Nhưng Ngài không hề thay đổi. Các năm của Ngài không hề hết” (c.27). Chúa Giê-xu hôm qua ngày nay cho đến đời đời không hề thay đổi. Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên vũ trụ này, và mọi thứ quanh ta đều trông có vẻ hết sức chắc chắn. Chúng ta cũng tin chắc vào cách thức hoạt động của các sự vật. Chúng ta có thể đưa người từ trái đất lên mặt trăng. Vũ trụ này đã được Chúa tạo dựng nên thật tinh tế hoàn hảo. Nhưng Chúa bảo tất cả mọi thứ rồi đây sẽ bị hư nát.

Bạn sẽ làm gì nếu biết rằng mình đang sống trong một thế giới tạm bợ này? Hãy tin cậy Chúa, là Đấng còn lại đời đời. Hãy cầu nguyện với Chúa. “Ngài sẽ lưu tâm đến lời cầu nguyện của kẻ khốn cùng, và sẽ không khinh dể lời nài xin của họ” (c.17). Hãy tin cậy Lời Ngài và ca ngợi Ngài. Câu nguyện và ngợi khen phải đi đôi với nhau. “Điều này sẽ được lưu lại cho những thế hệ mai sau. Một thế hệ mới sẽ được Ngài dựng nên để ngợi khen Chúa” (c.18).

Có rất nhiều người thật ngu dại đã xây dựng cả cuộc đời mình trên nền tảng dễ bị đổ vỡ của thế gian, để rồi một ngày nào đó họ sẽ bị hư nát theo. Chỉ có Đức Chúa Trời là Đấng không hề thay đổi và còn lại đời đời. Ngài muốn bạn xây dựng cuộc đời mình trên chính Ngài. Mỗi khi bạn cầu nguyện, hãy ca ngợi Ngài về công cuộc sáng tạo của Ngài và công việc Ngài trên đời sống bạn.

103. (Thi 103:1-22)

1. Chớ thôi ngợi khen (Thi 103:1-5)

Tôi không biết mình sẽ có thể trò chuyện với Chúa được bao lâu nếu như tôi không cầu xin điều gì đó khi cầu nguyện. “Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Mọi điều gì ở trong ta, hãy ngợi khen danh thánh Ngài! Hỡi linh hồn ta, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va! Chớ quên các ân huệ Ngài” (c.1, 2). Không có sự đòi hỏi nào cả trong Thi Thiên 103 này. Không có sự nài xin nào ngoài sự ngợi khen. Đa-vít đang ngợi khen Đức Chúa Trời.

Đa-vít đang ngợi khen Chúa về những ơn phước nào vậy? Đó là những ơn phước mà chúng ta dễ quên đi hoặc cho rằng mình phải nhận lãnh được chúng là điều đương nhiên!

Thứ nhất, Chúa đã cứu vớt chúng ta. “Ngài là Đấng luôn tha thứ tất cả mọi tội lỗi người là Đấng chữa lành mọi bệnh tật người” (c.3). Phần cuối của câu Kinh Thánh này là một minh chứng cho phần đầu câu. Cũng vậy, Ngài luôn tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta cũng giống như Ngài chữa lành bệnh tật cho chúng ta. Thường thì trong Kinh Thánh, tội lỗi được ví như bệnh tật, và sự cứu rỗi được ví như sức khỏe. Chúa đã ban sức khỏe cho linh hồn chúng ta.

Thứ hai, Ngài luôn gìn giữ chúng ta. “Ngài là Đấng đã cứu chuộc mạng sống người khỏi chốn hư nát, lấy lòng nhân từ và sự thương xót mềm mại mà làm mảo triệu thiên đội cho người” (c.4). Ngài luôn gìn giữ và bảo vệ chúng ta khỏi sự huỷ diệt vây quanh chúng ta. Ngài đội mảo triệu thiên lên đầu chúng ta và lập chúng ta làm vua.

Thứ ba, Ngài luôn làm thoả lòng chúng ta. “Ngài là Đấng làm cho miệng người thoả các vật ngon” (c.5). Thực chất là Đa-vít cho rằng Chúa làm thoả lòng chúng ta rất nhiều khiến sức trẻ của chúng ta được bỏ lại tựa như sức lực của chim ưng. Khi chim ưng thay lông, thì những lông già rụng đi và nó lại mặc lấy một bộ lông mới rồi tiếp tục bay vút lên cao.

Có phải mục đích duy nhất của bạn khi cầu nguyện với Chúa là ngợi khen Ngài không? Bạn có rất nhiều điều để ngợi khen Ngài vì có lòng yêu thương và sự chăm sóc vô hạn của Ngài đối với bạn. Ngài đã cứu chuộc, gìn giữ và làm thoả lòng bạn. Đừng bao giờ tiếp nhận Chúa như là một sự bắt buộc, nhưng hãy luôn luôn dành thì giờ ngợi khen Ngài.

2. Những điều vĩ đại mà Ngài đã không làm (Thi 103:6-12)

Chúng ta thường ngợi khen Chúa về những điều Ngài đã làm cho chúng ta. Ngày hôm nay, chúng ta hãy cảm tạ Ngài về những điều Ngài đã không làm cho chúng ta. “Ngài không đối đãi chúng ta theo tội lỗi mà chúng ta vi phạm, Ngài không sửa phạt chúng ta theo sự gian ác của chúng ta” (c.10).

Mỗi người đều biết nỗi đau trong lòng mình – đó không chỉ là vô ý phạm tội mà thôi, mà còn những tội lỗi đẩy chúng ta vào cảnh tù tội. Hơn thế nữa, Đức Chúa Trời còn biết rất rõ về điều này. Thực tế, Ngài biết rõ tội lỗi chúng ta hơn cả chúng ta biết. Ngài cũng nhìn thấy cả nguyên nhân và hậu quả của tội lỗi chúng ta nữa. Có một lý do khiến Ngài rất ghét tội lỗi, đó là vì Ngài thánh khiết, và vì Ngài đã nhìn thấy nơi tội lỗi sẽ dẫn con người đến. Gia-cơ dạy chúng ta rằng lòng tham muốn sẽ thai nghén và sản sinh ra tội lỗi. Khi tội lỗi đã nảy nở, trưởng thành thì sanh ra sự chết (Gia 1:15). Tội lỗi được mô tả như một sự thai nghén điều ác.

Nhưng tác giả Thi Thiên nói rằng Đức Chúa Trời “không đối đãi chúng ta theo tội lỗi mà chúng ta vi phạm”. Ngài dựa trên điều gì để đối đãi với chúng ta? Ngài đã dựa trên thập tự giá, là ân điển của Ngài. Đức Chúa Giê-xu Christ chịu chết vì có tội lỗi chúng ta, và Đức Chúa Trời đã tha thứ tội cho chúng ta nhờ bởi dòng huyết của Con Trai Ngài. Chúng ta có thể đến với Ngài và cầu xin Ngài tha thứ mọi tội lỗi cho chúng ta.

Tuy nhiên, bạn đừng để ý nghĩ cho rằng Đức Chúa Trời ắt sẽ không đối đãi với bạn theo cách mà bạn đáng phải bị đối đãi xúi giục bạn thử Ngài. Đừng sống buông thả, truy lạc với tội lỗi nữa. Hãy ghét tội lỗi, và ngày hôm nay hãy vui mừng vì bạn đang bước đi với Đức Chúa Cha dựa trên nền tảng là thập tự giá của Đức Chúa Giê-xu Christ.

Hãy vui mừng cho ngày hôm nay vì Đức Chúa Trời đã không đối đãi với bạn theo tội lỗi bạn vi phạm nhưng theo thập tự giá của Đức Chúa Giê-xu Christ. Sự tha thứ mà bạn

nhận được đã phải trả bằng một giá rất đắt. Hễ khi nào bạn bị cảm dỗ phạm tội, thì bạn hãy nghĩ đến tiền công và giá phải trả của tội lỗi.

Bạn đã mắc nợ Đấng Christ nhiều không kể xiết, vì thế, bạn hãy sống làm đẹp lòng Ngài.

3. Bụi đất và số phận (Thi 103:13-18)

Chúa chúng ta luôn ghi nhớ những điều chúng ta hay quên. Đôi khi, chúng ta lại quên những điều mà Ngài muốn chúng ta phải nhớ, và những việc ấy thường dẫn chúng ta vào trong gian truân. Bạn có nhớ những việc bạn đã được làm bằng gì chăng? “Nhu một người cha thương xót con mình. Đức Giê-hô-va cũng thương xót những kẻ kính sợ Ngài như vậy. Ngài biết rõ cấu trúc cơ thể của chúng con. Ngài nhớ rằng chúng con chỉ là bụi đất mà thôi” (c.13, 14). Đức Chúa Trời đã lấy bụi đất nắn nên hình hài A-đam. Sau đó, Ngài hà linh khí sự sống vào hình hài ấy khiến trở nên một linh hồn sống. Về phương diện thuộc thể, chúng ta đã được tạo dựng nên bằng bụi đất. Nhưng chúng ta luôn có dấu ấn thần tính trên chúng ta, vì chúng ta đã được Chúa tạo dựng nên theo hình ảnh Ngài.

Khi nghĩ đến bụi đất chúng ta thường liên tưởng đến cái gì đó thật tầm thường, không có gì đáng nói cả. Bạn có thể bước ra đến chỗ cánh cửa sau nhà là sẽ thấy bụi đất ngay. Có lẽ bạn không cần phải đi đâu cho xa, chỉ cần bạn ngó vào trên bề mặt của chiếc radio hay nhìn vào một bàn trong phòng khách thì bạn đã thấy được bụi. Bụi đất tiêu biểu cho sự yếu ớt, mong manh. Nhưng đồng thời, nó còn đại diện cho một tiềm lực phi thường. Chúa tạo dựng chúng ta bằng bụi đất khiến chúng ta có thể yếu đuối trong chính con người chúng ta, nhưng mạnh mẽ trong Ngài. Đức Chúa Trời đã lấy bụi đất nhào thành đất sét dẻo, rồi sau đó Ngài dùng đất ấy nắn nên hình người. Hễ nơi nào có bụi đất, thì nơi ấy có tiềm lực. Đức Chúa Trời là Thợ Gốm, còn chúng ta là đất sét.

Bạn hãy thưa với Chúa rằng: “Kính lạy Chúa! Ngài đã lấy bụi đất nắn nên con là thứ thể chất chứa đầy tiềm lực. Ngài tạo dựng nên con theo cách như vậy khiến con có thể yếu đuối trong chính thể xác con nhưng thật mạnh mẽ trong Ngài. Xin Ngài hãy đúc con, nắn con theo ý Ngài muốn, con đang yên lặng chờ đợi Ngài và vâng phục Ngài đây”. Phao-lô đã nói: “Tôi có thể làm được mọi sự vì Đấng Christ ban sức cho tôi” (Phi 4:13). Ông còn nói rằng: “Chúng tôi dựng của quý báu này trong bình làm bằng đất, hầu cho tỏ ra quyền phép lớn lạ vô cùng là quyền phép của Đức Chúa Trời chớ không phải của chúng tôi” (II Co 4:7).

Nơi nào có bụi đất, nơi đó có tiềm lực. Nơi nào có bụi đất, nơi đó có cơ hội tăng trưởng. Hãy tiếp tục đầu phục Chúa và thuận phục tiến trình tạo dựng của Ngài trong đời sống bạn. Hãy cầu xin Ngài nắn đúc bạn theo ý muốn Ngài.

4. Hãy sẵn sàng làm theo mạng lệnh Ngài (Thi 103:19-22)

Ngày hôm nay, cho dù bạn không gặp hoàn cảnh khó khăn đến đâu chăng nữa, có nhiều tin tức làm cho bạn chán nản thất vọng thế nào đi nữa, thì bạn vẫn có thể tin vào điều này. “Đức Giê-hô-va thiết lập ngôi Ngài trên thiên đàng. Vương quốc Ngài sẽ cai trị trên muôn loài muôn vật” (c.19).

Chúa đã lên ngôi thiên đàng và Ngài cai trị trên mọi thứ đang diễn ra. Đôi khi, chúng ta thấy dường như chẳng phải thế. Nếu bạn bước đi bằng mắt thấy, bạn sẽ thắc mắc, nghi hoặc không biết thật có Đức Chúa Trời hay không. Hoặc nếu có Chúa đi chăng nữa, thì liệu Ngài có quan tâm không? Và nếu Ngài có quan tâm, thì Ngài có thể làm được gì không? Tác giả Thi Thiên dạy chúng ta rằng “Đừng bước đi bằng mắt thấy, hãy bước đi bằng đức tin”.

Đức Chúa Trời luôn có đạo binh. “Hãy chúc tụng Đức Giê-hô-va! Hỡi các thiên sứ Ngài, là những vị có sức mạnh kiệt xuất thường làm theo Lời Ngài và lưu tâm đến tiếng Ngài phán ra” (c.20). Các thiên sứ luôn sẵn sàng làm theo mạng lệnh Chúa, vâng theo Lời Ngài, thì mọi thứ trong vũ trụ này sẽ hoạt động vì có ích lợi cho chúng ta. Còn nếu chúng ta không vâng theo Lời Chúa, thì mọi thứ sẽ hoạt động chống lại chúng ta tương tự như mọi thứ đã chống lại Giô-na là người đã chạy sai hướng, đã đi sai con tàu với một động cơ sai trật và một mục đích xấu. Cuối cùng, Đức Chúa Trời đã đem ông đến một nơi để học cách thuận phục.

Đừng giống như Giô-na. Hãy tin rằng Đức Chúa Trời đang cai trị và hành động trên bạn trong mọi hoàn cảnh.

Cho dù ngày của bạn gian truân đến đâu, các tin tức làm cho bạn thất vọng đến thế nào đi chăng nữa, thì bạn cũng hãy cứ tin vào một sự bảo đảm tuyệt vời rằng Đức Chúa Trời hiện đang ngự trên ngai Ngài. Ngài đang tế trị, và các tội tớ Ngài đang hành động để hoàn thành Lời Ngài. Ngày hôm nay, bạn hãy vâng theo Lời Chúa và tiếp tục bước đi bằng đức tin.

5. Những ơn phước được ghi sâu (Thi 103:1-12)

Có người cho rằng ký ức là nắm mồ của những chiếc xương gãy. Lại có người nói ký ức là một cô nhi viện mà nơi đó lũ trẻ đã lớn lên với những trò chơi có các món đồ chơi bị hư hỏng. Thực sự, ký ức chính là một thư viện và là kho báu trí tuệ. Bác sĩ chuyên khoa tâm thần Rollo Mays bảo rằng: “Ký ức không chỉ là dấu vết quá khứ còn lưu lại trên chúng ta, mà nó còn là người gìn giữ những điều có ý nghĩa cho các niềm hy vọng mãnh liệt nhất và những nỗi e sợ sâu xa của chúng ta”.

Ký ức mang tính chọn lựa. Thường thì chúng ta hay quên những điều Chúa đã làm cho chúng ta. Charles Spurgeon nói rằng “Chúng ta thường viết những ơn phước mà chúng ta nhận được lên trên cát, nhưng lại khắc các lời lầm bầm của mình vào đá cẩm thạch”. Ký ức hay ghi sâu các gánh nặng. Từ “hãy nhớ” được dùng 14 lần trong Phục Truyền Luật Lệ ký và được dùng 9 lần trong những lời cảnh cáo về sự chóng quên.

Tinh thần ngợi khen thật thường xuất phát từ tâm lòng, không phải từ ký ức (Mat 15:8). Sự thờ phượng chính là lòng ngưỡng mộ của kẻ tin đáp lại những điều Chúa đã nói và làm cho họ.

Hãy ghi sâu các ơn phước của Chúa vào trong lòng bạn, thì bạn sẽ không bao giờ thôi khát khao ca ngợi Ngài.

Đừng bao giờ quên những ơn phước Chúa. Hãy ngợi khen Ngài về tất cả những việc Ngài đã làm. Đừng chất lên trí óc bạn những gánh nặng quá khứ, nhưng hãy ghi thêm vào đó một kỷ niệm về các ơn phước Ngài.

6. Những ơn phước được minh họa (Thi 103:1-12)

Thi Thiên này không chứa đựng những lời nài xin, chỉ có sự ngợi khen. Từ câu 3 đến câu 5 là những vần thơ được làm theo phong cách Hê-bơ-rơ có cấu trúc song song. Mỗi câu bao gồm 2 vế. Ý tưởng được trình bày trong vế thứ nhất lại được lặp lại, được minh họa hoặc được nhấn mạnh hơn trong vế thứ hai của câu thơ. Những vế thứ hai trong các câu thơ thứ 3 đến câu thơ thứ 5 ghi lại những hình ảnh minh họa cho 3 ơn phước sau: sự tha thứ, sự cứu chuộc và sự làm thoả lòng.

Ơn phước thứ nhất là sự tha thứ (c.3). Tác giả Thi Thiên đã dùng khái niệm về sự chữa lành thuộc linh để minh họa cho sự tha thứ. Đức Chúa Trời không cần phải chữa lành cho chúng ta, thế nhưng Ngài vẫn luôn chữa lành và mỗi ơn phước Chúa ban cho chúng ta chính là một sự chuộc tội. Sự cứu rỗi (tức là sự tha thứ) thì dành cho linh hồn giống như việc chữa lành dành cho thể xác. Đức Chúa Giê-xu là vị Bác sĩ Đại Tài (Eph 1:7).

Ơn phước thứ hai là sự cứu chuộc (c.3). Từ “chuộc lại” ở đây ngụ ý về một “người bỏ tiền ra chuộc lại người bà con của mình. Sách “Ru-to” đã minh họa cho sự chuộc lại này, nhân vật Bô-ô là người chuộc. Đức Chúa Trời luôn bảo vệ, tiếp trợ, gìn giữ chúng ta bình an và đã cứu chuộc chúng ta. Ngài đem chúng ta ra khỏi tình trạng nô lệ và nhắc chúng ta lên địa vị làm chủ.

Ơn phước thứ ba là sự làm thoả lòng (c.5). Có bản dịch khác dịch câu này như sau: “(Ngài) làm thoả lòng người trong tuổi già bằng những của ngon vật lạ”. Câu này ứng dụng cho mọi thời kỳ trong đời người. Chúa sẽ phục hưng và lại làm cho chúng ta được mới. Ngài sẽ giữ cho chúng ta luôn tươi trẻ trên phương diện thuộc linh, vì chúng ta thường tìm thấy sự thoả lòng trong Lời Ngài.

Bạn đã nhận được ơn tha thứ và ơn cứu chuộc của Đức Chúa Trời chưa? Nếu đã nhận được rồi, thì bạn có lấy làm vui mừng về sự thoả lòng khởi xuất từ việc nhận biết Ngài và vâng theo Lời Ngài không?

Chúa sẽ phục hưng, đổi mới bạn và ban phước cho bạn để bạn có thể đem lại phước hạnh cho người khác.

7. Sự ngợi khen của toàn vũ trụ (Thi 103:1-12)

“Hỡi linh hồn ta! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va”(c.1). Tác giả Thi Thiên đã mở đầu bằng cách thưa chuyện với Chúa thật riêng tư. Ông đang ngợi khen Chúa về những điều Ngài đã làm và vì Ngài là Đấng Hằng Hữu. Khi đọc Thi Thiên, chúng ta khám phá ra được lý do tại sao Đức Chúa Trời lại quá kỳ diệu như vậy.

Ngài là Đấng Cứu Thế đầy lòng thương xót (c.8-12). Bởi ân điển, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta những điều mà chúng ta không đáng được ban. Và nhờ lòng thương xót. Ngài đã không ban cho chúng ta những điều mà đáng lý ra chúng ta phải đón nhận. Ngài vốn có thuộc tánh thiêng liêng thánh khiết, cho nên chúng ta đừng chọc giận Ngài bằng cách cố tình phạm tội.

Ngài là Đức Chúa Cha dịu dàng (c.13-18). Tại sao Chúa lại bày tỏ lòng thương xót? Tại vì là bản tính tự nhiên của Ngài muốn thể hiện tình yêu thương Ngài. Ngài thật dịu dàng mềm mại vì Ngài biết chúng ta đã được nắn nê từ bụi đất. Chúng ta rất yếu đuối và mỏng manh, đời sống ngắn ngủi chóng qua như bông hoa sớm rụi tàn. Chúng ta hãy đáp lại bản tính dịu dàng mềm mại của Chúa bằng sự ngợi khen và vâng Lời Ngài.

Ngài đáng được cả vũ trụ ngợi khen (c.19-22). Đọc sách Khải Huyền, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời sẽ được muôn vật muôn loài ngợi khen trên khắp cả vũ trụ này. Một ngày nào đó, chúng ta cũng sẽ góp phần vào việc ngợi khen ấy.

Vì sao chúng ta phải ngợi khen Chúa? Vì ngôi Ngài luôn chắc chắn, an khương. Chúng ta ngợi khen Ngài vì chúng ta được đặc quyền tuân giữ các mạng lệnh Ngài, được phục vụ và làm vui lòng Ngài. Chúng ta ngợi khen Ngài vì những công việc Ngài làm thật quá lạ lùng, kỳ diệu và vì Ngài đã cho phép chúng ta được tham gia vào các công việc của Ngài.

Đoạn Thi Thiên này có kết thúc giống như cách mở đầu – đó là lời ngợi khen Chúa rất riêng tư. “Hỡi linh hồn ta! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va!”. Hãy làm theo những chỉ dẫn của tác giả Thi Thiên và hãy ngợi khen Đức Chúa Trời vì những thuộc tánh kỳ diệu và các công việc lạ lùng của Ngài.

104. (Thi 104:1-35)

1. Những đầy tớ bí mật của Chúa (Thi 104:1-4)

Thời gian gần đây, có bao giờ bạn nghĩ về các thiên sứ không? Thường thì chúng ta không nghĩ đến họ bởi vì chúng ta không nghe thấy họ. Nhưng Lời Đức Chúa Trời dạy chúng ta rằng họ chính là những sứ giả đặc biệt của Ngài. “Ngài khiến các thiên sứ Ngài trở thành thần linh, khiến các tôi tớ Ngài trở thành ngọn lửa” (c.4). Chúng ta có ngọn lửa của Đức Chúa Trời đang hành động – Ấy là thiên sứ Ngài đang hoàn tất thánh ý Ngài.

Các thiên sứ luôn luôn phục vụ Đức Chúa Trời. Họ hát xướng ca ngợi công cuộc tạo hoá. Họ đến thăm viếng Áp-ra-ham. Họ cũng đã đến với vua Ê-xê-chia khi thành Giê-ru-sa-lem đang bị tấn công, và một thiên sứ đã tiêu diệt 185.000 binh lính địch. Họ loan báo sự xuất hiện của Đấng Mê-si. Họ ca hát chúc tụng sự giáng thế của Chúa Giê-xu. Họ từng ở với Ngài trong đồng hoang khi Ngài bị cám dỗ. Họ cũng ở với Ngài khi Ngài ở trong vườn Ghết-sê-ma-nê. Và hiện nay, Chúa Giê-xu đang ngự trên thiên đàng, còn các thiên sứ thì luôn túc trực ở đó thờ phượng Ngài và làm vinh hiển Ngài.

Các thiên sứ cũng phục vụ chúng ta nữa. He 1:14 ghi nhận rằng “Những thiên sứ, lẽ nào họ lại chẳng phải là các vị thần thừa hành được Chúa sai đến giúp đỡ những ai sẽ hưởng được cơ nghiệp cứu rỗi hay sao?” Các thiên sứ chính là quân binh vô hình của Chúa là những tôi tớ Ngài đang hành động vì cơ chúng ta.

Tôi có cảm tưởng khi chúng ta về thiên đàng, chúng ta sẽ khám phá ra rằng các thiên sứ đã từng nhiều lần bảo vệ chúng ta khỏi nguy hại và hay làm cho chúng ta mạnh sức. Ngày hôm nay, chúng ta hãy vui mừng vì chúng ta không lẻ loi. Những người ở cùng chúng ta rất nhiều, nhiều hơn hẳn những kẻ chống nghịch chúng ta.

Đức Chúa Trời sai phái các thiên sứ đến giúp đỡ bạn. Điều này sẽ khích lệ bạn nhận biết rằng họ đang hành động vì ích lợi của bạn. Ngày nay chúng ta hãy cảm tạ Ngài vì các thiên sứ Ngài và vì các công tác của họ.

2. Hãy làm thỏa cơn khát (Thi 104:5-13)

Những người sống trong thành phố đôi khi quên rằng Thượng Đế chính là Đức Chúa Trời của sự sáng tạo và của muôn loài vạn vật tự nhiên. Chỉ riêng ở Hoa Kỳ, đã có đến 2700 mẫu vỉa hè được sửa sang quét tước mỗi ngày. Từ buổi sáng thế, Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên tất cả mọi loài cùng với sỏi đá phủ khắp trên mặt đất. Chúng ta hãy dừng lại một chút để quay về với công cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời. “Ngài đặt các nền của trái đất, để nó sẽ không hề bị rung động đến đời đời. Ngài dùng các vực sâu làm áo xống bao phủ trái đất, còn các nguồn nước thì tuôn ra từ trên những núi non. Khi Ngài quở trách, các dòng nước ấy liền chạy trốn, và lúc nghe tiếng sấm của Ngài, chúng lật đật bỏ chạy... Ngài vạch biên giới để chúng không thể chảy tràn qua, và để chúng không thể quay lại làm ngập trái đất nữa” (c.5-7,9). Ở đây, tác giả Thi Thiên muốn nói đến Cơn Hồng Thủy trong thời Nô-ê. Đó là sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, trong cuộc phán xét hầu đến, Ngài sẽ dùng lửa, không phải dùng nước nữa.

Dầu vậy, nước còn là một phước hạnh. “Ngài khiến các suối nước phun ra trong các trũng, chảy giữa những ngọn đồi” (c.10). Đây là một bức tranh sông nước, suối lạch, núi đồi đẹp đẽ, ấy là nơi khiến cho muông thú có cái để ăn uống. “Nhờ các suối, tất cả thú đồng đều có nước uống, những con lừa rừng hết khát nước” (c.11). Còn chim trời thì làm tổ trên cây bên những sông suối ấy. Tôi rất thích ý tứ trong câu 12 này “chim trời ca hát giữa những nhánh cây”. Đức Chúa Trời đã tưới nước cho đất. Mùa vụ mọc lên, con người và muông thú nhờ đó mà sống. Và đây còn có một ơn phước đặc biệt nữa, Chúa đặt để chim chóc trên các nhánh cây để chúng hát ca. Muôn sự trong công cuộc sáng tạo đều được thoả đáng. “Đất được thoả lòng với bông trái của các công việc Ngài” (c.13).

Đức Chúa Trời của sự sáng tạo cũng chính là Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi. Ngày hôm nay Ngài có thể làm cho tâm hồn bạn không còn khát nữa.

Khi nhìn ngắm thiên nhiên, bạn thường được nhắc nhở về sự ban cho trên phương diện thuộc thể của Đức Chúa Trời. Ngài cũng ban cho dân sự Ngài những nhu cầu về phương diện thuộc linh. Ngày hôm nay, bạn có nhu cầu gì không? Hãy nài xin Chúa làm tràn ngập tâm hồn bạn bằng những ơn phước của Ngài!

3. Bữa ăn cân đối (Thi 104:14-18)

Đức Chúa Trời của sự sáng tạo đã thu hút và lôi cuốn các tác giả Thi Thiên. Chắc chắn, thế giới họ sống thời ấy khá sạch sẽ, trong lành và rất đẹp đẽ bởi vì con người lúc bấy giờ chưa khai khẩn nó. Họ đã nhận ra sự lệ thuộc của họ vào Chúa để có lương thực nuôi sống họ. “Ngài khiến cỏ mọc lên cho gia súc ăn, khiến rau quả xuất hiện để phục vụ con người; và con người có thể sản xuất ra lương thực từ đất, chồ biến ra rượu nho làm vui vẻ lòng người, tạo ra dầu làm mặt mày người sáng bóng, làm ra bánh mì để đem sức lực đến cho lòng người” (c.14,15).

Thức ăn, rượu, dầu và bánh là những lương thực chính yếu của người Do Thái thời ấy. Đừng cho rằng bởi vì tác giả Thi Thiên đề cập đến rượu nên có lẽ ông đang bàn về vấn đề say sưa. Thánh Kinh đã thẳng thừng cảnh cáo, phản đối sự say rượu. Hơn nữa, tác giả nói rằng Đức Chúa Trời luôn đáp ứng mọi nhu cầu thuộc thể cho chúng ta, và thậm chí, Ngài còn ban cho chúng ta hơn thế nữa. “Đức Chúa Trời... luôn ban cho chúng ta mọi thứ hết sức dư dật để chúng ta tận hưởng (ITi 6:17).

Trong Thánh Kinh, rượu được nói đến trên đây tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Vào ngày lễ Ngũ Tuần, khi dân sự Đức Chúa Trời đang vui mừng, thờ phượng và ngợi khen Chúa, thì đám đông bảo rằng: “Họ bị say rượu mới đó!” (Cong 2:13). Ngày hôm nay, bạn có vui mừng về Đức Thánh Linh không? “Đừng say rượu” Phao-lô đã dạy thế “nhưng hãy đầy dẫy Đức Thánh Linh” (Eph 5:18).

Dầu tượng trưng cho Đức Thánh Linh Đấng làm cho những gương mặt rạng rỡ lên. Môi-se từng có một gương mặt sáng ngời bởi vì ông đã kết tình thâm giao với Đức Chúa Trời. Ê-tiên cũng có một gương mặt sáng ngời như vậy bởi vì ông đã dâng sinh mạng mình cho Chúa. Và Đức Chúa Giê-xu khi ở trên Núi Hoá Hình, thì gương mặt Ngài chói loà ra.

Bánh tượng trưng cho Lời Chúa. Nó thường bổ sức cho tấm lòng “Loài người sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng phải nhờ bởi mọi Lời của Đức Chúa Trời” (Lu 4:4).

Chúa muốn ban sự vui mừng cho chúng ta. Ngài cũng muốn ban cho chúng ta nét mặt sáng ngời và sức lực. Đức Thánh Linh dùng Lời Chúa biến cải con cái Ngài trở nên giống Chúa Giê-xu hơn.

Bạn có thường xuyên dùng bữa ăn thuộc linh cân đối bằng những lương thực do Chúa chu cấp cho bạn không? Thức ăn, rượu, dầu và bánh là những tượng trưng cho việc Ngài nuôi dưỡng bạn.

Hãy sống nhờ vào Lời Chúa và hãy để Đức Thánh Linh cai trị đời sống bạn.

4. Hãy suy gẫm về công cuộc sáng tạo (Thi 104:19-26)

Sau khi quan sát công việc Chúa trong công cuộc sáng tạo, tác giả Thi Thiên viết: “Hỡi Đức Giê-hô-va! Công việc Ngài phong phú biết bao! Bằng sự khôn ngoan, Ngài đã tạo nên muôn vật. Trái đất đầy đầy của cải Ngài” (c.24). Câu Thánh Kinh này tỏ cho chúng ta biết những đặc điểm quan trọng của Đức Chúa Trời.

Thứ nhất, công cuộc sáng tạo bày tỏ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy dành thì giờ ngưỡng mộ sự khôn ngoan của Ngài trong công cuộc tạo hoá. Tôi được biết rằng nếu phân lượng khí trong không trung bị biến đổi một chút, thì tất cả chúng ta ắt sẽ chết hết. Cái cách Chúa làm cho quả đất xoay quanh một trục nghiêng, Ngài bố trí các mùa và phối hợp các tạo vật với nhau đã thể hiện sự khôn ngoan cực kỳ của Ngài. Đức Chúa Trời là Đấng có đủ khôn ngoan điều khiển mọi tạo vật nên Ngài cũng có đủ khôn ngoan để điều khiển đời sống chúng ta là điều đương nhiên. Nếu Ngài có khả năng làm cho các ngôi sao, các hành tinh và các mùa vận hành, thì lẽ nào Ngài lại không có khả năng phối hợp đời sống chúng ta lại với nhau và khiến chúng trở thành theo ý Ngài muốn?

Thứ hai, công cuộc sáng tạo thể hiện sự giàu có của Đức Chúa Trời. “Trái đất đầy đầy của cải Ngài” (c.24). Nếu không có của cải vật chất của Ngài, thì chúng ta sẽ không thể nào tồn tại được. Không chỉ cả vàng, bạc và đá quý là những thứ mới có thể nói lên sự giàu có của Ngài, nhưng kể cả những quặng kim loại, đất đá, cây trái hoa quả và ngũ cốc cũng nói lên điều đó.

Thứ ba, công cuộc sáng tạo đem lại việc làm cho con người trong khả năng của họ. “Loài người đi ra, đến với công việc mình và làm lụng cho đến chiều tối” (c.23). Ngay cả A-đam cũng có công việc để làm trong vườn Ê-đen. Làm việc là một phước hạnh chứ không phải là gánh nặng nếu như chúng ta làm việc vì có Chúa.

Thứ tư, công cuộc sáng tạo thúc đẩy chúng ta thờ phượng Đức Chúa Trời. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Công việc Ngài thật phong phú biết bao!”. Chúng ta chớ nên thờ phượng sự sáng tạo của Chúa vì làm như vậy tức là thờ thần tượng. Chúng ta chỉ thờ phượng Đức Chúa Trời của sự sáng tạo mà thôi. Chúng ta hãy công nhận rằng Ngài đã ban cho chúng ta mọi ân điển tốt lành và trọn vẹn (Gia 1:17). Vậy thì, chúng ta hãy chiêm ngưỡng Chúa, là Đấng Tạo Hoá và cũng là Đấng Cứu Thế vĩ đại của chúng ta.

Công cuộc sáng tạo đã bày tỏ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, vậy chúng ta hãy vui mừng lên! Công cuộc sáng tạo thể hiện sự giàu có của Ngài, vì thế, chúng ta hãy dùng sự giàu có ấy làm vinh hiển Ngài. Công cuộc sáng tạo đem lại công ăn chuyện làm cho con người. Cho nên, chúng ta hãy xem công việc như là một phước hạnh. Nhưng trên hết mọi sự đó, công cuộc sáng tạo đã đưa bạn đến với việc thờ phượng Chúa.

5. Mùa xuân tươi mới (Thi 104:27-30)

Các nhà khoa học cho chúng ta biết rằng thế giới này được điều khiển bởi cái mà họ gọi là “quy luật tự nhiên”. Nhưng đa số họ đã quên rằng đằng sau luật ấy còn có Đấng ban luật. Đằng sau công cuộc sáng tạo chính là Đấng Sáng Tạo, là Đấng luôn quan tâm chăm sóc đến những tạo vật và con người do Ngài dựng nên. Ai đã liên kết thống nhất cả hoàn vũ này? Đó chính là Đức Chúa Trời, Đấng sáng tạo nên nó. Muôn loài muôn vật đều cậy trông nơi Ngài để được Ngài ban cho mọi nhu cầu cần thiết như tác giả Thi Thiên đã viết: “Mọi tạo vật đều trông đợi Chúa, để được Ngài ban cho thức ăn theo thì tiết. Ngài ban cho điều gì thì chúng nhận lấy điều ấy. Ngài xoè tay Ngài ra, thì chúng được no nê với những của ngon” (c.27,28).

Đức Chúa Trời ban cho, còn chúng ta chỉ việc nhận lãnh. Ngài tiếp trợ và chúng ta nhận lấy. Ngài thật đáng cho chúng ta tin cậy. Ngài luôn quan tâm chăm sóc những gì thuộc về Ngài, Đa-vít nói rằng: “*Trước tôi trẻ, nay tôi đã già; nhưng tôi chưa bao giờ thấy người công bình nào bị bỏ rơi, hay con cháu của họ phải đi ăn xin*” (Thi 37:25).

Đức Chúa Trời cũng rất độ lượng, khoan dung. Ngài không hề vô tâm hay ích kỷ. Ngài xoè tay Ngài ra thì mọi tạo vật được no nê với những của ngon.

Đức Chúa Trời có quyền trên cả sự sống lẫn sự chết và cả trên những sự thay đổi thời tiết các mùa. “Chúa ẩn mặt Ngài, thì chúng nó liền gặp gian truân. Ngài cất hơi thở chúng đi, thì chúng lìa đời và trở về bụi đất. Ngài ban thần Chúa ra thì chúng nó được dựng nên. Chúa đã tái tạo mặt đất” (c.29,30). Mùa xuân thật đẹp đẽ, mùa hạ thật tươi vui và mùa thu thì đầy hoa trái. Rồi khi mùa đông đến, bầu trời trông có vẻ rất âm đạm. Nhưng Đức Chúa Trời của mùa xuân, mùa hạ và mùa thu cũng chính là Đức Chúa Trời của mùa đông. Ngài luôn mang lại bầu không khí trong lành và tươi mới cho mùa xuân.

Ngày hôm nay, Đức Chúa Trời có thể lại làm cho cuộc đời bạn được tươi mới. Ngài sẽ mang đến cho bạn những mùa đầy bông trái và nắng ấm. Vậy, bạn chớ lo lắng về những thời kỳ của cuộc sống. Đức Chúa Trời Đấng đang vận hành cả vũ trụ này, có thể điều khiển những thời kỳ biến động trong cuộc đời bạn. Nếu bạn hiện đang sống trong mùa đông, thì hãy đợi Chúa. Ngài sẽ sẵn sàng đem mùa xuân đến cho bạn.

6. Một thế giới mới (Thi 104:31-35)

Khi Đức Chúa Giê-xu Christ làm Chúa Cứu Thế của bạn và Đức Chúa Trời làm Thiên Phụ bạn, khi Đức Thánh Linh ngự trong bạn và Lời Chúa đang dạy dỗ bạn, thì mọi tạo vật sẽ nhận được vẻ đẹp tươi mới và những ơn phước mới mẻ. Bầu trời trở nên xanh hơn, trái đất tràn ngập màu xanh cây lá trù phú hơn. Bạn đừng chỉ nhìn vào sự sáng tạo mà thôi, nhưng hãy nhìn vào Đấng Tạo Hoá. Và, bạn không những chỉ xem Ngài là Đấng Tạo Hóa, mà còn phải biết rằng Ngài là Cha Thiên Thượng Đấng luôn quan tâm chăm sóc bạn.

“Hễ con còn sống đến chừng nào, thì con sẽ hát xướng ca ngợi Đức Giê-hô-va chừng nấy! Hễ con còn tồn tại bao lâu, thì con sẽ còn tôn vinh chúc tụng Ngài bấy lâu!” (c.33,34). Tác giả Thi Thiên viết những lời này sau khi ông suy gẫm về tất cả mọi sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Ông nhìn vào các trũng nước, các suối ngàn và những dòng sông đang chảy. Ông nghe tiếng chim hót trên cành cây. Ông ngắm bầy gia súc đang gặm cỏ. Ông thấy con người đang làm bánh và chế biến dầu. Ông quan sát cánh mặt trời mọc và mặt trời lặn, rồi ông nói: “Bạn có thấy tất cả những điều ấy không? Tôi lấy làm vui mừng về Đấng Tạo Hoá là Đức Chúa Trời tôi”.

Mọi tạo vật đều đang phải làm việc khó nhọc trong lao khổ, vì có đã phạm tội (Ro 8:22). Bởi vì Đấng Tạo Hoá của chúng ta luôn luôn có trách nhiệm, nên các tạo vật của Ngài mặc dù phạm tội nhưng vẫn xinh đẹp tuyệt mỹ và phong phú vô cùng. Bạn có biết rằng Đức Chúa Trời lấy làm vui thích về công cuộc sáng tạo của Ngài không? “Sự vinh hiển Chúa còn đến mãi mãi” (c.31). Ngài vui khi nghe tiếng chim hót. Ngài thích thú khi thấy dòng sông cuộn chảy.

Chúng ta cũng hãy lấy làm vui thích về các công việc của Ngài. Ngày hôm nay, chúng ta nên vui mừng vì Chúa được vinh hiển khi chúng ta vâng lời Ngài.

Đức Chúa Trời được vinh hiển bởi các công việc Ngài, vì các công việc ấy đã thể hiện ra sự vĩ đại của Ngài. Khi nhìn vào sự sáng tạo, bạn có thấy sự vĩ đại của Chúa không? Hãy vui mừng với Chúa khi Ngài lấy làm ưa thích về các công việc sáng tạo của Ngài.

“Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn! Tôi sẽ lại nói: Hãy vui mừng lên!” (Phi 4:4)

105. (Thi 105:1-45)

1. Sức khỏe thuộc linh (Thi 105:1-4)

Những nhà dinh dưỡng học luôn nhắc nhở chúng ta rằng, chúng ta cần phải có những nhu cầu tối thiểu mỗi ngày về hàm lượng các loại vitamin, và khoáng chất nếu như chúng ta muốn có một thân thể khoẻ mạnh. Tương tự như vậy, Đa-vít cho chúng ta biết chúng ta cần phải đáp ứng cho Chúa những điều kiện tối thiểu mỗi ngày sau đây, nếu chúng ta muốn có một đời sống tâm linh khoẻ mạnh.

Điều kiện đầu tiên là sự ngợi khen. “Ồ! Hãy tạ ơn Đức Giê-hô-va!...Hãy hát xướng ca tụng Ngài, hãy hát cho Ngài những bài ca thánh” (c.1,2). Ngợi khen thể hiện lòng biết ơn, cảm tạ Chúa về sự hiện hữu của Ngài, về những công việc Ngài đã làm và về những gì mà Ngài đã sẻ chia cho chúng ta. Ngợi khen còn thể hiện sự vui mừng vì sự hiện diện của Chúa vì Ngài là Đấng Hằng Hữu và vì chúng ta được làm con cái của Ngài.

Sự cầu nguyện cũng là một điều kiện hết sức cần thiết. “Hãy cầu khẩn danh Ngài” (c.1). Chúng ta cầu khẩn danh Chúa khi chúng ta cần có sức lực, ân điển và sự vừa giúp của Ngài trong những lúc có cần. Ngài luôn lắng nghe chúng ta.

Một điều kiện cần thiết nữa là sự làm chứng. “Hãy đồn ra những công việc Ngài giữa vòng các dân tộc... Hãy truyền tụng về tất cả mọi công việc lạ lùng của Ngài. Hãy làm vinh hiển danh thánh Ngài” (c.1-3). Nếu chúng ta chỉ ngợi khen và cầu nguyện mà thôi, nhưng lại không nói về Chúa cho người khác biết, thì cuộc sống của chúng ta sẽ trở nên hẹp hòi, hời hợt và ích kỷ. Chúng ta cần phải nói cho người khác biết rằng Ngài là Đấng Cứu Thế duy nhất.

Điều kiện cuối cùng là việc tìm kiếm mặt Ngài. “Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va và sức lực Ngài. Hãy tìm kiếm mặt Ngài luôn luôn” (c.4). Nói cách khác, chúng ta hãy sống trong ánh sáng thuận theo ý Ngài. Hãy sống đời sống luôn có nụ cười của Chúa và hãy làm đẹp lòng mỗi mình Ngài mà thôi.

Tương tự như đời sống thuộc thể, đời sống thuộc linh của bạn cũng cần phải được chăm sóc thì nó mới khoẻ mạnh được. Bạn có đang hết lòng quan tâm đến đời sống tâm linh mình không? Những đòi hỏi tối thiểu hằng ngày của Chúa sẽ giúp bạn duy trì được một đời sống thuộc linh khoẻ mạnh. Bạn hãy đảm bảo đáp ứng cho Chúa những điều kiện tối thiểu hằng

ngày mà Ngài đã đòi hỏi nơi bạn. Việc ấy sẽ làm đẹp lòng Chúa và đem lại sự vinh hiển cho Ngài.

2. Ký ức thuộc linh (Thi 105:5-15)

Ký ức thuộc linh đóng một vai trò rất quan trọng trong đời sống thuộc linh khoẻ mạnh của bạn. Bạn có thường nhớ đến những gì mà Chúa muốn bạn nhớ không? Bạn có biết ơn Chúa về những điều Ngài luôn nhớ đến không? “Hãy nhớ đến các công việc kỳ diệu mà Ngài đã làm, những dấu kỳ phép lạ và những đoán ngữ mà miệng Ngài đã phán... Ngài luôn luôn nhớ đến giao ước Ngài và những mạng lệnh Ngài đã truyền cho hàng ngàn thí dụ sau” (c.5-8).

Lẽ ra, chúng ta cần phải nhớ đến những lời dạy của Chúa, nhớ đến những dấu kỳ phép lạ và những công việc Ngài, chẳng hạn, ta lại hay quên cả. Dân Y-sơ-ra-ên rất hay quên những việc Chúa đã làm cho họ. Mỗi năm họ đều tổ chức kỷ niệm lễ Vượt qua, với lý do để họ nhớ lại việc Chúa đã giải phóng họ thoát khỏi ách nô lệ ở xứ Ê-díp-tô. Có những việc mà đáng lý ra chúng ta cần phải quên đi, chẳng hạn như “những sự ở đằng sau” (Phi 3:13). Tác giả Thi Thiên khuyên chúng ta rằng: “Hãy nhớ đến các công việc kỳ diệu của Ngài” (c.5). Bạn có đang nhớ đến những ơn phước của Chúa không? Hễ khi nào bạn bị cám dỗ xúi giục lên tiếng chỉ trích Chúa hoặc nổi giận với Chúa, thì bạn hãy nhớ đến các công việc lạ lùng của Ngài.

Đức Chúa Trời cũng luôn nhớ đến: Ngài luôn luôn nhớ đến giao ước Ngài” (c.8). Ngài đối đãi với chúng ta dựa trên những lời phán hứa kết ước của Ngài, chứ không phải dựa trên luật pháp. Và Ngài đã ấn chứng các kết ước ấy bằng chính huyết của Con Trai Ngài.

Cuối cùng, chớ quên rằng Chúa không bao giờ bội ước. Không hề có một lời nào trong những lời phán hứa của Chúa bị mai một đi. Dù chúng ta có quên các lời hứa của Chúa hoặc xao lãng Lời Ngài thì Ngài vẫn luôn nhớ. Chúa là Đấng luôn luôn giữ lời hứa Ngài rất thành tín và không bao giờ đổi.

Ngày nay, bạn sẽ được khích lệ rất nhiều mỗi khi bạn nhận được một lời hứa nào đó từ Thánh Kinh. Hễ khi nào bạn nhớ đến lời hứa đó, thì cũng hãy nhớ rằng Chúa rất thành tín trong việc giữ lời hứa của Ngài.

3. Được sửa soạn để làm câu trả lời (Thi 105:16-23)

Thật tuyệt vời làm sao khi lời cầu nguyện được nhậm. Nhưng chúng ta còn có một điều tuyệt vời hơn nữa – đó là chính khi chúng ta trở thành câu trả lời cho sự cầu nguyện. Trong thời gian gần đây, có bao giờ chính bạn đã trở thành câu trả lời cho sự cầu nguyện nào đó chưa? Giô-sép đã từng như vậy. Chúng ta hãy đọc câu 17. “Ngài sai phái một người đi trước họ đó là Giô-sép người đã bị bán đi như một tên nô lệ”. Ngay lúc ấy, Giô-sép chưa nhận biết được việc Đức Chúa Trời đang làm. Nhưng Chúa đang chuẩn bị ông để trở thành câu đáp lời cho sự cầu nguyện, Ngài đang dùng Giô-sép để bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên. Nếu Giô-sép không làm điều ấy, thì dân sự ắt sẽ bị diệt vong. Nếu dân sự bị diệt vong, thì chúng ta ắt sẽ chẳng có được Thánh Kinh và Đấng Cứu Thế.

Đức Chúa Trời hoạch định các công việc Ngài. Chúng ta không cần phải lo lắng về những gì sẽ xảy ra bởi vì Chúa luôn biết trước mọi sự. Ngài không bao giờ mất cảnh giác. Ngài cũng chẳng bao giờ bị ai làm cho sững sốt, ngỡ ngàng. Ngài không hề hỏi thế này “việc ấy đã xảy ra như thế nào?” Ngài đã chọn Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp và các con trai người để hoàn thành một số mục đích vĩ đại của Ngài trên thế gian này đó là làm chúng về

một Đức Chúa Trời Hằng Sống và Chân Thật, để đem lại cho chúng ta Thánh Kinh và Đấng Cứu Thế.

Đức Chúa Trời còn thực hiện chương trình của Ngài. Ngài sử dụng con người để thực hiện những mục đích của Ngài. Không phải lúc nào chúng ta cũng biết được Chúa đang làm gì. Ngài đã không sai thiên sứ Ngài đến ngục tối để giải thích cho Giô-sép biết về tất cả các kế hoạch của Ngài. Giô-sép hành động và bước đi bằng đức tin. Ông phải ném trái những gian truân thử thách và những nhục nhã. Nhưng cuối cùng, ông đã chiến thắng về vang. Từ thử thách đi đến chiến thắng, từ kiếp nô lệ đi đến nguồn phước hạnh, Giô-sép đã trở thành câu trả lời cho sự cầu nguyện.

Ngày hôm nay, có thể bạn đang tự hỏi “Tại sao tôi phải trải qua những kinh nghiệm này? Tại sao Chúa không làm cho cuộc sống tôi được dễ chịu hơn?” Hãy nhớ đến Giô-sép Chúa đã chọn ông, sửa soạn ông, và dùng ông làm lời giải đáp cho sự cầu nguyện.

Đức Chúa Trời không bao giờ phi phạm những thử thách của bạn. Ngài tạo nên chúng nhằm đem lại sự tốt lành cho bạn và làm vinh hiển Ngài. Ngày nay, có lẽ bạn đang trải qua những khó khăn thử thách. Hãy để Chúa sửa soạn bạn cho điều mà Ngài đã sắm sẵn cho bạn. Có thể Ngài đang dự định dùng bạn làm lời giải đáp cho sự cầu nguyện.

4. Muối và sự sáng ở “Ê-Díp-Tô” (Thi 105:24-45)

Hãy giả định rằng bạn là một thường dân Ê-díp-tô sống trong thời Môi-se và A-rôn. Bạn đã sống sót sau những tai họa từng đổ ập xuống xứ bạn vì cố sự cứng lòng của vua Pha-ra-ôn. Bạn sẽ phản ứng thế nào khi thấy người Do Thái rời khỏi Ê-díp-tô? Tác giả Thi Thiên đã viết: “Vì sự kinh khiếp mà dân Y-sơ-ra-ên đã giáng trên Ê-díp-tô, nên khi họ ra đi, Ê-díp-tô rất đổi vui mừng” (c.38). Tôi hoàn toàn tin điều này. Hơn nữa, tôi còn e rằng khi Chúa tái lâm, cả thế gian lại sẽ vui mừng khi thấy dân sự Chúa rời khỏi dương trần này.

Ê-díp-tô là một hình ảnh tượng trưng cho thế gian. Đối với dân sự Đức Chúa Trời (dân Y-sơ-ra-ên) thì đó chính là nơi của những kiếp đời nô lệ và của những công việc nặng nhọc đơn điệu. Đó cũng chính là nơi có nhiều đồng bằng và nhiều dải đất cằn cỗi, hoang vu. Còn Ca-na-an là một vùng đất có nhiều đồi núi và thung lũng, là một xứ thường có mưa, đầy hoa trái, đượm sữa và mật ong. Khi bạn được cứu về phương diện thuộc linh thì xem như bạn đã được Chúa dời ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Ngài đem bạn vào xứ Ca-na-an và bảo rằng “Hãy tận hưởng tất cả những phước hạnh này!”

Tại sao Ê-díp-tô lại vui mừng khi dân Y-sơ-ra-ên ra đi? Một điều chắc chắn là vì người Ê-díp-tô cảm thấy kinh khiếp. Dân Y-sơ-ra-ên đang thờ phượng một Đức Chúa Trời chân thật. Và Đức Chúa Trời chân thật của họ đang bày tỏ quyền năng Ngài qua các tai họa. Dân Y-sơ-ra-ên là một điều khó chịu đối với người Ê-díp-tô – giống như muối xát vào vết thương, như ánh sáng phơi bày tội ác. Đức Chúa Trời dùng dân Y-sơ-ra-ên để làm chứng cho Ê-díp-tô, nhưng nó đã không chịu nhận lấy sự làm chứng ấy.

Cơ Đốc nhân là muối và là sự sáng. Đôi khi, chúng ta gây khó chịu cho người khác. Và có lúc những gì sai quanh ta được phơi bày qua cách ăn nết ở của chúng ta. Một ngày nào đó, chúng ta sẽ ra đi. Cũng có thể xảy ra điều ấy trong ngày hôm nay. Đức Chúa Giê-xu Christ có thể trở lại ngay hôm nay, đem dân sự Ngài về nhà Ngài để được vinh hiển. Sẽ không còn muối nữa. Cũng sẽ không còn sự sáng nữa. Nhưng sẽ còn lại điều gì? Còn lại sự phán xét. Chúng ta hãy nhớ rằng chúng ta đang có một công việc phải làm đang khi chúng ta chờ đợi Chúa của chúng ta trở lại.

Một trong những trách nhiệm của tín đồ Cơ Đốc giáo là phải làm sự sáng và làm muối trong thế gian. Đôi khi, bạn đã gây ảnh hưởng đến người khác nhưng bạn lại không nhận biết được điều đó. Lại có những lúc, bạn gặp được rất nhiều cơ hội xác thực để tác động đến người khác cho Đấng Christ. Bạn có nghĩ đến những cơ hội để bạn trở nên muối và sự sáng trong sinh hoạt đời sống hàng ngày của bạn không?

Hãy cầu xin Chúa sử dụng bạn tạo nên một sự thay đổi nào đó trong cuộc đời ai đó ngay hôm nay.

106. (Thi 106:1-48)

1. Ai có thể ngợi khen Chúa? (Thi 106:1-5)

“Ai có thể kể ra hết được các công việc quyền năng của Đức Giê-hô-va? Hoặc ai có thể thố lộ ra hết mọi sự ngợi khen Ngài?” (c.2).

Ai có thể thực sự ngợi khen Chúa? Đó là những người đã nhận biết Ngài bởi đức tin đặt nơi Chúa Giê-xu Christ. “Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời” (c.1). Chỉ khi nào chúng ta kinh nghiệm được sự nhân từ Chúa và ân điển Ngài thì chúng ta mới có thể kể ra hết mọi công việc quyền năng của Ngài. Chúng ta đã được cứu bởi ân điển Ngài. Đây là công việc vĩ đại nhất của Chúa – vĩ đại hơn cả công việc đem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và thậm chí còn vĩ đại hơn cả việc tạo dựng vũ trụ.

Còn ai khác nữa có thể ngợi khen Chúa? Đó là những người vâng lời Ngài. “Phước cho người nào giữ sự công bình và luôn luôn làm điều ngay thẳng” (c.3). Nếu chúng ta bước đi với Chúa và vâng lời Ngài, thì chúng ta có thể ngợi khen Chúa và nói về những công việc lạ lùng của Ngài.

Cũng vậy, những ai kêu cầu Chúa đều có thể ngợi khen Ngài. “Hỡi Đức Chúa Trời! Xin hãy nhớ đến con tùy theo ơn Ngài đã đổ xuống cho dân sự Ngài. Xin hãy lấy sự cứu rỗi của Ngài đến thăm con” (c.4). Người cầu nguyện chính là người ngợi khen. Người nào tìm cầu ý muốn của Chúa trên đời sống mình sẽ lấy làm vui mừng về các công việc Ngài.

Cuối cùng, những ai tin cậy nơi lời phán hứa của Chúa thì đều có thể ngợi khen Ngài. “Hầu cho con có thể thấy ơn phước của những kẻ được Ngài chọn, để con vui vẻ trong sự vui mừng của dân sự Ngài, và để con có thể được vinh hiển vì có cơ nghiệp Ngài” (c.5). Đức Chúa Trời hứa ban cho dân sự Ngài cơ nghiệp ở xứ Ca-na-an, và Ngài đã ban xứ ấy cho họ. Giờ đây, chúng ta được hưởng cơ nghiệp của mình nơi Đức Chúa Giê-xu Christ. Chúng ta thật giàu có! Chúng ta còn giàu có hơn cả các vua chúa đời này, chúng ta có thể đến gần cơ nghiệp đó. Chúng ta đang được chung hưởng các phước hạnh và niềm vui từ nơi Chúa. Một ngày nào đó, chúng ta sẽ được dự phần trong sự vinh hiển Ngài. Hãy ngợi khen Chúa ngay hôm nay.

Những ai vâng lời tin cậy và kêu cầu Chúa thì sẽ nhận biết được các công việc Ngài. Họ sẽ được nhận lãnh cơ nghiệp mình từ nơi Đức Chúa Giê-xu Christ. Bạn có đang ở trong số những người có thể ngợi khen Chúa không? Bạn có nhận lãnh được cơ nghiệp của mình hay chưa?

2. Những lời cảm ơn vì không nhận được điều mình muốn (Thi 106:6-15)

Có đôi khi, một lời cầu nguyện không được nhậm lại là điều tốt nhất cho chúng ta. Tác giả Thi Thiên nói: “Ngài ban cho chúng điều chúng đòi hỏi, nhưng đồng thời Ngài để xảy

ra sự tổn hại cho tâm hồn chúng” (c.15). Dân Y-sơ-ra-ên đã cầu nguyện một cách ích kỷ. Đức Chúa Trời nuôi họ bằng ma-na từ trời, là thức ăn của thiên sứ, nhưng họ lại đòi ăn thịt. Mỗi buổi sáng, họ chỉ việc bước ra khỏi trại quân, cúi xuống nhặt lấy những ma-na chứa đựng sức sống, ngọt ngào thánh khiết và quý báu. Nhưng sau một thời gian, sự thèm ăn trước đây của họ lại trở dậy. Họ nói: “Ôi! Ước gì có ai đó cho chúng tôi thịt để ăn!” Vì thế, Đức Chúa Trời đã ban thịt cho họ, nhưng khi họ đang ăn thì nhiều người trong số họ đã lẫn ra chết (Dan 11:31-33).

Chúng ta có thể học được bài học từ kinh nghiệm này.

Thứ nhất, những lời cầu nguyện ích kỷ rất nguy hiểm. Thật nguy hiểm biết bao khi nói rằng: “Ôi! Lạy Chúa! Nhất định Ngài phải ban cho con điều này” Những lời cầu nguyện như vậy không đòi nào đem lại ích lợi cả. “Anh em cầu xin nhưng sẽ chẳng nhận lãnh được gì bởi vì anh em cầu xin những điều không chính đáng để dùng cho tư dục mình” (Gia 4:3).

Thứ hai, lời cầu nguyện sẽ biến đổi được tính nết của chúng ta.

Dân Y-sơ-ra-ên đã nhận được điều họ đòi hỏi, nhưng chẳng có ích gì cho phẩm chất đạo đức của họ. Thực tế, họ lại càng trở nên suy đồi hơn về mặt thuộc linh sau khi họ đã nhận được điều họ muốn. “Người con trai hoang đàng” từng vùi vĩnh thế này: “Thưa cha, hãy ban cho con”. Rồi nó nhận được điều nó cầu xin. Và chính điều ấy đã hầu như làm hư mất cuộc đời nó. Sau đó, nó quay về nhà thưa: “Cha ơi! Xin hãy khiến con” – và tâm tính nó đã được thay đổi. Nó bắt đầu trở thành một đứa con thật sự (Lu 15:19). Lời cầu nguyện ích kỷ thường hủy hoại phẩm hạnh chúng ta. Nhưng lời cầu nguyện trong ý muốn Chúa sẽ xây dựng được tính cách đạo đức chúng ta.

Thứ ba, chúng ta phải luôn luôn cầu nguyện cho ý chỉ của Chúa. Như đã được đề cập đến nhiều lần, mục đích của sự cầu nguyện không phải là để cho ý muốn của con người được thực hiện trên thiên đàng mà là để ý muốn của Chúa được thực hiện trên đất. Vì thế, chớ e ngại khi thốt lên rằng “Xin ý Cha được nên”

Chúa có cách tốt nhất để đáp lời cầu nguyện cho bạn đó là thậm chí lời cầu nguyện của bạn có được đáp hay là không! Tác giả Thi Thiên đã cho chúng ta 3 sự chỉ dẫn quý báu để lời cầu nguyện được hiệu nghiệm. Bạn có ứng dụng những chỉ dẫn này vào sự cầu nguyện của mình chưa? Hãy để Chúa sử dụng thì giờ cầu nguyện của bạn để cắt đặt bạn theo ý muốn và cách nhìn của Ngài. Hãy để Ngài sửa soạn bạn cho câu trả lời của Ngài.

3. Đứng mũi chịu sào (Thi 106:16-23)

Chúng ta thường nghĩ về Môi-se như là một vị lãnh tụ vĩ đại và là một nhà lập pháp lừng danh. Quả thật ông chính là một vĩ nhân kiệt xuất nhất. Nhưng có bao giờ bạn nghĩ về Môi-se như một người cầu thay vĩ đại, và là một con người của sự cầu nguyện chưa? Tôi đã lấy làm kinh ngạc khi khám phá ra biết bao tình huống cầu nguyện được ký thuật trong cuộc đời Môi-se. Chẳng hạn như, khi dân Y-sơ-ra-ên quay lại phản nghịch Đức Chúa Trời họ đúc một con bò bằng vàng và bắt đầu thờ cúng nó như người ngoại đạo vẫn thường làm, thì Đức Chúa Trời chuẩn bị đoán phạt họ. Nhưng Môi-se đã đi lên núi và xin tha mạng giùm cho dân sự ông là người đã đứng mũi chịu sào. “Vì vậy, Ngài phán rằng Ngài sẽ huỷ diệt họ, ngoại trừ Môi-se là người đã được Ngài chọn đang đứng trước mặt Ngài trong nơi vi phạm, để làm lui đi cơn giận của Ngài để Ngài khỏi huỷ diệt họ” (c.23).

Dân Y-sơ-ra-ên đã được giải phóng ra khỏi xứ Ê-díp-tô và họ đang đứng tại núi Si-nai nơi Đức Chúa Trời ban luật pháp cho Môi-se. Thế nhưng, họ lại đi tạo ra một thần tượng

cho họ. Sao chúng ta lại có thể sớm quên đi những điều Chúa đã làm cho chúng ta? Sao chúng ta có thể sớm quên đi những gì Ngài phán dạy? Chúng ta đã lui đi và bắt đầu sống bám vào những vật thay thế cho Ngài.

Lẽ ra Môi-se có thể kiếm được tư lợi từ việc phạm tội của dân sự. Có thể Đức Chúa Trời đã nói với ông rằng: “Này, Môi-se! Ta sẽ khởi đầu từ con mà tạo ra một dân tộc mới hoàn toàn, và chẳng bao lâu nữa thì dân tộc Do Thái sẽ không còn là dân sự của Áp-ra-ham, mà sẽ là dân sự của Môi-se!” Nhưng Môi-se đáp lại rằng: “Không! Thừa Chúa xin Ngài yêu thương những người này, bởi vì họ là dân sự của Ngài. Xin Ngài đừng đoán phạt họ”. Đức Chúa Trời thật đã sửa phạt tội lỗi của dân sự nhưng không huỷ diệt họ. Dầu thế, dân sự lại không tán thưởng những gì Môi-se đã làm cho họ mà còn trở mặt chỉ trích ông.

Tôi xin tạ ơn Chúa, vì hiện nay chúng ta đang có một Đấng cầu thay cho chúng ta trên thiên đàng là Đức Chúa Giê-xu Christ, Đấng Hằng Sống luôn cầu thay cho chúng ta tại ngôi của Đức Chúa Cha (He 7:25). Ngài và Thiên Phụ rất yêu thương chúng ta và đang cùng nhau dẫn dắt, xây dựng cuộc sống chúng ta.

Sự cầu thay là một trong những nhiệm vụ quan trọng nhất của người tín đồ. Bạn có đang là người cầu thay không? Nhiều người khác hiện đang cần đến sự cầu thay của bạn. Hãy làm theo gương Môi-se và hãy làm người đứng mũi chịu sào.

4. Khi người lãnh đạo phạm tội (Thi 106:24-33)

Môi-se ước ao một điều mà Đức Chúa Trời đã không ban cho ông: đó là đặc ân được bước vào miền Đất Hứa. Bạn hãy nhớ lại rằng Môi-se đã từng phạm tội với Đức Chúa Trời và vì lẽ đó ông không được Chúa cho phép đi vào xứ Ca-na-an (Dan 20). Ông dẫn dân sự đi đến tận nơi ranh giới của xứ nhưng rồi ông phải lên núi và chết tại đó.

Chính dân Y-sơ-ra-ên đã góp phần vào việc khiến cho Môi-se phạm tội.

“Họ chọc giận Ngài tại những trũng nước xảy ra các cuộc xung đột tranh giành khiến cho Môi-se phạm tội vì có họ. Bởi vì họ nổi loạn chống lại Đức Thánh Linh khiến Môi-se nói ra những lời thiếu suy nghĩ” (c.32,33). Môi-se và A-rôn cầu xin Chúa ban nước uống cho dân sự khi họ đang khát, và Ngài bảo: “Các con hãy ra lệnh cho tảng đá thì nước sẽ chảy ra!” Nhưng Môi-se không giữ được bình tĩnh vì dân sự đang trách móc, chửi mắng ông và ông đã đập vào tảng đá. Đức Chúa Trời ban nước uống cho dân sự nhưng Ngài trách Môi-se rằng: “Ngươi đã không tôn ta nên thánh trước mặt dân sự trong lời ngươi nói và trong việc ngươi làm”

Đôi khi, những người lãnh đạo phạm tội và chính dân sự Chúa khiến họ phạm tội. Đáng lý ra, dân Y-sơ-ra-ên phải đến với Môi-se và nói với ông thế này: “Thưa ông! Chúng tôi đang cầu nguyện cho ông đây!” hoặc là “Thưa ông! Chúng tôi rất yêu mến ông!” hoặc “Chúng tôi xin cảm ơn ông vì ông đã cầu thay cho chúng tôi”, và về tất cả những gì ông đã làm cho chúng tôi”. Nhưng thay vì như vậy, họ lại lăm bằm và chỉ trích ông. Tôi thật đau lòng khi thấy các đầy tớ Chúa với những người hầu việc Chúa nói chung đang bị bao vây bởi những người không biết nói lời cảm ơn mà chỉ biết luôn luôn phàn nàn và chỉ trích họ.

Có rất nhiều người không nhận ra được giá trị của việc trở thành một người lãnh đạo thuộc linh. Vị trí lãnh đạo càng cao thì chúng ta lại càng phải có tính kỷ luật cao. Nếu Môi-se chỉ là một công dân bình thường của Y-sơ-ra-ên, thì Chúa đã cho phép ông được đi vào miền Đất Hứa rồi. Đáng này, Môi-se lại là một nhà lãnh đạo. Khi người lãnh đạo phạm tội, thì họ phải trả giá rất đắt cho sự phạm tội ấy. Ngày hôm nay, chúng ta chớ gây cho những

người lãnh đạo phạm tội. Nhưng, chúng ta hãy làm nguồn khích lệ cho các con dân của Chúa.

Bạn có phải là người lãnh đạo trong Hội Thánh hoặc trong nhóm nhỏ của bạn không? Bạn đang có một trách nhiệm rất nặng nề đối với Chúa và đối với những người mà bạn đang dẫn dắt. Sự phạm tội của một lãnh đạo có thể gây nên hậu quả lan rộng vô cùng nghiêm trọng. Hãy đòi hỏi ở bản thân mình yêu cầu thật cao để có thể tránh được phạm tội trong nhiều hoàn cảnh, và đừng để người khác khiến bạn rời mắt khỏi Chúa. Cũng vậy, hãy luôn cầu thay, khích lệ động viên và nâng đỡ những người lãnh đạo của bạn.

5. Giá phải trả cho việc sống pha tạp (Thi 106:34-48)

Người ta thường nói rằng có một điều chúng ta phải học hỏi từ lịch sử, đó là đừng học hỏi từ lịch sử. Những ai đã từng nuôi dạy con cái, cháu chắt thầy đều biết rõ điều này. Tuy nhiên, thế hệ trẻ lại cho rằng những người đi trước họ chẳng hiểu biết gì cả.

Thi Thiên 106 đã liệt kê được điều này. Đó là một bản ký thuật về việc dân Y-sơ-ra-ên được ban phước ra sao và sau đó họ đã phạm tội như thế nào. Đức Chúa Trời cứ cứu giúp đi cứu giúp lại họ mãi, còn họ thì mãi mê phạm tội. Chúng ta thấy có một nguyên nhân gây cho họ phạm tội được ghi nhận trong câu 35 “Họ đã để cho người ngoại đạo đồng hoá họ”. Kế tiếp, họ bắt đầu sống chung chạ, pha trộn với người ngoại và phá đổ bức tường ngăn cách. Đức Chúa Trời cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên đừng nên sống lẫn lộn với các dân tộc khác. Họ đã không quan hệ tiếp xúc với dân ngoại, nhưng theo câu 35 lại nói rằng họ “đã học đòi các công việc của dân ngoại”. Trước hết, chúng ta thường sống hoà lẫn với thế gian, sau đó chúng ta bắt đầu học đòi các thói thường của thế gian. Từ xa xưa, dân Y-sơ-ra-ên “đã thờ cúng những thần tượng của họ, là việc làm trở thành cạm bẫy cho họ” (c.36). Họ đã sống hoà lẫn, học đòi và phục vụ thế gian.

Một thảm kịch mà nhiều gia đình phải gánh chịu nhiều nhất là: “Họ bắt con trai con gái họ làm của tế lễ cúng tế cho quỷ dữ” (c.37). Do đó, họ đã bị tuyệt tự.

Rất nhiều Cơ Đốc nhân ngày nay cũng đã phá sập bức tường ngăn cách. Họ đang sống hoà lẫn với thế gian, phục vụ thế gian và dùng chính con cái họ làm của tế lễ tượng trưng cúng tế cho quỷ dữ.

“Như vậy, chính các công việc của họ làm ô uế họ, họ đã phạm tội thông dâm” (c.39). Dân tộc Y-sơ-ra-ên đã kết hôn với Giê-hô-va Đức Chúa Trời, nhưng nó đã bội lời thề hôn ước của mình.

Đừng để thế gian làm ô uế bạn. Nhưng hãy bước đi với Chúa trong sự thánh khiết luôn luôn.

Tội lỗi làm cho ô uế bản thủ. Đó chính là lý do tại sao bạn cần “những bức tường ngăn cách”. Đừng sống hoà lẫn với thế gian, vì đó chính là bước nguy hiểm sẽ dẫn đến những bước kế tiếp. Hãy giữ lòng mình thánh sạch khỏi tội lỗi và chớ chấp nhận vui thú cùng những cảm dỗi.

Đừng để bất cứ sự ô uế nào xen lẫn vào giữa mối tương giao của bạn với Chúa.

107. (Thi 107:1-43)

1. Từ kẻ lang thang trở thành người hành hương (Thi 107:1-8)

Có một câu được lặp đi lặp lại 4 lần trong Thi 107:1-43: “Ồ! Loài người sẽ cảm tạ Đức Giê-hô-va về sự nhơn từ Ngài và về các công việc lạ lùng của Ngài mà Ngài đã làm cho con cái họ” (c.8). Tác giả Thi Thiên đưa ra cho chúng ta 5 hình ảnh minh họa thật sống động về những điều Chúa đã làm cho chúng ta và về lý do tại sao chúng ta phải ngợi khen danh Ngài. Ông nói đến những kẻ lang thang, những tù nhân, bệnh nhân ở khu tế bần, những người thủy thủ và cả những cư dân đang tìm xây phố xá, gieo trồng mùa vụ.

Tác giả viết về những kẻ lang thang thế này: “Họ đi lang thang trong đồng hoang trên một con đường tiêu điều hiu quạnh. Họ không tìm được thành nào để trú ngụ cả. Linh hồn họ nao sồn, yếu đuối vì họ bị đói khát. Trong gian truân, họ kêu cầu Đức Giê-hô-va, Ngài bèn giải cứu họ khỏi cảnh khốn cùng, và dẫn họ đi theo con đường ngay thẳng đúng đắn hướng tới một thành mà họ có thể cư trú được” (c.4-7). Họ đã được Đức Chúa Trời cứu nguy. Kế đó, câu Kinh Thánh vừa được nhắc đến đầu trang lại được lặp lại: “Ồ! Loài người sẽ cảm tạ Đức Giê-hô-va về sự nhơn từ Ngài và về các công việc lạ lùng của Ngài mà Ngài đã làm cho con cái họ”. Đức Chúa Trời cũng đã làm điều này đối với bạn vì thế, bạn hãy tạ ơn Ngài.

Trước khi được Chúa cứu rỗi, tôi vốn là một kẻ lang thang lẻ loi, cô đơn, đói khát, lòng bông không mục đích sống và chẳng biết đi về đâu. Sau đó có người nói cho tôi biết về Chúa Giê-xu Christ là Đấng đã chịu chết trên thập tự giá vì có tội lỗi tôi, Ngài được chôn cất, đến ngày thứ ba thì sống lại và hiện nay Ngài là Chúa Cứu Thế Hằng Sống sẵn sàng cứu rỗi bất cứ ai kêu cầu Ngài. Vì thế, tôi gọi mời Chúa bước vào trong gian truân tôi, và Ngài đã giải cứu tôi khỏi sự khốn cùng. Hiện giờ, tôi đã được Chúa cứu chuộc, dẫn dắt, khiến tôi trở thành một thành viên trong gia đình Đức Chúa Trời. Tôi không còn cô đơn, đói khát nữa, bởi vì Đấng Christ chính là Bánh Sự Sống, Ngài là Nước Hằng Sống. Hôm nay, tôi là người đi hành hương đang trên đường về quê thánh ở thiên đàng.

Hãy suy gẫm về sự nhơn từ Chúa đối với bạn và về những điều Ngài đã dạy dỗ bạn. Ngài rất xứng đáng để được bạn ngợi khen. Ngài đã cứu rỗi bạn và giải phóng bạn thoát khỏi hình phạt đời đời của tội lỗi bạn. Hãy cảm tạ Chúa vì Ngài đã biến đổi bạn từ một kẻ lang thang trở thành người đi hành hương.

2. Những hậu quả của sự nổi loạn (Thi 107:9-15)

Thật nguy hiểm cho những ai dấy loạn chống nghịch lại ý muốn và Lời của Đức Chúa Trời, xây khối đường lối Ngài. Thi Thiên 107 mô tả lại số phận của những kẻ dấy loạn ấy. “Đó là những kẻ ngồi trong nơi tối tăm và ở trong bóng sự chết, bị tai ương và xiềng xích trói buộc... Vì có đó, Đức Chúa Trời đã lấy lao nhọc khổ sở mà đánh hạ lòng họ xuống. Khi họ vấp ngã, thì chẳng được một ai giúp đỡ” (c.10,12). Câu 11 nói cho chúng ta biết lý do tại sao xảy ra điều này: “Bởi vì họ đã dấy nghịch chống lại Chúa, và khinh dể sự khuyên dạy của Đấng Chí Cao”.

Sự tối tăm, sự chết và sự tuyệt vọng chính là những khung cảnh nhưc nhối đáng kinh khiếp dành cho tất cả những ai bội nghịch ý muốn và Lời của Đức Chúa Trời. Thay vì làm người đi trên con đường đẹp đẽ tuyệt diệu dẫn đến sự vinh hiển, họ lại chui xuống hầm tối trong nơi tối tăm và trong cảnh nô lệ dưới bóng sự chết. Thiên hạ bảo rằng “Tôi muốn làm điều tôi thích, theo ý riêng tôi”. Họ không nên làm thế. Sự phán xét kinh khiếp nhất mà Đức Chúa Trời sẽ dành cho chúng ta chính là Ngài để mặc chúng ta làm theo ý riêng mình. Phao-lô ghi nhận rằng Đức Chúa Trời đã lìa bỏ những con người có dục vọng xấu xa ghê tởm và có đầu óc ý tưởng đen tối, nguy tạo (Ro 1:18-32). Có lẽ, Đức Chúa Trời phán với

những kẻ chống nghịch Ngài ”ngươi muốn theo đường hướng đó phải không? Được rồi, ta sẽ không cản các ngươi! Nhưng ta sẽ không thay đổi những hậu quả đã dành cho các ngươi đâu!”

Thi 107:1-43 mô tả những kẻ nổi loạn bội nghịch Lời Đức Chúa Trời đã kết thúc đời mình trong tối tăm và sự chết, trong hầm tối của sự thất bại và tuyệt vọng. Thế rồi, họ khẩn cầu Đức Chúa Trời, và Ngài đã giải cứu họ. Thật chẳng bao giờ quá trễ đối với lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Bạn có thể kêu cầu Chúa tương tự như những kẻ nổi loạn kia đã kêu cầu. “Bấy giờ, trong cơn gian truân, họ kêu cầu Đức Giê-hô-va, Ngài bèn giải cứu họ khỏi cảnh khốn cùng. Ngài mang họ ra khỏi nơi tối tăm, khỏi bóng sự chết, rồi Ngài bẻ gãy vụn những xiềng xích của họ” (c.13,14). *Vì họ kêu cầu Đức Giê-hô-va, nên họ đã nhận lãnh được sự sáng, sự sống và sự tự do.*

Có một số người cần phải nhận ra rằng họ đã nổi loạn chống nghịch lại ý muốn Chúa. Nếu đó là một sự thật đối với chính bạn, thì hãy kêu cầu Ngài. Ngài sẽ giải cứu bạn. Sau đó, bạn có thể ca ngợi Ngài “vì sự nhơn từ Ngài và vì những công việc lạ lùng của Ngài mà Ngài đã làm cho con cháu loài người” (c.15).

3. Phương thuốc thần diệu (Thi 107:16-21)

Thi Thiên 107 chứa đựng 4 bức tranh sống động mô tả về tội lỗi và sự cứu rỗi. Trong sứ điệp dành cho ngày hôm nay, tác giả Thi Thiên đã ví sánh tội lỗi với bệnh tật và Lời Chúa giống như phương thuốc để trị bệnh tật ấy. “Những kẻ ngu dại gặp tai họa vì có sự vi phạm và gian ác mình... Ngài truyền lệnh chữa lành cho họ...” (c.17,20).

Bệnh tật xảy đến một cách bí hiểm. Nó xâm nhập vào cơ thể bạn và phát tán cũng rất bí hiểm. Sau đó, nó bắt đầu hoành hành, phá hoại sức lực bạn, làm cho bạn biếng ăn, trở nên yếu sức. Nếu bạn không được chữa trị kịp thời, thì nó sẽ giết chết bạn.

Tội lỗi chẳng khác nào bệnh tật. Nhiều người đùa giỡn với tội lỗi mà không nhận ra hiểm họa của nó. Điều này tương tự như việc người ta đối diện với bệnh ung thư và bệnh Si-đa (AIDS) lúc căn bệnh mới phát. Tội lỗi sẽ đem lại sự chết. Để được chữa lành, chúng ta cần phải có phương thuốc trị liệu là Lời Đức Chúa Trời.

Lời Chúa có thể chữa lành tâm lòng đau thương, tan nát. Lời Ngài cũng có thể chữa lành những ai bị tội lỗi tàn phá huỷ hoại – là những người đầy loạn bội nghịch cùng Đức Giê-hô-va... Để được chữa lành, người bệnh cần phải trình bày nhu cầu của mình bằng đức tin và nhận lấy điều mình cần (Mat 9:12). Chúng ta phải nhận lấy điều mà chúng ta không tự mình làm được hoặc chẳng có ai có thể làm được cho chúng ta.

Thuốc men là thứ rất đắt tiền, thậm chí đôi khi chúng ta phải vất vả lắm mới kiếm được chúng. Còn Lời Chúa thì luôn sẵn có, lại dành cho chúng ta cách nhưng không. Lời Ngài có thể chữa lành mọi bệnh tật của tâm hồn.

Có lẽ cuộc đời bạn đã bị tội lỗi huỷ hoại và bạn chưa nhận lãnh được điều bạn cần, cũng chưa trình bày nhu cầu của bạn với Chúa để được Ngài giúp đỡ. Đừng bao giờ trì hoãn sự chữa trị bệnh tật cho tâm linh bạn.

Hãy đọc Lời Chúa và cầu xin Đức Thánh Linh đặt lẽ thật của Lời Ngài vào trong lòng bạn.

4. Vị Bác sĩ đại tài (Thi 107:16-21)

Hôm qua, chúng ta mới học được rằng Thánh Kinh là phương thuốc duy nhất có thể chữa lành bệnh tật do tội lỗi gây ra. Bây giờ, chúng ta hãy ngẫm nghĩ vì Vị Thầy Thuốc Đại Tài Đáng cấp phát thuốc men.

Đức Chúa Giê-xu Christ đã đến mời gọi những kẻ phạm tội ăn năn, và chỉ có Ngài mới cứu được họ. Thế gian hiện nay có rất nhiều thầy thuốc dỏm. Đối với những bệnh tật tâm linh, họ đành phải bó tay. Các tiên tri giả trong thời Giê-rê-mi đã phạm tội vì đã chỉ sử dụng thuốc giảm đau mà đáng lý ra họ phải thực hiện cuộc giải phẫu (Gie 8:11,22). Bạn thích nghe bác sĩ của bạn nói dối như thế nào về sức khỏe bạn nhằm giấu diếm bớt bệnh tật thuộc thể của bạn? Đó cũng chính là việc mà các “tiên tri” dỏm đã làm đối với dân Y-sơ-ra-ên khi giải quyết vấn đề thuộc linh của dân sự.

Bác sĩ là những người luôn bận rộn nên họ khó có thể có mặt ngay lúc bạn cần. Còn Chúa Giê-xu thì luôn đến với bạn khi bạn mời gọi Ngài. Ngài chẩn đoán bệnh tật luôn luôn chính xác. Ngài có thể lau sạch mọi vết thương và chữa lành mọi bệnh tật. Ngài sẽ không áp đặt thuốc men của Ngài trên đời sống bạn. Trước hết Ngài chờ đợi bạn trình bày nhu cầu cần thiết của bạn với Ngài. Và có một điều sẽ làm bạn ngạc nhiên là Ngài đã trả giá thuốc men chữa bệnh của bạn thay cho bạn trên thập tự giá ở đồi Gô-gô-tha.

Những kẻ phạm tội hư mất đáng phải chết, thế nhưng “hễ ai kêu cầu danh Đức Giê-hô-va thì sẽ được cứu” (Cong 2:21). Nếu bạn chưa bao giờ tin nhận Chúa để được cứu rồi thì bạn hãy làm điều đó ngay bây giờ.

Vị Thầy Thuốc Đại Tài luôn sẵn lòng cấp phát thuốc là Lời Ngài cho bạn để chữa lành tâm linh bệnh tật của bạn. Ngài có thể cứu rỗi kẻ vô tín, chữa lành vết thương lòng tan nát đau thương và phục hồi lại mối tương giao đã bị đập vỡ. Hễ bạn cần bất cứ điều gì thì hãy cầu xin Chúa Giê-xu chữa cứu bạn.

5. Vượt qua cơn bão (Thi 107:22-31)

Thành thật mà nói rằng, tôi không thích những vùng nước lớn bao la, cũng chẳng thích lênh đênh trên đó, và lại càng không ưa ở trong nước. Tôi không quan tâm đến việc nhờ đó để mưu sinh, nhưng nếu ngồi bên bờ đại dương ngắm nhìn sóng lượn thì tôi thấy thích thú vô cùng.

Khi đọc Thi 107:22-31, tôi tưởng suýt nữa mình đã bị say sóng. Đoạn Thánh Kinh này mô tả một cơn bão biển. “Ngài truyền lệnh thì liền có trận bão tố nổi lên làm dâng cao những cơn sóng biển. Sóng dâng lên đến trời rồi lại tụt xuống nơi sâu. Kìa tâm trí loài người bèn tiêu tan vì có gian truân. Họ lão đảo đi tới đi lui, loạng choạng xây xẩm như bọn say tượu, và họ đã bị mất hết trí khôn” (c.25-27).

Bão tố cũng thường ập đến trên đời sống chúng ta. Xảy ra bão tố là do đâu? Đôi khi, có những người nào đó đã gây nên cơn bão. Trong Công 27, Phao-lô gặp phải bão tố vì lý do mấy người điều hành con tàu đã không chịu nghe Lời Đức Chúa Trời. Lại có lúc, Đức Chúa Trời cho phép cơn bão xảy ra nhằm thử thách và xây dựng chúng ta. Trong Mat 14 Đức Chúa Giê-xu đã khiến các môn đồ phải đối diện với một cơn bão để dạy dỗ họ một bài học quan trọng và đức tin. Thỉnh thoảng, chúng ta lại gây ra bão tố vì sự không vâng lời như vậy, chúng ta chẳng khác nào Giô-na chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời, và chỉ có một cách duy nhất để Ngài có thể đem chúng ta trở về là cho phép xảy ra một cơn bão nào đó trên đời sống chúng ta.

Có một cơn bão khủng khiếp nhất đã từng xảy ra tại đồi Gô-gô-tha. Khi ấy, mặt trời trở nên tối đen suốt ba giờ đồng hồ và Đức Chúa Con đã phải đền tội thay cho chúng ta. Tất cả sóng to gió lớn từ cơn thịnh nộ xét xử của Đức Chúa Trời đã đổ ập trên Chúa Giê-xu tại thập tự giá. Bởi vì Ngài đã vượt qua cơn bão kinh khiếp ấy, nên ngày hôm nay bạn và tôi có thể kêu cầu với Đức Chúa Trời. Ngài sẽ giải cứu chúng ta thoát khỏi những cơn bão trong cuộc đời hoặc đưa chúng ta vượt qua những cơn bão ấy, ban cho chúng ta sức lực và lòng can đảm. Tác giả Thi Thiên đảm bảo rằng: “Ngài sẽ khiến bão yên lặng, làm cho sóng yên... Vậy, Ngài sẽ dẫn họ đến bến bình yên mà họ hằng ước ao” (c.29,30).

Hiện giờ, bạn có đang gặp phải một cơn bão nào không? Hãy cầu xin Chúa ban sức lực và lòng can đảm cho bạn để bạn có thể vượt qua cơn bão. Bạn cũng hãy cầu xin Chúa ban sự khôn ngoan cho bạn để bạn có thể học hỏi từ cơn bão ấy, chứ đừng hoài phí nó.

6. Hãy nhớ đến Đấng ban cho (Thi 107:32-43)

Thật là nguy hiểm cho những Cơ Đốc nhân chỉ biết sống tùy thuộc vào các điều kiện hoàn cảnh thuận lợi mà thôi. Khi Chúa nhìn thấy chúng ta sống nhờ cậy vào những hoàn cảnh, điều kiện của chúng ta mà không nhờ cậy vào Ngài, thì Ngài sẽ nhanh chóng thay đổi các hoàn cảnh ấy của chúng ta. “Ngài biến sông ngòi thành đồng hoang, suối nước thành đất khô, đất màu mỡ phì nhiêu thành đất cằn cỗi chỉ vì có gian ác của những kẻ đang trú ngụ tại đó. Đồng thời, Ngài cũng biến đồng hoang thành những ao nước, đất khô thành suối nước tuôn trào. Sau đó, Ngài cho phép những người đói khát đến ở tại đó và xây dựng thành phố để trú ngụ” (c.33-36).

Bạn có thể hình dung ra những người tuyên bố thế này: “Ô! Chúng ta thật là may mắn. Chúng ta có những con sông, dòng suối tuyệt vời. Chúng ta còn có cả vùng đất đai phì nhiêu màu mỡ. Nào, bây giờ chúng ta chỉ việc đến đó ăn uống vui vẻ”. Nhưng, Đức Chúa Trời phán rằng: “Gượng đã nào! Có phải các ngươi đang hưởng những ơn phước mà lại quên Đấng Ban Cho chăng? Có phải các ngươi đang nhìn chăm chăm vào tay ta nhưng lại quên đi tấm lòng của ta chăng? Lẽ nào các ngươi đang hưởng thụ của cải vật chất do ta ban cho mà lại không lưu tâm đến ý muốn của ta sao?”

Đây cũng chính là điều thường xảy ra với chúng ta ấy là lúc chúng ta quay về với các thần tượng của mình. Chúng ta bắt đầu sống bám vào những sự giả tạo. Sông suối và đất đai màu mỡ trở thành thần tượng của chúng ta. Vì vậy, Đức Chúa Trời xoá sổ các con sông, đập tắt các dòng suối. Ngài biến đất tốt thành đất xấu, khô cằn. Sau đó, chúng ta kêu cầu Chúa và thưa: “Ôi! Chúa ôi! Chúng con phải làm gì đây?” Ngài sẽ đáp rằng: “Hãy bắt đầu thờ phượng ta thay vì tôn thờ những phước hạnh mà các ngươi nhận được. Các ngươi cũng hãy bắt đầu tìm kiếm Đấng Ban Phước thay vì tìm kiếm phước hạnh. Đừng trở thành những kẻ thờ hình tượng, là những kẻ sống bám vào những sự giả tạo. Hãy cảm ơn ta về tất cả những điều tốt lành mà ta đã ban cho các ngươi”. Đồng thời, chúng ta cũng hãy tìm kiếm sự khôn ngoan. “Người khôn ngoan sẽ chú ý đến những điều này, và sẽ nhận biết được lòng nhân từ của Chúa” (c.43).

Sa-tan thường cố xui khiến bạn phải sống bám vào những sự giả tạo của đời này. Khi nó làm được điều đó thì bạn sẽ quên Chúa và bắt đầu tin cậy vào của cải vật chất mà bạn đang sở hữu – tức là bạn đã trở thành kẻ thờ hình tượng. Có lẽ, bạn hiện đang sống trong những điều kiện sống thuận lợi. Hãy tạ ơn Chúa về điều ấy. Nhưng, bạn cứ hãy tiếp tục nhận lấy sức lực từ nguồn linh lực mà Chúa đã ban cho bạn. Nếu Ngài đập tắt những dòng suối phước hạnh của Ngài mà Ngài đã tuôn cho bạn thì bạn hãy bắt đầu thờ phượng Ngài.

108. TẤM LÒNG CỦA BẠN NHƯ THẾ NÀO (Thi 108:1-13)

“Kính lạy Đức Chúa Trời! Tấm lòng con rất kiên định. Con sẽ hát xướng ngợi khen Ngài”. Đa-vít đã bắt đầu Thi Thiên này bằng việc nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của một tấm lòng kiên định, tức là một tấm lòng “nguyên vẹn” của đời sống Cơ Đốc nhân.

Thế nào là một tấm lòng nguyên vẹn?

Thứ nhất, đó là một tấm lòng biết tin cậy nơi Chúa để được cứu rỗi. Chúa Giê-xu đã chết thay cho chúng ta trên thập tự giá. Nếu chúng ta tin cậy Ngài thì hãy gởi gắm lòng mình nơi Ngài và sẽ kinh nghiệm được lòng thương xót của Ngài. “Sự thương xót của Ngài vĩ đại, bao la hơn các tầng trời. Còn lẽ thật Ngài thì trải rộng đến các tầng mây” (c.4).

Một tấm lòng nguyên vẹn là một tấm lòng trung thành. Chúa Giê-xu dạy rằng chúng ta không được hầu việc hai chủ. Chúng ta sẽ yêu người này và ghét người kia, hoặc kính trọng người này và khinh dể người kia. Chúng ta không thể hầu việc Đức Chúa Trời lẫn tiền tài – tức là, dù thế nào đi nữa, chúng ta cũng không thể hầu việc Chúa cùng với bất cứ thứ gì khác (Mat 6:24). Vậy, một tấm lòng nguyên vẹn là tấm lòng biết kính mến Chúa và trung thành với Ngài là tấm lòng tận trung tận hiến cho riêng Chúa mà thôi.

Hôn nhân là một trong nhiều bức tranh nói về đời sống Cơ Đốc nhân được ghi nhận trong Thánh Kinh. Những ai tin nhận Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế là kết hôn với Ngài. Chúng ta đang đợi cái ngày mà Tân Lang trở lại đón nhận Tân Nương của Ngài thì chúng ta sẽ được bước vào quê hương yêu dấu của chúng ta trên trời. Do đó, chúng ta cần phải trung tín với Ngài. Chúng ta chớ nên phạm tội tà dâm tâm linh tức là đừng bất trung với Đấng Cứu Thế của chúng ta.

Một tấm lòng trọn vẹn là một tấm lòng biết phục vụ. Nếu bạn có tấm lòng trọn vẹn, bạn sẽ rất bận rộn với công việc phục vụ người khác. Người nào biết đặt đức tin mình nơi Chúa thì người ấy ắt sẽ có tình yêu thương rộng mở mong muốn phục vụ người khác tức là đặt người khác lên phía trước chính mình.

Cuối cùng, tấm lòng trọn vẹn còn là tấm lòng biết hy vọng. Chúng ta luôn mong đợi Chúa chúng ta trở lại. Khi bạn yêu thương và tin cậy ai đó, bạn sẽ mong đợi được chung sống với người ấy. Chúng ta hãy đợi và hy vọng ngày mà chúng ta sẽ được ở trong sự hiện diện của Chúa.

Tấm lòng của một con người thường thể hiện rất rõ tình trạng thuộc linh của người ấy. Một tấm lòng sắc son nguyên vẹn là tấm lòng luôn hoà nhịp với Chúa - tức là tấm lòng biết tin cậy, trung thành, biết phục vụ và hy vọng. Vậy, hiện giờ bạn có tấm lòng như thế nào?

109. (Thi 109:1-31)

1. Tại sao Đức Chúa Trời nín lặng? (Thi 109:1-13)

Bạn thường làm gì khi thiên đàng im vắng? Những lúc bạn kêu cầu Đức Chúa Trời nhưng không được Chúa nhậm lời hoặc bạn không nghe được câu trả lời nào cả? Điều này đã từng xảy ra với Đa-vít. Ông không ngớt kêu cầu Đức Chúa Trời: “Hỡi Đức Chúa Trời mà con hay ngợi khen! Xin Ngài chớ nín lặng mãi!” (c.1). Đa-vít đang bị kẻ ác tấn công – là việc xảy ra thường xuyên trong cuộc đời ông. Bạn nên nhớ rằng khi Đa-vít cầu nguyện thì những lời cầu nguyện của ông chính là những lời phán xét (c.13). Ông đã không tìm kiếm sự báo trả tư thù. Không, ông đang cầu nguyện với tư cách là một vị vua của Đức

Chúa Trời cai trị trên dân Y-sơ-ra-ên. Đa-vít muốn thấy kẻ ác bị xét xử bởi vì họ đã tấn công dân sự Chúa, là dân mà từ họ sẽ xuất hiện Lời Đức Chúa Trời và Con Trai Ngài.

Tại sao có nhiều lúc Đức Chúa Trời thường nín lặng? Có thể tại vì ấy là những lúc chúng ta không lắng nghe hoặc không muốn nghe tiếng Ngài. Giáo sĩ Billy Sunday từng nói rằng một tội nhân không muốn tìm gặp Chúa với lý do tương tự như lý do của một kẻ tội phạm không muốn tìm gặp một viên cảnh sát vậy, nghĩa là anh ta không đang tìm kiếm. Tội lỗi đã biến chúng ta thành kẻ điếc đối với Đức Chúa Trời. Khi A-đam và Ê-va nghe tiếng Chúa trong vườn Ê-đen, họ đã bỏ trốn. Con cái cũng thường làm như vậy khi chúng bất tuân với cha mẹ mình.

Đôi khi Chúa nín lặng vì lý do chúng ta không sẵn lòng đón nhận sứ điệp. Ngài muốn dạy dỗ chúng ta điều gì đó, nhưng chúng ta lại không sẵn lòng nghe. Chúng ta phải trải qua sự tôi luyện của thử thách thì chúng ta mới có thể sẵn lòng lắng nghe Ngài.

Thỉnh thoảng Chúa lại nín lặng bởi vì Ngài biết chúng ta không có thiện chí vâng lời. Ngài luôn sẵn sàng tỏ cho chúng ta biết ý muốn Ngài, nhưng Ngài chỉ bày tỏ ý muốn Ngài cho những ai thực sự muốn biết ý muốn ấy. Chúa Giê-xu đã phán dạy trong Gi 7:17 như sau: “Hễ ai muốn làm theo thánh ý Ngài, thì người ấy sẽ nhận biết đạo lý ta”. Những người vâng lời Chúa luôn luôn nghe được tiếng Chúa.

Cuối cùng, lắm lúc Chúa nín lặng bởi vì Ngài muốn thử thách chúng ta, tức Ngài muốn dạy chúng ta tầm quan trọng của sự yên lặng, là tầm quan trọng của sự tiếp tục trông đợi Chúa. Việc mong đợi sự giúp đỡ của Chúa sẽ nhắc nhở chúng ta nhớ đến sự tể trị của Ngài.

Sự nín lặng của Chúa là một trong những thử thách đức tin gay go. Bạn sẽ làm gì khi Ngài nín lặng? Hãy nhớ đến sự thành tín Chúa và những ơn phước mà Ngài đã ban cho bạn trong quá khứ. Ngày hôm nay, bạn hãy sống cậy trông vào những điều Ngài đã dạy dỗ bạn. Hãy tin Ngài và mong đợi Ngài. Bạn lại sẽ nghe được tiếng Ngài.

2. Hãy thận trọng khi gieo trồng (Thi 109:14-20)

Những gì bạn yêu thích thường quyết định cách sống của bạn. Những gì hay làm chúng ta vui thích cũng thường đưa đường dẫn lối chúng ta. Đa-vít viết về kẻ thù mình rằng: “Vì chúng yêu thích sự rửa sả nên chúng đã bị rửa sả. Vì chúng không ưa chúc phước nên phước hạnh đã xa lìa chúng”.

Bạn yêu thích cái gì? Bạn lấy làm vui mừng về điều gì? Bạn sẽ phải gặt lấy những gì bạn đã gieo ra. Kẻ thù Đa-vít gieo trồng sự rửa sả, và chúng biết chúng sắp phải gặt hái một mùa vụ khôn khổ, bất hạnh. Chúng đang chạy trốn khỏi các phước hạnh của Chúa. Đa-vít biết rõ rằng khi kẻ thù ông đánh mất các ơn phước Chúa, thì chúng cũng sẽ đánh mất niềm vui và mục đích sống.

Chúng ta hãy hết sức cẩn thận trong việc nuôi dưỡng những ham muốn trong lòng chúng ta. Chúng ta thường đạt được những gì mình yêu thích để rồi sau đó lấy làm hối tiếc. Nếu chúng ta tìm thấy sự vui thú khi gieo trồng tội lỗi, thì sẽ chẳng nhận được niềm vui nào trong mùa thu hoạch. Cơ Đốc nhân phải đổ nước mắt ra và phải lao nhọc trong mùa gieo trồng, nhưng họ sẽ nhận được niềm vui sướng trong mùa gặt hái. Còn những ai chỉ biết sống cho xác thịt, cho thế gian và hưởng lấy sự vui thú trong mùa gieo trồng thì người ấy sẽ phải gặt lấy gian truân, phải tuân lệ trong mùa thu hoạch. Nếu bạn nhận lấy những điều bạn ham muốn trong cuộc sống thì ắt bạn phải trả giá cho những điều ấy.

Thật quan trọng biết bao đối với việc nuôi dưỡng những khao khát tâm linh – tức là sự khao khát Lời Chúa, khao khát cầu nguyện, khao khát được ở với dân sự Ngài, khao khát làm vui lòng Ngài thờ phượng và hầu việc Ngài!

Hãy nuôi dưỡng trong lòng mình khát khao có được đời sống thuộc linh tăng trưởng. Hãy dùng Lời Chúa và sự bước đi với Ngài nuôi dưỡng và kiểm soát hoài bão, khao khát ấy. Ngài dùng những khao khát của bạn nhằm đem lại phước hạnh cho bạn và cho nhiều người khác.

3. Ngợi khen trong sự bắt bớ (Thi 109:21-31)

Khi Đa-vít đang bị kẻ thù bắt bớ nguy cấp, ông đã viết Thi Thiên này. Giữa lúc kẻ thù đang rình mò bức hại ông thì ông lại đang cầu nguyện cho họ. Qua Thi Thiên này, ông đã thể hiện nhiều ý tưởng khá táo bạo. Ông kêu cầu Đức Chúa Trời hãy xét xử kẻ thù vì thói ăn nết ở của họ. Một lần nữa, bạn hãy ghi nhớ rằng Đa-vít không hề tìm kiếm sự báo trả trả thù. Ông đã vượt lên trên điều đó. Thay vì báo thù, ông đã cầu nguyện với Chúa với tư cách là một vị vua đã được xúc dầu của Ngài, ông cầu nguyện cho các nhu cầu của các thần dân ông.

Tôi rất thích cách kết thúc của Thi 109:1-31 “Môi miệng con sẽ hết sức ca ngợi Chúa. Vâng, con sẽ ngợi khen Ngài giữa đoàn dân đông vì có Ngài đã đứng bên hữu những kẻ khốn cùng giải cứu họ thoát khỏi bọn người kết án họ” (c.30,31). Mặc dù Đa-vít đã trông thấy kẻ thù nghịch đang bóp rập ông, bắt bớ người nghèo và kẻ khốn cùng lại ưa thích sự rửa sạch nhưng ông lại nói rằng “Tôi sẽ ngợi khen Chúa. Tôi sẽ không nhìn vào kẻ thù và bước đi bằng mắt thấy. Tôi sẽ bước đi bằng đức tin và ngợi khen Chúa”. Sự ngợi khen có thể làm thay đổi hoàn cảnh tiêu cực. Nó sẽ giúp chúng ta nhìn thấy Chúa rõ hơn và nó nâng tâm ta lên cùng Chúa khi thế gian quanh ta dường như quá rối rắm, khó khăn.

Đa-vít không chỉ ngợi khen Chúa mình còn làm chứng nhân cho Ngài nữa. “Con sẽ ngợi khen Chúa giữa đoàn dân (c.30). Ý ông muốn nói thế này “Con sẽ đi nói cho nhiều người khác biết những gì Ngài đã làm cho con. Thay vì hướng lòng về phía kẻ thù, con sẽ đi ra chia Lời Chúa cho người khác”. Đó là một giải pháp hay để gạt hái chiến thắng. Thay vì thường xuyên nghĩ đến những vấn đề nan giải trong cuộc sống, chúng ta hãy đi ra nói cho nhiều người khác biết về Đấng sẽ giải quyết được mọi nan đề ấy.

Kể đó, Đa-vít đưa ra quyết định thứ ba, ông muốn nói rằng: “Tôi sẽ tin cậy nơi Đấng biện hộ của con ở trên trời”. Đức Chúa Trời đang đứng tại bên tay hữu của chúng ta (c.31). Còn Chúa Giê-xu Christ, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm cao quý cũng là Đấng biện hộ của chúng ta hiện đang ngự bên tay hữu Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta đừng sợ hãi gì cả, và cũng đừng cay đắng nữa. Chúng ta hãy ngợi khen Chúa, và khi chúng ta nhận ra rằng Ngài đang ở tại bên tay hữu chúng ta, thì chúng ta ắt sẽ không dám tin cậy vào bất cứ ai khác hoặc bất cứ điều gì ngoại trừ Ngài.

Giữa lúc đang bị kẻ thù bao vây, nếu bạn tin cậy Chúa thì hãy bước đi bằng đức tin, không bằng mắt thấy. Có thể, hiện tại bạn đang lâm vào tình huống như vậy. Bạn hãy can đảm giữ vững ý chí của mình hãy rời mắt khỏi kẻ thù nghịch mình và bắt đầu ngợi khen Chúa. Điều ấy có thể làm thay đổi tình thế của bạn.

110. NGHE LÉN VỀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI (Thi 110:1-7)

Thường thì, thật chẳng lịch sự chút nào cả khi lắng nghe sự chuyện trò của người khác. Thế nhưng Thi Thiên 110, chúng ta lại được phép làm điều đó. Hãy nghe Đức Chúa Cha nói chuyện với Đức Chúa Con như sau: “Đức Giê-hô-va phán cùng Chúa tôi rằng: Hãy ngự tại bên tay hữu ta cho đến chừng ta đặt các kẻ thù nghịch Con muốn làm bệ chôn Con” (c.1). Câu Thi Thiên này thường được trưng dẫn vào trong Tân Ước. Ý của câu muốn nói đến Đức Chúa Giê-xu Christ chúng ta đã trở về trời và ngự tại bên tay hữu của Thượng Đế uy nghi.

Cuộc trò chuyện này của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con đã nói với chúng ta điều gì?

Thứ nhất, nó nói về sự uy nghi của Chúa chúng ta. Ngài đã trở về thiên đàng trong vinh hiển. Ngài từng cầu nguyện rằng: “Cha ơi! Bây giờ xin Cha làm vinh hiển Con và hãy tự làm vinh hiển Cha bằng sự vinh hiển của Con vốn có ở nơi Cha ngay cả trước khi thế gian này được dựng nên” (Gi 17:5). Và Đức Chúa Trời đã nhậm lời cầu nguyện của Ngài. Đức Chúa Cha đã ban cho Đức Chúa Con sự oai nghi của Ngài. Hiện giờ, Đức Chúa Con là Vua, là Thầy tế Lễ trên thiên đàng. “Con sẽ là thầy tế lễ đời đời theo mạng lệnh của Mê-n-chi-xê-đéc” (c.4). Trong Thánh Kinh Cựu Ước, chúng ta thấy không hề có chỗ nào ghi nhận một thầy tế lễ nào đó đang ngự trên ngai vua ngoại trừ Chúa Giê-xu trong oai nghi của Ngài, vừa là Vua lại vừa là Thầy tế lễ của chúng ta. Là Vua chúng ta, Ngài thường dạy bảo chúng ta điều phải làm. Là Thầy tế lễ chúng ta, Ngài luôn ban cho chúng ta sức lực để thực hiện những điều ấy.

Thứ hai, Thi 110:1-7 nói về sự chiến thắng Chúa là Đấng đã thắng trận. “Hãy ngự bên tay hữu ta đến chừng ta đặt các kẻ thù nghịch Con làm bệ chôn Con” (c.1) Chúa cũng sẽ làm điều ấy đối với bạn. Chúa Cứu Thế chúng ta luôn chiến thắng. Ngài đánh bại mọi trận chiến. Ngài là Đấng chiến thắng là Vua các vua, là Chúa các chúa. Vì vậy, chúng ta không phải sợ hãi điều gì cả.

Thứ ba, Thi Thiên này còn nói về công tác của Chúa. Hầu hết những ai làm vua ngự trên ngai đều có nhiều kẻ hầu người hạ. Nhưng đối với Chúa Giê-xu thì không. Ngài luôn phục vụ chúng ta.

Cuối cùng, tác giả Thi Thiên nói về sự an ninh của chúng ta. “Ngài hằng sống để cầu thay” cho chúng ta (He 7:25). Hễ Ngài còn sống chừng nào, thì chúng ta cũng sẽ sống chừng nấy – tức là sống mãi mãi, đời đời.

Bởi vì Đấng Christ là Vua các vua, cho nên Ngài đã thắng trận. Ngài đánh bại tội lỗi và sự chết. Bởi vì Ngài là Thầy tế lễ Thượng phẩm của chúng ta, nên Ngài luôn cầu thay cho chúng ta khiến chúng ta được an khương. Bạn có nhận biết Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế của bạn không? Ngài có phải là Vua và là Thầy tế lễ Thượng phẩm của bạn chăng?

111. SỰ KHÔN NGOAN THẬT (Thi 111:1-10)

Chúng ta đang sống trong một thế giới đầy dẫy sự tri thức nhưng lại thiếu sự khôn ngoan trầm trọng. Những người được gọi là khôn lanh thì lại làm những điều dại dột. Đa-vít đã tiết lộ cho chúng ta bí quyết để có sự khôn ngoan và hiểu biết trong Thi Thiên 111. “Kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu của sự khôn ngoan. Người nào làm theo các mạng lệnh Ngài thì sẽ có sự hiểu biết uyên thâm. Sự ngợi khen Ngài còn đến đời đời” (c.10). Ở đây, chúng ta học được 3 bí quyết để có sự khôn ngoan là những bí quyết mà chúng ta không cần phải đi đâu cho xa mới học hỏi được.

Thứ nhất, hãy kính sợ Chúa. “Kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu của sự khôn ngoan”. Đây không phải là sự sợ hãi của một tên đầy tớ trước ông chủ đang trong cơn giận dữ. Đây là sự kính trọng quý mến của một người con ngoan đối với Người Cha yêu thương của mình – tức là tỏ lòng tôn kính đối với Chúa, đối với Lời Ngài đối với sự hiện diện và ý muốn của Ngài trên đời sống chúng ta.

Thứ hai, hãy vâng lời Ngài. “Người nào làm theo các mạng lệnh Ngài thì sẽ có sự hiểu biết uyên thâm”. Chúa ban Lời Ngài cho chúng ta không phải chỉ để cho chúng ta học mà thôi nhưng cốt yếu là để cho chúng ta vâng theo. Chúng ta hãy làm những người thực hiện Lời Chúa, chớ đừng chỉ làm thính giả ngồi trong phòng lắng nghe và ghi chép mà thôi. Nếu chúng ta vâng Lời Chúa, chúng ta sẽ bắt đầu nhận biết được những gì Ngài đang làm. Sự vâng lời chính là nét biểu hiện của sự sâu nhiệm thuộc linh.

Thứ ba, hãy ngợi khen Ngài. “Sự ngợi khen Ngài còn đến đời đời”. Việc ngợi khen sẽ loại bỏ tính ích kỷ ra khỏi đời sống chúng ta, giúp chúng ta tránh xa khỏi sự tôn thờ thần tượng, khỏi nếp sống bám vào những sự giả tạo.

Càng kính sợ Chúa, chúng ta lại càng vâng lời Ngài hơn. Càng vâng lời Ngài, chúng ta lại càng ngợi khen Ngài nhiều hơn. Đây chính là những yếu tố góp phần xây dựng một cuộc sống thành công và hạnh phúc.

Sự khôn ngoan đời này được thiết lập trên những nền tảng sai lầm, khiêm khuyết. Sự khôn ngoan thật bắt đầu bằng sự kính sợ Đức Chúa Trời. Bạn càng vâng lời Chúa và ca ngợi Ngài thì sự khôn ngoan của bạn càng thêm. Ngày hôm nay, khi nào bạn bước đi với Chúa thì hãy bước đi cùng với sự khôn ngoan là sự đến từ việc kính sợ Ngài.

112. NỖI SỢ CHÍNH ĐÁNG (Thi 112:1-10)

Các nhà tâm thần học gọi nỗi sợ những điều gì đó là sự sợ hãi khác thường. Có nhiều người sợ độ cao (chúng sợ nơi cao), lại có nhiều người sợ những nơi bịt bùng (chúng sợ những chỗ kín mít). Cũng có những người sợ nước, sợ chó, thậm chí sợ cả người khác. Nhưng, có một nỗi sợ đánh lui tất cả những nỗi sợ kia, đó là nỗi sợ mà chúng ta sẽ tìm thấy được trong Thi 112:1-10. “Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Phước cho người nào kính sợ Đức Giê-hô-va, hết lòng ưa thích các mạng lệnh Ngài” (c.1).

Nếu như chúng ta kính sợ Chúa chúng ta sẽ không còn sợ hãi bất kỳ điều gì khác.

Chúng ta sẽ không phải lo sợ về vấn đề gia đình. “Con cháu người sẽ trở nên hùng cường trên đất. Dòng dõi của người sống ngay thẳng sẽ được phước” (c.2). Hãy giao phó con cháu bạn cho Ngài thì bạn sẽ không còn phải lo lắng về sự sống của chúng nữa.

Kính sợ Chúa sẽ loại bỏ được nỗi lo sợ về vấn đề tài chánh. “Của cải và sự giàu có đều ở trong nhà người” (c.3). Điều này không có nghĩa là chúng ta sẽ trở thành những triệu phú nhưng ý muốn nói rằng chúng ta sẽ luôn có những gì chúng ta cần. Nếu chúng ta kính sợ Chúa, chúng ta sẽ không còn lo sợ về vấn đề tài chánh nữa.

Đối với một số người sợ hãi bóng đêm. “Ánh sáng sẽ soi nơi tối tăm cho người sống ngay thẳng” (c.4). Nếu bạn kính sợ Chúa, bạn sẽ luôn luôn nhận được ánh sáng khi bạn cần đến. Bạn sẽ được Chúa dẫn dắt, chỉ đường.

Còn đối với một số người lo sợ cho tương lai và hoảng sợ đối với những sự thay đổi. “Chắc chắn, người sẽ không bao giờ bị nao núng, người công bình sẽ được lưu danh hậu thế đời đời” (c.6). Ở đây, ý Chúa muốn nói rằng: “Đừng sợ hãi những đổi thay đang diễn

ra quanh con hoặc ở ngay trong lòng con. Ta là Đức Chúa Trời của cả vũ trụ này. Hãy kính sợ ta thì ta sẽ chịu trách nhiệm với những đổi thay ấy”

Cuối cùng, đối với một số người kinh hãi khi nhận được tin dữ: “Người sẽ không sợ hãi những cơn thủy triều hung dữ. Lòng người luôn vững vàng, và đặt niềm tin cậy nơi Chúa” (c.7). Sẽ không có tin tức nào là xấu cả nếu như bạn thường xuyên bước đi trong ý muốn Chúa.

Khi bạn kính sợ Chúa thì mọi nỗi sợ khác đều sẽ bị đánh bại. Ngày hôm nay, bạn hãy cùng tương lai mình bước đi trong sự kính sợ Chúa và tin cậy nơi Ngài. Ngài sẽ ban bình an cho bạn.

113. TRÁCH NHIỆM NGỢI KHEN (Thi 113:1-9)

“Đáng chúc tụng danh Đức Giê-hô-va từ bây giờ cho đến đời đời! Từ lúc mặt trời mọc cho đến lúc mặt trời lặn, khá ngợi khen danh Ngài!” (c.2,3).

Những câu này dạy chúng ta rằng chúng ta cần có một số trách nhiệm.

Thứ nhất, chúng ta phải ngợi khen Chúa. Thật tệ hại khi chúng ta quên ngợi khen Ngài. Có người cho rằng anh ta cảm thấy thật đáng tiếc cho những kẻ vô thần và người theo chủ nghĩa hoài nghi vì khi họ muốn cảm ơn, nhưng họ chẳng có ai để nói cả. Một người nào đó làm sao có thể thực lòng thương thức được cảnh bình minh hoặc cảnh hoàng hôn đẹp đẽ, làm sao có thể thương ngoạn được cảnh một ngày mùa xuân tươi đẹp hoặc khung cảnh ngày đông quyến rũ, một khi người ấy không thể cảm ơn Đấng đã tạo dựng nên mọi thứ ấy? Chúa rất xứng đáng để chúng ta ngợi khen vì Ngài đã làm rất nhiều điều cho chúng ta.

Tác giả Thi Thiên còn dạy chúng ta hãy ngợi khen Chúa cả ngày. “Từ lúc mặt trời mọc cho đến lúc mặt trời lặn, khá ngợi khen Ngài” (c.3). Hãy ngợi khen Chúa vào lúc bạn phải thức dậy vào buổi sáng. Hãy ngợi khen vào cuối ngày khi bạn đã mệt mỏi. Hãy ngợi khen Ngài suốt cả ngày vì những điều tốt lành đã xảy ra và vì những sự gian nan đã ập đến. Hãy tạ ơn Ngài vì Ngài đã giúp bạn vượt qua mọi hoàn cảnh.

Chúng ta cũng hãy ngợi khen Chúa trên khắp thế giới này như sự ngụ ý của tác giả Thi Thiên về hình ảnh mặt trời mỗi ngày đi từ phương đông đến phương tây. Chúng ta sẽ làm gì đối với những người chưa biết Chúa, là những người chưa bao giờ nghe về Chúa Giê-xu Christ và sự cứu rỗi của Ngài? Chúng ta hãy bắt đầu làm chứng cho họ ngay tại nơi chúng ta cư ngụ. Chúng ta hãy cầu nguyện và ban cho. Những nhà truyền giáo đang cần sự ủng hộ, giúp đỡ của chúng ta. Có lẽ Chúa muốn bạn đi ra và mang sứ điệp Tin Lành đến cho người ngoại.

Đức Chúa Trời đã gắn liền trách nhiệm với đặc ân được ngợi khen Chúa của bạn. Bạn không bao giờ hết lí do để ngợi khen Chúa. Bạn hãy ngợi khen Chúa trọn cả ngày và hãy góp phần khiến cả thế giới cùng ngợi khen Ngài. Trong bước đi với Chúa mỗi ngày, bạn có thể hiện sự ngợi khen Ngài không?

114. NHỮNG TRỞ NGẠI TRONG CUỘC HÀNH TRÌNH (Thi 114:1-4)

Có bao giờ bạn nhìn thấy biển chạy trốn chưa? Và có bao giờ bạn nhìn thấy núi non nổi giồng như những chiến đực và các ngọn đồi nhảy nhót tung tăng tựa các chiến con chưa? Đó là sự mô tả sống động của tác giả Thi Thiên về việc xuất khỏi Ê-díp-tô của dân Y-sơ-ra-ên.

“Biển nhìn thấy điều ấy liền chạy trốn, còn sông Giô-đanh thì chảy ngược trở lại. Núi non nhảy nhót tung tăng như những chiên đực, còn các ngọn đồi thì tựa những chiên con... Hỡi cả trái đất hãy run rẩy trước sự hiện diện của Đức Giê-hô-va là trước mặt Đức Chúa Trời của Gia-cốp, là Đấng đã biến vàng đá thành vũng nước, hoá đá cứng thành nguồn nước” (c.3,4,7,8).

Tác giả thi Thiên đề cập đến thời điểm Đức Chúa Trời rẽ Biển Đỏ và đưa dân Y-sơ-ra-ên đi bằng ngang qua một vùng đất cằn khô. Ông đang bàn về thời gian dân sự Chúa đã đi trên đáy sông Giô-đanh khô ráo để vượt qua sông bước vào miền Đất Hứa. Sau đó, ông nói đến những từng trải của họ trong đồng vắng, ấy là khi họ khát nước và Đức Chúa Trời đã biến tảng đá thành một vũng nước cho họ.

Chúng ta sẽ học được gì từ tất cả những từng trải này? Ấy là Đức Chúa Trời luôn cứu giúp chúng ta khi chúng ta gặp trở ngại trong cuộc sống. Nếu bạn biết giao phó những trở ngại của bạn cho Chúa, thì Ngài sẽ hành động. Vậy, Ngài làm gì? Ngài sẽ đập tan mọi trở ngại, Ngài luôn ở cùng chúng ta trong những tình thế chúng ta tuyệt vọng. Dân Y-sơ-ra-ên đã từng hết sức tuyệt vọng tại Biển Đỏ! Binh lính kẻ thù đang ở phía sau họ. Quanh bốn bề họ chỉ có đồng hoang. Còn phía trước họ lại là biển cả. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã mở một con đường cho họ trốn thoát.

Có lúc, Đức Chúa Trời di dời các trở ngại - “những ngọn đồi” và là “những núi non”. Ngài sẽ khiến chúng nhảy nhót và bỏ chạy như những con thú.

Ngài còn có thể biến những trở ngại thành những phước hạnh. Ngài “biến tảng đá thành vũng nước, hoá đá cứng thành nguồn nước” (c.8). Nếu Đức Chúa Trời không đập tan hoặc di dời những trở ngại của bạn, thì hãy để Ngài biến chúng thành phước hạnh cho bạn.

Hãy giao phó những trở ngại của bạn cho Đức Chúa Trời. Ngài có thể cứu giúp bạn trong hoàn cảnh tuyệt vọng, tại những nơi cao và ở trong các tình thế nan giải.

115. (Thi 115:1-18)

1. Sự thờ phượng vô ích (Thi 115:1-8)

Thi 115:1-18 nói cho chúng ta biết những phước hạnh mà chúng ta sẽ nhận được vì có Chúa chúng ta là Đức Chúa Trời Hằng Sống. Ngài không phải là một trong “những hình tượng của dân sự”. “Hình tượng của họ được làm bằng bạc và vàng, là sản phẩm do tay người làm ra” (c.4). Đối với ngày hôm nay, điều này cũng thật đúng biết bao. Có rất nhiều người tôn thờ vàng bạc như thân tượng của họ. Họ cho rằng tiền tài có thể giải quyết được mọi thứ. Chúng ta cần tiền bạc để làm những công việc thiết thực trong cuộc sống. Nhưng những thứ mà tiền bạc có thể mua được tốt đến đâu nếu bạn không có những thứ mà tiền bạc không thể mua được?

Tác giả Thi Thiên miêu tả những hình tượng và sự vô ích của việc thờ cúng chúng. “hình tượng có miệng nhưng không nói năng gì được (không có hứa phán gì) có mắt nhưng chẳng thấy được (chẳng bảo vệ được) có tai nhưng không nghe được (không nghe được lời nguyện), có mũi nhưng chẳng ngửi được (chẳng cảm nhận được sự ngợi khen), có tay nhưng không cử động được (không có quyền năng) có chân nhưng chẳng bước đi được (không có sự hiện hữu) có cổ họng nhưng không thốt nên lời được. Những kẻ này chế tác nên hình tượng và tin cậy nơi chúng thì đều giống chúng” (c.5-8). Còn Đức Chúa Trời chúng ta thì chẳng hề như vậy. Cơ Đốc nhân có những lời phán hứa của Chúa tức là Chúa

chúng ta dạy bảo chúng ta. Chúng ta có sự bảo vệ bởi vì Ngài nhìn thấy tất cả mọi sự đang diễn ra. Chúng ta có sự cầu nguyện bởi vì tai Ngài luôn mở ra để nghe chúng ta. Chúng ta có thể ngợi khen Ngài (trong Thánh Kinh việc Đức Chúa Trời ngửi lấy mùi thơm từ của lễ hiến sinh là biểu hiện cho việc Chúa chấp nhận sự ngợi khen Ngài của chúng ta). Chúng ta có quyền năng bởi vì Chúa chúng ta có bàn tay quyền năng tuyệt đối.

Chúng ta sẽ trở nên giống vị thần mà chúng ta thờ phượng. Kẻ nào thờ cúng bạc vàng thì sẽ trở nên giống như chúng nghĩa là không có hơi thở, không có sinh khí và không có tình người. Có rất nhiều người hiện nay đang tạo ra một vị thần linh do trí tưởng tượng của chính họ. Còn Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên chúng ta theo hình ảnh Ngài, và Ngài muốn chúng ta có một đức tin hành động trong Ngài.

Cơ Đốc nhân cần có một đức tin sống động để phục vụ, hầu việc Đức Chúa Trời Hằng Sống. Bạn cần đọc Lời Chúa thường xuyên, tương giao với Ngài mật thiết hơn và ngợi khen Ngài nhiều hơn thì bạn sẽ ngày càng trở nên giống Ngài. Bạn sẽ có lời hứa phán, sự bảo vệ, lời cầu nguyện quyền năng của Ngài.

2. Đức tin chết (Thi 115:9-18)

Cách đây nhiều năm, có một giáo thuyết chủ trương rằng “Đức Chúa Trời đã chết”

Tuy nhiên, Ngài vẫn luôn sống như Thi Thiên 115 đã nói: “Đức Chúa Trời của chúng con đang trên thiên đàng. Ngài thường làm bất cứ điều gì Ngài thích” (c.3). Đối với dân sự, vấn đề không phải là Đức Chúa Trời đã chết mà là đức tin của họ đã chết. Họ không có đức tin sống nơi Đức Chúa Trời Hằng Sống.

Tác giả Thi Thiên nói chuyện với ba nhóm người trong đoạn sách này.

Thứ nhất, ông nói với dân sự Chúa: “Hỡi Y-sơ-ra-ên! Hãy tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, Ngài là sự tiếp trợ và là cái khiên của họ” (c.9). Kế đó, ông nói với những thầy tế lễ: “Hỡi nhà A-rôn! Hãy nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va! Ngài là sự tiếp trợ và là cái khiên của họ” (c.10). Tiếp tục, ông nói với tất cả những kẻ tin nhận Chúa: “Hỡi tất cả những người kính sợ Đức Giê-hô-va! Hãy tin cậy Ngài, Ngài là sự tiếp trợ và là cái khiên của họ” (c.11)

Nếu chúng ta muốn lập mối tương giao với Chúa, muốn được Ngài là Đức Chúa Trời Hằng Sống cùng với những quyền năng và phước hạnh sống động ở với chúng ta thì trước hết, chúng ta phải tin cậy Ngài. Tức là hãy nương nơi Ngài, tin rằng những điều Ngài nói là đúng và là sự thật, rằng Ngài không hề nói dối. Nghĩa là, chúng ta hãy tin điều Chúa đang làm là điều tốt nhất chúng ta. Ngài là sự tiếp trợ của chúng ta. Ngài là Cái Khiên, là sự Sấm Sắn, là sự Bảo Vệ, và là sự An Ninh của chúng ta. Ngài cũng là sự Dư Dật của chúng ta.

Thứ hai, chúng ta phải kính sợ Ngài. “Ngài sẽ ban phước cho những ai kính sợ Đức Giê-hô-va, kể cả kẻ lớn người nhỏ đều cũng vậy” (c.13). Phước hạnh Ngài ban cho là phước hạnh tốt nhất. Kính sợ Chúa có nghĩa là bày tỏ lòng tin thờ Ngài, kính mến Ngài mỗi khi nghe Ngài phán dạy và hành động. Kính sợ Chúa còn có nghĩa là phải có một tấm lòng không thử Ngài.

Thứ ba, chúng ta phải chúc tụng tôn vinh Ngài. “Nhưng, chúng con sẽ chúc tụng Đức Giê-hô-va từ bây giờ cho đến đời đời” (c.18). Chúng ta thường cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta, còn tác giả Thi Thiên thì lại bảo rằng: “Chúng ta hãy chúc tụng Chúa”.

Nếu bạn kính sợ Đức Chúa Trời, tin cậy Ngài và được nếm trải những phước hạnh mà Ngài đã ban cho bạn, thì bạn sẽ không thể không chúc tụng Ngài. Nếu mỗi tương giao của bạn với Chúa được trở nên như vậy thì bạn ắt sẽ ngợi khen Ngài từ bây giờ cho đến đời đời.

116. ... (Thi 116:1-19)

1. Được giải cứu rồi! (Thi 116:1-11)

Tác giả viết nên Thi 116:1-19 chắc chắn đã trải qua những từng trải khó khăn lắm và để lại cho chúng ta những câu Thi Thiên này. Thật ra, ông đã gần chết. Nhưng Đức Chúa Trời có nghe tiếng kêu nài của ông nên đã giải cứu ông, và đó chính là lý do tại sao ông viết: “Tôi yêu mến Đức Giê-hô-va bởi vì Ngài nghe tiếng tôi và nghe lời khẩn cầu của tôi... Bởi vì Ngài có nghiêng tai nghe tôi”.

Chúng ta hãy hình dung ra hình ảnh Đức Chúa Trời đang nghiêng người thấp xuống thật gần người con bé mọn của Ngài để có thể nghe được tiếng của người con ấy. Đôi khi vì lý do lỗi tai tôi không được thánh lắm nên tôi đã phải đến sát những người đang trò chuyện với tôi để nghe cho rõ. Đức Chúa Trời nghe tiếng chúng ta rất rõ như Ngài vẫn thường nghe, thế nhưng Ngài luôn đến gần chúng ta – không phải để nghe chúng ta cho rõ hơn nhưng là để cứu giúp chúng ta. Tác giả Thi Thiên thuật lại cho chúng ta biết rằng: “Tôi lâm vào cảnh khốn cùng, Chúa bèn cứu giúp tôi” (c.6). Chúa thường xuất hiện nơi chúng ta đang ở để giải cứu chúng ta và khiến chúng ta trở nên những người theo ý Chúa muốn. “Chúa đã giải cứu linh hồn tôi khỏi sự chết khiến mắt tôi không còn phải tuôn lệ nữa và làm cho chân tôi khỏi vấp ngã” (c.8).

Tác giả Thi Thiên đã khám phá ra ân điển của Đức Chúa Trời như sau: “Đức Giê-hô-va hay làm ơn và rất công bình. Thật vậy, Ngài là Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót của chúng ta. Ngài thường bảo hộ người thật thà; Khi tôi gặp cảnh khốn cùng, Ngài bèn cứu giúp tôi” (c.5,6). Đức Chúa Trời đã giải cứu tác giả thoát khỏi sự chết và làm cho ông không còn phải đổ lệ nữa. Ngài bỏ lại sức lực cho ông và dẫn dắt bước chân ông đi để ông không bị trượt ngã nữa.

Đối với chúng ta cũng vậy, chúng ta nhận được trọn vẹn sự cứu giúp này nhờ bởi Đức Chúa Giê-xu Christ. Ngài là nguồn ân điển và là sự thương xót. Tác giả Thi Thiên từng nói rằng “Cực hình của sự chết áp hãm tôi” (c.3), thế nhưng ông đã không chết mất về đời sống tâm linh. Chính Chúa Giê-xu đã chết thế cho ông rồi.

Ngày hôm nay, bạn có cần sự giải cứu của Đức Chúa Trời không? Hãy vui mừng rằng Chúa luôn lắng nghe và cứu giúp bạn. Bạn hãy nhận tất cả mọi nhu cầu đời sống mà bạn cần từ bàn tay khoan dung độ lượng của Ngài. Ngài là Đấng hay làm ơn và đầy lòng thương xót.

Hãy cầu khẩn danh Ngài thì Ngài sẽ giải cứu bạn.

2. Sự chết quý báu (Thi 116:12-19)

Có một số người thực sự muốn nói đến sự chết. Thế nhưng, Thi 116:15 lại bảo rằng: “Cái chết của các thánh nhân của Đức Giê-hô-va trong sự hiện diện của Ngài thật là quý báu thay!” Câu này rất thường bị người ta hiểu lầm. Vì vậy, chúng ta hãy xem xét nó thử xem nó có ý nghĩa gì đối với đời sống chúng ta ngày nay.

Sự chết chính là hình phạt của tội lỗi. Còn Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên sự sống. Khi Ngài mới thực hiện sự sáng tạo nguyên sơ của Ngài, thì lúc ấy chưa có sự chết. Thế nhưng, khi loài người phạm tội liên xuất hiện sự chết. Hiện giờ, sự chết đang cầm quyền như một vị vua. “Theo như đã định cho loài người đều phải chết một lần và sau đó chịu phán xét” (He 9:27). Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không lấy làm vui thích gì khi những người không được cứu bị chết, bởi vì Ngài biết họ sẽ phải đi đến một nơi không có Đấng Christ, là nơi chỉ có sự tối tăm đời đời bất tận mà thôi (Exe 18:23). Ngài cũng chẳng lấy làm sướng ích gì khi chính dân sự của Ngài phải chết. Đức Chúa Giê-xu đã đứng chỗ mộ phần của La-xa-ro và khóc cho người (Gi 11:35).

Sự chết của con cái Đức Chúa Trời có giá trị vô cùng quý báu đối với Ngài vì đó không phải là sự tình cờ. Tác giả Thi Thiên từng bị lâm vào cảnh khốn cùng suýt chết. “Cực hình của sự chết vây hãm tôi. Sự đốn đau về địa ngục trói buộc tôi. Tôi vương vào trong gian truân với bao sầu đau” (Thi 116:3). Ông ta sắp chết, liền kêu cầu Chúa và được Ngài đáp lời. “Đối với ta, sự chết của con thật quý hoá thay. Ta sẽ không để cho con chết một cách tình cờ đâu!”. Sự chết của những ai đi về quê hương trên trời để được ở với Chúa thật đều không phải là chuyện tình cờ – mà là việc đã được Ngài chỉ định. Chúng ta sẽ sống mãi cho đến khi công việc của chúng ta đã được hoàn thành. Đối với tôi, đó là một điều khích lệ thực sự. Chúng ta sẽ có thể gặp rất nhiều nguy hiểm trong thế gian này. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời luôn muốn bảo chúng ta rằng: “Sự chết của các con quá quý báu cho ta để cho phép nó xảy ra”. Sự chết dành cho người tin nhận Chúa là điều hết sức có giá trị bởi vì Chúa Giê-xu đã mang lấy tội lỗi chúng ta trên thập tự giá để ban cho chúng ta sự sống đời đời.

Cả sự sống lẫn sự chết của bạn đều không phải là chuyện tình cờ. Có một sự thật sẽ khích lệ bạn, đó là Đức Chúa Trời luôn biết rõ từng chi tiết về cuộc đời bạn ngay cả trước khi bạn chưa được sinh ra. Bạn luôn có công việc để làm cho Chúa, và chỉ khi nào công việc ấy được hoàn tất thì Ngài sẽ đem bạn về ở với chính Ngài.

117. NGẮN GỌN NHƯNG SÂU NHIỆM (Thi 117:1-2)

Thi 117:1-2 là Thi Thiên ngắn nhất trong tất cả các Thi Thiên nó chỉ có vòn vẹn 2 câu! “Hỡi tất cả các dân ngoại đạo! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hỡi tất cả muôn dân! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Vì sự nhơn từ Ngài vô cùng lớn lạ đối với chúng ta, và lẽ thật của Đức Giê-hô-va còn đến đời đời! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va!” Đây đúng là một Thi Thiên vĩ đại, tuy ngắn gọn nhưng vô cùng sâu nhiệm.

Chúng ta nhận thấy rằng thật chẳng khó khăn gì khi nói lời cảm ơn ai đó về những điều họ đã làm cho chúng ta. Thậm chí, khi chúng ta trả tiền công cho người làm việc cho chúng ta, thì chúng ta vẫn nói lời cảm ơn với họ. Vậy mà, đôi lúc, chúng ta lại lợi dụng Chúa, và cứ cho rằng những gì Ngài đã làm cho chúng ta chỉ là việc hiển nhiên mà Ngài phải làm đặc biệt là những điều “nhỏ nhất”. Có bao giờ bạn cảm ơn Chúa vì Ngài đã ban cho bạn đôi mắt để thấy, đôi tai để nghe không? Hãy nhận ra điều ấy và cảm ơn Chúa về những ơn phước không xiết kể của Ngài.

Tác giả Thi Thiên khuyên “Hỡi muôn dân! Hãy chúc tán Chúa”. Thế nhưng, hiện nay, có đến hàng tỷ người trên thế gian này không hề ngợi khen Chúa bởi vì họ không nhận biết Ngài. Họ chưa bao giờ bảo rằng Chúa Giê-xu Christ là Đấng Cứu Thế của thế gian này. Thật đáng buồn thay, có rất nhiều Cơ Đốc nhân hiện nay vì một số lý do nào đó cũng chẳng

quan tâm đến vấn đề này. Tất cả các nước làm sao có thể ngợi khen Chúa được khi mà họ chưa tin nhận Ngài?

Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va về lòng thương xót và sự chân thật còn đến đời đời của Ngài. Hãy hết sức cố gắng nói cho nhiều người khác biết về Đấng mà bạn thường ngợi khen.

Hãy nghĩ đến một vài ơn phước mà vì đó mà bạn có thể ngợi khen Chúa. Thật dễ dàng để nhận lãnh các ơn phước của Ngài với ý nghĩ cho rằng đó là điều đương nhiên và bỏ qua một vài sự sẵn lòng nhất của Ngài. Nhưng mặc dù bạn thường ngợi khen Chúa, vẫn còn có rất nhiều người không ngợi khen Ngài. Hãy cầu xin Ngài sử dụng bạn ngay hôm nay để đến với những người chưa nhận biết Đấng Christ là Chúa Cứu Thế của họ.

118. (Thi 118:1-29)

1. Bảo đảm, thách thức và quả quyết (Thi 118:1-9)

“Đức Giê-hô-va luôn bên vực tôi, nên tôi sẽ chẳng sợ hãi. Loài người làm gì được tôi?” (c.6). Đây chính là một lời bảo đảm. “Nếu Đức Chúa Trời bên vực chúng ta thì còn ai có thể chống cự chúng ta nổi” (Rô 8:31). Đức Chúa Trời của cả vũ trụ này luôn bên vực chúng ta – Ngài là Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và là Đức Thánh Linh. Vì vậy, ai có thể chống nghịch chúng ta nổi khi Ngài bên vực chúng ta.

Và đây còn có một lời quả quyết. “Tôi chẳng hề sợ hãi” Khi tôi nghĩ về quá khứ, tôi nhận thấy rằng Chúa luôn chăm sóc tôi trên mọi bước đường. Khi tôi nhìn vào hiện tại, tôi cảm biết Ngài luôn ở với tôi. Khi tôi hướng đến tương lai, tôi tin chắc Ngài luôn đi trước tôi. Ngài ở quanh tôi. Ngài hứa với tôi rằng “Ta sẽ không lìa con đâu, không bỏ con đâu!” (He 13:5). Và tôi đã đáp lời Ngài “Con sẽ chẳng sợ hãi. Loài người làm gì được con?” (c.6).

Cuối cùng, ấy là lời thách thức. “Loài người làm gì được tôi?”. Mặc khác, chúng ta phải kính sợ Chúa, không phải con người. Đức Chúa Giê-xu đã dạy các môn đồ mình điều này. “Đừng sợ những kẻ có thể giết chết thể xác nhưng không thể giết chết linh hồn của các con. Tốt hơn hết, hãy kính sợ Chúa là Đấng có quyền huỷ diệt cả thể xác lẫn linh hồn các con trong địa ngục” (Mat 10:28).

Khi bạn kính sợ Chúa, bạn sẽ không còn phải sợ hãi ai nữa cả. Kính sợ Chúa có nghĩa là kính mến Ngài và tôn thờ Ngài.

Khi Đức Giê-hô-va bên vực bạn thì mọi từng trải của bạn sẽ không còn là vấn đề nan giải nữa. Bạn không cần phải sợ hãi quá khứ, hiện tại và tương lai, hoặc những gì mà người ta có thể làm đối với bạn, bởi vì bạn kính sợ Chúa và bạn đã nhận được những lời bảo đảm, quả quyết và thách thức của Ngài.

2. Sự đáp ứng các nhu cầu cần thiết (Thi 118:10-18)

“Đức Giê-hô-va là sức lực và là bài ca của tôi, Ngài đã trở nên sự cứu rỗi tôi” (c.14). Chúng ta cũng có thể tìm thấy ý này trong Xu 15:2 và trong Es 12:2. Dân Y-sơ-ra-ên từng hát những lời ấy khi họ được Chúa giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô và khi họ nhìn thấy kẻ thù của họ bị chìm xuống biển. 12:1-9 có hứa rằng dân Y-sơ-ra-ên sẽ hát bài hát này trong tương lai khi Đức Chúa Trời phục hưng quốc gia họ và thiết lập vương quốc của Ngài. Đối với chúng ta cũng vậy, chúng ta có thể lấy làm vui mừng về điều dành cho chúng ta ngày hôm nay mà những lời này đã đề cập đến.

Chúa là sức lực của chúng ta. Điều đó đáp ứng cho các nhu cầu đời sống. Bạn thường tìm kiếm sức lực ở đâu? Rồi kinh nghiệm? Sức khỏe? Tiền bạc? Và công ăn việc làm của bạn nữa? Tất cả mọi thứ ấy đều có thể bị tiêu tan trong phút chốc. Chỉ có duy nhất sức lực của Đức Giê-hô-va mới có thể đáp ứng mọi nhu cầu đời sống cho bạn. “Những ai trông đợi Đức Giê-hô-va sẽ được bổ lại sức lực mình” (40:31).

Ngài là Bài ca của chúng ta. Điều đó giải quyết sự buồn chán của cuộc sống. Có rất nhiều người đã phải nếm trải nỗi chán chường, buồn nản. Chẳng hạn như lúc công ăn việc làm của bạn không hấp dẫn như bạn tưởng, hoặc khi bạn bị giam hãm không thể thoát ra ngoài được để làm việc hoặc để nhìn thấy những điều mà người khác có quyền làm và có quyền thấy. Đức Giê-hô-va sẽ ban cho bạn niềm vui.

Ngài là Chúa Cứu Thế của chúng ta. Điều đó lo liệu cho những hiểm họa của cuộc sống. Chúa luôn giải cứu chúng ta và bênh vực chúng ta. “Tay hữu Đức Giê-hô-va giơ cao lên. Tay hữu Đức Giê-hô-va hành động quá cảm” (c.16). Chính bàn tay hữu ấy cũng đang sẵn sàng hành động vì có chúng ta trong ngày hôm nay.

Có rất nhiều tin đồ thường ca bài ca ngợi khen này vì có Đức Chúa Trời lưu tâm đến những nhu cầu, sự nhàm chán và các mối nguy hiểm trong cuộc sống. Ngài là Sức lực, là Bài ca và là Sự Cứu rỗi của bạn. Hãy nhớ cho rằng Đức Chúa Trời luôn sẵn lòng giải cứu bạn khỏi những tình thế gian nan của cuộc đời.

3. Sự vui thỏa mỗi ngày (Thi 118:19-29)

“Đây là ngày do Đức Giê-hô-va tạo ra. Chúng ta sẽ mừng rỡ và vui vẻ trong ngày này” (c.24). Khi nào bạn gặp phải một trong những ngày gian truân là ngày có bão tố nổi lên, chiến trường sôi động, các gánh nặng oằn xuống, cõi lòng bạn tan nát, nước mắt bạn tuôn rơi, và bạn cảm thấy dường như mọi người đều đang quay lại chống nghịch bạn, kể cả Cha Thiên Thượng cũng vậy ấy là lúc bạn cần phải lưu tâm đến câu Thánh Kinh trên bởi đức tin.

Tác giả Thi Thiên đang trải qua nhiều cuộc chiến và lắm gian truân, tuy vậy ông vẫn nói rằng: “Nếu Đức Chúa Trời cho phép xảy ra ngày này, thì tôi sẽ lấy làm mừng rỡ và vui vẻ về nó. Cho dù ngay bây giờ tôi chưa nhìn thấy phước hạnh, nhưng bởi đức tin, tôi sẽ mạnh dạn quả quyết ‘mọi sự hiệp lại để làm điều ích lợi’ và tôi có thể nói như thế ngay lúc này”.

Dân Do Thái thường ca bài thánh thư này vào dịp lễ Vượt qua. Đức Chúa Giê-xu cũng từng ca bài ca này trước khi Ngài bị đóng đinh. Bạn có thể nghĩ đến lời nguyện sau đây khi bạn đang đi đến đồi Gô-gô-tha: “Đây là ngày do Đức Giê-hô-va tạo ra. Tôi sẽ mừng rỡ và vui vẻ trong ngày này” không? Và ấy cũng chính là cách diễn giải thứ hai của câu Thánh Kinh “Đừng theo ý Con, nhưng xin ý Cha được nên”. Nếu Chúa Giê-xu đã từng hát bài ca này thì chúng ta cũng nên hát nó lên.

Có lẽ bạn đang có những ngày đầy ắp nỗi buồn rầu và những gánh nặng ghê gớm không chịu nổi. Đức Chúa Giê-xu cũng đã từng trải qua những ngày như vậy. Hãy đón nhận cái ngày mà Đức Chúa Trời đã an bài cho bạn và hãy tỏ ra biết ơn Ngài vì Ngài trông nom về ngày ấy cho bạn. Hãy trông đợi những điều Đức Chúa Trời sắp sửa làm cho bạn ngay hôm nay, hãy mừng rỡ và vui vẻ về những điều ấy. Bạn có thể chưa hiểu được mục đích của Ngài ngay bây giờ, nhưng đến một ngày nào đó bạn sẽ hiểu.

119. (Thi 119:1-176)

1. Bài học Kinh Thánh theo mẫu tự (Thi 119:1-8)

Giả sử bạn không có Thánh Kinh, thì liệu đời sống Cơ Đốc nhân của bạn sẽ ra sao? Sẽ có sự khác biệt nào không giữa việc bạn có và không có Thánh Kinh? Và cuối cùng, Thánh Kinh đóng vai trò như thế nào trong đời sống chúng ta?

Đức Chúa Trời đã giải đáp những câu hỏi trên cho chúng ta qua Thi Thiên này. Hầu như mọi câu trong đoạn Thi Thiên dài này với chừng mực nào đó thấy đều có đề cập đến Lời Chúa. Đây là một Thi Thiên được sắp xếp theo mẫu tự tiếng Hê-bơ-rơ. Toàn bộ tám câu đầu được bắt đầu bằng chữ “aleph” theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ. Tám câu kế tiếp bắt đầu với chữ “beth”. Tám câu kế tiếp nữa thì được bắt đầu với chữ “gimel” và cứ nối kết thế... Chúng ta thấy tương chừng như Đức Chúa Trời đang nói rằng: “Đây chính là bài học theo mẫu tự về phương pháp sử dụng Lời Chúa trên đời sống các con”.

“Phước cho người nào trong sạch trong đường lối mình, đi theo luật pháp của Đức Giê-hô-va” (c.1). “Trong sạch” có nghĩa là “người trọn vẹn không chỗ trách được, sống rất ngay thẳng, chân thật”. Tính ngay thẳng chân thật luôn đối nghịch với lòng phản trắc và sự giả hình ấy chính là sự giả vờ về điều gì đó là điều không phải thực chất của chúng ta. Nếu bạn dùng Lời Chúa bao bọc quanh cả cuộc đời mình thì bạn sẽ sống đời sống ngay thẳng, chân thật.

Tác giả Thi Thiên bảo rằng: “Phước cho người nào gìn giữ chúng có Ngài, và hết lòng tìm cầu Ngài” (c.2). Bạn có một lòng một dạ, toàn tâm toàn ý hướng về Lời Chúa không? Trong Thánh Kinh, từ “tấm lòng” ngụ ý về con người bên trong bao gồm cả tâm trí. “Tôi sẽ lấy lòng ngay thẳng mà ngợi khen Chúa khi tôi học về các đoán ngữ công bình của Chúa” (c.7). Nó còn bao gồm cả ý chí nữa. “Tôi sẽ giữ các luật lệ Chúa” (c.8). Mặt khác, nếu bạn toàn tâm toàn ý hướng lòng và Lời Chúa thì điều ấy sẽ khiến đời sống bạn không bao giờ bị phân cắt. Có phải đời sống bạn hoặc gia đình bạn hiện nay đang bị “vỡ tan từng mảnh” chăng? Hãy mau quay về với Lời Chúa.

Kinh Thánh chỉ có một tác giả - đó là Đức Chúa Trời. Nó chỉ gồm một đề tài - là Chúa Giê-xu Christ. Nó chỉ chứa một sứ điệp - là sự cứu rỗi cho linh hồn bạn. Và nó chỉ gói trọn một phước hạnh để ban cho - là đời sống thanh liêm, chân thật.

Lời Chúa chính là nguồn sức mạnh thuộc linh. Lẽ thật của Lời Ngài đã nuôi dưỡng tâm linh bạn. Nếu bạn bước đi trong đời sống đức tin, thì Đức Thánh Linh sẽ giúp đỡ và chăm sóc bạn. Hãy nhận lấy Lời Chúa và để cho Lời Ngài khiến bạn trở nên trọn vẹn. Cũng hãy để Lời Ngài gắn tính ngay thẳng chân thật vào trong đời sống bạn.

2. Hãy giữ mình trong sạch (Thi 119:9-16)

Một người nào đó phải làm sao để giữ mình được trong sạch trong thế gian đầy nhơ bẩn này? Đây cũng chính là câu hỏi đã được tác giả Thi Thiên nêu lên trong câu 9: “Người trẻ tuổi phải làm thế nào để đường lối mình được trong sạch?” Có lời giải đáp là: “Phải cẩn thận theo Lời Chúa”. Dĩ nhiên, điều này không chỉ áp dụng cho người thanh niên mà thôi. Đó là lẽ thật dành cho người lớn tuổi hay trẻ con nữa. Chúng ta đang sống trong một thế giới bản thiêu bởi sự ô nhiễm xung quanh chúng ta. Chúng ta cần phải bước đi theo Lời Chúa. Tác giả Thi Thiên cung cấp cho chúng ta một số chỉ dẫn sau đây để gìn giữ đời sống tâm linh chúng ta được trong sạch.

Thứ nhất, hãy cẩn thận theo Lời Chúa. Trước hết, chúng ta cần phải đọc và suy gẫm Lời Chúa để hiểu biết Lời Ngài. Và nếu chúng ta hiểu biết Lời Ngài thì chúng ta ắt sẽ vâng theo.

Thứ hai, hãy giấu Lời Chúa. “Tôi đã giấu Lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa” (c.11). G.Campbell Morgan từng nói về câu 11, “nó nói cho chúng ta biết về cuốn sách hay nhất đó là cuốn ‘Lời Chúa’ tại nơi tốt nhất ấy là ‘lòng tôi’ vì mục đích ích lợi nhất “chính là để tôi không phạm tội cùng Chúa”. Bạn có đang vâng theo Lời Chúa không? Bạn có đang giấu Lời Ngài trong lòng mình không?

Thứ ba, hãy giảng rao Lời Chúa ra bằng cách chia sẻ Lời Ngài với người khác. “Tôi lấy môi thuật lại những mạng lệnh miệng Chúa phán ra” (c.13). Nếu chúng ta có Lời Chúa trong lòng mình, thì Lời Ngài sẽ tuôn ra nơi môi miệng chúng ta, bởi vì “do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra” (Mat 12:34).

Cuối cùng, hãy trân trọng Lời Chúa. “Tôi sẽ suy gẫm các lệnh truyền của Chúa chăm xem đường lối Ngài” (c.15). Hơn nữa, “Tôi sẽ quý trọng Lời Chúa, trân trọng điều Ngài muốn tôi làm. Cha Thiên Thượng sẽ dạy tôi điều phải làm, và tôi sẽ vâng theo Ngài”.

Lời Chúa có tác dụng thanh tẩy. Tuy nhiên, trước hết bạn phải nhận lấy Lời Chúa để Lời Ngài có thể tác động trên đời sống họ. Hãy vâng theo Lời Chúa, để Ngài gìn giữ bạn được thánh sạch trong thế gian dơ bẩn này.

3. Cách giải quyết sự chỉ trích (Thi 119:17-24)

Bạn thường làm gì khi người ta chỉ trích bạn? Bạn sẽ nghĩ gì khi bạn ở trước mặt những người không tử tế, và đặc biệt là trước mặt những người không tin Lời Chúa? Tác giả Thi Thiên đã đưa ra câu trả lời như sau: “Các vương gia cũng ngồi bàn luận chống nghịch tôi, song tôi tớ Chúa suy gẫm về những luật định của Chúa. Các chứng cứ Chúa là sự vui thoả cho tôi và là những mưu sĩ của tôi” (c.23,24).

Hãy suy gẫm về Lời Chúa. Hãy luôn ghi nhớ những gì Chúa dạy. Nếu chúng ta cứ mãi bận tâm và suy nghĩ về những điều người ta nói thì chúng ta sẽ bị kích động, lo lắng, mệt mỏi, bực bội và căng thẳng thần kinh. Nhưng nếu chúng ta suy gẫm về điều Chúa dạy thì Lời Ngài sẽ là thật, công bình, thánh khiết và đẹp đẽ. Sự bình an của Ngài sẽ luôn tràn ngập trên chúng ta.

Hãy lấy làm vui thích về Lời Chúa “Các chứng cứ Chúa là sự vui thoả cho tôi” (c.24). Có một số người thường thích ngồi lê đôi mách. Họ thích nghe những lời đồn đại, nói hành về người khác. Còn tác giả Thi Thiên thì bảo rằng “Đang khi họ ngồi lê đôi mách và nói dối thì tôi suy gẫm về Lời Chúa, bởi vì tôi ưa thích Lời Ngài”.

Hãy vâng theo Lời Chúa. “Các chứng cứ Chúa là sự vui thoả cho tôi và là những mưu sĩ của tôi” (c.24). Người Hê-bơ-rơ có câu ngạn ngữ rằng: “Thiên hạ chính là những nhà cố vấn của tôi”. Nhiều nhà cầm quyền, bạn bè gần xa và thậm chí ngay cả kẻ thù của bạn đều có thể cho bạn những lời khuyên. Thế nhưng, bạn hãy tìm lấy lời khuyên từ Lời Đức Chúa Trời.

Ngày hôm nay, hễ bạn gặp phải bất kỳ khó khăn nào thì hãy quay về với Thánh Kinh. Hãy để Thánh Kinh hướng dẫn, khuyên bảo bạn. Hãy để Lời Chúa thấm thấu vào trí óc, tâm lòng và ý chí của bạn.

4. Mở ra, vâng theo và bận rộn (Thi 119:25-32)

Một trái tim bị nở to ra, về phương diện thuộc thể, là điều vô cùng nguy hiểm. Nhưng nếu nói theo phương diện thuộc linh, thì ấy là một phước hạnh. “Khi Chúa mở rộng lòng tôi, thì tôi sẽ chạy trong con đường điều răn Chúa” (c.32). Nếu bạn có một trái tim bị giãn lớn ra theo phương diện thuộc thể, thì chắc chắn bạn sẽ không thể chạy bền được. Nhưng nếu bạn có một trái tim được rộng mở về phương diện thuộc linh, thì bạn sẽ sẵn sàng bước đi và chạy với Đức Giê-hô-va, hoàn thành mục đích cho Ngài. Khi một vận động viên chạy thi, anh ta chỉ chạy theo một con đường và hướng về đích đến. Những điều ấy đã tăng thêm sức lực cho anh tiếp tục cuộc chạy. Đó chính là điều Chúa muốn ở chúng ta ngày hôm nay. Ngài sẵn sàng một cái đích cho chúng ta đạt đến và dành cho chúng ta một con đường để chúng ta chạy theo. Ngài tiếp sức lực Ngài cho chúng ta qua Lời Ngài.

Thế nào là một tấm lòng mở rộng?

Trước hết, đó là một tấm lòng biết mở ra để đón nhận lẽ thật của Chúa, tấm lòng ấy phải chân thật và biết thưa với Chúa rằng: “Chúa ôi! Con muốn nhận lấy lẽ thật của Ngài cho dù lẽ thật ấy sẽ làm con đau đớn”.

Thứ hai, đó là một tấm lòng biết vâng theo ý muốn Chúa, là tấm lòng khiêm nhường và thường cất tiếng rằng: “Kính lạy Chúa! Con sẽ làm điều Ngài phán dạy. Con là tôi tớ Ngài và Ngài là chủ tể của con”.

Thứ ba, đó là một tấm lòng luôn bận rộn với công việc làm vinh hiển Chúa trong tinh thần vui vẻ. Có một số người bụng dạ rất hẹp hòi. Họ sống trong thế giới bé nhỏ chật chội của chính họ với cái nhìn hạn hẹp, cạn cợt. Thật tuyệt vời cho chúng ta biết bao khi được lớn lên trong ân điển và trong sự nhận biết lẽ thật (II Phi 3:18)! Chúng ta được mở mang đầu óc, hiểu biết. Chúng ta có thể nhìn thấy những điều mà chúng ta chưa từng thấy. Chúng ta có thể nghe được những điều mà chúng ta chưa từng nghe. Chúa sẽ ban cho chúng ta đời sống tăng trưởng mạnh mẽ bởi vì chúng ta hiện có một tấm lòng rộng mở.

Bạn hãy mở lòng mình ra đón nhận lẽ thật của Chúa và vâng theo thành ý Ngài. Mỗi bước đi vâng phục Chúa của bạn sẽ nói rộng ranh giới phước hạnh và các công tác của bạn. Nhưng trên hết mọi sự, bạn hãy hết lòng, bận rộn với công việc làm vinh hiển Chúa.

5. Bạn sẽ trở nên giống với điều bạn thấy (Thi 119:33-40)

Cách nhìn thường quyết định cho kết cuộc. Những gì bạn trông thấy sẽ góp phần quyết định việc bạn sẽ trở thành con người như thế nào. Vì vậy, tốt hơn hết, bạn cần phải cẩn thận với những gì bạn nhìn thấy. Chúng ta chẳng có gì phải ngạc nhiên khi nghe tác giả Thi Thiên cầu nguyện: “Xin trở xây mắt con khỏi trông thấy những điều hư không và làm cho con được sống lại trong đường lối Chúa” (c.37). Những điều hư không ở đây theo nghĩa đen có nghĩa là “sự hư mất”. Hằng ngày, chúng ta thường xem thấy rất nhiều điều nhằm nhí và giả dối trên các phương tiện truyền thông đại chúng. Những điều ấy không đến từ Thượng Đế là Đấng Chân Thật, nhưng chúng đến từ Sa-tan và thế gian này. Chúng không tồn tại được, tất cả chỉ là sự hư mất mà thôi. Từ hư mất còn có nghĩa là sự trống rỗng – là điều còn lại sau khi bạn đánh vỡ một cái bong bóng xà phòng.

Hãy chăm xem Lời Chúa. Đó là lẽ thật, là kho báu của Đức Chúa Trời sẽ được tồn tại đời đời. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Lời Ngài được vững lập đời đời trên trời” (Thi 119:89). Khi chúng ta đổ đầy Lời Chúa trên đời sống mình, chúng ta sẽ đương đầu với sự hư mất. Còn khi chúng ta hướng mắt mình vào các trang Thánh Kinh, thì chúng ta sẽ trưởng thành trong Lẽ thật, và có một điều quý báu là chúng ta sẽ được vươn đến sự sống đời đời. Thật là một

sự trùng hợp lý thú cho chúng ta khi chúng ta tìm thấy chữ cái “T” và “V” trong 119:37 (trong từ tiếng Anh “turn” và từ “vanity”). Tôi nghĩ có rất nhiều người hiện nay nên ghi câu Thi Thiên này trên tivi nhà họ. Bạn có thể bảo rằng “TV chỉ là phương tiện giải trí vô hại mà thôi!” Thế nhưng, có rất nhiều điều bạn nhìn thấy từ phương tiện giải trí này đã đi ngay vào tâm trí bạn khiến bạn trở nên hèn hạ, giả tạo, không có giá trị và tạm bợ. Thánh Kinh dạy chúng ta rằng: “*Phàm ai làm theo thánh ý Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời*” (IGi 2:17).

Thế gian này chứa đựng rất nhiều điều tầm thường, giả trá và không có giá trị. Bạn chớ xây dựng đời sống mình trên nền móng của thế gian, nhưng hãy xây dựng trên Lời Chúa vì Lời Ngài sẽ còn lại đời đời.

6. Sự tự do thật (Thi 119:41-48)

Nhiều người có ý tưởng lạ lùng rằng luật lệ của Đức Chúa Trời và sự tự do của con người là kẻ thù của nhau. Họ bảo: “Tôi muốn tự do. Tôi muốn làm theo ý mình”. Họ thật là sai lầm biết bao! Luật lệ của Đức Chúa Trời và sự tự do của bạn phải luôn kết hợp chặt chẽ với nhau, câu 46 đã làm rõ điều này như sau: “Con sẽ bước đi tự do vì con đã tìm thấy những lệnh truyền của Chúa”. Hiện nay, thế gian đã viết lại câu ấy như thế này: “Tôi sẽ bước đi thật tự do vì tôi đã khước từ các mạng lệnh Chúa và phá huỷ chúng. Tôi sẽ làm điều tôi muốn theo ý riêng tôi”.

Bây giờ, chúng ta hãy xem xét vấn đề cốt yếu. Thế nào là sự tự do? Có người cho rằng tự do là đặc quyền được làm những gì mình muốn. Nhưng như thế thì chẳng phải tự do. Thực tế, đó là một hình thức nô lệ tồi tệ nhất trong thế gian này tức là bạn thường bị kiểm soát bởi chính những cảm hứng bốc đồng và các sở thích của bạn. Còn sự tự do thật là cuộc sống được lẽ thật của Chúa kiểm soát với động cơ là tình yêu thương Ngài.

Đây chính là lẽ thật trong từng lĩnh vực của cuộc sống. Nếu chúng ta chấp hành luật giao thông, chúng ta sẽ được tự do đi lại trên đường. Nếu chúng ta tuân theo luật lẽ thật, thì chúng ta sẽ được tự do nói năng và mọi người sẽ tin chúng ta. Nếu chúng ta thực hành theo luật khoa học thì chúng ta sẽ không làm nổ tung phòng thí nghiệm. Và nếu một phi công lái máy bay biết tuân theo luật khí động lực thì anh ta sẽ có thể điều khiển được máy bay của mình. Nếu chúng ta đầu phục điều răn của luật lệ Chúa, thì chúng ta sẽ có quyền tự do tận hưởng quyền năng của luật Ngài. Vì thế, khi tôi dâng chính mình tôi cho ý muốn Chúa thì ấy là lúc tôi hướng bước đi đầu tiên về phía sự tự do. Như Charles Wesley từng viết Thượng Đế “*đã đập tan quyền lực tội lỗi và ban tự do cho tội nhân*”. Ngài dạy rằng “*Nếu các con đầu phục ta, thì chúng ta sẽ cùng nhau chung hưởng lẽ thật và tình yêu thương*”.

Bạn đang vui hưởng sự tự do thật trên đời sống Cơ Đốc nhân của bạn chăng? Nếu không phải thế, thì bạn hãy đầu phục ý muốn Chúa để nhận được sự tự do thật. Ngài sẽ ban cho chúng ta Lời Ngài để chúng ta có thể nhận biết ý muốn Ngài. Hãy đầu phục Chúa và hướng bước đi đầu tiên của bạn về phía sự tự do.

7. Bài ca luật pháp (Thi 119:49-56)

Tôi là người rất thích nghe nhạc cổ điển. Tôi thường điều chỉnh tần số radio để tìm nghe nhạc cổ điển trong khi tôi đang học bài. Tôi cũng rất thích đi nghe hoà nhạc. Trước khi buổi hoà nhạc bắt đầu, tôi hay đọc lướt qua phần chương trình hoà nhạc để xem thử các nhạc công sắp sửa chơi bài gì. Tôi có thể đọc thấy ban nhạc chuẩn bị chơi bài “Cảm xúc”

của Tchaikovsky. Có lẽ tôi sắp được nghe ban nhạc bộ tứ Bordin biểu diễn nhạc cụ. Nhưng tôi chợt thấy ở ngay phần giữa chương trình có tiết mục ban hợp xướng sẽ trình diễn bài ca về bộ luật luân lý gia đình. Tôi lẩm bẩm: “Điều gì sắp sửa xảy ra đây? Các ban hợp xướng không thể hát bài hát về luật được. Nhạc sĩ nào lại phung phí thì giờ để đưa bộ luật luân lý gia đình vào trong âm nhạc thế nhỉ?” Hãy xem Thi 119:54 “Các luật lệ Chúa là bài ca của con ở trong nhà con đến làm khách lạ”.

Câu Thánh Kinh này trình bày về 3 thái độ đối với cuộc sống. Đối với một đứa trẻ, cuộc sống giống như nhà tù chẳng có gì khác hơn ngoại trừ những mệnh lệnh: “Đừng làm điều này! Chớ làm điều kia! Không được đi đến đó!” Chúng ta cần phải bảo vệ con cái mình để chúng có thể khôn lớn và sống đời sống của chính chúng. Đối với những thiếu niên, thì đời sống là một bữa tiệc tùng. Chúng không thích những mạng lệnh. Chúng thường nói: “Đừng bảo tôi làm điều đó” Chúng chỉ ưa thích những bài ca. Nhưng khi chúng ta thực sự trở thành người lớn, chúng ta sẽ nhận ra rằng cuộc sống không phải là nhà tù và cũng không phải là bữa tiệc. Nó chính là cuộc hành hương. Chúng ta thực hiện cuộc hành hương này trong sự vâng theo Lời Chúa. Nếu không có sự dẫn dắt của Thánh Kinh, thì tôi đã không biết mình sẽ phải sống ở đâu trong suốt những tháng năm này. Lời Chúa không phải là gánh nặng, nhưng là phước hạnh. Nếu bạn suy phục ý muốn Chúa thì bản phận sẽ trở thành sự vui thoả.

Tôi hy vọng bạn sẽ không cố tình chạy trốn khỏi ý muốn Chúa và không còn biến cuộc đời mình thành buổi tiệc tùng liên miên nữa. Hãy nhận ra rằng cuộc sống bạn là một cuộc hành hương. Chính vì vậy, bạn là một người đi hành hương và là người khách lạ trên trần gian này, do đó bạn cần phải có sự dẫn dắt của Thánh Kinh.

Có phải hiện nay bạn đang gặp khó khăn trên con đường đi hành hương chẳng? Hãy có một cái nhìn thật chín chắn - rằng cần phải suy phục ý muốn Chúa và tìm kiếm sự dẫn dắt của Lời Ngài. Nếu bạn không có cái nhìn ấy ắt bạn sẽ bị lạc đường.

8. Việc chọn bạn (Thi 119:57-64)

Mọi người ai nấy đều thích có nhiều bạn bè. Chúng ta cũng thế. Tác giả Thi Thiên nói rằng Lời Chúa thường liên hệ đến tình bằng hữu chúng ta: “Con là bạn hữu của tất cả những ai kính sợ Chúa và gìn giữ các mạng lệnh Chúa” (c.63). Tác giả để Lời Chúa dẫn dắt ông trong việc chọn và kết bạn của ông. Chúng ta có rất nhiều người quen nhưng chỉ có vài người bạn thật sự. Một người bạn không hẳn là người mà bạn phải dành tất cả thời gian để trò chuyện. Bạn có thể chơi thật lâu thật bền với người ấy mà không cần phải nói một lời với nhau. Tuy nhiên, tấm lòng của hai người cần phải hiệp một. Theo quan niệm khác, một người bạn là người mà bạn không phải lo sợ khi trò chuyện. Bạn cảm thấy không nặng lòng và rất thích thường xuyên gần gũi người bạn ấy.

Đức Chúa Trời là người bạn tốt nhất của chúng ta. Áp-ra-ham được gọi là bạn hữu của Đức Chúa Trời. Cũng vậy, chúng ta có thể trở thành bạn của Ngài. Đức Chúa Giê-xu từng bảo các môn đồ Ngài rằng: “Ta sẽ không gọi các con là nô lệ nữa ta sẽ gọi các con là bạn bè” (Gi 15:15). Bạn bè thì thường nói chuyện với nhau. Nếu chúng ta thưa chuyện với Chúa và để Ngài phán dạy chúng ta qua Lời Ngài, thì chúng ta sẽ trở thành bạn hữu của tất cả những ai kính sợ Ngài và gìn giữ các lệnh truyền của Ngài.

Một trong những thử nghiệm quan trọng nhất về tình bằng hữu đó là: Bạn tôi có thái độ thế nào đối với Thánh Kinh? Anh ta có đón nhận Thánh Kinh và nhận lấy Lời Chúa như nhận lấy lễ thật không? Anh ta có kính sợ Chúa với lòng tôn trọng và yêu mến Ngài không?

Nếu tôi có mối tương giao đúng đắn với Chúa qua Lời Ngài, thì tôi sẽ có sự tương thông đúng đắn với mọi người. Và như vậy thì bạn bè tôi sẽ trở thành bạn bè Chúa. Thánh Kinh gọi sự phân rẽ này – không phải là sự phân ly mà là sự biệt riêng ra. Đó chính là phước hạnh của một đời sống được kết quả vì đã sống theo sự dạy dỗ trong Thánh Kinh.

Bạn hãy cẩn thận với việc chọn bạn bè. Họ có kính sợ Chúa không? Họ có tiếp nhận Lời Ngài vào lòng họ không? Hãy xem thái độ của họ đối với Thánh Kinh như là sự thử nghiệm quan trọng về tình bằng hữu. Những mối tương giao mà chúng ta có được chính là kết quả của việc đầu tư thì giờ và các thứ của cải khác của chúng ta. Hãy khiến chúng trở nên có giá trị cho sự sống đời đời.

9. Sự giàu có thật (Thi 119:65-72)

“Luật pháp từ miệng Chúa phán ra đối với tôi còn quý báu hơn cả hàng ngàn đồng tiền vàng và bạc” (c.72). Chúng ta dám thành thật nói rằng chúng ta quý Lời Chúa hơn tiền bạc chăng?

Có rất nhiều người được Thánh Kinh ghi nhận đã chứng minh cho điều đó. Chẳng hạn như Áp-ra-ham từng dẫn quân mình đến với chiến thắng vĩ đại. Ông đem về tất cả tù binh và chiến lợi phẩm. Vua Sô-đôm xuất hiện, bảo với ông rằng: “Hỡi Áp-ra-ham! Ngươi có thể thu lấy hết chiến lợi phẩm, nhưng hãy để người lại cho ta!” Nhưng Áp-ra-ham đáp: “Trước khi trận chiến này bắt đầu, tôi đã giơ tay lên trước mặt Đức Giê-hô-va nguyện thế này: Hễ con thắng trận, con sẽ không lấy một thứ gì cả từ những tù binh này. Con ưa thích Lời Chúa hơn hàng ngàn đồng tiền vàng và bạc” (Sa 14:1-24). Áp-ra-ham đã chứng minh điều mình nói thật rõ ràng.

Tuy nhiên, tôi cũng nghĩ đến A-can trong Giô-suê 7. Đức Chúa Trời ra lệnh rằng chớ lấy một chiến lợi phẩm nào từ thành Giê-ri-cô. Vậy mà, A-can đã ăn cắp một số vàng bạc, quần áo rồi đem chôn giấu chúng dưới trại mình. Ông cho rằng chắc chẳng ai biết đâu, thế nhưng Đức Chúa Trời biết. A-can muốn sự giàu có hơn Đức Chúa Trời. Giu-đa Ích-ca-ri-ôt cũng đã mắc phải sai lầm tương tự. Ông bán Chúa Giê-xu một kho báu lớn nhất trong vũ trụ này chỉ với giá 30 miếng bạc.

Nếu chúng ta yêu Lời Chúa thì chúng ta sẽ đọc, suy gẫm, tìm kiếm và vâng theo Lời Ngài. Nếu Thánh Kinh không biến đổi được giá trị của chúng ta thì cũng sẽ không biến đổi được đời sống chúng ta. Chúa Giê-xu là người nghèo nhất trong số những người nghèo. Ngài đã tự làm cho chính Ngài trở nên nghèo túng để khiến chúng ta giàu có. Cũng một lẽ ấy, chúng ta sẽ tự làm cho chính mình trở nên nghèo để khiến người khác được giàu bởi vì chúng ta đã có sự giàu có là Lời Đức Chúa Trời rồi.

Ngày hôm nay có một sự chọn lựa dành cho bạn: hoặc bạn sẽ tìm kiếm vương quốc Đức Chúa Trời và sự công bình Ngài, hoặc bạn có thể quỳ mọp xuống trước vương quốc loài người và tìm kiếm sự giàu có đời này. Bạn ưa thích có của cải tạm bợ chóng qua của đời này hay ưa thích có sự giàu có tâm linh là Lời Đức Chúa Trời?

10. Hãy tham khảo cuốn sách hướng dẫn (Thi 119:73-80)

Hễ khi nào vợ chồng tôi mua một món đồ gia dụng mới nà đó, thì chúng tôi đều được nhận kèm theo một cuốn sách hướng dẫn thêm vào cho bộ sưu tập của chúng tôi. Chúng tôi có rất nhiều sự hướng dẫn cho những món đồ gia dụng khác nhau trong nhà chúng tôi, sách hướng dẫn cho xe hơi và cho các thiết bị văn phòng, chẳng hạn như máy ghi âm, máy vi tính và máy photocopy.

Có người nói rằng “Tôi ước gì chúng ta có một cuốn sách hướng dẫn cho cuộc sống!” Chúng ta có đấy. Sách ấy được gọi là Thánh Kinh là Lời Đức Chúa Trời. “Đôi tay Ngài tạo dựng nên con, nắn nên hình hài con, xin hãy ban cho con sự hiểu biết để con học hỏi các mạng lệnh Ngài” (c.73). Đức Chúa Trời đã tạo dựng và nắn nên chúng ta theo hình ảnh Ngài. Thi Thiên 139 bảo rằng Ngài đã sắm sẵn chương trình cho mỗi một đời sống chúng ta trước khi chúng ta được sinh ra. Ngài ban cho mỗi một chúng ta trí não đặc biệt và cấu trúc cơ thể di truyền. Ngài ghi chép vào sách của Ngài những ngày tháng mà Ngài giao phó công việc cho chúng ta, Ngài luôn sắm sẵn điều tốt nhất cho chúng ta. Ngài cũng ghi chép vào cuốn sách hướng dẫn để giúp chúng ta sống theo cách mà chúng ta phải sống.

Ngài ban Thánh Kinh cho chúng ta và bảo: “Ta muốn ban sự hiểu biết cho các con. Các con càng hiểu biết về cuốn Thánh Kinh này, thì các con sẽ hiểu được chính mình. Các con đã được tạo dựng theo hình ảnh ta. Qua Lời ta, ta muốn bày tỏ cho các con biết các con sử dụng đôi tay, đôi chân, cặp mắt, đôi tai và miệng lưỡi mình như thế nào. Ta muốn dạy các con biết lời ta có thể khiến cho lòng các con tuân theo điều phải tuân ra sao”. Ý tác giả Thi Thiên muốn nói rằng: “Đôi tay Chúa đã tạo dựng nên con, nắn nên hình hài con” - Đó là khởi nguyên của chúng ta. “Xin hãy ban cho con sự hiểu biết để con học hỏi các mạng lệnh Ngài” Đó là sự vận hành của chúng ta. Thánh Kinh là cuốn sách hướng dẫn hành động cho cuộc sống.

Thật kỳ cục biết bao khi có nhiều người cố sống đời sống của họ mà không cần một cuốn sách hướng dẫn nào. Họ không biết tại sao hôn nhân của họ bị tan vỡ, cơ thể họ lại có vấn đề hoặc họ chẳng hiểu vì lý do gì khiến họ phải lâm vào hoàn cảnh khó khăn, nguy hiểm. Trước khi mọi điều sai trật khác có thể lại xảy ra, bạn hãy mau đọc Lời Chúa, vì đó là cuốn sách hướng dẫn dành cho đời sống hằng ngày của bạn.

Lời Chúa trải phủ trên khắp cả phạm vi rộng lớn của cuộc sống và cung cấp cho chúng ta những sự hướng dẫn dành cho đời sống đức tin. Khi cuộc sống phô bày những thử thách mới và những vấn đề nan giải, thì bạn hãy nhờ đến cuốn sách hướng dẫn hành động của Đức Chúa Trời dành cho cuộc sống. Sách ấy sẽ giúp bạn thích ứng với các kế hoạch mà Ngài đã sắm sẵn cho cuộc đời bạn.

11. Quyền năng phục hưng (Thi 119:81-88)

Một ngày nào đó, mọi thứ dường như trở nên tồi tệ đi. Cú điện thoại vừa gọi đến thông báo một tin dữ. Thư từ vừa nhận được chẳng có gì ngoài những hoá đơn cần được thanh toán. Con cái đi học về thì mình mẩy trầy xước với bản hạnh kiểm xấu. Mọi việc chẳng ra làm sao cả. Khi gặp phải một trong những ngày đại loại như thế, bạn thường làm gì?

“Linh hồn con mòn mỏi vì mong đợi sự cứu rỗi Chúa, song, con trông cậy nơi Lời Ngài. Mắt con mờ đi vì tìm kiếm Chúa. Con tự nhủ: Không biết đến khi nào Ngài mới an ủi con đây? Cho dù con đã trở nên giống như bầu da bị khói đóng đen, nhưng con vẫn không quên các mạng lệnh Chúa... Kẻ kiêu ngạo đó đào hầm hại con là việc mà luật pháp Chúa chẳng bảo làm” (c.81-93,85). Tác giả lúc bấy giờ là một người đang mòn mỏi và thất vọng. Ông tựa như một bầu da bị khói đóng đen. Hễ nơi nào ông bước đi thì nơi ấy lại có một cái hố chực sẵn cố làm cho ông rơi xuống đó. Vậy, ông đã làm gì? Ông quay về với Chúa. Niềm hy vọng của ông chính là Lời Ngài.

Nếu bạn hy vọng vào hoàn cảnh thì bạn sẽ thất vọng ê chề vì hoàn cảnh có thể thay đổi. Tác giả Thi Thiên hy vọng vào Lời Chúa, trông cậy nơi sự thành tín Ngài nên Ngài đã yên ủi ông.

Con người có thể thất tín với bạn, nhưng Đức Chúa Trời thì không bao giờ như vậy. “Tất cả các điều răn Chúa đều thành tín” (c.86). Tác giả Thi Thiên nắm chặt lấy sự yên ủi, niềm hy vọng và sự thành tín Chúa và kết quả là ông đã kinh nghiệm sự hồi sinh. “ Xin hãy làm cho tôi được sống, tùy theo sự nhơn từ Chúa” (c.88). Đức Chúa Trời đem đến cho tác giả một sinh khí mới trong không khí thiên đàng là Đức Thánh Linh và đã phục hưng ông.

Hãy cảm tạ Chúa về sự thành tín Ngài. Nếu bạn đang gặp phải một ngày gian nan, thì hãy nhớ rằng bạn có thể nhờ cậy Ngài. Ngài là niềm hy vọng và là sự an ủi của bạn. Ngài là Đấng luôn luôn thành tín. Ngài sẽ ban cho bạn sức mới để bạn có thể vượt lên trên hoàn cảnh mình và tiếp tục sống.

12. Những vấn đề đã được giải quyết (Thi 119:89-96)

Có bao giờ bạn để ý thấy rằng: trong thế giới này những thứ được ổn định thật quá ít ỏi không? Chỉ có một vài thứ được giải quyết cách khôn ngoan khéo léo mà thôi. Chúng ta ký những hiệp định và các bản hợp đồng, rồi sau đó lại huỷ bỏ chúng và phải soạn thảo lại. Xem ra chẳng có điều gì chắc chắn cả. Cuộc sống bạn có thể bất ổn do hoàn cảnh hoặc con người. Nếu gặp phải tình thế ấy, xin bạn hãy suy gẫm Thi 119:89 “Hỡi Đức Chúa Trời! Lời Ngài được vững lập đời đời trên trời”.

Còn lời tôi hoặc lời ai đó thì chẳng bao giờ được vững lập cả. Tôi thường thay đổi ý và niềm tin mình về những điều nào đó. Tôi hy vọng rằng khi tôi nói ra lời nào thì lời ấy đều có giá trị thật. Còn Lời Chúa thì luôn luôn thật. Chúng ta có thể tin vào Lời Ngài. Chúng ta chẳng phải lo rằng Chúa sẽ nói dối với chúng ta. Ngài không biết nói dối.

Lời Chúa luôn còn lại đời đời. Tôi thường đi đến hiệu sách cũ tìm mua những cuốn sách đã từng được bán chạy nhất vào thời điểm cách đây nhiều năm chỉ với giá 25 cents một cuốn. Với Lời Chúa thì khác. Đức Chúa Giê-xu phán rằng: “Trời đất sẽ qua đi, còn Lời ta nói sẽ không bao giờ qua đi” (Mat 24:35).

Lời Chúa không hề thay đổi. Đức Chúa Trời không phải là nhà ngoại giao thích tranh luận thao thao bất tuyệt. Ngài chỉ đơn giản bảo rằng: “Việc này phải như thế!” Nếu bạn muốn biết Ngài đã hiết lập mọi sự như thế nào thì xin bạn hãy đọc Lời Ngài.

Tôi rất vui mừng khi mở Thánh Kinh ra đọc thấy mọi vấn đề đã được Chúa giải quyết. Chúa dạy chúng ta làm thế nào để kết thúc chiến tranh, phải xử lý các nan đề ra sao giải quyết vấn đề tội lỗi cách nào. Quý báu hơn cả, Ngài còn dạy chúng ta làm gì để có thể được lên thiên đàng. Tất cả mọi sự ấy đều đã được an bài. Đức Chúa Giê-xu Christ chịu chết vì cơ chúng ta trên thập hình và đã sống lại. Rồi đây, Ngài sẽ cứu tất cả những ai bằng lòng đến với Ngài bởi đức tin.

Lời Chúa đầy sức mạnh và được vững lập luôn đứng vững như ngọn hải đăng giữa cuộc đời bất ổn và không vững chắc này. Lời Chúa là thật còn lại đời đời, không bao giờ thay đổi nên chúng ta có thể tin cậy và sống theo các lẽ thật của Lời Ngài. Chúa đã giải quyết xong mọi vấn đề về tội lỗi, về sự chết, sự cứu rỗi và về sự sống đời đời. Hiện nay, bạn có cần giải quyết những vấn đề này cho chính bạn không? Hãy đọc và học Lời Chúa.

13. Ngọt hơn cả mật (Thi 119:97-104)

Tôi nhớ thật rõ cái ngày mà bác sĩ của tôi nhìn tôi rồi khuyên: “Thưa Giáo sĩ! Ông không nên ăn bất kỳ thức ăn ngọt nào thêm nữa nhé!” Thế là tôi phải tập không ăn uống những loại bánh kẹo ngọt nữa, nhưng có một thứ rất ngọt mà tôi không thể không ăn đó là

Lời Chúa. “Con nếm Lời Chúa thấy ngọt ngào biết bao, ngọt hơn cả mật ong trong miệng con” (c.103).

Lời Ngài có giống như mật ong hoặc tựa một phương thuốc chữa bệnh đối với bạn chẳng? Qua cách dùng Lời Chúa của một số người nào đó, ắt bạn sẽ thấy Lời Ngài chẳng khác nào dầu hải ly hương. Đúng là như vậy, có rất nhiều lần chúng ta phải cần đến phương thuốc chữa bệnh là Lời Chúa. Và Lời Ngài đem lại hiệu quả còn hơn cả thuốc men. Lời Ngài cũng chính là mật ngọt. Một người nào đó khao khát Lời Chúa thì ấy là dấu hiệu cho thấy người đó đã thực sự được tái sinh, vì Lời Ngài là linh lương dùng để nuôi sống linh hồn. Ông Gióp từng nói “Tôi quý trọng những lời nơi miệng Chúa phán ra còn hơn cả thức ăn cần thiết của tôi” (Giop 23:12). Giê-rê-mi thì bảo “Tôi ưa nghe thấy Lời Chúa liền ăn lấy, Lời Ngài là sự vui vẻ mừng rỡ của lòng tôi” (Gie 15:16). Chúa Giê-xu dạy rằng “Loài người sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng còn phải nhờ vào mọi Lời được phán ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Mat 4:4). Phi-e-rơ thì luôn khích lệ chúng ta “hãy khát khao sữa thánh khiết của Lời Chúa” (IPhi 2:2).

Khi bị đau ốm, người bệnh thường biếng ăn uống. Cũng vậy, tội lỗi trong đời sống chúng ta thường cướp đi sự khát khao thuộc linh của chúng khiến chúng ta không còn ham thích Lời Chúa nữa. Nguyên chúng ta luôn có lòng khát khao sự ngọt ngào của Lời Chúa ngay cả khi chúng ta buộc phải đọc những câu Kinh Thánh là những câu lên án, vạch tội chúng ta. Đôi khi, chúng ta cắn miếng đầu tiên vào Thánh Kinh thì cảm thấy vị chua, nhưng vị ấy rồi sẽ trở nên ngọt.

Thật là điều quan trọng để nuôi dưỡng đời sống tâm linh bạn bằng bữa ăn thích hợp. Bạn có đang sống nhờ vào Lời Chúa không? Lời Chúa thật ngọt ngào đối với những ai yêu mến Lời Ngài, học hỏi nơi Lời Ngài và sống với Lời Ngài.

14. Ánh sáng trong nơi tối tăm (Thi 119:105-112)

Có lẽ bạn biết rất rõ câu Kinh Thánh sau đây, nhưng bây giờ bạn hãy đọc câu ấy to lên như thể bạn đang nghe lần đầu vậy. “Lời Chúa là ngọn đèn chiếu sáng bước chân tôi và là ánh sáng soi đường cho tôi” (Thi 119:105). Chúng ta có thể học được bài học gì từ câu Thánh Kinh này?

Thế gian rất tối tăm. Thế gian luôn chìm đắm trong tình trạng tối tăm về đạo đức luân lý lẫn trí thức. Ngày hôm nay, chúng ta được học hành nhiều hơn nhưng lại kém khôn ngoan. Người ta thường thực hiện nhiều quyết định ngu ngốc. Thế gian cũng đang ở trong sự tối tăm về mặt tâm linh. Sa-tan đã điếm số trí khôn của loài người, khiến họ không muốn nhìn thấy ánh sáng từ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-xu Christ.

Con đường đi phải chắc chắn, rõ ràng. Chúng ta sẽ làm thế nào để đi xuyên qua được thế gian tối tăm này? Đức Chúa Trời đã vạch ra một con đường chắc chắn cho mỗi một chúng ta, và chúng ta không phải lo sợ rằng con đường ấy sẽ dẫn chúng ta đi đâu. Đó là con đường của sự sống, con đường phước hạnh và công bình.

Bước đi của chúng ta phải hết sức thận trọng. Nếu chúng ta thận trọng bước đi từng bước, chúng ta sẽ thấy rõ hơn những điều Chúa sắp sẵn cho chúng ta. Đôi khi, tôi ước gì có một ngọn đèn chiếu sáng cho hàng dặm đường đi. Nhưng Đức Chúa Trời muốn bảo rằng: “Con cần phải học cách bước đi bằng đức tin, bằng lòng kiên nhẫn và bằng lời phán hứa của ta”.

Lời Chúa rất đáng tin cậy. Ngọn đèn là Lời Chúa sẽ không bao giờ bị tắt và sẽ không dẫn chúng ta đi sai đường lạc lối. Khi bạn đọc Lời Chúa và để cho lẽ thật của Lời Ngài soi sáng lòng bạn thì Chúa sẽ bày tỏ cho bạn biết điều Ngài muốn bạn phải làm.

Vì bước đi bằng đức tin, nên bạn chỉ có thể nhìn thấy phía trước bước chân đưa tới của mình vào lúc ấy mà thôi. Hãy vững lòng vì con đường bạn đi là con đường chắc chắn rõ ràng, và vì Lời Chúa rất đáng tin cậy. Hãy để cho ánh sáng của sự sống soi dẫn bạn khi bạn bước đi xuyên qua thế gian tối tăm ngày hôm nay.

15. Hãy xem sự sáng soi rọi như thế nào? (Thi 119:105)

Nhận lấy Lời Chúa như nhận lấy sự sáng nghĩa là sao? Thi 119:105 đã cho chúng ta bốn câu trả lời cho câu hỏi này.

Thứ nhất, Lời Chúa là sự sáng soi từ trên cao. Đó là sự mạc khải. Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là sự sáng (IGi 1:5). Ngài ban Lời Ngài cho chúng ta tựa như Ngài đã ban mặt trời cho chúng ta vậy. Mặt trời luôn ở vị trí trung tâm trong thái dương hệ của chúng ta. Giả sử mặt trời bị tắt lịm mãi mãi thì chúng ta ắt sẽ chết mất. Cũng vậy, Đức Chúa Trời là trung tâm của vũ trụ chúng ta qua Lời Ngài. Lời Ngài là nhu cầu vô cùng cần kíp chứ không phải là thứ xa xỉ phẩm. Giống như một tia quang phổ, Lời Chúa đem đến cho chúng ta vẻ đẹp lung linh đầy màu sắc của ân điển Ngài. Lời Ngài luôn ban cho chúng ta mọi thứ ánh sáng mà chúng ta cần. Nếu bạn xây lung lay với Lời Ngài, thì bạn sẽ phải bước đi trong tối tăm.

Thứ hai, Lời Chúa là sự sáng chiếu ra từ bên trong (IICo 4:3-6). Phao-lô thường dùng những câu chuyện sáng tạo trong Kinh Cựu Ước đã minh họa cho một sự sáng tạo mới mẻ (Sa 1:1-3). Đức Chúa Trời đã hình thành cái mà bản thân nó không có hình dáng rõ rệt và làm đầy những thứ mà bản chất của nó trống rỗng. Đó là bức tranh sự cứu rỗi. Sự sáng soi vào lòng chúng ta và kể đó Đức Chúa Trời bắt đầu hình thành đời sống chúng ta và làm cho thoải lòng. Ngài vận hành trên đời sống chúng ta qua Lời Ngài và qua quyền năng của Đức Thánh Linh (Thi 119:130). Ngài ban Đức Thánh Linh và ơn dạy dỗ để giúp chúng ta hiểu được Lời Ngài. Ma quỷ cố làm cho chúng ta bối rối. Thật bi thảm biết bao cho những người hay chiếu ra sự tối tăm! Mọi thứ họ đụng đến đều trở nên đen tối. Thật vô cùng quan trọng để học và đọc Lời Chúa, bởi vì sự mạc khải của Lời Ngài đem lại ánh sáng và sự hiểu biết cho người có lòng đơn sơ.

Thứ ba, Lời Chúa là ánh sáng chiếu rọi xung quanh (119:105). Đời sống của người tin nhận Chúa thường hay gặp nguy hiểm. Sa-tan như sư tử rống và như rắn độc hay phỉn dỡ. Nó, cũng là thế gian, là xác thịt, là những cạm bẫy giăng quanh chúng ta. Chúng ta cần phải có Lời Chúa (43:3), vì Lời Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta (Ch 6:23 Eph 5:8). Đừng bước đi trong đời này mà không có ngọn đèn soi đường. Hãy nhớ cho rằng những giáo sư của loài người đều có thể mắc phải sai lầm. Hãy hết sức nương cậy vào Chúa Thánh Linh (Gi 16:13 IGi 2:20). Tác giả của Thánh Kinh luôn luôn sống trong lòng bạn!

Cuối cùng, sự sáng chiếu rọi ở phía trước (IIPhi 1:19). Chúng ta có thể thấy điều sắp xảy đến, đó là Chúa Giê-xu sẽ trở lại vì có Hội Thánh Ngài. Chỉ có Thánh Kinh mới cho chúng ta sự bảo đảm về tương lai, vì thế, hãy bước đi trong ánh sáng của Lời Ngài.

Lời Chúa vô cùng cần thiết cho kẻ tin Ngài. Lời Ngài chiếu sáng từ trên cao, từ bên trong lòng bạn ở chung quanh bạn và ở phía trước bạn. Hãy tránh xa những mưu kế và

cạm bẫy đang giấu mặt của thế gian này. Hãy cải thiện tâm mắt của bạn - nên dùng Lời Chúa làm ngọn đèn chiếu sáng bước chân và làm ánh sáng soi đường cho bạn.

16. Hãy dành thì giờ kiểm định (Thi 119:113-120)

Chúng ta hãy dành thời gian thực hiện một cuộc kiểm định đời sống thuộc linh và nêu lên ba câu hỏi sau đây: Bạn ghét điều gì? Bạn đang ần náu ở đâu? Bạn trông cậy vào điều gì? Thi 119:113-114 chứa đựng những câu trả lời hay nhất cho các câu hỏi trên: “Con ghét kẻ hai lòng, nhưng yêu mến luật lệ Chúa. Chúa là nơi con đang ần náu và là cái khiên của con, con trông cậy nơi Lời Ngài”

Bạn ghét điều gì? Tác giả Thi Thiên ghét những ý tưởng hão huyền, hư không (119:37). Sự hư không có nghĩa là sự trống rỗng, phù phiếm và chỉ nhất thời, chóng qua. Ý tưởng rất quan trọng bởi vì bạn thường nghĩ đến điều gì thì điều ấy ắt sẽ trở thành tâm tính của con người bạn. “Vì hấn suy nghĩ ở trong lòng thế nào thì con người hấn sẽ thể ấy” (Ch 23:7). Ý nghĩ thường dẫn đến hành động, và hành động thì dẫn đến bản chất. Gieo tư tưởng bạn sẽ gặt hành động. Gieo hành động bạn sẽ gặt thói quen. Gieo thói quen, bạn sẽ gặt tính cách. Gieo tính cách, bạn sẽ gặt định mệnh. Nếu chúng ta yêu mến luật lệ Chúa, thì chúng ta sẽ ghét những điều đi trái ngược với ý muốn Ngài.

Bạn đang ần náu ở đâu? “Chúa là nơi con đang ần náu và là cái khiên của con”. Bạn có đang ần náu nơi Đức Giê-hô-va chăng? Ngài có phải là Cái Khiên của bạn không? Cơ Đốc nhân có rất nhiều kẻ thù là những kẻ chỉ mong muốn cướp phá những ơn phước Chúa của chúng ta. Có thể hiện nay bạn đang đau đớn. Vậy, hãy mau chạy đến ần náu nơi Đức Chúa Giê-xu Christ.

Bạn đang trông cậy vào điều gì? “Con trông cậy nơi Lời Ngài” Nếu bạn đặt niềm hy vọng của mình vào bất cứ nơi nào khác hơn là đặt nơi Đức Chúa Trời, thì tương lai bạn chỉ là điều vô vọng. Nhưng nếu bạn đặt lòng trông cậy nơi Lời Chúa, thì tương lai bạn sẽ được đảm bảo vì Chúa đang sẵn sàng con đường cho bạn. Thật là vui sướng biết bao khi chúng ta được quyền đặt niềm hy vọng nơi Lời Chúa.

Những cuộc kiểm định đời sống thuộc linh sẽ giúp bạn nhận thấy được rằng bạn hiện có đang sống thích hiệp với ý muốn Chúa và Lời Ngài hay không. Ngày hôm nay, hãy thường xuyên suy gẫm về ba câu hỏi trên. Hãy luôn sống thích hiệp với Lời Chúa.

17. Một cuốn sách hoàn hảo (Thi 119:121-128)

Tôi có một thư viện lớn, trong đó cũng có một số sách do chính tôi viết, nhưng tôi không thể nào chỉ vào các cuốn sách ấy và các sách tôi đã sưu tầm và bảo rằng mọi thứ trong chúng thay đều hoàn toàn chính xác. Thực tế, tôi thường bối rối khi phát hiện ra những lỗi sai, những từ không chính xác do ở khâu in ấn ngay trong các cuốn sách của chính tôi viết. Chỉ có một cuốn sách duy nhất được kiểm định có nội dung tuyệt đối chính xác đó là cuốn Kinh Thánh. Ấy chính là lý do tại sao tác giả Thi Thiên viết: “Vì vậy, con thừa nhận rằng các mạng lệnh của Chúa dành cho muôn vật như vậy là phải lắm. Con rất ghét mọi đường giả dối” (c.128). Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời hà hơi vào. “Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời hà hơi, là cuốn sách rất có ích” (II Ti 3:16). Sự hà hơi là một phép lạ. Đức Thánh Linh đã phán dạy qua Mô-i-se, Ê-sai, Ma-thi-ơ, Mác, Phao-lô và nhiều tác giả khác nữa. Mỗi tác giả đều lưu lại dấu tay mình trên những trang mà người đã viết. Vì thế, cuốn Thánh Kinh này đích thực là Lời của Đức Chúa Trời.

Cũng hãy ghi nhớ rằng cả Lời Chúa đều không hề có chút sai lầm nào. Lời Ngài hết sức chân thật. Những điều Thánh Kinh nói về lịch sử đều chính xác. Những lời tiên tri Thánh Kinh nói đều được ứng nghiệm. Thậm chí những điều Thánh Kinh nói về khoa học cũng hoàn toàn đúng mặc dù Thánh Kinh không phải là sách khoa học. Chúng ta chớ lấy sự khôn ngoan của loài người mà thử Thánh Kinh. Ngược lại, hãy lấy Thánh Kinh mà thử trí khôn của loài người. Điều này có nghĩa là chúng ta nên sống nhờ vào cả Thánh Kinh. Chúa Giê-xu đã dạy chúng ta hãy sống “nhờ vào từng lời được phán ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Mat 4:4). Từng lời, ô! Ấy là điều bạn có thể bỏ sót nếu như bạn không đọc hết toàn bộ Thánh Kinh! Bởi vì Lời Chúa đã được Ngài hà hơi và là lẽ thật, nên chúng ta có thể đến với Lời Ngài và thưa rằng: “Lạy Chúa! Con nên làm gì bây giờ?” thì Ngài sẽ đáp lời chúng ta.

Thánh Kinh là một phép lạ vì đã được Đức Chúa Trời hà hơi vào đó. Hãy sống nhờ vào sự khôn ngoan và lẽ thật của Thánh Kinh. Chính Thánh Kinh sẽ đem đến cho bạn sự sống màu nhiệm nếu như bạn biết đón nhận và vâng theo Thánh Kinh.

18. Cuốn sách chứa lời giải đáp (Thi 119:129-136)

Bạn đã từng đối diện với những sự buồn tẻ, tối tăm và khô hạn chưa? Chúng ta vẫn hay gặp phải những ngày chán chường đó. Ấy là những ngày vô cùng đơn điệu, nhạt nhẽo. Thỉnh thoảng, chúng ta phải vượt qua những tháng ngày đen tối, và chúng ta cứ thắc mắc không biết Đức Chúa Trời bây giờ đang làm gì trong thế giới này? Hoặc chúng ta phải nếm trải sự khô hạn – ấy là lúc chúng ta quá khô khan, đói khát về mặt thuộc linh.

Giải pháp dành cho sự buồn tẻ là gì? Là Lời Đức Chúa Trời. “Các chứng có Chúa thật lạ lùng cho nên tâm linh con ghi nhớ lấy” (c.129). Nếu chúng ta thường đọc Lời Chúa và vâng theo Lời Ngài, thì cuộc sống chúng ta sẽ không còn buồn tẻ nữa. Đó là một cách giúp chúng ta biến những điều bình thường trong cuộc sống trở thành những điều tuyệt vời. Khi tâm trí chúng ta được đầy đầy Lời Chúa, thì chúng ta sẽ nhìn thấy mọi thứ sẽ rất khác biệt.

Giải pháp để giải quyết sự tối tăm là gì? “Lối vào Lời Chúa luôn toả sáng và thường ban trí hiểu cho người có lòng đơn sơ thật thà” (c.130). “Lối vào” ở đây còn có nghĩa là mở ra, diễn giải, tỏ bày Lời Chúa. Khi chúng ta nghe giảng Lời Chúa thì Lời Ngài sẽ soi sáng chúng ta. Nếu bạn nhận thấy hiện tại bạn đang ở trong sự tối tăm, thì bạn hãy đọc Lời Chúa vì Lời Ngài sẽ đem lại ánh sáng cho bạn.

Giải pháp để giải quyết sự khô hạn là gì? Lắm lúc, chúng ta cảm thấy mình thật là khô hạn và cùng khốn. “Con mở miệng ra ước ao, vì con khát khao các mạng lệnh Ngài” (c.131). Lời Chúa tựa như không khí trong lành mát mẻ khi chúng ta cảm thấy ngột ngạt khó thở, giống như dòng nước khi chúng ta khát cháy cổ, và chẳng khác nào thức ăn khi chúng ta đói.

Nếu bạn đang gặp phải ngày buồn tẻ, tối tăm và khô hạn, thì bạn hãy quay về với Lời Chúa. Lẽ thật Lời Ngài sẽ soi sáng tâm linh bạn, và những lời hứa trong Lời Ngài sẽ khích lệ, nâng đỡ bạn, Đức Chúa Trời đã tạo ra Thánh Kinh để đáp ứng các nhu cầu của bạn. Vì vậy hãy khi nào những ngày chán chường tuyệt vọng ấy kéo đến, thì bạn hãy dùng Lời Chúa nuôi dưỡng tâm trí bạn.

19. Được thử nghiệm và đáng tin cậy (Thi 119:137-144)

Khi đi mua đồ gia dụng, chúng ta thường muốn được bảo đảm chúng hoạt động thật hiệu quả. Vì thế, chúng ta hay tìm mua những sản phẩm nào có dán nhãn niêm phong,

chúng thực sản phẩm ấy đã được kiểm định chất lượng. Tương tự như vậy, khi mua thức ăn ở cửa hiệu, chúng ta luôn muốn các thức ăn ấy được đảm bảo chất lượng an toàn.

Lời Chúa đã được thử nghiệm được chứng thực là chân thật và bảo đảm. “Lời Chúa rất thánh khiết (tinh sạch), do đó, kẻ tôi tớ Chúa yêu mến Lời Ngài” (c.140). Lời Chúa đã đi qua lò lửa luyện. Người ta thường bỏ vàng vào trong lò luyện để kiểm tra. Các nhà thí nghiệm muốn biết đó có phải là vàng thật hay không, đối với bạc cũng vậy. Khi chúng ta đọc kỹ Thánh Kinh và lịch sử Hội Thánh, chúng ta thấy rằng Lời Chúa cũng đã được thử nghiệm qua lửa. Áp-ra-ham đã thử Lời Chúa và nghiệm ra rằng Lời Ngài là chân thật. Ông rời bỏ quê hương ra đi mà không biết mình đang đi đâu, nhưng vì ông có Lời của Chúa nên Lời Ngài đã chỉ dẫn cho ông. Môi-se từng thử Lời Chúa trong suốt 40 năm tại đồng vắng. Ngoài ra khi đọc sách Thi Thiên, chúng ta cũng thấy có những lò lửa thử nghiệm mà Đa-vít trải qua. Bây giờ ông đang làm gì? Ông đang thử Lời Chúa.

Thánh Kinh đã được thử nghiệm. Do đó, chúng ta có thể tin cậy vào Thánh Kinh. Thánh Kinh rất tinh sạch và không hề giả dối nguy tạo. Trong lịch sử loài người, những ai đã tin Chúa đều có thể khuyên rằng “Bạn hãy nương cậy vào Lời Ngài”.

Có bao giờ bạn thử Lời Chúa trong cuộc đời mình chưa? Bạn có thể đi xuyên qua lò lửa thử luyện ngay bây giờ. Nếu vậy, bạn hãy nhớ cho: lý do mà bạn phải trải qua những gian nan như thế là để bạn khám phá ra rằng Lời Chúa rất thánh khiết tinh sạch và đáng tin cậy. Bạn hãy tự mình thử nghiệm Lời Chúa, rồi bạn sẽ nhận thấy rằng Lời Ngài là chân thật.

20. Việc hy sinh giấc ngủ (Thi 119:145-152)

Bạn thích Lời Chúa hơn hay là thích ngủ hơn? Xin đừng hiểu nhầm ý tôi. Chúng ta cần ngủ. Thực ra, Thánh Kinh đã nói rõ rằng Đức Chúa Trời luôn muốn chúng ta quan tâm chăm sóc thể xác của mình. Và giấc ngủ là một phần của sự chăm sóc ấy. Nhưng tác giả Thi Thiên nói rằng ông ham thích Lời Chúa hơn là ham thích giấc ngủ. “Con thức dậy trước khi bình minh đến và kêu cầu sự giúp đỡ. Con trông cậy nơi Lời Chúa. Mắt con luôn tỉnh thức suốt các canh đêm để con suy gẫm Lời Ngài” (c.147,148).

Hãy thử tưởng tượng xem bạn được lập gia đình với một người thường dậy sớm cầu khẩn Chúa và trông cậy nơi Lời Ngài – và người ấy lại thức đến tận đêm khuya để đọc Lời Chúa và suy gẫm Lời Ngài.

Chúa Giê-xu cũng thường dậy sớm cầu nguyện và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời. Trên núi Hoá Hình, giữa lúc Chúa Giê-xu, Môi-se và Ê-li bàn về việc Đấng Christ sẽ chịu chết ở Giê-ru-sa-lem, thì Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đang có mặt ở đó thì lại buồn ngủ (Lu 9:32). Không chừng, họ ngủ vùi suốt thời gian diễn ra cuộc họp mặt vĩ đại nhất từng được tổ chức trên thế gian này mà Thánh Kinh đã ghi nhận!

Tôi e rằng có một số người trong chúng ta cũng đã buồn ngủ như vậy. Chúng ta hay buồn ngủ và thì giờ mà Chúa muốn ban phước cho chúng ta. Vì Chúa thường ban phước cho chúng ta qua Lời Ngài, cho nên chúng ta phải bắt đầu mỗi ngày với Lời Ngài. Bạn có hay canh đồng hồ báo thức để dậy sớm học Lời Chúa vào mỗi buổi sáng không? Chắc chắn là nếu bạn ngủ nán thêm nửa tiếng nữa thì thích biết bao. Nhưng, hãy noi gương tác giả Thi Thiên chúng ta nên nói rằng: “Con sẽ mong buổi bình minh mau đến để dành thì giờ cho Chúa và suy gẫm Lời Ngài”.

Việc hy sinh giấc ngủ để suy gẫm Lời Chúa thì không phải là uống phí đâu. Đó là sự đầu tư cho đời sống tâm linh của bạn. Thánh Kinh chứa đựng những phước hạnh mà bạn có thể dùng đến vào thời gian còn lại của ngày. Hãy để Thánh Kinh làm chìa khoá mở ra và khoá lại ngày của bạn.

21. “Xin biện hộ cho con” (Thi 119:153-160)

Không ai muốn mình phải ra toà cả. Tôi đã từng làm một nhân chứng trong một phiên toà và điều đó thật chẳng có hay ho gì. Thật tôi tệ biết bao cho những bị cáo. Nhưng nếu bạn là người bị đem ra xét xử, có ai đó tại phiên toà đứng ra bào chữa hộ bạn thì rất có lợi cho bạn. Đây là điều mà tác giả Thi Thiên đang đề cập đến khi ông thưa chuyện với Chúa: “Xin biện hộ cho con và cứu chuộc con. Xin cho con được sống tuỳ theo Lời Chúa” (c.154).

Đấng Biện hộ Vĩ Đại nhất của chúng ta chính là Chúa. “Nếu Đức Chúa Trời bênh vực chúng ta thì còn ai dám chống nghịch chúng ta?” (Ro 8:31). Suốt một tuần, chúng ta có thể phải trải qua nhiều gian truân. Chẳng hạn, chúng ta bị người ta lừa dối, hoặc gặp phải những hoàn cảnh bất lợi vì người khác không ưa thích chúng ta. Đôi khi chúng ta còn bị hiểu lầm và bị chỉ trích, lên án. Có lẽ ngày hôm nay bạn cũng đã trải qua những kinh nghiệm như thế. Nhưng, Đức Chúa Trời luôn ở cùng bạn trong những cơn thử thách của cuộc đời. Khi bạn và tôi bị người ta vu cáo kết án, thì chính Ngài sẽ biện hộ cho chúng ta.

Ngài có thể dàn xếp sự bất hoà. Khi chúng ta cầu nguyện với Chúa: “Xin biện hộ cho con” thì Ngài sẽ hành động. Ngài cũng có thể cứu chuộc và giải phóng chúng ta. Chúng ta sẽ không bị kết tội và không bị bỏ tù. Đức Chúa Trời hay giải phóng dân sự Ngài thoát khỏi những gian truân của cuộc đời.

Đức Chúa Trời còn có thể làm tiêu tan sự tuyệt vọng, nản lòng của bạn. Khi gặp thử thách bạn cảm thấy nản chí và suy sụp, yếu đuối. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ nâng đỡ bạn, đưa bạn lên trên sự thất vọng đó bằng quyền năng phục hưng của Ngài.

Ngày hôm nay, Chúa Giê-xu đang biện hộ giùm bạn ở trên thiên đàng. Ngài là Đấng Biện Hộ Siêu Phàm và là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của bạn. Ngài sẽ ban cho bạn ân điển để bạn tránh xa các cám dỗ và tội lỗi. Nhưng nếu bạn lỡ phạm tội, thì hãy mau chạy đến với Đấng Biện Hộ của bạn. Ngài sẽ tha thứ cho bạn, tẩy sạch tội lỗi bạn và bào chữa cho bạn.

Khi người khác gây khó khăn trở ngại cho bạn, thì hãy để Đức Chúa Trời dàn xếp sự bất hoà của bạn. Ngài sẽ giải cứu bạn và nâng bạn lên trên niềm thất vọng của bạn. Chúa Giê-xu sẽ biện hộ giùm bạn trước mặt Đức Chúa Trời và Ngài tha thứ cho bạn.

22. Kho báu cần được khám phá (Thi 119:161-168)

“Con lấy làm mừng về Lời Chúa khác nào kẻ kiếm được nhiều vàng bạc châu báu” (c.162). Khi nào chúng ta kiếm được vàng bạc châu báu hoặc chiến lợi phẩm? Thường thì vào sau một trận chiến. Tương tự như thế, câu Thi Thiên cho thấy rằng việc học Kinh Thánh có liên quan đến một trận đánh hoặc cuộc chiến đấu với sự khởi đầu bằng chính bản ngã xác thịt của chúng ta.

Thường thì xác thịt và tâm trí con người tự nhiên không muốn chịu khép mình vào kỷ luật để đọc và học hỏi Lời Chúa. Dĩ nhiên, thế gian cũng không muốn điều ấy. Thế gian muốn chúng ta quên đi Thánh Kinh và chỉ tin vào những lời giả dối, những tư tưởng hư

không của nó. Sa-tan rất ghét Thánh Kinh. Nó sẽ làm bất cứ mọi chuyện để ngăn cản chúng ta đọc, học suy gẫm và làm theo Lời Chúa.

Vì thế, Thánh Kinh có thể trở thành đấu trường của cuộc chiến. Thỉnh thoảng, trong khi đang đọc Thánh Kinh, tôi lại hay nghĩ ngợi đến những việc làm khác hoặc tôi chợt nhìn thấy có cuốn sách nào đó nằm sai vị trí trên kệ sách của tôi, thì tôi lại muốn đứng lên, đến nhặt nó và cất vào chỗ cũ. Ma quỷ thường làm cho tôi xao lãng và ngăn cản tôi chiến thắng trên chiến trường học Lời Chúa.

Thánh Kinh quả là một kho báu mà chúng ta cần khám phá. Đôi khi, có những cuộc chiến mà trước hết chúng ta bắt buộc phải chiến đấu thì mới giành được chiến thắng. Nhưng nó cũng mang lại một kinh nghiệm vui mừng. “Con lấy làm vui mừng về Lời Chúa chẳng khác nào kẻ kiếm được nhiều vàng bạc châu báu”. Thật tuyệt vời khi nghĩ đến việc bạn đang đọc đi đọc lại một đoạn Kinh Thánh, sau đó suy gẫm, học hỏi và cầu nguyện thì bạn bèn thấy kho báu được phô bày ra. Việc học Thánh Kinh sẽ làm cho đời sống ta được phong phú dư dật. Việc học Thánh Kinh không chỉ giúp bạn hiểu được Lời Chúa mà còn có thể làm cho bạn trở nên giống với Tác Giả của Thánh Kinh.

Ma quỷ thường tạo ra cuộc chiến ác liệt nào đó để chống lại những kẻ tin nhận Chúa khi họ đọc và học hỏi Thánh Kinh. Tại sao vậy? Bởi vì khi bạn học Lời Chúa thì bạn trở nên giống với Chúa Giê-xu hơn. Nếu bạn thắng trong cuộc chiến này, thì bạn sẽ đoạt được những chiến lợi phẩm. Bạn hãy để Lời Chúa làm giàu đời sống đức tin của bạn. Bạn hãy nhận lấy của quý ấy và ném trái sự vui mừng của việc học Thánh Kinh.

23. Phản ứng dây chuyền (Thi 119:169-176)

Tôi sẽ nói cho bạn biết về một sự phản ứng dây chuyền thuộc linh có quyền năng biến đổi cuộc đời chúng ta. Nó được bắt đầu trong Thi 119:169 “Hỡi Đức Giê-hô-va, nguyện tiếng than khóc con thấu đến Ngài. Xin ban cho con sự hiểu biết tùy theo Lời Ngài”. Đây chính là bước đầu tiên của dây chuyền phản ứng. Mỗi khi bạn đọc Thánh Kinh, bạn có cầu xin Chúa ban cho bạn sự hiểu biết không? Bạn có thưa với Chúa rằng: “Xin Chúa mở mắt cho con, để con thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Ngài” (119:18) hay không?

Bước tiếp theo, sự hiểu biết sẽ dẫn đến sự tự do. “Nguyện lời cầu khẩn con thấu đến trước mặt Ngài, xin giải cứu con tùy theo Lời Ngài” (c.170). Tác giả Thi Thiên cầu xin sự tự do đến từ lẽ thật của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-xu đã phán dạy: “Các con sẽ nhận biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ khiến các con được tự do” (Gi 8:32). Ách nô lệ góm ghê nhất trên thế gian này là nô lệ cho sự giả dối. Nếu bạn tin vào lời nói dối thì bạn sẽ trở nên nô lệ cho nó. Còn nếu bạn tin vào lẽ thật của Đức Chúa Trời, thì bạn sẽ sống đời sống tự do.

Bước thứ ba trong phản ứng dây chuyền thuộc linh đã được đề cập trong 119:171 “Nguyện môi miệng con sẽ thốt lên lời ca ngợi Chúa vì có Ngài dạy cho con những luật lệ Ngài”. Sự tự do sẽ dẫn đến sự ngợi khen. Khi chúng ta hiểu biết về các luật lệ Chúa thì chúng ta sẽ hát xướng ca ngợi Ngài. Sự nhận biết Lời Chúa sẽ khiến chúng ta ưa thích ngợi khen Ngài.

Cuối cùng, sự ngợi khen sẽ dẫn đến sự làm chứng. “Nguyện môi lưỡi con sẽ rao Lời Chúa ra, vì hết thấy điều răn Chúa đều công bình” (c.172). Kết quả làm chứng của chúng ta là nhiều người có thể nhận biết được Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế của họ.

Bạn hãy đọc Lời Chúa và cầu nguyện. Hãy để Đức Thánh Linh bắt đầu thực hiện phản ứng dây chuyền về sự biến đổi đời sống của bạn.

120. NHỮNG NGƯỜI ĐEM LẠI HOÀ BÌNH (Thi 120:1-7)

Đức Chúa Giê-xu phán rằng: “Phước cho những người đem lại hoà bình” (Mat 5:9). Tuy nhiên, không phải ai trên thế gian này cũng đều có thể làm người đem lại hoà bình được. Có một số người lại làm những kẻ gây rối. Họ thích gây ra rắc rối phiền phức, và có khi chúng ta phải sống chung hoặc phải làm việc chung với họ. Đó cũng chính là tình huống mà tác giả Thi Thiên đã gặp khi ông viết Thi Thiên 120. “Trong cơn gian truân, tôi bèn kêu cầu Đức Giê-hô-va, Ngài liền nghe tiếng tôi. Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin giải cứu linh hồn con khỏi môi dối trá và khỏi lưỡi phỉnh hại” (c.1,2). Ông tiếp tục: “Linh hồn tôi ở chung rất lâu với kẻ ghét hoà bình. Tôi bình vực cho hoà bình. Nhưng khi tôi nói đến hoà bình thì họ lại muốn chiến tranh” (c.6,7). Điều ấy dường như giống với trường hợp của Chúa Giê-xu khi Ngài còn ở trên thế gian này. Ngài là Vị Sứ Giả của Hoà bình. Ngài đã đến để đem lại hoà bình cho những tấm lòng và cuộc sống của nhân loại. Vậy mà, người ta lại không muốn theo Ngài và tin nhận Ngài.

Kể từ khi Ca-in giết chết A-bên, thì loài người chúng ta thường luôn phải tranh chiến với nhau trên thế gian này. Chiến tranh xảy ra giữa nước này với nước nọ. Gia đình phải ly tán, phân rẽ. Ngay cả các Cơ Đốc nhân cũng không chung sống hoà bình với nhau được. Đa-vít từng trải qua nhiều trận chiến. Chúa Giê-xu cũng vậy. Và chúng ta cũng thế.

Tuy nhiên, đối với chúng ta, hãy làm những người tạo nên hoà bình chứ đừng làm kẻ phá hoại hoà bình. Và trên hết, chúng ta phải có sự hoà bình của Chúa trong lòng mình và phải có sự hoà thuận với Ngài tức là chúng ta chớ gây chiến tranh với Ngài như thói thường làm của những người không được cứu vậy. Vì thế, cho dù chúng ta sống ở đâu, chúng ta sẽ gặp phải những cuộc chiến và cũng sẽ có cơ hội để đem hoà bình đến nơi đó.

Tác giả Thi Thiên nói: “Tôi bình vực hoà bình”. Câu này, theo nghĩa đen của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là: “Tôi là sự hòa bình. Họ là sự chiến tranh”. Mỗi người chúng ta sẽ trở thành một chiến trường hoặc trở nên nguồn phước. Từng cá nhân chúng ta sẽ đưa ra lời tuyên chiến hoặc sẽ kêu gọi hoà bình. Có một số người mặc dù lâm vào hoàn cảnh, nhưng họ vẫn sống rất hoà bình. Lại có một số người khác khi đi đến đâu thì gieo rắc chiến tranh đến đó. Sống trong thế gian đầy sự thù địch và gian ác này, chúng ta hãy cầu xin Chúa giúp chúng ta được trở nên những người đem lại hoà bình chớ đừng đem lại chiến tranh cho nhân loại.

Dân sự Chúa phải là những người đem lại hoà bình. Thế gian không ngừng xảy ra chiến tranh này vẫn dành cho bạn nhiều cơ hội để bạn tạo nên hoà bình. Tuy nhiên, việc đem lại hoà bình thật không dễ dàng. Bạn có nhanh chóng xúc tiến hoà bình khi bạn đứng trước một cuộc xung đột nào đó chẳng? Hãy cố gắng trở nên nguồn phước cho người khác – Hãy làm người đem lại hoà bình.

121. ĐÁNG GIÚP ĐỠ VÀ GÌN GIỮ CHÚNG TA (Thi 121:1-8)

Đoạn Thi Thiên này có ý nghĩa rất đặc biệt đối với gia đình tôi. Thuở nhỏ, bọn trẻ chúng tôi mỗi khi ngồi vào xe hơi đi chơi hoặc đi nghỉ hè, thì chúng tôi thường đọc 121:1-8 rồi cầu nguyện. Lúc ấy, chúng tôi đã quen nghe những lời này: “Tôi ngược mắt nhìn lên núi sự giúp đỡ tôi đến từ đâu? Sự giúp đỡ tôi đến từ Đức Giê-hô-va, là Đấng dựng nên trời đất” (c.1). Đức Chúa Trời là Đấng giúp đỡ của chúng ta. Bạn không phải đi nghỉ hè hoặc lái xe trên con đường đông đúc thì mới hiểu được điều ấy.

Sự giúp đỡ của bạn đến từ đâu? Tác giả Thi Thiên đã ngược mắt nhìn lên núi. Người Do Thái cho rằng những ngọn núi bao quanh Giê-ru-sa-lem là nơi an toàn và vững chắc

nhất. Kế đó, tác giả ngược mắt nhìn lên cao hơn và nói: “Không! Tôi không hề nhận được sự giúp đỡ là những ngọn núi này. Tôi chỉ nhận được sự giúp đỡ từ trời mà thôi. Đức Chúa Trời chính là Đấng giúp đỡ tôi!”. Ngày hôm nay, bạn cần gì hoặc làm việc gì, thì bạn cũng nên nhận sự giúp đỡ từ Chúa là Đấng Tạo Hoá của các tầng trời và trái đất. Một Thượng Đế vĩ đại đã từng tạo ra thế giới này và điều khiển nó hoạt động thì Ngài sẽ dư sức giúp đỡ bạn giải quyết các vấn đề của bạn ngày hôm nay.

Đức Chúa Trời cũng là Đấng gìn giữ bạn. “Ngài sẽ không để cho chân ngươi vấp ngã. Đấng gìn giữ ngươi là Đấng không hề buồn ngủ. Kìa! Đấng gìn giữ dân Y-sơ-ra-ên là Đấng không bao giờ chớp mắt và không hề ngủ” (c.3,4). Chúng ta hiện đang sống trong một thế giới đầy hiểm họa. Kẻ thù muốn tấn công và huỷ diệt chúng ta. Nếu chúng ta bước đi trong ý muốn Chúa và nhờ cậy quyền năng Ngài, thì Ngài sẽ là Đấng gìn giữ và là Đấng bảo vệ chúng ta. “Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ ngươi khỏi mọi tai họa” (c.7). Câu Thánh Kinh này không ngụ ý rằng chúng ta được thoát khỏi sự đau đớn, hoặc sẽ không phải chịu đựng đau khổ và buồn thảm. Chúng ta có thể bị thương tích nhưng sẽ không bị hư mất. “Ngài sẽ gìn giữ linh hồn ngươi. Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ ngươi khi ra khi vào từ nay cho đến đời đời” (c.7,8).

Đức Chúa Trời là Đấng giúp đỡ và là Đấng gìn giữ bạn. Cho dù con đường bạn đang đi trong cuộc sống dẫn bạn đến đâu, nếu như bạn bước đi trong Chúa thì Ngài sẽ bảo hộ bạn. Ngày hôm nay bạn hãy bước đi với Chúa một cách tự tin. Bạn đang có một Đấng giúp đỡ, là Đấng gìn giữ và cũng là Đấng bảo vệ luôn giúp bạn vượt qua khó khăn.

122. NƠI ĐỂ CẦU NGUYỆN VÀ NGỢI KHEN (Thi 122:1-9)

Bạn có vui mừng khi tới giờ đi đến nhà Chúa để thờ phượng Ngài không? Bạn có thật sự vui sướng khi bạn được đi đến nhà thờ vào ngày Thánh Nhật hay vào bất kỳ những ngày khác không? Tác giả Thi Thiên đã từng trải được điều này. “Tôi vui mừng khi người ta rủ tôi! Chúng ta hãy đi vào nhà Chúa” (c.1). Chúng ta cũng có thể thờ phượng Chúa một cách riêng tư. Tôi tin rằng mỗi ngày bạn đều có đọc Lời Chúa, có cầu nguyện và thờ phượng Ngài. Nhưng Cơ Đốc nhân cần sống hoà hợp với nhau. Chúng ta là chiên của bầy Ngài. Chúng ta là con cái trong gia đình Ngài, vậy chúng ta nên cùng nhau thờ phượng Ngài.

Nhà Chúa là nơi để ngợi khen. Thi 122:4 bàn về việc các chi phái Y-sơ-ra-ên đang đi lên tạ ơn danh Đức Giê-hô-va. Chúng ta cũng hãy đi vào nhà Chúa để ngợi khen Ngài. Chúng ta cần phải hết sức ngợi khen Chúa biết bao! Charles Spurgeon đã từng nói rằng Cơ Đốc nhân hay có xu hướng ghi khắc lại những lầm bầm oán trách của họ trên đá cẩm thạch và họ thường ghi lại các ơn phước Chúa ban lên trên cát. Chúng ta thật mau quên những gì Chúa đã làm cho chúng ta. Hễ khi nào bạn đi đến nhà thờ, thì hãy ngợi khen Chúa về tất cả những điều Ngài đã làm.

Nhà Chúa còn là nơi để cầu nguyện. Trong 122:6, tác giả bảo rằng hãy cầu xin hoà bình cho Giê-ru-sa-lem. Tôi hy vọng bạn đang cầu nguyện cho dân sự Chúa là dân Y-sơ-ra-ên và cầu nguyện cho sự hoà bình ở Giê-ru-sa-lem. Tôi cũng hy vọng bạn đang cầu xin bình an cho Hội Thánh bạn, cho cộng đồng của bạn và cho các nhà cầm quyền nữa. Chúng ta cũng nên cầu xin sự thịnh vượng tức là sự giàu có về ân điển và ơn phước thuộc linh. “Phàm kẻ nào yêu mến người sẽ được thịnh vượng” (c.6). Tác giả Thi Thiên thường hay cầu nguyện cho dân sự Đức Chúa Trời “Vì cơ anh em trong đạo của tôi và những bạn hữu tôi, tôi lại nói rằng ‘Nguyện sự bình an ở cùng các anh em!’” (c.3). Chúng ta cũng nên cầu

nguyện cho dân sự Chúa và cầu xin những điều tốt lành cho họ. “Vì có nhà Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, nên tôi sẽ cầu xin điều tốt lành cho các anh” (c.9).

Đừng bao giờ bỏ qua đặc ân được thờ phượng Chúa. Dân sự Chúa hãy cùng nhau nhóm họp lại ngợi khen Ngài và cầu nguyện với Ngài. Khi bạn làm điều ấy, bạn sẽ trở nên một phương tiện để Đức Chúa Trời có thể dùng chuyển tải bình an đến cho nhiều người khác.

123. BẠN HÃY NGƯỢC MẮT LÊN (Thi 123:1-4)

Nếu bạn đang lo lắng cho cuộc đời mình, thì hãy cố gắng ngược mắt lên. Đó là điều mà tác giả Thi Thiên đã làm. “Hỡi Đấng ngự trên các tầng trời, con đang ngược mắt lên hướng về Ngài đây” (c.1).

Hãy ngược mắt lên hướng về Chúa nghĩa là thế nào?

Thứ nhất nghĩa là hãy nhận biết sự cai trị của Ngài. Chúng ta ngược mắt lên bởi vì Chúa ở trên nơi cao hơn chúng ta. Ê-sai đã hướng mắt mình vào ngai của Chúa và thấy Ngài “trên nơi cao sang” trong đền thờ. Ngài là Ông Chủ, chúng ta là những tôi tớ. Ngài là Đấng Tạo Hóa và chúng ta là những tạo vật. Ngài là Thiên Phụ, còn chúng ta là những con cái của Ngài.

Thứ hai, chúng ta cần phải thừa nhận sự dư dật của Ngài. “Kìa! Như mắt kẻ tôi tớ nhìn vào tay ông chủ mình, như mắt người hầu gái nhìn vào tay bà chủ mình thế nào thì mắt chúng con ngưỡng vọng nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng con thế ấy, mãi cho đến chừng nào Ngài thương xót chúng con mới thôi!” (c.2). Chúng ta hãy ngưỡng vọng Chúa vì sự dư dật của Ngài. Hễ chúng ta cần gì, Ngài đều có thể chu cấp cho. “Đức Chúa Trời tôi sẽ ban cho anh em đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em tùy theo sự giàu có dư dật trong vinh hiển của Ngài qua Đức Chúa Giê-xu Christ” (Phi 4:19).

Thứ ba, nếu bạn ngược mắt lên hướng về Đức Giê-hô-va, thì chúng ta sẽ nhận được sự khoan dung, thương xót của Ngài. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin thương xót chúng con! Xin hãy thương xót chúng con!” Tác giả Thi Thiên thường cầu nguyện như thế trong câu 3. Đức Chúa Trời rất khoan dung, độ lượng. Ngài là Đấng Ban Cho mọi ơn phước dư dật và tốt lành. “VẬY, nếu các con vốn là xấu xa, lại còn biết cho con cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các con ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho những ai cầu xin Ngài sao?” (Mat 7:11).

Hãy nhận biết quyền tể trị của Đức Chúa Trời hiện nay. Ngài đang cai trị. Hãy thừa nhận sự dư dật của Ngài. Ngài có thể ban cho bạn mọi nhu cầu cần dùng cho ngày hôm nay. Cũng hãy đón nhận lòng thương xót khoan dung của Ngài. Ngài rất vui lòng khi ban cho những ai tin cậy Ngài và làm vinh hiển Ngài qua những việc họ làm.

124. NGÀI LUÔN PHÁ HỦY NHỮNG CẠM BÃY (Thi 124:1-8)

“Nếu Đức Chúa Trời bênh vực chúng ta thì còn ai có thể chống nghịch lại chúng ta?” Phao-lô từng hỏi như vậy trong Ro 8:31, và chúng ta đã biết câu trả lời là gì rồi. Không ai có thể đương đầu với chúng ta nếu Đức Chúa Trời bênh vực chúng ta. Đó cũng chính là đề tài của Thi 124:1-8. “Nếu Đức Giê-hô-va không bênh vực chúng ta, thì loài người dậy lên chống nghịch chúng ta và cơn giận họ phùng lên trên chúng ta ắt họ sẽ nuốt chửng chúng ta rồi” (c.2,3).

Vì Chúa bênh vực chúng ta nên loài người không thể nào huỷ diệt chúng ta nổi. Tác giả thi Thiên ví sánh kẻ thù của ông như sư tử và hùm beo dữ tợn sẽ có thể nhảy vào ông và ăn thịt ông. Có nhiều người cũng muốn “ăn tươi nuốt sống” chúng ta. Khi có người rắp tâm hãm hại bạn, thì bạn hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời sẽ ngăn cản họ.

Không những con người đang muốn hãm hại bạn mà có lẽ hoàn cảnh cũng đan vùi dập bạn. “Rồi những dòng nước ắt sẽ đánh đắm chúng ta, suối nước chảy cuốn trôi linh hồn chúng ta. Và các cơn sóng cuộn ắt sẽ dâng ngập linh hồn chúng ta” (c.4,5). Cuộc đời này dường như luôn muốn chôn vùi và nhấn chìm chúng ta khác nào sóng nước xô đẩy dìm dập linh hồn chúng ta. Nhưng, vì Đức Chúa Trời bênh vực chúng ta nên mọi hoàn cảnh không thể nào vùi dập chúng ta được.

Tác giả Thi Thiên thay đổi khung cảnh từ việc đang bị nuốt chửng và bị nhấn chìm sang việc thoát khỏi cạm bẫy. “Linh hồn chúng ta thoát ra được giống như chú chim thoát khỏi bẫy rập của kẻ bẫy chim. Kia bẫy bị phá huỷ chúng ta bèn thoát ra khỏi đó” (c.7). Đức Chúa Trời không chỉ gìn giữ chúng ta khỏi bị nhấn chìm và bị hãm hại. Ngài còn giữ gìn chúng ta khỏi bị ma quỷ lừa dối và khỏi bị sa vào bẫy của chúng. Ngài không chỉ giải cứu chúng ta mà Ngài còn phá huỷ những cạm bẫy nữa. Nói cách khác, hễ chúng ta vẫn còn bước theo Đức Giê-hô-va thì ma quỷ không thể nào làm cho chúng ta mắc bẫy của chúng được.

Đừng để cuộc đời này hãm hại và nhấn chìm bạn. Đừng để ma quỷ phỉnh gạt bạn. Nếu Đức Chúa Trời bênh vực bạn, thì còn ai có thể chống nghịch lại bạn?

Hễ khi nào bạn cảm thấy người ta hoặc hoàn cảnh vùi dập bạn, thì xin bạn chớ quên lẽ thật này: Đức Chúa Trời luôn bênh vực bạn. Bạn hãy nhận lấy những lời phán hứa trong Lời Ngài. Hãy nhớ lại những hoàn cảnh đã qua của bạn, hãy đặt sự tin cậy bạn nơi Đức Chúa Trời duy nhất mà thôi. Ngài sẽ bảo vệ bạn.

125. TỰA NHƯ NGỌN NÚI (Thi 125:1-5)

“Các núi bọc quanh Giê-ru-sa-lem thế nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ vây phủ dân sự Ngài thế ấy kể từ nay cho đến đời đời” (c.2). Không cần phải biết nhiều về địa lý thì chúng ta vẫn có thể hiểu được ý tác giả Thi Thiên đang muốn nói là gì. Đây chính là lời tuyên ngôn mà chúng ta có thể tin và ứng dụng cho chính đời sống chúng ta ngày hôm nay. Đức Chúa Trời thường được ví sánh với nhiều hình ảnh trong Thánh Kinh. Ví dụ: “Đức Chúa Trời như ngọn lửa đang thiêu đốt” (He 12:29). Hoặc: “Đức Chúa Trời là nơi nương náu và là sức lực của chúng ta. Ngài rất sẵn lòng giúp đỡ chúng ta trong cơn gian truân” (Thi 46:1). Ở đây, tác giả lại ví Đức Chúa Trời tựa như những ngọn núi bọc quanh Giê-ru-sa-lem. Đó là một thành phố đặc biệt nhất đối với Chúa và kể cả đối với dân Do Thái nữa, cho đến bây giờ vẫn thế. Khi nhìn lên các ngọn núi bọc quanh Giê-ru-sa-lem, tác giả Thi Thiên nói: “Đức Chúa Trời cũng vây phủ như vậy”.

Đức Chúa Trời tựa như ngọn núi nghĩa là sao?

Thứ nhất, núi thì lúc nào cũng phải vững chãi. Lúc còn nhỏ, tác giả đã nhìn thấy những ngọn núi bao quanh Giê-ru-sa-lem. Khi ông lớn lên, những ngọn núi ấy vẫn còn nguyên ở đó. Khi ông đã già, những ngọn núi nọ cũng vẫn còn đó và còn mãi cho đến ngày nay. Đức Chúa Trời cũng vậy. Ngài luôn bền vững và đáng tin cậy. Ngài không hề thay đổi. Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay cho đến đời đời vẫn thế (He 13:8).

Thứ hai, núi thì thường đem lại sự che chắn an toàn. Đức Chúa Trời luôn bao phủ và che chở chúng ta. Ngài giống như núi Siôn đối với chúng ta vậy. Thi 125:1 nói rằng “Những người tin cậy nơi Đức Giê-hô-va sẽ giống như núi Si-ôn”. Nói cách khác, Chúa có thể khiến chúng ta trở nên vững vàng và chắc chắn như một ngọn núi, bởi vì Ngài là Nơi Nương Náu và là Sức Lực của chúng ta.

Vì lẽ đó, chúng ta cần tin cậy nơi Ngài. Những ai tin cậy Ngài đều được vững vàng và chắc chắn. Họ sẽ nhận được những điều mà họ chưa từng nhận. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin hãy làm điều tốt cho người lương thiện và người có lòng ngay thẳng” (c.4).

Hễ khi nào bạn cần nơi nương náu thì hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời luôn có cách đặc biệt nào đó để chăm sóc dân sự Ngài. Sức lực và sự an ninh mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân sự Ngài thì luôn vững bền và không hề thay đổi. Hãy tin cậy Ngài.

126. (Thi 126:1-6)

1. Gặt hái trong sự vui mừng (Thi 126:1-6)

Bạn có biết rằng mỗi chúng ta là một người gieo giống không? Ngày nay, mỗi người đều đang gieo hạt chuẩn bị cho một mùa gặt. Hiện có một số người đang gieo cho xác thịt. Phao-lô dạy chúng ta trong Ga 6:8 rằng hễ gieo cho xác thịt sẽ gặt lấy sự hư nát. Có người đi gieo sự bất hoà giữa vòng anh em đạo hữu mình. Lại có người gieo ra lời nói dối. Thi 126:1-6 khuyên chúng ta hãy cẩn thận với những gì mình gieo ra, bởi vì chính chúng ta là những người sẽ phải gặt hái mùa vụ.

Xin chú ý điều tác giả nói: “Kẻ nào gieo hạt trong nước mắt thì sẽ gặt hái trong vui mừng. Người nào vừa đi tới vừa than khóc, đem giống ra rải, thì chắc chắn sẽ có ngày quay về trong vui mừng cùng với bó lúa mình” (c.5,6). Dân sự Chúa khóc lóc khi gieo hạt, nhưng rồi đây họ sẽ gặt hái trong vui mừng. Là Cơ Đốc nhân, bạn cần phải gieo Lời Đức Chúa Trời qua việc gieo các công việc thiện, gieo lẽ thật và tình yêu thương Ngài ra. Bạn hãy ươm hạt để nên cây kết những bông trái Thánh Linh là yêu thương, vui mừng, bình an, nhin nhục, nhân từ, lương thiện, trung tín, mềm mại và tiết độ.

Cuộc đời thường lắm chông gai và gian nan. Đó có thể là nguyên nhân khiến chúng ta phải gieo hạt trong nước mắt, nhưng chắc chắn chúng ta sẽ gặt hái trong vui mừng. Những người không tin Chúa không giống như vậy. Rất nhiều người được ma quỷ đi ra gieo hạt trong tiếng cười hả hê. Ô, họ thật vui vẻ thoải mái. Nhưng rồi, mùa vụ đến, họ phải gặt hái trong sự đau đớn sâu nào.

Mỗi chúng ta cần phải quyết định: Chúng ta sẽ hưởng lấy niềm vui và sự sung sướng ngay bây giờ hay là chờ đợi đến mùa gặt của Đức Thánh Linh? “Chớ hề dối mình. Đức Chúa Trời không chịu khinh dễ đâu, vì hễ ai gieo giống chi thì ắt sẽ phải gặt giống nấy” (Ga 6:7). Thực tế, chúng ta sẽ phải gặt lấy nhiều hơn những gì mình đã gieo ra vì hạt giống sẽ sinh sôi nảy nở ra rất nhiều.

Ngày hôm nay, nếu bạn đang sống cho những thú vui tội lỗi thì mùa vụ sẽ mang đến cho bạn sự khóc lóc mà thôi. Nhưng nếu bạn đang sống cho ý muốn Đức Chúa Trời, thì mùa vụ sẽ mang niềm vui đến cho bạn. Vậy, bạn sẽ gặt hái mùa vụ nào đây? Hãy cầu xin Chúa giúp đỡ bạn gieo trồng những hạt để mai này có thể kết bông trái cho Ngài trên đời sống bạn và trên đời sống của nhiều người khác nữa.

2. Những người thợ gặt có phước (Thi 126:1-6)

Ngữ cảnh của Thi Thiên này được ghi trong sách II Vua 19 và Es 37. Ấy là lúc Ê-xê-chia vua dân Giu-đa đang bị quân San-chê-ríp và quân A-si-ri tấn công. Quân thù đang bao vây thành Giê-ru-sa-lem. Vì thế, dân Do Thái phải lo củng cố lương thực dự trữ của họ. Họ đành dẹp bỏ hoàn toàn mùa vụ gieo trồng và thu hoạch. Lúc thóc trở nên quý giá. Khi người ta trở về nông trại mình và phải thực hiện một quyết định. Họ sẽ lấy lúc thóc cho con ăn hay đem gieo đây? Người nông dân đã đổ lệ vì họ buộc phải đem nhưng hạt lương thực sống còn cuối cùng của mình gieo vào đất (c.6).

Tất cả chúng ta đều là người gieo giống và cũng là những thợ gặt. Chúng ta phải gieo gì để mai này chúng ta sẽ làm những thợ gặt thật phước hạnh?

Thứ nhất, hãy gieo hạt giống Tin Lành. Thánh Kinh ghi nhận rất nhiều hình ảnh về sự làm chứng (II Co 5:20 Xa 3:2 Mat 4:19 5:14). Việc rao giảng Tin Lành cho muôn dân tương tự như việc đồng án. Ấy là công việc đòi hỏi phải có sự hợp tác, vì kẻ này gieo ra nhưng kẻ khác lại gặt lấy. Bạn có đang tham gia vào mùa gặt không? Chúng ta hãy cầu nguyện cho các thợ gặt. Hôm nay nếu bạn than khóc cho những người chưa được cứu thật đáng thương, thì một ngày nào đó bạn sẽ vui mừng (Ga 6:9). Những ai gieo Tin Lành ra thì sẽ trở thành người thợ gặt có phước.

Thứ hai, hãy gieo của cải của bạn ra để làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Cách sử dụng tiền bạc của chúng ta chẳng khác nào việc gieo giống. Chúng ta gieo bao nhiêu thì sẽ gặt bấy nhiêu (II Co 9:6-11). Có rất nhiều người hiện đang phung phí tiền bạc vào những trò ngu ngốc. Trong khi đó, nhiều nhà truyền giáo thì đang chờ tài trợ, ủng hộ và nhiều nhà thờ đang đợi được xây dựng hoặc nói rộng thêm. Phao-lô thường dạy chúng ta rằng chúng ta sẽ trở thành người thợ gặt có phước nếu chúng ta gieo giống cách rời rạc.

Thứ ba, hãy gieo cho Đức Thánh Linh (Ga 6:6-8 5:16-23). Chúng ta sẽ thực hiện điều này như thế nào? Hãy nhận lấy những gì Đức Thánh Linh ban cho và ghi nhớ vào lòng. Hễ chúng ta thường xuyên ghi nhớ và suy gẫm Lời Chúa (Thi 119:11), thì ấy chính là chúng ta đang cấy cày chăm bón mùa vụ, chuẩn bị cho một mùa gặt thuộc linh. Lòng người tựa như khu vườn vậy. Vì thế, chúng ta cần phải nhổ cỏ cho nó. Ấy chính là sự ăn năn. Hãy dành thì giờ để được nên thánh, để cầu nguyện, suy gẫm Lời Chúa và uơm trồng hạt giống vào trong lòng bạn.

Ngày hôm nay, bạn đang gieo trồng trong tất cả công việc bạn làm. Hãy đảm bảo rằng bạn đang gieo những hạt giống tốt.

127. CƠ NGHIỆP CHÚA BAN (Thi 127:1-5)

Tôi cảm thấy muốn khóc khi nghĩ đến thảm kịch của hơn 1.500.000 thai nhi bị giết chết ngay từ trong bụng mẹ ở Hoa Kỳ vào mỗi năm. Sự phá thai đã biến lòng người thành huyết mã.

Tôi không biết các bác sĩ, y tá điều trị những cuộc phá thai ấy sẽ nghĩ gì khi họ đọc Thi 127:1-5 “Kìa! Con cái là cơ nghiệp do Đức Chúa Trời ban cho, bông trái của tử cung chính là phần thưởng của Ngài. Con cái đang buổi xuân thì chẳng khác nào những mũi tên nằm trong tay của chàng dũng sĩ. Phước cho người nào có những ống tên đầy các mũi tên! Người sẽ không bị hổ thẹn, nhưng sẽ nói chuyện với kẻ thù mình tại cổng nhà” (c.3-5). Tác giả Thi Thiên dạy chúng ta rằng con cái là của cải gia tài và là sản nghiệp do Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

Chúng ta sẽ làm gì với của cải ấy?

Thứ nhất, hãy chấp nhận nó. Khi Chúa ban cho chúng ta con cái thì chúng ta hãy chấp nhận chúng. Con cái chính là món quà của Chúa dành cho chúng ta, ấy là một kho báu. Chúng ta hãy giữ gìn của cải mình tức là hãy giữ gìn, bảo vệ con cái mình. Thật là điều hết sức tội lỗi khi có nhiều con cái đã không được giữ gìn bảo vệ ngay cả trước khi chúng chào đời.

Thứ hai, hãy đầu tư cho nó. Chúng ta hãy dạy bảo con cái sống đời sống công bình, ngay thật. Đời sống của con cái chúng ta sẽ trở nên giống như số tiền được đầu tư, và chúng ta sẽ bắt đầu thu lại tiền lãi. Một trong những niềm vui sướng vô cùng của tuổi già đó là được nhìn thấy sự sinh lợi về mặt thuộc linh. Con cái sẽ làm cho đời sống chúng ta dư dật.

Tuy nhiên, con cái cũng chính là vũ khí “chẳng khác nào những mũi tên nằm trong tay của chàng dũng sĩ” (c.4). Nếu như Cơ Đốc nhân không đem con cái mình vào trong thế gian này và nuôi dạy chúng lớn khôn để nhận biết Đức Giê-hô-va thì lấy ai sẽ chiến đấu trên chiến trường cho Đức Chúa Trời đây? Hễ khi nào Đức Chúa Trời muốn làm một việc đại sự nào đó, Ngài liền mang một đứa trẻ vào đời Ấy là Mô-i-se, Sa-mu-ên, Đa-vít, Giăng Báp-tít và Đức Chúa Giê-xu Christ. Trong thế gian đầy tội lỗi này, vì lẽ thật đang bị tấn công mọi bề, cho nên chúng ta cần nuôi nấng con cái mình khôn lớn để chúng có thể dạn dĩ tuyên bố rằng: “Chúa dạy chúng ta như vậy đó!”

Con cái không những là phước hạnh mà còn là trọng trách mà Chúa đã ban cho chúng ta. Hãy cầu xin Đức Chúa Trời ban cho bạn sự khôn sáng khiến bạn biết đầu tư vào cho con cái mình và dạy dỗ chúng hoặc dạy dỗ con cái của nhiều người khác. Hãy sửa soạn chúng cho công tác Đức Chúa Trời dành sẵn cho chúng và hãy vui mừng về cơ nghiệp mà Ngài đã ban cho bạn.

128. NHỮNG PHƯỚC HẠNH CỦA SỰ KÍNH SỢ (Thi 128:1-6)

Ngày nay, chúng ta không còn nghe người ta đề cập nhiều đến sự kính sợ Chúa nữa. Mọi người thường cho rằng Chúa chỉ như một người bạn trên thiên đàng luôn đồng hành và hay mỉm cười với chúng ta mà thôi. Nhưng Thi 128:1 nói rằng: “Phước cho người nào kính sợ Đức Giê-hô-va!”

Thế nào là sự kính sợ Đức Giê-hô-va? Kính sợ Chúa nghĩa là tỏ lòng tôn kính Ngài. Cũng có nghĩa là chúng ta không được thử Ngài. Chúng ta không được đùa giỡn với Ngài và không được cố ép buộc Ngài làm những việc mà Ngài sẽ không muốn làm. Dân Y-sơ-ra-ên đã không kính sợ Chúa. Họ đã thử Ngài, đùa giỡn với Luật Pháp của Ngài và họ đã cố tình xem thử họ có thể tiếp xúc với thế gian này ra sao. Vì thế, Đức Chúa Trời đã sửa phạt họ.

Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta về ba lĩnh vực của cuộc sống khi chúng ta thực sự kính sợ Ngài.

Thứ nhất, Ngài sẽ ban phước trên bước đi của chúng ta. “Phước cho người nào kính sợ Đức Giê-hô-va, là người bước đi trong đường lối Ngài” (c.1). Điều này có nghĩa là đạo đức và phẩm chất của chúng ta sẽ được trở nên thánh khiết.

Thứ hai, Đức Chúa Trời ban phước trên công việc của chúng ta. “Khi người nhận hưởng kết quả công việc của tay mình, thì người sẽ cảm thấy sung sướng và đó là sự phước hạnh đối với người” (c.2). Có một số người cảm thấy không vui đối với công việc mà họ phải làm. Nhưng nếu chúng ta vâng lời Chúa mà làm các công việc Ngài bắt kể là việc gì thì

chúng ta đều thấy vui sướng. Khi chúng ta kính sợ Chúa thì chúng ta có thể làm việc và cảm thấy hạnh phúc.

Thứ ba, Chúa ban phước trên gia đình chúng ta. “Vợ người sẽ như cây nho đầy bông trái trong nhà người. Con cái người khác nào những cây ô-liu mọc quanh bàn của người” (c.3). Điều này không có nghĩa là người nào cũng đều sẽ có một gia đình, chưa kể là sẽ có một đại gia đình. Nhưng ý câu Kinh Thánh này muốn nói rằng: Bạn sẽ trở thành một nguồn phước cho gia đình bạn. “Kìa! Người nào kính sợ Đức Giê-hô-va thì sẽ được phước như vậy!” (c.4).

Đừng bao giờ trở nên quá “thân quen” với Chúa kẻo bạn sẽ đánh mất sự kính sợ Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời của riêng bạn nhưng Ngài đáng được bạn tôn trọng và kính sợ. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là bí quyết để được Ngài ban phước. Hãy kính sợ Ngài. Hãy bước đi trong đường lối của Ngài và nhận lãnh các ơn phước của Ngài.

129. NHỮNG RÃNH CÂY ĐAU ĐÓN (Thi 129:1-8)

Thi 129:3 là một sự mô tả sống động về sự chịu đựng của con người. “Những người dân cày xới trên lưng tôi. Họ xẻ ra từng luống cày dài”. Còn nhiều bức tranh khác nói về sự chịu đựng của con người cũng được tìm thấy trong Thánh Kinh. Đó là hình ảnh trải qua cơn bão, đi xuyên qua lò lửa luyện, đương đầu với trận đánh và mang vác gánh nặng nào đó. Vậy, tại sao tác giả Thi Thiên lại dùng hình ảnh cày xới để mô tả về sự chịu đựng của con người?

Chỉ vì một lẽ, ông cảm thấy người ta đối xử với ông như thể đối xử với bụi đất. Họ như đang nói với ông rằng: “Mi chẳng khác nào một cánh đồng. Bọn tao sẽ cày xới ngay trên cánh đồng này mà không cần biết mi cảm thấy ra sao!”. Nếu chúng ta sống cho Chúa Giê-xu, chắc chắn chúng ta sẽ bị người ta đối xử theo cái cách mà họ đã đối xử với Ngài. Họ cũng đã từng đối xử với Ngài như thể đối xử với bụi đất.

Lẽ thật chính trong bức tranh này là: việc cày xới là sự chuẩn bị cho một mùa gặt. Khi người ta đối xử với bạn như thể đối xử với bụi đất, khi những luống cày của sự chỉ trích, lên án đào xới trên lưng bạn, thì lúc ấy bạn hãy nhớ rằng “Đức Chúa Trời đang sửa soạn bạn cho một mùa thu hoạch. Đó là mùa thu hoạch gì vậy? Điều này tùy theo loại hạt mà bạn gieo trồng. Nếu bạn gieo mầm trả thù, ghen ghét oán hận và độc ác, nói rằng: “Rồi đây, tôi sẽ trả đũa chúng”, và bạn sẽ chỉ gặt được sự cay đắng mà thôi. Nhưng nếu bạn gieo Lời Đức Chúa Trời ra, nuôi dưỡng tình yêu thương, sự hoà bình và sự nhịn nhục trong lòng mình, thì bạn có thể nói với tác giả Thi Thiên rằng Đức Chúa Trời rất công bình – Ngài sẽ giải quyết vấn đề. Kế đến, mùa thu gặt hái sẽ trở thành mùa phước hạnh như đã được ghi nhận trong 129:8 “Nguyện xin ơn phước của Đức Giê-hô-va giáng trên người. Chúng ta xin nhân danh Đức Giê-hô-va chúc phước cho người”.

Nếu bạn muốn có một mùa gặt trong đời sống mình thì bạn phải cày xới, gieo trồng và tưới nước. Khi người ta đối xử với bạn như thể đối xử với bụi đất, khi thử thách cuộc đời đi ngang qua cuộc sống bạn tựa như đường rãnh cày, thì ấy là những sự chuẩn bị cho một mùa gặt. Hiện giờ, Đức Chúa Trời đã dành sẵn mùa gặt phước hạnh cho bạn, vì vậy bạn hãy nhớ gieo trồng những hạt giống tốt.

130. TRÔNG ĐỢI VÀ HY VỌNG (Thi 130:1-8)

Hễ khi nào bạn cảm thấy như thể mình đang ở dưới đáy vực đá, thì bạn hãy đọc Thi 130:1-8 “Đức Giê-hô-va ôi! Từ những nơi sâu thẳm, con kêu cầu Ngài!” (c.1). Thi Thiên này bao gồm 3 yêu cầu chính phản ảnh lại những mối bận tâm trong lòng chúng ta hiện nay.

Thứ nhất, tác giả Thi Thiên thường thưa: “Chúa ôi! Xin nghe tiếng con!” (c.2). Tại sao vậy? “Con không biết bơi. Con đang ở trong vũng nước sâu và sắp sửa bị nước ngập lụt đầu. Con sắp bị chìm, nên con lo sợ sẽ không thể nào nói nổi nữa!” Cho dù bạn cảm thấy như thể mình đang bị chìm xuống sâu đến đâu chăng nữa, thì Đức Chúa Trời vẫn luôn nghe được tiếng bạn.

Kế đó, ông nói: “Kính lạy Đức Giê-hô-va! Lẽ nào Ngài cứ ghi nhớ mãi những điều gian ác? Như thế thì còn ai có thể đứng nổi đây? Nhưng, chắc chắn Ngài sẽ có lòng tha thứ để người ta kính sợ Ngài” (c.3,4). Chúng ta không thể đứng nổi trước mặt Đức Chúa Trời tại toà án do Ngài xét xử. Chúng ta không đủ sức. Chỉ có Đức Chúa Giê-xu mới có thể đứng nổi ở đó, bởi vì Ngài là Đấng trọn vẹn duy nhất. Tuy nhiên, Ngài luôn đứng cùng chúng ta. Ngài là Chúa Cứu Thế của chúng ta. Ngài không những chỉ nghe tiếng chúng ta lúc chúng ta đang bị chìm mà Ngài còn nắm giữ chúng ta lại Ngài thường bảo: “Ta tha thứ cho con. Vì con tin cậy Con Trai ta, con đã xưng ra tội lỗi mình, nên bây giờ con có thể đứng trước mặt ta!” Tác giả Thi Thiên nhấn mạnh niềm tin của mình trong lẽ thật này: “Con trông đợi Đức Giê-hô-va, linh hồn con trông đợi Ngài. Con hy vọng nơi Lời Ngài. Linh hồn con mong đợi Chúa còn hơn cả người lính canh mong đợi trời sáng” (c.5,6).

Tiếp theo, ông khuyên: “Hỡi Y-sơ-ra-ên! Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va vì nơi Ngài có lòng thương xót và có sự cứu rỗi dư dật” (c.7). Đôi khi, chúng ta giống như những người lính nơi vọng canh, mong đợi thấy ngọn đèn hiệu. Chúng ta không thấy được nhưng Chúa thấy, và có một niềm hy vọng tương lai dành cho dân sự Ngài.

Hãy đặt niềm tin của bạn nơi những lời phán hứa của Chúa trong Thánh Kinh. Cho dù bạn cảm thấy như thể mình đang bị chìm xuống tới đâu đi chăng nữa, thì Đức Chúa Trời vẫn luôn nghe được tiếng bạn, nắm giữ bạn lại và cứu giúp bạn. Hãy trở về với Ngài thì Ngài sẽ giúp đỡ bạn.

131. MỘT PHƯƠNG PHÁP CAI SỮA (Thi 131:1-3)

Một ngày nọ, Đa-vít dạo quanh cung điện, ông chợt nghe tiếng trẻ con khóc. Chuyện gì xảy ra thế? Có một em bé đang bị cai sữa. Người mẹ bảo: “Nào! Con yêu! Con lớn rồi, nên bây giờ con phải thôi bú chứ!” Nhưng đứa trẻ không chịu, nó nói: “Mẹ không yêu con. Mẹ ghét con. Nếu mẹ yêu con thì mẹ sẽ không làm như thế này!” Sau đó, Đa-vít đi đến bàn làm việc của mình, lấy bút ra và ghi thành Thi 131:1-3.

Có một vấn đề xảy ra với rất nhiều người trong số chúng ta là: tuy chúng ta có lớn về tuổi tác nhưng lại thiếu sự trưởng thành Vì thế, chúng ta cần phải được cai sữa. Quá trình cai sữa rất quan trọng. Mục đích của Đức Chúa Trời trên đời sống chúng ta là sự trưởng thành trọn vẹn, phương pháp để trưởng thành chính là sự cai sữa. Ngài buộc phải dứt bỏ khỏi chúng ta những gì mà chúng ta cho là quan trọng.

Bạn sẽ làm gì để khiến một đứa trẻ không còn muốn vắn vít với mẹ nó nữa trong quãng đời còn lại của nó? Sẽ thương yêu đùm bọc nó ư? Đúng vậy! Tuy nhiên, nó cần phải lớn lên, đi ra với đời và trở nên người trưởng thành thực thụ. Đối với chúng ta cũng thế. Đức Chúa Trời buộc phải dứt bỏ khỏi chúng ta những gì thuộc về thế gian này, dứt bỏ khỏi

chúng ta những đồ chơi rẻ tiền mà chúng ta đang cầm trong tay. Ngài muốn bạn cho chúng ta điều tốt nhất. Trông việc dứt bỏ này Ngài mong ước nhận được sự đầu phục của chúng ta. Đứa trẻ được cai sữa trong 131:1-3 không bị lỗ lãi gì nhưng lại còn được lợi nữa. Đứa trẻ ấy đang bước vào một cuộc sống quãng đại hơn. Tương tự như vậy, Đức Chúa Trời buộc phải dứt bỏ khỏi chúng ta nhiều điều không phải là vì những điều ấy xấu nhưng là vì những điều ấy đã ngăn trở không cho chúng ta có được những điều tốt nhất.

Hễ khi nào bạn than van khóc lóc bởi vì Đức Chúa Trời lấy đi thứ gì của bạn, thì hãy nhớ rằng: Có thể Ngài đang cai sữa bạn. Có lẽ Ngài sẽ bảo bạn: Hãy đến gần ta hơn nữa. Hãy bước ra với đời bằng sự trưởng thành hoàn toàn, rồi chúng ta sẽ cùng nhau bước đi”.

Đức Chúa Trời muốn con cái Ngài lớn khôn trở nên những Cơ Đốc nhân trưởng thành hoàn toàn và hơn thế nữa ngày càng sẽ trở nên giống Con Trai Ngài hơn. Khi Ngài quyết định dứt bỏ khỏi bạn điều gì đó trong cuộc sống bạn, thì bạn hãy làm một đứa con biết vâng lời. Hãy để Ngài sửa soạn bạn và làm cho bạn trưởng thành chuẩn bị cho những công tác mà Ngài đã dành sẵn cho bạn.

132. (Thi 132:1-18)

1. Điều tốt nhất sau đó (Thi 132:1-10)

Bạn có tham vọng cháy bỏng nào trong cuộc đời mình? Tâm trí bạn thường mơ tưởng về điều gì? Vua Đa-vít đã từng mơ xây dựng một đền thờ cho Đức Giê-hô-va. Ông đang kể lại cho chúng ta nghe về giấc mơ ấy trong Thi 132:1-18 này. Tôi ước gì có nhiều hơn cũng có tham vọng tuyệt vời như thế – để trở thành những nhà xây dựng, không phải là kẻ phá hoại.

Trong suốt phần lớn của cuộc đời mình, Đa-vít luôn là người chiến sĩ. Ông bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên khỏi kẻ thù và đem lại hoà bình cho xứ. Nhưng sau đó, ông muốn trở về chiến trường để bắt tay vào xây dựng. Ông muốn thay thanh kiếm bằng cái bay tròn hồ vữa. Ông nói: “Tôi sẽ không cho phép mình ngủ nghỉ chút nào mãi chừng nào tôi tìm được một nơi cho Đức Chúa Trời ngự”.

Thế nhưng, Đức Chúa Trời đã không cho phép Đa-vít thực hiện được tham vọng thiêng liêng cao cả này của ông. Chính Sa-lô-môn, con trai ông đã thay ông xây cất đền thờ. Lúc đầu, Đa-vít rất thất vọng, nhưng sau đó, ông nói: “Nếu đây là ý muốn Chúa thì con xin chấp nhận”. Kế đó, ông làm một điều tuyệt diệu nhất: ông giúp đỡ thế hệ sau xây cất đền thờ. Đa-vít cung cấp cho họ những kế hoạch về công trình xây dựng, rất nhiều vàng bạc, đá quý, đồng, sắt trị giá hàng triệu đôla.

Chúng ta có thể sẽ không thực hiện được hết các kế hoạch và những tham vọng của mình, nhưng sau đó chúng ta có thể làm được điều tốt nhất. Nếu Đức Chúa Trời không cho phép chúng ta hoàn thành các mục tiêu mình đề ra, thì chúng ta hãy giúp đỡ người khác thực hiện mục tiêu của họ. Chúng ta hãy thanh toán những hoá đơn nợ. Chúng ta hãy ban cho sự khôn ngoan của mình. Hãy khích lệ người khác. Chúng ta không tài nào làm được hết mọi việc nhưng cũng có thể làm được điều gì đó.

Nếu giấc mơ của bạn không được trở thành hiện thực theo thánh ý Chúa, thì bạn hãy giúp đỡ người khác thực hiện giấc mơ của họ bằng cách san sẻ cho họ những tài năng và của cải vật chất của bạn. Nếu bạn quan tâm đến sự vinh hiển của Chúa nhiều hơn là quan tâm đến những người làm của nhiều tiền, thì Ngài sẽ có thể dùng bạn trong nhiều cách để

hoàn thành các mục đích của Ngài. Hãy để Đức Chúa Trời dùng bạn theo nhiều cách mà Ngài thấy là tốt nhất.

2. Ngôi nhà dành cho Đa-vít (Thi 132:11-18)

Đức Chúa Trời đã không cho phép Đa-vít xây một ngôi nhà cho Ngài. Thay vào đó, Ngài lại làm điều ngược lại. Ngài xây một ngôi nhà cho Đa-vít. Đức Chúa Trời phán: “Hỡi Đa-vít! Ta sẽ không xây cho con một ngôi nhà thuộc về vật chất chỉ là ngôi nhà mà người ta đã xây cho con. Sẽ luôn luôn có một trong những hậu tự của con ngồi trên ngôi của Y-sơ-ra-ên”.

Ngài cũng có đề cập đến con cháu của Đa-vít nữa: “Nếu các con trai của con vâng giữ những giao ước và chứng cứ của ta là điều mà ta sắp dạy cho chúng, thì con cái của chúng nó lại sẽ được ngồi trên ngôi của con cho đến muôn đời. Vì Đức Giê-hô-va đã chọn Si-ôn, nên Ngài ước ao dùng Si-ôn làm nơi ở của Ngài” (c.12,13).

Có một bài học ứng dụng ở đây dành cho con cái Chúa. Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ ngay cả trước khi Ngài tạo dựng thế giới này (Eph 1:4). Chúa Giê-xu phán: “*Chẳng phải các con đã chọn ta, chính ta đã chọn các con trước*” (Gi 15:16). Thật là một đặc ân thiêng liêng cao cả biết bao! Chúng ta đã được Chúa chọn làm con cái của Ngài “Hỡi kẻ rất yêu dấu! Giờ đây, chúng ta hãy làm con của Đức Chúa Trời” (IGi 3:2). Thật là một lời kêu gọi tuyệt diệu làm sao! Phao-lô dạy chúng ta rằng chúng ta cũng có thể trị vì trong cuộc sống (Ro 5:17). Đức Chúa Trời muốn chúng ta trị vì như những vị vua, tương tự như những con cháu của Đa-vít đã trị vì. Chúng ta hãy trị vì trong sự vâng lời và sự thánh hoá.

Đức Chúa Trời muốn chúng ta trị vì thật công bình để làm vinh hiển Ngài. Bởi vì chúng ta là con cái Ngài thông qua đức tin đặt nơi Đức Chúa Giê-xu Christ, cho nên chúng ta sẽ được ngồi cùng Đấng Christ trên thiên đàng. Do đó, chúng ta hãy mặc lấy sự cứu rỗi cho mình và hãy reo lên vì vui mừng!

Một ngày nào đó, các con cái Chúa sẽ được đồng trị vì với Đấng Christ trong vương quốc Ngài. Còn bây giờ, Ngài muốn bạn hãy trị vì trong cuộc sống này. Bạn có đang cùng Đấng Christ trị vì trong cuộc sống hiện nay chẳng? Nếu bạn vâng lời Chúa và gìn giữ lòng mình trong sạch, thì bạn sẽ trở thành một vị vua. Đừng sống đời sống tâm linh kém cỏi thấp hèn trong cuộc đời này.

Hãy làm một vị vua!

133. SỰ HIỆP MỘT THUỘC LINH (Thi 133:1-3)

“Kìa! Anh em ăn ở hoà thuận, đoàn kết với nhau thật tốt đẹp thay!” (c.1). Đây là một lễ thật dành cho ngày hôm nay như nó vốn là lễ thật vào cái thời nó được ghi nhận cách đây nhiều thế kỷ. Chúng ta, ai mà chẳng mong các anh chị em mình sống hoà thuận đoàn kết với nhau. Trước hết, họ san sẻ cho nhau những nét giống nhau theo tự nhiên bởi vì họ có cùng chung bố mẹ. Đến lúc lớn khôn, họ lại vẫn sống chung một nhà và ăn chung bàn.

Chúng ta cũng mong sao dân sự Đức Chúa Trời cùng sống hoà thuận, đoàn kết với nhau – nhưng không đòi hỏi mọi điều phải giống nhau. Vợ chồng tôi hiện có bảy đứa cháu. Chúng tôi có thể bảo cho chúng biết rằng tất cả bọn chúng đều thuộc về cùng một gia đình, nhưng mỗi đứa là một cá nhân riêng lẻ. Tương tự như vậy, Đức Chúa Trời không đòi hỏi phải có sự tương đồng giữa vòng dân sự Ngài. Ngài cần sự hiệp một mà thôi.

Tác giả đưa cho chúng ta hai mô tả về sự hiệp một thánh linh. “Ấy khác nào dầu quý được đổ ra trên đầu, chảy xuống râu, là râu của A-rôn, chảy xuống đến gấu áo của người” (c.2). A-rôn mang trên ngực mình một tấm giáp có đính 12 viên đá mỗi viên tượng trưng cho mỗi chi phái của Y-sơ-ra-ên. Tất cả các viên đá đó đều được tắm bằng dầu khiến chúng trở nên một khối hoà vào nhau trong việc xúc dầu thánh. Đó cũng chính là hình ảnh về Đức Thánh Linh, Đấng đã làm phép báp-têm cho chúng ta trong Thân thể của Chúa Giê-xu Christ và ban cho chúng ta sự hiệp một về thuộc linh. Sự hiệp một này không phải do chúng ta tạo ra, nhưng là do Chúa ban cho chúng ta.

Sự hiệp một thuộc linh sẽ đem lại kết quả rất nhiều tựa như sương móc. “Lại khác nào sương móc ở vùng Hec-môn” (c.3). Sương móc thường sa xuống từ nơi núi có sự ban ra các ơn phước Chúa.

Chúng ta hãy cố duy trì sự hiệp một trong Thánh Linh. Hãy cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn trở nên một phần của sự giải quyết vấn đề, chứ đừng trở nên một phần của sự rắc rối.

Là một con cái Chúa trong cùng một thân của Đấng Christ, bạn phải đóng góp phần mình cho sự hiệp một. Đức Thánh Linh sẽ giúp bạn sống hiệp một với anh chị em mình trong Đấng Christ. Hãy cầu nguyện cho sự hiệp một thuộc linh được đổ đầy dầu quý và dư dật sương móc trên đời sống bạn hiện nay.

134. CA ĐÊM (Thi 134:1-3)

Cách đây nhiều năm, khi tôi đang còn tham gia lớp hướng đạo, thỉnh thoảng tôi lại phải đi làm ca đêm. Làm ca đêm thì tôi được người ta trả lương nhiều hơn một chút so với làm ca ngày, nhưng tôi cảm thấy hơi cô đơn. Nếu bạn đã từng làm việc ca đêm, Thi 134:1-3 chắc sẽ làm bạn rất thích.

Đức Chúa Trời không bao giờ chợp mắt và không hề ngủ. Do đó, chúng ta có thể hầu việc và ngợi khen Ngài bất cứ lúc nào. Tác giả Thi Thiên thường nói rằng có nhiều thầy tế lễ vẫn hay cầu nguyện và ngợi khen Đức Chúa Trời trong đền thờ Ngài vào ban đêm. Trong đền thờ, luôn có sự khao khát ngợi khen và cầu nguyện Chúa.

Chúng ta có thể ngợi khen và chúc tụng Đức Giê-hô-va trong mọi canh đêm. Thật không dễ gì khi chúng ta được trải qua những kinh nghiệm sống khi mỗi đêm chúng ta đưa tay mình lên chúc tán Chúa. Và Ngài thường ban cho chúng ta những bài ca trong đêm. Phao-lô và Si-la đã dâng lòng mình lên ngợi khen Chúa giữa lúc hai người đang ở trong ngục thất của người Phi-líp (Cong 16:1-40). Họ tiếp tục ca ngợi Chúa suốt đêm. Họ biết rằng Đức Chúa Trời luôn thức, vì thế họ ca tụng Ngài, nên Ngài đã đem sự giải cứu đến cho họ. Chúng ta có thể nhận được những ơn phước lạ lùng vào canh đêm, vì Đức Chúa Trời thường phán chúng ta bằng nhiều cách khác nhau. Có rất nhiều người không thể nhìn thấy sự ngợi khen Chúa của chúng ta vào ban đêm, nhưng Chúa luôn thấy và nghe chúng.

Cho dù bạn đang ở trong ánh sáng hoặc ở trong bóng tối, cho dù bạn đang làm việc ca ngày hay ca đêm, thì bạn cũng hãy luôn nhớ rằng bạn đang hầu việc Đức Giê-hô-va. Bởi vì Ngài không bao giờ buồn ngủ và không hề ngủ, nên Ngài luôn nghe lời cầu nguyện sự ngợi khen của bạn vào mọi lúc, và Ngài sẽ ban phước cho bạn.

135. (Thi 135:1-21)

1. Sự tế tri vĩ đại (Thi 135:1-12)

“Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen danh Đức Giê-hô-va! Hỡi các tôi tớ Đức Giê-hô-va, hãy ngợi khen Ngài!” (c.1). Thi Thiên 135 đã bắt đầu như vậy. Tác giả Thi Thiên bảo chúng ta hãy reo lên Ha-lê-lu-gia rồi sau đó ông tiếp tục giải thích lý do tại sao chúng ta phải làm như vậy.

Thứ nhất, chúng ta hãy ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự nhân từ Ngài. “Hỡi ngợi khen Đức Giê-hô-va vì Ngài là thiện. Hãy hát xướng ngợi khen danh Ngài vì điều đó tốt lành” (c.3). Đôi khi chúng ta thiếu sự lưu tâm đến lòng nhân từ Chúa. Ngài là thiện và sự nhân từ Ngài không ai có thể dò thấu được. Ngài thường bày tỏ sự nhân từ Ngài cho chúng ta qua những phước hạnh thuộc thể lẫn thuộc linh.

Thứ hai, chúng ta hãy ngợi khen Chúa vì ân điển Ngài. “Vì Đức Giê-hô-va đã chọn Gia-cốp cho chính mình Ngài và chọn Y-sơ-ra-ên làm cơ nghiệp riêng của Ngài” (c.4). Trước khi được Đức Chúa Trời chọn, thì Y-sơ-ra-ên chưa phải là một của báu. Chỉ khi được Ngài chọn thì nó mới trở nên quý giá. Đức Chúa Trời cũng đã chọn chúng ta. Chúa Giê-xu phán: “Chẳng phải các con đã chọn ta, chính ta đã chọn các con trước” (Gi 15:16). Đức Chúa Trời đã bày tỏ ân điển của Ngài qua việc chọn chúng ta làm con cái Ngài.

Thứ ba, chúng ta hãy ngợi khen Ngài vì sự vĩ đại của Ngài. “Vì tôi biết rằng Đức Giê-hô-va thật vĩ đại và Chúa chúng ta luôn luôn trỗi cao hơn tất cả các thần khác” (c.5) Có vị thần nào giống như Đức Chúa Trời của chúng ta chẳng?

Cuối cùng, tác giả Thi Thiên khuyên chúng ta hãy ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự tể trị của Ngài. “Đức Giê-hô-va làm bất cứ điều gì Ngài thích ở trên trời lẫn dưới đất, trong biển cả hay dưới các vực sâu” (c.6). Kế đó, ông mô tả tiếp sự tể trị của Đức Chúa Trời trong công cuộc sáng tạo và trong lịch sử.

Dù bạn đang ở trong hoàn cảnh nào thì bạn cũng đừng thôi ngợi khen Chúa vì sự nhân từ Ngài, vì ân điển Ngài, vì sự vĩ đại và vì sự tể trị của Ngài. Ngài đang cai quản mọi tạo vật và điều khiển mọi dòng lịch sử để hoàn thành những mục đích của Ngài. Hãy để Đức Chúa Trời dùng bạn vào các công việc Ngài.

2. Giá phải trả cho việc thờ hình tượng (Thi 135:13-21)

Có một số điều trong Thánh Kinh hết sức quan trọng đến nỗi Đức Chúa Trời cứ phải nhắc đi nhắc lại mãi. Những câu cuối trong Thi Thiên 135 có cấu trúc song song như Thi Thiên 115. Hai Thi Thiên này mô tả những hình tượng chết của các dân ngoại. Tác giả Thi Thiên thường nói rằng: “Hình tượng của các dân được làm bằng bạc và vàng, là sản phẩm do tay người làm ra. Chúng có miệng nhưng không nói được, có mắt nhưng không thấy, có tai nhưng không nghe được, có miệng nhưng chẳng có hơi thở. Những kẻ nào tạo ra chúng và người nào tin cậy chúng thảy đều trở nên giống như chúng” (c.15-18). Ở đây chúng ta bắt gặp sự thờ hình tượng luống công ngu xuẩn – vì đó chỉ là việc tôn thờ bạc vàng với sản phẩm do tay người làm ra mà thôi. Vậy mà tình trạng này vẫn đang diễn ra trong thời đại ngày nay đúng không? Nhiều người cứ thờ cúng các sản phẩm của chính tay họ.

Bạn thường làm thế nào để nhận biết được bạn đang thờ phượng gì? Thần tượng của bạn là những gì bạn đang phục vụ, đang tận hiến và đang sống vì nó. Đối với một số người, thờ tượng của họ là tiền bạc. Đối với một số người khác thần tượng của họ lại là của cải tài sản. Và đối với nhiều người khác nữa thì tham vọng hoặc con người nào đó chính là thần tượng của họ. Tác giả Thi Thiên thường chứng minh cho chúng ta thấy đó là điều rồ dại như thế nào. Những hình tượng có mắt nhưng lại không thấy được. Chúng chẳng đem lại

sự bảo vệ che chở nào cả. Còn “mắt Đức Giê-hô-va luôn đoái xem người công bình” (Thi 34:15). Mắt Đức Chúa Trời hiện đang dõi theo chúng ta từng giây từng phút mỗi ngày. Ngài không bao giờ ngủ. Ngài luôn quan tâm chăm sóc các con cái Ngài. Những hình tượng có tai nhưng chúng lại không nghe được lời cầu nguyện của bạn. Nếu bạn nói chuyện với hình tượng thì có nghĩa là bạn đang nói chuyện với chính mình. Còn Đức Chúa Trời luôn mở tai Ngài ra nghe tiếng kêu cầu của chúng ta. Ngài thường phán: “Hãy kêu cầu ta thì ta sẽ đáp lời các con” (Gie 33:3).

Điều tệ hại nhất của việc thờ lạy hình tượng đó là chúng ta sẽ trở nên giống như thần tượng mà chúng ta thờ. “Những kẻ nào tạo ra chúng và người nào tin cậy chúng thấy đều trở nên giống như chúng” (c.18). Nhưng nếu chúng ta thờ phượng Đức Chúa Trời Hằng Sống và Chân Thật, thì chúng ta sẽ trở nên giống như Ngài. Chúng ta được biến đổi theo hình ảnh Đức Chúa Giê-xu Christ.

Hãy cẩn thận với những gì mà chúng ta đang tôn sùng, thần tượng. Sa-tan rất muốn chúng ta thờ lạy hình tượng thay vì thờ phượng Chúa. Chớ nên đặt bất cứ vị thần nào trước mặt Đức Chúa Trời. Chỉ nên thờ lạy mỗi mình Ngài mà thôi. Ngày hôm nay, hãy vứt bỏ thiêu huỷ tất cả những hình tượng nào ngăn trở bạn thờ phượng Đức Giê-hô-va.

136. (Thi 136:1-26)

1. Sự nhân từ còn đến đời đời (Thi 136:1-9)

Thi Thiên 136 tán dương lòng nhân từ của Đức Chúa Trời. Mỗi câu đều kết thúc bằng điệp khúc: “Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời”. Tôi rất thích nghe bài Thi Thiên này được hát trong đền thờ của người Do Thái. Có một nhóm các thầy tế lễ thường xưng lên rằng: “Ồ! Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va vì Ngài là thiện!” (c.1). Kế đó, các thầy tế lễ đứng phía đối diện trong hành lang đền thờ liền đáp lại: “Vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời!”

Sự nhân từ và ân sủng thường đi đôi với nhau. Trong ân điển của Đức Chúa Trời, Ngài đã ban cho tôi điều mà tôi không xứng đáng để được nhận. Và trong sự nhân từ Ngài, Đức Chúa Trời đã không ban cho tôi điều mà tôi đáng phải nhận lấy. Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời. Vì thế, chúng ta hãy cảm tạ Ngài và ca ngợi Ngài.

Hãy ca ngợi khen Đức Giê-hô-va vì những công việc lạ lùng của Ngài. “Chỉ có Ngài mới làm được những công việc lớn lao như thế, vì sự nhân từ Ngài còn đến đời đời!” (c.4). “Danh Ngài sẽ được gọi là Danh lạ lùng!” (Es 9:6). Đức Chúa Giê-xu Christ đã phán dạy và làm nhiều phép lạ. Khi Chúa chạm đến một đời sống nào thì đời sống ấy liền trở nên đầy dẫy sự lạ lùng. Tôi nghĩ đến Phi-e-rơ, Anh-rê, Gia-cơ và Giăng – là những người nếu họ không gặp được Chúa Giê-xu thì ắt hẳn họ sẽ vẫn mãi chỉ là những ngư dân bình thường mà thôi. Họ đi dự đám cưới ở Ca-na, liền xảy ra nhiều phép lạ tại đó. Họ đi dự đám tang, và phép lạ cũng đã được xảy ra.

Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự khôn ngoan của Ngài. “Ngài nhờ sự khôn ngoan của mình dựng nên các tầng trời” (c.5). Đức Chúa Trời là Đấng tạo dựng nên vũ trụ này nên Ngài có thừa sự khôn ngoan để điều khiển nó, và Ngài ban sự khôn ngoan cho bạn khi bạn cần trong cuộc sống mình. “Nếu có ai trong vòng anh em thiếu sự khôn ngoan, thì hãy để người ấy cầu xin sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời” (Gia 1:5). Chúa sẽ luôn dẫn dắt bạn.

Hãy ngợi khen Ngài vì các công việc của Ngài. “Ngài là Đấng đã trải đất ra phủ trên mặt nước” (c.6). Ngày hôm nay, chúng ta hãy thờ lạy Đức Chúa Trời vì có các công việc

lạ lùng của Ngài. Chúng ta hãy tìm kiếm sự dẫn dắt của Chúa vì Ngài là Đấng Khôn Ngoan. Chúng ta hãy nức lòng mừng rỡ về tất cả những gì Ngài đã ban tặng cho chúng ta qua sự sáng tạo phong phú đa dạng của Ngài.

Bạn sẽ không được cứu nếu như không nhờ bởi ân điển và sự thương xót của Đức Chúa Trời. Đừng bao giờ coi thường hai ân sủng ấy.

Bạn có đang dâng thì giờ để ngợi khen và cảm tạ Chúa về những điều Ngài đã làm trên đời sống bạn chăng?

2. Một lịch sử hoàn hảo (Thi 136:10-26)

Y-sơ-ra-ên là một dân tộc duy nhất có dòng lịch sử hoàn hảo mà chúng ta được biết. Chúng ta biết cả việc nó ra đời như thế nào, phát triển ra sao, hiện nay dân tộc ấy ở đâu và rồi đây nó sẽ thuộc về nơi nào trong phần còn lại của lịch sử nhân loại – Chúng ta hãy cảm ơn Lời của Đức Chúa Trời.

Trong Thi Thiên 136, tác giả đã ôn lại lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên. Khi ông nhìn vào lịch sử ấy, ông nhìn thấy lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã thực hiện ba điều kì diệu cho dân Y-sơ-ra-ên: Ngài dẫn họ ra khỏi, Ngài đưa họ vượt qua và Ngài đem họ vào trong. Ngày hôm nay, Ngài cũng muốn chăm sóc chúng ta theo cách như vậy.

Đức Chúa Trời dẫn Y-sơ-ra-ên ra khỏi cuộc sống nô lệ và ách nô lệ ở xứ Ê-díp-tô (c.10-12). Đó chính là sự cứu chuộc. Kế đó, Ngài đưa họ vượt qua Biển Đỏ và Đồng Vướng. Cuối cùng, Ngài đem họ vào trong Miền Đất Hứa. Thế hệ già nua đã phải chết hết vì cố sự vô tín của họ. Còn thế hệ trẻ thì được vào xứ trong niềm vinh quang hào hùng và nhận lấy sản nghiệp của mình.

Ngày hôm nay, Đức Chúa Trời cũng muốn làm điều ấy cho chúng ta. Ngài muốn giải phóng chúng ta khỏi ách nô lệ của tội lỗi. Ngài muốn đem chúng ta vượt qua trùng nước sâu và cánh đồng hoang là những từng trải của cuộc đời này. Và từ đó để Ngài có thể dẫn chúng ta đến với cơ nghiệp mà Ngài đã dành sẵn cho chúng. Lịch sử chúng ta đã được Đức Chúa Trời làm cho hoàn hảo.

Ngày nay, có thể bạn đang phải đối diện với một số hoàn cảnh có vẻ như không thể nào chấp nhận nổi. Hãy nhờ cậy Đức Chúa Trời mở lối cho bạn. Hãy để Ngài dẫn bạn ra khỏi ách nô lệ của mình, đưa bạn vượt qua gian truân và đem bạn vào trong cơ nghiệp của bạn.

137. HÃY TÌM CHO MÌNH MỘT BÀI CA (Thi 137:1-9)

Có một trải nghiệm về tình trạng thuộc linh dành cho bạn đó là: bạn hãy xem thử bạn có thực sự ham thích tôn vinh Chúa một bài Thánh ca nào đó không. Thi Thiên 137 kể cho chúng ta nghe câu chuyện về những người đã đánh mất bài ca của mình. Họ không thể hát xướng tôn vinh Chúa được biết vì họ đã đánh mất sự thánh khiết họ lại tái phạm tội chống nghịch Đức Giê-hô-va.

Đây là bản ký thuật về câu chuyện ấy: “Chúng tôi ngồi bên bờ sông ba-by-lôn, bèn nhớ lại Si-ôn và khóc. Chúng tôi treo đàn cầm của mình trên các cây liễu mọc bên sông. Những kẻ đã bắt dẫn chúng tôi đi làm phu tù yêu cầu chúng tôi hát một bài. Những kẻ đã cướp bóc chúng tôi thì đem chúng tôi ra làm trò đùa và giục rằng: “Hãy hát cho bọn ta nghe một bài Thánh ca ca ngợi Si-ôn!” (c.1-3). Bạn có tưởng tượng nổi cái cảnh người Ba-by-lôn chế nhạo xỉ vả dân Do Thái như thế nào không? Dân Do Thái đã phản đối: “Chúng tôi làm sao dám hát một bài ca của Đức Giê-hô-va tại xứ người cơ chứ?” (c.4).

Điều đó có thể được. Họ có mặt tại Ba-by-lôn vì tội bất tuân của mình, và họ đã đánh mất bài ca của họ. Cho dù ở tại xứ người, chúng ta vẫn có thể hát cho Đức Giê-hô-va một bài ca. Đức Chúa Giê-xu từ trời đã đến thế gian, và Ngài đã hát một bài ca. Thực tế là vào cái đêm Ngài bị phản bội, Ngài đã hát một bài ca về Si-ôn tại trên phòng cao (Mat 26:30).

Khi bạn không còn bước đi với Chúa nữa, bạn sẽ đánh mất bài ca của mình và bắt đầu sống trên những kỷ niệm: “Hỡi Giê-ru-sa-lem! Nếu ta quên người thì nguyện tay hữu ta sẽ đánh mất đi sự khéo léo của nó! Nếu ta không còn nhớ đến người... Nếu ta không ca tụng Giê-ru-sa-lem với cả sự vui vẻ nhất của ta” (c.5,6). Bạn đang sống trên những hồi tưởng hay là bạn đang nhận lãnh các ơn phước Chúa mỗi ngày?

Trong câu 7-9, chúng ta thấy người Do Thái đang tìm cách trả thù. Dưới góc độ con người thì điều này thật dễ hiểu bởi vì người Do Thái đã từng chứng kiến việc con trẻ của họ bị kẻ thù ném đá. Do đó, họ cầu nguyện rằng: “Lạy Chúa! Xin báo trả cho chúng những điều gì chúng đáng nhận lãnh. Ngài là Đấng Phán Xét. Xin Ngài đừng bỏ qua chúng!” Nhưng là những Cơ Đốc nhân, trước hết chúng ta phải nghĩ đến sự tha thứ.

Nếu bạn không còn ngợi ca Chúa nữa, cứ mãi sống với những hoài niệm và chỉ mong tìm cách báo thù, thì bạn sẽ không thể nào bước đi gần gũi với Ngài được. Việc đầu tiên của bạn là hãy tìm lại bài ca mà bạn đã đánh mất bằng cách xưng tội lỗi mình với Chúa. Ngài sẽ lại ban niềm vui về sự cứu rỗi cho bạn.

138. MỤC ĐÍCH HOÀN THÀNH (Thi 138:1-8)

“Đức Giê-hô-va sẽ hoàn thành những công việc có liên quan đến con” (c.8). Đức Chúa Trời luôn có mục đích trên mỗi đời sống chúng ta. Chúng ta không phải là những con số chỉ ở gọn trong một cái máy vi tính mà thôi. Vậy mà, Chúa vẫn biết hết tên tuổi của chúng ta. Thật sự, Ngài đã đếm cả mọi sợi tóc trên đầu chúng ta nữa (Mat 10:30). Đức Chúa Trời biết rõ các nhu cầu của chúng ta hiện nay. Chúng ta là những bộ phận cá nhân của Ngài là sản phẩm của tay Ngài.

Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành các công việc có liên quan đến chúng ta vào lúc nào? Chúng ta có thể mong đợi Ngài hành động trên đời sống chúng ta vào khi nào?

Thứ nhất, ấy là lúc chúng ta ngợi khen Chúa. Câu 1 nói rằng: “Tôi sẽ hết lòng ca ngợi Chúa”. Câu 2 lý giải: “Tôi sẽ hướng lòng về đền thờ thánh Chúa mà thờ lạy Ngài và ca ngợi danh Ngài”. Nếu chúng ta dành thì giờ thờ phượng và ngợi khen Chúa thì Ngài sẽ thực hiện những công việc có liên quan đến chúng ta. Nhưng nếu chúng ta đi theo ý riêng của mình, thì chúng ta sẽ đánh mất ơn phước đặc biệt từ nơi Chúa.

Đức Chúa Trời cũng sẽ hoàn tất những gì liên quan đến chúng ta khi chúng ta cầu nguyện với Ngài. “Trong ngày tôi kêu cầu Chúa, Ngài sẽ đáp lời tôi và khiến tôi được mạnh mẽ bằng sức lực Ngài ban cho linh hồn tôi” (c.3). Ý câu này không nói rằng Đức Chúa Trời đã thay đổi các hoàn cảnh bên ngoài. Thay vì làm thế, Ngài đã biến đổi con người bề trong của tác giả Thi Thiên. Nếu chúng ta thờ phượng và kêu cầu Đức Giê-hô-va, thì Ngài sẽ hành động vì có ích lợi chúng ta.

Cuối cùng, Đức Chúa Trời thường thực hiện những công việc có liên quan đến chúng ta vào lúc chúng ta làm vinh hiển Ngài. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Tất cả các vua ở thế gian sẽ ngợi khen Ngài khi họ nghe những lời phán dạy từ miệng Ngài. Vâng, họ sẽ hát xướng ca ngợi các đường lối Chúa và ca ngợi sự vinh hiển của Ngài là lớn thay!” (c.4,5). Khi trò chuyện với người khác, chúng ta hãy tỏ lời ca ngợi Chúa một cách tự nhiên.

Đức Chúa Trời của vũ trụ này luôn khát khao hành động trên đời sống riêng tư của bạn. Nếu bạn thờ phượng Chúa bằng sự cầu nguyện với Ngài, làm vinh hiển Ngài, làm chứng cho Ngài và suy phục Ngài, thì Ngài sẽ hành động vì có ích lợi cho bạn. Nếu bạn muốn được Chúa ban phước trở lại cho bạn thì bạn hãy quay về với Ngài. Ngài sẽ ban cho bạn.

139. NHỮNG Ý NGHĨ ĐÚNG ĐẮN (Thi 139:1-24)

Có một số người không bao giờ nghĩ đến Đức Chúa Trời. Họ sống và qua đời như những người khách lạ trên đất của Ngài. Một số người khác thì có những ý nghĩ sai lạc về Ngài. Họ sống và lìa đời trong bóng tối của sự mê tín dị đoan và sự hổ thẹn. Lại có một số người khác có những ý nghĩ đúng đắn về Chúa, nhưng không biết vì lý do nào đó, những ý nghĩ ấy đã không làm thay đổi đời sống họ. Họ sống và chết trong tuyệt vọng thất bại. Thi 139:1-24 đã được viết bởi một người có những ý nghĩ rất đúng đắn về Đức Chúa Trời là những ý nghĩ đã tạo nên một sự khác biệt. Đó là một con người sống có lòng cậy nơi Chúa, vững vàng và thành đạt. Ông đã đầu phục Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy nhìn vào 4 khám phá của Đa-vít khi ông nghĩ về Đức Chúa Trời và đã làm những kỳ tích trong đời sống mình.

Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự (c.1-6). Các thần học gọi điều này là sự toàn tri của Đức Chúa Trời. Chúa biết bạn cách riêng tư. Chúng ta tìm thấy có gần 50 đại từ nhân xưng được dùng trong Thi Thiên này. Ngài biết tên bạn, biết cả tính tình của bạn và Ngài còn biết được các nhu cầu của bạn nữa. Thậm chí Ngài biết cả số tóc trên đầu bạn là bao nhiêu nữa là đằng khác. Ngài biết bạn rất rõ, kể cả mọi hành động và ý nghĩ của bạn Ngài cũng đều biết tất. Ngài biết bạn một cách tuyệt đối.

Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi (c.7-12). Bạn không thể trốn khỏi Ngài được. Đây là một sự mô tả tuyệt vời về sự hiện diện của Chúa. “Tôi sẽ đi đâu đây để trốn khỏi Đức Chúa Trời?”. Giô-na đã hỏi câu này và ông không bao giờ tìm được câu trả lời. Bạn không thể trốn ngay cả trong bóng tối được. Đức Chúa Trời luôn ở khắp mọi nơi mọi lúc (c.11).

Đức Chúa Trời có thể làm được mọi sự (c.13-18). Ngài là Đấng Vạn Năng, Quyền Năng. Đa-vít thường nói rằng kỳ quan vĩ đại nhất trong tất cả các kỳ quan chính là sự sinh nở của con người. Đức Chúa Trời có thể tạo ra sự sống. Ngài ban cho mỗi con bé cấu trúc di truyền mà Ngài muốn em bé ấy phải có. Nếu bạn loại bỏ Đức Chúa Trời ra ngoài đời sống mình, thì bạn sẽ không bao giờ thực hiện được điều mà bạn đã được sinh ra để thực hiện.

Đức Chúa Trời có thể dẫn dắt đời sống bạn (c.19-24). Bạn đừng nên chống lại Đức Chúa Trời. Đa-vít nói rằng ông muốn hầu việc Chúa một quyết định đã dẫn đến sự tận hiến (c.23,24). Khi chúng ta liên kết toàn bộ đoạn Thi Thiên này lại với nhau, chúng ta sẽ khám phá ra một mẫu người biết rất rõ Chúa. Cũng vậy, bạn có thể biết rõ Đức Chúa Trời qua Chúa Giê-xu Christ (Gi 14:9 17:3).

Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự về con người bạn. Hãy thật thà, trung thực với Ngài thì Ngài sẽ dẫn dắt bạn và ban phước cho bạn. Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên bạn và Ngài luôn mong muốn hoàn thành trên đời sống bạn mục đích mà Ngài đã tạo dựng bạn.

1. Sự hiểu biết cận kề (Thi 139:1-6)

Thi 139:1-24 là một giáo trình tóm lược về thần học và khoa học của Đức Chúa Trời. Trong 6 câu đầu, tác giả muốn nói rằng: “Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự, vì vậy chúng ta chớ cố tình lừa dối Ngài”.

“Hỡi Đức Giê-hô-va! Ngài đã xem xét con và đã hiểu rõ con” (c.4). Chúng ta tìm thấy có đến 13 đại từ nhân xưng trong 6 câu đầu của Thi Thiên này. Đức Chúa Trời biết chúng ta một cách riêng tư. Có thể một số người nào đó không nhận ra được chúng ta trong đám đông, nhưng Đức Chúa Trời thì luôn nhận ra được. Với Ngài thì chẳng có đám đông nào cả, chỉ có những cá nhân mà thôi. Có lúc bạn cảm thấy mình thật cô đơn, liền nói rằng: “Chẳng có ai hiểu tôi. Không ai để ý đến tôi cả”. Nhưng Đức Chúa Trời biết bạn rất tận tường. Ngài biết từng hành động và ý tưởng của bạn. “Ngài biết cả khi con đang ngồi xuống lẫn lúc con đang đứng lên. Từ xa... Ngài đã hiểu được ý tưởng con” (c.2). Ngài còn biết cả những lời bạn nói nữa “Cho dù lời chưa ở trên lưỡi con, nhưng kia! Hỡi Đức Giê-hô-va! Ngài đã biết trọn hết rồi!” (c.4). Ý tác giả muốn nói: “Ngài ở đằng sau tôi. Ngài ở phía trước tôi. Ngài đặt tay Ngài trên tôi. Ngài luôn tể trị”.

Chúng ta sẽ đáp lại điều này như thế nào. Đơn giản thôi. Hãy “ca ngợi Đức Giê-hô-va”. Tôi vui sướng vì Thiên Phụ tôi ở trên trời hiểu tôi rất riêng tư và tận tường, tay Ngài thường đặt trên tôi. Điều này không làm tôi hoảng sợ nhưng đem lại cho tôi niềm tin cậy. Thật đáng để khuyến khích chúng ta hãy hiểu rằng Thiên Phụ chúng ta ở trên trời luôn biết tất cả về chúng ta Ngài biết ta đang ở đâu và đang làm gì. Dĩ nhiên, chúng ta không muốn ở trong một nơi tội lỗi và làm những điều sai trái. Nhưng nếu con cái Chúa bước đi trong ý muốn Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ có niềm tin vững vàng do Thiên Phụ của người ở trên trời ban cho người và Ngài luôn biết mọi nhu cầu của người.

Đức Chúa Trời biết rất rõ về bạn. Chính vì vậy, bạn phải cầu nguyện thành thật với Chúa và bước đi ngay thẳng trước mặt Ngài. Sự hiểu biết của Ngài về bạn sẽ khích lệ bạn và khiến bạn tin tưởng vào Ngài. Hãy tạ ơn Chúa vì Ngài hiểu biết bạn rất cận kề nên bạn luôn được Ngài chăm sóc chu toàn.

2. Ở đây, ở đó và khắp mọi nơi (Thi 139:7-12)

Có bao giờ bạn cố tình chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời chưa? Đừng làm vậy. Bạn không thể nào trốn khỏi Ngài nổi đâu. “Con có thể đi đâu để trốn Đức Thánh Linh của Ngài được? Con có thể trốn nơi nào khỏi sự hiện diện của Chúa đây? Nếu con lên trời thì đã có Ngài ở đó. Nếu con nằm dưới âm phủ, kia! Chúa cũng có ở đó. Nếu con đón lấy cánh hừng đông và ở tại những nơi tận cùng của biển cả, thì tại đó cũng có tay Chúa dẫn dắt con, và tay hữu Ngài sẽ nắm giữ con” (c.7-10).

Nếu chúng ta đi trong ý muốn Chúa thì cho dù chúng ta ở đâu, Ngài cũng sẽ có mặt ở đó. Thế thì tại sao chúng ta chạy trốn Ngài? Tại sao chúng ta cố tình tìm kiếm những nơi cao hoặc sâu, tìm kiếm phía trời đông hoặc trời tây, bóng tối hoặc nơi sáng sủa? “Nếu con nói: ‘sự tối tăm chắc sẽ che khuất con’, dù vậy, đêm đen sẽ được chiếu sáng chung quanh con. Quả thật, bóng tối sẽ không trốn khỏi Chúa được, nên ban đêm sẽ được chiếu sáng như ban ngày vậy. Chúa là Đấng có quyền trên cả sự tối tăm lẫn sự sáng” (c.11,12). Đôi khi, tôi nhận thấy chính mình đang ở trong những nơi tối tăm, bèn tự hỏi: “Đức Chúa Trời có biết điều này chẳng?”. Quả thật, Ngài có biết. Nếu chúng ta phạm tội, chúng ta vào ra trong sự tối tăm thì Ngài vẫn luôn nhìn thấy chúng ta. Và, thỉnh thoảng đang khi chúng ta bước với Chúa, chúng ta vẫn nhận thấy chính mình ở trong bóng tối. Nhưng bóng tối cũng như là ánh sáng đối với Chúa.

Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi và nhìn thấy mọi sự. Thay vì chạy trốn Ngài, chúng ta hãy chạy đến Ngài. “Đức Chúa Trời là nơi nương náu và là sức lực của chúng ta. Ngài luôn kịp lúc giúp đỡ chúng ta trong cơn gian truân” (Thi 46:1). Không gì có thể phân rẽ chúng ta ra khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời cho dù sự đó là bề cao hay là bề sâu, trời đông hay trời tây, bóng tối hay sự sáng.

Đức Chúa Trời phán hứa rằng Ngài sẽ “không bao giờ lia bỏ người đâu!” (He 13:5). Hễ khi nào bạn gặp phải những ngày đen tối, thì hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời luôn biết rõ mọi nan đề và các nhu cầu của bạn. Bạn hãy tìm nơi nương náu nơi Ngài. Ngài sẽ cứu giúp bạn.

3. Hãy chạy đến Chúa (Thi 139:7-12)

Cách đây khá lâu, A.W.Tozer đã viết: “Thực chất của việc thờ hình tượng chính là sự áp ủ những ý tưởng không xứng đáng về Đức Chúa Trời”. Đức Chúa Trời vĩ đại hơn chúng ta rất nhiều, vì vậy những ý tưởng của chúng ta về Ngài phải là những ý tưởng vĩ đại. Ý tưởng của Đa-vít về Đức Chúa Trời được ghi nhận phần lớn trong đoạn Thi Thiên này là ý tưởng về sự hiện hữu của Ngài. Khi đọc những lời Đa-vít viết, chúng ta có thể trả lời được cho 3 câu hỏi đơn giản sau.

Chúng ta có thể chạy trốn Đức Chúa Trời nổi không? Tác giả Thi Thiên bảo là bề cao và bề sâu vẫn không thể nào giúp chúng ta chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời được. Cuộc đời đầy thăng trầm. Khi chúng ta thịnh vượng hay suy vong, lụn bại thì Đức Chúa Trời vẫn luôn ở cùng chúng ta. Thực ra, ý Đa-vít muốn nói rằng “Giả định vào lúc mặt trời mọc, cho dù con có thể phóng qua các tia nắng, cho dù con có thể bay qua bầu trời từ đông sang tây với tốc độ 186.000 dặm trên một giây đi chẳng nữa. Khi con có mặt ở đó, thì Chúa ôi! Ngài đã có mặt ở đó rồi!”. Từ “tập trung vào” ở đây còn có nghĩa là “bắt giữ lại”. Cho dù chúng ta cố tình bỏ chạy, thì bàn tay của Đức Chúa Trời vẫn đang vươn ra bắt lấy bạn và dẫn bạn quay lại.

Ai muốn chạy trốn Đức Chúa Trời? Đó là những người sợ Chúa. Trong số những người đã cố tình lẩn tránh Đức Chúa Trời được Thánh Kinh ghi nhận là A-đam và Ê-va, Giô-na và Giu-đa Ích-ca-ri-ôt. Một người tin Chúa thật sự sẽ không bao giờ cố tình chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời. Là những con cái Chúa, chúng ta hãy chạy đến Ngài và ẩn náu trong Ngài.

Chạy đến Chúa thì sẽ nhận lãnh được những phước hạnh nào? Nếu bạn gặp nan đề, gian truân hay phạm tội thì hãy chạy đến Chúa. Sự hiện diện của Đức Giê-hô-va đã giúp Phao-lô tiếp tục trải qua nhiều khó khăn. Hãy noi gương các sứ đồ, chúng ta cần nhận ra rằng cho dù hoàn cảnh có khó khăn đến đâu đi chẳng nữa thì Chúa vẫn luôn ở cùng chúng ta. Khi chúng ta nương náu nơi Chúa, chúng ta sẽ nhận được sự khích lệ, sự can đảm, sự yên ủi và sức lực chuẩn bị cho trận chiến. Hãy đáp lại mời gọi của Đức Chúa Trời: “*Hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các con nghỉ ngơi*” (Mat 11:28). Hãy ẩn náu trong Ngài, Ngài là nơi an toàn và sự thỏa lòng.

Sự hiện hữu của Đức Chúa Trời là phước hạnh cho những ai ẩn náu nơi Ngài. Có thể bạn đang cố chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời. Hãy quay về với Ngài, Ngài luôn sẵn lòng đón nhận bạn khi bạn đã lầm đường lạc lối. Cho dù bạn đang phải đối mặt với bất kỳ hoàn cảnh khó khăn nào đi chẳng nữa, thì bạn cũng đừng trốn chạy cuộc sống. Hãy ẩn náu nơi Đức Giê-hô-va. Ngài sẽ ban cho bạn sức lực để chiến đấu.

4. Được tạo dựng cách kỳ diệu (Thi 139:13-18)

“Con sẽ ngợi khen Chúa vì con đã được Ngài tạo dựng nên thật đáng sợ và kỳ diệu” (c.14). Tác giả Thi Thiên đang bàn về lẽ mầu nhiệm của sự thai nghén và sự sinh nở. Đó là một câu chuyện lạ lùng “Vì Chúa đã tạo nên những bộ phận nội tạng của con người con. Ngài đã lấy lòng mẹ con bao bọc con... Các công việc Chúa làm thật kỳ diệu, và tâm trí con biết rõ điều này” (c.13,14).

Có người ví von một đứa bé sơ sinh chẳng khác nào thứ gì đó thường bắt bạn đứng lên vào ban đêm và quỳ xuống suốt cả ngày. Đó có thể là sự thật. Tuy nhiên, nhà thơ Carl Sandburg có những lời thế này: “Trẻ con chính là ý tưởng của Đức Chúa Trời muốn làm cho thế giới này sẽ được tiếp tục tồn tại”. Nếu chúng ta ngẫm nghĩ thật sâu sắc về sự sinh nở của con người thì chúng ta sẽ có sự đáp lại đầu tiên là quý trọng. Đức Chúa Trời của mọi tinh hoa chính là Đấng đã quan tâm đến cả màu tóc lẫn cấu trúc cơ thể di truyền của đứa bé ngay cả khi nó chưa được sinh ra. Chúng ta hãy cúi đầu xuống thật cung kính trước mặt Đức Chúa Trời mà thờ phượng Ngài bởi vì mỗi một đứa trẻ là mỗi phần của các công việc do tay Ngài làm ra. Có thể chúng ta không biết được lý do tại sao một số trẻ con được sinh ra đã bị tật nguyền bẩm sinh ở tại một số nơi nào đó. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời biết.

Sự đáp lại kế tiếp của chúng ta sự tin cậy. Chúng ta có thể tin cậy Đức Chúa Trời vì Ngài đã tạo dựng chúng ta như con người chúng ta hiện nay. Thay vì so bì, phàn nàn về những gì mình không có thì bạn biết ơn Chúa mà chấp nhận những gì bạn đang có. Ngài biết rõ mỗi người chúng ta ngay từ khi chúng ta còn chưa được sinh ra.

Cuối cùng, chúng ta hãy đáp lại bằng sự vâng lời. Chúng ta nên nhận những gì Chúa ban cho chúng ta và sử dụng chúng làm vinh hiển Ngài. Thay vì tìm kiếm những thứ mà bạn không thể nào có được thì hãy đầu tư cho những gì mà bạn chắc chắn sẽ nhận được để hầu việc Đức Chúa Trời.

Khi bạn nghĩ thật sâu sắc về lẽ mầu nhiệm của sự sinh nở, thì hãy ngợi khen Chúa. Khi bạn đáp lại bằng sự quý trọng, lòng tin tưởng và sự vâng lời, thì bạn hãy quyết tâm trở thành người quản gia giỏi với những khả năng cá nhân và các ân tứ Chúa cho. Sự quản lý giỏi của bạn sẽ làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

5. Điều kỳ diệu của sự sống (Thi 139:13-18)

Bằng chứng vĩ đại nhất về quyền năng của Đức Chúa Trời chính là sự sinh nở của con người. Khi một em bé được sinh ra thì liền có kèm theo lời hứa hẹn, tài năng và sự nhộn nhịp. Đa-vít xem các em bé là những phép lạ được tay Chúa tạo ra. Eugene Peterson bảo rằng: “Nếu có sự sinh nở thì bạn chớ lưỡng lự suy tính, hãy lấy làm kì diệu”. Khi bạn suy gẫm về những lẽ thật này, bạn sẽ đáp lại những gì?

Chúng ta hãy thờ phượng Đức Chúa Trời. Cụm từ “thật đáng sợ” ở đây có nghĩa là “Tôi run rẩy với sự kinh ngạc. Tôi đang run lên vì kinh sợ” (c.14). Tôi e rằng con người ngày nay sau khi quan hệ tình dục thì có thai nghén rồi sinh con đẻ cái, và họ đã biến quá trình này thành cái gì đó thuộc về chức năng chứ không thuộc về mầu nhiệm. Có người nghĩ về tình dục như một thú tính xác thịt. Còn Đa-vít thì nghĩ đến sự đó như là sự phong phú thuộc linh vậy. Ngày nay, thảo nào chúng ta nghe nói về việc phá thai như là chuyện thường tình; chúng ta không thấy có chút thánh khiết nào cả khi nghĩ đến vấn đề quan hệ tình dục, sự thai nghén và việc sinh nở.

Chúng ta hãy bày tỏ niềm tin đặt nơi Chúa. Chúng ta là như thế nào là món quà do Chúa ban cho. Còn những việc chúng ta làm trong cuộc đời mình lại chính là món quà của chúng

ta dâng lên Ngài. Ngài tiếp nhận chúng ta bất kể chúng ta là ai. Ngài sẽ không xét xử chúng ta dựa trên những điều Ngài đã ban cho người khác nhưng dựa trên chính những gì chúng ta đã làm cùng với những điều Ngài ban cho chúng ta. Đừng bao giờ nhụt chí nản lòng về những việc mình không có. Hãy đặt lòng tin nơi Đức Chúa Trời cho những niềm hy vọng trong cuộc đời bạn.

Chúng ta hãy vâng lời Đức Chúa Trời. Càng làm vinh hiển Chúa bao nhiêu, chúng ta lại càng kính mến Ngài bấy nhiêu. Chúng ta có thể nhận lãnh lẽ mẫu nhiệm của sự sống do Ngài ban cho và chúng ta phá huỷ nó đi, hoặc chúng ta có thể dâng thân thể mình cho Chúa như của lễ sống vậy.

Nếu bạn loại bỏ Đức Chúa Trời ra khỏi đời sống mình thì bạn chỉ còn là sự tôn tại đơn thuần, chứ không còn là sự sống đúng nghĩa. Chúa Giê-xu đã chết để bạn được cứu khỏi tội lỗi mình và có thể đi về thiên đàng vào một ngày nào đó. Nhưng trong khi bạn còn ở thế gian, Đức Chúa Trời muốn bạn hoàn thành tất cả những gì Ngài đã gắn vào cuộc đời bạn. Bạn có đang đáp lại quyền năng mà Ngài đã dành cho đời sống bạn không? Hãy thờ phượng Ngài, hãy đặt sự tin tưởng của bạn nơi Ngài và vâng lời Ngài.

6. Phép lạ bị ngăn trở (Thi 139:13-18)

Kể từ năm 1973, theo quyết định Roe.V.Wade của Toà án tối cao ở Hoa Kỳ, đã có hơn 21 triệu thai nhi bị giết chết. Thi 139:13-18 là sự tuyên bố đáng kinh ngạc về sự thai nghén, phát triển và sự sinh nở. Khi có một thai nhi bị phá, thì điều gì thực sự xảy ra?

Thứ nhất, có một phép lạ bị ngăn trở (c.14). “Thật đáng sợ” ở đây có nghĩa là “Tôi run rẩy với sự kinh ngạc”. Khi nghĩ đến sự sinh nở Đa-vít thường suy gẫm về những thuộc tính của Đức Chúa Trời. Thế gian ngày hôm nay đã làm giảm giá trị của sự giao hợp, sự thai nghén và sinh nở. Điều này nói lên rằng người ta chỉ xem vấn đề mang thai là một sự phiền phức, chẳng phải là một phép lạ. Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta và che chở (bảo vệ) chúng ta. Ngài cũng bảo vệ những thai nhi trong bụng mẹ nữa. Chúng ta đừng biến lòng mẹ thành nấm mồ!

Thứ hai, có một con người sống thật sự đã bị giết đi. Ngày nay, y học gọi những bào thai là P.O.C (sản phẩm của sự thụ thai) – là khối các mô hoặc sự tập hợp của các tế bào. Còn Đức Chúa Trời gọi đó là con người. Vì thế, chúng ta hãy hết sức cẩn thận trong đối xử với mầm sống mới này.

Thứ ba, có một luật thánh bị huỷ bỏ (Xu 20:13). Tiến sĩ Gleason Archer khi bàn luận về 21:22-25, ông thường nói rằng nếu có một trận đánh xảy ra và kết quả là một em bé sắp được sinh ra đã bị giết thì kẻ gây chiến sẽ phải trả giá bằng chính sinh mạng mình. Đức Chúa Trời đã ban luật pháp bảo vệ cả những thai nhi ngay khi chưa được sinh ra. Thế nhưng, ngày hôm nay người ta coi việc giết hại thai nhi là hợp pháp.

Đức Chúa Trời có quyền ban cho sự sống và có quyền lấy đi chứ loài người không có được quyền ấy. Thậm chí có một thảm kịch bi thương hơn đang đợi chờ chúng ta trong thế kỷ này. Sự phá thai sẽ dẫn đến tội sát hại trẻ sơ sinh, mà điều đó dẫn đến trên thế giới hiện nay, ở một số nơi, việc làm cho con người được chết không đau đớn theo yêu cầu được xem là hợp pháp.

Dân sự Đức Chúa Trời cần phải mạnh dạn góp phần bảo vệ phép lạ của sự sống con người.

Đức Chúa Trời rất yêu thương con trẻ và luôn muốn bảo vệ chúng. Hãy vui vẻ mừng rỡ về phép lạ của sự sinh nở và nên bảo vệ sự thánh khiết của lòng mẹ và sự sống của những trẻ sơ sinh chưa được sinh ra. Bạn có thể làm gì cho cộng đồng của bạn để góp phần vào việc chống lại sự phá thai?

7. Những ý tưởng của Đức Chúa Trời. Phần 1 (Thi 139:17-18)

A.W.Tozer từng nói rằng: “Thế giới chân thực duy nhất là thế giới sẽ còn lại đời đời mà Kinh Thánh đã ghi nhận”. Không gì bấp bênh hơn thế giới hiện giờ. Vì rồi đây, nó sẽ qua đi. Nhưng ý muốn Đức Chúa Trời và Lời Ngài thì còn lại mãi mãi (Mac 13:31). Khi chúng ta suy gẫm về các ý tưởng của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ muốn thực hiện thánh ý Ngài.

Đức Chúa Trời luôn nghĩ đến từng cá nhân chúng ta (c.17). Ngài quan tâm đến bạn và tôi. Ngài tạo dựng từng người một và sắp sẵn chương trình cho mọi người. Ngài biết tất cả về chúng ta. Thật là một nghịch lý, sự tể trị của Đức Chúa Trời lại chính là nền tảng tự do của chúng ta. Giả định Ngài không ngự trên ngai nữa thì thế giới này ắt sẽ vận hành theo sự tình cờ. Tuy nhiên, tác giả Thi Thiên dạy chúng ta rằng cuộc đời không phải là một canh bạc. Đức Chúa Trời đã phối hợp các tổ chức cơ thể của bạn lại với nhau và Ngài cũng sắp đặt cấu trúc cơ thể di truyền cho bạn nữa (c.13, 14). Chúng ta phải nhìn thấy những gì Chúa ban cho chúng ta để làm vinh hiển Ngài. Chúng ta hãy đặt sự vâng theo ý muốn Chúa lên trên hết trong đời sống mình bởi vì tương lai chúng ta đang nằm trong chương trình của Đức Chúa Trời (Gie 29:11).

Các ý tưởng của Đức Chúa Trời thật quý báu thay (c.17). “Quý báu” ở đây có nghĩa là “có trọng lượng, có giá trị”. Những ý tưởng của Ngài nghĩ về chúng ta là những ý tưởng độc đáo, luôn luôn hợp thời và những tính chất này đã làm cho ý tưởng Ngài có giá trị. Nếu chúng ta chấp nhận chương trình của Chúa dành cho chúng ta và hành động đức tin, thì Ngài sẽ thực hiện ý muốn Ngài cách hoàn hảo trên cuộc đời của chúng ta. Hãy nhớ rằng, các ý tưởng Ngài rất sâu sắc (Thi 92:5); và luôn cao siêu hơn ý tưởng chúng ta (Es 55:8).

Những ý tưởng của Đức Chúa Trời nghĩ về bạn không đơn thuần chỉ là những ý tưởng” mà thôi. Ý tưởng Ngài chứa đựng các mục đích và sự quan tâm của Ngài. Khi bạn suy gẫm về những ý tưởng của Ngài thì hãy làm mới lại những lời hứa nguyện của bạn với Chúa để bạn có thể nhận biết và thực hiện thánh ý Ngài trên đời sống bạn.

8. Những ý tưởng của Đức Chúa Trời. Phần 2 (Thi 139:17-18)

Ngày hôm qua, chúng ta vừa học được rằng những ý tưởng của Đức Chúa Trời đều lưu tâm đến từng cá nhân chúng ta và rất quý báu. Ý tưởng Ngài chứa đầy mục đích và sự quan tâm của Ngài. Chúng ta hãy suy gẫm về 3 tính chất nữa của các ý tưởng Ngài.

Ý tưởng Đức Chúa Trời rất thực tế. Phao-lô nói: “Chẳng có sự nào trong những sự này (sự khổ) làm tôi nao núng. Nhưng tôi chẳng kể sự sống mình là quý, để tôi có thể chạy cho xong cuộc đua với niềm vui mừng, và hoàn thành công tác mà tôi đã nhận lãnh từ Đức Chúa Giê-xu Christ để làm chứng về Tin lành của ân điển Đức Chúa Trời” (Cong 20:24). Phao-lô đã sống và làm được một việc – đó là hoàn thành sứ mệnh của mình. Khi chúng ta chạy đua trên đường đời, thì hãy để ý tưởng của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến với sự đáp ứng, niềm phấn khích và sức lực để chúng ta có thể tiếp tục chạy.

Ý tưởng của Đức Chúa Trời rất rộng lớn và vô hạn (c.17) “Tổng cộng các ý tưởng” thì thật là vĩ đại biết bao. Từ “tổng cộng” trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là ở số nhiều. Do đó, những

ý tưởng của Chúa nắm giữ sự tăng trưởng. Những người không làm theo ý muốn Chúa thì đời sống họ như là đang ở trong xô nước nhỏ mà thôi. Nhưng khi chúng ta nhận lấy ý muốn Chúa cho đời sống mình thì chúng ta sẽ vươn ra đại dương đầy triển vọng. Đức Chúa Trời đã dạy Áp-ra-ham rằng: “Con hãy bước đi trước ta và làm theo ý muốn của ta thì ta sẽ ban cho con một chân trời mới mà con chưa từng thấy bao giờ” (Sa 15:5). Nếu bạn chối bỏ ý muốn Chúa thì đời sống Cơ Đốc nhân của bạn sẽ không được tăng trưởng khiến bạn sẽ đánh mất đi những gì Chúa sắp ban cho bạn. Ngài luôn muốn làm nhiều việc lớn lao trên đời sống bạn.

Ý tưởng của Đức Chúa Trời không bao giờ hết (c.18). Ngài thực hiện chương trình của Ngài ngay cả khi chúng ta đang ngủ. Giữa lúc A-đam đang ngủ thì Chúa đã ban cho ông một người vợ. Khi Áp-ra-ham đang ngủ thì Đức Chúa Trời đã lập giao ước với ông. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh bày tỏ cho chúng ta biết mọi sự trong đời sống mỗi ngày của chúng ta trong Thánh Kinh.

Những biến cố cuộc đời hay công việc nhằm chán hàng ngày có đang làm cho bạn nản lòng chẳng? Hãy nghĩ đến những ý tưởng của Chúa qua việc đọc Lời Ngài và vâng theo ý tưởng Ngài bằng cách thực hiện ý muốn Ngài. Ngài sẽ hành động trên đời sống bạn. Ngài sẽ mở ra cho bạn những chân trời phước hạnh và Ngài sẽ giúp bạn trong suốt linh trình của bạn.

9. Lời cầu nguyện sâu nhiệm (Thi 139:19-24)

Không có công việc nào cao quý hơn là việc suy gẫm và thờ lạy Đức Chúa Trời. Đa-vít thường muốn bảo rằng: “Đức Chúa Trời của tôi biết được mọi sự. Tôi không tài nào đánh lừa được Ngài. Đức Chúa Trời của tôi ở khắp mọi nơi tôi không thể trốn khỏi Ngài. Đức Chúa Trời của tôi làm được mọi sự. Tôi không thể nào chống lại Ngài. Vậy, tôi sẽ làm gì đây?” Chúng ta tìm được câu trả lời của ông trong Thi 139:23-24. “Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con và hiểu cho lòng con. Xin hãy thử con để biết những ý tưởng của con. Và xin hãy xem thử trong con có điều ác nào chẳng. Xin dẫn dắt con đi vào con đường đời đời”. Đó là một trong những lời cầu nguyện sâu nhiệm nhất được tìm thấy trong Kinh Thánh.

Nếu chúng ta không thể đánh lừa nổi Ngài, không tài nào chạy trốn khỏi Ngài và chẳng thể đương đầu với Ngài, thì chỉ còn cách duy nhất là chúng ta hãy đầu phục Ngài – trong sự kính sợ kính trọng và trong sự thờ lạy Ngài. Hãy lưu ý đến lời cầu xin của tác giả Thi Thiên “Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con và hiểu cho lòng con”. Đức Chúa Trời thấu hiểu lòng dạ chúng ta. Ngài biết rõ chúng ta từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài. Còn chính chúng ta lại không hiểu được lòng mình. Giê-rê-mi từng nói rằng: “Lòng người dối trá hơn tất cả mọi thứ và độc ác gớm ghê. Liệu ai có thể dò thấu được” (Gie 17:9). Chỉ có Đức Chúa Trời mới hiểu được lòng người. Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, từ “tra xét” được dùng trong Thi 139:23 có còn có nghĩa là hãy đào mỏ để tìm kiếm những khoáng vật quý. “Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con. Con như một hầm mỏ sâu. Nhưng xin Chúa cứ đào ra để tìm thấy những tiềm năng trong con. Xin Chúa hãy đào lên tất cả những báu vật mà Ngài đã cất giấu trong con ngay cả khi con chưa được chào đời”. Điều này còn có nghĩa là hãy khám phá một vùng đất. Những khả năng trong cuộc sống thì thật là rộng và lớn chừng nào. “Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con. Xin hãy lấy ra khỏi con tất cả những gì có thể làm vinh hiển Ngài”.

Kể đó, Đa-vít lại cầu khẩn “Xin hãy thử con để biết những ý tưởng của con”. Từ “thử” ở đây còn có nghĩa là thử nghiệm kim loại trong lò lửa luyện. Đó là lý do tại sao đôi khi

chúng ta phải chịu đau đớn. “Và xin hãy xem thử trong con có điều ác nào chẳng. Xin dẫn dắt con đi vào con đường đời” (c.24).

Giờ đây, chúng ta thấy được có 3 thỉnh cầu trong lời cầu nguyện sâu nhiệm: xin tra xét con, xin thử con và xin dẫn dắt con. Ngày nay, bạn có đang cầu xin Chúa dẫn dắt bạn đi trong thánh ý Ngài chẳng? Nếu bạn đang cầu xin Ngài điều ấy thì Ngài sẽ lấy ra những báu vật trong hầm mỏ của cuộc đời bạn để làm vinh hiển danh Ngài.

Bạn có thể noi theo lời cầu nguyện của Đa-vít không? Nếu bạn chưa làm được điều này thì có lẽ là bạn cần phải đầu phục ý muốn Chúa và cầu xin Ngài tha thứ những tội lỗi nào đó của bạn trong đời sống bạn. Hãy nhớ rằng, Ngài biết bạn rất cặn kẽ. Hãy cầu xin Ngài ban ân điển cho bạn để bạn có đủ sức chịu đựng sự tra xét của Ngài.

10. Đương đầu với điều ác (Thi 139:19-22)

Có rất nhiều người lấy làm bực mình về vấn đề tội ác. Họ nói: “Nếu Thượng Đế là Đức Chúa Trời nhân từ yêu thương, thì sao Ngài lại cho phép tội ác xảy ra?” Đa-vít đã không làm ngơ với vấn đề này và cũng không nhượng bộ nó. Ông quyết định giao phó nó cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời của chúng ta đã cho phép điều ác xảy ra và chỉ có Ngài mới có đủ khả năng tiêu diệt nó để hoàn thành các mục đích của Ngài. Khi Đa-vít đương đầu với vấn đề tội ác trong thế gian này, ông đã thực hiện những bước sau:

Bước 1: Ông lượng giá (c.22). Đa-vít quan sát đám đông những kẻ nổi loạn, lừa dối, chửi rủa phạm thượng, gây bạo lực và làm điều ác. Ông mạnh dạn thẳng thắn chống đối họ. Khi chúng ta khởi sự tự hỏi chính mình rằng liệu có được yên ổn chẳng? Chuyện này có thường tình không? Thì ắt là chúng ta đã xa rời lẽ đạo và sự trọn vẹn thánh khiết của Thánh Kinh rồi.

Bước 2: Ông rất buồn lòng (c.21). Đức Chúa Cha lấy làm buồn rầu trong lòng (Sa 6:6), Đức Chúa Con đau đớn lòng (Mac 3:5) và Đức Thánh Linh phiền lòng (Eph 4:30) vì có tội lỗi. Chúng ta cũng hãy đau lòng vì có tội lỗi như vậy. Khi Nê-hê-mi nghe tin các tường thành Giê-ru-sa-lem bị phá hủy, ông ngồi xuống khóc lóc (Ne 1:4). Ngày hôm nay, chúng ta cần có nhiều người ngồi xuống than khóc vì có tội lỗi.

Bước 3: Ông ghét (c.21, 22). Ngày nay, đôi khi chúng ta cũng cần có chút giận dữ thánh. Có lúc Cơ Đốc nhân lại tỏ ra quá dễ dãi, quá tự mãn và hết sức thoải mái. Edmund Burke từng nói rằng “Tất cả những gì tạo điều kiện cho điều ác thắng thế là khi người lương thiện không làm gì cả”. Không có sự mâu thuẫn giữa yêu và ghét trong khi giải quyết vấn đề tội lỗi. Chúa Giê-xu đã thể hiện lòng thương xót đối với tội nhân và sự ghét tội lỗi.

Bước 4: Ông quyết tâm (c.19). Đa-vít quyết tâm phân rẽ chính mình khỏi điều ác (Thi 119:115). Chúng ta cần đứng lên giữa vòng các tội nhân như muối của đất và như ánh sáng của trần gian. Chúng ta cũng cần phải tiếp xúc với họ nhưng hãy tránh các sự ô uế.

Bước 5: Ông tin cậy (c.19). Chúng ta hãy để sự báo thù cho Đức Chúa Trời thi hành. Ngài sẽ trừng phạt kẻ ác (Ro 12:19). Công việc của chúng ta là: chúng ta hãy giao phó chính mình cho Ngài và làm những gì Ngài muốn chúng ta làm.

Nếu bạn không đủ sức quyết định điều gì đó, thì thế gian sẽ quyết định thay cho bạn. Hãy giao phó cho Đức Chúa Trời và dùng kinh nghiệm của Đa-vít làm sự hướng dẫn bạn đương đầu với vấn đề tội ác. Hãy quyết tâm sống đời sống thánh khiết để làm vinh hiển Đức Giê-hô-va.

11. Không thể che giấu được gì (Thi 139:23-24)

Sự nhận biết quan trọng nhất trên thế gian này chính là sự nhận biết Đức Chúa Trời. Sự nhận biết quan trọng thứ hai là sự nhận biết chính bạn. Để nhận biết Đức Chúa Trời, chúng ta phải nhận biết Chúa Giê-xu Christ là Chúa Cứu Thế chúng ta (Gi 17:3). Trong lời cầu nguyện của mình, Đa-vít đã nêu lên 3 thỉnh cầu cơ bản và đó cũng sẽ là những thỉnh cầu trong lời cầu nguyện của chúng ta.

Chúng ta nên cầu nguyện rằng chúng ta mong muốn được Đức Chúa Trời biết rõ chúng ta. Điều này không có nghĩa là chúng ta chỉ mong sao Đức Chúa Trời nhận được thông tin về chúng ta mà thôi. Ở đây, nó có nghĩa là chúng ta sẽ không thể che giấu Chúa được chuyện gì cả. Chúng ta thường dùng lời mình để lấp liếm che giấu Chúa mọi thứ. Khi chúng ta nói dối ai đó thì có nghĩa là chúng ta đang nói dối chính mình và nói dối Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời luôn có sẵn những mục đích cho chúng ta hoàn thành. Ngài mong muốn chúng ta thám hiểm những vùng đất mới và mở rộng phạm vi đời sống chúng ta. Hãy để Đức Chúa Trời đưa bạn đi xuyên qua lò lửa luyện (nếu Ngài muốn) để loại bỏ những chất cặn bã khỏi bạn. Hãy để Ngài sắm sẵn bạn cho điều Ngài đã định trên đời sống bạn.

Chúng ta hãy cầu nguyện rằng chúng ta muốn được Đức Chúa Trời dẫn dắt chúng ta. Chúng ta không tài nào chạy trốn khỏi Ngài và cũng không đương đầu nổi Ngài, vì vậy, chúng ta nên đi theo Ngài. Giê-rê-mi từng kêu cầu: “Đức Giê-hô-va ôi! Con biết loài người chẳng tự mình tìm được lối đi cho mình. Họ không có quyền đi theo hướng bước chân mình” (Gie 10:23).

Nếu chúng ta có thiện chí vâng lời Chúa, thì Ngài rất sẵn lòng bày tỏ đường lối Ngài cho chúng ta. Ngài dẫn dắt chúng ta qua Lời Ngài và qua sự cầu nguyện của chúng ta. Đừng keo kiệt bủn xỉn với Chúa, dành cho Ngài chỉ là một vài phút mỗi lần cầu nguyện với Ngài mỗi ngày. Ngài còn dẫn dắt chúng ta qua sự khích lệ, nâng đỡ của Đức Thánh Linh, qua hoàn cảnh và qua dân sự Ngài. Thật vinh hiển biết bao khi có những người bạn Cơ Đốc cùng cầu nguyện với bạn, có một vị mục sư nào đó cầu nguyện cho bạn và khích lệ bạn.

Nếu bạn mong muốn Chúa biết bạn và dẫn dắt bạn thì Ngài sẽ đáp lại sự mong muốn của bạn. Càng nhận biết rõ chính mình thì bạn sẽ càng nhận biết rõ Chúa. Ngài sẽ chỉ lối bạn và dẫn bạn đi vào con đường đời đời.

140. ĐẮNG GIẢI CỨU CỦA CHÚNG TA (Thi 140:1-13)

Lúc bấy giờ, vua Đa-vít đang trải qua một trận đánh. Ông cần được Chúa giải cứu khỏi cuộc tấn công của kẻ thù. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin giải cứu con khỏi kẻ ác. Xin bảo hộ con khỏi những kẻ hung bạo là những kẻ rắp tâm mưu làm điều ác. Chúng thường xuyên kết bè lại với nhau gây chiến tranh. Chúng mài nhọn lưỡi mình như rắn độc, chúng giấu nọc độc rắn hổ mang trong miệng mình. Đức Giê-hô-va ôi! Xin hãy giữ gìn con khỏi tay kẻ ác, xin hãy che chở con khỏi bọn người hung bạo” (c.1-4). Kẻ thù của Đa-vít đã nấp sau những cái bẫy để đánh bẫy ông.

Bạn thường làm gì khi bạn đối diện với hoàn cảnh này khi mà những kẻ lừa dối hung bạo và độc ác đang nhan nhản bủa vây giăng bẫy hại bạn? Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời luôn lắng nghe bạn. “Tôi thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Ngài là Đức Chúa Trời của con. Đức Giê-hô-va ôi! Xin lắng nghe tiếng nài xin của con” (c.6). Đức Chúa Trời cũng thường

ban sức lực cho bạn. “Hỡi Đức Chúa Trời là Đức Giê-hô-va! Ngài là sức lực về sự cứu rỗi con. Ngài bao phủ trên đầu con trong ngày chiến trận” (c.7). Ngày hôm nay, nếu bạn buộc phải chiến đấu chống lại ma quỷ, thì hãy để Đức Chúa Trời trang bị áo giáp, binh giáp cần thiết cho bạn. Cuối cùng, Đức Chúa Trời luôn bên vực bạn. Đa-vít cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ bên vực ông và chính tội lỗi của kẻ thù ông sẽ huỷ diệt chúng.

Đa-vít kết thúc bằng lời cảm tạ Đức Giê-hô-va: “Con biết rằng Đức Giê-hô-va sẽ bên vực duyên cớ của kẻ khổ nạn, đoán xét thật công bình cho người thiếu thốn. Người công bình chắc chắn sẽ tạ ơn danh Chúa. Người sống ngay thẳng sẽ được ở trong sự hiện diện của Ngài” (c.12, 13). Khi chiến tranh qua đi, Đa-vít nói rằng: “Một ngày nào đó, tôi sẽ được ở trong nơi có sự hiện diện của Chúa là nơi sẽ không có sự dối trá, vu khống, chiến tranh, xung đột và tội lỗi”. Chúng ta sẽ được nhận hưởng sự bình an của Chúa đời đời.

Nếu bạn là một người con Chúa, thì Ngài sẽ sẵn sàng giải cứu bạn ra khỏi hình phạt tội lỗi. Ngài nay, Ngài thường giải cứu bạn thoát khỏi sự tiêm nhiễm của tội lỗi. Có lẽ kẻ thù đang vu oan giá họa gây tai tiếng cho bạn. Hãy cầu khẩn Đức Giê-hô-va giúp đỡ bạn. Ngài sẽ nghe tiếng bạn, sẽ bỏ sức cho bạn và bên vực bạn. Hãy để Ngài ban cho bạn chiến thắng trong ngày hôm nay.

141. NHỮNG LỜI CẦU NGUYỆN ĐƯỢC HÒA HỢP (Thi 141:1-10)

Một trong những đặc ân vĩ đại nhất của chúng ta – những người con Chúa chính là sự cầu nguyện. Tuy nhiên, chúng ta lại thường thực hiện đặc ân này một cách miễn cưỡng. Có một ca khúc truyền giảng Phúc Âm với nội dung rằng: “Ôi! Chúng ta thường cảm thấy bất an. Ôi! Chúng ta thường mang lấy nỗi đau vô ích. Tất cả chỉ vì chúng ta đã không dâng phước mọi sự cho Đức Chúa Trời trong lời cầu nguyện!”

Trong Thi 141:1-10, Đa-vít vẽ lên bức tranh cầu nguyện bằng nét vẽ tuyệt mỹ khiến bức tranh kích lệ chúng ta rất nhiều. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Con cầu khẩn Ngài, xin mau mau đến cùng con! Khi con kêu cầu Ngài, xin Ngài lắng nghe tiếng con. Nguyện lời cầu xin của con thấu đến trước mặt Chúa như hương thơm. Nguyện tay con đưa cao lên như của lễ thiêu dâng buổi chiều” (c.1, 2). Thầy tế lễ Do Thái thường đi đến bàn thờ xông hương trong nơi thánh và dâng lên mùi hương đặc biệt là việc mà không ai được phép làm. Khi mùi hương bay lên từ bàn thờ thì nó tượng trưng cho lời cầu nguyện đang được dâng lên Chúa. Đa-vít không ở trong đền thờ. Ông là một vị vua, không phải là thầy tế lễ. Ông có thể đi ra ngoài đầu đó trên chiến trường và viết ra Thi Thiên này. Tuy nhiên ông thường cầu xin rằng: “Con sẽ đưa cao tay lên hướng về Chúa như của lễ thiêu dâng lên cho Ngài vào buổi chiều. Nguyện lời cầu xin của con thấu đến Ngài như mùi hương thơm”.

Các thức hương tại bàn thờ đã được pha chế với nhau rất kỹ lưỡng. Chúng đã được chuẩn bị cẩn thận. Tương tự như thế, chúng ta hãy thận trọng phối hợp các lời cầu nguyện của mình lại với nhau. Lời cầu nguyện của chúng ta sẽ gồm sự ngưỡng mộ Chúa, sự xưng tội của chúng ta với Ngài, lời thỉnh cầu, sự cảm tạ và sự đầu phục Ngài. Chúng ta hãy để Đức Thánh Linh châm lửa vào bàn thờ của linh hồn chúng ta. Đừng cầu nguyện với tấm lòng lạnh giá. Đa-vít lại tiếp tục cầu xin: “Kính lạy Đức Giê-hô-va! Xin hãy canh giữ miệng con và kiểm soát cửa miệng con. Đừng để lòng con hướng về bất kỳ điều ác nào” (c.3, 4). Sau khi cầu nguyện với Đức Giê-hô-va, chúng ta hãy cam đoan rằng sẽ không để cho môi miệng và tấm lòng mình vi phạm tội lỗi nữa.

Những lời cầu nguyện của bạn có phải là một phối hợp những sự tốt đẹp hay chỉ là một chuỗi những lời thỉnh cầu, xin xỏ mà thôi? Nếu bạn cầu nguyện bằng tấm lòng mình, thì bạn sẽ không biết nói gì ngoại trừ nói lên lời ngợi khen Đức Giê-hô-va và tạ ơn Ngài vì ân điển và lòng khoan dung độ lượng của Ngài. Hãy biến những lời cầu nguyện của bạn thành mùi hương thơm mang niềm vui đến với lòng Chúa.

142. HÃY NHÌN VỀ PHÍA TRƯỚC (Thi 142:1-7)

Tôi không thích hang động. Khi đến thăm hang Mammoth ở tiểu bang Kentucky, tôi cảm thấy thật khó chịu để đợi cho đến lúc chui ra khỏi hang. Do đó, tôi hiểu được phần nào nỗi khốn khổ của Đa-vít khi ông viết Thi Thiên này trong lúc chạy trốn Sau-lơ trong một cái hang. Trong gian truân, Đa-vít nhìn vào 4 hướng sau:

Thứ nhất, ông nhìn vào bên trong. “Tôi cất tiếng kêu cầu Đức Giê-hô-va. Tôi dâng lời khẩn cầu, nài xin Đức Giê-hô-va. Tôi tuôn đổ sự than thở tôi và trình bày nỗi gian truân tôi trước mặt Ngài. Khi tâm linh tôi bị nao sồn trong tôi thì Chúa đã biết nẻo đường tôi” (c.1-3). Ông nhìn vào trong lòng và nói: “Kìa! Tôi đang gặp gian truân nên than thở và cảm thấy sồn lòng”. Đôi khi, sự tự suy xét mình lại là điều ích cho bạn. Tuy nhiên, cũng đừng phí quá nhiều thì giờ để nhìn vào trong lòng kéo bạn sẽ gặt lấy thất vọng.

Kế đó, Đa-vít nhìn quanh, hy vọng tìm được sự cứu giúp. “Xin Chúa nhìn vào tay hữu con và xem, bởi vì chẳng có ai nhận biết con cả. Con không tìm được nơi nương náu. Cũng chẳng có người nào quan tâm đến linh hồn con” (c.4). Bạn có bao giờ cảm nhận như vậy chưa? Bạn có bao giờ nhìn quanh và nói: “Chẳng có ai quan tâm đến tôi cả – mỗi người đều phải đang gánh nặng của chính mình, không ai muốn chia sẻ nỗi niềm với tôi cả”? Có lẽ trong những hoàn cảnh đó, bạn nên dành thì giờ mang lấy gánh nặng của những người khác – và như thế họ sẽ rất thích thú, sung sướng vì sự quan tâm của bạn.

Sau khi nhìn vào trong và nhìn quanh, Đa-vít vẫn chỉ tìm thấy sự thất vọng mà thôi, ông liền nhìn lên. “Hỡi Đức Giê-hô-va! Con kêu cầu Ngài. Rằng: Ngài là nơi nương náu của con, là phần sự sống con trong xứ dành cho kẻ sống” (c.5). Hay nói cách khác “Kính lạy Đức Chúa Trời! Ngài nghe tiếng kêu cầu của con. Ngài sắp giải cứu con khỏi tay những kẻ bắt bớ con cho dù chúng mạnh hơn con”.

Cuối cùng, Đa-vít nhìn về phía trước. “Xin hãy đem linh hồn con ra khỏi ngục khảm, để con có thể ngợi khen danh Ngài. Người công bình sẽ vây quanh con, vì Ngài đã ban ơn cho con thật dư dật” (c.7). Sau khi nhìn thấy sự vinh hiển và ơn phước của Đức Giê-hô-va, bạn có thể nhìn về phía trước với lòng tin cậy Chúa.

Có lẽ bạn hiện đang ở trong một cái hang đầy thất vọng, chán nản. Bạn không còn tìm thấy niềm hi vọng trong chính mình lẫn trong hoàn cảnh. Hãy nhìn xem Đức Giê-hô-va và vâng lời Ngài. Sau đó, bạn hãy nhìn về phía trước với lòng tin cậy Chúa vì những lời phán hứa của Ngài là chắc chắn và Lời Ngài là lẽ thật.

143. SẴN SÀNG DẪN ĐƯỜNG (Thi 143:1-12)

Chúng ta sẽ cầu nguyện thế nào khi đang bị lâm vào hoạn nạn gian truân? Chúng ta tìm thấy có những sự nài xin trong lời cầu nguyện của Đa-vít. Nếu chúng ta noi theo gương ông, ắt Đức Chúa Trời sẽ dẫn chúng ta vượt qua nhiều khó khăn để đến với phước hạnh.

Thứ nhất, Đa-vít thường nài xin: “Xin hãy nghe lời cầu nguyện của con” (c.1) và “Hỡi Đức Chúa Trời! Xin mau mau đáp lời con, tâm linh con đang nao sồn!” (c.7) Chúng ta

không cần phải hét lên với Chúa, cũng không cần phải tranh luận với Ngài. Chúng ta chỉ đơn sơ đến cùng Ngài thưa rằng: “Lạy Chúa! Xin lắng nghe con”. Khi một đứa con chạy đến với bố hoặc mẹ nó, thì người bố ấy hoặc người mẹ ấy sẽ sẵn lòng nghe nó. “Mắt Đức Giê-hô-va luôn dõi theo người công bình, và tai Ngài luôn mở ra để nghe tiếng kêu cầu của họ” (Thi 34:15). Ngày hôm nay, bạn có đang cầu nguyện với Chúa về những gì đang làm bạn lo lắng chẳng?

Sự nài xin thứ hai của Đa-vít là: “Vào buổi sáng, xin khiến con nghe được lòng nhân từ Chúa vì con đặt lòng tin cậy nơi Ngài” (c.8). Hay nói một cách khác là: “Kính lạy Đức Giê-hô-va! Xin hãy phán dạy con”. Mỗi buổi sáng, Đa-vít thường suy gẫm Lời Chúa, và Ngài dẫn dắt ông. Bạn có hay dành thì giờ đọc Lời Chúa và để cho Tác Giả Thánh Kinh phán dạy bạn chẳng? Ngài sẽ chỉ cho bạn con đường phải đi.

Đây là sự nài xin kế tiếp của Đa-vít: “Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin giải cứu con khỏi kẻ thù nghịch con” (c.9). Đức Chúa Trời có thể làm điều đó nếu chúng ta bước đi trên con đường Chúa muốn chúng ta đi. Trong câu 10, Đa-vít cầu xin sự chỉ dạy và sự dẫn đường: “Xin dạy con làm theo ý muốn Chúa, vì Ngài là Đức Chúa Trời của con. Thần linh Ngài thật tốt lành. Xin dẫn con vào xứ dành cho những người sống công bình thanh liêm”.

Cuối cùng, Đa-vít cầu xin “Đức Giê-hô-va ôi! Xin phục hưng con vì có danh Ngài!” (c.11). Tại sao chúng ta muốn Chúa đem chúng ta ra khỏi những gian truân? Chắc chắn là chúng ta muốn được nhẹ nhàng, dễ chịu hơn, nhưng chúng ta cũng nên muốn Ngài được vinh hiển. Chúng ta mong Ngài giải cứu chúng ta vì có danh Ngài, để Ngài có thể nhận được mọi sự vinh hiển.

Tinh thần bạn có thể bắt đầu mệt mỏi khi bạn trải qua nhiều thử thách dồn dập. Hãy cầu xin Đức Giê-hô-va giúp đỡ, thì Ngài sẽ dẫn bạn vượt qua mọi gian truân. Hãy luôn sẵn lòng đón nhận sự chỉ dạy và dẫn đường của Lời Chúa. Ngài sẽ phán dạy bạn qua Thánh Kinh khi Ngài dẫn bạn vượt qua thử thách gian truân. Hãy giữ lòng tin cậy Ngài, thì Ngài sẽ thực hiện điều tốt nhất cho bạn và điều làm vinh hiển Ngài.

144. (Thi 144:1-15)

1. Giao ước của Đức-Giê-Hô-Va (Thi 144: 1-8)

Tại sao Đức Chúa Trời toàn năng lại phải lưu tâm đến chúng ta? Chúng ta là ai mà chúng ta lại nhận được sự thương xót của Chúa? Đa-vít đã hỏi như vậy trong Thi 144:3. “Kính lạy Đức Giê-hô-va! Loài người là gì mà Chúa phải nhận biết họ? Con loài người là ai mà Ngài phải bận tâm đến?”

Chúng ta là những con người như thế nào mà Đức Chúa Trời phải đoái đến chúng ta? Là những người tài năng xuất chúng ư? Tôi không nghĩ vậy. Chúng ta có sức mạnh chẳng? Có một số loài thú còn mạnh hơn chúng ta nhiều. Chúng ta sống công bình chính trực ư? Không, chúng ta đã phạm tội chống nghịch Đức Chúa Trời. Chúng ta là những người trung tín? Không, chúng ta vẫn thường hay bất tuân với Ngài. Theo quan điểm con người, thì chẳng có lý do nào để cho Đức Chúa Trời phải quan tâm đến chúng ta cả. “Loài người như hơi thở. Các ngày của loài người như bóng bay qua” (c.4). Nếu đem so sánh với sự sống đời đời, thì sự sống hiện tại của chúng ta chỉ tựa làn khói mà thôi. Sự sống hiện ra rồi sau đó tan đi.

Tại sao Đức Chúa Trời lại chú tâm đến chúng ta? Tại vì Ngài là Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót, khoan dung và luôn yêu thương chúng ta. Danh xưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mà Đa-vít đã dùng để nói về Đức Chúa Trời trong đoạn Thi Thiên này có nghĩa là Đức Chúa Trời của giao ước ân điển. Ngài đã lập những lời hứa với chúng ta, nên chúng ta có thể tin cậy Ngài. Đa-vít mô tả Ngài là “sự nhơn từ và là đồn lũy của con, là ngọn tháp cao của con và là sự giải cứu con. Ngài còn là cái khiên của con và là Đấng mà con nương náu” (c.2).

Đây là sự huyền nhiệm quá thâm sâu mà chúng ta có thể hiểu được, nhưng lẽ huyền nhiệm này không quá huyền bí đến nỗi chúng ta không thể kinh nghiệm được. Có lẽ chúng ta không hiểu được vì sao Đức Chúa Trời lại quan tâm chú ý đến chúng ta, nhưng chúng ta đều biết rõ rằng Con Một của Ngài đã vì có chúng ta mà trở nên một tội tở cho chúng ta. Ngài đã chết trên thập tự giá như một của lễ vì có chúng ta, và hiện giờ Ngài đang ở trên Thiên Đàng cầu thay cho chúng ta.

Đức Chúa Trời quan tâm đến bạn bởi vì Ngài yêu thương bạn và muốn được vinh hiển qua đời sống bạn. Hãy bước đi với Ngài và làm vinh hiển Ngài bằng chính đời sống bạn.

2. Niềm vui của dân sự Đức Chúa Trời (Thi 144:9-15)

“Phước cho người nào có Chúa của họ là Đức Giê-hô-va” (c.15). Đa-vít đã kết thúc Thi 144:1-15 như thế. Trong nửa đoạn đầu của Thi Thiên này, ông kêu cầu Đức Chúa Trời cứu giúp. Trong nửa đoạn còn lại, ông hát xướng ngợi khen Đức Giê-hô-va vì có sự cứu giúp mà Ngài đã ban cho ông.

“Hỡi Đức Chúa Trời! Con sẽ hát cho Ngài một bài ca mới. Con sẽ khảy đàn cầm mười dây và hát xướng ca ngợi Ngài là Đấng đã ban sự cứu rỗi cho các vị vua, cũng là Đấng đã giải cứu Đa-vít – tội tở Ngài thoát khỏi gươm đao chết chóc” (c.9,10). Đa-vít đã bày tỏ niềm vui cá nhân của ông về Đức Chúa Trời như vậy. Chúng ta có thể hình dung ra cảnh ông đang đặt gươm mình xuống rồi cầm lấy đàn, sáng tác một bài ca mới để ngợi khen và làm vinh hiển Chúa. Chúng ta cũng có thể có niềm vui cá nhân như thế trong lòng mình. Chúng ta có quá nhiều lý do để ca ngợi Chúa, nhưng, chúng ta cũng thường hay lo nghĩ, nhớ về những nỗi đau buồn trong cuộc đời và quên đi các ơn phước Chúa.

Tiếp theo, chúng ta còn có niềm vui của cả dân tộc “Là Đấng đã ban sự cứu rỗi cho các vua” (c.10). Đa-vít là một vị vua. Do đó, khi Đức Chúa Trời giải cứu ông thì ấy cũng chính là điều tốt lành cho cả dân tộc ông. Ngày hôm nay, chúng ta cần có sự công bình chính trực và sự ăn năn hối cải của cả dân tộc biết bao để chúng ta có được niềm vui của toàn dân tộc!

Cuối cùng, chúng ta có niềm vui gia đình. Trong câu 12, Đa-vít cầu mong cho các con trai ông được trở nên như cây tròng và các con gái ông tựa như đá góc nhà đã được đẽo gọt để xây đền đài. Thật vui sướng biết bao khi trong gia đình chúng ta có sự ngợi khen Chúa và các thành viên gia đình được trưởng thành trong Ngài.

Dân sự Đức Chúa Trời nên sống vui mừng - hãy biểu lộ điều ấy qua niềm vui cá nhân, quốc gia và niềm vui gia đình. Chúng ta vui mừng về những điều Chúa đã làm và vì sự hiện hữu của Ngài. Ngày nay, chúng ta hãy vui mừng trong Chúa về tất cả sự nhơn từ, ân điển và vì sự thương xót của Ngài dành cho bạn qua Đức Chúa Giê-xu Christ.

145. (Thi 145:1-21)

1. Đấng ngợi khen thay (Thi 145:1-13)

Thi Thiên này chứa đựng ý nghĩa rất đặc biệt đối với tôi. Cách đây nhiều năm, tôi bị một gã tài xế say rượu điều khiển xe với vận tốc 50-90 dặm/giờ đâm vào. Vừa khi tỉnh dậy tại khoa cấp cứu đặc biệt của bệnh viện với những cái xương gãy và nhiều vết rách, tôi nhớ ngay đến câu kinh thánh: "Đức Giê-hô-va thật vĩ đại và đáng ngợi khen thay! Không ai có thể dò được sự vĩ đại của Ngài" (c.3).

Chúng ta hãy ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự vĩ đại của Ngài. Tác giả Thi Thiên thường nói rằng sự vĩ đại Ngài còn đến đời đời. "Hỡi Vua! Con sẽ ca ngợi Ngài là Đức Chúa Trời của con. Con sẽ chúc tụng danh Ngài đời đời mãi mãi. Hằng ngày, con sẽ chúc tán Ngài và ngợi khen danh Ngài đến muôn đời" (c.1,2). Chúng ta sẽ trải qua sự sống đời đời để ca ngợi sự vĩ đại, cao cả của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể hiểu thấu sự vĩ đại của Ngài. Chúng ta cũng không tài nào dò lường được và không thể nào biết được chiều sâu, chiều cao hay chiều rộng của sự vĩ đại ấy. Sự vĩ đại của Chúa thật đáng phải ghi nhớ. "Từ thế hệ này đến thế hệ khác sẽ ngợi khen các công việc Ngài... Con sẽ suy gẫm về sự oai nghi rực rỡ của Ngài" (c.4,5). Chúng ta nên nói cho thế hệ sau biết về sự vĩ đại cao cả của Đức Chúa Trời.

Kể đó, tác giả Thi Thiên ngợi khen sự nhơn từ Ngài. Câu 7 nói rằng: "Người ta sẽ loan truyền ra các kỷ niệm về sự nhân từ vĩ đại của Chúa, họ sẽ hát xướng ca ngợi sự công bình của Ngài... Đức Giê-hô-va luôn làm điều tốt cho muôn người, dịu dàng của Ngài bao phủ trên muôn vật muôn loài do Ngài tạo nên" (c.7,9). Câu 8 nói đến sự thương xót của Ngài. "Đức Giê-hô-va đầy lòng nhân từ và hay thương xót". Có phải bạn không biết ơn Chúa khi Ngài chậm giận đối với bạn chăng?

Tất cả mọi điều trên sẽ dẫn đến sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va. "Họ sẽ đồn ra sự vinh quang của vương quốc Đức Chúa Trời, và thuật lại quyền năng Ngài" (c.11)

Chúng ta chỉ là những con người giới hạn nên khó có thể hiểu thấu các thuộc tánh của Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, chúng ta có thể ngợi khen Chúa về sự hiện hữu của Ngài và về những điều Ngài đã làm trên đời sống chúng ta. Hãy tạ ơn Chúa vì Ngài đã cứu chuộc bạn. Hãy ngợi khen Chúa vì sự vĩ đại cao cả của Ngài, vì sự nhơn từ, ơn thương xót và vì vinh hiển Ngài.

2. Đức Chúa Trời luôn ở gần (Thi 145:14-21)

"Đức Giê-hô-va luôn ở gần tất cả những ai thực lòng cầu khẩn Ngài" (c.18). Đó không phải là một lời hứa vĩ đại sao? Ngày hôm nay, bạn có thể dựa vào lời hứa ấy để hành động. Bây giờ, chúng ta hãy nhìn vào lời hứa ấy kỹ hơn.

Thứ nhất, Đức Chúa Trời luôn ở gần những ai đang lầm lỗi, vấp ngã. "Đức Giê-hô-va nâng đỡ tất cả những người sa ngã. Ngài nắn thẳng lại những kẻ đang bị cong khom" (c.14). Có thể bạn là người đang lầm lỗi, vấp ngã. Có lẽ bạn đã không làm những việc mà đáng lý ra bạn phải làm. Có thể bạn đã vấp ngã trong công ăn việc làm của mình khiến bạn đang bối rối và lo lắng về điều ấy. Có thể bạn vừa sa chân vào tội lỗi.

Thứ hai, Đức Chúa Trời luôn ở gần những ai đang mang gánh nặng. Những kẻ bị cong khom vì mang gánh nặng có thể tìm được sự nghỉ ngơi nếu như họ cầu khẩn Đức Chúa Trời.

Thứ ba, Đức Chúa Trời luôn ở gần những ai đang đói lòng. "Ánh mắt muôn loài đang ngửa trông lên Chúa, Ngài liền ban cho chúng thức ăn theo mùa" (c.15). Câu 16 trình bày về một cái cách vô cùng đơn giản mà Đức Chúa Trời đã dùng để đáp lời cầu nguyện: "Ngài

xoè tay ra và làm thoả nguyện ước ao của muôn loài có sự sống”. Ngày nay, Chúa vẫn hay xoè tay ra đáp ứng mọi nhu cầu cho chúng ta. Vấn đề là ở chỗ, chúng ta lại thường không chịu mở cửa lòng mình ra và kêu cầu Ngài.

Thứ tư, Đức Chúa Trời luôn ở gần những ai khẩn xin Ngài. Chúng ta có lời hứa vĩ đại này: “Ngài sẽ làm thoả nguyện mọi ước ao cho những người nào kính sợ Ngài. Ngài cũng sẽ nghe tiếng kêu cầu của họ và cứu rỗi họ” (c.19).

Cuối cùng, Đức Chúa Trời luôn ở gần những ai kính mến Ngài. “Đức Giê-hô-va luôn bảo hộ người nào kính mến Ngài, song, Ngài sẽ huỷ diệt tất cả những kẻ ác” (c.20). Hãy làm theo lời khuyên dạy của Gia-cơ: “Hãy đến gần Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ đến gần anh em” (Gia 4:8).

Đức Chúa Trời không ở xa bạn đâu. Ngài đang đợi bạn thực hiện bước đầu tiên là: kêu cầu Ngài và thưa: “Chúa ơi! Con đây! Con muốn đến gần Ngài” Bạn có đang vấp ngã chãng? Bạn có đang mang gánh nặng hoặc đang cùng khốn chãng? Đức Chúa Trời hứa sẽ ở gần những ai khẩn xin Ngài.

146. ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA GIA-CỐP (Thi 146:1-10)

“Phước cho người nào có Đức Chúa Trời của Gia-cốp làm sự cứu giúp mình, đặt lòng trông cậy nơi Giê-hô-va là Đức Chúa Trời mình” (c.5). Điều này nói cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là tất cả những gì chúng ta cần cho hôm nay – và cho ngày mai. Nếu bạn nhận biết Đức Chúa Trời, bạn sẽ có niềm vui, cả sự cứu giúp và niềm hy vọng. Đó là niềm vui trong sự bước đi với Chúa, sự cứu giúp cho những gánh nặng đời thường và niềm hy vọng cho những lo toan tương lai. Thế thì bạn còn muốn gì hơn nữa?

Đức Chúa Trời của Gia-cốp là ai vậy?

Thứ nhất Ngài là Đấng Tạo hoá. Câu 6 nói rằng Ngài là Đấng “tạo nên trời, đất, biển và muôn vật ở trong đó. Ngài giữ lòng thành thật đời đời”. Đức Chúa Trời là Đấng đủ sự vĩ đại, đủ khôn ngoan và đủ sức mạnh để tạo dựng nên vũ trụ, duy trì và điều khiển nó thì Ngài cũng khả năng giải quyết mọi vấn đề của chúng ta ngày hôm nay.

Thứ hai, Ngài là Đấng Phán xét. “Ngài xét xử công bằng cho kẻ bị hà hiếp” (c.7). Đức Chúa Trời biết rõ khi nào thì bạn bị người ta lên án chỉ trích cách vô lý. Ngài cũng biết rất rõ khi nào thì người ta cố tình gây khó khăn trở ngại cho cuộc sống của bạn. Hãy để Đức Chúa Trời xét xử mọi vụ việc ấy. Đừng phí thì giờ và sức lực để cố đương đầu với các cuộc chiến là việc mà chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm thay cho bạn. Ngài luôn ở cùng với tất cả dân sự Ngài, và Ngài luôn làm điều đúng đắn.

Thứ ba, Ngài là Đức Chúa Cha. Câu 7 vẽ ra bức tranh về một Người Cha đang cho kẻ đói ăn. Lời Chúa luôn đảm bảo với chúng ta về sự chu cấp của Ngài. “Đức Chúa Trời sẽ chu cấp cho anh em mọi nhu cầu cần dùng tùy theo sự giàu có của Ngài trong vinh hiển qua Đức Chúa Giê-xu Christ” (Phi 4:19).

Thứ tư, Ngài là Đấng Cứu Chuộc. “Đức Giê-hô-va đem lại sự tự do cho người bị cầm tù. Đức Giê-hô-va mở mắt cho người điếc... Đức Giê-hô-va yêu thương người công bình” (c.7, 8).

Cuối cùng, Ngài là Vua “Đức Giê-hô-va sẽ cai trị đời đời mãi mãi” (c.10). Đôi khi có thể bạn cảm thấy thích câu nói này: “Tôi chẳng xứng đáng để có một Đức Chúa Trời như vậy” và đó là sự thật dù vậy Ngài luôn là Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Gia-cốp đã từng vấp

ngã, lỗi lầm, dầu thê, Đức Chúa Trời vẫn mãi mãi là Đức Chúa Trời của ông. Đức Chúa Trời còn đến đời đời chính là Nơi Nương Náu của chúng ta.

Đức Chúa Trời là Nơi Nương Náu vĩ đại nhất của bạn. Ngài không chỉ che chở bạn mà thôi, Ngài còn nuôi nấng bạn và thêm sức lực cho bạn. Đức Chúa Trời của Gia-cóp hiện có phải là Đức Chúa Trời của bạn chăng? Nếu đúng vậy, thì bạn hãy kêu cầu Ngài, thì Ngài sẽ là sự cứu giúp là niềm hy vọng và là niềm vui sướng của bạn.

147. (Thi 147:1-20)

1. Đức Chúa Trời của lòng bạn (Thi 147:1-11)

Đức Chúa Trời của các dãy thiên hà cũng là Đức Chúa Trời của tâm lòng tan vỡ. Đó là điều Đa-vít muốn nói với chúng ta trong c.3, 4: “Ngài chữa lành cho người có lòng tan nát đau thương và băng bó các vết thương cho họ. Ngài đếm số vì sao. Ngài gọi từng tên hết thảy các vì sao ấy”.

Chúng ta bắt gặp có sự đối chiếu trong hai câu Thánh Kinh này giữa các tầng trời và cõi lòng tan nát – để khích lệ chúng ta. Đức Chúa Trời dựng nên các tầng trời. Ngài ra lệnh nó phải được hình thành thì y như vậy. Sự tạo dựng của Ngài luôn được vững lập. Đức Chúa Trời là Đấng làm nên các tầng trời cũng chính là Đấng luôn quan tâm đến tâm lòng đau thương thống hối của bạn. Có thể nhiều người không đoái hoài đến bạn, còn Chúa thì lúc nào cũng lưu tâm đến bạn. Ngài không ở quá xa bạn đến nỗi Ngài không hay biết được lòng bạn đang như thế nào. Ngài cũng không quá vĩ đại đến nỗi Ngài không thể nghiêng mình xuống gần bạn khi bạn đau đớn, than khóc và đang tìm kiếm sự cứu giúp.

Vâng, Đức Chúa Trời của các tầng trời cũng là Đức Chúa Trời của lòng bạn. Đức Chúa Trời đã đếm số và gọi tên những vì sao cũng chính là Đấng luôn biết rõ các nhu cầu của bạn. Ngài biết tất cả về bạn vì thế, Ngài có thể đáp ứng mọi nhu cầu cần dùng của bạn. Đức Chúa Trời điều khiển các hành tinh đi vào quỹ đạo của chúng cũng là Đấng có khả năng hàn gắn những mảnh lòng vỡ nát của bạn liền lại với nhau như cũ. Ngài sẽ chữa lành vết thương của bạn với điều kiện bạn phải dâng lên cho Ngài tất cả những mảnh lòng vỡ nát của bạn và suy phục tình yêu thương dịu dàng của Ngài.

“Đức Giê-hô-va của chúng ta rất vĩ đại và đầy quyền năng. Sự thông sáng của Ngài là vô cùng vô tận” (c.5). Tình yêu thương và sự thông sáng của Ngài không có giới hạn. Quyền năng Ngài thật vĩ đại. Ngài có thể làm được tất cả mọi điều cần được làm.

Đấng điều hành các dãy thiên hà vận động cũng chính là Đấng thường lưu tâm đến mọi nhu cầu của bạn. Tình yêu thương sự hiểu biết và quyền năng của Đức Chúa Trời không hề có giới hạn. Có lẽ hiện tại bạn đang có lòng đau thương thống hối. Hãy dâng lên Ngài những mảnh lòng vỡ nát và để Ngài chữa lành vết thương lòng cho bạn.

2. Kho báu. (Thi 147:12-20)

Tôi tự hỏi rằng không biết dân Y-sơ-ra-ên thời Cựu Ước có nhận ra được Đức Chúa Trời đã ban đặc ân cho họ nhiều biết dường nào không. Đây là điều tác giả Thi Thiên đang đề cập đến trong sứ điệp dành cho ngày hôm nay. Ông kể về việc dân Do Thái ngợi khen Đức Giê-hô-va vì có tất cả những việc Ngài đã làm cho họ. “Vì Ngài đã làm cho then cửa nhà người vững chắc. Ngài ban phước cho các con cái trong nhà người” (c.13). Ngài đã ban hoà bình trong bờ cõi xứ họ. Ngài nuôi nấng họ. Ngài đã ban Lời Ngài và luật pháp của Ngài cho họ. Ngài cũng ban xứ cho họ nữa. “Ngài chẳng hề làm như vậy cho bất kỳ

dân nào khác. Vì thế, các dân ấy không nhận biết được các mạng lệnh Ngài” (c.20). Đức Chúa Trời đã ký gởi kho tàng quý báu là Lời Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên.

Hãy chú ý đến tác giả Thi Thiên nói về Lời Chúa. Câu 15 dạy chúng ta rằng Lời Đức Chúa Trời lan rất nhanh. “Ngài ra lệnh cho trái đất lời Ngài liền tuyền đi mau chóng vô cùng”. Khi Ngài phán dạy, thì Lời Ngài phát ra tựa như sứ giả đưa tin truyền đi rất mau và hoàn tất các mục đích của Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Lời Ngài điều hành vũ trụ này. Ngài truyền lệnh ra thì mọi thứ được thực hiện.

Lời Ngài còn làm tan biến mọi chướng ngại vật. “Ngài truyền lời ra làm tan chảy chúng” (c.18). Lời Đức Chúa Trời có thể làm tan chảy tấm lòng cứng cõi lạnh giá. Có phải bạn đang đương đầu với một hoàn cảnh khó chấp nhận nào đó chăng? Lời Đức Chúa Trời có thể làm tan chảy mọi trở ngại hoặc mọi bức tường ngăn cách và mở ra một con đường cho bạn.

Cuối cùng, Lời Đức Chúa Trời luôn đem lại nhiều phước hạnh. “Ngài truyền Lời Ngài cho Gia-cốp. Ngài truyền các điều răn và mạng lệnh Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên... Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va!” (c.19,20). Hãy đọc Lời chúa. Đó là một kho báu vĩ đại. Và khi kho báu được đầu tư thì chắc chắn sẽ sinh lợi.

Lời Đức Chúa Trời lan rất nhanh và làm thành thánh ý Ngài. Lời Ngài làm tan biến chướng ngại vật và khai thông lối đi. Lời Chúa luôn đem đến nhiều phước hạnh cho tất cả những ai sẵn lòng đón nhận, vâng theo và tin cậy vào Lời Ngài. Đức Chúa Trời mong muốn bạn hãy dành thì giờ thường xuyên mỗi ngày để chiếm lấy sự giàu có của Lời Ngài. Bạn có đang đầu tư Lời Chúa vào đời sống bạn không?

148. ĐIỀU HÀNH BẰNG SỰ PHÁN QUYẾT (Thi 148:1-14)

Khi tôi còn là một mục sư trẻ tuổi lần đầu tiên nhiệm chức tại một Hội Thánh nọ, chúng tôi phải xây một nhà thờ mới. Bạn bè tôi đều biết rằng tôi chẳng rành chút nào về kiến trúc xây dựng cả. Tôi không đọc nổi những bản thiết kế xây dựng. Thậm chí, một cái chuông chim tôi cũng không làm được. Vậy mà, chúng tôi vẫn khởi công. Tiến độ xây dựng rất chậm chạp và khó khăn. Thế rồi, mùa đông đến.

Tôi nhớ lại lúc mình đang đứng tại công trình đang xây dở, nhìn tuyết phủ trên các vòm khung nhà thờ, thắc mắc: “Chúa ơi! Tại sao việc xây dựng lại cứ kéo dài mãi thế này?” Đức Giê-hô-va liền dẫn tôi đến với Thi Thiên 148 và bày tỏ cho tôi biết rằng khi chúng ta phàn nàn về thời tiết thì bạn nên nhớ Ngài hiện đang tể trị. Ngài đã ban cho tôi lời bảo đảm vĩ đại trong câu 8: “Lửa và mưa đá, tuyết và mây thây đều đang thực hiện ý chỉ Ngài”.

Cả Thi 148:1-14 dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời luôn luôn tể trị trên mọi sự. Hễ Ngài phán dạy ở trên trời thì mọi thứ được xảy ra trên đất. Trong câu 1-6, các tầng trời đang ngợi khen Đức Giê-hô-va. Trong câu 7-10, trái đất đang ngợi khen Đức Giê-hô-va. Và trong câu 11-14, thì tất cả mọi người từ trẻ già đều ngợi khen Đức Giê-hô-va. Các vua chúa, các vua chúa, các vương tử, quan toà và những thường dân cũng ca ngợi Ngài. Tại sao vậy? Bởi vì Lời Ngài có quyền năng sáng tạo. Câu 5 nói cho chúng ta biết rằng khi Ngài truyền lệnh thì mọi thứ liền được dựng nên. Ngài còn làm cho chúng “được vững lập đời đời” (c.6).

Đức Chúa Trời điều hành thế giới này không phải bằng sự lệ thuộc thoả hiệp nhưng bằng sự phán quyết. Lời Ngài đủ khả năng dẫn dắt đời sống chúng ta.

Lời Chúa có quyền năng tạo dựng, thiết lập vững chắc và hoàn thành ý chỉ Ngài. Hễ khi nào bạn nhận thấy chính mình đang ở trong cơn bão nào đó thì chớ làm bầm, nhưng hãy dâng lên cho Chúa. Nên nhớ rằng, gió bão nổi lên hay lặng đi đều là những sự hoàn thành cho Lời của Chúa. Hãy đầu phục sự tể trị của Đức Chúa Trời và Lời có quyền tạo dựng của Ngài trên đời sống bạn.

149. HÃY HÁT XƯỚNG TRONG NHỮNG NƠI MỚI LẠ (Thi 149:1-9)

“Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Hãy hát cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới!” (c.4). Chúng ta thường có xu hướng thích hát những bài hát đã được hát đi hát lại nhiều lần trong nhà thờ, và điều ấy chẳng có gì là sai cả. Ở đây, tác giả Thi Thiên không chủ trương chúng ta phải mua một cuốn thánh ca mới. Ý ông muốn nói rằng chúng ta nên có kinh nghiệm mới mẻ về Đức Giê-hô-va để chúng ta có thể có một bài ca ngợi khen mới dâng lên cho Ngài.

Mỗi thung lũng mới mà chúng ta đi qua, mỗi đỉnh núi mà chúng ta trèo lên, mỗi kinh nghiệm cuộc sống mới mẻ đều có thể được ghi lại trong trái tim ta một bài ca ngợi khen mới. Khi chúng ta đương đầu với thử thách khó khăn, chúng ta sẽ có cơ hội làm mới lại đức tin mình và nhìn thấy Đức Chúa Trời thực hiện nhiều điều mới lạ.

Trong câu 1, tác giả khuyên chúng ta hãy hát xướng ca ngợi Chúa giữa hội chúng giáo hữu. Tôi có thể hiểu mạng lệnh này. Tôi rất thích cả hội chúng cùng nhau hát xướng cho Đức Giê-hô-va. “Nguyện Y-sơ-ra-ên lấy làm vui mừng nơi Đấng Tạo Hoá của họ. Nguyện con cái ở Si-ôn vui vẻ nơi Vua của chúng” (c.2). Tôi rất vui sướng khi thấy dân sự Chúa nhóm họp lại thờ phượng Chúa, lấy làm vui vẻ mừng rỡ về sự nhân từ và sự vinh hiển của Ngài.

Tác giả còn dạy chúng ta hãy vui mừng ngay trên giường mình. “Nguyện họ hát xướng vui vẻ tại trên giường mình!” (c.5). Điều này có thể xảy ra khi chúng ta đang nghỉ ngơi hoặc đang được bình phục sau cơn bạo bệnh nào đó. Có thể hiện giờ bạn đang nằm trên giường và cảm thấy người không được khoẻ. Hãy hát ngợi khen Đức Giê-hô-va ngay trên giường mình và thờ phượng Ngài. Kế đó, tác giả Thi Thiên lại nói tiếp: “Nguyện sự cảm kích cực độ ngợi khen Đức Chúa Trời luôn ở tại miệng họ. Nguyện thanh gươm hai lưỡi trong tay họ sẽ thực hiện sự báo thù trên các dân tộc khác” (c.6,7). Đây là một sự mô tả sống động về hình ảnh những chiến sĩ trên chiến trường, họ đang ca hát giữa trận đánh.

Thật dễ dàng để hát xướng giữa hội chúng. Nhưng chẳng dễ chút nào để hát xướng trên giường mình và khó để có thể hát được trên chiến trường. Thế nhưng, nếu chúng ta hát được trên những nơi ấy thì chúng ta sẽ làm vinh hiển Đức Giê-hô-va, và chúng ta sẽ được trưởng thành. “Ngài lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường” (c.4)

Chúng ta sẽ trở nên vui vẻ hơn, thánh thiện hơn và đẹp đẽ hơn nếu chúng ta hát xướng ca ngợi Đức Giê-hô-va.

Đức Chúa Trời thường đưa bạn vượt qua nhiều khó khăn từng trải khác nhau để bạn có thể học được những chiều kích mới của tình yêu thương và ân điển Ngài. Ngày hôm nay, bạn đang phải đương đầu với khó khăn nào? Đừng chỉ cam chịu hoặc phung phí khó khăn ấy. Hãy xem nó như một cơ hội để tìm ra bài ca mới ngợi khen Đức Chúa Trời.

150. BAN NHẠC NGỢI KHEN (Thi 150:1-6)

Thánh ca trong Kinh Thánh là sách Thi Thiên, và Thi Thiên cuối cùng đã tóm lược những điều mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta phải biết trong việc ngợi khen và thờ phượng Ngài. Đức tin của Cơ Đốc nhân phải là đức tin biết ca hát và ngợi khen. Những tôn giáo khác không hề có sự ngợi khen và hát xướng như tôn giáo của chúng ta bởi lẽ chúng ta luôn có bài ca về Đức Giê-hô-va trong lòng mình. Trong Thi Thiên này tác giả đã giải đáp một số vấn đề quan trọng về sự ngợi khen.

Chúng ta phải ngợi khen ai? “Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va” (c.1) không phải ngợi khen Hội Thánh hay diễn giả, nhưng hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va. Vấn đề của chúng ta là chúng ta thường không quan tâm đến Chúa mà chỉ lo để ý đến các ơn phước hoặc lo sợ không nhận được ơn phước của Ngài. Chúng ta hay thắc mắc: “Tại sao Chúa lại không làm điều này? Hoặc tại sao việc lại không xảy ra khác đi?” Chúng ta đã không thực sự quan tâm đến Ngài. Hãy đứng trên những món quà mà đến với Đấng Ban Cho. Cũng hãy đứng trên các ơn phước mà đến với Đấng Ban Cho. Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va. “Hãy vui mừng trong Đức Giê-hô-va”, Phao-lô đã dạy như vậy, “Tôi xin nhắc lại, hãy vui mừng!” (Phi 4:4).

Chúng ta nên ngợi khen Ngài ở đâu? “Hãy ngợi khen Đức Chúa Trời trong nơi thánh Ngài! Hãy ngợi khen Ngài trên bầu trời quyền năng của Ngài!” (c.1). Thật là một sự phối hợp lý thú. Khi chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời trong nhà thờ, thì chẳng khác nào các thiên sứ ngợi khen Ngài trên thiên đàng. Trong nơi thánh hoặc ở bất cứ nơi nào chúng ta đang có mặt, thì chúng ta cũng hãy ngợi khen Ngài.

Tại sao chúng ta ngợi khen Đức Chúa Trời? “Hãy ngợi khen Ngài vì các việc quyền năng của Ngài. Hãy ngợi khen Ngài tùy theo sự vĩ đại tuyệt vời của Ngài” (c.2). Chúng ta ngợi khen Ngài vì các thuộc tánh của Ngài và vì những điều Ngài đã làm.

Chúng ta ngợi khen Chúa như thế nào? Chúng ta hãy ngợi khen Chúa bằng tiếng kèn, tiếng đàn sắt, đàn cầm, trống cơm, bằng sự nhảy múa; bằng tiếng các nhạc cụ như sáo tiêu và phèng la, chập choã. Tác giả Thi Thiên muốn nói rằng: “Chúng ta hãy cùng nhau lập thành ban nhạc. Bạn có thể tìm cho mình một nhạc cụ và chúng ta hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va” Có một số người không thích hình thức ngợi khen này, nhưng ở đây, chúng ta đã được Chúa ra lệnh là hãy ngợi khen Ngài và hãy hát xướng lớn tiếng làm vinh hiển Ngài.

Hiện nay mọi thứ trong tự nhiên đều đang ngợi khen Đức Chúa Trời, còn dân sự Chúa thì có xu hướng quên không ngợi khen Ngài. Bạn hãy tự hỏi chính mình những câu hỏi về vấn đề ngợi khen này trong Thi 150:1-6 và sau đó suy gẫm đến các câu trả lời của tác giả. Bạn luôn có rất nhiều lý do để ngợi khen Đức Chúa Trời. Hãy mang niềm vui đến lòng của Ngài bằng sự ngợi khen Ngài.